

Giới thiệu Nữ Vương Mommy Giá Lâm

Nữ vương Mommy giá lâm – đang tiến hành – Tề Thành Côn

Giới thiệu truyện ngôn tình hài hước này:

Nhân duyên thường đến vào những lúc con người không bao giờ ngờ trước được, cô cũng vậy. Bản thân bỗng nhiên vào một ngày không mấy sáng sủa lại có thể lên giường cùng người đàn ông xa lạ. Thậm chí không biết rõ đối phương là ai, người của chỗ nào đã có thể cùng nhau lăn lộn suốt đêm liền.

Đến khi kết thúc, cô vậy mà vẫn không biết người đàn ông ấy là ai, và có lẽ anh ta cũng không biết mình đã lên giường cùng người phụ nữ nào.

Ông trời là đang trêu chọc cô sao ? Nhưng đều là người trưởng thành, cô không phải loại ngây thơ hay yếu đuối mà muốn người ta chịu trách nhiệm hay gì cả. Cứ coi như tình một đêm, phát ra do nhu cầu sinh lí đi !

Vì vậy, liền không từ mà biệt, mặc quần áo chỉnh tề bước ra khỏi cửa và coi như chưa từng có chuyện gì xảy ra, còn tên đang nằm trên giường ấy cô không cần quan tâm đến làm chi.

Nhưng có lẽ, ông trời trêu cô không đủ, vừa về nhà liền nghe tin bản thân đã được cha mẹ sắp xếp cho một hôn sự. Chồng tương lai làm quân trưởng quân khu Bạch Hổ, đó là tất cả những điều cô biết.

Đây là thời đại nào rồi chứ ? Sao còn có việc cha mẹ đặt đâu con ngồi đấy ? Cô đâu phải tiểu cô nương suốt ngày chỉ biết thẹn thùng !

Nhưng lại không thể cãi với lời trên, thế là bắt đầu nghĩ, có khi chồng tương lai kia của mình cũng không thích cuộc hôn nhân này, nếu cùng nhau nói chuyện may ra sẽ tìm được cách.

Mà mọi chuyện có dễ dàng như cô muốn không ?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Thống Khổ Khóc Lóc Kể Lẽ

Editor: Thơ Thơ

“Không có hương hoa, không có cây cao, tôi là một cọng cỏ không người nào biết nhỏ, nhỏ, nhỏ, nhỏ .....”

Trên hành lang khách sạn, Tuyết Vi mặc một bộ âu phục hát tiểu khúc, lão đạo lắc lư đi trước. Trong tay cô túm một cái áo choàng nhung màu trắng dài gần chạm đến mặt đất, mang ra vài phần gọi cảm cùng tiểu sai.

Tóc dài đen nhánh theo dáng người cô thướt tha đong đưa qua lại, mỗi một chi tiết trên gương mặt trái xoan tinh xảo đều hoàn mỹ như vậy. Chỉ là.....

Trong đôi mắt phượng long lanh lại điểm tuyết vài phần mê ly cùng khó nén ưu thương.....

Bước chân loạng choạng ngừng lại ở cửa một gian phòng, “quẹo phải!” Tuyết Vi làm một tư thế hô một cái khẩu hiệu, thân thể đứng thẳng ngo ngác nhìn vị trí cửa lớn trước mặt.

“! 6! 0! 9!” Cô đọc từng câu từng chữ dãy số phòng: “Hắc hắc, không sai ..... Chính là nơi này!” Một phen vận cửa phòng ra.

Trong phòng tối đen, ánh trăng mỏng manh nương theo cửa sổ tiến vào có thể mơ hồ nhìn đến một bóng hình ngồi ở vị trí đầu giường .....

“A, anh tới thật nhanh nha.” Tuyết Vi ngạc nhiên chớp chớp mắt, rõ ràng vừa mới cúp điện thoại với Triết Hạo, hẹn gặp mặt ở chỗ này, không nghĩ tới Triết Hạo tới còn nhanh hơn so với cô?

“Ừm.....” Người đàn ông lạnh lùng đáp lại.

Giọng điệu không có bất luận cái tình cảm gì làm Tuyết Vi nghe xong không khỏi rùng mình, hôm nay giọng Triết Hạo sao trầm thấp như vậy? Tâm tình anh cũng không tốt sao? Vẫn là nói..... Anh đã biết..... Hết thấy?!

Thân thể lão đạo lắc lư đi đến vị trí Diệp Triết Hạo, cô thử dò hỏi: “hôm nay..... anh như thế nào..... Làm sao vậy?”

Tức khắc, một mùi rượu nồng nặc đập vào mặt người đàn ông, anh hơi hơi chau mày: “Uống rượu sao?”

“Đừng rồi! Hắc hắc.....” Tuyết Vi nhảy một cái lấy đà, bỏ ra hai chân liền cưỡi ở trên người của người đàn ông.

Tiếp xúc gần gũi như vậy, mùi rượu trên người cô càng thêm rõ ràng, dạ dày người đàn ông truyền đến cảm giác không khoẻ: “Đi trước!” Ba chữ lạnh băng rơi xuống, anh vừa muốn đẩy Tuyết Vi cưỡi ở trên người mình ra.

Ai ngờ, Tuyết Vi gắt gao câu lấy cổ anh, không buông tay: “Làm gì? Không thích em uống rượu sao? Ghét bỏ em sao? Hừ, anh càng không thích, em càng muốn tra tấn anh!!!” Cô nghịch ngợm cười, giống như là trò đùa dai, cúi đầu xuống, cái miệng nhỏ thính linh đê ở trên môi người đàn ông.

Mùi còn mãnh liệt từ giữa môi cô trực tiếp đưa vào tới trong miệng người đàn ông.

Nếp uốn giữa mắt anh càng gia tăng thêm vài phần. Một bàn tay to quét ngang, cấp tốc đẩy Tuyết Vi ngã ở trên giường.

Đáng chết, anh vẫn luôn cảm thấy hành động hôn môi này là hành vi cực kỳ mất vệ sinh, anh chán ghét nhất cũng là bộ dáng người phụ nữ say rượu. Không nghĩ tới hiện tại bị cưỡng hôn không nói, còn là bị một người phụ nữ say rượu cưỡng hôn?!!

“Cạc cạc..... Cạc cạc cạc.....” Tuyết Vi nằm ở trên giường có cảm giác thực hiện được trò đùa dai, không ngừng cười lớn.

“Bệnh tâm thần!” Người đàn ông âm thầm mắng một câu, đứng dậy muốn đi.

Lúc này.....

Tuyết Vi đột nhiên thu hồi nụ cười, liền túm chặt cánh tay anh .....

“buông.....!!!”

“Đừng đi..... Được chứ.....?” Cắt ngang lời người đàn ông nói, một khắc này nghe giọng cô nhu nhược động lòng người như vậy, lại mang theo vài phần mê lương.

Ngay cả người đàn ông này đang nổi nóng cũng bị giọng cô làm hòa tan, giặt mình ở nơi đó...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Mê Loạn Trong Đêm Tối

“anh biết không? Từ nhỏ đến lớn, người khác khinh thường tôi, cười nhạo tôi, tôi chưa bao giờ đáp lại bọn họ một câu. Bởi vì tôi tin tưởng, chỉ có người mềm yếu mới dựa vào miệng lưỡi chứng minh thực lực của chính mình!”

“Nhưng mà..... Bọn họ đã thấy một mặt tôi lóa mắt nhất. Tôi thống khổ cũng thế, thương tâm cũng thế, bọn họ không thấy được, không có! Không có! Tôi vĩnh viễn sẽ không gọi bọn họ đến nhìn mặt lúc tôi yếu đuối nhất! Cũng bao gồm anh ở bên trong.....”

“Tôi biết, ở trong mắt mọi người tôi là nữ vương chói mắt, phượng hoàng cao ngạo, có gia thế tốt. Nhưng..... Ha ha ha, chỉ có chính tôi mới rõ ràng, chính mình rốt cuộc là cái thứ gì!!”

Nước mắt ẩm áp theo mắt Tuyết Vi một giọt, một giọt dừng ở trên mu bàn tay của người đàn ông.

Lúc cảm nhận được ẩm áp kia, thân thể anh cứng còng run rẩy, dùng bàn tay to giống như không nghe sai khiến, dường như chậm rãi vươn tới đỉnh đầu Tuyết Vi .....

“từ nhỏ đến lớn, tôi luôn có một giấc mộng..... Trong mộng, có một người đàn ông cao lớn cưỡi con ngựa trắng đi đến trước mặt tôi, nói với tôi..... ‘cô gái, cô không cần phải vất vả, từ hôm nay trở đi, tôi sẽ cho cô một tương lai, một cái thế giới chỉ có cầu vồng không có mưa gió.’ ”

“Chính là, tôi chờ..... Chờ mãi..... Người đàn ông này vẫn không có xuất hiện. Tôi biết, chỉ là mộng, chung quy chính là mộng, chính là giả. Bất quá lúc sau khi gặp được anh, tôi cảm thấy mộng kia..... cách tôi cũng không xa xôi như vậy.....”

“Tôi mệt mỏi.....”

“Thật sự mệt mỏi. Đã..... Mệt đến..... Sắp không duy trì được!! Dẫn tôi đi đi, mang tôi rời đi cái gia đình hắc ám này đi, được không?! Tôi muốn đi một thế giới hoàn toàn mới, một cái thế giới không có tranh đấu, không có lục đục với nhau, chỉ có tươi cười. Được không? Ô.....”

Lắm lắm cầu xin một câu, một câu từ giữa môi Tuyết Vi phun ra, nháy mắt trong phòng bị tràn ngập tiếng khóc tê tâm liệt phế.

Đầu bàn tay to của người đàn ông kia sắp dừng ở trên đỉnh đầu Tuyết Vi nhanh chóng thay đổi phương hướng, sắc bén như phong chọt lóc, một phen. ....

Kéo cô từ trên giường, gắt gao ôm vào trong lòng ngực.

Giờ khắc này, Tuyết Vi từ trên người của người đàn ông cảm nhận được chưa bao giờ có cường thế cùng bá đạo, rồi lại là an tâm và ấm áp như vậy .....

Ngực của người đàn ông thật rắn chắc, cánh tay anh khoanh lại ôm thân thể cô cũng chắc như vậy!!

Đầu nhỏ chậm rãi nâng lên. ....

Người đàn ông cũng thuận thế cúi thấp đầu xuống.

Ở dưới ánh trăng làm nổi bật đôi mắt anh vô tình phảng phất dần dần, dần dần hòa tan. ....

Giây tiếp theo!

Hết thấy là thuận lý thành chương như vậy, mỗi bọn họ gắt gao dán sát cùng nhau!!!

Lần này, người đàn ông đối với nụ hôn này thế nhưng không có một chút bài xích, thậm chí cảm thấy, hôn môi có lẽ là một sự tình cũng không tệ lắm, ngay cả vị còn làm người chán ghét cũng bị giữa môi Tuyết Vi phun ra bao trùm u hương.

Hơi thở cô làm người mê muội. ....

Bây giờ người đàn ông chỉ nghĩ được đến càng nhiều!! Càng nhiều!!

Đầu lưỡi bá đạo cạy hàm răng cô ra, tùy ý nhấm nháp hương mới ngọt lành. Bụng nhỏ truyền đến từng đợt cảm giác căng chặt, dục vọng sớm đã nóng cháy, khơi mào một nụ hôn triền miên.

Hai thân thể giao nhau triền miên song song ngã xuống giường lớn, môi lạnh băng theo một đường xương quai xanh của Tuyết Vi lan tràn.

Nơi anh hôn môi đến giống như là thi triển ma pháp, thân mình Tuyết Vi càng thêm xụi lơ, vô lực.

“um. ....” Một giọng dễ nghe linh động từ giữa môi cô phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Cô Xuất Quĩ Sao?!

Người đàn ông đã đến đỉnh điểm dục vọng quả thực gần như sôi trào, đây là cảm giác anh chưa bao giờ từng có. Còn tưởng rằng yêu chỉ là một loại phát tiết sinh lý, chính là hôm nay, anh lại đánh tâm nhãn muốn chiếm hữu người phụ nữ này.

Chậm rãi, đại não Tuyết Vi trở nên càng thêm mê loạn, cả người như lạc ở trong vũ trụ cuộn cuộn mênh mông mờ ảo.

Từng cái quần áo bị người đàn ông trừ bỏ, đầu cô mê say, mị nhãn như tơ, hai môi đỏ khê cắn ngón tay. Cái hình ảnh này thoát nhìn quả thực gọi cảm đến mức tận cùng.

Mà khi người đàn ông sắp rút đi một món quần áo trên người cô, Tuyết Vi đang mê loạn thần trí nháy mắt khôi phục một ít. ....

Theo kế hoạch, thời gian kết giao cùng Diệp Triết Hạo đến bây giờ đã sắp 2 năm, tuy rằng cũng có hôn môi cùng ái muội, nhưng hôm nay đã xem như chùng mực lớn nhất giữa bọn họ.

Hay không hẳn là. .... Cứ như vậy tiếp tục đi xuống?

‘Vi Vi, nhớ kỹ, lúc con còn chưa có cùng người đàn ông này đi vào lâu đài hôn nhân, thì không nên làm ra hành vi vợ chồng. Như vậy, con không ngừng làm thấp đi chính con, cũng sẽ bị anh xem nhẹ con!’

Ngay lúc này lời mẹ dặn dò giống như cảnh tỉnh hoàn toàn kéo lý trí Tuyết Vi lại.

Tuy rằng hôm nay cô lại đây chính là muốn tìm Diệp Triết Hạo đàm luận chuyện kết hôn, nhưng.....

Loại chuyện này, vẫn là chờ đến sau khi kết hôn làm càng thỏa đáng đi!

“Không..... Dừng lại..... Dừng tiếp tục, Triết..... A --- -----”

Tuyệt Vi vừa muốn ngăn lại thời khắc đó, một cảm giác cường đại xé rách truyền đến, cả người cô giống như là muốn vỡ thành hai nửa thống khổ gào rống lên.

Nhưng người đàn ông không khỏi phát ra một tiếng gầm nhẹ thoải mái từ cổ họng.

Nhưng giây tiếp theo.....

“Đau..... Đau quá.....” Tiếng Tuyệt Vi thống khổ ní non rót vào lỗ tai người đàn ông, đau sao??? Lúc này anh mới nhận thấy được, thân thể người phụ nữ dưới thân tựa hồ cùng dĩ vãng có chút..... ‘bất đồng’?!

“Triết Hạo, sao anh lại có thể như vậy?!”

“Triết Hạo??” Đối mặt cái tên hoàn toàn xa lạ này, người đàn ông đến đỉnh điểm dục vọng trong nháy mắt bị lạnh xuống dưới. Anh nhanh chóng rút ra thân thể, bước nhanh chạy đến đầu giường, mở đèn ở trong nhà ra.....

‘bang, bang’ liên khai hai cái, nhưng ở trong nhà là một mảnh tối tăm như cũ.

“Đáng chết, trong phòng thế nhưng vào lúc mấu chốt cúp điện?!” Người đàn ông âm thầm mắng, nhanh chóng tròng lên quần áo, mới vừa đi không được hai bước, mới nhớ tới người phụ nữ trên giường!

“Người phụ nữ, ở chỗ này chờ tôi. Trước khi tôi trở về, cô không được rời đi cho tôi!!!” Lời nói bá đạo mang theo mệnh lệnh không cho người cự tuyệt, giống như là ý chỉ quân vương. Sau khi người đàn ông ném xuống những lời này liền rời khỏi phòng.....

Tuyệt Vi còn đắm chìm ở trong thống khổ lần đầu tiên tựa hồ còn chưa có bình thường trở lại.

Vừa mới..... giọng điệu của Triết Hạo sao??

Ở trong lòng Tuyệt Vi, Diệp Triết Hạo vẫn luôn xem như người đàn ông âm áp ôn tồn lễ độ, nhưng hôm nay từ đầu tới đuôi, cô cảm thấy Diệp Triết Hạo quái quái thế nào?

‘linh linh linh.....’ đột nhiên, tiếng chuông điện thoại dồn dập truyền đến.

Tuyệt Vi kiểm chế thân thể đau đón tiếp lên: “alo? Vi nào?”

“Vi Vi.”

Là Triết Hạo!! Tuyệt Vi vừa muốn dò hỏi Diệp Triết Hạo lúc nào chạy ra khỏi phòng.....

“Thực xin lỗi, Vi Vi, hôm nay anh có chút chuyện quan trọng muốn làm, khả năng không có biện pháp gặp mặt em, em có chuyện gì muốn nói với anh sao? Không bằng nói trong điện thoại đi.”

‘ong’ trong nháy mắt, đại não Tuyệt Vi lâm vào trống rỗng, toàn bộ say rượu tan đi, cả người trở nên vô cùng thanh tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Hóa Ra Là Đi Nhầm Phòng

Triết..... Triết Hạo đang nói cái gì?!!

hôm nay anh có việc không thể tới sao??? Người vừa mới..... Vừa mới rồi là ai ở cùng với cô?!!

“Vi vi? Vi vi? Sao em không nói? Em tức giận sao? anh thật sự có việc!”

giọng Diệp Triết Hạo mạnh mẽ kéo thần trí Tuyệt Vi trở lại, tay cô gắt gao nắm thành nắm tay: “Triết Hạo, em không có tức giận, anh có việc, kỳ thật em cũng không có chuyện gì quan trọng tìm anh.”

trong khẩu khí không có bất luận gọn sóng thất kinh gì, ngay cả Tuyết Vi cũng không dám tin tưởng chính mình ở trước mặt Diệp Triết Hạo vậy mà có thể giả bộ bình tĩnh như thế?

A, lúc cô đi học thật nên ghi danh đoàn văn công!

“Như vậy, em không tức giận thì tốt rồi. anh không nghe em nói nữa, anh đi vội.”

“Ừm..... anh..... Vội..... Đi.....” điện thoại cắt đứt trong nháy mắt, di động từ trong tay Tuyết Vi rơi xuống.....

mắt cô dại ra tròn tròn nhìn trần nhà.....

Ai có thể nói cho cô biết, rốt cuộc vừa mới rồi đã xảy ra chuyện gì?

Là ảo giác sau say rượu sao?

Vẫn là.....

Cô thật sự cùng một người đàn ông xa lạ đã xảy ra quan hệ sao?!

Suy nghĩ hỗn độn ngồi dậy: “Tê.....” Hạ thế, một trận đau đớn đánh úp lại.

khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi trầm xuống, xem ra..... hết thấy vừa mới rồi đều là chân thật, cô.....

Thật sự cùng một người đàn ông xa lạ đã xảy ra quan hệ!!!

“Đáng chết!” Cầm lấy gối đầu dùng sức ném đi ra ngoài.

Không cách nào phủ nhận, chuyện này một bàn tay vỗ không vang, nếu cô có thể bảo trì lý trí thanh tỉnh đã sớm có thể phân rõ ra người đàn ông trong phòng không phải Diệp Triết Hạo, nhưng cô lại uống say như vậy.

Vấn đề.....

“hỗn đản kia vì sao chạy tới phòng tôi?!” Đúng vậy, đây là phòng của cô, cho dù cô uống nhiều quá, hỗn đản kia sẽ không uống rượu đi?

‘ người phụ nữ, ở chỗ này chờ tôi. trước khi tôi trở về, cô không được rời đi cho tôi!!! ’

Đột nhiên nhớ lại lúc gần đi người đàn ông ném xuống những lời này, Tuyết Vi nhanh chóng mặc quần áo.Kêu cô chờ đứng không?

được, cô liền đứng ở cửa lớn chờ khôn khéo kia trở về, nếu anh ta không giải thích rõ ràng, vì sao xuất hiện ở phòng cô, cô nhất định..... Kêu khôn khéo kia đoạn tử tuyệt tôn!!!

Bước xa vọt ra cửa, trong nháy mắt kéo cửa ra .....

ánh đèn trên hành lang làm Tuyết Vi không mở mắt ra được, cô theo bản năng xoay người, ánh mắt vừa vịn đối diện ở biển số trên cửa phòng .....

Mặt trên thành linh viết.....

“1.....606??” Như thế nào sẽ là 1606?? Không phải 1609 sao??

Trời ơi .....

hóa ra là cô..... Đi nhầm phòng!??

*

hoàng thành tháng 11 vừa mới tiến vào trời đông giá rét, tuyết đầu mùa rơi xuống, thành thị to như vậy bị vây quanh ánh sáng bạc, rất là loá mắt.

trên người Tuyết Vi mặc quần áo đơn bạc đi ở trên đường, thân thể bị đông lạnh đến rùng mình, nhưng trong lòng so với thân thể còn muốn lạnh hơn trước trăm ngàn lần.....

Không thể tha thứ, không thể tha thứ, cô thể nhưng phạm vào một sai lầm trí mạng như vậy, đi nhầm phòng sao?!!

Đánh giá người đàn ông ở phòng kia cũng đang hẹn hò với ai đi? Kết quả liền.....

Bất quá còn tính anh ta có lương tâm, phát hiện sai rồi ngừng lại đúng lúc, không có khiến cho ô long tiến hành như vậy.

Nhưng.....

Cô nên công đạo cùng Triết Hạo như thế nào đây?!

“Phi, tôi thật muốn anh chết đi.”

“Hừ, gia hỏa này, là muốn cùng tôi lên giường sao? Tôi xem anh. .... muốn chính là em gái tôi có đúng không?”

“Nào có. .... Nếu không phải em ngăn lại, anh đã sớm chia tay cùng Tuyết Vi. ....” Cách đó không xa, truyền đến tiếng một nam một nữ.

giọng nói hai người này quen thuộc rót vào lỗ tai Tuyết Vi, giống như một tiếng sét đánh giữa trời quang đùng ở trong lòng cô!!

hai giọng này là. ....?!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Một Bí Mật Lớn Động Trời

Thân thể cứng đờ dần dần di chuyển về phía giọng nói.

Chỉ thấy, ở cửa một gian cao cấp khách sạn một nam một nữ tay nắm tay vừa nói vừa cười từ bên trong đi ra. ....

Hình ảnh này quả thực như một lưỡi dao sắc bén đâm vào đôi mắt Tuyết Vi, tim cô cũng giống như có thứ gì cắt đau như vậy. ....

Ngoài ý muốn, ngoài ý muốn!!

Cô kết giao bạn trai Diệp Triết Hạo 2 năm vậy mà cô với chị cùng cha khác mẹ Tuyết Phi Nhi có một chân???

A. ....

ở trong điện thoại không phải Diệp Triết Hạo nói anh đang vội sao? Hoá ra là vội vàng cùng Tuyết Phi Nhi lên giường sao?

Cảm tình, anh đã sớm muốn cùng tôi chia tay, đúng không?!

Cô thật muốn nói cho Diệp Triết Hạo, đồ ngốc, cho dù anh cùng tôi chia tay, anh cho rằng Tuyết Phi Nhi sẽ cùng anh ở bên nhau sao?!!

“hả. .... Triết Hạo?” Đang đi xuống thang lầu, trong lúc vô tình Tuyết Phi Nhi thấy được Tuyết Vi đứng ở cách đó không xa, đột nhiên dừng bước lại.

“Làm sao vậy? Phi. ....” Diệp Triết Hạo theo tầm mắt Tuyết Phi Nhi ngược dòng đi qua, không khỏi hít hà một hơi. .... “Vi. .... Vi vi?”

Vi vi?

Xung hô âm lòng như vậy, lúc Tuyết Vi còn chưa có phát hiện đoạn gian tình này có lẽ sẽ cảm thấy dễ nghe, chính là giờ khắc này. .... Cô cảm thấy thật ghê tởm!

Mi mắt rũ xuống dần dần nâng lên. .... Tho tho_

Cách đó không xa, một khác tầm mắt nam nữ đan xen nhau, thương cảm trong nháy mắt bị ánh sáng ánh mắt sắc bén xâm chiếm.

Cái trán hơi ngước lên, hình thành 45° độ, Tuyết Vi giống như là nữ vương áp đảo vạn vật phía trên, chậm rãi, chậm rãi, tới gần đôi cầu nam nữ kia. ....

“Vi vi, em. .... em đừng xằng bậy!” Diệp Triết Hạo hiển nhiên bị ánh mắt Tuyết Vi lạnh thấu xương làm kinh sợ rồi, khăn trương bảo hộ ở trước người Tuyết Phi Nhi.

A. ....

Ngu xuẩn, anh cho rằng cô muốn đánh Tuyết Phi Nhi sao? Sao có thể chứ!?

Nhưng, đối mặt bạn trai kết giao 2 năm theo bản năng làm ra hành động như vậy, nội tâm Tuyết Vi vẫn là đau âm ỉ. “Triết Hạo, hôm nay anh không lại đây, chính là cùng chị của tôi lên giường sao?” Giọng nói không nhanh không chậm rơi xuống.

Diệp Triết Hạo khăn trương cúi thấp đầu xuống: “Này. ....”

“được, Tuyết Vi.” Lúc này, Tuyết Phi Nhi từ phía sau Diệp Triết Hạo chui ra tới: “em cũng đừng làm khó Triết Hạo. Đúng, chúng tôi đã ở bên nhau rất sớm. Bất quá Tuyết Vi, em đừng trách chị đoạt bạn trai của em, Triết Hạo có mắt, anh biết chính mình thích ai, muốn cái gì. Chính yếu là.....” Thân thể nghiêng về phía trước, cô khiêu khích nỉ non nói: “Tuyết Vi, em không thắng được chị, từ nhỏ đến lớn đều chủ định em là một người thua, em chỉ là một đứa con riêng không có thân phận, không địa vị, không chỗ dựa mà thôi. Hừ, vọng tưởng bắt lấy Diệp gia xoay người sao? Chỉ là xuân thu đại mộng đi, đời này của em đều đã định bị chị đạp dưới chân!!!”

Đúng.....

Cô là đứa con riêng của Tuyết gia, 12 tuổi mới cùng mẹ tới Tuyết gia, bất luận cô biểu hiện ngoan ngoãn cỡ nào, hiểu chuyện cỡ nào, Tuyết gia Đại phu nhân và chị hai Tuyết Phi Nhi cũng không dung cô và mẹ! Thotho_

Thời gian qua 8 năm, cô chứng kiến mẹ lớn làm thế nào đi bước một hại mẹ cô, cũng chứng kiến mỗi một thủ đoạn của Tuyết Phi Nhi.

A, đại khái Diệp Triết Hạo chính là vật hi sinh cho gia đầu đi?

“Ha ha, Chị hai, tôi biết tôi không thắng được chị, cho nên..... hôm nay tôi gọi Triết Hạo qua tới kỳ thật chính là muốn đề nghị chia tay cùng anh ta.” Tuyết Vi cười, con người linh động dần dần nhìn về phía Diệp Triết Hạo.

“Vi vi, em muốn cùng anh.....?” Diệp Triết Hạo vừa muốn mở miệng.

Một bên Tuyết Phi Nhi khinh thường hừ lạnh một tiếng: “Hừ, phùng má giả làm người mập!!!”

“Chị hai, tôi nói chính là sự thật.” Tuyết Vi ra vẻ bất đắc dĩ lắc lắc đầu. “Xem ra, cha còn chưa có nói cho chị đi?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Tôi Phải Gả Cho Hoàng Phủ Minh

"Nói cho chị cái gì?!"

"Ai, này khó trách." khẩu khí Tuyết Vi than nhỏ, êm tai nói: "Chị hai, là thế này, cha quyết định cùng Hoàng Phủ gia liên hôn, lại không biết kêu chị hay em, ai gả qua đó. Vì thế cha tính toán kêu chị và em cùng đi Hoàng Phủ gia chờ tuyển hôn thê, đến lúc đó từ bên trong hai chúng ta, hai chọn một!"

Cái gì?

Tuyết Phi Nhi vừa nghe, sắc mặt đều thay đổi...

Hoàng Phủ gia!

Bá chủ ở Hoàng thành, địa vị quả thực có thể so với hoàng tộc cỡ đại! Làm mưa làm gió! Là nơi vô số người phụ nữ mở tường gả vào.

Ngay cả Tuyết gia nhà giàu có tiếng như vậy, Tuyết gia đại tiểu thư, Tuyết Khả Duyệt, đều liều mạng gả vào Tuyết gia, chỉ tiếc gả cho đại thiếu gia Hoàng Phủ gia, một ma ốm suốt ngày bị bệnh quần thần... Thotho_

"cha đã nói với em chưa? Là kêu chúng ta gả cho nhị thiếu gia Hoàng Phủ gia, hay là gả cho tam thiếu gia Hoàng Phủ gia?!" Tuyết Phi Nhi khản trương hỏi.

Tuyết Vi mỉm cười nói: "Chị cả, phân biệt đối xử, đương nhiên là chúng ta phải gả cho... Nhị thiếu gia Hoàng Phủ gia, Hoàng Phủ Minh!!!"

"ong " trong nháy mắt, sắc mặt Tuyết Phi Nhi vốn trắng bệch sau khi nghe xong tên Hoàng Phủ Minh bước chân lùi về sau đều có chút đứng không yên.

Phải biết rằng, trong hoàng thành, lực lượng quân sự lớn nhất, dù có tiền đều không thể sánh bằng được. Hoàng Phủ gia sở dĩ cường đại như vậy, là bởi vì bọn họ không chế lực lượng Quân khu Bạch Hổ, mà hiện tại người thao tác Quân khu Bạch Hổ đúng là Nhị thiếu gia Hoàng Phủ gia ----- Hoàng Phủ Minh!!!

Tuyết Vi lẳng lặng nhìn Tuyết Phi Nhi đã bị dọa ngốc, âm thầm cười, ra vẻ thương cảm nói: "Chị hai, cha nói xong với em, lúc muốn em gả cho Nhị thiếu gia Hoàng Phủ gia, em còn rất sợ hãi. Sau lại tưởng tượng có chị bồi, cũng không cô đơn như vậy. Nhưng, nhà chồng tương lai Hoàng Phủ gia chỉ đích danh muốn thân trong sạch. Xem ra Chị hai đã... Bị! Đào! Thái! Rối!!!" Dứt lời, xẹt qua độ cung nơi khoe miệng cô, ánh mắt sắc bén trong lúc vô tình đối diện mặt Diệp Triết Hạo.

Triết Hạo, anh biết không...

Khi tôi biết được tin tức này, phản ứng đầu tiên chính là tôi dựa vào hôn sự này sẽ là một bước để tôi bước lên cầu thang thành công nhanh nhất, tôi sẽ thoát ly Tuyệt gia, lỗi tất thay đổi vận mệnh bi thảm của mẹ tôi. Thotho_

Chính là... Nguyên nhân chính là vì anh tồn tại, tôi không cách nào làm được, vì thay đổi vận mệnh mà phản bội anh.

Nhưng...

Cũng là vì anh, tôi đối với việc hôn sự này hoàn toàn không có một chút bài xích!

Ni non ân hàm ở trong lòng roi xuống, mặt Tuyệt Vi vô biểu tình xoay người.

Mỗi một bước cô đi, đều mang ra tư thái nữ vương cao cao tại thượng, người phụ nữ kiêu ngạo tự tin cùng với bất bại!

Cầu nam nữ kia ngây ngốc nhìn bóng dáng cô chỉ còn lại phân theo không kịp...

*

Trên hành lang khách sạn.

Đoàn người khí thế lầm lầm đi trước, quân trang bọn họ thuần một sắc màu đen, sau lưng áo trên thêu hình Bạch Hổ, sinh động như thật, uy chấn lẫm lẫm, làm người vừa thấy liền không khỏi tránh lui ba phần. Thotho_

Người đàn ông đi đầu khí tràng càng rõ ràng độc lập, vừa thấy liền biết địa vị của anh phi phàm.

Nhìn lên trên, mặt người đàn ông này quả thực tuấn mỹ tuyệt luân, mắt ung sắc bén tràn đầy khí phách, cuồng vọng mà cao ngạo, ngạo khí phảng phất như đạp cả trời đất dưới lòng bàn chân, hoảng sợ cô sát, sống mũi cao thẳng, môi mỏng tuyết lãnh như lưỡi dao, phối hợp thân hình người đàn ông cao lớn, khí phách hiện rõ!

Mà anh...

Đúng là bá chủ hoàng thành ----- Hoàng Phủ Minh!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Hoàng Phủ Minh Đang Tìm Kiếm Cô

"Hoàng Phủ Quân Trường, mạch điện phòng đã sửa chữa xong, thật sự xin lỗi, thực xin lỗi..." Đồng Sự Trường khách sạn một đường chạy tới bên cạnh Hoàng Phủ Minh, áy náy run rẩy không ngừng.

Hoàng Phủ Minh hoàn toàn làm lơ anh ta, xụ mặt bước nhanh đi trước.

Khi đến cửa phòng 1606, anh đứng yên, lạnh giọng nói: "Các người chờ tôi ở chỗ này!"

"vâng... Hoàng Phủ Quân Trường."

Đẩy cửa phòng ra, Hoàng Phủ Minh thuận thế mở đèn bên tay ra.

Chậm rãi đi vào trong phòng, bên trong đã trống tuếch.

Ánh mắt sắc bén dần dần chuyển về phía giường lớn trắng tinh kia...

Trên khăn trải giường một khối đỏ tươi như hoa hồng thoáng chốc ánh vào tầm mắt anh! "người phụ nữ đáng chết, không phải kêu cô chờ ở chỗ này sao?" lời nói âm trầm rơi xuống... Thotho_

"linh linh linh" một tiếng điện thoại cấp tốc truyền đến.

Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình tiếp nghe...

"Hoàng Phủ thiếu gia, tôi là Á Thư, trên đường tới đã xảy ra tai nạn xe cộ khả năng không có biện pháp đi tìm anh, thật sự xin lỗi." người phụ nữ kêu Á Thư này là bạn giường cố định của Hoàng Phủ Minh, cũng là người nên tới phòng 1606.

Không cách nào phủ nhận, là người đàn ông sẽ có dục vọng, Hoàng Phủ Minh cũng như thế.

Bất quá anh là một người đàn ông từ trước đến nay đem yêu cùng tình dục phân biệt cực kỳ rõ ràng, cũng cực kỳ chán ghét trêu chọc một đồng lớn phụ nữ hoặc là tìm * tiểu * tỳ. Cho nên, anh chỉ có một bạn giường cố định, khi có yêu cầu liền gọi tới, chưa bao giờ có bất luận cái tình cảm giao lưu gì, thậm chí...

Ngay cả một nụ hôn đều không có.

"Tôi đã biết. Mặt khác, về sau cô không cần tới tìm tôi."

"A? Hoàng Phủ thiếu gia, là tôi làm sai cái gì sao? Vì sao..."

Hoàng Phủ Minh hoàn toàn không cho người phụ nữ cơ hội nói chuyện, quả quyết cắt đứt điện thoại. Tho tho_

Lúc anh vừa muốn xoay người rời đi, dưới chân tựa hồ dẫm tới thứ gì.

Hoàng Phủ Minh chuyển chân, nhìn xuống phía dưới vừa thấy.

Một cái nhẫn lấp lánh sáng lên ánh bạc chiếu vào mi mắt anh. Nhặt chiếc nhẫn này lên, Hoàng Phủ Minh nhìn chăm chú, khóe miệng thoáng chốc gọi lên nụ cười giảo hoạt...

Ba ngày sau, bệnh viện.

"Tạ bác sĩ, thật là cảm ơn anh."

"Nói chi vậy, tam tiểu thư. Cô đừng quên giúp tôi mang cái này đến cho nhị tiểu thư."

"Ừm, nhất định, nhất định." Tuyết Vi nói cảm ơn bác sĩ xong liền cầm một phần văn kiện trong tay đi ra khỏi văn phòng.

Đứng ở trên hành lang dài tràn ngập mùi nước sát trùng của bệnh viện, cô chậm rãi mở phân báo cáo kia trong tay ra... Tho tho_

Mặt trên thỉnh thoảng viết -----

Mấy chữ báo cáo chữa trị chỗ màng * trinh nữ *!!!

"A, Tuyết Phi Nhi, tôi biết chị sẽ như vậy!"

Đã sớm đoán trước, lấy người như Tuyết Phi Nhi nơi nào sẽ dễ dàng từ bỏ cơ hội gả cho Hoàng Phủ Minh như vậy? Hơn nữa sẽ không cho Tuyết Vi độc bá Hoàng Phủ Minh.

Vì thế, mấy ngày nay cô liền phái người theo dõi Tuyết Phi Nhi, sau khi phát hiện Tuyết Phi Nhi tới chữa trị, cô liền muốn sao chép một phần báo cáo từ bác sĩ.

Khép lại phân báo cáo này, Tuyết Vi ngẩng đầu lên bước nhanh ra ngoài bệnh viện.

Lúc vừa muốn đuổi tay chặn lại một chiếc taxi...

"tư" một tiếng, một chiếc Hummer dừng ở trước người cô.

Còn không đợi Tuyết Vi nghĩ nhiều, chỉ thấy, từ vị trí tài xế chậm rãi đi xuống một người đàn ông... Tho tho_

Người đàn ông này thân cao ít nhất cũng 1 mét 85 trở lên, khí vũ hiên ngang không nói, gương mặt tuấn mỹ tuyệt luân quả thực tìm không ra bất luận tí vết gì.

Theo bước chân người đàn ông tới gần Tuyết Vi, cô không hiểu ngừng lại hô hấp rồi.

Khí tràng người đàn ông này... Thật mạnh!!

Chỉ là đi đường, liền có loại cảm giác quét ngang ngàn quân, giống như làm cảnh sắc xung quanh đều trở nên ám trầm, tầm mắt chỉ có thể đưa đến trên người anh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Gặp Phải Lưu Manh

“Cho tôi!!” Người đàn ông lạnh lùng nói hai tiếng, cho người ta một loại cảm giác không dung thứ chống lại mệnh lệnh .....

Nhưng vấn đề.....

Cho tôi??

Anh ta nghĩ muốn cái gì?? Vẫn là lần đầu tiên Tuyết Vi nhìn thấy có người đến gần dùng loại lời không thể hiểu được mở đầu.

“Tiên sinh, tôi nghĩ..... có phải anh nhận sai người hay không?!”

Đối mặt người đàn ông khí tràng cường đại, hơi thở trên người Tuyết Vi thế nhưng không hề bị anh bao phủ.

Hoàng Phủ Minh nheo đôi mắt lại, không có bất luận cái gì dư thừa vô nghĩa, nhanh chóng duỗi tay về phía phân báo cáo Tuyết Vi ôm ở trước ngực kia .....

Mục đích của anh..... Là phân báo cáo chữa trị này sao?! Sẽ không..... Anh ta là người của Tuyết Phi Nhi phải tới chứ?

A, tin tức của Tuyết Phi Nhi thật đúng là linh hoạt!

Đang nghĩ ngợi tới, Tuyết Vi nhanh nhẹn giấu báo cáo ở phía sau mình.

Nhưng ai biết, Hoàng Phủ Minh vươn tay trực tiếp ấn ở trên ..... Ngực cô!!

Thời gian giống như yên lặng.

Đột nhiên Tuyết Vi mở to hai mắt nhìn, cúi đầu nhìn nhìn bàn tay to ấn ở trên ngực mình kia, ngẩng đầu lại nhìn nhìn người đàn ông trước mắt .....

Nhưng Hoàng Phủ Minh giống như là chuyện gì cũng chưa phát sinh, tự nhiên thu hồi tay, mắt cười lạnh nhìn bàn tay mình: “Xin lỗi, tôi cho rằng..... cô là nam giả nữ!” Tho tho_

‘ nam giả nữ .....’

‘ nam giả nữ .....’

Lời người đàn ông nói lần lượt vang vọng ở bên tai Tuyết Vi, cô hiện tại thực sự có loại xúc động muốn giết người đàn ông này.

Anh có ý tứ gì?

A??? Có ý tứ gì?!!

Ám chỉ ngực cô bằng phẳng đúng không?!!

Chiếm tiện nghi của người khác, còn châm chọc ngực người khác bằng phẳng, đồ chó đẻ này, thật tm phúc hắc!! Vương bát đản!!!

“anh!” Tuyết Vi vừa lúc muốn thoả mạ người đàn ông này.

Chỉ thấy, cặp con ngươi sắc bén của Hoàng Phủ Minh trầm xuống.....

Giây tiếp theo.....

‘ thịch thịch thịch.....’ một tiếng súng xẹt qua.

“Chạy!” Hoàng Phủ Minh kéo tay Tuyết Vi, bước nhanh về phía sau bệnh viện chạy lên.....

Tình huống này như thế nào?

Tuyết Vi đã ngón ngang trong gió rồi.

Còn không phải là một phân báo cáo sao, Tuyết Phi Nhi không cần ra tay như vậy đi? Trước phái người tới, nếu không thành, còn xuất động quân đội ám sát sao?!

Đồng thời chạy cực nhanh, Tuyết Vi không thể không đem phân báo cáo kia giấu ở bên trong áo mình ..... Tho tho_

Chỉ chốc lát sau, Hoàng Phủ Minh mang theo Tuyết Vi đến một chỗ hậu viện bệnh viện vút trong phòng.

Cô thở hổn hển, còn không đợi khẩu khí này ổn định .....

Chỉ nghe, Hoàng Phủ Minh nặng nề nói: “Người phụ nữ, cô không giao đồ vật ra đây, tôi liền đẩy cô ra, kêu những người bên ngoài đó giết cô!!!”

Đáng chết!!!

Tuyệt Vi thật sự không thể nhìn được nữa, sắc mặt trầm xuống, trừng mắt giận người đàn ông trước mắt: “Tiên sinh, rốt cuộc anh muốn cái gì?”

Còn giả bộ sao? Kỹ thuật diễn của nữ gián điệp này thật ra thật không tệ! Hoàng Phủ Minh nheo lại đôi mắt lãnh, một tay đè Tuyệt Vi ở trên vách tường lạnh băng .....

Một bàn tay to chặt chẽ ấn hai tay nhỏ của cô.

Tuyệt Vi không có một tia sợ hãi, liền nhìn thẳng con người sắc bén của người đàn ông đối diện .....

Khuôn mặt tuấn tú của Hoàng Phủ Minh chậm rãi tới gần cô.

Ngừng thở, không thể nhút nhát! Nếu khí thế bị thua, cô liền hoàn toàn thua trận!!

Mà khi khuôn mặt tuấn tú của người đàn ông càng tới gần cô, thậm chí cô cảm giác được hô hấp ấm áp của người đàn ông kia phả ở trên mặt mình, cùng với mùi nước hoa Cologne trên người anh.

Xong rồi.....

Chịu không được rồi!

Tuyệt Vi nhắm mắt lại, khăn trương quay đầu đi.

Giây tiếp theo.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Sao Phụ Nữ Bây Giờ Đều Tùy Tiện Như Vậy?

‘ phốc ’ Hoàng Phủ Minh thấp giọng cười: “Cho rằng tôi muốn hôn cô sao?”

Ngôn ngữ người đàn ông hài hước gây tổn thương thần kinh Tuyệt Vi, lửa giận trong lòng cô ‘ đăng ’ lập tức liền bùng phát, vừa muốn chửi ầm lên.....

Bàn tay to của người đàn ông duỗi đi vào theo cổ áo cô!!

“này!! Anh làm..... Làm gì!!?”

Bàn tay ấm áp ở trên thân thể của cô dạo chơi không nhanh không chậm, giống như mỗi một điểm mẫn cảm đều bị anh chạm vào.

Khuôn mặt nhỏ trắng nõn của Tuyệt Vi hơi hơi mác cỡ ửng hồng, bất an giãy giụa lên.

Nhưng người đàn ông làm càn tựa hồ cảm thấy hiện tại tư thế này không phải ‘ thuận buồm xuôi gió ’ như vậy, anh lại từ phía dưới áo Tuyệt Vi dò xét đi vào.....

“ừm.....” Tuyệt Vi đỏ bừng khuôn mặt, bực bội cắn răng: “đồ lưu manh đáng chết, dừng tay!! Dừng tay!!!”

“này..... Dừng..... Dừng sờ loạn, dừng sờ loạn!!”

“Dừng!! Dừng lại!!! Anh muốn đồ vật, tôi cho anh..... Tôi cho anh là được, dừng tay, dừng tay!!” Một tiếng gào rống cuồng loạn rơi xuống.

Hoàng Phủ Minh nâng lên mí mắt, đối diện khuôn mặt nhỏ của cô vừa thẹn vừa bực, câu môi cười nói: “Đã không cần.” Nói xong, anh liền rút ra từ bên trong quần áo Tuyệt Vi đem phân báo cáo kia còn ‘ nóng hổi ’ .....

Đôi tay bị trói buộc rốt cuộc được phóng thích, toàn thân Tuyệt Vi xụi lơ ngồi xuôi theo vách tường ở trên mặt đất.

Cô chỉnh lại đầu tóc rối loạn giống như cái ổ gà, quần áo cũng sắp bị xé rách, dường như mới vừa bị cưỡng x xong. Tho tho_

Tuyết Vi thật muốn hỏi một câu. .... Hồn đàn này xác định là muốn phân báo cáo này, mà không phải vì muốn chiếm tiện nghi của cô sao?!!!

Hoàng Phủ Minh được báo cáo không nhanh không chậm mở văn kiện ra, mà khi nhìn đến mấy chữ ‘báo cáo chữa trị’, anh mặt đều đen! “**.” Anh thế nhưng làm đối tượng sao!!?

Âm thầm mắng xong, Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình khép báo cáo lại, dùng khoeo mắt liếc Tuyết Vi ngồi dưới đất: “Ai. .... người phụ nữ bây giờ làm sao đều tùy tiện như vậy?” Nói xong, anh liền đặt báo cáo ở trong lòng ngực Tuyết Vi, xoay người rời đi. ....

Tuyết Vi choáng váng, hoàn toàn choáng váng.

Người đàn ông này có bệnh đi?

Chẳng lẽ anh không tùy tiện sao? Không thể hiểu được lại đây đoạt đồ vật, không cho, tay liền trực tiếp sờ. Sờ xong bên ngoài rồi, lại sờ bên trong, mặt trên không đủ liền sờ từ phía dưới. Cuối cùng. .... Anh chính là muốn nhìn một chút, bên trong phân báo cáo này viết nội dung là cái gì, thỏa mãn một chút lòng hiếu kỳ của anh sao?

Quả thực. .... “anh bị thần kinh hả?!!”

Hoàng Phủ Minh nghe Tuyết Vi mắng ở phía sau, cũng không để ý tới liền đi ra khỏi gian phòng bỏ hoang này.

Chủ yếu. ....

Anh cũng cảm thấy chính mình có bệnh, thế nhưng làm ra chuyện ô nhục như vậy, quả thực là một đại sĩ nhục nhân sinh!!

“Hoàng Phủ Quân Trường, đám người kia vừa mới tập kích ngài đã bị bắt toàn bộ, nên xử trí như thế nào?” Mấy chục người mặc quân phục ngay ngắn trật tự xuất hiện ở trước mặt Hoàng Phủ Minh. Tho tho_

Con người sắc bén của anh chợt lóe: “Giết!” Một chữ dứt khoát lưu loát rơi xuống, mắt mọi người cung kính nhìn bóng dáng anh rời đi. ....

*

“Mấy ngày nay thật là xui xẻo, có phải tôi dẫm phải tiểu nhân hay không?” Trong phòng bỏ hoang, Tuyết Vi chột vật đứng lên, phui tro bụi trên người.

Nhưng, giấy tiếp theo. ....

Ánh mắt cô sắc bén chợt lóe, sắc mặt nháy mắt trầm xuống: “bối cảnh người đàn ông kia hẳn là không đơn giản như vậy?!”

Mới đầu, cô thật cho rằng người đàn ông này là người Tuyết Phi Nhi phái tới, bắt quá từ khi xuất hiện bắn nhau, cô có thể chắc chắn trăm phần trăm, mục tiêu của bọn họ tuyệt đối không phải phân báo cáo chữa trị trong tay cô!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Cô Bé Lọ Lem Đi Thử Giày Thủy Tinh

Rốt cuộc, trong hoàng thành này chính là thiên hạ của Hoàng Phủ Minh, lá gan của Tuyết Phi Nhi cũng lớn, dám trắng trợn tảo bạo phạm tội ở phía dưới mí mắt của Hoàng Phủ Minh như thế. Có thể thấy được. ....

“Chỉ sợ hồn đàn đáng chết kia làm chuyện ô nhục đi? Đại ngu ngốc, ha ha ha ha. ....” Mới vừa cười chưa được hai tiếng, mặt Tuyết Vi liền đen xuống.

Ngẫm lại, ba ngày trước cô làm chuyện ô nhục không thể so với tên hồn đàn kia? Thôi, cô nơi nào còn có tư cách cười nhạo người khác!

Ánh mắt chậm rãi nhìn về phía phân báo cáo trong tay kia. ....

Tính đến hai ngày sau liền phải chính thức tiến vào Hoàng Phủ gia. Cứ như vậy gả cho một người không yêu, cô. .... Thật sự làm được sao?! Tho tho_

Hai ngày sau. ....

Tuyết Vi và Tuyết Phi Nhi là người chị cùng cha khác mẹ rốt cuộc chính thức lấy thân phận vị hôn thê dự khuyết tiến vào Hoàng Phủ gia.

Dựa theo tuần tự, một tuần sau các cô phải tiếp thu Hoàng Phủ gia nghiêm thân, trước mắt lấy đãi ngộ khách khứa an bài ở trong biệt viện Hoàng Phủ gia.

Loại cảm giác này ngược lại có chút tương tự với quân vương tuyển tú trong cổ đại. Bất quá..... chuyện này đối với bên trong hoàng thành mà nói, quyền vị Hoàng Phủ gia tối cao thập phần bình thường.

Nếu không phải do thời thế, đoán chừng Hoàng Phủ gia đã sớm đổi thành chế độ quân chủ lập hiến. Ngay cả Hoàng Phủ lão gia cũng trắng trợn táo bạo cưới phu nhân tam phòng. Cho nên, sự tình Tuyệt Vi và Tuyệt Phi Nhi cùng bị chiêu tiến Hoàng Phủ gia căn bản không tính là cái gì.....

Chủ viện Hoàng Phủ gia, thư phòng.

‘Cốc cốc cốc.....’ ‘Nhị thiếu gia.....’ quân gia Hoàng Phủ gia cung kính đi đến.

Hoàng Phủ Minh khép lại thư trong tay, lạnh lùng nói: “Lạc quân gia, chuyện gì?”

“thời gian hai cô gái của Tuyệt gia đã tới Hoàng Phủ gia chúng ta được năm ngày, vẫn luôn được an bài ở biệt viện. Không bằng Ngài gặp các cô ấy đi.”

“Gặp cái gì? Từ từ rồi nói sau.” Hoàng Phủ Minh thành thoi, ung dung mở thư ra.

“Ai nha, nhị thiếu gia, ngài không vội. Nhưng lão gia đều đã thúc giục năm, sáu lần, ngài chẳng sợ liền gặp một trong các cô đó cũng được.” Thật là Hoàng Thượng không vội, thái giám lại nóng nảy. Vấn đề..... Hoàng Phủ Minh đã hai mươi ba tuổi, cho tới nay đều chưa từng mang một người bạn gái về nhà, lão gia hơn một lần cho rằng con trai mình là người đồng tính luyến ái đi. Tho tho _

“được. Gặp một người đúng không?” Hoàng Phủ Minh bỏ thư trong tay xuống, lấy ra một thứ từ ngăn kéo, câu môi cười nói: “Đem thứ này kêu các cô mang thử một chút, ai có thể mang lên, người đó liền tới gặp tôi!”

Từ tay ném một .....

Quân gia vững vàng tiếp được, nhìn lên, là một cái nhẫn màu bạc!!

Ông đã có thể tò mò, nhị thiếu gia nhà mình có thể bị cái gì mê hoặc đây?

Nhưng.....

Quân gia quá hiểu biết tính tình Hoàng Phủ Minh, nào dám dò hỏi? Chỉ phải thành thành thật thật cảm kích nhẫn này ‘dựa theo thánh dụ’ đi làm việc.

Nhưng mà.....

Cái nhẫn màu bạc này đúng là của Tuyệt Vi làm rơi ở gian phòng số 1606 kia!!!!

Biệt viện.

Tuy nói, nơi này là chỗ ở phụ viện của Hoàng Phủ gia, cũng vô cùng hoa lệ. trừ bỏ hoa tươi trồng khắp trong hoa viên không đề cập tới, chỉ độc biệt thự liên quan liền có 6 gian, mặt sau còn có hơn mười gian nhà gỗ chuyên để người hầu ở.

Lạc quân gia cầm nhẫn dẫn đầu đi tới phòng Tuyệt Phi Nhi.

Người hầu gái Tiểu Hề do Tuyệt Phi Nhi mang từ nhà mẹ đẻ đến vừa thấy Lạc quân gia liền vội vàng thưa trước: “Lạc quân gia, Lạc quân gia, sao ngài tới nơi này của chúng tôi? Có phải có cái tin tức tốt gì muốn nói cùng nhị tiểu thư nhà tôi hay không?”

“Ừm..... cứ coi như vậy đi. Phòng Nhị tiểu thư ở đâu?”

“Ồ!Ồ!Ồ đó!” Tiểu Hề nhiệt tình tiếp đón Lạc quân gia tiến vào trong biệt thự.

“Nhị tiểu thư, Lạc quân gia tới.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Gặp Mặt Hoàng Phủ Minh

Tuyệt Phi Nhi đang xem TV vừa nghe được, lập tức lộ ra nụ cười vũ mị: “Lạc quân gia.”

“Nhị tiểu thư, đã lâu không thấy. Nhớ rõ lần trước gặp mặt, chính là lúc đại thiếu phu nhân cùng đại thiếu gia nhà tôi kết hôn đi?”

“vâng, vâng.....”

Đại tiểu thư Tuyết gia Tuyết Khả Duy gả vào Nhà họ Hoàng Phủ ba năm trước đây. Bởi vì đại thiếu gia của Nhà họ Hoàng Phủ ốm đau trường kỳ nằm trên giường, cho nên sau khi kết hôn không lâu, bọn họ đi nước ngoài chữa bệnh, cho tới nay vẫn chưa về.

“Lạc quản gia, mau ngồi đi.”

“Không được, không được, tôi lại đây báo cáo.”

“Báo cáo kết quả công tác sao?” Tuyết Phi Nhi ra vẻ nghi hoặc hỏi.

Lạc quản gia mỉm cười móc ra cái nhẫn bạc từ túi tiền do Hoàng Phủ Minh đưa cho mình: “không, nhị thiếu gia nhà tôi kêu tôi đem chiếc nhẫn này cho cô và tam tiểu thư mang thử, một trong hai người ai có thể mang vừa, liền gặp người đó.”

Đối với Tuyết Phi Nhi mà nói đây chính là việc chờ đợi đã lâu! Nếu cô có thể hơn đứa con gái hạ tiện kia giành được cơ hội nhìn thấy Hoàng Phủ Minh trước chẳng khác nào chiếm một cái tiên cơ, đến lúc đó cô tới một chiều chủ động dụ dỗ, đoán chừng đứa con gái hạ tiện kia cũng đã bị loại trừ. “Lạc quản gia, đưa nhẫn cho tôi đi.”

Lạc quản gia giao chiếc nhẫn cho Tuyết Phi Nhi.

Cô cầm chiếc nhẫn thử mang lên từng ngón tay của mình, ngay cả ngón út cũng không mang vào được.

Không được!!! Thotho__

Đứa con gái hạ tiện kia trời sinh ngón tay thon dài, cô chỉ thiếu một chút nữa là có thể mang vừa ngón út, khẳng định đứa con gái hạ tiện kia có thể lập tức mang vừa!

Nghĩ xong, Tuyết Phi Nhi cứng rắn đem nhẫn mạnh mẽ mang vào ngón út của mình. “Lạc quản gia, tôi mang vừa, ông dẫn tôi đi gặp nhị thiếu gia đi.”

“Ai. .... Không vội. Tôi còn phải đi gấp tam tiểu thư nữa, còn phải kêu cô ta thử xem sao.” Lập tức Tuyết Phi Nhi liền nghe ra hàm nghĩa trong lời nói của Lạc quản gia, nhẹ giọng ho khan hai tiếng.

Hầu gái Tiểu Hề bên người cô lập tức lấy ra một xấp tiền, để vào trong tay Lạc quản gia: “Lạc quản gia, chiếc nhẫn này rõ ràng nhị tiểu thư nhà tôi đã mang vừa, Tiểu Hề xem ra, ngài không cần thiết đi tìm tam tiểu thư nữa? Huống hồ. .... nhị tiểu thư nhà tôi và đại thiếu phu nhân nhà ngài là em ruột cùng cha cùng mẹ, ngài tốt xấu. .... Cũng cho đại tiểu thư nhà tôi, đại thiếu phu nhân nhà ngài chút mặt mũi đi?”

“vâng vâng vâng, thật sự như thế. Kia. .... Nhị tiểu thư, đi theo tôi đi.” Lạc quản gia hơi hơi mỉm cười, vội vàng cất tiền, mang theo Tuyết Phi Nhi đi chủ viện Nhà họ Hoàng Phủ. ....

Tuyết Phi Nhi đứng ở trước cửa thư phòng Hoàng Phủ Minh, không khỏi có chút khẩn trương, cúi đầu, mắt nhìn chiếc nhẫn trên ngón út.

Tê. ....

Sao chiếc nhẫn này quen mắt như vậy?

Mới vừa rồi cô chỉ sốt ruột mang thử nhẫn, hoàn toàn quên mất chú ý về ngoài của chiếc nhẫn này.

Mơ hồ nhớ rõ, đứa con gái hạ tiện kia hình như cũng có chiếc nhẫn cùng loại kiểu dáng này đi? Đoán chừng chỉ là trùng hợp sao?!

Nghĩ xong, Tuyết Phi Nhi hít sâu một hơi, mặt mang tươi cười đẩy cửa thư phòng ra. ....

Trong thư phòng, Hoàng Phủ Minh ngồi ở trên ghế chủ tọa, đang cúi đầu tự mình chơi cờ.

Đây là lần đầu tiên Tuyết Phi Nhi nhìn thấy mặt Hoàng Phủ Minh, nhớ rõ lúc chị cả kết hôn, cô vẫn luôn khát vọng trông thấy Nhị thiếu gia Nhà họ Hoàng Phủ.

Cũng không biết nguyên nhân gì Hoàng Phủ Minh cũng không có hiện thân trong hôn lễ, cô còn mất mát thật lâu.

Hôm nay rốt cuộc thấy mặt của Hoàng Phủ Minh, Tuyết Phi Nhi lập tức rơi vào si mê: “Hoàng, Hoàng Phủ Quân Trường. ....”

Hoàng Phủ Minh chậm rãi ngồi thẳng người, ánh mắt sắc bén cùng Tuyết Phi Nhi nhìn nhau trong nháy mắt. ....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Bên Hoàng Phủ Minh Cả Đêm

Lập tức ‘hưu’, khuôn mặt nhỏ của cô tức khắc trở nên đỏ bừng, đỏ bừng, vội vàng cúi thấp đầu xuống. ....

Nhìn bộ dáng Tuyết Phi Nhi ngượng ngùng, cùng với ngón út bị nhấn siết chặt phát tím, khoe miệng Hoàng Phủ Minh khoi mào một nụ cười khinh thường, a, xem ra lại là một người phụ nữ không thú vị!

“Tháo nhẫn ra.”

“A? Vâng. ....” Tuyết Phi Nhi lập tức theo mệnh lệnh Hoàng Phủ Minh tháo nhẫn trên tay ra.

Nhưng vấn đề là, chiếc nhẫn kia bị cô cứng rắn mặng vào, làm sao sẽ dễ dàng tháo như vậy? “Hoàng. .... Hoàng Phủ Quân Trường, tháo ..... tháo không được.”

“nói tháo không được, liền chặt ngón tay!”

Tuyết Phi Nhi cho rằng chính mình nghe lầm cái gì, đối diện con người Hoàng Phủ Minh sắc bén gần như vô tình, cô biết. .... Anh tuyệt đối không có nói giỡn!!

“Hoàng. .... Hoàng Phủ Quân Trường, để tôi thử xem, để tôi thử xem” Tuyết Phi Nhi ghen đỏ cả khuôn mặt, cơ hồ dùng hết sức lực, phí sức một phen rốt cuộc cũng tháo được chiếc nhẫn xuống.

“Hoàng Phủ Quân Trường, của ngài nè .....” Vừa muốn trình nhẫn qua.

Hoàng Phủ Minh lạnh lùng liếc mắt trên bàn làm việc: “sau khi để nhẫn trên bàn, cô có thể rời đi.” Nghiêng người, tiếp tục hạ cờ.

Rời đi? Đơn giản muốn đi như vậy sao? Tuyết Phi Nhi làm sao chịu cam tâm, thật vất vả chiếm được tiên cơ, gặp được Hoàng Phủ Minh sớm hơn một bước so với Tuyết Vi, nếu chỉ gặp có hai phút là phải đi rồi, chẳng phải là thiệt thòi lớn sao?!

Một đôi mắt phượng nhìn về phía bàn cờ của Hoàng Phủ Minh, trông mắt cô chuyển động: “Hoàng Phủ Quân Trường thích chơi cờ sao? Bất quá, nếu ván cờ chỉ một mình mình đánh, hiển nhiên giảm đi thú vị rất nhiều phải không? Thật ra Phi Nhi hiểu một ít về chơi cờ, không biết có thể cùng Hoàng Phủ Quân Trường đánh một ván cờ hay không?”

Bất quá Hoàng Phủ Minh là vì cho cha mình vài phần mặt mũi mới đáp ứng gặp mặt một trong hai cô con gái của Tuyết gia. Bất quá, nghĩ lại, nếu kêu người phụ nữ này rời đi nhanh như vậy, còn không biết sau này sẽ nháo ra cái chuyện xấu gì. “Có thể!” Tho tho_

“Thật vậy chăng?” Thật tốt quá! Tuyết Phi Nhi sắp cao hứng ngất đi rồi, cô vội vàng ngồi ở trước mặt Hoàng Phủ Minh bắt đầu cùng anh đánh cờ.

Một ván cờ đánh xuống, mới gần gũi 30 phút, Tuyết Phi Nhi liền thua tàn binh bại trận, cô không cam lòng cắn môi: “Hoàng Phủ Quân Trường, cờ nghệ của anh thật là quá lợi hại, tôi thật không nghĩ tới sẽ thua thảm như vậy, không bằng chúng ta. ....”

“cô có thể đi rồi!” Lúc nói lời này, trong mắt Hoàng Phủ Minh thỉnh thoảng xẹt qua một tia lạnh lẽo.

Tuyết Phi Nhi biết, nếu mình cố gắng lưu lại chỉ sợ sẽ tự mình chuốc lấy cực khổ, chỉ là không cam lòng rời đi. ....

Sáng sớm ngày hôm sau.

“Tiểu thư, tiểu thư, nghe nói đêm qua Hoàng Phủ Quân Trường cùng cô gặp mặt sao?” lúc buổi sáng, trong hoa viên, Tiểu Hề kích động không thôi cao giọng dò hỏi Tuyết Phi Nhi.

“đúng. ....”

“Đã làm cái gì nha?!”

Tuyết Phi Nhi đỏ bừng khuôn mặt: “Tiểu Hề, có người hỏi trắng ra như vậy sao? Em nói trai đơn gái chiếc ở cùng một phòng bên nhau cả đêm có thể làm gì? Ai nha, một chết tôi, tôi phải về nhà tắm rồi!”

“vâng, vâng, em bồi cô cùng nhau trở về.” Nói xong, Tiểu Hề liền đưa tiểu thư nhà mình đi về biệt thự.

Cách đó không xa, Ninh Ninh nghe lén hai chủ tớ kia nói chuyện oán hận cắn chặt răng: “Thật là không biết xấu hổ!!!”

Ninh Ninh là người hầu gái của Tuyết Vi được mang đến từ nhà mẹ đẻ, xem như người từ nhỏ bồi Tuyết Vi cùng nhau lớn lên, hai người tình như chị em không nói, càng là cùng chung hoạn nạn đối mặt không ít khó khăn ở Tuyết gia.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Tương Ngộ Cùng Hoàng Phủ Minh

“Ninh Ninh, sáng sớm em mắng ai vậy?”

“Tiểu thư, chẳng lẽ cô không nghe được đối thoại của nhị tiểu thư và Tiểu Hề sao? Cô nói xem, một cô gái chưa qua cửa cùng một người đàn ông ngày người cả đêm, còn dám nói lớn tiếng như vậy, có phải không biết xấu hổ hay không? Đường như chỉ sợ người khác không biết!”

“em thật ngu ngốc.” Tuyết Vi mỉm cười vỗ nhẹ đầu cô: “Các cô là vì cô ý nói cho chị nghe, mới nói lớn tiếng như vậy!”

Lấy hiểu biết của cô đối với tính cách Tuyết Phi Nhi, chỉ sợ đêm nay, Tuyết Phi Nhi và Hoàng Phủ Minh cũng chưa trải qua cái gì, càng thêm có khả năng căn bản là Tuyết Phi Nhi không ở lại chỗ Hoàng Phủ Minh cả đêm, nếu không lấy tính cách của Tuyết Phi Nhi đã sớm trực tiếp chạy đến cửa của cô lớn tiếng ồn ào, đâu chỉ nói mát đơn giản như vậy?

“Hừ, càng khó coi!! Không được, tiểu thư, chúng ta không thể ngồi chờ chết, không bằng bây giờ chúng ta trực tiếp đi tổng quân khu tìm Hoàng Phủ Quân Trường đi thôi!”

“cái đồ điên này.” Tuyết Vi bắt đầu đi lắc đầu: “Hoàng Phủ Minh như vậy, trước đó đã có hàng tỉ người đàn ông đưa phụ nữ tới cửa, khẳng định nhiều không kể xiết, nhưng có nghe đồn qua anh ta cùng người phụ nữ nào kết giao chưa?”

“Không có.”

“Đúng vậy..... Chính là bởi vì Hoàng Phủ Minh nhất định không hiềm lạ phụ nữ chủ động đưa tới cửa, nếu chúng ta không rút rè một chút, cũng sẽ bị anh ta xem nhẹ.” Nói xong, Tuyết Vi tùy ý tìm một cái ghế dài ngồi xuống.

Ninh Ninh trầm mặc nhìn chăm chú vào đôi mắt Tuyết Vi.

Tuy rằng, cô cũng cảm thấy tiểu thư nói có đạo lý, nhưng cô nhìn đến trong ánh mắt Tuyết Vi càng có nhiều lảng tránh đối với đoạn hôn nhân này .....

Không được!! Cho dù không thể đi tới cửa, tình cờ gặp gỡ cũng có thể đi? Nghĩ xong, Ninh Ninh âm thầm nở nụ cười..... Thotho_

Lúc chạng vạng, Tuyết Vi vội vã đi tới bên trong hội sở cao cấp nhất.

Vừa mới tới, cô nhận được điện thoại của Ninh Ninh gọi tới, nói cái gì..... ‘đồng hương bởi vì đặc tội khách của hội sở bị người giam giữ, Ninh Ninh vốn định đi cứu, kết quả cũng bị giam.’

Thật là buồn bực đến cực điểm, vậy mà không có việc gì thì tìm thêm việc! Phải biết rằng, gian hội sở cao cấp này không phải ai muốn vào là có thể vào, Tuyết Vi phí sức của chín trâu hai hổ mới tiến vào được.

Hội sở to như vậy, hai bên đều là các gian phòng bao. Khách khứa ra vào vô số.

Ninh Ninh chỉ nói bị giam trong hội sở, lại chưa nói gian phòng nào, không thể kêu cô đi tìm trong từng cái phòng đi??

‘cốp cốp cốp.....’ một trận tiếng bước chân truyền đến từ nơi không xa.

Mọi người đứng ở trên hành lang theo bản năng nhìn lại nơi phát ra tiếng bước chân.

Chỉ thấy, một đám người mặc quân trang Bạch Hổ nhanh chóng vây quanh toàn bộ hành lang.

Tình huống này là như thế nào? Tuyết Vi lập tức tròn mắt.

“Các vị, Quân Trường đại nhân của chúng tôi đang đãi khách ở gian này. Chính là chúng tôi vừa mới nhận được báo cáo, có gián điệp lẩn vào trong gian hội sở này. Vì bảo đảm an toàn cho người thân của Quân Trường đại nhân, bây giờ chúng tôi phải tiến hành kiểm tra đối với từng người các vị!” Một quan quân đi đầu ném xuống những lời này, biểu tình người trên hành lang lập tức trở nên vô cùng nghiêm túc.

Sắc mặt Tuyết Vi trắng bệch sững sờ ở nơi đó, hoàng..... Hoàng Phủ Minh ở bên trong gian hội sở?!!

Đáng chết!

Tám phần là Ninh Ninh muốn gọi cô tới cùng Hoàng Phủ Minh gặp gỡ bất ngờ, cho nên lừa cô tới nơi này đi?

Nhưng con bé chết tiệt kia sao không ngắm lại, cô là một tiểu thư khuê các không hiểu biết chạy tới hội sở, cho dù tình cờ gặp gỡ Hoàng Phủ Minh, có thể có kết quả tốt gì?!

Tuyết Vi tránh ở trong đám người chậm rãi lui bước chân về phía sau, bắt lấy một cái khe hở, quay đầu liền rời đi. ....

“Đứng lại!!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Gặp Phải Lưu Manh Ở Wc Nam

Sau lưng truyền đến tiếng quan quân sắc bén ra lệnh, Tuyết Vi hít sâu một hơi, quay đầu cười nói: “Ngài kêu tôi sao?”

“Đứng! Chính là cô! Cô chạy cái gì?”

“Quan quân, tôi nghĩ ngài hiểu lầm, tôi đâu có chạy.”

“Không có chạy sao? A, tôi thấy cô giống như là gián điệp thế nào đó? Đi, tôi muốn mang cô đi gặp Quân Trường đại nhân của chúng tôi.” Nói xong, tên quan quân kia nhanh chóng bắt được cánh tay của Tuyết Vi.

Không được, không được, tuyệt đối không thể gặp Hoàng Phủ Minh ở chỗ này được!

Tuyết Vi neho đôi mắt lại, bất chấp tất cả, ném tay người nọ ra, nhanh chóng chạy tới cuối hành lang.

“Mau, bắt lấy người phụ nữ kia!” Lập tức, trong hội sở nổ tung rồi, tất cả quan quân xem Tuyết Vi trở thành nhân vật mục tiêu.

Vi tránh né những người đó truy tung, cô tùy tay vặn một cửa phòng ra đi vào.

Vừa tiến vào, mới phát hiện, nơi này vậy mà là. ....

Phòng. .... vệ sinh. .... Nam. ....??

Còn may, trong WC chỉ có một người mà thôi, Tuyết Vi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Chỉ thấy, người đàn ông đưa lưng về phía Tuyết Vi chậm rãi quay đầu lại. ....

Vi che dấu xấu hổ của mình, cô cười tự nhiên nói: “Không có việc gì, không có việc gì, đừng sợ, anh tiếp tục tiểu ha, tôi chính là lại đây. .... sao anh ở đây?!!!”

Khi chú ý tới khuôn mặt người đàn ông trước mắt kia, Tuyết Vi lập tức nhận ra anh chính là tên lưu manh lần trước cướp đoạt phân báo cáo kia!!!! Tho tho_

“Tiểu thư, những lời này hẳn là do tôi hỏi cô đi? Nơi này, chính là WC nam.” Hoàng Phủ Minh không nhanh không chậm kéo khóa quần của mình.

Tuyết Vi giận dữ mở to mắt tròn: “phòng WC nam thì sao? Có ghi rõ phòng WC nam thì phụ nữ không được tiến vào sao? Tôi càng muốn vào, làm sao vậy?! Tôi không ngừng muốn vào, tôi còn muốn tiểu liền đây!” Nói xong, cô liền đứng ở trước một bình nước tiểu chuyên dụng của nam.

Hoàng Phủ Minh đã tò mò, nhưng thật ra anh muốn nhìn một chút, cô dùng bình nước tiểu chuyên dụng của nam làm sao tiểu!

“Nhìn cái gì mà nhìn?!” Phát hiện người đàn ông đang nhìn mình, Tuyết Vi tức giận chất vấn.

“Đương nhiên là xem cô làm như thế nào. ....” mắt Hoàng Phủ Minh nhắm nửa người dưới của cô.

Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi lập tức trở nên đỏ rực: “sao anh hạ lưu như vậy, vậy mà. ....”

‘cốp cốp cốp!’ một trận tiếng bước chân mãnh liệt cắt ngang lời Tuyết Vi nói.

Khuôn mặt nhỏ tức giận của cô lập tức trầm xuống: “Xong rồi, xong rồi, xong rồi, lúc này xong rồi. ....”

“những người bên ngoài đó là tới tìm cô sao?” Hoàng Phủ Minh hỏi không nhanh không chậm.

“Đứng! Bọn họ hình như là bắt gián điệp gì đó.” Tuyết Vi khản trương nhú mày.

Con người sắc bén của Hoàng Phủ Minh trầm xuống, lạnh lùng nói: “vậy, là cô sao?!”

“sao tôi có thể là gián điệp được?!”

“Vậy cô sợ bọn họ làm cái gì.”

“Ài, đừng nói nữa, bọn họ muốn mang tôi đi gặp Hoàng Phủ Minh!” Tuyết Vi bắt đầu đi bừa bãi, trong mắt tràn ngập mâu thuẫn.

“Nếu không phải gián điệp, không cần thiết phải sợ gặp Hoàng Phủ Minh đi?”

Hừ, người đàn ông này nói ra thật nhẹ nhàng. Nếu truyền ra tam tiểu thư Tuyết gia tùy ý ra vào hội sở, kết quả bởi vì cái lý do này bị hủy hôn, chỉ sợ đám người Tuyết gia ..... Sẽ đem chuyện này giăng chớ đánh mềo đến trên người mẹ của cô! Đến lúc đó mẹ của cô sẽ bị mẹ lớn tra tấn!

“anh không biết đâu, tôi..... kỳ thật tôi là vị hôn thê dự khuyết của Hoàng Phủ Minh, anh nói đi! Nếu kêu anh ta nhìn thấy tôi ở chỗ này, anh ta sẽ nghĩ tôi thành cái dạng phụ nữ gì?!”

Vị hôn thê dự khuyết sao?! Hoá ra người phụ nữ này chính là đứa con gái khác của Tuyết gia đưa tới?! Hoàng Phủ Minh nhìn chăm chú vào hai tròng mắt của Tuyết Vi không khỏi xẹt qua một ánh sáng giảo hoạt, giây tiếp theo, anh câu môi cười nói: “ngay cả vá mềo cô cũng dám làm, còn sợ vị hôn phu gặp được cô ở chỗ này sao?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Buồng Vệ Sinh

Đánh rầm!

Phân báo cáo chữa trị kia không phải của cô được không? Tuy rằng..... bây giờ cô cũng không phải là xử nữ, thật buồn bực!

Tuyết Vi thật sự không có lòng dạ lý luận cùng người đàn ông này, hung tợn liếc mắt nhìn anh, vừa muốn kéo cửa buồng vệ sinh ra, chỉ nghe.....

Một trận tiếng bước chân rõ ràng tới gần vị trí toilet.

“Xong đời!! Bọn họ đuổi tôi!” Tuyết Vi khăn trương nuốt một ngụm khí lạnh, đem hy vọng cuối cùng ký thác ở trên người của người đàn ông trước mắt: “Giúp..... Giúp tôi, được không?”

“Giúp cô sao? Dựa vào cái gì?” Đôi tay Hoàng Phủ Minh thờ ơ lạnh nhạt vẫy quanh người.

“Dựa vào! Cái gì! Sao?!! Được, anh không giúp đúng không? Được, trong chốc lát nữa đám người kia tiến vào, tóm tôi tới gặp Hoàng Phủ Minh, tôi liền nói cùng vị hôn phu của tôi anh phi lễ với tôi, đến lúc đó, hai ta chết chung. Hừ, tôi không tốt, ai cũng đừng nghĩ tốt!!!”

Nhìn bộ dáng Tuyết Vi điêu ngoa, Hoàng Phủ Minh âm thầm cười lạnh một tiếng: “người phụ nữ giảo hoạt!”

“này, rốt cuộc anh giúp hay là không giúp?!” Tiếng bước chân ngoài cửa càng thêm tới gần, thái dương của Tuyết Vi chậm rãi chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh.

Khi cửa buồng vệ sinh sắp bị đẩy ra .....

Sắc mặt Hoàng Phủ Minh trầm xuống..... “Tới!” Lôi kéo cô trốn vào bên trong một cái buồng vệ sinh ô vuông nhỏ .....

‘ rầm! ’ cùng lúc đó, cửa lớn toilet bị người từ bên ngoài một chân đá văng.

“lục soát từng cái.” Tho tho_

“vâng!” Cách một cái ván cửa, tiếng bước chân và tiếng nói chuyện bên ngoài có thể nghe rõ ràng.

Tuyết Vi tránh né trong buồng vệ sinh ô vuông không được hai mét vuông, phía sau lưng gát gao dán sát ngực người đàn ông. Cách hai mảnh vải mỏng, ngực người đàn ông truyền lại nhiệt khí đến lưng cô, chỉ cần thoáng cử động thân thể một chút liền có thể cảm xúc rõ ràng hình dáng cơ ngực người đàn ông rắn chắc cỡ nào.

Loại bầu không khí ái muội lại khăn trương này quả thực không chịu được, Tuyết Vi căng thẳng thân thể, không dám cử động một chút, khuôn mặt nhỏ trắng nõn chậm rãi nổi một tầng mây đỏ.

Dần dần, tiếng bước chân ngoài cửa tới gần.

Tìm Tuyết Vi khẩn trương đến đập ‘ bang bang ’, còn tưởng rằng gia hỏa này sẽ có biện pháp tốt gì, kết quả chỉ kéo cô vào bên trong buồng vệ sinh ô vuông, không sớm thì muộn sẽ bị người phát hiện sao? Chẳng lẽ anh tưởng ở thời khắc mấu chốt đem cô ghen nhét bên trong bồn cầu sao?!

“này, bọn họ sẽ điều tra đến nơi này lập tức, làm sao bây giờ?” Nhỏ giọng dò hỏi xong, quay đầu lại trong nháy mắt, bọn họ bốn mắt nhìn nhau, khoảng cách mặt và mặt gần như vậy.

Trong mũi người đàn ông phun ra hơi thở ấm áp đều đều đánh ở trên khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi, bức tầm mắt cô cuồng quít nhìn chăm chú người đàn ông, khẩn trương cúi thấp đầu xuống.

Trong phút chốc, một mùi thơm nước hoa Cologne chui vào trong xoang mũi Tuyết Vi.

Kỳ quái, lần trước cô cảm thấy hương vị trên người của người đàn ông này có chút quen thuộc, dường như..... Dường như hương vị trên người của người đàn ông xa lạ đêm hôm đó xuất hiện ở trong phòng có chút tương tự, là..... Trùng hợp sao?

Đang ở giữa do dự, bên tai đột nhiên truyền đến giọng người đàn ông u lãnh.

“Kêu!”

“Ai?? Kêu??”

Còn không đợi Tuyết Vi phản ứng lại, bàn tay to của người đàn ông chạm rầy từ sau lưng cô leo lên eo cô .....

“này, anh, anh làm gì?!” Thân thể bất an vặn vẹo lên.

“Đáng chết!” Hoàng Phủ Minh âm thầm mắng một tiếng.

Phải biết rằng, không gian ở đây hẹp, thân thể bọn họ vốn là dính vào nhau. Tuyết Vi vặn vẹo thân mình, cái mông không ngừng cọ xát bộ vị mấu chốt của người đàn ông .....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Nay, Đừng.....

Bụng nhỏ trở nên có chút căng chặt.

Rõ ràng Tuyết Vi đã nhận ra người đàn ông này biến hóa, oán hận cắn răng: “anh, đồ lưu manh, vậy mà ở ngay lúc này.....?”

“Rốt cuộc hai ta ai là lưu manh? Người phụ nữ, nếu cô nói lộn xộn, tôi liền một chân đá cô đi ra!!!”

Nghe giọng người đàn ông kia âm lãnh, thân mình Tuyết Vi ngẩn ra, quả nhiên không dám cử động một chút.

Mượn cơ hội này, bàn tay to của Hoàng Phủ Minh vòng ở eo cô dần dần tiến vào bên trong quần áo tham nhập.....

Đáng chết, tên lưu manh này giả bộ rất đứng đắn, kêu cô bất động, chính là vì tùy tâm sở dục chiếm tiện nghi của cô sao??

“này..... tôi, tôi cảnh cáo anh, anh đừng ở..... Đừng được một tác lại muốn tiến một thước.” Thân thể lần thứ hai bất an lắc lư về phía trước, đôi đầu gối hình như va chạm vô ván cửa buồng vệ sinh, phát ra tiếng vang ‘ thạch thạch thạch ’.

“Báo cáo đội trưởng, chỗ này tựa hồ có người!!” Tiếng động lạ trong ô vuông làm bừng tỉnh quan quân ngoài cửa.

Quan quân đi đầu nhủ mảy đập cửa ‘ Cốc cốc cốc ’: “người bên trong mở cửa ra, theo lệ điều tra!!”

Xong..... Xong đời!

Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi trắng bạch, nếu bị bắt ngay từ đầu, chẳng qua chỉ rơi xuống cái tội danh trà trộn vào hội sò. Nếu bây giờ bị bắt chính là tội danh thông dâm. Đến lúc đó không thể nói thật cùng Hoàng Phủ Minh, là người đàn ông này phi lễ cô đi? Cũng quá không nói đạo nghĩa. Thotho_

Tính! Bất cứ giá nào!!!

Tuyết Vi dùng sức cắn môi dưới, mị nhãn nheo lại: “ừm..... ừm..... Thân..... Thân ái, mau..... Mau dừng lại, Bên ngoài..... Bên ngoài có người!!” Giọng phát ra đến mức cổ, khuôn mặt cô đỏ bừng, đỏ bừng.

Các quân quan đứng ở ngoài cửa, vừa nghe, một đám đi theo cũng đỏ mặt. “Đội trưởng, này??”

“Thôi, đi trước!!”

“vâng. ....” một khi phát ra mệnh lệnh rút lui.

Tuyết Vi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Lúc này, Hoàng Phủ Minh đứng ở phía sau cô cười hải lòng, đầu chậm rãi để vào bên tai cô: “Tiếng kêu thật đúng là thuần thực.” Giọng ái muội tràn ngập châm chọc ý nhị.

Tuyết Vi dùng sức cắn chặt răng, còn không phải do anh ban tặng sao?!!

“này, bọn họ đã đi rồi, anh có thể lấy tay anh ra đi?!” Tầm mắt hung ác nhìn về phía tay người đàn ông tham nhập trong quần áo mình. Cô một phen ném tay anh ra, bước nhanh chạy ra khỏi toilet ô vương. “Đa tạ, tôi đi trước!”

Nói xong những lời này, Tuyết Vi quay đầu muốn đi.

Nhưng càng nghĩ càng cảm thấy sai, người đàn ông này lại sờ soạng cô một cái, lúc cô gần đi còn nói thêm câu ‘cảm ơn’, thật khó chịu.

Bất quá. .... ít nhiều gì cũng nhờ biện pháp của anh mới có thể bức lui những quan quân đó.

Mắt Hoàng Phủ Minh nhìn bóng dáng Tuyết Vi rời đi, bất động thanh sắc.

Cô mới vừa kéo mở cửa buồng vệ sinh, cả người kinh hoàng luống cuống lại lui trở về. ....

“sao không đi nữa rồi?” Anh hải hước mở miệng.

Tuyết Vi mở to mắt, phần lưng dựa vào ván cửa: “Ngoài. .... Bên ngoài. .... Bên ngoài có thật nhiều người.”

A, Hoàng Phủ Minh liền biết, binh lính do anh huấn luyện ra làm sao sẽ đơn giản bị địch nhân lừa gạt như vậy? “Tôi đi trước đây.” Nói xong, anh liền phải rời đi.

Tuyết Vi gạt gao giữ cửa lớn: “Đừng đi!!! Anh, nếu anh đã giúp tôi một lần, không bằng, chuyện tốt làm đến cùng, đưa Phật đưa đến tây phương, suy nghĩ biện pháp đưa tôi ra khỏi nơi này đi.”

“Có thể!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tìm Kiếm Người Phụ Nữ Đêm Hôm Đó

Tuyết Vi hoàn toàn không nghĩ tới người đàn ông này sẽ đáp ứng sáng khoái như thế, anh sẽ không có cái âm mưu gì chứ? “anh nói xem, anh có biện pháp nào có thể đưa tôi rời khỏi nơi này?”

“cô không cần biết, chỉ cần phối hợp với tôi là được.”

“này! Nói trước, chuyện hạ lưu tôi sẽ không làm!” Thần kinh cô miễn cảm, đôi tay giao nhau bảo hộ ở trước người.

Hoàng Phủ Minh nheo đôi mắt lại, người phụ nữ đáng chết này thật xem anh là lưu manh sao? “chuyển thân thể qua đi!”

Chuyển qua đâu??? Tuyết Vi khẩn trương xoay hạ tròng mắt: “anh nói trước, rốt cuộc là biện pháp gì!”

“Người phụ nữ, tôi không nghĩ lặp lại lần thứ hai. Xem ra, cô không cần tôi hỗ trợ.” Khuôn mặt Hoàng Phủ Minh lạnh lùng trầm xuống, lạnh lùng vẫy tay: “Tránh ra!”

Tầm mắt đối diện cặp mắt người đàn ông sắc bén không có bất luận cái tình cảm gì, tâm cô phân vân, dậm chân: “được, tôi phối hợp với anh là được rồi chứ gì?!”

Xoay người, đưa lưng về phía người đàn ông.

Giây tiếp theo. ....

Một cái khăn màu trắng bịt kín hai tròng mắt của cô.

Một khắc kia lâm vào trong bóng tối, Tuyết Vi khăn trương lên, hoàn toàn không biết bước tiếp theo người đàn ông sẽ làm ra cái hành động gì.

Hoàng Phủ Minh chậm rãi dắt tay Tuyết Vi, ở một khắc kéo ra cửa buồng vệ sinh .....

Chỉ thấy, ở cửa buồng vệ sinh, quan quân chính tề đứng hai hàng.

Thời khắc đó bóng dáng Hoàng Phủ Minh ánh vào mi mắt bọn họ, những quan quân đó không ngừng hút một ngụm khí lạnh, bọn họ làm sao cũng sẽ không nghĩ đến người vừa mới ở trong phòng vệ sinh ..... Trong đó, sẽ là Quân Trường đại nhân của bọn họ?! May mắn bọn họ không có phá cửa mà vào, bằng không khẳng định khó giữ được đầu người!! Tho tho_

“Hoàng. ....” khi người kia vừa muốn cúi đầu hành lễ.

Ánh mắt Hoàng Phủ Minh sắc bén vừa chuyển, giống như là phát ra một mệnh lệnh vô hình, mọi người lập tức á khẩu, đứng ngốc ở nơi đó.

Dọc theo đường đi, phàm là nơi Hoàng Phủ Minh đi qua, kẻ chứng kiến vội vàng tránh lui hai bên, cung kính rũ đầu.

Đối mặt bầu không khí tĩnh mịch như vậy, Tuyết Vi bị che lại hai mắt rất là buồn bực, rõ ràng mới vừa rồi vẫn có tiếng người ồn ào trong hội sở, vì sao lập tức yên tĩnh như vậy? Hơn nữa, những quan quân canh giữ ở cửa toilet nhìn thấy cô ra tới liền không có một chút tò mò nào sao? Hay là, bọn họ đã bắt được gián điệp rồi?!

“tốt, đã an toàn.” Đến cửa hội sở, Hoàng Phủ Minh ưu nhã mở khăn trắng ở hai mắt Tuyết Vi ra.

Nhìn cảnh tượng chung quanh, Tuyết Vi không thể tưởng tượng tán thưởng nói: “anh cũng thật lợi hại, đem tôi ra tới thật! Đa tạ, tôi phải chạy đi rồi.”

“ừm.” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng gật đầu, mắt nhìn bóng dáng Tuyết Vi dần dần rời đi, khoe môi anh hình như khơi mào một nụ cười. “Lạc quản gia.” Móc điện thoại ra.

“Nhị thiếu gia, xin hỏi có cái gì phân phó?”

“Một giờ sau, đi thông báo con gái thứ ba của Tuyết gia, tới thư phòng gặp tôi.”

“vâng. ....”

Hoàng Phủ Minh mới vừa treo điện thoại lên, một người đàn ông thân khoác quân phục Quân khu Bạch Hổ đi tới bên cạnh anh: “Minh, vừa rồi. .... người phụ nữ kia bị anh dùng trăn lớn như vậy mang ra khỏi hội sở là ai?” Người đàn ông nói chuyện tên là Mộ Thần Hiền, là bạn tốt của Hoàng Phủ Minh.

“vị hôn thê dự khuyết của tôi.”

“vị hôn thê dự khuyết sao??” Thật ra Mộ Thần Hiền mơ hồ nghe người ta nhắc tới, lão gia Hoàng Phủ tìm con gái của Tuyết gia làm vị hôn thê cho Hoàng Phủ Minh.

“Nếu anh đã có vị hôn thê, anh còn phân phó tôi đi tìm cho anh người phụ nữ lên giường cùng anh buổi tối ngày đó làm gì?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Trinh Thám Tìm Tới Cửa

Nghe Mộ Thần Hiền nghi vấn, Hoàng Phủ Minh nghiêng đầu, sắc mặt dần dần trầm xuống: “Thần hiền, cậu cũng biết, tôi là. .... Không có khả năng cưới Con gái của Tuyết gia làm vợ!!”

Hiểu rõ! Hiểu rõ. ....

Mộ Thần Hiền hiểu ý gật đầu, hai mắt hẹp dài vừa chuyển: “Nếu như vậy, sao anh không nhân cơ hội này, định cho con gái của Tuyết gia một cái tội danh trà trộn vào hội sở, hủy hôn đi?”

“A, hủy một người, còn có một người khác, nếu đều lưu lại cả hai, kiểm chế nhau. ....”

Như vậy, việc hôn sự này có thể kéo dài vô chừng mực, cho đến khi Hoàng Phủ Minh tìm được người phụ nữ đêm hôm đó mới thôi!!

Mộ Thần Hiền cơ bản đã hiểu biết tâm ý của Hoàng Phủ Minh, anh liền nghĩ, lấy tính cách Hoàng Phủ Minh làm sao sẽ hảo tâm trợ giúp Con gái của Tuyệt gia thoát khỏi nơi này như vậy sao? Quả nhiên, anh có ngụ ý khác!

“Thần hiền, nói tới người phụ nữ buổi tối ngày đó, cậu giúp tôi tìm thể nào?”

“Tôi đã phân phó người của tập đoàn trinh thám zero đi tra xét, bắt quá, tôi nghĩ không nhanh như vậy đi. Rốt cuộc, đây là đáy biển mò kim. ....”

Đêm khuya, Tuyệt Vi đứng ở bên đường đuổi tay chặn một chiếc taxi lại.

Lúc này, một chiếc xe hơi Chevrolet chậm rãi dừng ở trước người cô .....

Hà, lúc này sẽ không có một soái ca xuống dưới liền tìm cô muốn đồ vật đi?

Đang nghĩ ngợi tới.

Cửa ở vị trí điều khiển mở ra, một người đàn ông trung niên mặc áo gió màu đen đầu đội mũ dạ nghiêm túc đi tới trước mặt cô: “chào cô, xin hỏi, cô là tiểu thư Tuyệt Vi sao?”

“Ừm? Có chuyện gì sao?” Biểu tình Tuyệt Vi dần dần lạnh xuống.

Người đàn ông trung niên đẩy mũ dạ trên tóc, chậm rãi nói: “chào Tiểu thư Tuyệt Vi, tôi là người của tập đoàn trinh thám zero, phụng mệnh tới tìm cô điều tra một việc!” Tho tho_

Nhà họ Hoàng Phủ, biệt viện. ‘ leng keng, leng keng ’

Tiếng chuông cửa biệt thự vang lên, Ninh Ninh đang thu thập phòng vứt ra một cái mị nhãn: “không phải là tiểu thư đã trở lại đi?” Bước nhanh vọt tới cổng lớn.

“Tiểu. .... Lạc quản gia, sao là ông?!”

“Xem ra cô không chào đón tôi sao?!” Trong giọng Lạc quản gia tràn ngập chất vấn.

Ai không biết ở Nhà họ Hoàng Phủ, địa vị Lạc quản gia có thể so với nguyên lão hai triều, là người nhìn mấy thiếu gia của Nhà họ Hoàng Phủ từ nhỏ lớn lên, nơi nào có thể đắc tội? ‘Không, không không, sẽ không đâu, Lạc quản gia, xin hỏi có chuyện gì sao?’

“tam tiểu thư nhà các người có ở đó không?!”

“Tam tiểu thư đi ra ngoài, đến bây giờ còn chưa có trở về. Xin hỏi, có chuyện gì sao?” Ninh Ninh nghi hoặc hỏi.

Giữa hai tròng mắt Lạc quản gia xẹt qua một tia sáng giao hoạt: “Nếu không ở đó, vậy không có việc gì.” Nói xong, ông mặt vô biểu tình xoay người rời đi. ....

Bên kia. ....

“chào Tiểu thư Tuyệt Vi, tôi là người của tập đoàn trinh thám zero, phụng mệnh tìm cô điều tra một việc!”

Tuyệt Vi nghi hoặc nhìn người đàn ông trung niên đứng ở trước mặt.

Tập đoàn Zero, thật ra cô đã nghe nói qua, hình như là tập đoàn trinh thám lớn đệ nhất hoàng thành, nghe nói còn có liên hệ chặt chẽ cùng với quân đội. Nhưng thật ra cô rất hiếu kì, rốt cuộc là điều tra chuyện gì, vậy mà sẽ tìm tới cô?!

“Phụng mệnh gì? Tôi rất muốn biết, ngài là phụng mệnh ai, tới tìm tôi điều tra sự tình gì?!”

“Tiểu thư Tuyệt Vi, thực xin lỗi, tên họ đối phương tôi không cách nào tiết lộ. Căn cứ chúng tôi truy tra, phát hiện vào ngày hai tháng mười một năm 2014, ở ký lục khách sạn lớn từng có thuê phòng, là cái này đi?”

Vì sao trinh thám này hỏi sự việc một ngày kia?! Chẳng lẽ. ....?

Mất Tuyệt Vi vừa chuyển: “Đúng!” Khẳng định gật gật đầu. Nếu người ta đã tra được ký lục, nếu phủ nhận ngược lại có chút ý tứ lạy ông tôi ở bụi này.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Không Cho Bọn Họ Cơ Hội Gặp Mặt!

“xin hỏi, khoảng tám giờ tối ngày hôm đó cô có đi qua gian phòng số 1606 hay không?”

A, ai biết trình thám này hỏi kỷ lục khai phòng là tính toán truy tra sự tình đêm đó!

Đáng chết, người đàn ông ở phòng số 1606 rốt cuộc là nhân vật nào? Vậy mà có thể khởi động tập đoàn trinh thám zero tới truy tra chuyện này?

Phải biết rằng, bây giờ cô đã tiến vào Nhà họ Hoàng Phủ, nếu chuyện này theo đuổi tới đối với vị trí hoàn cảnh cô bây giờ không có bất luận chỗ gì tốt!

Âm thầm nheo đôi mắt lại, Tuyết Vi ra vẻ nghi hoặc nghiêng nghiêng đầu: “phòng số 1606 sao? Làm sao vậy? Ngày đó phát sinh chuyện lớn gì sao? Nên sẽ không ..... Là đã chết người sao?!”

“Xin lỗi, Tiểu thư Tuyết Vi, quấy rầy rồi.” Người đàn ông trung niên kia không có bất luận lời gì dư thừa vô nghĩa, phát hiện trên mặt Tuyết Vi tràn ngập nghi hoặc, liền quay đầu rồi đi.

Hồ.....

Tuyết Vi thờ dài nhẹ nhõm một hơi, tuy nói, cô cũng đối với người đàn ông buổi tối ngày đó tò mò mười phần, chính là..... Sự tình ai nặng ai nhẹ, cô vẫn ước lượng rõ ràng!

Trở lại Nhà họ Hoàng Phủ, Ninh Ninh vừa thấy cô đến liền nói lên sự tình Lạc quân gia vừa mới tới.

Lạc quân gia không khỏi có cái việc gì gấp, Tuyết Vi lại vội vàng chạy tới chủ viện Nhà họ Hoàng Phủ.

Sau khi dò hỏi rất nhiều người hầu, rốt cuộc cô tìm được Lạc quân gia ở một gian nhà gỗ trước chủ viện rồi.....

“Lạc quân gia! Vừa mới rồi Ninh Ninh nói với tôi, ngài tới tìm tôi, xin hỏi, có chuyện gì sao?”

Vừa thấy Tuyết Vi đến, biểu tình Lạc quân gia nghiêm túc không khỏi có chút kinh ngạc, ông hoàn toàn không nghĩ tới Tuyết Vi sẽ chạy tới nơi này tìm mình! “Tam tiểu thư, chào buổi tối.”

“chào buổi tối, Lạc quân gia.”

“Ha ha, vừa mới một giờ trước tôi đích xác đi tìm cô, bắt quá bây giờ..... Đã không có việc gì” Tho tho_

“Không có việc gì?” Kỳ quái, vừa rồi có việc, bây giờ không có việc gì? Rốt cuộc là có việc, hay là không có việc gì? “Nếu nói như vậy, tôi liền đi về trước đây.” Tuyết Vi không hỏi thêm, nói xong lời từ biệt cùng Lạc quân gia liền trở lại biệt viện của mình.

Mắt nhìn bóng dáng cô dần dần rời đi, Lạc quân gia thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Tiền này.....

Thật đúng là không phải dễ thu!

ở một giờ trước, ông mới vừa tiếp xong điện thoại của Hoàng Phủ Minh muốn gấp tam tiểu thư của Tuyết gia.

Tuyết Phi Nhi dùng lời nói dò hỏi ông, cuối cùng biết được, Hoàng Phủ Minh khâm điểm muốn gấp Tuyết Vi. Tuyết Phi Nhi lập tức muốn phát điện, cô sao có thể để Tuyết Vi và Hoàng Phủ Minh gặp mặt?!

Vì thế, cô liền cho Lạc quân gia một số tiền, kêu Lạc quân gia trước tiên thông tri Tuyết Vi đi gặp Hoàng Phủ Minh, chậm một chút nói cho Hoàng Phủ Minh, Tuyết Vi không có ở nhà.

Như vậy, thứ nhất sẽ bỏ lỡ thời gian hai người bọn họ gặp mặt; thứ hai, vạn nhất lộ tẩy, còn có thể tránh cho Lạc quân gia bị khiển trách.

Chính yếu là.....

Từ trước đến nay một Lạc quân gia đối với Hoàng Phủ Minh trung tâm nơi nào có thể chịu đựng một thứ nữ của Tuyết gia gả cho nhị thiếu gia địa vị phi phàm nhà mình làm vợ, ông tự nhiên vui vẻ đi giúp Tuyết Phi Nhi!

‘ Cốc cốc cốc ’

Sau khi xác định Tuyết Vi đã rời đi, Lạc quân gia xoay người gõ cửa gian nhà gỗ phía sau kia.

“Tiến vào.” Bên trong truyền đến giọng nói của Hoàng Phủ Minh.

“Nhị thiếu gia, Tiểu thư Tuyết Vi không ở trong biệt viện.”

“Không ở sao?” Hoàng Phủ Minh ngẩng đầu, nhìn thời gian, đã vài giờ, anh cũng đã trở lại, người phụ nữ kia còn chưa có trở về?! “được, tôi đã biết.”

“Nhị thiếu gia, nếu trong chốc lát tôi thấy Tiểu thư Tuyết Vi đến, còn thông báo cô tới tìm ngài không?”

“Đã không cần!”

Sau khi nghe được Hoàng Phủ Minh quyết đoán, Lạc quân gia âm thầm cười, ông quá hiểu biết tính cách thiếu gia nhà mình nói một không hai. “Hiểu rõ nhị thiếu gia, tôi đây lui xuống trước .....”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Cùng Nhau Tắm Rửa

Buổi trưa, ánh mặt trời chói chang chiếu khắp mặt đất, toàn bộ hoàng thành đắm chìm trong ánh mặt trời rực rỡ.

Sau núi cách Nhà họ Hoàng Phủ không xa, ‘xôn xao.....’ từng đợt tiếng nước rơi va vào đá cuội phát ra tiếng vang dễ nghe.

Nơi này là Thiên Trì của hoàng thành, là suối nước nóng hình thành tự nhiên, nghe nói ngâm nước nóng có thể giảm bớt mệt nhọc toàn thân, ngâm trường kỳ có thể kéo dài tuổi thọ.

Chỉ tiếc là, cái nơi thần kỳ như vậy vẫn luôn bị quân đội bảo hộ, trừ bỏ quan lớn trong quân đội cùng với người Nhà họ Hoàng Phủ, không cho phép bình dân bá tánh bước vào.

Tuyết Vi được hai người hầu Nhà họ Hoàng Phủ dắt đến tòa Thiên Trì này. “Tuyết tam tiểu thư, chúng tôi ở chỗ này chờ cô, cô tắm gội xong, kêu chúng tôi là được.”

“Ừ, đã biết.” Tuyết Vi gật đầu, cất bước tiến vào trong một gian nhà gỗ.

Chậm rãi cởi đi quần áo trên người, cầm lấy một cái khăn tắm bao vây ở trên người. Cô dần dần kéo cửa nhà gỗ đi ra Thiên Trì .....

Tức khắc, một màn hơi nước lượn lờ trước đôi mắt Tuyết Vi, tiếng nước chảy róc rách cũng rất là dễ nghe.

Ha hã, nơi này, thật đúng là cái nơi thần kỳ!

Bao vây lấy khăn tắm thật cẩn thận đi vào bên trong nước suối ấm áp.

Thời khắc đó nước suối không quá ngực Tuyết Vi, cô không khỏi thỏa mãn hít một hơi. “Quá thoải mái.....”

Thân thể tự nhiên dựa vào ở trên vách đá, đầu gối lên bên cạnh, Tuyết Vi dùng một cái khăn ấm áp che đậy mặt mình, tận tình hưởng thụ lễ vật do thiên nhiên mang đến.

Chính là, cô lại không phát hiện, cuối tuyến trì lượn lờ hơi nước, có một bóng dáng đang chậm rãi tới gần cô ..... Tho tho_

“Thực thoải mái sao?”

Một giọng nói quen thuộc mà trầm thấp đánh úp lại, thân mình Tuyết Vi đang rơi vào hưởng thụ bị cứng đờ, nhanh chóng kéo cái khăn ở trên mặt xuống, nhìn về vị trí bên cạnh.

***!!!

Nhìn gương mặt kia soái khí đến người thần đều phẫn nộ, phản ứng đầu tiên của cô chính là muốn mắng!!! “vì sao lại là anh?!” Chỉ thấy!

Hoàng Phủ Minh ** ngồi ở vị trí bên cạnh cô, gương mặt lạnh lùng còn thoáng hiện một nụ cười đùa giỡn.

Lập tức Tuyết Vi liền phát hỏa!

Ở cửa bệnh viện gặp được gia hỏa này; ở WC hội sở lại thấy anh; bây giờ..... Tại tòa Thiên Trì còn có thể gặp được anh sao?! Rốt cuộc anh là người nào, đúng là âm hồn bất tán sao? Sao vẫn quần lên cô như vậy?!

“Như thế nào? Không nghĩ nhìn thấy tôi sao?” Ánh mắt Hoàng Phủ Minh sắc bén chậm rãi nhìn về phía mặt cô.

“Đúng! Tôi cũng không muốn nhìn thấy anh một chút nào. Anh nói một chút, sau khi tôi gặp được anh, nào có phát sinh chuyện gì tốt?!”

“tương ngộ ở bệnh viện, kết quả tôi bị đuổi giết, còn bị anh sờ soạng một lần!”

“tương ngộ ở hội sở, kết quả đã xảy ra sự kiện gián điệp, tuy rằng chuyện này không quan hệ với anh. Nhưng tôi còn bị anh sờ soạng một lần!”

“Lúc này càng thêm trực tiếp, hai ta đều..... Đều.....” Tuyết Vi ghen lời nhìn Hoàng Phủ Minh lộ thân thể ra ngoài nước, lại nhìn nhìn thân thể của mình.

Đáng chết, lúc này đều thẳng thắn thành khẩn gặp nhau rồi. Thật muốn biết, lúc này đây..... Có thể còn có việc gì không tốt hay không ..... Phát.....

Còn không đợi Tuyết Vi nghĩ xong.

‘ lộc cộc ’ chỉ nghe, một tiếng bước chân nhỏ vụn từ trong nhà gỗ truyền đến.

Không cần hỏi, khẳng định là người hầu chờ đợi ở bên ngoài nghe được động tĩnh gì, cho nên tới tra xét cho rõ.

Nếu như bị các cô nhìn thấy, cô đang ở cùng một người người đàn ông trần truồng lộ thể tắm rửa, truyền ra ngoài..... chỉ không thể đơn giản là từ hôn đơn như vậy!

Đồ lưu manh!

Tuyết Vi tức muốn học máu trừng mắt người đàn ông trước mắt, vươn tay nhỏ ra bóp lấy cổ anh: “anh cho rằng chính mình là Conan sao? Sao đến nơi nào đều có bị kịch phát sinh? Hả?”

“Hơn nữa một lần so với một lần đều nghiêm trọng hơn. Nếu như bị người ta phát hiện hai ta tắm rửa cùng nhau. Hôm nay tôi cũng đừng nghĩ sống, anh cũng đừng nghĩ sống. Bây giờ tôi liền bóp chết anh, tôi *** hôm nay tôi muốn kéo anh chôn cùng!!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Giỡn Nước Ở Thiên Trì

Nhìn bộ mặt của Tuyết Vi dữ tợn như người đàn bà đánh đá, Hoàng Phủ Minh nhìn thế nào cũng không thấy cô giống như là tiểu thư khuê các xuất thân danh môn, mà cực kỳ giống một người phụ nữ bị bệnh thần kinh!

“Người phụ nữ, điên đủ rồi chưa?!” Một tiếng gầm nhẹ rơi xuống, sắc mặt Hoàng Phủ Minh âm trầm đầy Tuyết Vi đang phát cuồng đi ra ngoài.

“Không đủ!! Anh còn chưa có chết, sao tôi có thể đủ?!” Nói xong, cô lại nhào tới người anh.

Đã vậy vào lúc này.....

‘ Cốc cốc cốc ’ tiếng đập cửa truyền đến.

Sắc mặt Tuyết Vi lập tức trở nên trắng bệch, trắng bệch.

“Tiểu thư Tuyết Vi, bên trong xảy ra chuyện gì?” Ngoài cửa truyền đến tiếng hầu gái dò hỏi, ngay sau đó, cửa đang khép chặt chậm rãi bị đẩy ra, từ ngoài chậm rãi bị đẩy vào.....

Con người Tuyết Vi mở lớn, nước mắt đều sắp chảy xuống. Cũng bất chấp tất cả, chỉ một khắc nữa cửa hoàn toàn bị mở ra, cô nhanh như hổ đói vồ mồi, ấn đầu anh ép anh chìm xuống dưới mặt nước .....

Đối với một màn phát sinh này, Hoàng Phủ Minh hoàn toàn không nghĩ tới! Trong nháy mắt bị ép vào dưới nước, cả khuôn mặt anh đều đen.

Phải biết rằng, vẫn là..... Lần đầu tiên..... Có người dám..... Thotho_

Đối đãi với anh!!!

Như thế!!!

Anh sẽ hôm nay nhất định phải!!! Giết chết cái bà điên này!!!!

Cửa bị mở ra, hầu gái đứng ở chỗ cửa nhìn chung quanh toàn bộ suối nước nóng, ánh mắt dao động cuối cùng ngừng lại trên người Tuyết Vi.

Chỉ thấy, một tay cô chống đỡ bên bờ, mặt nhìn về phía hầu gái, cánh môi gợi cảm treo một tia độ cung mị hoặc: “Có chuyện gì sao?” Ngón ngữ rơi xuống không nhanh không chậm

Hầu gái nghi hoặc nhíu mày: “Tuyệt, Tiểu thư Tuyệt Vi, vừa mới..... Tôi giống như nghe được cô kêu la, giống như còn nghe được..... Nghe được.....”

“Nghe được cái gì?!”

“Nghe được..... giọng nói của người đàn ông.....”

“giọng nói của người đàn ông sao? A..... Nơi này cũng chỉ có một mình tôi, nơi nào có đàn ông tới? Cho dù nói có.....” Tươi cười biến mất, cô nheo lại đôi mắt lạnh: “Cũng là người hầu Nhà họ Hoàng Phủ các người an bài bắt lợi đi?!”

Tuyệt Vi là bị người Nhà họ Hoàng Phủ mang đến nơi này tắm gội, dĩ nhiên Nhà họ Hoàng Phủ phải an bài tốt hết thảy. Hiện nay, có người đàn ông ở trong Thiên Trì, kỳ thật cô có thể chất vấn người Nhà họ Hoàng Phủ, nhưng..... Tho tho_

Thêm một chuyện không bằng bớt một chuyện là phong cách Tuyệt Vi làm việc từ trước đến nay. Cho dù trách nhiệm đều ở trên người Nhà họ Hoàng Phủ, nháo lên, còn không thấy được sẽ xảy ra cái chuyện xấu gì đâu.

“Vâng! Vâng! Vâng! Tiểu thư Tuyệt Vi, tôi nghĩ nhất định là tôi nghe lầm, thực xin lỗi, thực xin lỗi.....” Hầu gái áy náy vội vàng nói

Tuyệt Vi không ngại xuống tay: “Thôi, không quan hệ, cô có thể..... hả.....”

“Tiểu thư Tuyệt Vi, cô, cô làm sao vậy?” Hầu gái nghi hoặc nhìn sắc mặt Tuyệt Vi cứng đờ.

Cô nhấn chặt mày, rõ ràng cảm giác được khăn tắm khóa lại trên người mình bị người đàn ông dưới nước kéo ra.

Đồ lưu manh đáng chết!!

Hai tròng mắt trầm xuống, tay vẫn luôn dùng sức đè đỉnh đầu người đàn ông xuống phía dưới, cô ra vẻ trấn định cười nói: “Không, không..... ừm.....” Một tiếng ngâm từ khóe miệng trong lúc vô tình tuôn ra.

Hoàng Phủ Minh tránh ở dưới nước đang chơi xấu, dường như vuốt ve nơi mẫn cảm của cô.

Thân mình bị người đàn ông tùy ý khiêu khích, Tuyệt Vi cắn răng, gương mặt trắng nõn chậm rãi nổi một tầng mây đỏ, ánh sáng điểm xuyết ở hai tròng mắt sắc bén cũng dần dần bị đục vọng bao trùm. Tho tho_ Hầu gái đứng ở nơi đó càng thêm nghi hoặc: “Tiểu thư Tuyệt Vi?”

“Tôi..... Không..... tôi..... Không..... Không có việc gì.....” Hô hấp trở nên dồn dập, thân thể cô cứng đờ cũng bắt đầu mềm yếu vô lực.

Hoàng Phủ Minh nhìn kiệt tác của mình, làm thân thể kiều diễm của người phụ nữ kia ướt át, môi không khỏi nở nụ cười.

“Tiểu thư Tuyệt Vi, cô thật sự không có việc gì sao?”

Bộ dáng mình lúc này không khỏi bị hầu gái hoài nghi, cô chậm rãi cúi thấp đầu xuống, tay nhỏ chống đỡ ở trên bờ dùng sức nắm chặt: “Không, không có việc gì.”

“mặt cô sao đỏ như vậy?”

Đáng chết, hầu gái này sao nhiều vấn đề như vậy? Chạy nhanh đi không phải xong rồi sao? Tuyệt Vi khó khăn cắn cắn khóe môi, hít sâu một hơi, đột nhiên ngắt đầu: “Tôi nghĩ, là tôi ngâm quá thoải mái ở Thiên Trì của các người, cho nên..... Mới dẫn đến sắc mặt hồng nhuận đi!”

“à, thì ra như thế này, cô chậm rãi hưởng thụ đi. Trong chốc lát nữa Tiểu thư Tuyệt Phi Nhi sẽ lại đây, đến lúc đó cô phải cùng cô ta đi làm kiểm tra sức khỏe.”

“Ừ, ừ, tôi đã biết, làm phiền cô rồi. Cô đi ra ngoài trước đi.”

“vâng.....”

Một khắc khi hầu gái đóng cửa kéo lại, Tuyệt Vi bị cưỡng chế tình * đục nháy mắt bùng nổ: “ừm.....” Một tiếng than nhẹ thật dài từ giữa môi phun ra. Tho tho_

Giây tiếp theo.....

Sắc mặt cô lạnh lùng, găm nhẹ: “đồ lưu manh này, lăn ra đây cho tôi!!”

Mà ‘ bá ’ một tiếng, người đàn ông to lớn từ trong nước xông ra. Da dẻ rõ ràng, dáng người làm người ta cảm thấy bị dụ hoặc không thể tưởng tượng, mỗi một khối cơ bắp giống như hàng rào rắn chắc cường tráng, bả vai rộng lớn rắn chắc mà mê người giống như có thể gánh chịu hết thảy trong trời đất,

trên làn da màu mật ong điểm hai thù du càng thêm mê hoặc khó tả.

Một đường duyên hạ, trên bụng nhỏ sáu khối cơ bắp ẩn hiện lực lượng nam tính cương ngạnh, theo cánh tay anh vuốt tóc, cơ bắp đặc biệt cứng cỏi. Môi mỏng như lưỡi dao lạnh lẽo mím chặt, tuy là như vậy, bọt nước trên môi mỏng kia như dễ chịu mà có vẻ càng thêm dụ hoặc.

Hoàng Phủ Minh ngao ngễ hắt giọt nước trên tóc, bộ dáng gợi cảm làm Tuyết Vi đứng ở cách đó không xa xem đến ngây người.

Dáng người hồn đàn này quả thực là tốt đến khó chịu! Sao ông trời không công bằng như vậy, đã cho anh một khuôn mặt hoàn mỹ, lại còn cho anh một dáng người hoàn mỹ như vậy!

Nếu đem người này kéo đi chụp av, đoán chừng doanh số nhất định sẽ vô cùng tốt đi?

“Khụ khụ.” Không khỏi do mình quá mức chuyên chú xem thân thể người đàn ông này, do đó bị cười nhạo, Tuyết Vi vội hồi phục thần trí lại: “Nói đi, là kêu tôi thiên anh, hay là anh tự moi hai mắt ra?!” Đôi mắt sắc bén nheo lại, tay chân cô lạnh lẽo từ dưới nước vớt ra khăn tắm quấn quanh người lại.

“A, mới vừa rồi không phải cô cũng rất hưởng thụ sao?” Hoàng Phủ Minh châm chọc nói. Tho tho_

Đáng chết, đó là phản ứng sinh lý bình thường được không?! Tuyết Vi oán hận cắn chặt răng: “anh ít nói nhảm đi, tôi cứu anh, anh có biết hay không?! Không nghĩ tới anh vậy mà lấy oán trả ơn?!”

“Đã cứu tôi sao?” Hoàng Phủ Minh thật muốn biết, hành vi cô mới vừa ép anh vào trong nước, chính là cứu anh sao?

“Đúng! Tôi đã nói với anh, tôi là vị hôn thê dự khuyết của Hoàng Phủ Minh, bây giờ anh xuất hiện ở chỗ này, nếu như bị người khác nhìn thấy, anh cho rằng..... anh còn sống được sao?!”

“!!!”

Buồn cười! Rõ ràng chính là hôm nay anh đi vào suối tắm gội trước. Chủ yếu nhất là, anh chính là Hoàng Phủ Minh, còn cần người phụ nữ điên này tới cứu sao?!! Quả thực là luận điệu vớ vẩn!

Khuôn mặt Hoàng Phủ Minh lạnh lùng, trầm mặc không nói đi về phía bờ.

“này!!! Đừng chạy!!!” Tuyết Vi thấy thế, nhanh chóng xông lên trước.

Hoàng Phủ Minh mới vừa lên bờ, tay cô bắt lại một phen.....

Liền kéo khăn tắm khóa lại nửa người dưới của Hoàng Phủ Minh xuống!!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Xem Hết Thân Thể Của Anh

Editor: Thơ Thơ

Thời gian giống như đông lại.

Tuyết Vi mở to mắt, nhìn chằm chằm cái hông rắn chắc của người đàn ông.

“Ôm..... Ôm.....”

Còn không đợi cô tự nói ra chữ "Áy náy".

Hoàng Phủ Minh chậm rãi quay đầu lại giống như chưa xảy ra chuyện gì, chỉ là..... Cặp mắt kia lóe lên sự lạnh lẽo đến cùng cực.....

“hả.....” Tuyết Vi hít một ngụm khí lạnh, tầm mắt chậm rãi dời về phía bộ vị kia..... của người đàn ông..... Cô xấu hổ khẽ nhếch cái miệng nhỏ, không nói một lời.

“Người phụ nữ, lúc này..... Chúng ta huề nhau rồi nhé?” Khom lưng, nhàn nhã nhặt khăn tắm trên mặt đất quăng lên trên người, mặt không có chút cảm xúc nào.

‘ huề nhau.....’

‘ huề nhau. ....’

Ba chữ cuối cùng trong lời người đàn ông kia không ngừng quanh quẩn ở bên tai Tuyết Vi. Huề nhau trong lời nói của anh, là chỉ. .... Anh ở trong nước đùa giỡn cô; bây giờ cô cũng xem hết thân thể anh, xem như. .... Huề nhau sao?

Như vậy? Thật sự xem như vậy? Huề nhau??? Thotho_

Sao cô cảm thấy chính mình giống như càng thêm chịu thiệt chứ?

“này!!!” Lúc Tuyết Vi lấy lại tinh thần, Hoàng Phủ Minh đã chạy tới chỗ cửa.

“Anh. ....”

“Đừng rồi, vì cảm tạ cô ‘ cứu ’ tôi, bây giờ, tôi cũng cho cô một ân tình.” Hoàng Phủ Minh chậm rãi cắt ngang lời Tuyết Vi nói. “Vừa rồi tôi nghe được trong chốc lát nữa cô đi làm xét nghiệm thân thể, nhưng, Nhà họ Hoàng Phủ kiểm tra sức khỏe vô cùng khắc nghiệt, cho dù đã phẫu thuật vá màng trinh cũng có thể bị kiểm tra ra!” Thốt ra lời nói lạnh lùng đó, anh kéo cửa ra rồi đi cũng không hề quay đầu lại.

“Nhà họ Hoàng Phủ xét nghiệm thân thể vô cùng khắc nghiệt sao?” Mắt nhìn bóng dáng người đàn ông rời đi, cảm xúc kích động của Tuyết Vi lạnh xuống trong nháy mắt: “Người đàn ông này rốt cuộc là người nào? Vì sao lại biết được việc Nhà họ Hoàng Phủ sẽ kiểm tra sức khỏe?”

Từ lúc bắt đầu gặp người đàn ông này ở đây Tuyết Vi liền có chút tò mò, rốt cuộc tòa Thiên Trì này chỉ cho phép quan lớn của Quân khu Bạch Hổ cùng với người của Nhà họ Hoàng Phủ sử dụng, vậy mà anh có thể tùy ý ra vào nơi này, cũng đã chứng minh. ....

Người đàn ông này nếu không phải Người của Nhà họ Hoàng Phủ, chính là Quan lớn của Quân khu Bạch Hổ sao!!?

“Kỳ quái. ....” Thân thể xoay chuyển, Tuyết Vi dựa vào vách tường suối nước nóng, mày siết chặt: “nếu anh là Người của Nhà họ Hoàng Phủ, đừng như không lý do gì nhắc nhở cô những việc này đi?” Thotho_

Tuy rằng người làm chữa trị vá màng trinh cũng không phải cô, nhưng người đàn ông này cũng không biết, bây giờ anh ‘ hảo ý ’ nhắc nhở là xuất phát từ mục đích gì? Chẳng lẽ. .... Anh và Hoàng Phủ Minh có thù oán sao?!

‘ kéo kẹt. ....’

Đang nghĩ ngợi tới. Phía sau đây cửa ra lần thứ hai.

Dư quang của Tuyết Vi chợt lóe, nhìn về phía cửa theo bản năng. ....

“Ai nha, Nhà họ Hoàng Phủ này cũng thật là, nước Thiên Trì tốt như vậy sao lại có thể tùy tiện gọi người tới sử dụng đây?” Tuyết Phi Nhi không chút để ý đi đến.

“Đúng vậy, tiểu thư.” Tiểu Hề đi theo phía sau cô ta phụ họa.

“chắc, chắc, chắc. ....” về mặt Tuyết Phi Nhi tiếc hận đi đến bên cạnh suối nước nóng, dùng tay vọc nước suối, nhẹ nhàng ngửi ngửi: “ủa. .... Một mùi khai!!!”

“Phụt.” Tiểu Hề nhấp miệng cười trộm.

Tuyết Vi vẫn luôn trầm mặc khinh thường hừ lạnh một tiếng, xoay mặt nhìn về phía hai chủ tớ kẻ xướng người họa bên bờ kia: “Đương nhiên khai, bởi vì. ....

Tôi vừa mới không cẩn thận ở trong ao. .... tiểu tiện.” Nói xong, mặt cô mang vẻ tươi cười đi đến bên bờ.

Sắc mặt Tuyết Phi Nhi lập tức trầm xuống: “này, con nhỏ hạ tiện, mày nói chính là sự thật, hay là giả?!!” Thotho_

“Ha ha, Chị hai tự mình đi xuống ném thử, chẳng phải sẽ biết em nói chính là thật. .... hay là giả!”

“này!!!” Thấy tình thế, Tuyết Phi Nhi giờ lên tay liền đánh qua mặt cô.

Hai tròng mắt Tuyết Vi lạnh lùng, vầng vàng bắt được tay Tuyết Phi Nhi.

“con nhỏ hạ tiện, buông tay! Chẳng lẽ mày còn muốn phản kích thật sao? Cẩn thận, người mẹ hạ tiện của mày phải chịu thế này!!”

Khi nghe tới ngôn ngữ Tuyết Phi Nhi vũ nhục mẹ, sự lạnh lẽo ở trong mắt Tuyết Vi thoáng chốc trở nên vô cùng sắc bén, nắm tay nhỏ cũng hơi hơi phát run.

Bình tĩnh. ....

Tuyết Vi. .... Bình tĩnh!!

Nắm tay run rẩy chậm rãi gần ra, Tuyết Vi câu môi cười, nói: “Chị, em nào dám đánh chị?” Chậm rãi buông lỏng tay bắt lấy tay Tuyết Phi Nhi ra.

“Hừ, mày biết chính mình nặng mấy cân mấy lượng liền tốt, vẫn là câu nói kia, chỉ cần mày ngốc ở Tuyết gia một ngày, phải thành thật quỳ gối dưới chân tao!!!”

Đúng vậy.....

Ở Tuyết gia, chính là thiên hạ của Tuyết Phi Nhi và mẹ lớn. Cô và mẹ còn một ngày chưa rời khỏi Tuyết gia là một ngày sẽ bị mẹ con kia tận tình chà đạp.

Cho nên, cô ký thác hết tất cả hy vọng ở trên người Diệp Triết Hạo, ai ngờ.....

A.

Trong tâm cười lạnh lùng. Tuyết Vi rũ xuống mi mắt, chậm rãi nói: “Chị hai, một lát sẽ kiểm tra sức khỏe, chị..... Không sợ sao?” Thotho_

“Tuyết Vi, lúc này mày hỏi tao vấn đề này, là muốn uy hiếp tao sao?!! Tao nói cho mày biết, nếu mày dám nói nhảm thêm, làm cho tao bị từ hôn, tao nhất định lôi kéo mẹ mày chôn cùng!!!”

“Chị hai, chị hiểu lầm, em đã nói, em thực hy vọng có thể có chị làm bạn ở Nhà họ Hoàng Phủ, sợ dĩ em sẽ hỏi chị vấn đề này, là bởi vì..... em vừa mới nhận được tin tức, nghe nói..... Nhà họ Hoàng Phủ kiểm tra sức khỏe vô cùng khắc nghiệt, ngay cả chỗ màng * trình * chữa trị qua đều có thể kiểm tra ra tới.” Dứt lời.

Thân thể Tuyết Phi Nhi cứng lại rồi, khuôn hoảng mở to hai mắt nhìn.

“A, em đi trước nhé, Chị hai.” Cô hơi hơi mỉm cười, chậm rãi đi vào trong nhà gõ đổi quần áo mới.....

“Tiểu thư! Tiểu thư!”

“Ninh Ninh, em tới khi nào?” Tuyết Vi vừa đổi quần áo, vừa tò mò hỏi.

Ninh Ninh trầm mặc không nói đứng ở nơi đó, sắc mặt rất là khó coi.

“Ninh Ninh, em làm sao vậy?”

“Tiểu..... Tiểu thư, em vừa mới nghe được cô cùng nhị tiểu thư đối thoại, cô!!! Cô làm gì nói cho nhị tiểu thư biết việc Nhà họ Hoàng Phủ kiểm tra sức khỏe!?!?”

Cô liền biết Ninh Ninh không vui là bởi vì chuyện này. “Nói cho cô ta cũng chẳng sao cả, dù sao trên tay chị có báo cáo chữa trị chỗ màng * trình * của cô ta.”

“Tiểu thư, cô sẽ không giao phân báo cáo kia cho Người của Nhà họ Hoàng Phủ, đúng không?!” Thotho_

Thân thể đang thay quần áo của Tuyết Vi cứng lại một chút, liếc mắt nhìn Ninh Ninh một cái thật sâu, quả nhiên, người duy nhất ở Tuyết gia hiểu cô chính là Ninh Ninh. “Ha ha.....”

“Tiểu thư, cô đừng cười mà. Bây giờ rốt cuộc cô có ý tứ gì? Cô biết rõ nếu cô có thể gả đến Nhà họ Hoàng Phủ, vận mệnh của lão phu nhân và cô liền sẽ thay đổi, vì sao cô không thừa cơ hội này bóp chết Tuyết Phi Nhi đi?”

“ok, thay xong quần áo. Ninh Ninh, chúng ta đi ra ngoài đi.” Tuyết Vi cố ý lảng tránh nghi vấn của Ninh Ninh.

Ninh Ninh không cam lòng kéo lại cánh tay của Tuyết Vi: “Tiểu thư, cô trả lời em đi. Nếu lão phu nhân còn ở trong cái nhà kia, sớm muộn gì sẽ bị Đại phu nhân hại chết!!”

A, Tuyết Vi sinh sống ở Tuyết gia tám năm, còn có thể không biết tương lai hung hiểm sao?

Mẹ cũng là mẹ ruột cô, cô còn có thể mặc kệ mẹ chết sống sao? Nhưng mà.....

“Ninh Ninh, hết thấy không hề đơn giản như em nghĩ vậy, chị biết em lo lắng cho mẹ chị, chính là, cho dù chị có tố giác Tuyết Phi Nhi, bóp chết Tuyết Phi Nhi rồi, Hoàng Phủ Minh liền nhất định sẽ cưới chị sao? Nếu anh ta không cưới chị..... Kết quả sẽ như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Muốn Cô Chiêu Cổ Người Bệnh Là Hoàng Phủ Minh

Editor: Thơ Thơ

Như vậy vận mệnh đôi mẹ con này sẽ càng thêm thâm, sẽ hoàn toàn trở thành kẻ thù của Nhà họ Tuyết, cũng đừng mong thấy được ánh mặt trời!!

“vậy..... Tiểu thư, cô cũng không cần phải chủ động nhắc nhở Tuyết Phi Nhi cẩn thận vấn đề kiểm tra sức khoẻ đi?” Ninh Ninh nói toạc ra huyền cơ.

Trong nháy mắt hai tròng mắt Tuyết Vi tối sầm xuống .....

“Tiểu thư, nói một hồi, kỳ thật..... Chính yếu là, cô không muốn gả cho Hoàng Phủ Quân Trường, lại không thể chủ động cự tuyệt hôn sự này, cho nên..... Chi có thể lưu lại Tuyết Phi Nhi để kéo dài hôn kỳ, là thế này chứ?”

Trầm mặc.

Vẫn là câu nói kia, trong nhà này hiểu biết cô nhất chính là Ninh Ninh.

Gả cho một người đàn ông chưa từng gặp mặt lại không có cảm tình, cô..... Tựa hồ thật sự làm không được.....

Cứ việc, người đàn ông này là ánh rạng đồng duy nhất có thể thay đổi vận mệnh của cô .....

Lúc buổi chiều, người hầu của Nhà họ Hoàng Phủ mang theo hai chị em của nhà họ Tuyết đi bệnh viện tư nhân của nhà họ Tuyết nghiệm thân trước, toàn bộ quá trình nghiệm thân Tuyết Vi đều vẫn duy trì thái độ cười lạnh. Tho tho_

Đối với cô mà nói, nghiệm thân như vậy giống như một hồi vũ nhục, cũng tượng trưng cho địa vị hèn mọn.

Tuy nói Hoàng Phủ Minh không có tai tiếng, nhưng cô thật không tin Hoàng Phủ Minh là người đến bây giờ cũng không có một người phụ nữ nào, vẫn là một xử nam sạch sẽ sao? Nếu không phải xử nam thì có tư cách gì yêu cầu vợ tương lai là xử nữ?

Có lẽ, đây là bất bình đẳng giữa nam và nữ, cũng là do địa vị cách xa đi!

Kết quả nghiệm thân cần vài ngày sau mới có thể ra tới, đến lúc đó sẽ có chuyên gia tự mình đưa đi Nhà họ Hoàng Phủ.

Đến nỗi thời gian mấy ngày nay, cô tin tưởng đủ để cho Tuyết Phi Nhi thay đổi kết quả ‘ nghiệm thân ’ .....

Mấy ngày sau, Quân khu Bạch Hổ, bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba.

Hành lang bệnh viện tràn ngập mùi nước khử trùng, Tuyết Vi mặc một bộ y phục y tá thuần trắng, tóc dài đen nhánh ở dưới mũ y tá, mang ra vẻ phong tình khác.

Một dung nhan xinh đẹp không dùng bất luận phấn son gì, cứ việc như thế, khí chất của cô như cũ hấp dẫn không ít đàn ông ghé mắt.

“Tuyết Vi, sớm.”

“Sớm” Tuổi cười thanh nhã lộ ra vài phần lạnh nhạt. Tho tho_

Nam bác sĩ tiếp đón cô chỉ nghe được một tiếng ‘ sớm ’, liền cười trộm nửa ngày.

“Hừ, bây giờ đàn ông thật là hạ tiện, người ta chỉ đáp lại anh ta một tiếng cho có lệ, chị xem anh ta cười trộm kia.” Một nữ y tá ở một bên thấy một màn như vậy ghen tị nhắc mãi lên.

“Ai nha, cũng không có biện pháp, ai không biết cô Tuyết Vi là nữ hoàng giá băng có tiếng của bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba chúng tôi, có thể trả lời cho anh ta một tiếng sớm, anh ta khẳng định sẽ cười chết mất.”

Tuyết Vi mới vừa vào đại học đã được phân phối tới bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba, nhậm chức y tá thực tập thời gian đã được nửa năm rồi.

Nơi này người định vị cho cô chính là, tính cách lạnh lùng! Khí thế nữ vương! Tiêu chuẩn mỹ nữ bên ngoài! Dáng vẻ vĩnh viễn là sạch sẽ! Cho tới nay đều không có người biết bối cảnh của cô, thân thế cô, vân vân. Ngay cả lời nói, Tuyết Vi đều không nói nhiều, cùng tính cách ở bên trong cô hoàn toàn là hai dạng khác biệt.

“này, này, mới vừa rồi các người có nhìn đến người đàn ông ở phòng bệnh cao cấp 403 chưa?”

“Ừm ừm, thấy được, thấy được.”

“Thế nào? Soái hay không soái?!”

“Soái!!! Quả thực soái bạo!!!”

Vừa tiến vào phòng y tá, Tuyết Vi liền nghe được tiếng các đồng sự khe khẽ nói nhỏ. Thotho_

Phòng bệnh lầu bốn, là phòng bệnh cá nhân chuẩn bị cho người từ cấp bậc thiếu tướng trở lên, từ khi Tuyết Vi đi vào thực tập ở binh đoàn thứ ba, chưa thấy qua quan quân cấp bậc thiếu tướng trở lên tới binh đoàn thứ ba của bọn họ, đây vẫn là lần đầu tiên. Khó trách những người này sẽ đại kinh tiểu quái như vậy, ha ha.

“Mau, mở ra thời khóa biểu sắp xếp nhìn xem, trong chốc lát do ai phụ trách phòng bệnh lầu bốn.” Nói xong, mấy tiểu y tá kích động mở ra thời khóa biểu sắp xếp, nhìn lên.....

‘ bá ’ trong nháy mắt, động tác ánh mắt nhất trí nhìn về phía Tuyết Vi cách đó không xa.

Mắt cô lạnh lùng đối diện mấy người kia.

Trong đó một cô gái kêu Phương Tiểu Nhã kích động vọt tới trước người Tuyết Vi: “Tuyết Vi, Tuyết Vi, chị biết không, hôm nay do chị phụ trách hộ lý phòng bệnh lầu bốn.”

“ừm”

“sao chị phản ứng lạnh nhạt như vậy??? Chị có biết hay không, người bệnh ở phòng bệnh lầu bốn soái bao nhiêu, chúng tôi đều sắp hâm mộ chị phát điên!!!” Phương Tiểu Nhã nói bô bô.

Nếu có thể nói thay ca, thật ra cô rất vui lòng đem vị trí này nhường cho Phương Tiểu Nhã. Đáng tiếc, y tá trưởng của bọn họ là người cực kỳ khó chơi, cô không muốn cùng y tá trưởng giao tiếp nhiều.

“Tiểu Nhã, tôi đi tuần phòng trước.” Thotho_

“ừm ừm, mỹ nữ Tuyết Vi cố lên, tranh thủ thu phục soái ca kia, cho dù chị không thích anh ta, cũng nhớ rõ làm quen với anh ta một chút, giới thiệu anh ta cho chúng tôi. Đến lúc đó chúng tôi nhất định mời chị ăn cơm.....”

Tuyết Vi đã đi ra khỏi phòng y tá rất xa, vẫn có thể nghe được dư âm của Phương Tiểu Nhã như cũ.

Ha ha, Phương Tiểu Nhã này quả thực chính là thiếu nữ nhiệt tình của phòng y tá, mỗi ngày đều có mười phần sức sống như là tiêm máu gà, thật ra cô thực sự có vài phần hâm mộ cô gái vô ưu như vậy.

Cầm khay trong tay đi tới phòng bệnh cao cấp số 403, Tuyết Vi đứng ở chỗ cửa, soái ca sao? Thật muốn biết rốt cuộc có phải các cô nói khoa trương như vậy hay không, soái đến vô địch vũ trụ sao?

Nghĩ xong, cô đẩy nhẹ cửa phòng ra: “Chào Ngài, đã quấy rầy.”

Trong phòng bệnh hoa lệ dành cho một người, một người đàn ông nằm nghiêng an tĩnh trên giường bệnh trắng tinh.

Tuyết Vi đứng ở cửa ngơ ngác nhìn người đàn ông đưa lưng về phía mình: “Chào Ngài?” Đang ngủ sao?

Tay khẽ đưa qua, đặt khay dụng cụ y khoa ở vị trí đầu giường, cô vỗ nhẹ bả vai người đàn ông: “Ngượng ngủ, xin ngài tỉnh lại, tôi muốn kiểm tra phòng.”

Một giây.....

Hai giây..... Thotho_

Tuyết Vi ước chừng đợi đến nửa phút cũng không thấy người đàn ông có phản ứng, cô nghi hoặc nhíu mày, không phải là đã xảy ra chuyện chứ? Vừa muốn duỗi tay ra thăm dò đầu người đàn ông.

Ai ngờ, động tác người đàn ông nhanh nhạy vươn tay, liền bắt được tay cổ tay cô.

Giây tiếp theo.....

Người đàn ông chậm rãi, chậm rãi quay đầu lại.....

“hà.....” khi nhìn đến khuôn mặt người đàn ông kia soái khí tuấn tú bức người, Tuyết Vi ngơ ngẩn: “Vi sao..... Vi sao..... Vi sao lại là anh?!!!”

Hoàng Phủ Minh đông lạnh nhìn khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi kinh ngạc ở trước mắt, một đôi con ngươi sắc bén phóng thích ánh sáng giống như hàn băng. “Vi sao?” Hai chữ lạnh băng rơi xuống.

Tuyết Vi ném tay anh ra một phen. Vi sao? Vi sao? Vi sao? Vi sao cũng không thoát, cô gặp phải cục keo dính sao? Đến nơi nào cũng có thể thấy anh?! “Lệ hành kiểm tra thân thể!!!” Nghiến răng nghiến lợi học ra bốn chữ, cô bước nhanh đi đến đuôi giường mở ra ca bệnh của người đàn ông, tình tế đọc.

Mắt Hoàng Phủ Minh lạnh lùng nhìn Tuyết Vi, có lẽ là do giác quan trời sinh nhạy bén gây ra, lúc cô mới vừa đi tới cửa, anh liền biết có người tới. Còn tưởng rằng lại là những người phụ nữ đó tới phiền anh lúc này mới giả bộ ngủ.

Mà khi Tuyết Vi mở miệng, anh liền mơ hồ nghe ra giọng của cô. Mới biết được, hoá ra cô con gái thứ ba của Nhà họ Tuyết, vị hôn thê dự khuyết của anh và là người thuộc bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba. Thotho_

Không khỏi từng có nhiều dây dưa cùng Tuyết Vi, Hoàng Phủ Minh liền nghĩ tiếp tục giả bộ ngủ bức cô rời đi, ai biết..... Người phụ nữ này cố chấp như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Tra Tấn Hoàng Phủ Minh

Editor: Thơ Thơ

“Phát sốt sao?” Khép lại lịch bệnh, Tuyết Vi nâng lên mí mắt, lạnh lùng hỏi.

“Ừm.”

“A, ha hả, anh có nghĩ tới..... anh cũng sẽ có ngày hôm nay sao?!” Cô câu môi cười, đôi tay vây quanh trước người chậm rãi tới gần Hoàng Phủ Minh.

Anh liền biết, gặp mặt bà điên khó chơi này khẳng định là không thoát được. “cô gái, hôm nay tôi không có tâm tình tranh chấp cùng cô!”

“anh cho rằng tôi có tâm tình cùng anh tranh chấp sao?! Tôi, vuron..... Cánh tay.....anh.....!” Nói xong, Tuyết Vi từ trong khay dụng cụ y khoa lấy ra một ống chích.

Hoàng Phủ Minh lạnh khuôn mặt, suy yếu vén tay áo lên.

Cô nâng lên mí mắt quét sắc mặt trắng bệch của người đàn ông, lại nhìn nhìn ống chích trong tay. Thotho_

A..... Ha hả.....

Người đàn ông lưu manh, thật không nghĩ tới anh cũng có ngày hôm nay, anh cũng có ngày rơi vào trong tay Tuyết Vi này, thù mới hận cũ của chúng ta rốt cuộc có thể tính cùng nhau.

Mắt phượng nheo lại, khóe môi gọi cảm của cô xẹt qua một tia cười dữ tợn, giây tiếp theo.....

Giờ ống chích trong tay lên cao, dùng sức đâm vào trên cánh tay cường tráng của người đàn ông!!!

“Ừm.” Một châm này, bức Hoàng Phủ Minh phát ra tiếng kêu thống khổ, dù đề phòng trước thì mặt cũng trắng bệch toát ra mồ hôi.

Ác độc..... Người phụ nữ thú!!

Ánh mắt anh sắc bén phóng thích một tia sáng muốn giết người.

Tuyết Vi ngẩng đầu lên, khiêu khích nói: “Nhìn cái gì mà nhìn? Chích thì sẽ đau, không phải anh cũng chịu không nổi chút đau này chứ?! Quân nhân khác đều cảm thấy việc này không có gì, nhìn anh mới chích một cái..... Đã toát mồ hôi lạnh, rốt cuộc có đau như vậy hay không?”

Nghe cô cao giọng nhắc mãi, Hoàng Phủ Minh thật muốn hỏi một câu, cô đối đãi mỗi người bệnh đều dùng thủ pháp ghim kim cừu hận như vậy chích cho người ta sao?!

Hơn nữa, chính yếu là..... Thotho_

“cô còn muốn nói bao lâu?? Đẩy mạnh nước thuốc cho tôi nhanh lên!!!” Hoàng Phủ Minh không thể chịu được nữa gầm nhẹ.

Trên cánh tay cường tráng bị một châm, đã qua nửa phút, Tuyết Vi ra sức nói, căn bản không có đẩy nước thuốc vào.

“hả..... Xin lỗi ha, quên mất.” Nói xong, cô cứ từ từ, chậm rì rì đẩy nước thuốc vào, chỉ thiếu chút nữa thì huyết sáo.

“ok, được rồi. Nhớ rõ uống thuốc đúng hạn nha.” Rốt cuộc Tuyết Vi vừa lòng thu ống chích về, thu thập khay dụng cụ y khoa xong đứng dậy liền phải rời đi.

Hoàng Phủ Minh theo bản năng quét mắt chỗ lỗ tiêm của mình .....

Chỗ đó đã nổi lên màu xanh tím rõ ràng, đủ để thấy được vừa mới rồi thủ pháp của Tuyết Vi hung ác bao nhiêu!!

“lãnh đạo các cô có biết thủ pháp tiêm kim của cô thối nát như vậy không?!”

Sau lưng, đột nhiên truyền đến tiếng chói tai của người đàn ông.

Tuyết Vi ngừng bước chân, người đàn ông lưu manh, thiên đường có lỗi anh không đi, địa ngục không cửa anh càng muốn xông tới đúng không? Vốn định thả cho anh một con đường sống, nếu anh muốn tìm đường chết, đừng có trách tôi..... Tàn nhẫn độc ác!!

Cô cười lạnh quay đầu lại: “Xin lỗi ha, tôi đột nhiên nghĩ tới, còn chưa có đo lường nhiệt độ cơ thể cho anh.” Từ trong khay lấy ra một cái nhiệt kế.

Thotho_

Hoàng Phủ Minh liếc mắt một cái liền nhìn ra người phụ nữ giao hoạt này tám phần lại ắp ụ cái quỷ kế gì. “đưa cho tôi, tự tôi kẹp sườn là được.”

“Không được!” Tuyết Vi khó xử lắc lắc đầu: “sườn anh không được.”

“tức cười, đo nhiệt độ cơ thể, sao tôi tự đo không được?!”

“a, quên nói với anh..... Tôi đo..... Là..... Giang ôn (hậu môn)!!!!”

Trong phút chốc, cặp mắt hắc bạch phân minh của Hoàng Phủ Minh hơi hơi mở lớn, xem ra hôm nay người phụ nữ này chết sống cũng muốn giằng co với anh đúng không?!

Được!

Rất tốt!!

“Trắc giang ôn (đo nhiệt độ bằng đường hậu môn) đúng không?” Hoàng Phủ Minh cũng không màng thân thể phát bệnh, trực tiếp ngồi dậy, không thèm phân trần liền cởi quần của mình ra.

Tuyết Vi mặt vô biểu tình đứng ở nơi đó, nhìn người đàn ông cởi quần, mí mắt cũng không nháy mắt một cái.

Lúc Hoàng Phủ Minh cởi xong còn dư lại một cái quần lót, lặng lẽ nhìn mắt Tuyết Vi, ý thức liền rút đi món cuối cùng. “Tới!”

Shit!! Người đàn ông này thật là độc ác!! Thotho_

Tuyết Vi hít sâu một hơi, nhẫn, nhẫn, dù sao lần trước đã nhìn qua, nhìn thêm một lần cũng sẽ không sao!

Cô cầm nhiệt kế trong tay chậm rãi tới gần Hoàng Phủ Minh: “Tôi đo thật hả?”

Anh trầm mặc không nói cuộn hai chân lên, tư thế hoàn toàn một bộ cứ việc tới.

Mẹ nó, người đàn ông đáng chết này vậy mà hành động thật?!! Anh đủ tàn nhẫn nha! Tuyết Vi dùng sức cắn răng, nhắm hai mắt lại, ý thức đem nhiệt kế dò xét đi qua .....

‘ Cốc cốc cốc ’

“Minh, khỏe chút nào chưa?” Lúc gần giữa trưa, Mộ Thần Hiền liền chạy tới phòng bệnh thăm bệnh, anh đẩy cửa liền nhìn thấy sắc mặt Hoàng Phủ Minh xanh mét dựa vào trên đầu giường.

“sắc mặt anh vì sao còn kém như vậy?? Không có chuyển biến tốt đẹp chút nào sao?” Mộ Thần Hiền khấn trương đi tới cuối giường, vội vàng mở ra ca bệnh của Hoàng Phủ Minh, tinh tế đọc.

Lúc nhìn đến..... hai chữ ‘ giang ôn ’, con ngươi hẹp dài tức khắc trừng lớn. “Tôi dựa, anh bị bạo súc sao? Ai to gan như vậy? Trắc giang ôn cho anh?!! Ha ha ha ha ha.....”

Tiếng cười chói tai của Mộ Thần Hiền bức gần xanh thái dương của Hoàng Phủ Minh nhảy lên một cái ‘ thỉnh thỉnh ’. Thotho_

“Thần Hiền, giúp tôi một cái .....” rớt cuộc Hoàng Phủ Minh vẫn luôn trầm mặc đã mở miệng.

Mộ Thần Hiền vội vàng thu hồi tươi cười: “Gấp cái gì, Quân Trường đại nhân ngài cứ việc phân phó.”

“Lại đây.....”

Mộ Thần Hiền bước nhanh đi đến bên cạnh anh, bám vào người, nghe Hoàng Phủ Minh an bài. “Được, được, tôi đã biết, lập tức đi chấp hành. Nhưng..... người phụ nữ kêu Tuyết Vi này ..... không phải là vợ chưa qua cửa của anh sao?”

“Chính là cô ta!!” Ba chữ hung tợn rơi xuống.

Hoàng Phủ Minh không nghĩ sẽ có nhiều dây dưa cùng vị hôn thê dự khuyết này, chỉ nghĩ lưu cô lại ở Nhà họ Hoàng Phủ là được. Ai biết người phụ nữ này lại tàn nhẫn như vậy, lần lượt khiêu chiến điểm máu chốt của anh. Một khi đã như vậy .....

Anh liền chơi với cô tới cùng!!!

“Minh..... Vừa mới..... Tôi nhìn đến..... ghi tên trên ca bệnh của anh, biểu hiện..... Hôm nay y tá trực ban cũng kêu Tuyết Vi, nói cách khác..... người mới vừa trắc gang ôn cho anh ..... Chính là..... vợ chưa qua cửa của anh sao?”

“Câm miệng!!!” Một tiếng gầm nhẹ rơi xuống, sắc mặt anh mới vừa khôi phục lại trở nên xanh mét, xanh mét.

Mặt Mộ Thần Hiền tức khắc bị ý cười làm nghẹn đỏ lên, anh quá bội phục người phụ nữ kêu Tuyết Vi này, dám ‘ tra tấn ’ vị Quân Trường đại nhân tàn nhẫn này như thế, cũng khó trách Hoàng Phủ Minh từ trước đến nay không dây dưa cùng phụ nữ sẽ đột nhiên thay đổi tính tình, chủ động tìm tới người phụ nữ này! Thotho_

Phòng y tá.

“Tiểu Nhã, bị vất vả, em có thể điều tra tư liệu người bệnh phòng bệnh 403 không?” Một hồi đến phòng y tá, Tuyết Vi liền vội vã tìm Phương Tiểu Nhã. Vừa mới rồi cô đặc biệt lưu ý ca bệnh người đàn ông lưu manh kia, mặt trên chỉ đăng ký bệnh tình, không có tên, rất là kỳ quái.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Làm Trâu Làm Ngựa Cho Anh

Editor: Thơ Thơ

“Tuyết Vi, vì sao chị đột nhiên tò mò đối với soái ca kia? Nên sẽ không, cũng bị anh ta mê hoặc rồi sao?!”

Không!

Cô chỉ muốn biết anh tên gọi là gì, trở về viết tên của anh lên quần lót, mỗi ngày đánh rắm thúi chết anh ta!! “Ha ha, chị chỉ là tò mò mà thôi.”

“Không cần tò mò, khi anh ta tiến vào, toàn bộ chúng tôi đều muốn biết tên của anh ta. Bất quá..... Rất kỳ quái chính là, tất cả tư liệu của anh ta đã bị cấp trên phong tỏa. Nói vậy hẳn là nhân vật lớn đi. Ít nhất cũng đến cấp bậc thiếu tướng.”

Chưa chắc! Thotho_

Nếu là quan quân cấp bậc thiếu tướng không đến mức thần bí như vậy, tuy rằng toàn bộ Quan lớn của Quân khu Bạch Hổ vì bảo mật đều vô cùng khiêm tốn, nhưng đối với bệnh viện bên trong quân khu không cần thiết làm ra vẻ thần bí. Xem ra địa vị tên lưu manh kia nhất định không nhỏ!

“Tuyết Vi, lập tức tới văn phòng tôi một chuyến!” Giọng y tá trưởng sắc bén cắt ngang suy nghĩ của Tuyết Vi.

Phương Tiểu Nhã vừa thấy..... “Xong rồi, xong rồi, Tuyết Vi, xem ra nữ ma đầu này lại muốn tìm chị phiền toái, chị bảo trọng đi.” Nói xong, cô liền chạy đi nhanh như chớp.

Trầm mặc không nói đi theo phía sau y tá trưởng tới văn phòng.

Y tá trưởng vừa ngồi xuống liền nói thẳng vào chủ đề: “Tuyết Vi, từ hôm nay trở đi, người bệnh phòng bệnh số 403 do cô một mình chiếu cố bên người suốt 24 giờ, hết thấy yêu cầu của anh ta chẳng khác nào mệnh lệnh!”

Sau khi nghe tới cái tin dữ này, đầu Tuyết Vi ‘ oanh ’ một tiếng liền nổ tung. Quả thực nữ ma đầu này cố ý tìm phiền toái và gieo thống khổ cho cô! “Y tá trưởng, này..... Giống như không phù hợp quy củ đi?”

“Quy củ? Quy củ là do người định. Đây là thượng cấp truyền đạt mệnh lệnh, cô không có quyền cự tuyệt. Bây giờ..... lập tức đi chấp hành cho tôi!!!”

Nhìn bộ dáng y tá trưởng hung ác, Tuyết Vi càng ngày càng tò mò bối cảnh người đàn ông kia, vậy mà có thể chỉ huy bộ phận chữa bệnh, rốt cuộc anh ta có thân phận gì? Thotho_

Đáng chết! Sớm biết đã không trêu chọc anh!!

“vàng. .... Y tá trưởng.” Vừa muốn xoay người rồi đi.

“Hừ, đã sớm nhìn ra cô là hồ ly tinh, không nghĩ tới mới như vậy liền thông đồng một cái, quả thực đem bệnh viện trở thành nơi xa hoa truy lạc!!”

Sau lưng, truyền đến tiếng y tá trưởng nhục mạ.

Tuyết Vi ngừng lại bước chân, quay đầu lại, mỉm cười ngọt ngào nói: “Không có biện pháp, sức quyền rũ cá nhân. ....”

Nói cô là hồ ly tinh sao? Được, cô chính là hồ ly tinh!

Nói cô địa vị thấp hèn sao? Được, cô chính là địa vị thấp hèn!

Nói cô tính cách cao ngạo? Có thể, cô chính là cao ngạo như vậy.

Vô luận người khác nói cô cái gì, cô vĩnh viễn sẽ không giải thích, bởi vì ở trong từ điển của Tuyết Vi, giải thích. .... Chính là tượng trưng cho yếu đuối! Cô lựa chọn chỉ có hai cái, hoặc là. .... Trầm mặc; hoặc là. .... Hung hăng đánh trả!!!

Rời đi văn phòng y tá trưởng, Tuyết Vi liền làm ra tư thái ‘ đi pháp trường ’.

Hừ, cô cũng không tin người đàn ông kia dù có ác độc, còn có thể ác độc hơn Chị hai và mẹ lớn của cô sao? Thotho_

Thời gian 8 năm, ở Nhà họ Tuyết cô đều có thể nhẫn nhục cố chịu qua; bây giờ còn không phải là hầu hạ tên kia thời gian mấy ngày sao, cô cũng không tin mình chịu không nổi!!

Đầu có thể rơi, máu có thể đỏ, khí phách quân nhân không thể ném, cứ việc. ....

Cô chỉ là nhân viên quân đội ngoài biên chế thôi, hần. ....

Đến phòng bệnh cá nhân 403, hết thảy như tuyết vì sở liệu, Hoàng Phủ Minh bắt đầu làm khó.

Bưng trà rót nước dĩ nhiên không thể miễn, gọt hoa quả, mua com cũng là việc bình thường. Nhưng dù sao cô cũng chỉ có một mình, làm sao chịu được Hoàng Phủ Minh rảnh rồi sai khiến chứ?!

“Hô. ....” Toàn thân mệt mỏi ngồi ở trên ghế, nhìn thời gian đã 8 giờ tối, cô ước chừng làm trâu làm ngựa cho tên lưu manh này hết 7 tiếng đồng hồ, mệt đến nỗi không còn được nữa cái mạng! Lưu manh này cũng nên nghỉ một lát chứ?

“Khụ. ....” Một tiếng ho nhẹ phát ra.

Thần kinh cả người Tuyết Vi lập tức căng thẳng, mẹ nó, lưu manh này còn có ‘ ý chỉ ’ sao? “anh còn có cái gì phân phó?” Hai tròng mắt vô thần nhìn về phía vị trí giường bệnh.

Chỉ thấy Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình dựa vào trên đầu giường, trong tay cầm một quyển tạp chí đọc. Trầm mặc không nói chỉ chỉ bả vai mình.

Có ý tứ gì? Tuyết Vi mờ mịt chớp chớp mắt: “bả vai anh ngứa sao?” Thotho_

“mỏi!” Đơn giản một chữ rơi xuống.

Mỏi sao? Anh nói thêm một chữ có thể chết sao? Vẫn là anh nói là vàng, tích chữ như kim như vậy sao? “Nói rõ chút!!”

“Mát xa, không hiểu sao?” Mắt Hoàng Phủ Minh lạnh lùng ngắm Tuyết Vi.

Cô đề nén lửa giận ở trong lòng ‘ đằng ’ lập tức liền bạo phát. “Tôi nói, nơi này là bệnh viện, không phải kỹ viện, muốn mát xa, anh đổi chỗ đi!”

“thủ tục chữa bệnh của các người không phải có mát xa hạng nhất cho người bệnh sao?”

A, người này còn rất hiểu biết một nhóm các cô. “Có, đương nhiên là có!” Khóe môi Tuyết Vi gọi lên cười dữ tợn: “Bất quá, đó là chuyên môn phục vụ cho người bệnh tê liệt, anh cũng tàn phế sao?!”

Miệng lưỡi sắc bén! Đã lẫn lộn một buổi trưa, người phụ nữ này nhìn như không cách nào trở nên an phận. Hoàng Phủ Minh âm thầm nghĩ xong, ‘ bóp ’ một tiếng, khép tạp chí trong tay lại, hai tròng mắt chậm rãi nhìn Tuyết Vi: “Đối với hộ lý chuyên môn mà nói, có bất luận yêu cầu gì cần hộ lý, hộ lý chuyên môn đều không được cãi lời. Cô muốn tôi khiếu nại với lãnh đạo của cô sao?”

Đù tàn nhẫn!

Rốt cuộc Tuyết Vi hiểu rõ vì sao anh đề nghị cô đảm đương hộ lý chuyên môn, cảm tình là tại đây chờ cô đâu.

Đích xác, căn cứ thủ tục quân khu chữa bệnh, hộ lý chuyên môn thuộc loại đặc biệt, có nghĩa vụ thỏa mãn các loại yêu cầu cần hộ lý, nói trắng ra là, hộ lý chính là kiêm hầu gái!! Thotho_

Người này thật hiểu công việc!!

Nghiến răng, cô cười lạnh đi tới trước mặt Hoàng Phủ Minh: “Yêu cầu ản nơi nào?”

“Toàn thân!”

“Cũng bao gồm ..... ‘ chân thứ ba ’ của anh sao?”

“Nếu cô thích, tôi không ngại!”

*** anh!!

Một phen đầu khấu kết thúc, Tuyết Vi hoàn toàn bại trận, trực tiếp mắng ra thô tục ở trong lòng, chỉ phải tâm bất cam tình bất nguyện bắt đầu làm mát xa cho anh.

Hai tiếng đồng hồ sau, bởi vì trường kỳ dùng sức hoạt động, đôi tay Tuyết Vi đã mòi đến vô cảm rồi.

Thật ra Hoàng Phủ Minh rất hưởng thụ ghé vào trên giường, nửa híp mắt.

“Có thể.”

Rốt cuộc xong việc. Tuyết Vi thở ra một hơi, hữu khí vô lực nói: “Đều đã mười giờ, anh cũng nên nghỉ ngơi đi.”

“Ừ ừ.” Tho tho_

Anh còn muốn làm khó dễ gì nữa?!!

“trước khi ngủ tôi cần tắm rửa.”

“anh cứ việc tắm, không ai ngăn cản anh!” Tuyết Vi tức giận nói xong. Sau một lúc lâu không thấy người đàn ông nhúc nhích, lập tức cảm thấy không thích hợp. “này, không phải là anh muốn tôi bồi anh cùng nhau tắm chứ?!!”

“Nếu cô khát vọng nói như vậy, tôi không ngại như cũ!”

Khát vọng??

Cái mũi Tuyết Vi đều sắp bị người đàn ông này làm méo lệch, cô chỉ nghĩ dùng câu kia *** anh, ở trong lòng yên lặng hả giận.

“Lại đây, tắm rửa cho tôi.” Hoàng Phủ Minh xoay người xuống giường, mặt vô biểu tình đi đến phòng tắm.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Châm Chọc Vuốt Râu Hùm, Tuyết Vi Điên Rồi

Editor: Thơ Thơ

Đù tàn nhẫn!

Đù tàn nhẫn nha.

Cảm tình anh là muốn gọi mình hầu hạ anh tắm rửa sao??!!

Tuyết Vi nuốt xuống cảm giác buồn nôn, kiên trì đi theo người đàn ông vào phòng tắm .....

‘rào rào ’ tiếng nước truyền ra từng đợt, trong phòng tắm hơi nước lượn lờ.

Hoàng Phủ Minh ngồi ở trên một cái ghế đầu, Tuyết Vi ngồi xổm phía sau anh nghiêm túc lau rửa lưng anh.

“cô chỉ biết chà lưng sao?”

“anh còn muốn thế nào?”

“cô nói đi?”

Cô nói đi???

Ý tứ chính là muốn cô tắm toàn thân cho anh sao?

Ok!

Tuyết Vi nghiêng răng nghiêng lợi vòng tới trước người Hoàng Phủ Minh, mới vừa ngồi xổm xuống, âm dương quái khí hỏi: “anh xác định, anh chỉ tới bệnh viện vì phát sốt sao?”

“cô muốn nói cái gì?” Thotho_

“Tôi cảm thấy anh nên đi khoa trị liệu tâm lý một chút, nghiện khoe thân. Anh thích ‘ khoe chim ’ như vậy sao?!”

“Tôi chỉ vì thỏa mãn cô nghiện nhìn trộm mà thôi, cô thích cởi quần tôi như vậy mà?!”

Được rồi!

Đúng, thiếu chút nữa quên mất, hai lần trước đích xác đều là cô chủ động cởi quần anh.

Thật không nghĩ tới người này phản ứng mau, miệng càng ác độc đến chết, quả thực vô cùng đối lập với khuôn mặt tú-lo-kho ngàn năm không biểu cảm của anh!! Khiến người ta làm sao cũng không tưởng tượng được, một người đàn ông lạnh lùng như vậy sẽ nói ra lời làm tức chết người không đền mạng như vậy!!

Tay nắm chặt khăn lông đuổi tới ngực người đàn ông, mà khi sắp chạm vào cơ ngực rắn chắc của người đàn ông, tay Tuyết Vi dừng lại. ....

Dáng người người đàn ông này vì sao hoàn hảo như vậy? Mặc đồ nhìn gầy còi đồ có thịt, làm phụ nữ vừa nhìn liền muốn chảy máu mũi, nếu trời sinh cô là sắc nữ, đoán chừng sớm ăn anh ở trên mặt đất cường x một vạn lần!!

Đang nghĩ ngợi tới.

Tuyết Vi không hiểu cảm thấy sống lưng có chút lạnh cả người, vừa ngẩng đầu lên, vừa vận đối diện con người hàn băng của người đàn ông kia.

Đôi mắt anh hắc bạch phân minh trong sâu không thấy đáy, làm người không hiểu giờ phút này anh suy nghĩ cái gì. Nhưng khóe miệng người đàn ông hơi hơi lên độ cung lại tràn ngập..... khinh bỉ đối với cô! Thotho_

“Không cần giặt sạch, tôi đi ngủ.” Sắc mặt Hoàng Phủ Minh trầm xuống, cầm lấy áo ngủ trùm lên trên người đi ra khỏi toilet.

Tuyết Vi ngăn người ngồi xổm trên mặt đất mở to hai mắt. ....

Anh..... Anh..... Có ý tứ gì? Vì cái gì đột nhiên không cần giặt sạch? Sẽ không cho rằng..... Cho rằng cô thêm nhỏ dãi thân thể anh sao?

Này!! Không có, tuyệt đối không có, cô chỉ là.....

Mê muội một chút mà thôi!

Bất quá, không tắm càng tốt, rốt cuộc cô có thể kết thúc công việc, hắc.

Vứt bỏ khăn lông trong tay, Tuyết Vi đi ra khỏi phòng tắm, dựa nửa người vào sofa nặng nề ngủ. ....

“Tỉnh dậy! Tỉnh tỉnh!!”

Trong lúc mơ màng, Tuyết Vi mơ hồ cảm thấy được có người lay động thân thể của mình, nhú chặt mày, khó khăn nặng nề mở mí mắt. ....

Trong bóng đêm, một bóng dáng cao lớn đứng sừng sững ở trước mặt cô.

Thân ảnh này?! Hả..... Rất quen thuộc nha..... Giống như, giống như đã từng quen biết. Nên sẽ không.....? Thotho_

Tuyết Vi khăn trương xoa xoa mắt nhấp nhem buồn ngủ, lấy lại bình tĩnh, nương ánh trăng ngoài cửa sổ mới thấy rõ ràng diện mạo bóng dáng này. Mẹ nó!

Hừ chết cô, còn tưởng rằng là người đàn ông ở khách sạn kia đã tìm tới cửa, hoá ra là người này!

Đoán chừng là ngủ đến rối loạn tâm thần, Tuyết Vi mới phản ứng lại là bây giờ chính mình đang chăm sóc tên lưu manh này. “Bây giờ mấy giờ rồi?”

“ba giờ sáng.”

“ba giờ sáng sao?!!!” Trong nháy mắt Tuyết Vi tức giận vọt lên tới đỉnh đầu: “anh có phải có bệnh hay không??? Hơn nửa đêm kêu tôi dậy làm gì?!! Là sắp tắt thở, tìm tôi cấp cứu sao!???”

‘ bang ’ đèn ở trong phòng sáng lên.

Giờ phút này khi nhìn đến mũi nhọn sắc bén ở trong mắt người đàn ông kia, tức giận của cô tức khắc tan thành mây khói. ....

Ok, ok, đã biết, đã biết, đây là chức trách của cô! “Xin hỏi, anh yêu cầu tôi làm cái gì?”

“lấy cái bô cho tôi.”

Lấy..... lấy cái bô sao??? Thotho_

Ánh mắt không thể tưởng tượng nhìn người đàn ông từ trên xuống dưới, tay chân của anh hoàn hảo, toilet chỉ cách một bước chân, công sức anh kêu cô sớm đã đi tiểu xong rồi, hà tất phí công sức lớn như vậy?!

Hiểu rõ, cô xem như hoàn toàn hiểu rõ, người đàn ông này chính là một ác ma khát máu không hơn không kém.

Bề ngoài nhìn lạnh như băng, ít khi nói cười, kỳ thật chính là một ác ma cao cấp, giết người vô hình. Loại người này, không dễ chọc nhất, vì sao cô không có mặt chọc phải anh như vậy?

Tuyết Vi kiểm chế một môi, cung kính hầu hạ Hoàng Phủ Minh.

Hoàng Phủ Minh giải quyết hết thấy vấn đề, ngã đầu liền ngủ, nhưng Tuyết Vi..... rốt cuộc bị tức đến ngủ không được.

Không được!

Không thể chịu như vậy, thủ đoạn người đàn ông này cao cấp hơn nhiều so với chị hai và mẹ lớn của cô, phải chịu như vậy, không tới ba ngày cô sẽ bị người đàn ông này tra tấn chết. Xem ra.....

Được, chọn biện pháp khác hoàn trả thứ này ..... ‘ răng rắc ’ mới được!! Nghĩ vậy, khoe miệng Tuyết Vi không khỏi gọi lên một nụ cười quỷ dị .....

Hôm sau.

Ánh mặt trời ấm áp từ cửa sổ sát đất bắn thẳng đến giường đơn trong phòng bệnh. Hoàng Phủ Minh đang ngủ say chớp chớp mắt, từ trong giấc ngủ mơ chậm rãi mở hai tròng mắt tỉnh lại. Thotho_

Ai ngờ, ánh mắt đầu tiên nhìn thấy chính là Tuyết Vi đang đứng ở đầu giường cười ngọt ngào với anh.

“Ha ha, anh tỉnh rồi? Ngủ đủ không? Nếu không ngủ đủ thì nói, muốn ngủ thêm chốc lát hay không? Hay là nói có chút lạnh? Yêu cầu tôi mở thêm máy sưởi một chút sao? Hoặc là anh còn có cái gì khác phân phó không?”

Giọng hỏi han ân cần như dòi non lấp biển nghênh diện đánh úp về phía Hoàng Phủ Minh, anh hơi nhăn mày, người phụ nữ này làm sao vậy? Hoàn toàn đổi tính sao?

Trầm mặc không nói từ trên giường ngồi dậy.

Tuyết Vi vội vàng chạy đến đầu giường, nâng anh xuống giường. “Tối, tôi đưa anh đi toilet rửa mặt đi.”

“Không cần.” Lạnh lùng rơi xuống ba chữ, Hoàng Phủ Minh ném tay cô ra lập tức đi tới toilet.

Đang xem trong toilet, kem đánh răng đã phết ở trên bàn chải đánh răng; ly rửa mặt cũng đầy nước; khăn lông đã bày biện đủ, hết thấy đều chuẩn bị thỏa đáng, căn bản không cần anh tới động thủ.

Chỉ chốc lát sau, Hoàng Phủ Minh đã rửa mặt xong.

Anh mới từ toilet đi ra, chỉ thấy, trên bàn com phòng bệnh bày đầy món ngon.

“Tối đây, anh nhìn xem, những thứ này có hợp khẩu vị không? Nơi này có mì phở, bất quá nếu anh không thích ăn mì mà nói, còn có cháo; nếu không thích cháo còn có bánh quẩy. Nếu anh vẫn không hài lòng, anh nói, anh thích ăn cái gì, tôi lập tức đi mua cho anh.” Thotho_

Trên cơ bản Tuyết Vi đem những món có thể mua cho bữa sáng đều đã chuẩn bị đầy đủ hết, cho dù anh có muốn làm khó dễ người, cũng nói không nên lời gì.

Một bữa sáng phong phú kết thúc trong trầm mặc.

Tuyết Vi vừa thu thập chén đĩa, vừa mỉm cười nói: “anh xem, hôm nay thời tiết tốt như vậy, anh cũng ở bệnh viện ngày người mấy ngày rồi, không bằng

tôi mang anh ra ngoài đi dạo đi, như vậy rất có ích đối với thân thể của anh.”

Hoàng Phủ Minh liếc mắt ra ngoài cửa sổ, hôm nay quả thật thời tiết không tồi.

“Có thể.”

“Ừm, như vậy định rồi, anh nhanh thay quần áo đi. Hoặc là, anh chờ tôi thu thập xong chén đĩa, tôi mặc quần áo cho anh cũng được.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Chỉnh Chết Anh Nha

Editor: Thơ Thơ

“Không cần, cô thu dọn đồ vật đi.” Hoàng Phủ Minh cảm thương phục mới đi tới toilet.

Anh càng nghĩ càng cảm thấy người phụ nữ này hôm nay quá không bình thường, mỗi lần thấy cô đều là một bộ dáng cả vú lấp miệng em không chịu thua, không đến mức chỉ trong một buổi tối liền thay đổi tính cách đi?!

Mất đen sâu không thấy đáy vừa chuyển, anh thay xong quần áo liền đi theo Tuyết Vi rời khỏi phòng bệnh. ....

“này!! Đây!! Mau xem, mau xem, soái ca phòng bệnh 403!”

Hoàng Phủ Minh và Tuyết Vi đi song song ra ngoài bệnh viện, những y tá nhìn thấy bọn họ sôi nổi ghé vào cửa sổ si mê nhìn bóng dáng anh rời đi, quả thực bị mê ba hồn mất hết bảy phách.

“cô muốn mang tôi đi dạo nơi nào?”

“đi chợ đêm.”

“Chợ đêm sao?” Hoàng Phủ Minh ngừng bước chân: “ban ngày ban mặt. .... cô muốn mang tôi đi dạo chợ đêm sao?!”

“A. .... Không phải, không phải, là một cái phố bên cạnh chợ đêm, nơi đó có một khách sạn nhà ăn chủ đề trà làm vô cùng giỏi, dù sao, anh tới rồi sẽ biết.” Tuyết Vi khen không dứt miệng cái nhà ăn kia.

Hoàng Phủ Minh liếc cô một cái: “cô thường xuyên đi sao?”

“Không có, tôi cũng là lần đầu tiên đi. Chẳng qua nghe bạn tôi nói nơi đó thực không tồi, liền nghĩ mang anh cùng đi xem. Nhanh lên đi thôi!” Tuyết Vi gấp không chờ nổi vẫy vẫy tay với anh, cao hứng phấn chấn lộ ra ở phía trước. Tho tho_

Chỉ chốc lát sau bọn họ liền đến khách sạn trong truyền thuyết kia. Vị trí bên tay phải lầu một chính là nhà ăn chủ đề trà theo như lời Tuyết Vi.

Vừa tiến vào, bên trong là một căn nhà nhỏ đóng kín lại, nhìn từ đại sảnh, toàn bộ phong cách lấy rừng rậm làm chủ. Nhưng bên trong mỗi căn nhà nhỏ đều có chủ đề khác nhau.

Có phong cách công chúa mơ mộng; cũng có phong cách điền viên; cũng có phòng cảnh biển; còn có học viện, phim hoạt họa, Nhận thức từ từ cũng hơn trăm loại phong cách.

“anh thích phong cách gì? Chọn một gian đi.” Tuyết Vi nhiệt tình đem quyền lựa chọn giao cho anh.

Nhưng Hoàng Phủ Minh thoát nhìn, đối với gian phòng nào đều không có chút hứng thú: “Tùy tiện đi.”

“Tùy tiện sao?” Từ này không phải đầu môi chót lưỡi của người phụ nữ hay nói sao? Tuyết Vi tiến lên, nghi hoặc nhìn mặt người đàn ông: “vì sao anh không có tình thú như vậy? Khi anh cùng bạn gái anh ở bên nhau, cũng như vậy sao?”

“không quan hệ với cô!” Bốn chữ lạnh nhạt rơi xuống.

Đôi tay Tuyết Vi vẫy quanh trước người, nở nụ cười châm chọc: “cho nên anh chưa bao giờ qua lại với bạn gái sao? Cũng khó trách, người không có tình thú giống như anh vậy, người đàn ông cả ngày chỉ có một biểu tình, người phụ nữ nào sẽ chịu được anh?!” Nói xong, cô tùy ý đẩy ra một gian nhà điền viên có phong cách cổ xưa: “chọn nơi này đi.” Tho tho_

Hoàng Phủ Minh không có bất luận thái độ gì đi vào theo.

Tuyết Vi nhìn thực đơn chọn hai ly nước uống đặc sắc bên trong cửa hàng, chán đến chết nằm úp sấp ở trên bàn: “Tôi nói, có phải trừ bỏ lúc anh có thể nói chính người ra, đều không nói qua chuyện yêu đương hay không?”

“cô cảm thấy sao?”

“Tôi cảm thấy anh như vậy. Hôm nay từ lúc anh rời giường đến bây giờ chưa nói thêm được hai câu, so với lúc trước tôi chứng kiến anh hoàn toàn là hai dạng người.”

Kỳ thật, bản thân Hoàng Phủ Minh chính là một người đàn ông nói không nhiều lắm, đến nỗi lúc trước vì sao sẽ đối đãi Tuyết Vi như vậy, phần lớn là bởi vì một loạt gút mắt gây ra ở giữa bọn họ đi.

“không phải cô cũng như thế, hôm nay làm sao vậy? Đối tính sao?” Hoàng Phủ Minh dẫn đề tài vào quỹ đạo.

Tuyết Vi bắt đầu đi như rong mỳ, tay nhỏ nhẹ nhàng khảy trên bàn: “Không có, tôi chỉ cảm thấy đầu không lại anh, vì sao không thuận theo anh. Liên cùng sinh hoạt giống nhau. ....”

“Cùng sinh hoạt giống nhau?”

“Đúng vậy, sinh hoạt giống như một tuồng kịch, nếu anh không cách nào làm một nhà biên kịch đi soạn kịch bản, như vậy chỉ có thể làm một diễn viên cho tốt, dựa theo kịch bản diễn kịch .....” lúc nói lời này, trong cặp mắt trong suốt của Tuyết Vi che kín tang thương. Thotho_

Hoàng Phủ Minh mơ hồ nhớ rõ năm nay cô cũng chỉ có hai mươi tuổi, một cô gái nhìn đời chưa sâu có thể nói ra lời giàu triết lý như vậy, thật sự làm anh cảm thấy có chút không thể tưởng tượng.

“Đúng rồi, đúng rồi.” Tuyết Vi gạt mình một cái, ngồi ngay ngắn: “Đến bây giờ tôi còn chưa biết tên anh là gì đâu, rốt cuộc anh tên gọi là gì?”

“Tôi. ....”

‘ Cốc cốc cốc ’ tiếng đập cửa cắt ngang lời nói của Hoàng Phủ Minh, một người phục vụ mặc trang phục đã nhân bụng khay đi đến: “quấy rầy quý khách, đây là thức uống các người muốn.”

Hai ly đồ uống màu xanh biếc bày ở trước mặt Tuyết Vi và Hoàng Phủ Minh, mặt trên đồ uống màu xanh biếc kia còn điểm xuyết hạt cát giống như dùng bơ ăn, làm người vừa thấy liền trước mắt sáng ngời.

“Wow, khó trách thật nhiều người đề cử tôi tới nơi này, đồ nơi này quá mới lạ.”

Nói xong, Tuyết Vi dùng sức hút một ngụm đồ uống: “um. .... Hương vị quả thực cực kỳ ngon, anh ném thử nhanh lên đi.”

Nhìn biểu tình Tuyết Vi khoa trương, Hoàng Phủ Minh nghi hoặc nhíu mày, có khoa trương như cô nói hay không?

Anh mới vừa ném một ít đồ uống, cặp mắt sâu không thấy đáy thoáng chốc hiện lên một ánh sắc bén ..... Thotho_

“Làm sao vậy?”

“Không có việc gì.” Anh nho nhả lắc đầu, ung dung thản nhiên tiếp tục uống lên.

Tuyết Vi cũng hứng thú búng búng hút từng ngụm từng ngụm đồ uống ngọt kia, nhưng đột nhiên. ....

Sắc mặt cô căng thẳng!

“hả. ....” Ngưng thần nhìn ly đồ uống kỳ dị kia, thân mình lao đảo.

Hoàng Phủ Minh ở bên cạnh nhận thấy được cô không bình thường, nghi hoặc hỏi: “cô vẫn khỏe chứ?”

“Tê. .... Tôi ..... đầu tôi thật choáng váng ..... Tim đập dường như rất mau, sẽ không. .... sẽ không có người bỏ thêm. .... ở trong đồ uống của tôi ..... ”

Đông. ....” Còn không đợi Tuyết Vi nói cho hết lời, chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, liền ngã quỵ ở trên sô pha.

Hoàng Phủ Minh vừa muốn tiến lên điều tra cái gì, nhưng đầu anh đột nhiên trở nên choáng váng, không chịu nổi cũng ‘ bùm ’ một tiếng ngã xuống bên cạnh Tuyết Vi .....

“A, ha hả a. ....” Đúng lúc này, từng đợt tiếng cười âm trầm của người phụ nữ tràn ngập ở trong gian nhà quý dị. Thotho_

Chỉ thấy, Tuyết Vi ngã trên sô pha chậm rãi. .... Chậm rãi. .... Ngồi ngay ngắn.

Cười dữ tợn nhìn người đàn ông trước mắt ..... “Ai nha nha, ngày hôm qua anh sai bảo tôi thực sướng đi? Hả?” Tay nhỏ, dùng sức nhéo nhéo khuôn

mặt tuấn tú của anh: “Ai da, làn da thật tốt nha. Ai, anh cũng may gặp người giàu lòng nhân từ giống tôi, nếu không, tôi nhất định kêu một trăm người phụ nữ nhân cơ hội cưỡng x anh, sau khi về hoa ở mặt anh!”

“chắc, vì sao tâm địa tôi thiện lương như vậy đây? Tôi tưởng,..... đời trước tôi nhất định là thiên sứ cứu vớt hệ Ngân Hà! Được..... Chúng tôi muốn..... đi vào chủ đề!” Thu hồi tươi cười trên mặt, Tuyết Vi lưu loát búng tay một cái.

Chỉ thấy, bốn năm người phụ nữ từ bên ngoài ‘ bốp bốp bốp ’ vọt tiến vào. “Tiểu thư Tuyết Vi.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Chẳng Biết Tại Sao Lại Ngủ Cùng Nhau

Editor: Thơ Thơ

“Các người khiêng anh ta lên phòng trên lầu của khách sạn cho tôi, sau đó..... Đi theo anh ta chụp mấy tấm ảnh!” Ánh mắt sắc bén nhìn khuôn mặt tuấn tú của người đàn ông: “Hừ, tuy rằng anh đang nằm viện, cũng là thời gian tại chức, lúc này ra ngoài tìm phụ nữ chơi, lại còn bị người khác chụp ảnh. Nếu tôi có ảnh chụp trong tay, tôi xem về sau anh còn dám sai bảo tôi không! Lưu manh!! Lưu manh! Lưu manh!!”

Nghiến răng nghiến lợi mắng mấy tiếng, đôi tay Tuyết Vi vòng sau người, đứng dậy, lẳng lặng chờ đợi mấy người phụ nữ kia dựa theo kế hoạch của mình hành sự.

Nhưng vào lúc này.....

Một trong mấy người phụ nữ đi tới Hoàng Phủ Minh nhanh chóng vọt tới phía sau Tuyết Vi.

Còn không đợi cô phản ứng lại, kéo tay xuống một cái!

Hai mắt Tuyết Vi tối sầm ngã xuống trên mặt đất.....

Giây tiếp theo.....

Chỉ thấy khuôn mặt Hoàng Phủ Minh âm trầm, chậm rãi..... Chậm rãi..... Từ trên sofa ngồi dậy.....

“Hoàng Phủ Quân Trường.” Một trong mấy người phụ nữ quỳ một gối xuống đất, cung kính hành lễ với anh.

Hoàng Phủ Minh ‘ phốc ’ một ngụm, hộc ra đồ uống vẫn luôn ngậm ở trong miệng.

Phải biết rằng, xuất thân anh là quân nhân, có thể ném ra bên trong đồ uống bỏ thêm đồ vật dễ như trở bàn tay. Lúc anh uống xong hóp đầu tiên thì không có nuốt đồ uống xuống!

Con người sâu không thấy đáy chậm rãi chuyển hướng về phía Tuyết Vi đang ngất, biết ngay người phụ nữ này không có khả năng đối tính, cho nên, anh đã sớm phòng bị rồi!

“Hoàng Phủ Quân Trường, nên xử trí Tiểu thư Tuyết Vi ra sao?”

Con người đầy giao hoạt tối sầm xuống, không phải cô là một người giàu lòng nhân từ sao? Thực tốt! “đưa cô ta lên phòng đã được chuẩn bị tốt!” Tho tho_

“vâng..... Hoàng Phủ Quân Trường.”

Biệt viện nhà họ Hoàng Phủ.

“Nhị tiểu thư! Nhị tiểu thư.” Tiểu Hề la to từ bên ngoài đường chạy tới đại sảnh trong biệt thự.

“Chuyện gì? Hoảng loạn như vậy, gọi hồn ai sao?!” Tuyết Phi Nhi tức giận cho hầu gái một cái nhìn xem thường.

Tiểu Hề vội vàng cúi thấp đầu xuống: “Thực xin lỗi tiểu thư, là em thu được một tin tức tốt, nhất thời quá kích động, cho nên mới.....”

“Cái tin tức tốt gì?!! Có phải anh Minh muốn gặp tôi hay không?” Trên mặt Tuyết Phi Nhi tức khắc nổi lên tươi cười khó nén.

“Không phải, tiểu thư.”

Lập tức, Tuyết Phi Nhi liền không có tinh thần.

“Tiểu thư, tin tức tốt này không thua gì Hoàng Phủ Quân Trường muốn gặp cô!”

Bây giờ có cái gì tốt hơn so với mau chóng xúc tiến cảm tình cô và Hoàng Phủ Minh đây?

Tuy rằng diện mạo Tuyết Phi Nhi xuất chúng, một gương mặt trái xoan, ngũ quan xinh đẹp, nhưng cô biết rõ ràng so sánh với Tuyết Vi, cô vẫn còn kém cỏi, cho nên mới muốn trăm phương ngàn kế giành trước một bước khiến cho Hoàng Phủ Minh vui lòng. “Nói đi, cái tin tức tốt gì?” Thotho_

“Là thế này, vừa rồi lúc Tiểu Bích nhà chúng ta ra bên ngoài làm việc, tận mắt nhìn thấy Tuyết Vi cùng một người đàn ông đi vào một nhà ăn!”

“Ừm? Việc này có cái gì kỳ quái sao?”

“Không phải, tiểu thư, Tiểu Bích khai thác quan hệ, tra ra Tuyết Vi đặt trước phòng ở bên trong khách sạn kia, nói cách khác.....”

Tiểu Hề nói mới được một nửa, Tuyết Phi Nhi ‘Roạt’ lập tức liền từ vị trí đang ngồi chạy nhanh: “Nói cách khác có khả năng Tuyết Vi thứ tiện * kia cùng người đàn ông khác đi thuê phòng? Cho dù cũng không xảy ra chuyện gì, cùng một người đàn ông ở trong phòng khách sạn cũng nói không rõ.”

“Đúng!”

“Đến lúc đó chúng ta liền có thể.....”

“Chúng ta liền có thể đem chuyện này đại náo thật lớn, nhất định Tuyết Vi sẽ bị từ hôn!” Nói xong, Tiểu Hề xảo trá nở nụ cười.

Tuyết Phi Nhi xoa đầu, tán thưởng vỗ vỗ bả vai Tiểu Hề: “Làm tốt lắm. Lập tức đi thông báo Lạc quân gia, đến lúc đó chúng ta cùng đi bắt gian!!!”

“vâng..... Nhị tiểu thư.....”

Trong phòng khách sạn. Thotho_

Tuyết Vi lẳng lặng nằm ở trên một cái giường đôi. Không biết qua bao lâu, lông mi cong vút của cô hơi hơi chớp động hai cái, mông lung mở mắt buồn ngủ ra:

“Tê.....” Hít sâu một hơi, thống khổ chuyển động cổ.

Vừa mới xảy ra chuyện gì?

Cô giống như bị đánh cho hôn mê đứng không?

Tại sao lại như vậy? Những người đó rõ ràng là cô bỏ tiền mướn tới, vì sao ngược lại ra tay đối với cô?!

Ánh mắt nhìn chung quanh nơi xa lạ này, nơi này là chỗ nào?

Nghi hoặc, ánh mắt di động cuối cùng dừng ở hình ảnh vị trí bên người.....

Gương mặt tuần mỵ quen thuộc trong nháy mắt phản chiếu ở trong tròng mắt đen nhánh của Tuyết Vi. Anh?!! Vì sao sẽ..... Ngủ ở chỗ này?!!

"Roạt" lập tức ngồi dậy.....

Cái chân ở trên người Tuyết Vi thuận thế trượt xuống, cô mới phát hiện giờ phút này chính mình lại trần như nhộng. “Tại sao lại như vậy?! Quần áo tôi đâu???” Trong lúc con người hoảng loạn tìm kiếm quần áo vô tình thấy được một cái đồ vật chỗ cuối giường.

Cô thử đến gần..... đến gần..... Thotho_

Vậy mà là!!!!

Một cái đồ tránh thai..... đã dùng qua..... há?!!

‘ ầm vang ’

Đại não Tuyết Vi giống như nổ tung, choáng váng.

Cô..... Cô cùng..... Cùng một người đàn ông mới nhận thức mấy ngày chẳng biết tại sao lại lên giường?!!

“Hừ.....” Lúc này, vị trí bên cạnh truyền đến tiếng yếu ớt của người đàn ông.

Con người của Tuyết Vi mở rộng, lẳng lặng nhìn người đàn ông mở hai mắt.

Vào một khắc bốn mắt nhìn nhau, cô đưa ra cái áo mưa sử dụng qua phần nộ rống lên: “tốt cuộc anh làm cái gì đối với tôi?!!”

Hoàng Phủ Minh lấy lại bình tĩnh, không nói một lời nhìn Tuyết Vi.

Giây tiếp theo, anh nhanh chóng ngồi dậy, cúi đầu nhìn nửa thân mình trần trụi, hỏi ngược lại: “Cô gái, là tôi nên hỏi cô làm cái gì đối với tôi đi?!!”

Hà.....

Đúng, đúng, là cô hạ thuốc mê cho người đàn ông này, chính là..... Chính là.....

việc hậu kỳ hoàn toàn ở ngoài không chế của cô. “Xong đời, xong đời, tôi nghĩ..... Hai chúng ta nhất định là bị người khác tính kế! Lúc này không xong!! Không xong!! Tôi vậy mà..... Vậy mà..... chẳng biết tại sao lại xảy ra quan hệ cùng anh?!” Thotho_

Đôi tay Tuyết Vi ôm đầu, ngu xuẩn liên tục nhắc mãi.

Hoàng Phủ Minh lẳng lặng ngồi ở chỗ kia nhìn bộ dáng cô lúc này buồn cười thiếu chút nữa không nhận được cười ra tiếng, chỉ phải mạnh mẽ kiềm chế ý cười, lạnh lùng nói: “Không quan hệ, dù sao cô đã giải phẫu vá màng trinh, cùng lắm thì làm thêm một lần là được.”

“Mẹ mày!!”

“Người phụ nữ thú, dám mắng tôi?!!” Mắt anh chợt lóe, đuổi tay liền bóp ở cổ Tuyết Vi.

Bây giờ cô đã khẩn cấp nhảy tường, cũng quên không được bộ dáng người đàn ông kia như hung thần ác sát, ý thức đẩy anh ra: “Mãng anh thì sao vậy?! Ông cho anh xuất thân vẫn là quân nhân, làm sao anh có thể ngốc như vậy, bị người ta hạ được cũng không biết?! Việc này rõ ràng là có người muốn hại hai chúng ta. Hôn nữa, anh không có tiết tháo như vậy sao? Một chút cũng không ngại cùng người phụ nữ xa lạ lên giường??!”

Hoàng Phủ Minh thật muốn biết, người phụ nữ đáng chết này nơi nào có dũng khí nói ra lời này, người hạ được cho anh rốt cuộc là ai? Bây giờ cô nói ra rất đúng lý hợp tình! “Tôi để ý làm cái gì? Tôi lại không thiệt thòi!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Lại Đây Bắt Gian

Editor: Thơ Thơ

Mẹ nó.....

Cũng đúng, anh là đàn ông anh để ý cái gì? Nhưng vấn đề..... “anh nói lời này tính là tiếng người sao?!!”

“Vậy cô muốn tôi nói gì?!”

“tốt xấu gì anh cũng phải nói một câu.....‘ không quan hệ, cô đừng sợ, tôi sẽ phụ trách ’ lời nói như vậy chứ?!!”

Phụ trách??? Được!

Khuôn mặt tuấn tú của Hoàng Phủ Minh chậm rãi để sát vào cô, nơi khóe môi khơi mào một độ cung đẹp: “Không quan hệ, cô đừng sợ, tôi sẽ phụ trách, có thể sao?!”

Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi trầm xuống, gầm nhẹ: “Ai cần anh phụ trách?!!!”

***!!

Vì sao bây giờ anh muốn bóp chết bà điên này như vậy?!!

“A!!! Xong đời! Xong đời! Lúc này thật xong đời!!!”

“cô lại làm sao vậy?!!” Hoàng Phủ Minh không kiên nhẫn nhú mày.

Cô bọc một cái khăn tắm, cong người, từ dưới giường nhặt lên một tấm ảnh chụp. “anh xem! Anh xem, chúng ta đã bị người ta chụp ảnh!!!!” Thotho_

Mặt trên ảnh chụp, là cô và Hoàng Phủ Minh trần truồng lộ thể ôm nhau.

Việc này thật ra là kế hoạch lúc ban đầu của Tuyết Vi, cô nghĩ dùng ảnh chụp này tới hù dọa, hù dọa người đàn ông này, nhưng chưa từng nghĩ tới nữ chính trên ảnh chụp chính là mình!!

Lúc này thật là.....

Hại người thành hại mình! Quả thực là báo ứng ngay trước mắt, ai!

“Bây giờ xem ra, mặc kệ những người đó rồi cuộc nhằm vào anh, hay là nhằm vào tôi, nếu nháo đến chỗ Hoàng Phủ Minh mà nói..... Như vậy tôi liền.....

Chắc..... Lúc này thật là khó xử!” Trong mắt Tuyết Vi chứa đầy vẻ khó khăn, trong hốc mắt cũng chớp chớp động lệ quang.

“cô muốn gả cho Hoàng Phủ Minh như vậy sao?!” Vào thời khắc anh hỏi ra vấn đề này, trong mắt không khỏi xẹt qua một mạt lệ quang.

Chỉ là, ánh mắt khác thường này hơi lướt qua, Tuyết Vi cũng không có nhận thấy được. “Tôi không phải một hai muốn gả cho Hoàng Phủ Minh, chỉ là..... Chỉ là, tôi không muốn lấy lý do như vậy bị từ hôn mà thôi!!”

“Vậy không phải là cô muốn gả cho anh ta sao? Nếu không, cô để ý nhiều như vậy làm gì?”

A, đừng nói chuyện đau eo! Thotho_

Mắt Tuyết Vi lạnh lùng nhìn gương mặt người đàn ông vô biểu tình, cười bi lãnh, nếu anh ở vào lập trường của mình có lẽ sẽ không trăng tráo lớn tiếng nói ra như vậy!?

“Không quan hệ .....tới anh!” Bốn chữ lạnh lùng rơi xuống, Tuyết Vi đứng dậy vừa muốn mặc quần áo.....

‘ Cốc cốc cốc ’ ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng đập cửa.

Trong phút chốc, khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi căng thẳng, giác quan thứ sáu nói cho cô, tiếng đập cửa này ..... Cũng không đơn giản!

Cô cũng bất chấp lảng tránh, trực tiếp mặc quần áo vào ở trước mặt người đàn ông: “Mau!! Anh tìm một chỗ trốn nhanh lên đi!”

Hồi lâu cũng không thấy người đàn ông có bất luận hành động gì, cô nôn nóng túm chặt cánh tay anh: “Mau lên!!!”

Hoàng Phủ Minh trầm mặc không nói nhìn cô, khóe miệng hình như khơi mào một nụ cười lạnh.

Nụ cười hình như là phát ra tín hiệu khiêu chiến tới cô.

Tuyết Vi thấy vậy, cũng bất chấp cùng anh khác khẩu. “được, không né đúng không?? Tùy tiện anh, a..... Dù sao trên đường hoàng tuyền có người làm bạn, tựa hồ tôi cũng không tịch mịch như vậy!” Dứt lời, cô nheo đôi mắt lại, bước nhanh đi đến cửa lớn. Thotho_

Cửa phòng mở ra.

Thân ảnh Tuyết Phi Nhi cùng với Tiểu Hề còn có Lạc quân gia rơi vào trong tầm mắt cô.

Liền biết chuyện tốt sẽ không xảy ra, nhưng không nghĩ tới ngay cả Lạc quân gia đều qua tới, chẳng lẽ nói hôm nay là Hồng môn Yến do Tuyết Phi Nhi chuẩn bị?

Hồ.....

Không cần phải vậy. Nếu Tuyết Phi Nhi phái người theo dõi cô, cô sẽ có phát hiện mới đúng. “Nha, Chị hai, Lạc quân gia, vì sao các người tới nơi này tìm tôi?”

“Hừ, đã chết đến nơi, nhưng thật ra em rất bình tĩnh sao!”

“Chị hai, chị nói cái gì vậy?”

“Nói cái gì?! Chờ sau khi chúng tôi tiến vào em sẽ biết!” Dứt lời, Tuyết Phi Nhi tiến lên một bước.

Tuyết Vi giống như là thần giữ cửa ở nơi đó, một bước cũng không nhường: “Chị hai, không bằng có cái gì nói ở chỗ này đi, trong phòng có chút loạn.”

“Loạn?!! Ha, chị xem là em che dấu người đàn ông dám dăng không thể lộ ra ngoài ánh sáng đi!” Dứt lời, một tay Tuyết Phi Nhi dùng sức đẩy cô ra, mang theo Lạc quân gia và Tiểu Hề vọt đi vào.

Không xong!

Sắc mặt Tuyết Vi trắng nhợt, theo sát phía sau đi vào. Thotho_

Nhưng mà.....

Trong phòng ngủ đã trống rỗng!

Cái người đàn ông đáng chết này!!! Sao anh ta lại có thể xấu tính như vậy? Một hai phải dọa người ta đến mất nửa cái mạng mới chơi vui vẻ sao?

Tuyết Vi u oán nhẹ nhàng thở ra, đôi tay vẫy quanh trước người, chầm chốc nói: “Chị hai, tuy rằng em không biết vì sao chị sẽ đến nơi này, nhưng mà lời chị nói mới rồi cũng quá khó nghe đi? Người đàn ông dám dăng sao?? Sao em có thể che giấu người đàn ông dám dăng gì đây. Em chính là một lòng một dạ gả cho Hoàng Phủ Quân Trường.”

“em diễn trò. Tuyết Vi, vậy em có thể giải thích một chút, vì sao ban ngày ban mặt em chạy tới nơi này thuê phòng?”

“Chị hai, ngay cả chị cũng nói ban ngày ban mặt, cho dù em tìm đàn ông cũng không có khả năng tìm vào ban ngày ban mặt không phải sao? Chị cũng biết em bận bịu công tác ở bệnh viện, ngày hôm qua hầu hạ một người bệnh, hầu hạ cả đêm, thật sự không có tinh thần gì, liền nghĩ tới tìm cái phòng nghỉ ngơi ở gần bệnh viện một chút, không hơn.”

“Thật sự chỉ đơn giản như vậy?” Tầm mắt Tuyết Phi Nhi dần dần chuyển hướng về phía Tiểu Hề.

Đột nhiên Tiểu Hề rùng mình một cái, xấu hổ tránh tầm mắt của Tuyết Phi Nhi.

“Đúng vậy, Chị hai, chính là đơn giản như vậy. Nhìn chị xem, còn kêu Lạc quân gia từ xa tới, làm như em làm cái gì..... Ai!” Tuyết Vi bắt đầu đi lắc đầu. Tho tho_

Lúc này, Tiểu Hề tựa hồ đã xảy ra thứ gì, lén lút lôi kéo góc váy của Tuyết Phi Nhi: “Tiểu thư, tiểu thư, mau xem, mau xem.”

Tầm mắt dần dần nhìn về phía vị trí giường lớn, một tấm ảnh chụp thành hình đập vào mi mắt Tuyết Phi Nhi, hai tròng mắt cô chợt lóe, bước nhanh đi qua.

Không xong! Sắc mặt Tuyết Vi căng thẳng.

Lúc Tuyết Phi Nhi vừa muốn cầm lấy ảnh chụp xem.....

Tuyết Vi bước xa một cái, một tay đoạt lại ảnh chụp.

“bức ảnh kia là cái gì?!”

“Không có gì?” Tuyết Vi giấu ảnh chụp ở phía sau.

“Không có gì? Không có gì em sẽ khăn trương như vậy?!! Mau! Đưa ảnh chụp ra!!!” Tuyết Phi Nhi từng bước ép sát.

Lúc này, Lạc quân gia vẫn luôn trầm mặc cũng phát hiện khác thường,捏 lại đôi mắt lạnh.

Lập tức, không khí trong phòng trở nên vô cùng khẩn trương.

Trái tim Tuyết Vi ‘bùm, bùm’ gia tốc nhảy lên, nhưng khuôn mặt xinh đẹp lại treo nụ cười cực kỳ bình tĩnh: “Chị hai, bức ảnh này em thật không thể cho chị xem, đây là ảnh em tự chụp rất xấu, sao em không biết xấu hổ cho chị xem đây?”

“Không quan hệ, chúng tôi sẽ không chê cười em.”

“Chị hai, chị cũng có nhiều ảnh chân dung tự chụp như vậy, không phải mỗi lần cũng đều không cho người khác xem sao?”

“Ít nói nhảm, mau giao ra đây!!”

Nhìn ba người, sáu đôi mắt như hồ rình mò nhìn mình chằm chằm, Tuyết Vi biết nói dối cấp thấp như vậy khẳng định không cách nào giấu trời qua biển, nhưng mà...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Người Đàn Ông, Anh Có Thuật Ẩn Thân Sao?

Editor: Thơ Thơ

“Xin lỗi, Chị hai, em đã xé nát.” Cô chỉ là nghĩ kéo dài thời gian hủy diệt ảnh chụp thôi!

Trong bàn tay, ảnh chụp đã biến thành những mảnh vụn.

Tuyết Phi Nhi trừng lớn đôi mắt, nắm tay gắt gao nắm lại.

“Hừ, hừ thi diệt tích sao? Xem ra..... Tam tiểu thư là thực sự có việc dấu diếm đây.” Lạc quản gia nheo mắt, ánh mắt sắc bén không ngừng nhìn chung quanh gian phòng: “Nơi này là lầu mười chín, nếu trong căn phòng này thực sự có người, nhất định chạy không được. Nếu không có người, cũng có thể chứng minh tam tiểu thư trong sạch rồi. Tam tiểu thư..... vậy cô không ngại tôi lục soát gian phòng này đi?!”

Quả nhiên gừng càng già càng cay! Lạc quản gia này ..... Khó đối phó! Tuyết Vi âm thầm nghĩ xong, câu môi cười nói: “Đương nhiên là có thể Lạc quản gia, nếu đó là cách tốt hơn có thể chứng minh tôi trong sạch, không phải sao?”

“Ừm, Tiểu Hề, cô cùng tôi lưu lại kiểm tra gian phòng này, mời nhị tiểu thư và tam tiểu thư đi xuống dưới lầu nghỉ ngơi, trong chốc lát, tôi đưa kết quả cho mọi người.”

“Ừm, vậy làm phiền ông, Lạc quản gia.” Tuyết Phi Nhi hơi hơi mỉm cười, một phen nắm tay Tuyết Vi: “em gái, bồi chị đi xuống dưới lầu uống ly cà phê đi!”

“được, Chị hai.....” Xoay người, hai chị em liền rời khỏi phòng.

Bây giờ Tuyết Vi chỉ cầu..... người đàn ông kia có thể có thuật độn thổ đừng bị Lạc quản gia bọn họ phát hiện!! Thotho_

Trong phòng ngủ khách sạn.

Tiểu Hề và Lạc quản gia phân công nhau hành động tìm kiếm, mỗi cái góc cơ hồ có thể có người trốn tránh đều bị bọn họ tìm tòi.

Lạc quản gia chậm rãi đi đến thư phòng trong gian phòng này.

Ông liếc mắt một cái liền nhìn đến phía sau bình phong lộ ra một đôi chân. “A, có vài người lá gan thật sự bay lên trời, vậy mà ngay cả vị hôn thê dự khuyết của nhị thiếu gia nhà tôi cũng dám mơ ước, xem ra..... Là thật chán sống!” Dứt lời, ông kéo bình phong ra .....

Chỉ thấy!

Hoàng Phủ Minh dựa nghiêng trên một cái ghế, trong tay thường thức một cái bút máy, mà cặp mắt kia sâu không thấy đáy nhìn Lạc quản gia, tức khắc phóng thích khí phách đế vương!!

“Nhị..... Nhị..... Nhị thiếu gia?!” Con người của Lạc quản gia mở lớn, hai chân mềm nhũn ‘bùm’ một tiếng quỵ gối trên mặt đất: “Lão nô không biết nhị thiếu gia ngài lại ở chỗ này, cho nên..... Cho nên mới..... Lớn mật tiến vào điều tra, xin ngài thông cảm”

“Sự tình phía sau nên làm sao, biết chưa?” Hoàng Phủ Minh chậm rãi mở miệng, ‘bang’ một tiếng để bút máy trong tay ở trên bàn. Thotho_

Lạc quản gia bị dọa giật mình một cái, liên tục gật đầu: “Biết, đã biết.”

“Đi ra ngoài đi.”

“Vâng, Vâng.....”

Lạc quản gia nom nớp lo sợ mới vừa rời khỏi thư phòng, về mặt Tiểu Hề nôn nóng chạy tới: “Lạc quản gia, bên này tôi không tìm được người, bên kia ngài thì sao?”

“Cũng không có!”

“A?? Chúng ta nên làm sao báo cáo kết quả công tác cho nhị tiểu thư?” Tiểu Hề khó khăn cắn khóe môi, là cô cung cấp tình báo cho nhị tiểu thư, nếu là giỏ tre mức nước, hậu quả có thể nghĩ.

“Đó là chuyện của cô! Bây giờ sự thật đã chứng minh tam tiểu thư trong sạch rồi, chúng ta có thể đi rồi.” Nói xong, Lạc quản gia mang theo Tiểu Hề đi ra khỏi phòng.

Bọn họ nói kết quả với Tuyết Phi Nhi và Tuyết Vi.

Bắt trộm thì bắt tận tay, bắt gian thì bắt ngay mặt, bây giờ không có tìm được người đàn ông kia, cho dù Tuyết Phi Nhi suy nghĩ thừa cơ hội này bắt Tuyết Vi cũng là vô kế khả thi, cho nên, cô chỉ có thể không cam lòng mang theo Tiểu Hề rời đi.

“Lạc quản gia, cảm ơn ngài chứng minh tôi trong sạch, tôi còn có chút mệt mỏi, muốn về phòng nghỉ ngơi, còn ngài thì sao?”

“Tôi đi trước.” Lạc quản gia mặt vô biểu tình gật đầu, trong một khắc xoay người rời đi, đôi tay ông gắt gao nắm thành cái nắm tay.....

Sau khi đuổi mọi người rời đi, Tuyết Vi mãi bắt dính đề (vội vàng) trở về phòng.

Vì sao không có tìm được người đàn ông kia? Không phải là anh ta bị dọa đến nỗi nhảy từ trên lầu xuống chứ? Tuy rằng cô rất chán ghét tên kia, nhưng cũng không muốn anh chết! Thotho_

Vừa miên man suy nghĩ, vừa đẩy cửa phòng ra.

Thời khắc bóng dáng trên giường kia đập vào mi mắt Tuyết Vi, cái miệng nhỏ của cô lập tức trương thành hình chữ ‘o’, giật mình tại chỗ..... “anh..... anh..... anh?”

“Gặp quý sao?”

Chẳng lẽ không phải sự kiện thần quái sao??

Nhớ lại, lúc gõ cửa, người đàn ông này an vị ở cái vị trí kia, kết quả Tuyết Phi Nhi tiến vào, anh đã không thấy tăm hơi; bây giờ tất cả mọi người đi rồi, anh vẫn ngồi ở chỗ đó, sẽ không quá quý dị sao?? “tốt cuộc anh trốn ở chỗ nào?? Sao bọn họ không tìm được anh?!”

‘linh linh linh.....’ một hồi chuông điện thoại cắt ngang nghi ngờ của Tuyết Vi.

Hoàng Phủ Minh ý bảo cô đừng nói trước, tiếp theo chậm rãi tiếp điện thoại.....

“Minh!! Tình huống ra sao??? Chẳng biết tại sao anh điều tôi tới bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba?!” Trong điện thoại truyền đến tiếng Mộ Thần Hiền chất vấn.

“Từ từ, tôi đi tìm cậu, nói tỉ mỉ với cậu.” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng nói xong, cúp điện thoại liền phải rời đi.

“hày!!! Anh còn không có nói cho tôi, anh trốn chỗ nào?!” Tuyết Vi cũng không phải một người có lòng hiếu kỳ, chính là cô thật quá tò mò đối với chuyện này.

Hoàng Phủ Minh dừng lại bước chân, xoay đầu..... “cô coi như tôi có thuật ẩn thân đi.” Dứt lời, một nụ cười tươi xẹt qua khóe môi anh.

Trái tim Tuyết Vi vậy mà vì nụ cười của anh ‘bùm, bùm’ gia tốc nhảy lên.

Nhìn lại từng chút từng chút từ lúc cùng người người đàn ông này tương ngộ, tuy rằng anh cũng có lộ ra tươi cười, nhưng cô xem ra, những nụ cười đó không phải cười cho có lệ, chính là cười lạnh, hoặc là cười hài hước. Tươi cười ôn nhu, chân thật mà ấm nhân tâm giống như vậy, vẫn là lần đầu tiên cô nhìn đến, thật sự.....

Thực dễ dàng làm người động tâm.....

Nhưng!!

Cô cũng không quên người đàn ông này độc ác bao nhiêu!

Nghĩ vậy, Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi trầm xuống, nhìn bóng dáng người đàn ông rời đi, oán hận nắm nắm tay.....

‘linh linh linh’

Lúc này, điện thoại của Tuyết Vi đột nhiên vang lên, mắt cô nhìn điện báo biểu hiện: “Nữ ma đầu?!” Sẽ không lại muốn tìm cô phiền toái chứ? Tiếp điện thoại: “Y tá trưởng, xin hỏi, có chuyện gì sao?”

“bây giờ cô ở đâu?”

“Tôi bây giờ.....” choáng váng!! Cô bồi người bệnh ra ngoài, kết quả người bệnh đã..... Đi trước?! “Tôi, bây giờ tôi bồi người bệnh phòng 403.”

“bây giờ cô lập tức quay lại!”

“Có việc gì gấp sao?”

“tân nhiệm tổng binh trưởng của bộ phận chữa bệnh chúng ta chỉ đích danh muốn gặp cô. Hiểu rõ, liền chạy nhanh trở về!!!”

Tân nhiệm tổng binh trưởng? Chỉ đích danh muốn gặp..... Cô sao?!!

Người có thể đảm nhiệm vị trí tổng binh trưởng của bộ phận chữa bệnh, quân hàm cơ bản đều là cấp tướng, ít nhất là nhân vật cấp tướng. Cô lợi hại nhất liền giao thiệp cùng trung tướng, vì sao sẽ bị nhân vật lợi hại như vậy chỉ đích danh yêu cầu gặp mặt?

“Vâng, Vâng! Tôi đã biết, tôi lập tức quay lại, y tá trưởng” Cắt đứt điện thoại, Tuyết Vi chạy vào trong toilet.

Vặn vòi nước ra vội vàng lau mặt một phen, lúc cô vừa muốn ném khăn giấy vào thùng rác, lần thứ hai phát hiện cái áo mưa đã sử dụng qua.....

Chương 31: Con Bà Nó, Anh VẬY Mà Là Lãnh Đạo Của Cô?

“Ờ, vì sao bên trong ‘ bao cao su ’ đến bây giờ vẫn là cái màu này?” Nhật lên thật cẩn thận từ trong thùng rác, cô mở to hai mắt nhìn.

Giây tiếp theo.....

“Luuu mạnh! Luu mạnh xấu xa, đừng để tôi thấy anh, nếu không..... Tôi kêu anh nha muốn sống không được muốn chết không xong!!!”

Binh đoàn thứ ba, bộ phận chữa bệnh, văn phòng tổng binh trưởng.

“Minh, tôi đối với chữa bệnh dốt đặc cán mai, đột nhiên anh đem bộ phận chữa bệnh đá cho tôi, không phải làm khó tôi sao?” Mộ Thần Hiền vừa sửa sang lại tư liệu, vừa oán giận nhìn Hoàng Phủ Minh ngồi ở đối diện.

“Toàn bộ binh đoàn thứ ba đều là của cậu, bộ phận chữa bệnh vốn thuộc về cậu!”

“Chính là..... Bộ phận chữa bệnh là ngành bên ngoài, tôi có thể quản, cũng có thể mặc kệ, bây giờ anh kêu tôi quản lý nơi này, tôi đây liền không thể quản?”

“cậu nói đi?” Nhẹ nhàng buông quơ ba chữ, không thể nghi ngờ đại biểu Mộ Thần Hiền đã không có bất luận cái quyền cự tuyệt gì.

Anh quá hiểu biết Hoàng Phủ Minh. Một khi vị này nói một không hai, Quân Trường đại nhân hạ mệnh lệnh, dù là Thiên Vương lão tử tới cũng đừng nghĩ sửa đổi! Ai, người đàn ông bá đạo tham gia quân ngũ, thật thống khổ!

“Bất quá như vậy cũng đúng. Tôi đã hỏi thăm qua, nghe nói mỹ nữ bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba nhiều nhất.” Mộ Thần Hiền hơi hơi mỉm cười, bày ra vẻ mặt trong đầu nhẹ nhàng: “Ngắm lại, mỗi ngày các cô mặc trang phục bác sĩ, y tá xoay quanh ở bên người tôi, xoay quanh, ai nha..... Thật là hạnh phúc.”

Đối với khẩu vị biến thái của Mộ Thần Hiền, Hoàng Phủ Minh quả thực bội phục sát đất, cho anh một cái liếc mắt chăm chọc: “Thần Hiền! Tôi kêu cậu quản lý nơi này, là tôi thu được tin tức, có gián điệp của quân địch lẩn vào bộ phận chữa bệnh. Cho nên..... Yêu cầu cậu lưu ý nhiều một chút!”

“hả, hoá ra là có chính sự muốn làm sao? Tôi còn tưởng rằng.....” dừng nói một chút, anh cười nói: “anh điều tôi tới nơi này là muốn tôi đặc biệt chiếu cố, chiếu cố vợ chưa qua cửa của anh.” Thotho_

‘ bá ’ lập tức, mặt Hoàng Phủ Minh liền lạnh xuống.

Thấy anh phản ứng như vậy, Mộ Thần Hiền biết rõ mình xúc phạm điểm mấu chốt của anh.

Từ trước đến nay Hoàng Phủ Minh xử sự công tư phân minh, cực độ không thích lúc nói chuyện công việc lại nói tới việc tư; càng thêm không ở trong công tác dung nạp cảm tình cá nhân.

Lúc này làm cho rất nhiều người ở sau lưng trộm gọi anh là Quân Trường máu lạnh nhất!

“Đừng rồi, Minh, anh nhìn xem cái này.” Nói xong, Mộ Thần Hiền rút ra một phần hồ sơ từ tư liệu trong tay trình cho Hoàng Phủ Minh.

Anh mở phần hồ sơ kia ra nhìn thoáng qua, lập tức khép lại: “Cho tôi xem tư liệu cô ta làm gì?”

“à, cũng không có gì, tôi vừa mới thông báo y tá trưởng, kêu vợ chưa qua cửa của anh tới gặp tôi.”

“Gặp cậu?”

“Đừng vậy!” Một tay Mộ Thần Hiền chống đỡ hàm dưới, nghiêng đầu, cười xấu xa nói: “Muốn nhìn một chút bản thân cô ta rốt cuộc có xinh đẹp như ảnh chụp hay không?”

“Nhàm chán!! Đi trước.....” Hoàng Phủ Minh đứng dậy phải rời đi. Thotho_

“này, Minh, từ từ, tôi còn có việc muốn nói với anh.”

“Chuyện gì?”

“Là cái này.....”

‘ tất tất tất ’ tiếng tin nhắn cắt lời Mộ Thần Hiên nói, anh cúi đầu nhìn đi động: “Mẹ nó, thật không có việc gì lại gây phiền toái cho tôi. Minh, tôi đi ra ngoài giải quyết chút việc, sẽ trở về lập tức, anh chờ tôi nha.” Nói xong, anh cũng không quay đầu lại rồi đi. ....

Cửa văn phòng Tổng binh trưởng của bộ phận chữa bệnh.

Tuyết Vi đứng chân trước cửa lớn, tân nhiệm tổng binh trưởng sẽ là ai đây? Vì sao cố ý yêu cầu gặp cô?

Trong lòng tràn đầy nghi hoặc, cô hít sâu một hơi, ‘ Cốc cốc cốc ’ nhẹ gõ cửa phòng. “Báo cáo!” Một tay đẩy cửa lớn ra. ....

Chỉ thấy, trước bàn làm việc, một người đàn ông đứng đưa lưng về phía cô.

Tuyết Vi nhìn bóng dáng người đàn ông từ trên xuống dưới, quần tây màu đen, áo sơ mi trắng, bộ quần áo này vì sao quen mắt như vậy? Hình như là y phục tên lưu manh kia mặc sáng nay?! Sẽ không. .... sao mà khéo như vậy?! Tho tho_

Cô không khỏi phân trần, còn không đợi người đàn ông quay đầu lại, một bước xông lên trước, một phen chuyển thân thể người đàn ông qua: “**!!! Tôi liền biết là anh!!!!”

Điên rồi! Điên rồi! Điên rồi!

Vì sao cô ở nơi nào cũng có thể gặp được người này?

Mẹ nó, là quý đánh tường sao??

Hoàng Phủ Minh cũng tò mò, vì sao gần đây anh luôn có thể gặp được bà điên này?!

Tuyết Vi tức muốn học máu thổ hồn hèn, tầm mắt dần dần nhìn về phía quân trang treo ở trên giá áo. ....

Bộ quân trang kia thuần màu đen, sau lưng thêu một dấu hiệu hình Bạch Hổ, trong miệng hổ ngậm một con số ‘ ba ’, đại biểu người binh đoàn thứ ba.

Tuy nhiên, trên vị trí hai vai lại đính hai cái huân chương vô cùng chói mắt. ....

Hai huyền bốn sao!

Hai huyền một sao là thiếu tướng; hai huyền hai sao là trung tướng; hai huyền ba sao là thượng tướng; như vậy hai huyền bốn sao còn lại là. ....

Tướng đương. ....

Tướng quân!!!

Mẹ nó!!! Hoá ra tên lưu manh này chính là tổng chỉ huy binh đoàn thứ ba, Mộ Thần Hiên tướng quân sao?!!!

Đối mặt với sự thật thình lình xảy ra, Tuyết Vi giống như là bị ngũ lôi oanh đỉnh, đã không thể tiếp thu; lại không thể không đối mặt.

“Đại. .... Đại ca, ngươi không lầm chứ?!”

“âm hồn anh không tan cũng liền xong rồi.”

“anh nói anh đường đường là tổng chỉ huy binh đoàn thứ ba, đến nỗi vì chính tôi, điều riêng tôi bộ phận chữa bệnh sao?”

“đôi trước của tôi vút phần mộ tổ tiên nhà anh, hay là như thế nào?!” Tuyết Vi bị kích thích nói năng đã có chút lộn xộn.

Hoàng Phủ Minh âm thầm nheo đôi mắt lại, nhìn đáng vẻ. .... bây giờ của người phụ nữ này là xem anh trở thành Thần Hiên sao?!

Một khi đã nói như vậy. ....

“Khụ, khụ.” Sắc mặt Hoàng Phủ Minh nghiêm túc ho khan hai tiếng, quay người, bắt lấy quân trang treo ở trên giá áo tròng lên trên người. Theo sau liền vào chỗ ngồi.

Anh không nhanh không chậm lấy kẹp hồ sơ trên bàn, mở ra: “Tuyết Vi, 16 tuổi đi học trường quân đội Hoàng Bộ; 18 tuổi bị cưỡng chế thôi học; 20 tuổi lấy thân phận nhân viên ngoài biên chế tiến vào bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba nhậm chức y tá thực tập. ....” Tho tho_

Nói đến nơi đây, Hoàng Phủ Minh cơ bản không nỡ nhìn thẳng phân hồ sơ này.

Phải biết rằng, toàn bộ Quân khu Bạch Hổ có 80 phần trăm người tốt nghiệp trường quân đội Hoàng Bộ, bị lệnh cưỡng chế thôi học quả thực đúng là hiếm thấy, anh rất muốn biết, lúc cô đi học ở đó, kém cỏi thành cái dạng gì mới bị lệnh cưỡng chế thôi học?!

“cô nán lại ở binh đoàn thứ ba nửa năm, cho tới nay vẫn là một y tá thực tập, cũng thật là. .... Vô dụng!” Lời châm chọc vừa xong, Hoàng Phủ Minh ‘

bóp ’ một tiếng khép lại hồ sơ.

Tuyết Vi trầm mặc không nói gì, rũ đầu.

Đúng, cô vô dụng! Cô chính là một tuyến thủ vô dụng trời sinh. So sánh với quan quân cao cấp của bọn họ, cô chính là một thứ rác rưởi. Nhưng mà.....

“Quản anh đánh rắm à?!” Ngắc đầu, cô lạnh giọng chất vấn Hoàng Phủ Minh trước mắt.

“cô!!!” Người phụ nữ thú này, là vô pháp vô thiên sao? Ngay cả thượng cấp cũng dám chống đối?!

“cô cái gì cô? Tôi hữu dụng hay vô dụng cần anh đến quân sao? Tôi nói cho anh biết, bây giờ tôi đã chịu đủ anh!” Nói xong, Tuyết Vi nhanh chóng móc ra từ túi tiền một món đồ, còn để trên bàn làm việc: “anh cảm thấy như vậy chơi vui sao?!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Chúng Ta Chung Sống Hoà Bình Nhé, Ok?

Con người lạnh băng quét áo mưa đã sử dụng qua trên cái bàn kia, anh ra về khó hiểu nghiêng đầu: “hả?”

“anh bớt giả ngu cho tôi!! Tôi hỏi anh, anh để dầu gội bên trong hũ dọa người, chơi vui sao?”

“Tôi thật không nghĩ tới, anh đường đường là một tướng quân binh đoàn thứ ba vậy mà có thể làm ra chuyện xấu xa như vậy?”

“Gọi người đánh tôi ngắt không nói, còn chụp ảnh, một bức ảnh giả tạo ra bộ dáng chúng ta ở trên giường, anh không cảm thấy thực vô sỉ sao?!”

Tuyết Vi đi học ở trường quân đội Hoàng Bộ, ngành chính là y học, đối với ‘phương diện kia’ tự nhiên hiểu biết một ít.

Tình trùng khi bắn ra, hiện ra màu trắng ngà, trong một khoảng thời gian ngắn bị oxy hoá sẽ trở thành màu trong suốt.

Nhưng mà, bên trong cái áo mưa Tuyết Vi nhặt lên ở thùng rác, phát hiện thứ bên trong không đổi sắc liền biết chính mình bị chơi!!

“Hoá ra làm người mê đi, chụp hình là vô sỉ? Xem ra cô so với tôi..... Vô sỉ hơn nhiều!” Hoàng Phủ Minh nói xong từng câu từng chữ.

Khí thế Tuyết Vi lập tức liền yếu xuống: “Tôi, tôi không biết anh đang nói cái gì.” Ánh mắt mơ hồ. Tho tho_

“Không, biết, nói gì?” Hoàng Phủ Minh đứng dậy, đôi tay chậm rãi ôm ở trước người: “có cần tôi nhắc nhở cô không? Cô nói cái này..... Đòi trước là thiên sứ cứu vớt hệ Ngân Hà!!!!”

Hả.....

Khuôn mặt nhỏ đột nhiên nổi lên trắng.

Cô, cô còn tưởng rằng..... Cho rằng người này trúng mê được trước, sau đó mới được người cứu, bắt đầu ‘phản kích’ lại. Xem ra anh căn bản cũng chưa bị mê choáng qua!

Đáng chết!

Liên nghĩ, một quân nhân chịu qua huấn luyện khắc nghiệt theo lý thuyết tính cảnh giác hẳn là vô cùng mạnh, khẳng định có thể ném ra bên trong đồ uống có bỏ thêm đồ vật.

Chính là bởi vì biết điểm này, cho nên.....

Tuyết Vi đặc biệt bỏ ở bên trong đồ uống một loại mê dược không màu không mùi do cô nghiên cứu chế tạo ra tới, không nghĩ tới, vẫn bị anh nhận ra.

Thật không biết nên nói trình độ cô cấp thấp; hay là nên nói..... Anh quá lợi hại!

“Khụ, khụ khụ..... Trong, trong cái gì..... bắt quá tôi..... Là cùng anh mở một trò đùa nho nhỏ mà thôi. Anh hà tất coi là thật?” Tuyết Vi sửa lại vẻ dữ tợn vừa rồi, mỉm cười ngọt ngào.

Hoàng Phủ Minh thấy vậy, khóe môi cũng giơ lên một nụ cười: “Cho nên..... Tôi cũng cùng cô mở một trò đùa.” Tho tho_

Nha!!!

Cái này thật đúng là đạo cao một thước ma cao một trượng, lưu manh này thật là nhân vật tàn nhẫn, không hổ tuổi trẻ như vậy chức vị coi như tướng quân! ‘Như vậy đi, Mộ tướng quân. .... anh xem, tôi tính kể anh một lần, anh cũng vậy, cũng coi như tính kể tôi một lần. Không bằng chúng ta thù mới hận cũ xóa bỏ toàn bộ, từ hôm nay trở đi, chúng ta chung sống hoà bình nha, ok?’

“A, cô nghĩ thật hay!!” Hoàng Phủ Minh cơ hồ là phun ra mấy chữ từ trong kẽ răng. Thật vất vả Tuyết Vi mới roi vào trên tay anh, ngược lại nhớ tới chung sống hoà bình? Sớm làm gì đi!!

“Này, rốt cuộc anh muốn thế nào?!!”

“Cái này phải xem tâm tình của tôi rồi.” Hoàng Phủ Minh thảnh thơi, thong dong ngồi trở lại trên ghế, mặt vô biểu tình đáp hai chân ở mặt trên bàn làm việc.

Nhìn anh cao cao tại thượng, khoe khoang bộ dáng quan uy, Tuyết Vi thật là hận! Vì sao cô cố tình đui mù như vậy, chộc thượng cấp mà mình lệ thuộc trực tiếp?!!

“Tôi ..... Tôi yêu cầu đổi ngành!!”

“Có thể, tất cả ngành thuộc binh đoàn thứ ba cô tùy tiện chọn, tôi cho cô đổi.”

“Mộ Thần Hiên, anh cho tôi là kẻ ngốc sao? Toàn bộ binh đoàn thứ ba đều là thiên hạ của anh, tôi muốn đổi đến binh đoàn thứ hai đi!!” Tho tho_ Bây giờ Hoàng Phủ Minh nghĩ nói thêm cho cô, kỳ thật binh đoàn thứ hai cũng là thiên hạ của anh! “cô là một nhân viên ngoài biên chế của binh đoàn thứ ba, lại là y tá thực tập, cô cảm thấy người binh đoàn thứ hai sẽ tiếp thu cô sao?”

Hả..... thật sự như thế.

Làm sao bây giờ? Sẽ không thể từ chức đi? Nếu là từ chức, còn không biết được người Nhà họ Tuyết nói mát nhiều ít đây.

“Được! Được rồi! Mộ tướng quân, từ hôm nay trở đi tôi bảo đảm sẽ nhờ ngài dẫn dắt, tinh thần phấn chấn từ bông bột đến trưởng thành. Nhưng.....” Ngữ phong vừa chuyển, cô cắn răng, gằn nhẹ nói: “anh nha, đừng chờ tôi lên làm Quân Trường phu nhân, nếu không anh là người đầu tiên tôi giết chết!!!”

Đương nhiên, những lời này hoàn toàn là Tuyết Vi nói nhảm thôi.

Quân Trường phu nhân sao?

A, từ khi cô vào ở nhà họ Hoàng Phủ, thời khắc đó liền không nghĩ tới, dù sao..... Qua không được bao lâu, cô sẽ bị loại trừ đi?

“Yên tâm, cô vĩnh viễn cũng không đảm đương nổi Quân Trường phu nhân; cho dù là lên làm, cô cũng sẽ không..... Có ngày yên lành.....” Mắt nhìn bóng dáng Tuyết Vi rời đi, Hoàng Phủ Minh ý vị thâm trường nỉ non ném xuống câu này .....

Chỉ chốc lát sau, Mộ Thần Hiên ra ngoài làm việc, phong trần mệt mỏi trở về.

Đẩy cửa ra liền nhìn đến..... “hả, Minh, anh mặc quần áo của tôi làm gì?”

“hả, không có gì.” Hoàng Phủ Minh đứng lên, nhanh nhẹn cời quần phục của Mộ Thần Hiên: “Đúng rồi, vừa mới rồi Tuyết Vi đã tới.” Tho tho_

“Cô ta đã tới sao?” Ai nha, thật đáng tiếc, chưa thấy được cô. Bất quá về sau ngày tháng còn nhiều, sớm muộn gì cũng có thể nhìn thấy.” Mộ Thần Hiên vừa nói, vừa ngồi trở lại ghế làm việc.

“Còn có một việc, Thần Hiên.”

“Chuyện gì?”

“Tuyết Vi cô..... Không biết tôi là ai.”

“A? Không biết?”

“Đúng vậy, cô xem tôi trở thành cậu!” Dứt lời, một tia ánh sáng giao hoạt thoáng chốc xẹt qua đáy mắt Hoàng Phủ Minh.

Mộ Thần Hiên lập tức vừa đọc đã hiểu tâm tư của anh. “Hiểu rõ, hiểu rõ. Cho nên.....” Nói xong, anh thật cẩn thận cầm lấy áo mưa đã sử dụng qua trên bàn làm việc: “anh liền ở trong văn phòng của tôi, đem cô thượng rồi hả?!”

“.....”

Thời gian giống như ngưng kết, trán của Hoàng Phủ Minh dần dần mà, dần dần mà nhô lên một cái dử dội: “Thần Hiên, cậu nha, quả thực là một tên ngu ngốc, nhìn không ra trong đó chính là đầu gối sao?!!!”

Bộ phận chữa bệnh, phòng y tá. Thotho_

“Tuyệt Vi, Tuyệt Vi, nghe nói tân nhiệm tổng binh trưởng của bộ phận chữa bệnh chúng ta chỉ đích danh muốn gặp chị, chị gặp qua anh ta sao?” Một hồi đến phòng y tá, thiếu nữ đầy sức sống Phương Tiểu Nhã liền đầy mặt chờ mong bu lại.

Cô gục đầu xuống, miễn cưỡng bài trừ khuôn mặt tươi cười: “Ừm, đã gặp qua.”

“Thế nào? Thế nào? Anh ta ở binh đoàn thứ ba của chúng ta mang cái chức vị gì, nhân phẩm ra sao? Là nam hay là nữ, nguy hiểm sao?”

Hả.....

Nếu nói ra bên ngoài, xem như đẹp trai nhất đẳng, đến nỗi nhân phẩm sao.....

Thoạt nhìn là người đàn ông lãnh khốc, kỳ thật bá đạo lại xấu xa, từ đầu đến đuôi chính là một đại lưu manh, chộc phải anh ta, cơ bản chẳng khác nào nửa chân sa vào địa ngục.

A, đây là đánh giá trước mắt của Tuyệt Vi đối với anh.

“Đúng vậy, đúng vậy, Tuyệt Vi, cùng chúng tôi nói một chút thôi, nếu tân nhiệm tổng binh trưởng tới tìm chị, nói vậy trước kia các người có quen biết gì? Chị nói với chúng tôi, cũng giúp chúng tôi biết mà ứng đối.” Y tá khác trong phòng cũng tò mò vây quanh lại đây.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Cuồng Nói Xấu Sau Lưng Anh

Editor: Thơ Thơ

Đôi mắt Tuyệt Vi vừa chuyển, nhàn nhạt cười nói: “Tôi và tân nhiệm tổng binh trưởng cũng không phải rất quen thuộc, nếu các người hỏi tôi anh ta là ai, kỳ thật..... Các người cũng đã gặp qua.”

“Chúng tôi cũng gặp qua? Chẳng lẽ là Trương đội trưởng khoa y tế?”

Lắc đầu.

“Đó chính là Tôn thiếu tướng phòng giải phẫu?”

Tiếp tục lắc đầu.

“Tuyệt Vi, chị nói thẳng đi, rốt cuộc là ai.” Những y tá đầy bụng tò mò đều lo lắng.

Tuyệt Vi thấy vậy, cũng không che giấu nữa. “Ha hả..... Kỳ thật chính là người bệnh phòng số 403.”

“Ừm.....”

“Oa!!!”

“Vậy mà..... Vậy mà..... Vậy mà là soái ca kia?!” Phòng y tá lập tức liền sôi trào lên, trong đầu mỗi y tá đều tràn ngập ảo tưởng đối với vị thủ trưởng tân nhiệm này.

“Tuyệt Vi, Tuyệt Vi, chúng tôi đều biết người bệnh phòng số 403 hẳn là không đơn giản, vẫn luôn điều tra không ra anh ta là ai, bây giờ chị đã biết rồi sao?”

“Ừm, đã biết.” Thotho_

“anh ta rốt cuộc có thân phận gì?”

“Anh ta chính là..... tướng quân binh đoàn thứ ba của chúng ta ..... Mộ Thần Hiên.”

“Oa!!!!!!” Y tá trong nhà lần thứ hai nhấc lên một cái đại **.

Kỳ thật, từ sớm bên trong binh đoàn thứ ba vẫn luôn lưu truyền, tổng chỉ huy binh đoàn thứ ba Mộ Thần Hiên, Mộ tướng quân tuổi trẻ đầy hứa hẹn

không nói, người lại phong lưu phóng khoáng, xuất thân danh môn. Không ít nữ binh trong binh đoàn gặp qua anh, đều đối với anh vừa gặp đã thương.

“Ài nha, chúng ta thật là có phúc, Mộ tướng quân vậy mà trực tiếp điều tới bộ phận chữa bệnh của chúng ta.”

“Đúng vậy, đúng vậy. Nghĩ lại, bộ phận chữa bệnh của binh đoàn cơ hồ không chịu quan tâm quân đội quân chế, bây giờ Mộ tướng quân tự mình lại đây quản lý có phải ý nghĩa hay không ..... Binh đoàn thứ ba muốn trọng điểm bồi dưỡng bộ phận chữa bệnh của chúng ta đâu?” Các y tá mở ra suy nghĩ lung tung vớ vẩn.

Tuyết Vi lẳng lẳng tránh tới một bên, một người khỏi xương gò.

“Tuyết Vi, Tuyết Vi, bây giờ y tá trong phòng chúng ta, chỉ có một mình chị cùng Mộ tướng quân đơn độc ở chung qua, hơn nữa, một mình ở chung 24 giờ cũng không sai biệt lắm, tới ..... Đánh giá, đánh giá, Mộ tướng quân người này thế nào? Là loại hình ôn nhu? Hay là loại hình tà mị? Hoặc là loại hình bá đạo, lãnh khốc.”

“Đúng vậy, đúng vậy, nói cho chúng tôi một chút.” Thotho_

Nhìn chờ mong trong mắt mỗi người các cô, Tuyết Vi khó khăn cười cười.

Cô ở bộ phận chữa bệnh sở dĩ bị xưng là băng tuyết mỹ nhân, chủ yếu là bởi vì cô cực ít khi bắt quai nói chuyện người khác, càng thêm sẽ không ở sau lưng nghị luận người khác.

Nhưng.....

Đối mặt tên lưu manh kia, hôm nay cô liền phải phá lệ một phen!!!

“chắc, nói sao đây..... Mộ tướng quân anh ta.....”

“ừm ừm.” Các y tá sôi nổi chờ mong mở to hai mắt.

“Mộ tướng quân anh ta..... Người này có chút kỳ quái!”

“Có chút kỳ quái?!”

“Đúng vậy, các người thoát nhìn người này lạnh lùng, tàn khốc, tác phong rất là bá đạo. Kỳ thật..... Theo ý tôi..... Anh ta chính là một người..... Bệnh tâm thần.....”

“Bệnh tâm thần sao?” Mọi người mở to hai mắt cứng lưỡi.

“ừm ừm, các người không biết, buổi tối ngày đó lúc tôi chiếu cố anh ta, nửa đêm vậy mà anh ta nói chuyện với cửa sổ, phải biết rằng nơi đó không có một người nào; hơn nữa..... Anh ta đặc biệt thích chơi búp bê vải, đặc biệt là cái loại món đồ chơi lông nhung dường như búp bê vải. Đáng sợ nhất chính là.....”

“Đáng sợ nhất là cái gì?!” Thotho_

“Đáng sợ nhất chính là, sáng nay lúc tôi cùng anh ta đi ra ngoài, vậy mà anh ta chạy tới cửa hàng trang phục nữ trộm thử trang phục nữ; lúc đi siêu thị, dưới tình huống anh ta không có trả tiền, trộm đi mấy bao băng vệ sinh cùng nội y nữ để vào trong túi! Các người nói đáng sợ hay không đáng sợ?”

Thần sắc Tuyết Vi miêu tả, những y tá đó nghe xong lông tơ đều dựng thẳng lên: “Không thể nào? Mộ tướng quân vậy mà có thể làm ra chuyện ăn cắp? Hơn nữa..... Còn có dám mê thu thập băng vệ sinh cùng nội y nữ?? Hơn nữa còn chơi búp bê vải, mặc trang phục nữ như vậy?? Oa..... Thật không nghĩ tới anh ta sẽ là loại người này! Quả thực so với bên ngoài kém quá xa đi?”

Mọi người đầy mặt chờ mong đều biến thành ghét bỏ.

Tuyết Vi rũ xuống con ngươi, âm thầm nở nụ cười, hắc hắc, hắc, đầu không lại anh, thọc dao ở sau lưng anh được rồi chứ?!

“này, là ai cho các người nói Mộ tướng quân là loại người này?!!!” Đột nhiên, sau lưng mọi người truyền đến một giọng nam tính gầm nhẹ.

Mọi người bị dọa giật mình một cái, theo bản năng quay đầu nhìn về phía cửa.....

Một người đàn ông xuất đầu ước chừng hơn hai mươi, tức muốn học máu đứng ở nơi đó thờ hồn hèn.

Thân anh cao ít ra cũng có một mét tám mấy, một đầu tóc ngắn, cổ áo sơ mi trắng hơi hơi mở rộng, cổ tay áo sơ mi cuộn tới giữa cánh tay, lộ ra làn da trắng nõn, đôi mắt thâm thúy có thần, mũi cao thẳng, môi gợi cảm, đặc biệt là sau khi phối hợp ở bên nhau, càng giống như tác phẩm khéo léo của thượng đế. Thotho_

Những y tá này vừa thấy còn đang ngây ngô, không khỏi nổi lên một đôi mắt đào hoa. “Hảo soái.....”

“Tôi đang hỏi các người nói đi, là ai nói cho các người, Mộ tướng quân là loại người này?!!!” Mộ Thần Hiền không thuận theo, không buông tha gào thét

lớn, anh cũng là trong lúc vô tình đi bộ đến phòng y tá, kết quả liền nghe các y tá đang nói xấu anh?

Nói xấu cũng thôi đi, vì sao có thể đem anh nói thành người hạ lưu như vậy!!!!?

Các y tá khó xử nháp môi, sau đó vụng vụng tránh ra một con đường, lộ ra Tuyết Vi đang tránh né ở phía sau các cô .....

Mẹ nó!

Cô liền biết văn hóa trong văn phòng chính là không nên nói xấu sau lưng người khác, đây là lần đầu tiên trong đời cô nói bát quái, kết quả..... Còn bị người khác nghe được, buồn bực!!

Hai người bốn mắt nhìn nhau, đánh giá lẫn nhau.

Mộ Thần Hiền càng xem Tuyết Vi càng cảm thấy quen thuộc, lập tức liền phản ứng lại đây, cảm tình..... Cô chính là vợ chưa qua cửa của Hoàng Phủ Minh sao? Quả nhiên người thật còn xinh đẹp hơn so với ảnh chụp không biết bao nhiêu lần!

Nghĩ xong, anh ra vẻ nghiêm túc đi tới trước mặt Tuyết Vi: “cô cùng tôi ra ngoài một chút.”

Cô cũng không có hỏi nhiều, rũ đầu đi theo phía sau anh đi ra khỏi phòng y tá. Thotho_

Mộ Thần Hiền đưa cô tới một chỗ yên tĩnh, quay đầu, nghiêm túc nói: “vì sao cô biết Mộ tướng quân là cái loại người này?”

Trầm mặc.

Cô chậm rãi nâng lên mí mắt, mắt đánh giá người đàn ông, hỏi ngược lại: “anh là bạn của Mộ Thần Hiền sao?”

“Tôi là.....” Mộ Thần Hiền vừa muốn nói ‘tôi chính là Mộ Thần Hiền’, mới nhớ tới Hoàng Phủ Minh dặn dò ở trong văn phòng. Đại khái..... vừa mới rồi người phụ nữ này là đang nói xấu Hoàng Phủ Minh đi? “Khụ, đây là một bí mật.”

“Ừm, vậy anh không nói, tôi cũng không nói. Đi trước.”

Thấy Tuyết Vi quay đầu phải rồi khỏi, Mộ Thần Hiền tiến lên một bước giữ cánh tay cô lại: “Đừng đi! Tuy rằng, tôi không biết rốt cuộc Mộ tướng quân có phải là loại người như cô nói hay không, nhưng mà, tôi có thể nói cho cô.....” ngữ điệu anh vừa chuyển, nặng nề thờ dài: “người này..... Kỳ thật..... Ngang ngược, cực kỳ không nói lí.....”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Cùng Người Khác Nói Xấu Anh, Sảng Khoái

Editor: Thơ Thơ

Hà.....

Tuyết Vi choáng váng, hoàn toàn choáng váng.

khi mới vừa thấy người đàn ông này, bộ dáng anh hùng hổ đứng ở cửa, quả thực dường như muốn tìm người đánh nhau, cô còn tưởng rằng người đàn ông này là bạn tốt của Mộ Thần Hiền, không nghĩ tới.....?

“cô, đừng thấy Mộ tướng quân, người này thoát nhìn rất đứng đắn, kỳ thật trong mình đầy ý nghĩ xấu.”

“ừm ừm!! Đúng đúng, anh ta chính là loại người này.” Tuyết Vi đã không biết bị anh tính kế bao nhiêu lần.

“Đúng không? Anh ta còn rất bá đạo, nếu là việc anh ta nhận định, cô liền phải làm theo, không làm theo, anh ta sẽ biến đổi đa dạng kiểu tra tấn người.”

“ừm ừm, đúng!” Ngẫm lại, lần đầu tiên bọn họ gặp mặt, tên lưu manh kia cũng không nói cái gì trực tiếp liền đoạt đồ vật, không cho liền đưa tay sờ, người nào vậy!!

“Tôi nói cho cô biết, kỳ thật tính cách Mộ tướng quân cũng không xong, trở mặt còn nhanh hơn so với lật sách, âm tình bất định. Nói một là một; nói hai là hai, hoàn toàn không cho người ta con đường sống. Lại không thích nghe người khác giải thích, quả thực giống đồ biến thái.”

“Đúng vậy!!! Tôi cũng cảm thấy anh ta giống đồ biến thái.” trong nháy mắt, Tuyết Vi giống như tìm được tri kỷ rồi, không ngừng gật đầu khen ngợi.

“Ai. .... Dù sao, cô là thuộc hạ làm việc cho anh ta, cẩn thận thêm một chút là được.”

“Ừm, tôi biết. Cảm ơn anh nhắc nhở, anh thật đúng là người tốt.”

“Nói như vậy, nếu về sau Mộ tướng quân khi dễ cô, nhớ rõ nói với tôi, tôi sẽ giúp cô ra chủ ý!!”

“Ừm ừm, được, tôi đi về trước làm việc đây?”

“Đi thôi, đi thôi.” mắt Mộ Thần Hiền nhìn bóng dáng Tuyết Vi rời khỏi, khóe miệng thoáng chốc gọi lên một nụ cười xấu xa: “Ai nha, hoá ra nói xấu sau lưng Minh sáng khoái như vậy sao?? Đặc biệt là cùng vợ anh ta nói xấu anh ta, cảm giác thật là tuyệt. Bất quá. ....”

Giây tiếp theo.

Anh thu hồi nụ cười, nghi hoặc gãi gãi đầu: “Vi sao tôi vẫn cảm thấy. .... Nói đến nói đi, giống như là tôi đang tự mình nói xấu mình đâu?”

*

nói xong lời từ biệt cùng người đàn ông kia, Tuyết Vi mới vừa đi không được vài bước, mới nhớ tới: “Anh cũng chưa nói anh tên gọi là gì, lại không lưu lại số điện thoại, về sau tôi làm sao tìm được anh đây? Thôi, dù sao, anh ta không phải là Mộ Thần Hiền.”

‘ linh linh linh. .... ’

tiếng chuông điện thoại vang lên chói tai, Tuyết Vi móc di động từ trong túi y tá ra vừa thấy. .... “Ninh Ninh?” Chậm rãi tiếp điện thoại.

“Tiểu thư! Tiểu thư! Không may, đã xảy ra chuyện, cô nhanh lên. .... Trở về đi!!!” trong điện thoại truyền đến giọng Ninh Ninh nôn nóng.

sắc mặt Tuyết Vi trầm xuống, lạnh lùng nói: “chị đã biết, lập tức trở về.”

trong một khắc cắt đứt điện thoại, cô hít sâu một hơi, ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh thẳm, bi lãnh nở nụ cười: “Nên tới. .... Vẫn phải tới. ....”

Nhà họ Hoàng Phủ, biệt viện.

trong biệt thự, không khí ngưng kết lại. Tuyết Vi đi một hồi liền có loại cảm giác lạnh xương sống.

chậm rãi đi tới đại sảnh.

Lạc quan gia, Tuyết Phi Nhi, Tiểu Hề đều ở đó, khuôn mặt Ninh Ninh khóc thảm thiết không nói lời nào.

Ở vị trí sô pha nhìn lại, lão gia nhà họ Tuyết, một tay Tuyết Vi Quốc nắm một nửa khối, sắc mặt âm trầm ngồi ở chỗ kia.

Tuyết Vi cứng cổ tươi cười, nhàn nhạt nói: “Cha, vì sao cha tới?”

cô mới vừa dứt lời này, Tuyết Vi Quốc bóp tắt khối trong tay, bước nhanh xông lên trước, giơ lên tay. ....

‘ bóp ’ một tiếng, chính là một cái tát thật mạnh.

Gương mặt đau đớn như thiêu như đốt, lỗ tai cũng bị đánh ‘ ong ong ’ rung động, khóe miệng Tuyết Vi chậm rãi để lại một vết máu. ....

Nhìn thấy một màn này, Tuyết Vi Quốc cũng không có ý dừng tay, giơ tay lên lại muốn đánh xuống hai bàn tay.

Ninh Ninh ở cách đó không xa thấy vậy, bay nhanh vọt tới trước mặt Tuyết Vi Quốc, ‘ bùm ’ một tiếng, quỳ xuống: “Lão gia!! Lão gia, chờ ngài điều tra rõ ràng sự tình rồi đánh tiểu thư cũng không muộn!!!”

“Cút ngay! Nơi này không có chỗ cho một người hầu nói chuyện!!!” Tuyết Vi Quốc trừng mắt một cái, nâng chân lên đạp qua bụng Ninh Ninh.

hai tròng mắt Tuyết Vi tối sầm lại, nhanh chóng chắn trước mặt Ninh Ninh: “Cha, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? làm cha tức giận nhiều như vậy?”

chân đá ra, thu trở về, đôi tay Tuyết Vi Quốc chấp ở sau người, âm trầm quay đầu đi, không nhìn Tuyết Vi.

“Em gái, loại chuyện này, vì sao em kêu cha nói? lần này em thật đúng là quá đáng.” Tuyết Phi Nhi ở một bên xem kịch vui không quên nói mát thêm: “em nói một chút, ngày thường cha giáo dục chúng ta ra sao? gia giáo nhà họ Tuyết chúng ta cũng vô cùng khắc nghiệt, con gái chưa xuất giá, cha nói nào có thể dung cho chúng ta có nửa điểm hạnh kiểm xấu? Nhưng em. .... Nhưng em. .... Quả thực là làm Nhà họ Tuyết chúng ta mất hết mặt mũi, ai!!!”

Tuyết Phi Nhi nói lời này tuy là mềm mại vô lực, chính là những câu dẫu điểm sát khí.

trong tâm Tuyết Vi lạnh lùng cười, khó hiểu nghiêng đầu: “Chị hai, lúc này em mới vừa trở về, đến bây giờ còn không có người nói cho em đã xảy ra chuyện gì, em còn không hiểu ra sao đâu.”

“Tuyệt tam tiểu thư, là thế này. Mấy ngày trước báo cáo nghiệm thân đã đưa tới Nhà họ Hoàng Phủ, báo cáo biểu hiện, thân cô đã không còn trong sạch.” Lạc quân gia mặt vô biểu tình nói.

Ninh Ninh quỳ trên mặt đất không ngừng lắc đầu: “Không có khả năng, không có khả năng, tiểu thư nhà tôi vẫn luôn theo khuôn phép cũ, nhất định là trên báo cáo kiểm nghiệm xuất hiện vấn đề gì.”

“Ninh Ninh, chúng tôi biết cô sốt ruột hộ chủ, nhưng cô xem, em gái tôi cũng chưa nói cái gì, nơi nào..... đến phiên cô tới nói chuyện?!”

“Chính là.....” Tiểu Hề hung hăng liếc cho Ninh Ninh một cái xem thường.

Thấy thế, cô nôn nóng lời kéo tay Tuyệt Vĩ: “Tiểu thư! Tiểu thư! cô nói cho bọn họ nhanh lên, chuyện này nhất định là hiểu lầm!!!”

Lắc đầu.

Tuyệt Vĩ nhàn nhạt cười cười, trấn an vỗ vỗ mu bàn tay Ninh Ninh, không nói lời nào như cũ.

“Tuyệt lão gia.” Lúc này, Lạc quân gia đi tới trước mặt Tuyệt Vĩ Quốc: “Ngài xem, chuyện này nên xử lý ra sao đây?”

“Lạc quân gia, tôi biết việc lớn bé của Nhà họ Hoàng Phủ đều là do ông xử lý. ông xem, nếu chuyện đã xảy ra, tôi, bây giờ tôi liền mang con gái thứ ba về. Đến nỗi Phi Nhi.....”

“Ha hả, Tuyệt lão gia, ngài yên tâm đi. Tôi sẽ chiếu cố tốt cho Tiểu thư Phi Nhi.”

“Ừm, vậy làm phiền ông, Lạc quân gia.”

“Nên mà, cần phải vậy.”

bàn giao xong hết thảy, khuôn mặt Tuyệt Vĩ Quốc bình tĩnh bước nhanh đi tới trước mặt Tuyệt Vĩ: “Còn không mau cùng cha trở về!” Dứt lời, ông bước nhanh ra ngoài biệt thự.

Tuyệt Vĩ kéo Ninh Ninh theo phía sau, lên xe chuyên dùng của Nhà họ Tuyệt .....

Dọc theo đường đi, không khí bên trong xe vô cùng khàn trương, suốt toàn bộ hành trình khuôn mặt Tuyệt Vĩ Quốc đều đen không nói lời nào.

Chỉ chốc lát sau, xe dừng ở trước biệt thự nhà họ Tuyệt.

“Lão gia, tam tiểu thư.”

“Lão gia, tam tiểu thư.” nhóm hầu gái cung kính chào hỏi bọn họ.

vừa tiến vào đại sảnh biệt thự, một vị phụ nhân trong đại sảnh vội vàng đứng dậy đón chào.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Xảy Ra Đại Sự!!!

Editor: Thơ Thơ

Tuổi bà xem ra cũng hơn bốn mươi tuổi, trên khuôn mặt để lại không ít dấu vết tang thương, nhưng vẫn có thể nhìn ra khi bà còn trẻ nhất định là một vị tuyệt sắc giai nhân. “Vi Vĩ, vì sao con trở lại?”

Người đàn bà này đúng là mẹ ruột của Tuyệt Vĩ, Tôn Vân Vân!

Mẹ con cách xa nhau nửa tháng không thấy, vừa thấy, trên mặt mẹ con hai người đều tràn đầy tươi cười khó nén.

Chính là giây tiếp theo.....

‘ bốp ’

Tuyệt Vĩ Quốc giơ tay lên liền tát cho Tôn Vân Vân một cái tát thật mạnh. “Hừ, đều do bà giáo dục ra đứa con gái ngoan này!!!”

“Mẹ!!!” Tuyết Vi sốt ruột thương tiếc nhìn mặt mẹ.

Tôn Vân Vân kiểm chế gương mặt đau đớn, lắc lắc đầu với cô, sau đó chậm rãi nhìn về phía Tuyết Vi Quốc: “Lão gia, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

“bà nên hỏi đứa con gái ngoan của bà một chút đi!!!” Tho tho _

“Vi Vi, xảy ra chuyện gì? Có phải con chọc phải phiền toái ở Nhà họ Hoàng Phủ hay không?” Tôn Vân Vân lo lắng hỏi.

Tuyết Vi lắc lắc đầu: “Mẹ, không có việc gì.”

“Không có việc gì sao?!!! Con làm ra chuyện mất mặt như vậy, vậy mà nói không có việc gì?!! Vân Vân! Đứa con gái này là do một tay bà giáo dục ra, bây giờ, nó làm ra chuyện nhục nhã nề nếp gia phong nhà họ Tuyết, bà nói, kêu tôi làm sao trừng phạt bà!!!” Tiếng Tuyết Vi Quốc mang theo lực uy hiếp không cần nói cũng biết.

Làm trên dưới người Nhà họ Tuyết đều bị dọa đến đại khí cũng không dám thở dốc một tiếng.

Duy độc Tuyết Vi, mặt mang tia cười nhạt đi tới trước mặt Tuyết Vi Quốc: “Cha, con làm chuyện sai lầm, vì sao cha muốn trừng phạt mẹ con?”

“Là bởi vì bà ta giáo dục ra đứa con gái không biết liêm sỉ như vậy!!”

“Ha hả, đúng, Tuyết Vi tự biết mình có sai, làm nhục thanh danh nhà chúng ta. Nhưng, cha muốn nói chuyện này có quan hệ cùng mẹ con cũng không khỏi quá gượng ép. Phải biết rằng, 12 tuổi con tiến vào Nhà họ Tuyết, vẫn luôn chịu Nhà họ Tuyết giáo dục, đó có phải cha cũng nên cùng nhau bị phạt hay không?!”

“con!!!” Tuyết Vi Quốc tức khắc nổi trận lôi đình, giờ tay lên, một bàn tay hung hăng đánh vào trên mặt Tuyết Vi.

Cô thất tha thất thểu lui bước chân về phía sau. Tho tho _

“Tiểu thư!!!”

“Vi Vi!!” Tôn Vân Vân và Ninh Ninh thương tiếc đi lên trước.

Cô đuổi tay ý bảo mọi người dừng cử động, mặt mang tươi cười như cũ nói: “Cha, con biết bây giờ cha thực tức giận, nhưng con vừa mới nói cũng có lý không phải sao? Con sai, chính là con sai, cha không cần thiết liên lụy đến mẹ con, có phải hay không?”

“được!!! Không phải con muốn một mình gánh vác sao?!! Cha thành toàn cho con!! Vương quân gia, lấy roi tôi cho tôi!!!”

“vâng, lão gia.....”

“Không!!! Không được lão gia!!!” Tôn Vân Vân vừa nghe lời này, bị dọa mất ba hồn bảy phách.

Phải biết rằng, xuất thân Tuyết Vi Quốc khi còn trẻ cũng là quân nhân, bởi vì một lần bị thương trong chiến tranh mới bị ép xuất ngũ, ông ra tay nặng bao nhiêu người trên dưới trong nhà đều biết.

Đã từng, bởi vì chuyện Tuyết Vi bị trưởng quân đội Hoàng Bộ cưỡng chế thôi học, thiếu chút nữa Tuyết Vi Quốc đánh chết Tuyết Vi, cô bị đánh một chưởng chính là ba tháng sau mới có thể xuống giường.

“Lão gia, rốt cuộc Vi Vi phạm vào lỗi gì, ngài muốn trừng phạt nó như vậy?!!”

“đứa con gái này không biết xấu hổ, lúc trước ở trường quân đội Hoàng Bộ làm mưa làm gió, bị lệnh cưỡng chế thôi học, vẫn không có học ngoan. Bây giờ vậy mà bị người Nhà họ Hoàng Phủ nghiệm ra tới, thân không còn trong sạch, bà nói, mặt mũi tôi để nơi nào?!!” Tuyết Vi Quốc phẫn nộ gào thét. Tho tho _

Tôn Vân Vân không thể tưởng tượng nhìn về phía Tuyết Vi: “Vi Vi, cha con nói chính là thật sự sao?”

Trầm mặc.

Tuyết Vi rũ mi mắt xuống, không nói lời nào.

“Lão gia.....” Lúc này, Vương quân gia cung kính đưa roi tới.

Tuyết Vi tiếp nhận roi, quay đầu, hung tợn trừng mắt Tuyết Vi: “Quý xuống!”

Mặt vô biểu tình quỳ trên mặt đất.

Nói gót tới.....

‘chát.....’ một roi vang lên, đánh ở đầu vai Tuyết Vi.

‘chát .....’ lại là một roi kế tiếp vang lên, đánh vào phía sau lưng cô.

Tuyết Vĩ Quốc xuống tay không có một chút lưu tình, mỗi một roi dừng ở trên người Tuyết Vĩ giống như dao nhỏ xẹt qua da thịt cô, giày vò cô.

Tôn Văn Văn thật sự chịu không nổi cảnh tàn bạo này, nước mắt ‘lộp bộp, lộp bộp’ lưu lại theo hốc mắt; Ninh Ninh cũng lên khóc lên.

Duy chỉ có Tuyết Vĩ bị phạt, trong hai tròng mắt khô khốc, thậm chí trên mặt cũng chưa biểu lộ ra một tia thống khổ. Thotho_

Chủ yếu.....

Cô sớm đã quen hết thảy!

Khóc? Có ích lợi gì sao?

Đơn giản là ở trước thế nhân tuyên cáo mình yếu đuối thôi.

Không sai biệt lắm lúc cô 18 tuổi cũng đã không biết mùi vị nước mắt là gì, nếu không phải ngày đó uống rượu say, cũng sẽ không có tiền đồ như vậy, rót nước mắt cùng một người đàn ông xa lạ.

Cô vốn cho rằng, loại nước mắt này, vẫn là lưu đến lúc thắng lợi chảy xuống tương đối tốt!!

“Lão gia, lão gia, không may, nhị phu nhân ngất đi rồi.”

Giọng Vương quản gia lời thần trí Tuyết Vĩ trở lại, thấy mẹ ngã xuống đất không dậy nổi, tâm cô lập tức nắm lên: “Mẹ!!!”

“Phái người nâng nhị phu nhân về phòng!”

“vâng! Lão gia.”

Tuyết Vĩ Quốc hạ mệnh lệnh xong, lạnh lẽo nhìn về phía Tuyết Vĩ: “Bây giờ, vẫn là chăm sóc tốt cho con trước!” Nói xong, roi trong tay ông dương lên lần thứ hai .....

Trong nhà kho âm u ẩm ướt, Tuyết Vĩ nằm ghé vào một tấm ván gỗ. Thotho_

Ninh Ninh đứng ở bên cạnh cô, thật cẩn thận bôi thuốc cho cô. Giọt nước mắt thỉnh thoảng rơi ở trên tấm ván gỗ phát ra tiếng ‘tí tách’.

Tuyết Vĩ bất đắc dĩ bĩu môi: “Ninh Ninh, em khóc cái gì? Lại không phải lần đầu tiên.”

Tuy nói cô bị đòn hiểm đã không biết mấy trăm lần, nhưng mỗi lần Ninh Ninh nhìn đến tiểu thư nhà mình thấy thương thế ghê người đều sẽ nhịn không được chua xót đau đớn. “em. .... em không khóc.”

“A, còn nói không khóc. Đúng rồi, mẹ chị thế nào?”

“Phu nhân chỉ ngất đi thôi, đến bây giờ còn chưa có tỉnh lại đâu.”

“chắc ..... Lại làm mẹ sốt ruột, Ninh Ninh, em nói. .... có phải chị thực bất hiếu hay không?” Tuyết Vĩ nhàn nhạt nói.

Ninh Ninh vội vàng lau khô nước mắt, lắc đầu: “Tiểu thư, vì sao cô bất hiếu đây? Nếu không phải vừa mới rồi cô vì bảo hộ phu nhân, chống đối lão gia, khả năng cô sẽ không đắc tội lớn như vậy.”

Mỗi một lần.

Phàm là đôi mẹ con này ở Nhà họ Tuyết làm sai cái gì, Tuyết Vĩ đều sẽ khéo léo kéo lực chú ý đến trên người mình, lúc này mới làm cho cô bị đánh liên tục.

Về điểm này, Tôn Văn Văn thân là mẹ so với ai khác đều rõ ràng, cho nên bà mới có thể bởi vì đau lòng mà ngất xỉu đi.

“Tiểu thư, cô có thể nói cho em hay không, về phân báo cáo kiểm nghiệm kia ..... Rốt cuộc, có phải sự thật hay không .....?” Đến bây giờ Ninh Ninh đều không tin Tuyết Vĩ sẽ làm ra chuyện lấy chồng.

Nhưng.....

“Là sự thật.”

Ninh Ninh không thể tưởng tượng mở to hai mắt nhìn: “Cùng Diệp thiếu gia sao?”

Trầm mặc.

Tuyết Vi thật không biết nên nói sao cho Ninh Ninh, cô mất đi trong sạch chính là không thể hiểu được!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Bị Ném Tới Căn Cứ Quân Sự Rồi

Editor: Thơ Thơ

“Tiểu thư, cô có việc dấu diếm đúng không?” Ninh Ninh thu hồi thuốc mỡ, sắc mặt nghiêm túc ngồi xổm trước mặt Tuyết Vi.

“Ha ha, đùa nhỏ ngọc, đừng suy nghĩ loạn.”

“Tiểu thư! Ninh Ninh vẫn luôn tin tưởng, lấy bản lĩnh của cô, nếu muốn hóa giải chuyện này kỳ thật dễ như trở bàn tay. Khẳng định cô đã sớm biết mình mất đi trong sạch, chính là cô vẫn luôn chậm trễ không hành động, chỉ có thể chứng minh..... cô nghĩ thông suốt chuyện này, cự tuyệt hôn sự này, đứng không?!”

Ai.....

Làm sao bây giờ đây? Ninh Ninh vậy mà sẽ hiểu cô như vậy!

Đúng!

Cô vẫn luôn chậm chạp không để ý đến chuyện này, chỉ là muốn.....

Chờ tới bây giờ, lại thuận lý thành chương thoát khỏi hôn sự này!

Nếu là trực tiếp bày ra thái độ cự tuyệt hôn sự này, cô đã có thể không phải chịu một trận đòn đơn giản như vậy;

“A, Ninh Ninh..... yêu đương đâu, chỉ cần cùng người mình thích ở bên nhau là được. Nhưng hôn nhân khác biệt, cần thiết phải có yêu, nếu không ở bên nhau..... Sẽ chỉ là vô tận thống khổ thôi.....”

Cô thật sự trần trọc thật lâu, rối rắm thật lâu. Thotho_

Cuối cùng, vẫn là không cách nào gả cho Hoàng Phủ Minh được, không cách nào gả cho người đàn ông ngay cả thấy cũng chưa thấy, chưa nói gì tới thích.

Đương nhiên.....

Cô cũng thực may mắn buổi tối ngày đó ở khách sạn không có gặp được Diệp Triết Hạo. Bởi vì.....

Cho đến sau khi chia tay mới phát hiện, cảm tình đối với Diệp Triết Hạo cũng chỉ đạt tới nồng nết thích, căn bản không đủ yêu để muốn cùng anh ta kết hôn.

Nghĩ lại, đêm hôm đó say rượu, thật sự đã xảy ra quá nhiều chuyển biến, cũng có quá nhiều xúc động, thật không biết chuyện ô nhục đi nhằm phòng là ông trời cứu cô, hay là hại cô.....

Vào lúc đêm khuya.

Sắc trời càng thêm lạnh lẽo, bốn phía nhà kho ẩm ướt âm u lộ ra gió đông lạnh, thân thể Tuyết Vi lạnh run cuộn tròn thành một đoàn, chính mình sưởi ấm cho mình.

‘cốp cốp cốp’

Trong mông lung, mơ hồ nghe được ngoài ván cửa cũ nát truyền tới một trận tiếng bước chân, nổi gót tới chính là tiếng ‘kèo kẹt’, ván cửa mở ra.....

Là ai?

Mơ mơ màng màng mở hai mắt. Thotho_

Chỉ thấy, chỗ cổng lớn đứng bốn năm người áo đen: “Các người là..... um!!!”

Một người áo đen trong đó liềm rải bột phấn về phía mặt Tuyết Vi.

Tức khắc cô cảm thấy hai mắt đau đớn như hỏa thiêu, là thứ gì? H2O sao?

Còn không đợi Tuyết Vi suy nghĩ rõ ràng, người áo đen tiến lên một bước, kéo tay cô một cái, đánh cô choáng váng ở trên giường .....

“Nhị tiểu thư, Tuyết Vi đã ngất đi rồi.”

Lúc này, Tuyết Phi Nhi tránh ở ngoài cửa, đôi tay chấp ở sau người, cười dữ tợn đi đến: “A, làm không tồi.”

“Nhị tiểu thư, kế tiếp nên làm sao?”

“Ngày mai quân khu binh đoàn thứ ba có diễn tập quân sự, liềm ném tiễn nhân này tới đó đi. Cho dù nó không bị đạn pháo nổ chết, cũng sẽ bởi vì xông loạn vào quân khu mà chịu quân pháp!!!”

“Nhưng.....” Mấy người áo đen sắc mặt khó khăn nhìn nhau: “Làm như vậy, nếu bị lão gia biết.....?”

“Các người sợ cái gì?” Đôi mắt Tuyết Phi Nhi vừa chuyển: “Phải biết rằng, bây giờ tôi vừa vịn vào ở Nhà họ Hoàng Phủ; hơn nữa tiễn nhân này làm nhục gia phong như vậy, là sự tội tự sát cũng được; hay là thanh lý môn hộ cũng thế, cha tôi ..... sẽ không để ý tới đâu!” Thotho_

Đây đã không phải lần đầu tiên Tuyết Phi Nhi muốn ra tay giết hại Tuyết Vi.

Mấy năm trước, khi đó Tuyết Vi cũng mới 14 tuổi, thời gian vừa tới Nhà họ Tuyết được hai năm, thiếu chút nữa Tuyết Phi Nhi dìm cô chết chìm ở trong hồ, may mắn có người đi ngang qua, Tuyết Vi mới được cứu.

Chuyện này cuối cùng truyền tới lỗ tai Tuyết Vi Quốc, ông đã không đánh chửi Tuyết Phi Nhi; cũng không nói gì thêm, chính là đơn giản trừng phạt cô điện bích tư quá (đối mặt nhìn tường) ba ngày. Từ lúc đó, Tuyết Phi Nhi càng thêm không kiêng nể gì.

“vâng, nhị tiểu thư.....” Mấy người áo đen được lệnh, liềm lặng lẽ kéo Tuyết Vi rời khỏi Nhà họ Tuyết.....

Trong rừng cây, lá cây bị gió thổi rung sần sật, Tuyết Vi dựa vào một gốc cây khó khăn mở hai tròng mắt.

“Tê.....” Mới vừa mở mắt, một cảm giác nóng rát đau đớn đánh úp lại, lập tức cô nhắm hai mắt lại.

Giảm bớt một hồi lâu, cô còn thử mở mắt, lại là một cảm giác đau đớn, làm cô chảy nước mắt ròng ròng.

Đau quá.

Đôi tay sờ soạng lung tung, sờ đến phía sau thân cây, cô vịn thân cây miễn cưỡng đứng lên.

Nơi này là chỗ nào?! Thotho_

Bởi vì đôi mắt không cách nào mở ra, cô chỉ có thể dựa vào thính giác cùng với xúc giác tới cảm thụ.

Có cây?

Nếu không phải công viên chính là rừng rậm đi?

Những người đó trời cô lại mục đích là cái gì?

“Có người không? Có người không?” Kêu một hồi lâu, cũng không có người trả lời.

Nói cách khác, bây giờ hẳn là không có người nào bảo vệ cho cô sao?

Tuyết Vi thử đi chuyển bước chân, giống như đi trên băng mỏng ở trong bóng tối, không biết cái gì đang chờ đợi mình, cũng không biết nơi này là chỗ nào.....

*

“Báo cáo! Hoàng Phủ Quân Trường, Mộ tướng quân, tất cả phân đội binh đoàn thứ ba đã chuẩn bị ổn thoả. Tướng quân binh đoàn thứ nhất, binh đoàn thứ hai đang ở đài quan chiến!”

Tọa lạc trong phòng chỉ huy ở phía trên tháp cao, Hoàng Phủ Minh mặc một thân quân trang, khí vũ hiên ngang ngồi ở trên ghế tổng chỉ huy.

Đều nói, người đẹp nhờ lụa; nhưng quân trang này mặc ở trên người anh lại hoàn toàn tương phản, là người làm quần áo phụ trợ vô cùng đẹp, càng mang theo khí khái quân nhân khôn kể. Thotho_

Anh trầm mặc không nói quét mắt Mộ Thần Hiên bên cạnh.

“Ừm, tôi đã biết. Thứ bậc tướng quân binh đoàn một cùng tướng quân binh đoàn thứ hai đến sau, diễn tập tác chiến liền bắt đầu đi.” Mộ Thần Hiền nói xong.

Tên binh lính kia kính chào một cái theo nghi thức quân đội: “vâng! Mộ tướng quân.” Xoay người, đi ra khỏi phòng chỉ huy.

Mộ Thần Hiền đứng dậy, đi tới đài ngắm cảnh, cầm lấy một cái kính viễn vọng, nhìn trộm địa điểm thuộc hạ tác chiến ngoài cửa sổ: “Minh, chỉ bằng quan hệ bạn bè, anh xem trọng diễn tập lần này sao?”

“Không xem trọng.”

“mẹ nó! Anh cũng quá thẳng ra rồi?” Mộ Thần Hiền buông cái kính viễn vọng, vẻ mặt u oán nhìn về phía Hoàng Phủ Minh: “xin hỏi, Hoàng Phủ Quân Trường, lần này anh xem trọng binh đoàn thứ ba của tôi diễn tập sao?!”

“Tôi đây căn bản là sẽ không tới!” Nếu không phải anh niệm tình quan hệ bạn bè cùng Mộ Thần Hiền, muốn cấp ban chỉ đạo diễn tập lần này, khả năng là sẽ không xuất hiện ở chỗ này.

Mộ Thần Hiền lập tức liền trở nên tâm ý nguội lạnh: “Sớm biết vậy tôi liền không mời tướng quân binh đoàn thứ nhất và binh đoàn thứ hai tới, dù sao tới, bọn họ cũng là chê cười tôi thôi, đặc biệt là..... ác ma của binh đoàn thứ nhất!”

Vừa nói tới tướng quân binh đoàn thứ nhất, Mộ Thần Hiền liền vô cùng sợ hãi.

Tiếp tục cầm lấy cái kính viễn vọng nhìn hoàn cảnh bên ngoài .....

“hả.....” Anh nghi hoặc nghiêng đầu, không khỏi nghĩ mình hoa mắt, lập tức điều chỉnh số lần của cái kính viễn vọng .....

“Xảy ra chuyện gì, Thần Hiền?”

“Tôi thảo, Minh, vợ anh thật ngang bướng, vậy mà mặc áo ngủ một đường mộng du tới căn cứ diễn tập quân sự của chúng ta rồi?!”

Vừa nghe lời này, sắc mặt Hoàng Phủ Minh lập tức trầm xuống, đoạt lấy kính, nhanh chóng nhìn qua ...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Hoàng Phủ Minh Vì Cô Làm Trái Với Quân Kỷ

Editor: Thơ Thơ

Chỉ thấy, bên dưới góc phải rừng rậm, trên người Tuyết Vi mặc một bộ áo ngủ bằng tơ lụa, nhắm mắt lại, đôi tay duỗi thẳng, lão đảo lắc lư đi tới trước, vừa thấy thật giống người mộng du.

“Thần Hiền, mẹ nó cậu ngốc sao? Nhìn không ra cô ta gặp nạn sao?!”

“hả.....” Mộ Thần Hiền ngây ngẩn cả người.

Anh sửng sò, không phải nghi hoặc Tuyết Vi vì sao gặp nạn, mà là.....

Anh giống như thấy được biểu tình ở trên mặt Hoàng Phủ Minh vài phần khẩn trương, là ảo giác sao?

Phải biết rằng, Hoàng Phủ Minh chính là một người đàn ông trừ bỏ công sự, mọi việc đều không quá để bụng, đặc biệt là..... Đối với phụ nữ!

“Minh, lúc này thật phiền toái, diễn tập quân sự lập tức phải bắt đầu rồi. Hôn nữa.....”

“Mặc kệ cô ta vì sao tới căn cứ quân sự, bắt luận kẻ nào tự tiện xông vào căn cứ quân sự đều là tội lớn!” Sắc mặt Mộ Thần Hiền nghiêm túc nói.

Hoàng Phủ Minh cầm trong tay cái kính viễn vọng như cũ, lẳng lặng nhìn nhất cử nhất động của Tuyết Vi, lúc này.....

Phía sau vị trí chín giờ của Tuyết Vi, dần dần xuất hiện mấy cái điểm đen ở trong phạm vi tầm mắt của Hoàng Phủ Minh ..... Tho tho_

“Mộ tướng quân!” Anh lạnh giọng buông cái kính viễn vọng trong tay xuống, quay đầu nhìn về phía Mộ Thần Hiền: “bây giờ cậu lập tức gọi điện thoại cho tướng quân binh đoàn thứ nhất, binh đoàn thứ hai, gọi bọn họ không cần lại đây, mặt khác..... Hủy bỏ diễn tập quân sự lần này!!”

“Hủy bỏ sao???” Mộ Thần Hiền không nghe lắm cái gì chứ? Bây giờ Hoàng Phủ Minh dùng chính là ‘ Mộ tướng quân ’ mà không phải ‘ Thần Hiền ’, nói cách khác đây là mệnh lệnh mang tính cưỡng chế sao?! “Kia, vậy tội vợ của anh tự tiện xông vào căn cứ quân sự, tính sao?” Thotho_

“Cô ta tự tiện xông vào căn cứ quân sự khi nào?” Hoàng Phủ Minh ra vẻ khó hiểu hỏi lại.

“Hả.....”

“Thần Hiền, bây giờ nhìn thấy cô ta, cũng chỉ có cậu và tôi mà thôi, không phải sao?” Anh cười giảo hoạt, trong mắt thoáng chốc xẹt qua một tia sáng quỷ dị.

Mộ Thần Hiền lập tức phản ứng lại ý tứ của Hoàng Phủ Minh.

Không khỏi phân trần, anh xoay người liền phải rời khỏi, đã vậy vào lúc này.....

“Ai nha nha, không biết ai đã từng nói qua, trời đất bao la quân quy lớn nhất; quân kỷ lớn như trời, kẻ vi phạm trực xuất khỏi quân doanh.” Phía sau, truyền đến giọng châm chọc của Mộ Thần Hiền.

Anh ngừng lại chân bước, xoay đầu, bộ dáng ra vẻ khó hiểu: “Tôi có nói qua lời nói này sao? Đi trước.” Thotho_

Mẹ nó, bây giờ Mộ Thần Hiền thật muốn chửi đổng, anh thật không nghĩ tới Hoàng Phủ Minh vì cứu một người phụ nữ mà ngưng hẳn lần diễn tập này, vậy mà còn đứng lúc nổi lên chơi trò mất trí nhớ này sao?

Phải biết rằng, Hoàng Phủ Minh trước sau như một là người công tư phân minh, trước kia phạm là người Quân khu Bạch Hổ ai trái với quân quy, Quân Trường thủ đoạn mạnh mẽ, cứng rắn chính là không có một chút lưu tình, chính là Hoàng Phủ Minh tự mình trái với quân quy, đều chiêu phạt không làm. Ai biết bây giờ vậy mà..... Thotho_

“Ha, có ý tứ.” Nhìn bóng dáng anh rời khỏi, Mộ Thần Hiền không khỏi nở nụ cười quỷ dị.....

Trong rừng cây, Tuyết Vi thận trọng đi từng bước tới trước.

Cô không biết mình đã đi rất xa rồi, cũng không biết rốt cuộc khi nào mới có thể gặp được người qua đường nghĩ cách cứu viện cho mình.

Nhưng mà.....

Tuyết Vi ở trong bóng đêm lại không biết giờ phút này chính mình đang đứng ở bên trong nguy cơ tứ phía.....

Hoàng Phủ Minh rời khỏi đài chỉ huy, một đường vội vàng chạy tới nơi Tuyết Vi.

Anh lạnh lùng nhìn Tuyết Vi cách đó không xa đang lần mò đi tới trước, vừa muốn mở miệng nói chuyện, lại bỗng nhiên nhớ tới, từng màn bọn họ trải qua.

Nếu người phụ nữ đáng chết này biết là anh, chỉ sợ lại dây dưa không thôi đi?!

“Đừng nhúc nhích!” Giọng nói áp thấp. Thotho_

Nghe một tiếng như thế, Tuyết Vi liền giống như tìm được ánh sáng rồi: “anh là ai? Cứu cứu tôi.....” Vừa muốn chạy tới nơi phát ra giọng nói.

Sắc mặt Hoàng Phủ Minh căng thẳng, lặp lại lần thứ hai: “Đừng nhúc nhích!!!”

Chỉ thấy, phía sau Tuyết Vi, mấy con sói đói đang vận sức chờ phát động tới gần cô.....

Tuyết Vi nghi hoặc đứng tại chỗ, thật sự vừa động không động. Thotho_

Hoàng Phủ Minh thấy vậy, rút Quân Dao trên người ra, bước nhanh vọt qua đi mấy con sói đói.

Sói đói hung ác vừa thấy anh hành động, không khỏi phân công thay đổi mục tiêu, liền nhào tới anh.....

‘ là tả ’

Trong ánh đao, sói đói hung ác liên tục bị đao Hoàng Phủ Minh hạ sát.

Vào giờ phút này trong đôi mắt người đàn ông điểm tuyết giống như đến từ địa ngục, không có bất luận tình cảm gì, quả thực so với sói đói không có tâm huyết kia còn muốn khủng bố hơn.....

Ở trong bóng đêm, rõ ràng Tuyết Vi nghe được tiếng vật lộn, cũng nghe được tiếng động vật tru lên: “Xảy ra chuyện gì? Vì sao sẽ có tiếng chó kêu?!”

Sau khi nghe tới ‘tiếng chó kêu’, thiếu chút nữa Hoàng Phủ Minh liền cười ra tới. Người phụ nữ đáng chết này, đôi mắt nhìn không thấy cũng thôi, lỗ tai cũng điếc sao? Thotho_

Rõ ràng chính là tiếng sói tru, cô có thể nghe không hiểu sao?

“Im.....” lúc anh vừa muốn mệnh lệnh Tuyết Vi câm miệng.

Chỉ thấy, một con sói đối nhào tới Tuyết Vi. Thotho_

Cảm quan của sói cùng người bất đồng, bọn chúng chủ yếu dựa vào vật thể di động cùng với tiếng động tới tìm kiếm mục tiêu.

Bây giờ Tuyết Vi mở miệng, đã thành công hấp dẫn lực chú ý của bọn chúng.

Mất thấy sói đối kia đánh về phía Tuyết Vi, đôi mắt Hoàng Phủ Minh tối sầm lại, vọt tới trước người cô, mở ra hai tay vững vàng bảo hộ cô ở trong lòng ngực.

Giờ khắc này.....

Tuyết Vi ở trong bóng đêm giống như cảm nhận được một loại cảm giác ấm áp cùng an toàn.

Tuy rằng.....

Cô cũng không biết vị trí hoàn cảnh giờ phút này, nhưng giác quan thứ sáu nói cho cô, chính mình nhất định vô cùng nguy hiểm. Thotho_

Bị người đàn ông ôm lấy thân thể thả lỏng xuống dưới, trong bóng đêm mờ ảo cô tịch, độ ẩm thân thể người đàn ông dần dần truyền đến Tuyết Vi đã lạnh thấu xương, khiến cho lòng cô đang nóng nảy cùng khủng hoảng trở nên kiên định xuống.

Loại cảm giác này giống như là về tới cái kia đêm.....

Cô say mê, lại trước sau không cách nào quên, ở trong phòng hắc ám kia, khi cô thống khổ khóc lóc kể lể, người đàn ông bá đạo ôm cô vào trong lòng mang đến cảm giác cực độ an toàn cùng yên lại. Thotho_

Cứ việc.....

Kia chỉ là một đoạn tình duyên ngắn ngủi không cách nào lau đi mà thôi.....

“um.....” tiếng Hoàng Phủ Minh thống khổ kêu rên chặn suy nghĩ của Tuyết Vi.

Chỉ thấy, sói đối kia đang gắt gao cắn cánh tay anh bảo vệ Tuyết Vi.

“Làm sao vậy?!”

Nhìn bộ dáng Tuyết Vi lo lắng, anh lạnh lùng lắc đầu: “Không có việc gì.” Hai tròng mắt tối sầm lại, dùng sức quăng cánh tay.

Sói đối kia lập tức bay đi ra ngoài.

Bắt lấy thời cơ này, Hoàng Phủ Minh vùng chân, liền đá văng sói đối ở trên người.

“Hu... Hu.....” trong nháy mắt sói đối rơi xuống đất thống khổ tru lên hai tiếng, quay đầu, kẹp chặt cái đuôi liền chạy đi rồi.....

Lập tức, trong rừng rậm lại khôi phục yên lặng.

Hoàng Phủ Minh chậm rãi buông lỏng hai tay ôm chặt Tuyết Vi ra, nhẹ nhàng băng quơ quét mắt cánh tay mình bị cắn, nặng nề nói: “Vì sao xuất hiện ở chỗ này?”

“sau khi tôi bị người ta bắt cóc, bị ném tới nơi này.”

A, anh thật muốn biết người làm việc này hận người phụ nữ này bao nhiêu, vậy mà dùng một chiêu mượn đao giết người này!?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Đừng Lộn Xộn, Ôm Chặt Tôi

Editor: Thơ Thơ

“Đôi mắt của cô xảy ra chuyện gì sao?”

“Cũng là đám người kia làm.”

Trầm mặc.

Hoàng Phủ Minh nghỉ chân sau một lúc lâu, lạnh lùng nói: “Cùng đi với tôi.” Anh đi đầu ở phía trước.

Tuyết Vi không nhìn thấy đường, chỉ có thể thông thả đi theo phía sau anh, co lại đi sau.

Ngoái đầu nhìn lại, nhìn bộ dáng cô rất đáng thương, anh hơi hơi nhăn mày, dừng bước chân, cõ áo khoác trên người trông lên trên người Tuyết Vi.

Trong phút chốc, một hơi ấm áp mang theo hương thơm đặc biệt trên người người đàn ông truyền đạt tới giác quan Tuyết Vi. Khuôn mặt nhỏ tiều tụy toát ra bộ dáng cảm động. Tho tho_

Ở bên này nhìn biểu tình cô biến hóa, lòng Hoàng Phủ Minh căng thẳng, không hiểu cảm thấy, cô dạng này ..... mười phần chộc người yêu thích, quả thực cùng bộ dáng cô nhanh mồm dẻo miệng hình thành tiên minh đối lập!!

Giống như là cảm lòng không đậu, anh liền chặn ngang Tuyết Vi ôm ở trong lòng ngực một phen .....

“Đừng, tôi tự mình có thể đi.” Tuy nói, người đàn ông cho cô cảm giác không có nguy hiểm, nhưng dù sao cũng là lần đầu gặp mặt, tiếp xúc như vậy không khỏi không ổn.

Hoàng Phủ Minh không để ý đến cô kháng cự, trầm mặc không nói đi trước.

“thả, thả tôi xuống dưới đi.” Tuyết Vi lo sợ bất an nói lộn xộn.

“Đừng lộn xộn, ôm chặt tôi!” Giọng người đàn ông mang theo mệnh lệnh không dung người cự tuyệt.

Tuyết Vi khó xử nhú mi, đôi tay chậm rãi. .... Chậm rãi. .... Câu lấy cổ người đàn ông, thoát nhìn như chim nhỏ nép vào người.

Có lẽ. ....

lúc con người ở trong nguy nan, tâm trí là yếu ớt nhất đi.

Không thấy liệt khí trên người cô nữa, thay thế vào là một người phụ nữ dịu dàng. .... Tho tho_

Hoàng Phủ Minh tựa hồ thực vừa lòng bộ dáng cô bây giờ, khóe miệng treo một nụ cười nhu tình .....

“trước tiên cô ở nơi này nghỉ ngơi một chút, tôi đi kêu bác sĩ lại đây cho cô, trị liệu đôi mắt của cô.” Chỉ chốc lát sau, Hoàng Phủ Minh ôm Tuyết Vi lộn trở lại phòng tổng chỉ huy.

Anh vừa muốn xoay người rời khỏi. ....

Tuyết Vi kéo lấy cánh tay anh một phen: “Không cần. Tôi hoài nghi bọn họ dùng chính là bột phấn H₂O vào đôi mắt tôi, nơi này anh có dầu không? Tùy tiện dầu gì đều được, đem khăn lông ngâm vào dầu một chút là có thể hóa giải bột phấn H₂O trong đôi mắt tôi.”

“vì sao cô biết cô trúng chính là loại H₂O này?”

“Ha ha, bởi vì thứ này là do tôi nghiên cứu chế tạo ra khi 17 tuổi, tôi có thể ngửi ra mùi của nó.”

H₂O, có mùi chua nhàn nhạt, còn kèm theo một ít bột phấn hóa học, đập vào mắt có thể làm người ta mù trong chốc lát. Nếu dùng nước rửa sạch, đôi mắt sẽ mù hoàn toàn, chỉ có thể dùng dầu tới rửa sạch, mới có thể hóa giải độc tố có bên trong H₂O.

hai năm gần đây, quân đội đã xếp H₂O vào ‘ vũ khí ’ hàng đầu chuẩn bị cho quân dụng. Tho tho_

Hoàng Phủ Minh mới biết được thứ này hoá ra là do người phụ nữ này phát minh?

Một người có thể nghiên cứu chế tạo ra được vật lợi hại như vậy, làm sao lại bị trường quân đội Hoàng Bộ khai trừ đây?

Tuy rằng có chút tò mò, nhưng Hoàng Phủ Minh cũng không có hỏi ra miệng, mà là dựa theo như lời cô đi thao tác. ....

“Mộ tướng quân! Mộ tướng quân! Người phụ nữ kia là ai?? Sếp của chúng tôi vì sao đối tốt với cô ta như vậy??” Hai tiểu binh đứng ở ngoài phòng, xuyên qua pha lê, không thể tưởng tượng nhìn cảnh tượng trong phòng.

Chỉ thấy, Hoàng Phủ Minh thật cẩn thận đem một cái khăn dính dầu hạt cải đắp ở trên đôi mắt Tuyết Vi, biểu tình trên mặt thiếu vài phần lạnh lẽo, ngược lại thêm vài phần tinh tế.

“Cô ta? Đoán chừng không bao lâu nữa chính là chị dâu của chúng ta!”

“A??? Thiệt hay giả, thiệt hay giả???”

Thiệt hay giả?

Dù sao Mộ Thần Hiên có thể khẳng định chính là, nếu tìm không thấy người phụ nữ ngày đó trong khách sạn, nói không chừng Hoàng Phủ Minh sẽ lựa chọn vị này đưa con gái thứ ba của Nhà họ Tuyết, một trong hai đứa con gái Nhà họ Tuyết, bắt quá.....

Cũng có khả năng khác! Thotho__

Rốt cuộc, tâm tư của Hoàng Phủ Minh ..... Ai cũng bắt không đúng!!

“Ai biết được.....”

“Mộ tướng quân, ngài liền tiết lộ ra thêm một chút, cô ta thật là chị dâu tương lai của chúng ta, chúng ta liền đi vỗ mông ngựa đi.”

“Cút đi, các người cho rằng chụp mông ngựa Quân Trường phu nhân, Quân Trường liền sẽ đối tốt với các người sao? Hừ..... Tởm bỏ.” Anh quá hiểu biết Hoàng Phủ Minh.

Nếu Hoàng Phủ Minh có thể ăn mông ngựa này, anh ta không phải Hoàng Phủ Minh!

Trong phòng.

Bởi vì tra tấn một đêm, Tuyết Vi nằm ở trên sofa bất tri bất giác đã ngủ.

Hoàng Phủ Minh ngồi ở một bên, ngưng thần nhìn dung nhan cô ngủ, nở nụ cười nhợt nhạt. “bộ dáng người phụ nữ này ngủ, thật ra cũng khá xinh đẹp.”

Đứng dậy, cầm lấy quần áo bên tay, anh nhẹ nhàng đắp ở trên người Tuyết Vi. Sau đó liền uyển chuyển nhẹ nhàng nện bước đi ra khỏi phòng.

“Hoàng.....” hai binh lính đứng thẳng ở cửa, vừa muốn hành lễ với anh.

‘suyt.....’

Hoàng Phủ Minh chỉ chỉ Tuyết Vi đang ngủ ở trong nhà. Thotho__

Hai binh lính lập tức phản ứng lại đây, xem ra Quân Trường đại nhân của bọn họ sợ bọn họ lên tiếng đánh thức người phụ nữ bên trong sao?!

Nhưng.....

Thật cẩn thận!!!

“Tiểu trượng, tiểu vương, trong chốc lát nữa tiểu thư bên trong tỉnh, các người phụ trách đưa cô ta trở về.” Đóng cửa phòng, lúc này Hoàng Phủ Minh mới mở miệng.

“vâng! Hoàng Phủ Quân Trường.”

“Mặt khác..... việc cô ta xuất hiện ở chỗ này, tôi không muốn có người khác biết, hiểu chưa?”

Hai binh lính nhìn ở trong mắt Hoàng Phủ Minh ẩn chứa sát khí, không khỏi hít một ngụm khí lạnh. .... “Hiểu..... Đã hiểu.”

Không có bất luận lời gì, anh mang theo Mộ Thần Hiên rời khỏi tháp chỉ huy.

“Hô.....” Hai binh lính tức khắc thở dài nhẹ nhõm một hơi, trầm miệng một lời nói: “Xem ra, Quân Trường đại nhân chúng ta ..... là đáng sợ như cũ.....”

Không biết qua bao lâu, Tuyết Vi ngủ say dần dần thức tỉnh, cô lấy rút cái khăn ở trên đôi mắt, thử mở to tròn mắt.

Một chút.....

Hai lần ..... Thotho__

“ok!” Ánh sáng trở về, cả người Tuyết Vi nháy mắt sống lại, nhanh chóng ngồi dậy, nhìn hết thấy chung quanh xa lạ: “Nơi này là chỗ nào?”

Người đàn ông cứu cô đâu?!

“Tiểu thư, cô đã tỉnh chưa?” Hai binh lính canh giữ ở ngoài cửa đẩy cửa vào.

Tuyết Vi đánh giá trên dưới ăn mặc của hai người kia, người của Quân khu Bạch Hổ, không có quan hàm, cũng chính là vệ binh sao? “Là các người cứu tôi sao?”

“Cũng không phải.”

“Ừm..... người đã cứu tôi là.....” ánh mắt trong lúc dao động vô tình thấy được quân trang ở trên người mình.

Hai cái huân chương trên vai lập tức hút lấy trông mắt Tuyết Vi.

Một cảnh ôliu màu vàng cộng thêm năm ngôi sao.....

y phục của Quân Trường sao?!

“người đã cứu tôi là.....?!!” Tuyết Vi không thể tưởng tượng nhìn về phía hai binh lính kia.

Hai người kia nhìn nhau liếc mắt một cái, mỉm cười nói: “Là Quân Trường đại nhân chúng tôi cứu cô.....”

Không thể nào.....

Vừa mới cứu cô thật là..... Là hoàng..... Hoàng Phủ Minh sao?!!

Tâm bình tĩnh nhắc lên một trận gọn sóng, cô không ngừng hồi ức từng chút từng chút cùng người đàn ông tương ngộ ở trong rừng rậm...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Anh Là Hoàng Phủ Minh Sao?!

Editor: Thơ Thơ

Tuy rằng, giữa bọn họ trao đổi cũng không nhiều. Chính là, người đàn ông lại để lại ấn tượng khắc sâu cho cô .....

Lời nói không quá nhiều, lại có chút lạnh nhạt, cho người ta một loại cảm giác an toàn.

‘đừng lộn xộn, ôm chặt tôi.....’ trên tác phong từ chuyện này, anh vẫn là một người bá đạo!

Ánh mắt nhìn về phía quân trang trên người này .....

Nếu bộ y phục này là khi cô ngủ, Hoàng Phủ Minh đắp lên, như vậy đủ để chứng tỏ, anh cũng là một người hiểu được quan tâm người khác. Thotho_

Đáng chết! Điều do cô không có dò hỏi trước chuyện thân phận đối phương, phải biết rằng anh chính là Hoàng Phủ Minh, cô nên cùng anh tiếp xúc nhiều, tiếp xúc rồi.

Bất quá.....

Ngẫm lại, dù sao cô cũng đã rời khỏi Nhà họ Hoàng Phủ, tựa hồ cũng không cần thiết đi nhìn trộm Hoàng Phủ Minh rốt cuộc là người nào!

Tuyết Vi được hai binh lính hộ tống rời khỏi nơi này.

Ở dưới tìm hiểu mới biết được, vị trí cô là căn cứ quân sự của binh đoàn thứ ba Quân khu Bạch Hổ.

Theo lý thuyết, người tự tiện xông vào căn cứ quân sự đều có thể giết không cần hỏi, nhưng nghe khẩu khí hai binh lính, chuyện này Hoàng Phủ Minh đã hạ lệnh yêu cầu bảo mật, nói cách khác, sẽ không truy cứu trách nhiệm của cô.

Cô vẫn luôn nghe nói Hoàng Phủ Minh là Quân Trường trong mắt không dung hạt cát, thủ đoạn mạnh mẽ, cứng rắn, bây giờ vậy mà bật đèn xanh đối với cô, nhưng thật ra cô đối với vị hôn phu tiền nhiệm này sinh ra vài phần cảm giác tò mò.

Rốt cuộc Hoàng Phủ Minh sẽ là một người đàn ông thế nào đây?!

Trở lại Nhà họ Tuyết, sau khi Tuyết Vi cùng hai binh lính nói cảm ơn liền lên quay về nhà kho, mới vừa thay xong quần áo.

‘Cốc cốc cốc’ một trận tiếng đập cửa truyền đến. Thotho_

Tuyết Vi vừa muốn lên tiếng trả lời, phát hiện quần phục Hoàng Phủ Minh còn đặt ở trên giường, cô lập tức luống cuống tay chân giấu quần áo ở dưới giường.

“Ai?”

“Tiểu thư, cô có ở đó không?” Cửa phòng đẩy ra, Ninh Ninh cất bước mà vào: “cô vừa mới đi nơi nào? Em tìm cô đã lâu.”

Cô thật muốn nói với Ninh Ninh, từ tối hôm qua cô đã bị bắt cóc được không? “chị mới ra đi bộ một vòng, làm sao vậy Ninh Ninh?”

“Tiểu thư, tên lưu manh Vương quân gia lại chơi xấu với phu nhân, cô mau đi xem một chút đi.”

Vừa nghe mẹ gặp nạn, sắc mặt Tuyết Vi trầm xuống, vội vàng chạy ra khỏi nhà kho .....

“Mẹ!!!”

Trong đại sảnh biệt thự, sắc mặt Tôn Văn Văn khó coi ngồi ở trên sô pha, thấy Tuyết Vi chạy tới, bà khản trương giấu hai tay ở phía sau lưng: “Vi Vi, con tỉnh rồi sao? Thương tích trên người của con .....

“Mẹ, thương tích trên người con không có việc gì, lần này cha đánh con cũng không mạnh, mẹ yên tâm đi.”

Tôn Văn Văn tận mắt nhìn thấy Tuyết Vi Quốc đánh Tuyết Vi, vì sao sẽ không biết, chồng mình ra tay rồi cuộc mạnh hay không mạnh đây? Tho tho_

“Mẹ, nhưng thật ra vì sao sắc mặt mẹ sẽ khó coi như vậy? Không phải là.....” ánh mắt sắc bén chợt lóe, cô âm lãnh liếc mắt Vương quân gia đứng ở cách đó không xa: “Có người lại chẳng phân biệt chủ tớ đi!!”

“Tam tiểu thư, lời này là cô đang nói ai đây?” Mặt Vương quân gia mang vẻ khiêu khích đi tới trước mặt Tuyết Vi.

“Vương quân gia, vừa mới rồi rõ ràng chính là ông.....”

“Ninh Ninh, chẳng qua là cô là một hầu gái bên người, nơi nào đến phiên cô tới nói chuyện?” Nói xong, Vương quân gia neho lại đôi mắt, giờ tay lên giáng cho Ninh Ninh cái tát.

Tuyết Vi thấy vậy, tiến lên một bước, vững vàng bắt được tay của Vương quân gia, lạnh lẽo nói: “Ninh Ninh là hầu gái bên người tôi, nơi nào lại đến phiên Vương quân gia tới giáo huấn?! Hả?!” Ném tay ông ra: “Ninh Ninh, tiếp tục nói cho tôi!” Cô ngẩng đầu lên, hai tay bắt chéo ở phía sau lưng.

“Vâng, tiểu thư. Vừa mới rồi phu nhân làm đồ ăn ở phòng bếp, em tận mắt nhìn thấy Vương quân gia cố ý hắt một nồi nước ấm tới .....

“Có thể, Ninh Ninh, vẫn là mẹ tự mình nói đi.” Tôn Văn Văn mỉm cười đứng lên: “Vi Vi, vừa mới rồi mẹ làm đồ ăn, Vương quân gia cũng không cẩn thận, liền đổ nước ấm tới tay của mẹ một ít.”

“Đúng vậy, tam tiểu thư, tôi thật là không! Cẩn! Thận! Mới làm nhị phu nhân bị phỏng.”

Là cẩn thận, hay là cố ý, Tuyết Vi còn không biết sao? Tho tho_

Vương quân gia này, là người của mẹ lớn. Từ khi cô 12 tuổi đi vào Nhà họ Tuyết, Vương quân gia liền làm mọi cách khó dễ mẹ của cô, lúc bắt đầu, cô cũng cho rằng có thể là không cẩn thận gì đó, nhưng lâu rồi, thấy được nhiều, cô lần lượt nhìn thấy Vương quân gia lấy tiết mục ‘ không cẩn thận ’ như vậy tới tra tấn mẹ mình.

“Mẹ, đưa tay của mẹ tới.”

“Vi Vi, mẹ thật sự không có việc gì.”

“Mẹ!” Trong mắt Tuyết Vi mang theo vài phần quật cường.

Tôn Văn Văn vừa thấy, chỉ phải bắt đắc dĩ vươn đôi tay giấu ở phía sau.

Nhìn lên.....

đôi tay của mẹ đã bị phỏng sưng đỏ, mặt trên che kín vết bỏng rộp lên, thoạt nhìn thấy ghê người như vậy.

Lòng Tuyết Vi lập tức nắm lên, hai tròng mắt hắc bạch phân minh phần nộ dần dần che kín tơ máu, cô nghiêng răng nghiêng lợi nhìn về phía Vương quân gia: “đồ cầu nô tài này!!!” Vừa muốn đuổi tay ra đánh.....

Tôn Văn Văn liền bắt được cánh tay của cô: “Tê.....” thời khắc tay sưng đỏ không chịu nổi chạm vào thân thể Tuyết Vi, cô hút một ngụm khí lạnh.

“Mẹ!!!” Tuyết Vi đau lòng lục phủ ngũ tạng đều run rẩy theo.

“Vi Vi, Vương quân gia không cần thận thật.” Thotho_

“đúng rồi, ngay cả nhị phu nhân cũng nói như vậy, tam tiểu thư, cô cần gì phải truy cứu? Cô đừng quên. .... Tôi là người của ai!”

Bên tai, truyền đến giọng Vương quân gia đe dọa, Tuyết Vi nheo đôi mắt lại, quay đầu nhìn về phía ông: “được, chúng tôi chờ xem, đến lúc đó. .... Tôi kêu chủ của ông, tự mình giáo huấn ông!!!” Khóe miệng khoi mào một nụ cười âm lãnh, cô đi chậm rãi về trong phòng.

Cần thận thoa thuốc tốt nhất cho mẹ, mặt Tuyết Vi không biểu tình mang theo Ninh Ninh rời khỏi phòng mẹ.

“Tiểu thư, tiểu thư, cô vừa mới nói, kêu chủ của Vương quân gia tự mình giáo huấn ông là có ý tứ gì?”

“A. .... em chờ xem tuông là được.” Trong lời nói, cặp mắt Tuyết Vi không có chứa tình cảm tràn ngập ánh sáng giáo hoạt. “Ninh Ninh, chị đi ra ngoài trước một chuyến, em thay chị chiếu cố mẹ chị.”

“Vâng. ....”

Rời khỏi Nhà họ Tuyết, Tuyết Vi lái chiếc xe đi tới Nhà họ Hoàng Phủ. ....

‘ Cốc cốc cốc ’

Đứng ở trước cửa một biệt thự, Tuyết Vi gõ nhẹ cửa.

Chỉ chốc lát sau, cửa mở ra. Thotho_

Người mở cửa vừa thấy đến bóng dáng của cô, hoàn toàn ngây ngẩn cả người: “Tuyết. .... Tam tiểu thư?!”

“Tiểu Hề, Chị hai tôi đang ở đây sao?”

“Tiểu thư nhà chúng tôi ở đây, không biết tam tiểu thư tìm nhị tiểu thư có chuyện gì?” Tiểu Hề dựa vào khung cửa, bày ra một bộ bộ dáng khinh thường, dùng đuôi mắt nói chuyện cùng Tuyết Vi.

“Tôi tìm Chị hai có chút việc gấp, là em kêu chị ta ra đây? Hay là tôi đi vào?!”

“Tam tiểu thư, nhị tiểu thư nhà của chúng tôi còn đang nghỉ ngơi, hưởng hồ, cô đã bị Nhà họ Hoàng Phủ đuổi ra khỏi nhà, trước khi tới, tốt xấu gì cũng thông báo cho tiểu thư tôi biết một tiếng đi?”

“Như vậy. .... Vậy được rồi, tôi đi về trước.” Tuyết Vi âm thầm cười, xoay người, lẩm bẫm: “Nếu là chậm trễ đại sự, đoán chừng lấy tính cách Chị hai khẳng định muốn bắt người nào đó xì hơi.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Hoàng Phủ Minh Tự Mình Bôi Thuốc Cho Cô

Editor: Thơ Thơ

“Từ từ, tam tiểu thư!!!” Tiểu Hề cảm giác được có sự kỳ quặc, lập tức kêu Tuyết Vi: “Tam, tam tiểu thư, tôi nghĩ tiểu thư nhà tôi lúc này hẳn là đã tỉnh, mời cô vào đi. ....”

A.

Từ trước đến nay Tuyết Vi không thích nô tài giống như Tiểu Hề làm ra vẻ gió chiều nào theo chiều ấy, cô không có làm bất luận khó dễ gì liền đi theo Tiểu Hề tiến vào trong biệt thự. ....

Ở chỗ Tuyết Phi Nhi, Tuyết Vi đợi khoảng nửa giờ không sai biệt lắm, liền mang về mỉm cười rời khỏi.

“Tam tiểu thư, cô đi thông thả.” Tiểu Hề sửa thái độ ác liệt ngày xưa, nhìn theo cô rời khỏi biệt viện. ....

Tuyết Vi mới vừa đi ra khỏi biệt viện, bước chân liền dừng lại. ....

Ánh mắt nhìn về phía từng tòa biệt thự Nhà họ Hoàng Phủ, nếu tới Nhà họ Hoàng Phủ, cô có nên đi tới nói cảm tạ Hoàng Phủ Minh hay không?

Ngẫm lại, sự tình xảy ra sáng nay, cô không thể hiểu được ngủ, lúc tỉnh lại Hoàng Phủ Minh đã không còn nữa, ngay cả tiếng cảm ơn đều không có nói

qua.

Nhưng.....

vì nói cảm ơn trực tiếp vào cửa, có phải có vẻ có chút quá..... Tùy tiện hay không?

Thôi, chờ có cơ hội gặp được nói cũng không muộn! Thotho_

“Nội cái..... chào cô, tôi là đứa con gái thứ ba của Nhà họ Tuyết, Tuyết Vi, xin hỏi, nhị thiếu gia nhà các người có ở nhà không?” ở sân Nhà họ Hoàng Phủ, Tuyết Vi bắt lấy một hầu gái liền dò hỏi Hoàng Phủ Minh.

Cô thật thà tưởng cứ như vậy rồi khỏi, nhưng.....

Thật sự không nén được lòng hiếu kỳ bắt đầu rồi.

Vẫn luôn lấy thân phận vị hôn thê dự khuyết của Hoàng Phủ Minh vào ở Nhà họ Hoàng Phủ, căn bản cô chưa thấy qua nửa cái mặt vị hôn phu thần bí này; kết quả sau khi rời khỏi Nhà họ Hoàng Phủ, ngược lại không thể hiểu được Hoàng Phủ Minh cứu, nhưng cô vẫn là không có thể nhìn đến diện mạo vị hôn phu trước này, ai có thể cam tâm?!

Nói trắng ra là, nói lời cảm tạ là giả; muốn nhìn anh trông ra sao một chút là sự thật.

Ai.....

Cô cũng bắt đầu trở nên tò mò rồi.

“Xin lỗi, tuyết tam tiểu thư, nhị thiếu gia nhà của chúng tôi vừa mới đi ra ngoài.”

“Mới đi ra sao??” Khéo như vậy sao?? Xem ra cô thật sự vô duyên nhìn thấy Hoàng Phủ Minh.

Khi đang mất mát.

Hầu gái nôn nóng lời kéo Tuyết Vi: “Tuyết tam tiểu thư! Tuyết tam tiểu thư! Nhị thiếu gia nhà của chúng tôi ở kia!!!” Thotho_

Tâm mất mát lập tức trở nên tro tàn lại cháy, Tuyết Vi theo hướng ngón tay hầu gái nhìn lại.....

Chỉ thấy!!!

ở vị trí cửa nhà họ Hoàng Phủ, Hoàng Phủ Minh bước nhanh ngồi lên trên một chiếc xe Hummer việt dã.

Chỉ tiếc, lúc Tuyết Vi quay đầu lại, mặt anh đã tiến vào trong xe, cô chỉ có thấy một cái tàn ảnh mà thôi.

Không được!

Càng nhìn không tới càng không cam lòng.

Không khỏi phân trần, Tuyết Vi bước nhanh chạy về phía chiếc xe kia.

Hoàng Phủ Minh, anh đợi tôi với, chỉ cần tôi nhìn thấy anh trông thế nào, thỏa mãn lòng hiếu kỳ của tôi là được.

Mất thấy còn có vài bước liền chạy tới nơi xe đang đậu.

Ai ngờ, chiếc xe kia chậm rãi khởi động.....

“Hoàng..... Hoàng Phủ Quân Trường, từ từ!!!!” Tuyết Vi gấp không thể đuổi theo cái đuôi xe, chạy lên, không biết làm sao xe càng chạy càng xa, đây đầu cô đều là mồ hôi. “Từ từ, từ từ!!!!” Thotho_

“Nhị thiếu gia, giống như..... Giống như.....” trong xe việt dã Hummer, tài xế lái xe nghỉ hoặc nhìn qua kính xe phản chiếu.

“Làm sao vậy?” Hoàng Phủ Minh ngồi ở vị trí sau xe lạnh lùng mở miệng.

“Giống như có người đuổi theo xe chúng ta.”

“hà?” Ánh mắt anh sắc bén chợt lóe, ánh mắt nhanh chóng nhìn về phía kính xe phản chiếu.

Phía sau xe, thật sự có người đang đuổi theo.

Hoàng Phủ Minh định thần vừa thấy người này đuổi theo.....

Tuyết Vi? Vì sao cô đuổi theo?! “Dừng xe!”

‘kết’ một tiếng, tài xế quyết đoán dẫm xuống chân ga.

Hoàng Phủ Minh mở cửa xe ra, khom người, đi xuống. .... “Tuyết. ....” lúc anh vừa muốn mở miệng kêu, Tuyết Vi đã xoay người qua, đi xa.

“Ai.” Mắt nhìn bóng dáng cô dần dần đi xa, Hoàng Phủ Minh ở trong chứa thâm ý thở dài một hơi, nhanh chóng về tới bên trong xe: “Lái xe đi.”

“Vâng, nhị thiếu gia. ....”

Hôm sau, binh đoàn thứ ba, phòng y tế. Thotho__

Thật là buồn bực, là trời sinh cô cùng Hoàng Phủ Minh không có duyên phận, hay là sao vậy?

Không phải muốn nhìn anh trông ra sao một chút? Còn xem không thấy đâu?

Tuyết Vi nằm sắp nửa thân trần trên giường bệnh, nhớ tới sự tình buổi chiều ngày hôm qua cùng Hoàng Phủ Minh đi ngang qua nhau cô liền không cam lòng.

Người thường chính là như vậy.

Một khi nảy sinh lòng hiếu kỳ, càng không được thỏa mãn, càng sẽ mãnh liệt; càng không thỏa mãn, càng sẽ mãnh liệt. Bây giờ, cô đều cơ khát đến chẳng sợ có thể nhìn xem ảnh chụp Hoàng Phủ Minh tới ‘giải khát’ đều có thể.

“Tuyết Vi, vết thương trên người của chị là từ đâu ra? Cũng quá nghiêm trọng đi? Đều sắp sinh mù.” Phương Tiểu Nhã đứng ở bên giường bệnh, về mặt nghi hoặc nhìn Tuyết Vi che kín vết roi trên lưng.

“Ha ha, Tiểu Nhã, em đừng hỏi. Bị vát vạ, giúp chị bôi chút thuốc.”

“Ừm được. ....” Đối với người phòng y tá mà nói, Tuyết Vi hết thầy đều thần bí như vậy, các cô cũng đã từng dò hỏi qua cô chuyện xưa, đáng tiếc, Tuyết Vi chính là cắn chặt răng không bỏ. “Tuyết Vi, chị kiên nhẫn một chút, khả năng rất đau.”

“Không quan hệ, đến đây đi.” Cô chôn sâu đầu vào gối đầu, đôi tay nắm chặt lấy hai bên lan can giường bệnh. Thotho__

Phương Tiểu Nhã xoay người, mới vừa cầm lấy thuốc mỡ đặt ở giá chữa bệnh, di động của cô truyền đến tiếng ‘reng reng’ chấn động. ....

Bỗng dưng, hai tròng mắt cô xẹt qua một tia sáng, liếc mắt ghé vào Tuyết Vi trên giường, không kịp nói bất luận lời nói gì liền lặng yên rời khỏi phòng y tế.

Nhưng mới vừa ra khỏi cửa, trước mặt cô liền đứng phải một người: “Thực xin lỗi, không. ....” Lời nói nghẹn ở cổ họng, Phương Tiểu Nhã ngo ngác nhìn khuôn mặt tuấn tú lãnh khốc trước mắt kia, đột nhiên hít một hơi: “Mộ. .... Mộ tướng quân, chào Ngài.”

Hoàng Phủ Minh lạnh lùng đánh giá gương mặt Phương Tiểu Nhã ửng đỏ, cuối cùng ánh mắt sắc bén ngừng lại ở đôi giày mang trên chân cô!!!

Nhưng, ánh mắt anh chỉ dừng lại không vượt qua hai giây, liền lạnh lùng gạt đầu với Phương Tiểu Nhã, đẩy cửa tiến vào trong phòng y tế. ....

Trên giường bệnh, cánh xuân người phụ nữ để nửa thân trần phản chiếu ở bên trong tầm mắt Hoàng Phủ Minh. Con người anh khẽ nhếch một chút, lập tức quay đầu rời khỏi. ....

“Tiểu Nhã, em bôi thuốc cho chị nhanh lên đi, tay chị nắm lan can đã mệt mỏi.”

Giọng quen thuộc từ sau lưng đánh úp lại, Hoàng Phủ Minh ngừng bước chân, Tuyết Vi sao?

Quay đầu, ngưng thần nhìn lưng cô đầy vết thương.

Vết thương trên người cô có khi nào? Thotho__

Ngày hôm qua sao?

Thoạt nhìn không giống, nếu bị ngày hôm qua, cô đã sớm biểu hiện ra khác thường.

“Tiểu Nhã?”

Lực chú ý bị giọng Tuyết Vi kéo về, Hoàng Phủ Minh lẳng lặng nhìn lưng cô, nghiêm khắc ở trong mắt giống như dần dần hòa tan. ....

Không khỏi phân trần, anh cầm lấy thuốc mỡ đặt ở giá chữa bệnh, liền đi tới sau lưng Tuyết Vi. ....

“Ừm. ....” Một cảm giác mát lạnh mà đau đớn đánh úp lại, Tuyết Vi cắn chặt răng, không có kêu ra tiếng. Nhưng thân thể của cô hơi hơi phát run, trên

sống lưng cũng mơ hồ toát ra mồ hôi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41

Là anh xuống tay quá nặng sao??

Hoàng Phủ Minh do dự dừng tay.....

“đừng ngại Tiểu Nhã, em tiếp tục đi. Chị không có việc gì, không đau.”

A, cái người phụ nữ này mạnh mẽ, còn nói không đau. Anh từ nhỏ đến lớn cũng chịu qua không ít vết thương, vết thương này thoát nhìn nghiêm trọng, nghiêm trọng hay không, anh nhìn qua vẫn biết là nhiều hay ít.

Hoàng Phủ Minh bắt đầu đi lắc đầu, lòng bàn tay dừng ở trên lưng cô rõ ràng nhẹ đi rất nhiều, giống như là đối đãi một tác phẩm nghệ thuật trân quý, cẩn thận như vậy ..... lúc này cẩn thận bôi thuốc cho cô .....

5 phút đi qua.

Gối đầu lót ở dưới mặt Tuyết Vi sớm đã bị mồ hôi của cô làm ướt, bởi vì đau đớn tra tấn, sắc mặt cô cũng hơi hơi nổi lên trắng. “Tiểu Nhã, thật sự cảm ơn.....”

Thình lình trong nháy mắt xoay đầu lại.

Bóng dáng Hoàng Phủ Minh đột nhiên phản chiếu ở trong mắt cô .....

Con người dần dần, dần dần mở lớn: “Vì sao..... Vì sao là anh?!!!”

Đáng chết, câu này cô nói bao nhiêu lần?? Đều nói sắp phẫn!!

“Vì sao không thể là tôi?!” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng hỏi lại.

Cũng đúng, phòng y tế là nơi công cộng, vì sao không thể là anh? Nhưng vấn đề..... Vấn đề..... “này, anh biết rõ là tôi ở chỗ này, còn dám tiến vào?” Cô cong người lên, vừa muốn đứng dậy.

“Đừng nhúc nhích! Thuốc còn chưa có bôi xong!” Mắt Hoàng Phủ Minh lạnh nhạt trầm xuống, ấn eo Tuyết Vi một phen. Tho tho_

“A!!!!” Cô đau nhẹn không được hô to lên.

“Thấy chưa? Đây là kết cục cô lộn xộn!”

“anh, anh biết rõ tôi bị thương, còn đối đãi với tôi như vậy sao??”

“cô gái, cô lại mắng tôi?!” Hoàng Phủ Minh nheo đôi mắt lại, tay kia ấn ở trên eo cô cố ý tăng thêm lực đạo.

“um..... anh cái đồ độc phu!!!! Tôi nguyện rửa anh.....”

“Còn mắng?!” Bàn tay to dùng sức lần thứ hai.

“A!!!” Một tiếng thét chói tai như tiếng giết heo qua đi, Tuyết Vi vô lực bày ra ở trên giường: “Đại ca, tôi..... Sai.....”

Nghe nói vậy, lúc Hoàng Phủ Minh thu hồi tay, mới phát hiện, mồ hôi lạnh trên lưng Tuyết Vi lại tăng thêm rất nhiều.

Cũng không biết nói vì sao, chỉ cần người phụ nữ này tính tình vừa nổi lên quật cường, anh liền nhịn không được muốn..... Hung hăng thuần phục cô!!!

“Đừng lộn xộn, còn thiếu một chút thuốc liền bôi xong rồi.”

Sau lưng, truyền đến giọng người đàn ông, Tuyết Vi thật hoài nghi có phải cô nghe lầm cái gì hay không, lúc người đàn ông đáng chết này đang nói những lời này giống như..... Giống như mang theo một chút ôn nhu sao? Tho tho_

Đang nghĩ ngợi tới.

Một khắc lòng bàn tay kia chạm vào lưng cô, thân thể của cô thỉnh thoảng rung mình một cái, màu da cũng dần dần từ trắng biến thành ửng đỏ.

“VẬY MÀ BIẾT THẸN THÙNG SAO?” Hoàng Phủ Minh đã là người đàn ông trưởng thành, cho nên tự nhiên nhìn ra được phản ứng này của Tuyết Vi đại biểu cho cái gì.

“Phế..... Vô nghĩa! Ở trong lòng anh, rốt cuộc tôi là người phụ nữ không biết xấu hổ à? Bị một người đàn ông chạm đến, tôi có thể..... Tôi có thể coi như không có việc gì sao.....” Âm cuối càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhỏ.

“A, tôi sờ cũng đã sớm sờ qua, xem cũng đã sớm xem qua. Giữa chúng ta ..... Liền không cần ‘khách khí’ như vậy đi?” Trong lúc nói, lòng bàn tay Hoàng Phủ Minh ở trên lưng cô chơi xấu, dường như chậm rãi di chuyển về phía chỗ rãnh mông cô .....

Anh theo một đường xuống dưới, truyền đạt đến cảm giác cho Tuyết Vi, mang theo một cảm giác tê dại không cách nào nói ra. “này, anh..... anh đừng xằng bậy!!!”

“cô gái, trong đầu óc cô miên man suy nghĩ sắc * tình gì sao? Nơi này cô có vết thương, tôi tự bôi thuốc cho cô.”

Hả.....

Cô miên man suy nghĩ sắc * tình sao??? Thotho_

Nếu không phải anh vừa mới nói ái muội như vậy, ngón tay lại trượt xuống như vậy, cô có thể?!!

Cái này!!! Xấu xa!!! Lưu manh!!!

Đối với người đàn ông như vậy, cô thật sự chỉ có thể ngậm bồ hòn. “anh đủ ngoan độc!!”

Giống nhau đi.

Hoàng Phủ Minh câu môi cười, ngón tay ở sau lưng cô du động trở nên càng thêm quang minh chính đại ‘hoành hành’ lên.

Trong tâm Tuyết Vi không ngừng ần ần tức giận, thân thể còn muốn nhẫn nại người đàn ông này thừa dịp khiêu khích!

Từng đợt cảm giác tê mỗ thỉnh thoảng truyền đến đầu dây thần kinh của cô: “ừm.....” Tuyết Vi mơ hồ phát ra tiếng than nhẹ, cũng nói không nên lời là bởi vì miệng vết thương đau đớn; hay là người đàn ông khiêu khích gây ra.

“Còn không có bôi xong thuốc sao? Anh muốn bôi đến bao lâu?!”

“Còn thiếu một chút.”

“Còn thiếu một chút sao???” Tuyết Vi oán hận cắn răng, quay đầu đi, cười dữ tợn nhìn người đàn ông: “Tôi nói, Mộ tướng quân, cơ bản anh làm cái này thuộc về quấy rối tình dục! Anh sẽ không sợ tôi bấm báo lên trên chứ?” Thotho_

“hả?” Anh ngừng ngón tay: “Chẳng lẽ tôi làm cái này không gọi là săn sóc cấp dưới sao? Cô gặp qua lãnh đạo thượng cấp nào tự mình bôi thuốc cho cấp dưới.”

Thế.....

Săn sóc cấp dưới sao???

Tuyết Vi thật muốn biết, rốt cuộc lưu manh này từ nơi nào tới dừng khí, cũng dám dùng khẩu khí đứng đắn như vậy nói ra loại lời nói này, anh cũng không đỏ mặt lên một chút nào sao?!

Tê.....

Không đúng.

Kỳ thật ngay từ đầu, lúc cô coi anh trở thành Phương Tiểu Nhã, thái độ anh bôi thuốc vẫn thực là bình thường.

Chẳng qua sau lại mới.....

“Mộ tướng quân, tôi có chuyện rất hiểu kì.”

“Chuyện gì?”

“hôm nay anh làm sao vậy? Tâm tình tốt như vậy? Là vợ anh sinh cho anh đứa trẻ béo mập, hay là cha anh cưới vợ mới? anh thuộc hàng cao quý, vậy mà bôi thuốc cho tôi là nhân viên ngoài biên chế vẫn là y tá thực tập sao? Nên sẽ không, anh hạ độc ở trong thuốc đi?”

Người phụ nữ nhanh mồm dẻo miệng!!! Thotho_

Anh hảo tâm bôi thuốc cho cô, vậy mà cô nói ra lời ác độc như vậy?! “cô gái, tôi xem cô thật là chán sống!” Nói xong, Hoàng Phủ Minh giữ chặt một cánh tay Tuyết Vi, đột nhiên túm cô từ trên giường lên, mặt đối diện với mình.

Lập tức, ‘cảnh đẹp’ trước người không hề giữ lại hiện ra ở trước mặt người đàn ông, Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi trắng bệch: “này, tôi còn chưa có mặc quần áo đâu!” Một tay lấy quần áo trên đầu giường che trước người, một tay ném tay người đàn ông ra, dùng sức đấm đánh cánh tay anh.

“um.....” Hoàng Phủ Minh đỏ mặt hời hợt, sắc mặt trở nên trắng bệch che lại cánh tay phải mình bị đánh.

Tuyết Vi đều choáng váng, anh tốt nghiệp hệ biểu diễn hài kịch sao? Bất quá cô chỉ đánh cánh tay anh một chút, anh dùng biểu hiện như vậy dọa người sao? “này, anh làm bằng pha lê sao? sao đến nỗi phản ứng mãnh liệt như vậy?”

“nơi đó tôi có vết thương!” Hoàng Phủ Minh nghiêng răng nghiêng lợi trừng mắt Tuyết Vi.

Rốt cuộc cô đã biết vì sao tên lưu manh này xuất hiện ở phòng y tế, hoá ra anh cũng tới bôi thuốc sao? “Mộ tướng quân, là ai lớn mật như vậy, dám làm anh bị thương?”

Một lát giảm bớt đau, Hoàng Phủ Minh hít nhẹ một hơi, lạnh lùng nói: “Bị chó cắn.”

“Bị chó cắn sao?!!!”

Thời khắc giọng Tuyết Vi truyền đến màng tai anh, vô cùng bén nhọn, anh không kiên nhẫn cho một cái nhìn xem thường: “Đại kinh tiểu quái cái gì?!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

Editor: Thơ Thơ

“Tôi, tôi không phải đại kinh tiểu quái, mà là..... Mà là.....” Tuyết Vi áp a áp úng cúi thấp đầu xuống.

Chẳng lẽ người phụ nữ này đã đoán được anh chính là người ngày hôm qua cứu cô sao?

Đang nghĩ ngợi tới.

Ai ngờ, một khắc sau Tuyết Vi ngẩng đầu lên, tươi cười trên mặt khoa trương khó nén: “Tôi thật muốn biết, rốt cuộc là chó nhà ai mất lớn như vậy? Vậy mà cắn anh. Ai nha nha, xem ra tôi phải tìm cho được con chó kia, cho nó ăn nhiều thêm chút, tranh thủ lần sau..... Kêu nó cắn chết anh!!!”

Hoàng Phủ Minh vừa nghe lời này, lửa giận ‘tạch’ lập tức bốc trên đỉnh đầu.

Ngày hôm qua nếu không phải vì anh cứu người phụ nữ đáng chết này, có thể bị con chó sói kia cắn được sao?

Một tia sáng tàn nhẫn xẹt qua trong mắt, Hoàng Phủ Minh duỗi tay liền kéo Tuyết Vi từ trên giường lên. Thotho_

Quần áo thuận thế che trước người rơi ở trên mặt đất: “này!!!” Tuyết Vi vừa muốn cúi đầu đi nhặt.

Ai ngờ, Hoàng Phủ Minh bá đạo vòng ôm eo cô, khiến cho cô không thể nhúc nhích một chút.

Thân thể hai người dính sát vào nhau dựa vào bên giường.

Nửa thân cô trần trụi chỉ cách người đàn ông một cái áo somi mỏng.

Trên thân thể người đàn ông phát ra độ ấm, dần dần mà truyền đến chỗ ngực cô, không khí ái muội không cần nói cũng biết.

Khuôn mặt nhỏ của cô ‘hư’ lập tức liền đỏ rực.

“anh, anh muốn thế nào?!” Thân mình không an phận vịn vịn lên, cô nhúc nhích một chút đều có thể cảm giác rõ ràng được hình dáng cơ ngực người đàn ông kia có bao nhiêu rắn chắc, gợi cảm.

“Đánh cô!”

“Đánh tôi sao?! Tôi đi, anh cứ việc đánh. Anh học điểm này ở bộ đội chính là bản lĩnh đánh phụ nữ sao? Mộ! Tướng! Quân!” Tuyết Vi nhất quyết không tha Hoàng Phủ Minh.

“cô!!!” Anh vung tay lên cao. Thotho_

Tay anh chần chờ một lát ở giữa không trung, lại nhanh chóng thu trở về.

Nói lại, nếu đổi thành một nam binh, đã sớm bị Hoàng Phủ Minh anh hủy đi ngay cả xương cốt cũng không còn! Còn dám khiêu khích anh như vậy sao?!

Giăng co nửa giây.

Thấy người đàn ông không có ý tứ động thủ, Tuyết Vi hơi hơi tránh ra: “Buông tôi ra.”

Hoàng Phủ Minh không có ý buông tay, ngược lại cánh tay càng thêm nắm thật chặt ở trên người cô. “Cầu tôi!”

“Cầu anh?? Dựa vào cái gì??” Không lắm đi, người đàn ông này còn không nói lí sao? “Tôi hỏi lại anh một lần, thả, hay là không thả?!”

Thấy được anh không đáp lại bất luận cái gì, Tuyết Vi oán hận cắn răng, đáng chết, liều mạng với anh!! “Không bỏ đúng không?!”

Còn không đợi Hoàng Phủ Minh phản ứng lại, cô ‘ngặng đầu’ mở ra cái miệng nhỏ, gât gao cắn một ngụm ở đầu vai anh. ....

“ừm” Hoàng Phủ Minh đau đến mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, thuận thế buông Tuyết Vi trong lòng ngực ra.

Kéo áo somi ra vừa thấy, đầu vai anh ấn một vết máu thật sâu.

Độc phụ này, ra miệng thật tàn nhẫn!

“cô cầm tinh con chó sao?!” Thotho_

Tuyết Vi nhanh nhay nhắt lên quần áo trên mặt đất, nhanh chóng tròng lên trên người, ngồi ở đầu giường, mỉm cười nói: “Đúng vậy, anh thuộc loại gì đó?”

“!!!!” Vừa mới bình ổn tức giận, lần thứ hai xông lên đầu. Xem ra người phụ nữ này buộc anh hành động thật, mới có thể hoàn toàn an phận sao?!

Hoàng Phủ Minh nheo lại đôi mắt lạnh nhạt, không khỏi phân trần, tiến lên một bước, bắt được cổ tay Tuyết Vi, bá đạo ấn cô ngã xuống giường.

“này, nơi này chính là bệnh viện bộ đội, anh ..... anh đừng xằng bậy!!!” Tuyết Vi hoàn toàn không nghĩ tới anh sẽ to gan hành động như vậy, lập tức liền bị dọa ngốc.

“Tôi quân nơi này là chỗ nào!!” Nói xong, Hoàng Phủ Minh liền vươn tay tới Tuyết Vi .....

“này, dừng tay! Dừng tay .....

Đang đứng ở giữa hai người ‘vật lộn kịch liệt’, hoàn toàn không có chú ý tới nơi cửa phòng y tế .....

‘lạch cạch’

Theo một tiếng gì rơi xuống đất vang đến.

Hai người ngừng dây dưa, theo bản năng nhìn về phía cửa .....

Chỉ thấy, một cô y tá sắc mặt xấu hổ đứng ở nơi đó. Thotho_

Khi nhìn đến mặt Hoàng Phủ Minh, y tá này không khỏi rút một ngụm hơi lạnh: “Mộ..... Mộ tướng quân?!!!”

Xong đòi.....

Tuyết Vi mở to mắt, cứng lại rồi.

Nhưng thật ra Hoàng Phủ Minh, giống như chuyện gì cũng chưa xảy ra, buông lỏng tay đang đè thân thể Tuyết Vi ra, ưu nhã sửa sang lại áo somi của mình, gât đầu với cô y tá liền bình thân ung dung đi ra khỏi phòng y tế.....

Dựa!

Tuyết Vi thật không nghĩ tới, lưu manh này có thể bình tĩnh thành như vậy?

Vội vàng sửa sang lại quần áo, đứng dậy, nhìn cô y tá đứng ở chỗ cửa .....

“cô.....”

“Thật sự xin lỗi, quấy rầy các người!” Cô y tá hoàn toàn không cho Tuyết Vi bất luận cơ hội gì để nói chuyện, quay đầu, chạy mất dáng.

Cái này.....

Không xong!

Hai mắt Tuyết Vi mở lớn, ngây ngốc dựa vào đầu giường. Thotho_

“Thực xin lỗi, Tuyết Vi, em vừa mới vội vã đi ra ngoài tiếp điện thoại, quên nói với chị.” Lúc này, Phương Tiểu Nhã đẩy cửa đi vào.

“Ừm, không, quan, hệ.....”

“Tuyết Vi, tối, chúng ta tiếp tục bôi thuốc đi.”

“Không cần.....”

“Không cần?”

Đúng.....

Đã bôi xong thuốc.

Xem ra.....

ngày tháng ‘ mùa xuân ’ cô ở bệnh viện muốn hoàn toàn kết thúc.....

Khóc.....

thời gian cả buổi chiều, Tuyết Vi cơ bản đều sống ở bên trong mơ màng.

Thật không biết cô y tá kia sau khi xem đến một màn kia sẽ nghĩ sao?!

Phiền! Phiền! Phiền!

Từ khi gặp được tên kia liền không có chuyện tốt xảy ra, lại còn có càng lúc càng nghiêm trọng; càng lúc càng ác liệt. Thotho_

Phiền toái nhất chính là, vì sao anh còn là thượng cấp lãnh đạo cô, không muốn thấy mặt cũng không được!!

“A!!!! Phiền chết.....” Tuyết Vi đứng ở cửa biệt thự Nhà họ Tuyết, dậm chân mấy cái.

Giây tiếp theo.....

thời khắc cô đẩy cửa ra, biểu tình treo ở trên mặt tức khắc biến mất .....

“Tam tiểu thư.”

“Tam tiểu thư.” Nhóm người hầu hành lang chào hỏi cô.

“Ừm.” Tuyết Vi mặt vô biểu tình vác túi đi thẳng đến phòng khách.

“Dì hai, nghe nói tay của dì bị thương, nghiêm trọng sao?” Trong phòng khách, Tuyết Phi Nhi ngồi ở trên sofa, quan tâm dò hỏi thương thế của mẹ Tuyết Vi.

“Không có việc gì, không quan trọng.” Tôn Vân Vân hiển nhiên thực không quen thái độ bây giờ của Tuyết Phi Nhi, tươi cười trên mặt đều là cứng ngắt.

“Ha hả, con đem thuốc mỡ lại đây cho dì, thuốc mỡ này rất hữu hiệu, dì nhớ rõ bôi thuốc đúng giờ.” Thotho_

“Được, được.”

Tiểu Hề theo Tuyết Phi Nhi phân phó, đem một tép thuốc mỡ trình cho Tôn Vân Vân.

Ninh Ninh ở một bên xem há hốc mồm, thật lâu sau mới chú ý Tuyết Vi tới tan tầm trở về: “Tiểu thư.”

“Nha, em gái, em tan tầm rồi hả?”

“Ừm, Chị hai, chị đã đến rồi?” Mặt Tuyết Vi mỉm cười cầm túi trong tay đưa cho Ninh Ninh.

“Tiểu thư, tiểu thư, nhị tiểu thư vừa trở về liền hỏi han ân cần đối với phu nhân, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Có phải Nhị tiểu thư lại áp ú gian kế gì hay không?”

Ninh Ninh nhỏ giọng dò hỏi.

Tuyết Vi nhợt nhạt cười cười, cũng không có trả lời Ninh Ninh, cất bước ngồi ở bên cạnh mẹ: “Mẹ, tay mẹ đỡ chút nào chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43

Editor: Thơ Thơ

“Ừm, khá hơn nhiều. Ngày không, Chị hai con còn đặc biệt vì việc này trở về thăm mẹ. Còn không mau cảm ơn Chị hai con đi.”

“Ai nha. .... Di hai, di nói gì vậy, tuy nói con không phải là từ trong bụng di bỏ ra, nhưng con cũng coi như là nửa đứa con gái của di đi? Quan tâm di không phải sao? Đúng không, em gái.” Tuyết Phi Nhi ân cần cười, dường như đem ánh mắt a đưa quay về phía Tuyết Vi.

A. ....

Cô âm thầm hừ lạnh một tiếng, trầm mặc không nói gì tránh đi đôi mắt Tuyết Phi Nhi: “Mẹ, mẹ ăn cơm chiều chưa?”

“Còn chưa có đâu, không phải chờ con cùng nhau ăn sao.”

“ạ. Chúng ta đi ăn đi.”

Tuyết Phi Nhi ở bên nhìn mẹ con hai người kia nói chuyện với nhau, tay nhỏ gắt gao nắm thành cái nắm tay, hai mảnh môi bị tức đều phát run.

Thử nghĩ, Tuyết Phi Nhi cô khi nào chịu vũ nhục quá lớn như vậy?

Đưa thuốc cho người phụ nữ bên ngoài của ba ba không nói, còn phải xum xoe đứa con gái của bà ta, kết quả là, đứa con gái hạ tiện kia còn không cảm kích nữa sao?

Tuyết Phi Nhi càng nghĩ càng tức giận. Thotho_

“Phi Nhi, con cũng cùng nhau tới ăn đi.” Tôn Vân Vân nhiệt tình tiếp đón Tuyết Phi Nhi.

Cô vốn định cự tuyệt, nhưng đôi mắt Tuyết Vi lập tức mỉm cười gật gật đầu: “vâng.”

Trên bàn cơm

Người không biết có khả năng sẽ cho rằng Tuyết Phi Nhi cũng là Tôn Vân Vân sở sinh, bà không ngừng gấp đồ ăn vào trong chén cho Tuyết Phi Nhi, quả thực so với đối đãi đứa con gái thân sinh còn muốn chu đáo hơn.

“Di hai, di không cần tiếp con, di tự mình ăn đi.”

“Phi Nhi, con vẫn luôn ở trong Nhà họ Hoàng Phủ, thật vất vả mới trở về một lần, lão gia lại không có ở đây, di đương nhiên phải chiều cổ con.” Tôn Vân Vân hòa ái cười.

Tuyết Phi Nhi chậm rãi rũ xuống mi mắt. ....

‘ hừ, chôn chúc tế gà không có hảo tâm, lúc ba tôi ở đây bà làm ra vẻ, lúc ba tôi không ở đây bà còn làm ra vẻ, quả thực là diễn viên trời sinh!! ’ trong lòng cô âm thầm nghĩ ngờ Tôn Vân Vân chân thành, trên mặt lại không có biểu hiện ra một chút không vui nào.

“Vương quân gia!” Mặt vô biểu tình buông chén đũa trong tay xuống. Thotho_

Chỉ chớp lát sau, Vương quân gia liền chạy tới nhà ăn: “Nhị tiểu thư, xin hỏi cô có cái gì phân phó sao?”

“Tôi vừa mới kêu ông hầm tổ yến, ông lập tức lấy lại đây cho tôi!!”

“vâng, nhị tiểu thư.” Vương quân gia thu được mệnh lệnh, vẫy tay với một người hầu: “Mau, đem cho nhị tiểu thư. ....”

“Vương quản gia, tôi muốn ông lấy cho tôi!! Không nghe được sao?”

“hà..... Đây..... vâng vâng.” Vương quản gia quay người liền đi đến vị trí phòng bếp.

Tuyệt Phi Nhi trầm mắt, mắt ngấm bóng dáng Vương quản gia, lại nhìn về phía Tuyết Vi ở đối diện.

“Khụ.....” Tuyết Vi mặt vô biểu tình ho khan một tiếng.

Sắc mặt Tuyết Phi Nhi lập tức trầm xuống, quay đầu lại, cao giọng thúc giục: “Vương quản gia, ông lẽ mà cái gì? Còn không nhanh lên.”

“vâng, vâng, nhị tiểu thư, tôi lập tức lấy tới cho cô.” Vương quản gia vội vàng tìm kiếm bỏ lót tay.

Thấy vậy, Tuyết Phi Nhi không kiên nhẫn vọt tới phòng bếp: “Ông tìm cái gì đó?!”

“Nhị tiểu thư, cái nồi này quá nóng, tôi tìm miếng lót tay.” Thotho_

“Còn cần miếng lót tay cái gì? Ông chạy nhanh mang qua cho tôi!!! Bây giờ! Lập tức!!”

“Đây.....” mắt Vương quản gia nhìn trong nồi còn đang sôi trào, nếu là tay không mang qua, đôi tay kia còn không phải bị nóng phỏng rồi sao?

“Vương quản gia.....” Tuyết Phi Nhi xem Vương quản gia chậm chạp chưa động, đôi tay vẫy quanh trước người, nheo lại đôi mắt lạnh: “Xem ông ý tứ này, là muốn tôi chính mình mang qua, đúng không?!!”

“Không..... Không..... Không, nhị tiểu thư, tôi đây liền mang qua, mang qua liền.” Vương quản gia liên tục gật đầu, vẻ mặt khó khăn đi đến trước nồi còn đang sôi trào.

Ông dùng sức cắn môi, hít một hơi mạnh mẽ, tay không liền duỗi về phía nồi. “ừm.....” Ở một khắc chạm vào kia, Vương quản gia bị nóng vẫn là không chịu được lùi tay về: “Nhị..... Nhị tiểu thư.....”

Ông khát vọng Tuyết Phi Nhi có thể buông tha cho mình, nê hà.....

“mang!!!” Tuyết Phi Nhi không dung Vương quản gia bất luận thương lượng đường sống gì.

Roi vào đường cùng, Vương quản gia nghĩ ngang, phiền não liền bùng lên cái nồi nóng bỏng .....

Giờ khắc này..... Thotho_

Ngồi ở vị trí nhà ăn, vẫn luôn xem một tường trong phòng bếp Tuyết Vi âm thầm nở nụ cười.....

“A a a.....” Vương quản gia liền tru lên hừ hừ, một đường bụng nổi lên trên bàn nhà ăn. Đau chết nửa cái mạng già của ông, thái dương phủ kín mồ hôi lạnh.

Bị cực nóng phỏng, đôi tay Vương quản gia xem ra ở trong khoảng thời gian ngắn không có biện pháp cầm đồ vật, quả thực thương tích không biết so với vết thương của Tôn Văn Văn nghiêm trọng hơn nhiều ít lần.

Này có thể nói là.....

Hại người thành hại mình!

“Tiểu thư, cô chân thần, vì sao cô làm được? Lúc em nhìn nhị tiểu thư làm khó dễ Vương quản gia, em đều choáng váng.”

Hậu hoa viên.

Tuyết Vi ngồi ở trên một cái ghế đá, mắt cười nhạt nhìn Ninh Ninh bên cạnh: “không phải chị nói sao, kêu em xem kịch vui là được.”

“Không phải, không phải, tiểu thư, em thật sự quá tò mò. Buổi chiều nhị tiểu thư về nhà, em còn tưởng rằng chúng ta lại gặp tai vạ đến nơi, không nghĩ tới, nhị tiểu thư liền dường như thay đổi thành một người khác, đầu tiên là quan tâm phu nhân, lại thể phu nhân tìm Vương quản gia xả giận. Tiểu thư, cô sẽ không làm pháp thuật gì chứ???”

Pháp thuật sao?!! Thotho_

A, nếu cô có pháp thuật, việc đầu tiên là đem người đàn ông lưu manh kia ** làm biến mất!! “Ninh Ninh, em xem tiểu thuyết huyền huyền nhiều quá đi? Còn pháp thuật đâu. Ha hà.....”

“rốt cuộc là chuyện gì, tiểu thư, cô nói cho em.....” Ninh Ninh lôi kéo cánh tay Tuyết Vi, làm nũng với cô.

Không chịu nổi đũa nhỏ này năn nỉ ỉ ôi, lúc Tuyết Vi vừa muốn bắt đầu cời bỏ đáp án .....

“Tuyệt Vi!!!” Một tiếng rống to phát ra, Tuyết Phi Nhi mang theo Tiểu Hề hùng hổ đi tới trước mặt cô. “Lúc này em vừa lòng chưa?!”

“Ha ha..... Chị hai, hôm nay, thật là đa tạ chị đây.” Tuyết Vi chậm rãi từ vị trí ngồi đứng lên, trên mặt treo một nụ cười không nhận thức được.

“chùng nào thì em mới bằng lòng đem báo cáo chữa trị màng trinh kia cho chị!!!”

“Chị hai, ngày hôm qua lúc tìm chị em đã nói qua, nếu chị có thể bảo đảm mẹ em chu toàn, em bảo đảm phân báo cáo kia tuyệt đối sẽ không để Hoàng Phủ Quân Trường nhìn đến, nói cách khác.....” Nói đến đây, độ cung khoe miệng Tuyết Vi dần dần gia tăng.

Tại đây ánh trăng chiếu rọi xuống, mặt cô xinh đẹp vào giờ phút này thoát nhìn âm lãnh như vậy, giống như mang theo gọi người vĩnh viễn sờ không rõ, sâu không lường được.....

“Tuyệt Vi!!!” Bấy giờ chọc Tuyết Phi Nhi muốn thọc chết cô. Tho tho_

Không khỏi nghĩ lại một màn ngày hôm qua .....

‘nha, sao em lại tới đây? Không biết em đã bị đuổi ra khỏi Nhà họ Hoàng Phủ sao?!! ’ Tuyết Phi Nhi vừa thấy Tuyết Vi xuất hiện liền mở miệng khiêu khích.

Tuyết Vi cũng không có đáp trả, mà là cười nhạt ngồi ở trước mặt cô: ‘Chị hai, hôm nay em tới làm một vụ mua bán lớn với chị!’

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44

‘mua bán lớn sao?! Ha ha ha, thật buồn cười, em chính là một đứa con riêng không thân phận, không địa vị, lại không có bối cảnh, chỉ tư sinh mà thôi, lấy tư cách gì tới nói chuyện với chị??? Nếu không phải năm đó ba ba làm một cái không cần thận làm lớn bụng người mẹ hạ tiện của em, em cho rằng kiếp này em có thể có mệnh làm tam tiểu thư Nhà họ Tuyết sao?!! ’

‘Chị hai, cho nên..... em vẫn luôn thực cảm ơn, em có thể làm tam tiểu thư Nhà họ Tuyết, nói không chừng..... Qua không bao lâu nữa..... em chính là nhị tiểu thư Nhà họ Tuyết đâu. ’

Tuyết Phi Nhi vừa nghe lời này, lập tức đã nhận ra không thích hợp: ‘em có ý tứ gì?!! ’

‘không, không có ý gì, em chính là muốn cho Chị hai xem một thứ.....’ nói xong, Tuyết Vi chậm rãi móc ra một phần báo cáo từ trong túi xách đặt ở trên bàn.

Còn không đợi Tuyết Phi Nhi mở ra, cô cũng đã đứng lên.....

‘Chị hai, hôm nay mẹ em bị Vương quân gia làm bị thương tay. Em thật hy vọng Chị hai có thể thay mẹ em ra mặt một chút, em tin tưởng Chị hai..... chị nhất định sẽ không cự tuyệt em, đúng không? ’ ngoái đầu nhìn lại, trong mắt Tuyết Vi ẩn chứa một tia sáng sắc bén nói không hết.

Tuyết Phi Nhi vừa thấy đến ánh mắt này của cô, trong lòng ‘lộp bộp’ lập tức liền trầm xuống. Tho tho_

Mắt nhìn bóng dáng Tuyết Vi rời khỏi, cô vội vàng mở ra phần báo cáo kia, mới biết được.....

Hoá ra cái này đúng là chứng cứ cô làm phẫu thuật vá màng trinh!!!

Ký ức kéo về.

Tuyết Phi Nhi nắm chặt nắm tay nhỏ ‘chi chi’ rung động, nhìn mặt Tuyết Vi trước mắt mang vẻ tươi cười, cô giận dữ hét: “Tuyệt Vi, tao nguyên rủa mày ra cửa bị xe đâm chết!!!”

“Ha ha, Chị hai, đêm đó phải người ném em tới căn cứ quân sự, em đều không có chết, em nghĩ, em còn có mệnh nhìn người nào đó chết trước.”

“mày..... Tao không biết mày đang nói cái gì.”

Ha ha, nếu Tuyết Phi Nhi không chịu thừa nhận, Tuyết Vi cũng không muốn nhiều lời làm gì, dù sao, lần này đã không biết là lần thứ mấy Tuyết Phi Nhi muốn dồn cô vào chỗ chết.

Nhớ tới trước kia, cô sẽ ngây ngốc chạy tới cáo trạng cùng với cha. Nhưng mỗi lần cáo trạng xong trở về, đều là một thân cô sai, cái gì đổ tội cho Chị hai; cái gì nói dối; kết quả lần nào không phải cô bị một trận đòn hiểm? Còn Tuyết Phi Nhi ở bên cạnh chế giễu chứ?

Bây giờ, cô cũng đã học thông minh, chỉ cần thận trọng từng bước ở Nhà họ Tuyết là đến nơi.

Nhưng..... Thotho_

Cái buổi tối kia, thật là chuyện lớn với cô. May mắn..... Gặp Hoàng Phủ Minh cứu giúp!!

“chị nói cho em biết Tuyết Vi, em đừng đổ oan cho chị. Trình độ em ác độc, người muốn em chết khẳng định nhiều không kể xiết!!!”

“Đúng không?” Tuyết Vi hồ nghi nghiêng đầu: “Cùng người một nhà so sánh với chị, em còn kém xa đi?”

“Hừ. Tuyết Vi, có một số việc, trong lòng em hay chị đều biết rõ ràng, người khác không biết em là cái thứ gì, em cho rằng chị còn không biết tâm địa em ác độc sao? Phấn báo cáo làm phẫu thuật và mảng trình, nhất định em đã sớm có, vì sao không đề cập tới sớm lấy ra tới uy hiếp chị, còn tới nói thẳng với chị sao?!!!!”

Đối với chuyện này, Ninh Ninh vẫn luôn rất là tò mò, rõ ràng tiểu thư nhà mình sớm đã có nhược điểm của Tuyết Phi Nhi lại chậm chạp không có lấy ra tới, cô vẫn luôn muốn biết là nguyên nhân gì.

“Chị hai, việc này cũng không thể trách em không phải? Em biết bản lĩnh chị thật sự lớn, nếu em không giúp đỡ chị thông qua nghiệm thân của Nhà họ Hoàng Phủ, phấn báo cáo này trên tay em..... Chị sợ đã sớm thành phế thải rồi chứ?!”

Đúng vậy!!

Sở dĩ Tuyết Vi chậm chạp không có lấy ra phân báo cáo kia là bởi vì thời cơ không đủ thành thực thôi!

Nếu sớm lấy ra tới, Tuyết Phi Nhi vô cùng có khả năng có đối sách khác hóa giải. Nhưng nếu Tuyết Phi Nhi đã thông qua Nhà họ Hoàng Phủ nghiệm thân, lấy báo cáo ra tới nói..... Thotho_

Tội danh của Tuyết Phi Nhi chính là lừa gạt toàn bộ Nhà họ Hoàng Phủ, nếu như bị Hoàng Phủ lão gia và Hoàng Phủ Minh biết, hậu quả có thể nghĩ!!

“Chị hai, em buồn ngủ, chị cũng sớm nghỉ ngơi nha.” Dứt lời, mặt cô tươi cười đi về biệt thự .....

Ninh Ninh đi theo bên cạnh cô, ngưng thần nhìn biểu tình Tuyết Vi .....

Cô đột nhiên phát hiện, tiểu thư nhà mình lại sâu không lường được như thế, rốt cuộc là tiểu thư hạ một ván cờ lớn cỡ nào đây? Giống như đem tất cả mọi người đề cập ở trong đó.

Toàn thân mà rời khỏi Nhà họ Hoàng Phủ, hợp lý lấy cơ cự tuyệt hôn sự cùng Hoàng Phủ Minh;

Ninh Ninh vốn tưởng rằng, lúc này đây bọn họ trở lại Nhà họ Tuyết, nhất định sẽ bị khi dễ đến không cách nào xoay người, lại không nghĩ, tiểu thư sớm đã bắt được hồ phù bảo mệnh.

Thứ nhất, cô không cần gả cho người không yêu; thứ hai, các cô lại không sợ bị khi dễ ở Nhà họ Tuyết.

Mưu kế này, thật sự quá chu toàn.

Chu toàn đến..... Thotho_

Ninh Ninh cảm thấy chính mình khả năng kiếp này đều không thể xây dựng ra tới, cũng nhìn không thấu.....

Bất quá, cô biết rõ ràng, nếu tiểu thư nhà mình chỉ chút đầu óc này đều không có, chị sợ.....

Hiện giờ Tuyết Vi đều đã chết không biết mấy trăm lần!!

Đem xuống.

Tuyết Phi Nhi phẫn nộ nhìn bóng dáng Tuyết Vi khoan thai rời khỏi: “Tiện * nhân!! Tiện * nhân!! Tuyết Vi, cái đồ tiện * nhân này!!! Đem mày tới căn cứ quân sự cũng không có giết chết được mày, vậy mà mày còn có thể xoay người tới áp chế tao!?”

“Nhị tiểu thư, cô không cần tức giận như vậy .....”

“Câm miệng!!!” Tuyết Phi Nhi gầm nhẹ một tiếng, dọa Tiểu Hề sợ. “Không được, không được..... Nếu bị Tuyết Vi kiểm chế đi xuống như vậy, sớm muộn gì có một ngày tôi sẽ bị nó giết chết!!! Tiểu Hề, lập tức gọi điện thoại cho mẹ tôi!!!”

“vâng..... Nhị tiểu thư.” Nói xong, Tiểu Hề lấy di động ra gọi cho mẹ của Tuyết Phi Nhi.

Điện thoại chuyển được, cô trình điện thoại tới trong tay Tuyết Phi Nhi .....

“Mẹ..... bên này con gặp phiền toái lớn, khi nào mẹ trở về..... Giúp con!!” Tiếng lẩm bẩm cầu xin rơi xuống, Tuyết Phi Nhi vô lực nằm liệt ở trên ghế đá..... Tho tho_

Hôm sau.

“ý a ý a, hừ hừ hừ.....” Tuyết Vi mặc một thân đồng phục y tá thuần trắng, đôi tay cắm trong túi tiền, thấp giọng khẽ ca, đi đến phòng y tá.

Không thể nghi ngờ, trải qua tuồng đêm qua, tâm tình của cô thật tốt miễn bàn.

Một đêm mộng đẹp, càng là nổi lên sinh long hoạt hổ, đoán chừng ngày hôm qua là ngày cô vui vẻ nhất từ khi đi vào Nhà họ Tuyết.

“này này, hôm nay tâm tình bằng mỹ nhân không tồi nha.” Quân y nam đi ngang qua nhìn mặt Tuyết Vi tràn đầy tươi cười, bị mê đến mất ba hồn không có khí phách.

“hôm nay chúng ta hẹn cô ấy buổi tối ra chơi được hay không?”

“được, đây là cơ hội tốt.” Máy bác sĩ nam hăng hái, liền chạy như bay tới trước Tuyết Vi. “Tuyết Vi.”

Ngừng bước chân, cô thu hồi tươi cười trên mặt, lạnh lùng nhìn mấy người đàn ông trước mắt.....

“này, Minh! Minh!” Lúc này, cuối hành lang bệnh viện, Mộ Thần Hiên cùng Hoàng Phủ Minh trở về văn phòng đột nhiên câu lấy cổ anh: “Mau xem! Mau xem, vợ anh thật được hoan nghênh.”

Tầm mắt lạnh băng nhìn về phía hành lang bên kia.....

Mấy quân y vây quanh Tuyết Vi, tựa hồ cùng cô trò chuyện cái gì.

Hoàng Phủ Minh trầm mặc không nói, ném ra tay Mộ Thần Hiên câu ở trên cổ mình liền đi tới trên lầu.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45

“Minh, anh biết không, tôi nghe nói vợ anh chính là hoa khôi của bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba, nhập màn khách hơn trăm, người theo đuổi vô số, ngay cả binh đoàn thứ ba của quân khu cũng có không ít người vì muốn gặp cô, đều cố ý giả bệnh chạy tới nơi này xem bệnh.”

Nghe Mộ Thần Hiên ở sau lưng nói lời nhại, Hoàng Phủ Minh thật hoài nghi, những người đó theo đuổi, biết tính cách thật của cô sao?

Nhớ tới sự tình ngày hôm qua, anh liền vô cùng buồn bực.

Nếu không phải thấy vết thương trên lưng cô đáng thương, anh sẽ bôi thuốc cho cô sao?

Vốn định, bôi thuốc xong sẽ lặng lẽ rời khỏi. Ai ngờ, người phụ nữ kia vẫn phát hiện ra anh.

Anh liền biết, hai người bọn họ chỉ cần gặp mặt nhất định sẽ nháo đến kết cục như vậy.

Bước chân ngừng lại, Hoàng Phủ Minh xoay mặt lạnh lùng nhìn về phía Mộ Thần Hiên: “cậu nói với tôi cái này làm gì? Là muốn tôi cho gọi tập thể binh đoàn thứ ba các người tới xử phạt sao? Vậy mà vì xem một người phụ nữ, giả bệnh sao!” Tho tho_

“hà.....” Cũng đúng, anh không có việc gì nhàn trướng đau, nói cái này với Hoàng Phủ Minh làm gì, cái này không phải đang nói người binh đoàn thứ ba bọn họ đều là bao cò sao. “Ha, ha ha, anh coi như, anh coi như..... Cái gì cũng chưa nghe thấy liền xong rồi. Nói, hôm nay vì sao anh mặc quân phục của tôi? Nên sẽ không..... anh là muốn càng tiếp cận vợ anh thêm một ít chứ?”

‘ bá ’ lập tức, sắc mặt Hoàng Phủ Minh liền trầm xuống dưới.

Mộ Thần Hiên tự biết, chính mình lại chạm vào tối kỵ..... “anh muốn đích thân tra chuyện gián điệp sao?”

“Đúng!!”

“Hừ? Vậy mà anh tính toán tự mình động thủ, xem ra..... anh đã tóa định ‘ mục đích ’ đi?” Mộ Thần Hiên một tiếng nói toạc ra huyền cơ, anh và Hoàng Phủ Minh làm bạn nhiều năm như vậy, ít nhiều cũng hiểu biết anh một ít.

“ừm”

“Minh, quả nhiên anh thật thần tốc. Thế nào? Có kế hoạch chưa?”

Hoàng Phủ Minh cười quý dị: “Buổi tối thấy. Cậu đi trước lo việc của cậu đi. ....” Quay người tiến vào văn phòng, ‘ ầm ’ một tiếng liền nhót Mộ Thần Hiên ở ngoài cửa. Tho tho_

“Dựa! Bây giờ anh đã sắm vai tôi, còn kêu tôi đi trước? Tôi vội cái gì!” Lầm bầm lầu bầu, Mộ Thần Hiên tho thần đi bộ ở trong hành lang.

“Tuyệt Vi, buổi tối hôm nay cô có thời gian không? Chúng tôi muốn hẹn cô cùng nhau đi ra ngoài tụ hội.” Trên hành lang, mấy nam quân y mỉm cười dò hỏi.

Tuyệt Vi rũ con ngươi xuống, nhàn nhạt nói: “Xin lỗi, đêm nay tôi đã có hẹn.” Nghiêng người, vòng qua mấy bác sĩ nam lập tức về tới phòng y tá.

“hà, chị biết không. ....”

“Thiệt hay giả?”

“Thật sự, thật sự!”

Phòng y tá, hai ba y tá châu đầu ghé tai lặng lẽ bàn tán.

Tuyệt Vi vừa tiến vào, trong văn phòng liền an tĩnh, tất cả mọi người đều giả bộ như vội công tác.

A. ....

Sợ là những người này lại đang nói xấu cô đi?

Tuyệt Vi cơ bản đều đã quen. Dù sao, đều là nơi phụ nữ công tác, nếu không có buồn chuyện, công tác kia liền không có sức lực. Đừng nói những người này, ngay cả cô có lúc đều thích nghe chút buồn chuyện. Tho tho_

Mặt vô biểu tình lờ lợ dựa ra, ngồi ở đó. ....

“Tuyệt Vi. ....” Phương Tiểu Nhã thần bí tiến đến bên cạnh cô: “chuyện chị ngày hôm qua ở phòng y tế là sao, bây giờ tất cả mọi người đều đang đồn đãi. ....”

‘ linh linh linh. .... ’ từng đợt chuông điện thoại cắt ngang lời Phương Tiểu Nhã nói.

“Xin lỗi, Tiểu Nhã, tôi tiếp điện thoại đã.” Tuyệt Vi lấy di động ra, nhìn điện báo biểu hiện dãy số xa lạ, nghi hoặc nhíu nhíu mày: “alo?”

“Lập tức tới văn phòng tôi!” Trong điện thoại truyền đến một giọng nam tính ra lệnh, nói xong, điện thoại ‘ tút tút ’ một tiếng liền cắt đứt.

Đáng chết!

Chuyện này có ý tứ gì?

Đánh cái điện thoại không tự báo gia môn, đã kêu đối phương đi tới văn phòng anh, dựa vào cái gì?

Không đi!

Mười phút sau. ....

‘ linh linh linh ’ cái dãy số xa lạ kia gọi tới lần thứ hai.

Tuyệt Vi mặt vô biểu tình tiếp ..... Tho tho_

“Đã mười phút, cô bỏ cũng đã bỏ đến văn phòng tôi, vì sao còn chưa tới?!!!”

Giọng rít gào rót vào trong màng nhĩ Tuyệt Vi, làm đau lỗ tai cô. Cẩn rằng, cô nhu nhược hỏi: “Xin hỏi, anh là?”

“giọng tôi cô nghe không hiểu sao?!”

Sao có thể nghe không hiểu?

Một cái giọng lưu manh, cho dù cô hóa thành tro cũng sẽ không quên. “à, tôi biết anh là ai, anh là đồng học của tôi ..... Hắc Cầu đàn, đúng hay không??”

Trong phút chốc, thái dương Hoàng Phủ Minh bên kia điện thoại tức khắc nổi lên. Người phụ nữ đáng chết này, vì sao thòi thòi khắc khắc miệng đều

không buông tha người như vậy! “Không tới đúng không? Được!! Tôi tự mình đi đón cô!!!!”

‘ tút ’ điện thoại cắt đứt.

Tim Tuyết Vi lập tức liền nhảy tới cổ họng.

Không xong, lúc này chơi lớn, anh sẽ không trực tiếp giết đến phòng y tá rồi cô ra đi chứ??

Ý tưởng này mới vừa rơi xuống .....

‘ rầm ’ một tiếng, cửa lớn phòng y tá bị người một chân đá văng từ bên ngoài.

Chỉ thấy, Hoàng Phủ Minh như hung thần ác sát đứng ở nơi đó, một đôi mắt lạnh lẽo hàn quang nhìn Tuyết Vi ngồi ở trong góc ..... Thotho_

Anh.....

Chẳng lẽ dòi đi trong nháy mắt sao? Mới vừa cúp điện thoại cũng không đến nửa phút, liền chạy qua tới???

Trong tức khắc vẫn phòng lâm vào một mảnh an tĩnh.

Sau một lúc lâu qua đi, một đám y tá ngồi đang ở trên vị trí ‘ bá ’ lập tức liền từ vị trí đứng lên: “Mộ tướng quân.....”

Hoàng Phủ Minh giống như là không có nhìn đến những người đó, liền vọt thẳng đến trước Tuyết Vi.

“anh.....”

Còn không đợi cô mở miệng, Hoàng Phủ Minh duỗi tay liền túm chặt sau cổ cô: “đi với tôi!” Nhắc cô đi ra ngoài.....

Một màn này, không khỏi có chút trở về thời tiểu học.

Học sinh hư vì chơi đùa chạy ra ngoài chơi, kết quả bị lão sư trực tiếp xử lý, bắt lấy áo học sinh hư đi ra.

Sắc mặt Tuyết Vi đen lại nhìn ánh mắt kỳ dị của y tá trong phòng, hận không thể trực tiếp tìm cái hầm ngầm chui vào .....

“này, này, xem ra buổi sáng hôm nay nghe đồn là sự thật. Tuyết Vi thật cùng Mộ tướng quân có một chân!?” Thotho_

“Tôi liền nói đi. Ngày hôm qua, có y tá tận mắt nhìn thấy hai người bọn họ ở bên trong phòng y tế làm loại chuyện này. Ai nha, miễn bàn nhiều phiền nhiễu, Tuyết Vi vẫn luôn kêu ở trên * giường.”

“A..... Lại là không biết xấu hổ như vậy sao?”

“Đúng vậy, đều nói mình tao dễ chán; ám tiện khó phòng, tôi đã sớm nói bên ngoài Tuyết Vi nhìn như thanh cao, trong xương cốt không biết lẳng lơ bao nhiêu. Mộ tướng quân vừa mới tới bộ phận chữa bệnh của chúng ta mấy ngày, hai người này liền đến cùng nhau rồi.”

“Thật là ti tiện. Vì thăng chức tăng lương liền thông đồng với cấp lãnh đạo sao? Một cô Tuyết Vi làm được. Bất quá Mộ tướng quân cũng thật là, vì sao liền cùng cô ta ở phòng y tế làm đi lên đầu, quá không chú ý tác phong và kỷ luật.”

“Đúng vậy..... Đúng vậy.....”

Y tá trong nhà lập tức nổ tung nổi, sự tình Tuyết Vi và Hoàng Phủ Minh càng lan truyền càng mãnh liệt.

Lúc này, Mộ Thần Hiền cách một cánh cửa nghe những người đó buôn chuyện, nước mắt đều sắp lưu lại, nếu anh thật làm Tuyết Vi cũng sẽ nhận, vấn đề là, ngay cả chạm vào anh cũng chưa chạm qua người phụ nữ kia một chút nào, vì sao liền gặp phải đại sự như vậy???

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46

Binh đoàn thứ ba, văn phòng tổng binh trưởng của bộ phận chữa bệnh.

Hoàng Phủ Minh giống như là dẫn theo con gà con cường ngạnh túm Tuyết Vi mang đến văn phòng.

mũi y tá trên đầu cô cũng oai, quần áo cũng nhẵn, cùng với hình tượng cô ngày thường xinh đẹp quả thực hình thành tiền minh đối lập. “Tôi nói, Mộ tướng quân, lần sau ngài có thể chú ý điểm ảnh hưởng hay không?? Đây chính là bệnh viện quân đội, anh kéo tôi đi ra ngoài như vậy, người khác sẽ nghĩ sao??”

“Đó là việc của bọn họ!” Từ trước đến nay Hoàng Phủ Minh sẽ không để ý tới suy nghĩ của người khác, ở trong thế giới của anh, chỉ có hai chữ ‘ mệnh lệnh ’!

“ok, anh có thể không ngại. Nhưng mà tôi để ý. Ngày hôm qua hai ta bị người nhìn cho đã mắt, còn chưa đủ. Nay anh còn muốn đem sự tình làm lớn hơn nữa sao?”

“Ai bảo tôi kêu cô, cô không tới!” Thân thể Hoàng Phủ Minh dựa vào ở trên lưng ghế, biểu tình một vẻ ‘ đây là cô tự tìm ’.

“Chẳng lẽ anh kêu tôi, tôi phải đi qua sao?”

“Đúng!”

“Lý do gì?” Thotho_

“Tôi là thượng cấp lãnh đạo cô, đây là lý do!!” ‘ bóp ’ Hoàng Phủ Minh dùng sức đập xuống mặt bàn.

Khi thể Tuyết Vi lập tức liền xiù xuống, đủ rồi, chỉ một câu ‘ tôi là thượng cấp lãnh đạo cô ’ như vậy đủ rồi. “vậy xin hỏi, Mộ tướng quân, ngài tìm tôi có chuyện gì sao?”

“Tan tâm bồi tôi cùng nhau ăn cơm!”

“.....”

Ăn..... Ăn..... Ăn cơm sao?!!

Tuyết Vi không nghe lắm chứ? Lưu manh này vất vả gọi điện thoại, lại tự mình tới cửa tìm cô chính là buổi tối ăn cơm sao?! “Tôi từ chối!”

“cô không có quyền từ chối!” Hoàng Phủ Minh một ngụm liền phản bác lại cô.

“Vì sao không có quyền??”

“Còn muốn tôi lặp lại lý do một lần nữa sao?!”

Gia?? Người này! Tuyết Vi khó hiểu ôm đôi tay ở trước ngực: “Tôi nói, Mộ tướng quân, thời gian này đi làm, tôi là cấp dưới của ngài, thời gian tan tâm, chúng ta đã có thể không có một phần tiền quan hệ, anh còn muốn dùng quan uy tới áp chế tôi sao?”

“Bồi tôi ăn cơm tính tăng ca!” Thotho_

Mẹ nó, lý do này cũng quá gượng ép đi? “Tôi từ chối tăng ca!”

“Có thể! Bây giờ, tôi cho cô hai cái lựa chọn. Một, buổi tối cô ngoan ngoãn bồi tôi đi ăn cơm.”

“còn hai thì sao?”

“Hai.....” Hoàng Phủ Minh nheo lại đôi mắt lạnh, đứng dậy, gầm nhẹ: “bây giờ cô lập tức thu thập đồ đạc rút xéo cho tôi, sau khi tôi giờ tôi tan tâm, tiếp tục cùng tôi đi ăn cơm!!!”

“.....”

Một trận gió lạnh xẹt qua thân thể Tuyết Vi, cô ngẩn người nhìn người đàn ông trước mắt, lưu manh này..... Quả thực..... mẹ nó quá lưu manh. Cái này xem như lựa chọn sao?

Nói như vậy, dù sao kết quả cũng là đêm nay cô cùng anh đi ăn cơm sao?? đương nhiên là cô chọn một.

Tuyết Vi trầm mặc không nói gì gục đầu xuống, thấp giọng nói: “Buổi tối gặp.”

Nhìn bóng dáng cô cô đơn, Hoàng Phủ Minh bất đắc dĩ nở nụ cười.

Anh xem như phát hiện, chỉ cần cùng người phụ nữ này ở bên nhau, cảm xúc anh liền sẽ không hiểu sao bị tác động, cho dù đang bình tĩnh cũng sẽ trở nên phát cuồng; đến nỗi lúc phát cuồng..... Chỉ biết càng thêm luống cuống!

“người phụ nữ có ý tứ. Hy vọng..... cô đừng làm tôi thất vọng!” Thotho_

‘ Cốc cốc cốc ’

“Tiến vào!” Thu hồi biểu tình dư thừa trên mặt, Hoàng Phủ Minh lạnh lùng trả lời.

Mộ Thần Hiên đẩy ra cửa văn phòng một phen, đầy bụng u oán vọt tới trước mặt Hoàng Phủ Minh: “anh thật là quá đáng, Minh!”

“Vì sao?”

“vì sao bây giờ anh lợi dụng thân phận tôi khắp nơi làm xằng làm bậy?”

“Có quan hệ gì sao?” Về mặt Hoàng Phủ Minh không ngại nhìn anh.

“cũng không quan hệ anh. Đến bây giờ Hoàng Phủ Minh anh đều là một Quân Trường uy nghiêm, Mộ Thần Hiên tôi bây giờ hoàn toàn biến thành một người ở bộ phận chữa bệnh làm loạn quan hệ nam nữ, lại biến thái ** , anh kêu tôi về sau còn có mặt mũi gặp người sao?!” Mộ Thần Hiên càng nói càng ủy khuất, bây giờ tâm tư anh chỉ có muốn đổi tên.

“Dù sao thanh danh cậu vốn dĩ chẳng ra gì, tôi chính là giúp cậu bỏ thêm kính mà thôi, có lẽ cậu còn nhận được một cái danh hiệu tướng quân phong lưu, đến lúc đó cậu đừng đến cảm tạ tôi.”

Nhìn mặt Hoàng Phủ Minh lời lẽ chính đáng, quả thực Mộ Thần Hiên không thể tin được, vì sao anh dùng biểu tình như vậy nói ra??

Thật tm..... Xấu xa!!!! Thotho_

*

Đến thời gian tan tầm, Tuyết Vi vừa rời khỏi bệnh viện.

Một chiếc xe tư nhân đậu ở bên đường hồi lâu liền chậm rãi chạy lại chỗ cô.

‘ tin tin tin ’ tiếng còi vang lên.

Tuyết Vi nghi chân nhìn đã lâu, sau khi xác định ngồi vị trí điều khiển chính là Mộ Thần Hiên, cô vội vàng chạy tới, kéo cửa xe ra: “Nha, mộ Đại tướng quân, thật khiêm tốn, không lái xe quân đội sao?”

“cô gặp qua quan quân nào dám lái xe quân đội làm việc tư chưa?” Hoàn toàn chính là tìm chết.

“Thật nhìn không ra tới, sẽ có việc anh biết sợ sao?”

Không phải Hoàng Phủ Minh sợ, chủ yếu.....

Cái quy củ này không được dùng xe quân đội cho việc tư chính là anh tự mình ký kết, sao anh có thể tự mình phá vỡ mệnh lệnh của mình? Về sau, anh làm Quân Trường còn hỗn loạn ra sao?!

Chính yếu chính là.....

Sự tình hôm nay, cũng không nên xuất động xe quân đội.

Hoàng Phủ Minh trầm mặc không nói khởi động xe.

Sau khi liên tục xuyên qua mấy con phố, xe chậm rãi đậu ở cửa một quán món ăn Quảng Đông. Thotho_

Quán này ở hoàng thành vô cùng nổi danh, không ngừng thay đổi, phục vụ càng vô cùng chu đáo. Không ít phú thương, chính khách đều yêu thích tới nơi này dùng cơm.

Vừa vào quán, Hoàng Phủ Minh liền chọn vài món đồ ăn nổi danh của quán này.

Tuyết Vi liếc mắt một cái liền nhìn ra, người này, nhất định thường xuyên tới nơi này tiêu phí!

“này, tôi là người thứ mấy?” Thừa dịp lúc mang thức ăn lên, cô lại bắt đầu nổi lên tính trêu chọc Hoàng Phủ Minh.

“Cái gì người thứ mấy?”

“Tôi là người phụ nữ thứ mấy bị anh mang đến nơi này.”

Hoàng Phủ Minh trầm mặc rũ mi mắt xuống, sau một lúc lâu, anh lạnh giọng cười nói: “Tôi muốn nói là người đầu tiên, cô tin sao?”

Đương nhiên không tin!!!

Nhớ rõ lần đó, Tuyết Vi cùng anh đi quán chủ đề trà, anh biểu hiện hoàn toàn không giống như là một cao thủ thích trêu đùa phụ nữ.

Nhưng sau lại biết được anh chính là Mộ Thần Hiên. Tuyết Vi quả thực không thể tin, anh chính là Hoa Hồ Điệp trong truyền thuyết ở binh đoàn thứ ba. Cô vẫn luôn rất buồn bực, những người phụ nữ đó có phải chỉ nhìn trộm khuôn mặt anh liền mắc câu hay không, bây giờ xem ra sao..... Tho tho_

“Hừ, anh bớt nói, ai không biết lịch sử Mộ tướng quân phong lưu, vậy mà anh không biết xấu hổ nói tôi là người phụ nữ đầu tiên bị anh mang đến nơi này? Mặt anh không đỏ sao? Này, nói, nên anh sẽ không thường xuyên dùng chiêu này để các người phụ nữ xoay quanh ở bên cạnh anh đi?”

Hoàng Phủ Minh thật không biết nên nói cái gì cùng người phụ nữ này cho phải.

Mộ Thần Hiên đích xác hoa danh bên ngoài, nhưng anh là Hoàng Phủ Minh!

Đại bộ phận thời gian của anh đều ngâm mình ở quân đội, nơi nào có công phu thường xuyên mang phụ nữ ra tới hẹn hò?!

Đơn giản, anh cũng không giải thích, mặc cho Tuyết Vi châm biếm mình.

Chỉ chốc lát sau, đồ ăn bọn họ chọn đã dọn lên đủ rồi.

Tuyết Vi sớm đã đói đến bụng thăm kêu, cũng bắt chấp cái gì lịch thiệp, cầm lấy đũa liền hoạt động.

Trong lúc vô tình ánh mắt lia về phía người đàn ông đối diện .....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47

Chỉ thấy, Hoàng Phủ Minh ưu nhã gấp một miếng cá để vào trong chén, dùng đầu nhọn chiếc đũa, một chút, một chút khảy xương cá ra tới.

Hoàng Phủ Minh đã nhận ra ánh mắt cô kỳ dị, lạnh lùng nâng lên mi mắt: “Đang xem cái gì?”

“A, không. .... Không có gì. ....” Tiếp tục cúi đầu ăn xong rồi.

Nói thật, có thể là do tính cách hiếu thắng gây ra, từ khi Tuyết Vi tiến vào Nhà họ Tuyết vô cùng chú ý tu dưỡng lễ nghi.

Không phải tự biên tự diễn, cô tự nhận chính mình lễ nghi tuyệt đối sẽ không để người ta nhìn vào chê cười. Nhưng. ....

So sánh với người đàn ông này, cô hồ thẹn không bằng, ăn cá vậy mà dùng chiếc đũa bới móc chứ?!

Thật không cách nào liên hệ với sinh hoạt của anh ở trong quân đội, không biết còn tưởng rằng anh xuất thân là quý tộc!

Nghĩ lại, nửa năm này sinh hoạt ở bệnh viện quân đội, cô cũng tiếp xúc không ít quan quân lớn lớn bé bé, cơ bản đại bộ phận quân nhân đều mang theo tính tình thô kệch trên người. Không phải đầy miệng thô tục, chính là không câu nệ tiểu tiết.

Quan quân giống anh như vậy, giờ tay nhấc chân đều lộ ra vài phần ưu nhã thật đúng là hiếm thấy. Không thể phủ nhận. ....

Người đàn ông như vậy làm Tuyết Vi thấy hiếm lạ!

‘linh linh linh. ....’ Tho tho_

Com ăn đến một nửa, điện thoại Hoàng Phủ Minh đột nhiên vang lên: “Tôi đi ra ngoài tiếp điện thoại chút.” Anh xoay người rời khỏi bàn ăn.

Cũng chỉ dư lại một mình Tuyết Vi hưởng thụ món ngon đầy bàn phong phú .....

“Diệp thiếu, buổi tối hôm nay ăn com xong, chúng ta đi nơi nào?”

“Nghe theo em.”

“Ừm. .... em đây suy xét.”

Lúc này, cách đó không xa, giọng một nam một nữ đối thoại hấp dẫn lực chú ý của Tuyết Vi.

Cô theo bản năng nghiêng đầu nhìn lại, chỉ thấy Diệp Triết Hạo mang theo một mỹ nữ chậm rãi đi vào trong nhà ăn .....

Thật khéo!

Từ khi chia tay cùng Diệp Triết Hạo đến nay thời gian cũng phân biệt không tới nửa tháng, bọn họ không có gặp mặt, ngay cả điện thoại đều không có gọi qua một lần, lại không nghĩ không biết sao xui xẻo vậy mà ngẫu nhiên gặp được!

Cố nhân gặp mặt không khỏi xấu hổ, Tuyết Vi không phát hiện ra anh, tiếp tục cúi đầu ăn đồ vật.

“Vi Vi?” Nhưng ai biết, Diệp Triết Hạo đi vào nhà ăn liếc mắt một cái liền nhìn trúng cô. Tho tho_

Nghe xưng hô này quen thuộc mà ấm lòng, Tuyết Vi đột nhiên cảm thấy có chút châm chọc. Buông đôi đũa trong tay, ngược mắt, nhìn về phía Diệp Triết Hạo bước nhanh đi tới mình.

“Diệp thiếu, cô ta là ai?” Người phụ nữ bên cạnh Diệp Triết Hạo nghi hoặc đánh giá Tuyết Vi.

Ánh mắt này, làm người thoạt nhìn thực không cảm tình.

“Cô ta..... Cô ta là bạn gái cũ của anh!”

Làm Tuyết Vi hoàn toàn không nghĩ tới chính là, Diệp Triết Hạo sẽ dùng giọng điệu như vậy tới giới thiệu mình, khẩu khí giống như tràn ngập khinh thường cùng châm chọc.

“à..... Hoá ra cô ta chính là trong cái Tuyết Vi sao?”

‘ trong cái ’ Tuyết Vi?

Cô thật muốn biết Diệp Triết Hạo nói cùng người phụ nữ này về chính mình như thế nào, nhìn phản ứng người phụ nữ này một cái sau khi nghe đến tên cô, vừa thấy liền biết.....

Nhất định chưa nói qua lời gì hay.

Thật đáng buồn.....

“Thật khéo, Vi Vi.” Tho tho_

“vâng, thật khéo.” Tuyết Vi tự nhiên cười cười.

“Cùng bạn ra ăn cơm sao?” Mắt Diệp Triết Hạo ngắm vị trí đối diện Tuyết Vi, vừa thấy liền biết nơi này có người ngồi qua.

“ừm”

“Đúng rồi, Vi Vi. Anh nghe nói, em bị Nhà họ Hoàng Phủ từ hôn, việc này là thật sự sao?”

A, không cần hỏi, việc này khẳng định là Tuyết Phỉ Nhi nói, cũng không biết Tuyết Phỉ Nhi nói cho Diệp Triết Hạo, cô là bởi vì cái gì bị từ hôn.

“ừ.”

“Ai, thật đáng tiếc.” Khẩu khí Diệp Triết Hạo ra vẻ đồng tình thờ dài, cánh tay như có ý ôm lên đầu vai người phụ nữ bên cạnh.

Nhìn đến hình ảnh này, Tuyết Vi không ngừng không có khẩu vị, ngược lại.....

Ngược lại có loại hi cảm không hiểu đâu?

Diệp Triết Hạo là khoe ra với cô, bây giờ anh thực hạnh phúc sao?

Đang nghĩ ngợi tới. Tho tho_

Diệp Triết Hạo lại nói như đâm thật sâu vào trái tim Tuyết Vi.....

“Vi Vi, em có nghĩ tới..... em sẽ có kết cục hôm nay sao?”

Trái tim, đột nhiên co lại.

Nhìn đôi mắt Diệp Triết Hạo tràn ngập châm chọc, Tuyết Vi cũng không cách nào xem anh cùng chị cô năm trước, lúc cô thống khổ nhất, anh là người đàn ông ấm áp liên hệ ở bên nhau.....

Ở trong lòng của Tuyết Vi, vẫn luôn tồn tại hình tượng anh là người đàn ông ấm áp. Cho dù chia tay, cô cũng không cách nào quên cái đêm trời mưa kia.....

Đêm cô ý đồ nhảy xuống sông.....

Hình ảnh Diệp Triết Hạo không màng nước sông lạnh băng cứu cô lên.

Nhưng hiện nay.....

Cái hình ảnh kia lại bị phá thành mảnh nhỏ.....

Có lẽ.....

Mặt chân thật của một người, chỉ có ở dưới tình huống không hề ích lợi lẫn nhau mới có thể hoàn toàn bại lộ đi.

“Diệp tiên sinh, anh muốn nói cái gì?” Tuyết Vi nhàn nhạt mở miệng. Thotho_

“A, xem ra lúc trước Phi Nhi thật sự không nói sai với tôi, em cùng tôi ở bên nhau, bắt quá là lấy tôi làm cái ván cầu, nhìn trúng tiền nhà tôi. Kết quả, có Nhà họ Hoàng Phủ là gia tộc càng cường đại xuất hiện, em lập tức liền chia tay cùng tôi. Chỉ sợ, ngay cả em đều không có nghĩ đến, cuối cùng sẽ là giò tre mức nước công dã tràng đi?”

Trong cái gì.....

Lúc này cô có thể cười sao?

Bây giờ Diệp Triết Hạo là sửa lại bi tình lộ tuyến sao? Hay là mất trí nhớ rồi hả?

Là ai cùng chị cô thuê phòng, bị cô phát hiện? Bây giờ, ngược lại thành cô kiêu ngạo không phải?

Nhưng.....

Lúc cảm thấy buồn cười, Tuyết Vi cũng ản ản có chút đau lòng.

Hai năm.....

Cùng người đàn ông này ở bên nhau hai năm, vốn tưởng rằng, anh hiểu cô. Nhưng bây giờ xem ra.....

Thật sự một chút anh cũng không hiểu biết, một chút đều không hiểu biết.....

Bây giờ, Tuyết Vi thật sự cảm tạ chuyện ô nhục ngày đó, nếu không có xảy ra chuyện như vậy, nếu cô cùng một người đàn ông mà chính mình cũng không hiểu biết một chút nào kết hôn, kia sẽ là..... sự tình đáng sợ cỡ nào!

“Diệp thiếu, anh yên tâm đi, loại phụ nữ này ích kỷ nhất định sẽ không có kết cục tốt.” Người phụ nữ đứng ở bên cạnh Diệp Triết Hạo châm chọc mở miệng.

Tuyết Vi im lặng rũ xuống mi mắt. Thotho_

Sau một lúc lâu, con người Diệp Triết Hạo chợt lóe, buông người phụ nữ trong lòng ngực ra, mỉm cười nói: “Vi Vi, như vậy đi. Bây giờ anh cho em một lần cơ hội, nếu em cầu tôi, tôi có thể suy xét, suy xét tiếp thu em!!”

“Diệp thiếu??” Hiển nhiên, người phụ nữ kia nghe được lời này không vui, dậm chân.

Nếu Tuyết Vi không phải là người sợ bị mất thân phận, cô thật muốn hất một chén nước vào Diệp Triết Hạo!

Tay nhỏ gắt gao nắm thành cái nắm tay, cô cắn khước môi, sắc mặt có chút chuyển xanh.

Đúng lúc này.....

“tên Vi Vi nhà của chúng tôi là để anh kêu sao?!” Một giọng lạnh lùng từ sau lưng mọi người truyền đến.

Bọn họ theo bản năng nhìn lại.....

Chỉ thấy, một tay Hoàng Phủ Minh cầm túi tiền, mặt vô biểu tình đi qua vị trí bàn ăn.

Anh mới vừa ở phía sau bọn họ nhưng thật ra nghe được một phần nội dung nói chuyện. Thotho_

Ngấm lại, ngày thường Tuyết Vi đều có thể chọc Hoàng Phủ Minh anh tức đến phát điên, nay ngược lại bị đòi cầu nam nữ này làm cho bẹp dí, phỉ Hoàng Phủ Minh anh đều sắp bị khí tặc!!!

“anh là?” Diệp Triết Hạo nhìn anh từ trên xuống dưới.

Hoàng Phủ Minh giống như không nghe được nghi vấn của anh ta, mặt mang nụ cười ngồi ở bên cạnh Tuyết Vi: “Xin lỗi, bảo bối, điện thoại nói có chút

dài, lạnh nhạt với em” Bàn tay to ấm áp nhẹ nhàng vuốt ve mặt Tuyết Vi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48

Nếu không phải tình huống bây giờ gây ra, cô thật muốn cười ra tới.

Ngày thường, lưu manh này xấu xa muốn chết, mỗi lần đều đem cô chinh chết khiếp không sống nổi, đừng nói đến, lúc mấu chốt này, ngược lại anh thật sự trợ giúp.

Có lẽ, cô thật là đổi mới cái nhìn đối với người này.

“Không quan hệ.” Tuyết Vi ôn nhu cười, ra vẻ ngượng ngừng cúi thấp đầu xuống.

Nhìn đến hình ảnh tình chàng ý thiếp hạnh phúc, cho dù không nói, Diệp Triết Hạo cũng đoán được quan hệ bọn họ là cái gì. “Tuyết Vi, thật không nghĩ tới, tốc độ của cô cũng quá nhanh đi? Nhanh như vậy liền đáp lên một người đầy hàng hiệu sao?”

“Người anh em, tôi có lòng tốt nhắc nhở anh một câu. ....” tầm mắt Diệp Triết Hạo dần dần nhìn về phía Hoàng Phủ Minh: “Người phụ nữ này, chính là người chuyên môn tìm người có tiền, có quyền, nếu cô ta gặp được người lợi hại hơn so với anh, lập tức liền quay đầu sà vào lòng người khác ôm ấp!”

“Cho nên sao?” Lúc tầm mắt Hoàng Phủ Minh u ám đối diện Diệp Triết Hạo, anh nhếch môi cười nói: “anh đã bị cô ta đá sao?!”

Trầm mặc.

Diệp Triết Hạo đột nhiên nắm chặt nắm tay.

“Bảo bối, tiền của anh chính là tiền của em, em cứ việc xài. Nếu có một ngày em gặp được người đàn ông nào càng ưu tú hơn anh, cũng rời khỏi anh. Cũng chỉ có thể chứng minh là anh cho em còn chưa đủ, anh sẽ. .... Cút rất xa!”

Phốc!

Cô quá bội phục người này, mắng chửi người không mang theo thô tục; ăn thịt người không nhả xương. Cao tay! Thật sự là cao tay! Không hổ bản tính anh xấu xa. Tho tho_

“này, tiểu tử, tôi thật muốn biết anh có bao nhiêu bản lĩnh lớn!?” Diệp Triết Hạo cũng nghe ra người đàn ông này đang mắng mình, lửa giận lập tức liền nảy lên đỉnh đầu.

“Tôi sao?” Đôi tay Hoàng Phủ Minh vây quanh trước người, lạnh lùng nói: “Tôi không có bản lĩnh gì, bản lĩnh lớn nhất chính là. .... Một giây có thể biến anh thành một kẻ nghèo hèn!!”

Những lời này Hoàng Phủ Minh không có nói gờn.

Đều nói, toàn bộ hoàng thành đều ở dưới chân Nhà họ Hoàng Phủ, những lời này là có căn cứ.

Bất luận là quân giới, chính giới, thậm chí là với thương giới, địa vị Nhà họ Hoàng Phủ đều có tầm ảnh hưởng lớn.

Nhà Diệp Triết Hạo cố nhiên có tiền, nhưng bất quá là một tài phiệt mà thôi.

Bây giờ Hoàng Phủ Minh chỉ cần đánh mấy cú điện thoại, mất công một giây, cho tra thuế đều có thể làm cho Diệp gia phá sản.

Diệp Triết Hạo lâm vào trầm mặc, thử hỏi hiện nay có mấy người dám ở hoàng thành này nói ra lời nói như vậy?

Anh mơ hồ cũng nhận thấy được thân phận người đàn ông trước mắt không đơn giản. Không cam lòng nghiêng răng, mang theo người phụ nữ bên người hốt hoảng rời khỏi. .... Tho tho_

“Trong cái. .... Cảm ơn.”

Hoàng Phủ Minh cho rằng, tiểu tử kia đi rồi, Tuyết Vi sẽ vùng tay hoan hô một phen, lại không nghĩ cô rầu rĩ không vui như cũ. “ngày thường khi cô đối phó tôi thật nhanh mồm dẻo miệng, vì sao hôm nay gặp đối thủ chân chính, thì biến thành quả hồng mềm vậy?”

“Tôi chỉ là cảm thấy không cần thiết mà thôi. ....” Ánh mắt dần dần tối sầm xuống dưới: “Cũng ‘đã từng’ cãi nhau, cho dù là thắng, cũng chỉ là sẽ thua

nhân cách, cho nên không có thắng chân chính. Cũng giống như, nếu tôi nói cùng anh nói xấu người cũ, có phải anh sẽ thực xem thường tôi hay không?”

Đây là nguyên nhân cô cảm thấy Diệp Triết Hạo thật đáng buồn.

Thử nghĩ, một người luôn nói xấu người cũ, kết quả là, chỉ biết làm người bây giờ cảm thấy, cô thực không có phẩm vị, không có cấp bậc tìm bạn lữ như vậy. Cuối cùng, được miệng lưỡi mà thua lòng dạ, rất là không đáng.

Hoàng Phủ Minh im lặng cười cười, mới phát hiện người phụ nữ này rất có..... Phong độ đại tướng! Tho tho_

“Đi thôi.”

“Đi sao???” Tuyết Vi cúi đầu mắt nhìn đồ ăn đầy bàn: “anh còn chưa có ăn cái gì đâu, như vậy liền đi rồi sao?”

“cô ăn no chưa?”

“ừm, ăn no.”

“Vậy được rồi. Bữa này là tôi mời cô, mới vừa rồi tôi giúp cô, chúng ta đổi nơi khác, nên cô mời tôi!”

“.....” Nhìn bóng dáng anh đi ra ngoài nhà ăn, vẻ mặt Tuyết Vi bất đắc dĩ: “này, vì sao lãnh đạo này không khách khí như vậy? Tôi cũng chưa nói tôi muốn mời anh, còn có chính mình yêu cầu sao?!” Bất đắc dĩ.....

Ngồi trên xe.

Hoàng Phủ Minh mới vừa khởi động một phát.

Trông mặt Tuyết Vi vừa chuyển, tò mò hỏi: “này, Mộ tướng quân, anh vừa mới nói, anh có thể một giây biến một người thành kẻ nghèo hèn, là thật sự sao?”

“Phải thử một chút?” Hoàng Phủ Minh liền làm bộ móc di động ra.

“Ai..... Không cần, không cần.” Tuyết Vi vội vàng ngăn cản anh, cô còn không đến mức hận Diệp Triết Hạo đến muốn anh phá sản, hảo thuyết hảo tán sao.

Xe dần dần ra khỏi bãi đỗ xe ngầm, liền ở lối ra.....

Một chiếc xe thể thao Lamborghini đột nhiên nhảy ra, càng không chính đáng chặn lại ở phía trước xe bọn họ. Tho tho_

Tuyết Vi liếc mắt một cái liền nhận thức, xe Lamborghini kia là Diệp Triết Hạo đang ngồi!

Cửa sổ xe Lamborghini ở vị trí điều khiển chậm rãi hạ xuống.

Quả nhiên, thật là Diệp Triết Hạo.

“A, tôi tưởng anh có bao nhiêu lợi hại chứ, hoá ra chỉ là cố làm ra vẻ huyền bí thôi, chạy loại xe này, còn một giây biến người khác thành kẻ nghèo hèn sao? Vi Vi, cô đói khát tìm không được đàn ông sao? Ngay cả loại nghèo hèn này đều cũng dùng?!”

Nghe ngoài xe, Diệp Triết Hạo kêu gào. Sắc mặt Tuyết Vi lập tức trầm xuống dưới, giống như là đứa nhỏ làm sai việc gì, chăm chú nhìn Hoàng Phủ Minh bên cạnh: “anh cứ việc khinh bỉ tôi, không quan hệ.”

Cô có bạn trai cũ mất mặt như vậy, bị người khinh bỉ, cô nhận!

Hoàng Phủ Minh không lên tiếng vỗ vỗ mu bàn tay Tuyết Vi, theo sau hạ cửa sổ xe: “nếu xe của anh tốt như vậy, không bằng, chúng ta đua xe đi!”

“Ha, tôi không nghe lầm chứ? Anh chạy một chiếc xe giá 20 vạn, vậy mà đua cùng tôi chạy một chiếc xe giá 200 vạn sao? Nếu anh tự tìm từ lộ, có thể. Nếu tôi thắng, Vi Vi bồi tôi ngủ một đêm; nếu anh thắng, người phụ nữ bên người tôi thuộc về anh!”

Mẹ nó!

Vừa nghe lời này, Tuyết Vi hận không thể tìm cái hầm ngầm chui đi vào, Diệp Triết Hạo rõ ràng không phải người không có cấp bậc như vậy, vì sao bây giờ anh biến thành đáng về này? Tho tho_

Là cô vẫn luôn bị che hai mắt, hay là..... nguyên nhân gì khác kích thích Diệp Triết Hạo tới rồi?!!

“Tôi không lấy người phụ nữ làm cân lượng, không bằng chúng ta đổi tiền đặt cược đi.” Hoàng Phủ Minh không nhanh không chậm mở miệng.

“tiền đặt cược gì?”

“anh thua, quỳ xuống cho tôi.”

“Có thể. Nếu là anh thua thì sao?” Diệp Triết Hạo khiêu khích nở nụ cười.

“như nhau.”

“ok, điểm cuối ở phố Tri Xuân.” Nói xong, Diệp Triết Hạo nhanh chóng khởi động xe.

Chiếc Lamborghini như mũi tên rời cung chạy bay ra ngoài, nhưng xe bọn họ .....

Chỉ nhìn một cách khởi động đơn thuần cũng đã thua!

“xe của anh nhất định là tân trang qua chứ?” Nếu không, vì sao anh yêu cầu đua cùng xe Lamborghini chứ? Thotho_

Đang nghĩ ngợi tới.

Ai ngờ.....

“Tôi cũng không biết, đây là buổi chiều tôi mới vừa tìm người mượn xe.”

Tức khắc, một tia chớp giáng trúng đỉnh đầu Tuyết Vi, lôi cô ra ngoài khét trong sông. “Vậy sao anh còn đề nghị đua xe cùng anh ta??”

“Nhìn anh ta khó chịu.” Sạch sẽ lưu loát bốn chữ rơi xuống.

Tuyết Vi nghi hoặc ngó anh liếc mắt một cái.

Kỳ quái, người Diệp Triết Hạo vẫn luôn vũ nhục chính là cô, cô còn chưa khó chịu đâu, vì sao vị Đại tướng quân này ngược lại khó chịu chứ?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49

Sau khi xuyên qua mấy dãy phố, trên cơ bản ngay cả bóng dáng xe của Diệp Triết Hạo bọn họ cũng nhìn không tới.

“Chắc, xe này thật đúng là chạy không tốt.”

“Nói đúng thì thôi, cho nên kêu anh đừng đánh cược cùng anh ta. Không bằng chúng ta lui lại đi, lúc này khẳng định chúng ta thua rồi.”

“Yên tâm” Hoàng Phủ Minh nghiêng đầu nhìn cô một cái, ở trong chứa thâm ý cười nói: “Chúng ta, sẽ không thua!”

Bởi vì.....

Trong từ điển của Hoàng Phủ Minh --- ---- không có cái từ thua này!

Tuyết Vi cũng không biết anh nói những lời này đại biểu cái gì, nhưng, nhìn ở trong mắt người đàn ông nắm chắc thắng lợi, không hiểu sao cô có chút thuyết phục..... Thotho_

Chỉ chốc lát sau, xe bọn họ nhanh chóng chạy trên xa lộ.

Tuyết Vi mới vừa ổn định cảm xúc lại trở nên nôn nóng lên, một khi mục đích chính là nhanh chóng. Mà chạy nhanh, đối với siêu xe mà nói càng là như ảnh theo gió.

Rốt cuộc Mộ tướng quân áp ụ cái gì đây? Vì sao còn không áp dụng hành động?

“Tuyết Vi, nghe qua chuyện xưa rồi thì chạy với thử chưa?” Lúc này, Hoàng Phủ Minh vẫn luôn trầm mặc rốt cuộc đã mở miệng.

“A?”

Còn không đợi cô phản ứng lại đây, Hoàng Phủ Minh móc điện thoại ra, đánh một dãy số: “Trương cục trưởng, bây giờ có một chiếc xe mang biển số H3156 ở đường phía nam sắp chạy trên đường siêu tốc, ông lập tức phái người chặn lại cho tôi!!” Lời nói đầy uy nghiêm rơi xuống.

Tuyết Vi thấy anh cắt đứt điện thoại, ngăn người hỏi: “Trương cục trưởng này là ai?”

“cục trưởng cục Giao thông.”

Mẹ kiếp .....

Tuyết Vi ngây dại.

Thứ này..... anh thật không hổ mỹ danh xấu xa. Quả thực quá tm xấu xa!

Diệp Triết Hạo còn đâu cùng anh sao? Đoán chừng tu luyện một ngàn năm đều không lại người này. Thotho_

Đoán chừng từ lúc anh đưa ra đề nghị đưa xe cùng Diệp Triết Hạo cũng đã tính kế muốn ở phía nam nhanh chóng ngăn xe Diệp Triết Hạo đi tới?

***, bây giờ xem như cô dây dưa cùng ác ma sao? Thật sự là đáng sợ, quả thực giết người vô hình.....

Ước chừng năm phút đồng hồ sau.

Một chiếc Lamborghini bị mấy chục xe cảnh sát vây quanh đậu ở bên đường.

Lúc xe Hoàng Phủ Minh gấp thoảng qua Diệp Triết Hạo, Tuyết Vi rõ ràng nhìn đến cái mũi Diệp Triết Hạo đều sắp bị tức sai lệch.

“ĩ phục you.” Bên trong xe, Tuyết Vi bội phục gờ một ngón tay cái lên.

Sau một lúc lâu, mới phát hiện.....

“Ài? Vì sao anh từ nơi này đổi hướng, con đường này giống như không phải đi đường Tri Xuân?”

“Tôi từ đầu không tính toán đi chỗ đó.”

“Vì sao?” Tuyết Vi nghi hoặc hỏi xong, lại chậm chạp không có được Hoàng Phủ Minh trả lời. Thotho_

Về phần nguyên nhân.....

Chỉ vì, anh khinh thường so với đối thủ yếu kém mà thôi!

Đối mặt cường giả, Hoàng Phủ Minh tôn kính cùng tràn ngập khát khao chiến đấu; đối mặt kẻ yếu, ngay cả nhìn Hoàng Phủ Minh cũng khinh thường nhìn thêm một cái, đừng nói gì đến tỷ thí.

Hôm nay sở dĩ anh đánh vỡ nguyên tắc của mình, chỉ đơn thuần bởi vì.....

Xem Diệp Triết Hạo khó chịu mà thôi!!

“Xuống xe đi.” Chỉ chốc lát sau, xe dừng ở cổng một nhà hàng.

Tuyết Vi kỳ lạ nhìn nhà hàng kia: “Làm gì?”

“không phải cô muốn mời tôi ăn cơm sao? Liên ở chỗ này đi.” Nói xong, Hoàng Phủ Minh liền đi xuống xe.

Rõ ràng chính là anh ép cô được không? Khi nào biến thành cô muốn mời anh ăn cơm vậy?

Bất quá tính lại, hôm nay người này nghĩa khí giúp cô như vậy, mời anh cũng là phải!

Tiến vào trong nhà hàng này.

Tuy rằng bên ngoài không chớp mắt, nhưng bên trong giống như một cái ngõ nhỏ dường như sâu không thấy đáy, khách nhân cũng không ít. Thotho_

Lựa chọn vị trí chính giữa nhà ăn ngồi xuống, bọn họ tùy ý gọi hai ly trà sữa cùng một cái sandwich, người phục vụ liền đi bưng đồ ăn.

“Nơi này yên lặng như vậy, anh cũng có thể phát hiện nơi này có nhà ăn, thật là lợi hại.” Tuyết Vi nói xong, mới chú ý tới tầm mắt Hoàng Phủ Minh vẫn luôn nhìn về nơi khác.

Anh đang xem cái gì vậy?

Ánh mắt đuổi theo tầm mắt anh nhìn qua đi.....

Chỉ thấy, đối diện cách bọn họ không xa, một cô gái tóc dài ngồi dựa lưng về phía bọn họ.

Nhìn từ bóng dáng, dáng người cô gái này thật phần tốt.

Đôi mắt Tuyết Vi vừa chuyển, hơi mang châm chọc nói: “Hừ, Hoa Hồ Điệp chính là Hoa Hồ Điệp, khứu giác vô cùng nhanh nhạy.”

“cô nói tôi sao?” Hoàng Phủ Minh định thần lại.

“VẬY anh cho rằng tôi nói chuyện với ai? Nói, khách nhân nhà ăn này có mười mấy người không sai biệt lắm, anh cố tình nhìn chăm chăm người phụ nữ kia. Vì sao, coi trọng người ta sao?”

Hoàng Phủ Minh thực sự có chút buồn bực, anh rốt cuộc ở trong lòng người phụ nữ này là hình tượng gì? “Cô ta, có thể là một gián điệp do quân đội chúng tôi phái ra, bây giờ muốn truyền lại cho chúng tôi một ít tư liệu quân địch. Nhưng, trước khi tôi chưa xác định cô ta đúng là người phía chúng tôi, không cách nào tùy tiện hành động. Không bằng..... cô đi giúp tôi thử, thử, thế nào?” Thotho_

Kêu cô đi thăm dò sao?!!

Điều này giống như không hợp quy.....

Tầm mắt dao động chống lại một đôi con ngươi của Hoàng Phủ Minh tràn đầy ánh sáng giao hoạt, cô lập tức liền phản ứng lại đây là cái gì. “Mộ Đại tướng quân! Xem ra hôm nay anh kêu tôi tăng ca là thật. Khó trách anh sẽ đặc biệt chạy xe khiêm tốn như vậy lại đây. Chỉ sợ, lúc trước anh mời tôi ăn bữa cơm kia chính là Hồng môn Yến, bữa cơm này bắt chết tôi, cũng là vì kêu tôi thể anh tới nơi này làm việc, đúng không?”

Nghe giọng Tuyết Vi châm chọc, Hoàng Phủ Minh âm thầm cười cười.

Không cách nào phủ nhận, năng lực cô phản ứng làm Hoàng Phủ Minh thập phần vừa lòng. “Vậy cô giúp, hay là không giúp đây?”

“Đương nhiên không giúp, tôi chỉ là một y tá thực tập vô dụng ngây người nửa năm ở binh đoàn thứ ba mà thôi, sao có thể hoàn thành nhiệm vụ vĩ đại mà gian khổ do ngài phân phó chứ?”

“A, còn nhớ rõ lần trước tôi nói với cô sao?”

Vô nghĩa! Cô đến chết đều không quên được lúc ấy lưu manh này dùng cái khẩu khí gì châm chọc cô.

“Nhiệm vụ xong lập tức chuyển chính thức.” Thotho_

“Mộ tướng quân, nói thật ra, việc này vẫn đề không phải chuyển chính thức hay không chuyển chính thức, rốt cuộc tôi chỉ là một y tá thực tập mà thôi. Vạn nhất làm hỏng, liền phiền toái.....”

“Trực tiếp đề bạt vị trí y tá trưởng.”

“Ngài nói điều này cũng vô dụng. Tôi không phải loại người vì đạt được một chức vị liền bắt chết ngài, tôi là thật cảm thấy mình làm không được.” Tuyết Vi càng nói càng khó xử, nếp uồn giữa mày dần dần gia tăng.

Hoàng Phủ Minh nhìn lên, cũng không nghĩ cùng cô nói nhảm nhiều. “Bỏ nhiệm sĩ quan tại chức binh đoàn thứ ba!” Lời nói sạch sẽ lưu loát roi xuống.

Giây tiếp theo.....

“Thành giao!” Tuyết Vi đứng dậy, vui vẻ, vui vẻ đi đến chỗ người phụ nữ đưa lưng về phía mình.

Y tá chính thức sao? Y tá trưởng sao?

Cắt, cô mới không thèm đâu.

Duy độc cái thân phận quân nhân chính thức này cũng không biết cô mong đợi đã bao lâu.

Gần nhất, Tuyết Vi trời sinh liền đối với quân nhân có điều khát khao, đặc biệt là thích nhìn người khác phái mặc một thân quân trang, bộ dáng quân nhân oai hùng hiên ngang tiêu sái. Đáng tiếc..... Thotho_

Hoàng Phủ Minh rất ít mặc quân trang ở trước mặt cô.

Thứ hai thôi.....

Cũng coi như là viên mãn một chút mộng năm đó.

16 tuổi bằng vào thành tích cao thi vào được trường quân đội Hoàng Bộ, cuối cùng bị lệnh cưỡng chế thôi học, vẫn luôn là một cái tiếc nuối của Tuyết Vi.

Cũng bởi vì chuyện này, địa vị cô và mẹ ở Nhà họ Tuyết càng ngày càng lụn bại.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 50

Chương 50: gặp phải phiền toái

Editor: Thơ Thơ

Vốn định, dựa vào thân phận y tá binh đoàn thứ ba bò lên trên một chút. Không biết làm sao, Đại phu nhân Nhà họ Tuyết liền sợ Tuyết Vi sẽ có ngày xuất đầu, vẫn luôn thông qua quan hệ áp chế cô. Lúc này đã làm thời gian được nửa năm, cô vẫn là một y tá thực tập như cũ, ngay cả cơ hội chuyển chính thức cũng không có.

Bây giờ, thật vất vả lão đại binh đoàn thứ ba mới có việc muốn nhờ cô, sao cô có thể không bắt lấy cơ hội này hung hăng bắt chẹt một chút đây?

Lúc còn có vài bước liền đến trước bàn người phụ nữ, đôi mắt Tuyết Vi vừa chuyển, thành linh chụp bả vai người phụ nữ: “hi!”

Thân mình người phụ nữ kia run lên, vẻ mặt nghi hoặc quay đầu nhìn về phía Tuyết Vi: “cô là ai?”

“vì sao cô không quen biết tôi?” Tuyết Vi nhiệt tình rút ra ghế dựa ngồi xuống đối diện người phụ nữ: “Là tôi!”

“cô??”

“Đúng vậy, chắc, cô cần thận suy nghĩ, cần thận suy nghĩ!!!”

Người phụ nữ mờ mịt lâm vào trầm tư.

Bắt lấy cái thời cơ này, Tuyết Vi không ngừng nhìn cô ta từ trên xuống dưới .....

“Minh.”

Ngồi ở cách đó không xa, Hoàng Phủ Minh quan sát nhất cử nhất động của Tuyết Vi, lạnh lùng quay đầu lại nhìn về phía sau.

Chỉ thấy, một người đàn ông đầu đội mũ lưỡi trai, mặt mang kính râm chậm rãi ngồi ở trước mặt anh.

“Thế nào?”

“Đang tiến hành.”

Người đàn ông thần bí lặng lẽ nghiêng mắt nhìn Tuyết Vi cách đó không xa, theo sau liền lấy đi kính râm trên mặt. “Tôi nói, rốt cuộc cô ta được không?”

“Thử xem xem, chẳng phải sẽ biết sao.”

“Tuy nói, lấy thân phận y tá của cô ta hành động là tốt nhất. Cô ta cũng ở trường quân đội Hoàng Bộ đọc qua sách. Nhưng..... Mới 2 năm đã bị lệnh cưỡng chế thôi học, có thể thấy được năng lực của cô ta hẳn là..... Rất có hạn đi?”

Nghe giọng Mộ Thần Hiên nghi ngờ, đây cũng là nghi hoặc lúc trước của Hoàng Phủ Minh.

Có thể khi biết được vật H3O hữu lực của quân sự là do Tuyết Vi phát minh, liền có thể thấy được năng lực cô tuyệt đối không đơn giản.

“môn học bắt buộc khi nhập giáo chính là phân rõ gián điệp và hoạt động gián điệp, kiến thức cơ bản cô ta hẳn là hiểu.”

Ở trường quân đội Hoàng Bộ, có khóa cần thiết, cũng có khoa chuyên nghiệp.

Khoa chuyên nghiệp của Tuyết Vi là nghiên cứu chế tạo được vật.

Môn học bắt buộc nhập giáo 2 năm trước, đều là một ít lý luận tri thức; 2 năm sau lại là kinh nghiệm thực chiến.

Nói cách khác, Tuyết Vi chỉ không có năng lực thực chiến mà thôi, những mặt khác vẫn là học được một ít.

“Vậy rửa mắt mong chờ .....” thân thể Mộ Thần Hiên nửa dựa vào trên vách tường, thưởng thức kính râm trong tay.

Sau một lúc lâu, hai tròng mắt Hoàng Phủ Minh nhìn chằm chằm vào Tuyết Vi dần dần dời về vị trí khác.

Sau khi mắt nhìn quanh bố cục gian nhà ăn này cùng với ăn mặc của mấy người phục vụ, sắc mặt của anh. .... Nháy mắt trầm xuống!

“Thần Hiên, hôm nay cậu mang theo bao nhiêu người lại đây?”

“Theo tôi một người, làm sao vậy?!”

“Mộ tướng quân, bây giờ tôi mệnh lệnh cho ngài, lập tức thông báo thiếu tướng binh đoàn thứ ba, nhanh chóng bao vây nơi này!”

‘bốp’ lập tức, sắc mặt Mộ Thần Hiên căng thẳng, lập tức đã nhận ra tình thế nghiêm trọng, móc di động ra, nhanh chóng gọi điện thoại.

Giây tiếp theo. ....

Hoàng Phủ Minh tháo mũ trên đỉnh đầu anh xuống, úp ở trên đầu mình, vọt qua Tuyết Vi: “cái đồ tiện * nhân hoá ra chạy tới nơi này, bây giờ lập tức cùng tôi về nhà!!!”

Tiếng rống thảm phát ra.

Người phụ nữ đang nói chuyện với Tuyết Vi đột nhiên giật mình một cái, xảy ra chuyện gì?!

Mắt nhìn Hoàng Phủ Minh khí thế hùng hục chạy tới mình, lòng của cô không hiểu sao có loại dự cảm bất hảo. ....

Mười bước.

Năm bước.

Thời khắc Hoàng Phủ Minh còn cách vài bước sắp chạy đến trước mặt Tuyết Vi. ....

‘đoàng’ một tiếng súng chói tai phát ra.

Tuyết Vi chính mắt thấy người phụ nữ trước mặt chậm rãi. .... Chậm rãi. .... Ngã xuống bàn.

“Đi theo tôi!” Hoàng Phủ Minh cũng bất chấp người phụ nữ kia, túm chặt cánh tay Tuyết Vi chạy tới ngoài cửa.

Thế nhưng, cửa cuốn đã chậm rãi hạ xuống, cho dù bọn họ chạy tới, cũng không cách nào rời khỏi nơi này.

Hoàng Phủ Minh theo bản năng nhìn về phía vị trí Mộ Thần Hiên vừa mới ngồi, phát hiện Mộ Thần Hiên đã lui lại. Anh mang theo Tuyết Vi chạy ngược hướng về nhà ăn.

‘đoàng, đoàng, đoàng’ tiếng súng phía sau như sấm bên tai.

Hoàng Phủ Minh móc ra bọc trong ngực, quay đầu, liền khai máy đột về phía bọn người áo đen theo sau đuôi.

“Xảy ra chuyện gì?!” Tuyết Vi mở to hai mắt, nhìn bóng dáng một đám phía sau ngã xuống. Lại có rất nhiều người áo đen đuổi theo phía sau bọn họ.

“Nơi này hẳn là căn cứ bí mật quân địch đóng quân ở hoàng thành.”

Cái gì???

Cũng liền nói. ....

“Cẩn thận!”

Tuyết Vi vừa muốn phát hỏa, một viên đạn liền bay tới cái gáy cô.

Máy mẫn Hoàng Phủ Minh phản ứng nhanh nhạy, một tay ấn đầu cô ở trên ngực mình, lúc này cô mới may mắn thoát khỏi gặp nạn.

Không khỏi nói, Hoàng Phủ Minh bắn liên tục phía sau hai phát, tiếp tục kéo tay Tuyết Vi chạy về phía trước. ....

Cái nhà ăn này sâu không thấy đáy, giống như là một cái đường hầm, liếc mắt một cái không thấy được đầu.

Mà súng của Hoàng Phủ Minh đã không còn thừa mấy viên đạn, số lượng quân địch lại chưa từng giảm bớt.

Thấy vậy, anh tìm đúng thời cơ, lôi kéo Tuyết Vi tiến vào một gian phòng bịt kín.

Nhanh chóng khóa trái cửa sắt dày nặng.

Thế giới mới vừa rồi vẫn âm ỉ giống như lập tức trở nên an tĩnh.

Tuyết Vi đứng ở trong mật thất này âm trầm lạnh đến xương, nhìn quanh chung quanh trắng xoá một mảnh: “Nơi này..... Hẳn là kho lạnh đi?”

“Ừm.” Hoàng Phủ Minh bình ổn hơi thở gấp gáp, theo vách đá kho lạnh an vị xuống.

“Oa!! Ha ha ha..... Mộ tướng quân thật thông minh, vậy mà mang tôi đến nơi bịt kín như vậy, đám người kia nhất định vào không được. Nhưng..... Chúng ta..... Cũng..... Đừng nghĩ..... Ra! Ngoài!!”

Bên trong kho lạnh này nhiệt độ thấp muốn chết, bây giờ trái tim Tuyết Vi càng băng giá đến cực điểm.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, ở chỗ này ngốc không tới nửa giờ, cô cùng Hoàng Phủ Minh đông lạnh thành hai cái băng thi.

“cô ở nơi đó phí công chăm sóc tôi, không bằng giữ gìn chút, giữ gìn nhiệt lượng.”

“Không phải, Mộ tướng quân, tôi thật muốn biết, anh hận tôi bao nhiêu? Vậy mà mang tôi là một y tá không có một chút năng lực phản kích đến ổ cướp?!!”

“cô cảm thấy nếu tôi biết nơi này là ổ cướp, còn sẽ một mình lại đây sao?”

Lúc Hoàng Phủ Minh bước đầu tiên bước vào gian nhà ăn này cũng đã mơ hồ phát giác không đúng rồi, nhưng toàn bộ lực chú ý đều ở trên người Tuyết Vi cũng không có nghi ngờ nhiều.

Nhưng, lúc anh giám thị Tuyết Vi đặc biệt lưu ý hoàn cảnh quanh mình một chút cùng với phương diện người phục vụ, dựa vào khứu giác quân nhân nhạy bén nói cho anh, cái nhà ăn này không đơn giản!

Vốn định thuận theo tự nhiên mang Tuyết Vi rời khỏi nơi này, thế nhưng những người đó vẫn là động thủ trước một bước.

Tám phần, quân địch cũng nhìn ra bọn họ không thích hợp, cho rằng bọn họ là tới phá huỷ nơi này, liền ra tay trước.....

“Điều này cũng đúng.....” Tuyết Vi như suy tư gì ngồi ở cách đó không xa Hoàng Phủ Minh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51

Trong hầm chứa đá cực kỳ an tĩnh.

Độ nhiệt âm hai mươi mấy độ làm người mặc quần áo đơn bạc như Tuyết Vi bị đông lạnh phát run.

Thân mình cô cuộn tròn ôm thân mình, khuôn mặt nhỏ trắng nõn bị đông lạnh đến dần dần phát tím, đôi môi đỏ cũng không cách nào khống chế hai hàm răng va vào nhau, run run.

“Lại đây.”

Nghe giọng người đàn ông cách đó không xa, cô cứng đờ quay đầu qua: “Cái..... Cái gì?”

“Lại đây!” Hoàng Phủ Minh lặp lại lần thứ hai.

Tuyết Vi giống như là không nghe thấy, tiếp tục khỏi xương ngốc.

Bây giờ toàn thân cô đã bị đông lạnh đến chết lạng, nơi nào có sức lực đi tới chỗ anh?

Đợi trong chốc lát, thấy Tuyết Vi chậm chạp chưa cử động, Hoàng Phủ Minh nhú nhú mày, đứng dậy, đi tới trước mặt cô ..... Tho tho_

“anh, anh làm, làm.....”

Còn không đợi cô nói cho hết lời, Hoàng Phủ Minh tới vị trí gần bên cạnh cô ngồi xuống. Tiếp theo, một khuỷu tay rắn chắc vòng quanh bả vai cô, gắt gao mà ôm cô vào trong lòng ngực.

Trong phút chốc, một dòng nhiệt lớn dần dần vây quanh thân thể Tuyết Vi đang cứng đờ, thân thể cô đã đông lạnh rốt cuộc được một tia ấm làm giảm bớt.

“hả, anh.....” Tuyết Vi vốn định cự tuyệt ôm ấp này, nhưng..... bây giờ cô thật sự quá lạnh, cái ôm ấm áp lại rắn chắc này đối với cô mà nói giống

như là lò sưởi trong mùa đông, làm người không cách nào dứt bỏ, cũng luyến tiếc đẩy ra.

Đầu nhỏ gối lên ngực người đàn ông.

Trong mỗi anh phun ra hô hấp khi mạnh khi nhẹ chụp đánh ở trên lỗ tai Tuyết Vi, đập đến trong màng nhĩ cô rất ngứa, rất là xấu hổ.

Bây giờ loại tình huống này, có phải nói chút gì hay không?

Nếu cứ ôm như vậy .....

Giống như, giống như, thực cái gì?

Nghĩ, Tuyết Vi chậm rãi mở miệng: “Một tướng quân.” Thotho_

“hà?”

Tất cả giọng nói của Hoàng Phủ Minh, trầm thấp mà mê người toàn bộ thu vào tới lỗ tai Tuyết Vi. Đặc biệt là ‘hà’ một âm cuối, nghe tới gần gũi dễ nghe như vậy.

Tuyết Vi hơi nhúc nhích thân thể, theo bản năng ngẩng đầu.

Cảm người đàn ông cùng với gương mặt đẹp kia gần cự tuyệt ánh vào trong tầm mắt cô.

Không biết vì sao, vậy mà lòng Tuyết Vi đột nhiên căng thẳng, lập tức lại dán đầu trở về ngực Hoàng Phủ Minh: “anh trong lúc ngoài ý muốn phát hiện nơi này là căn cứ bí mật của quân địch, có phải cũng có một nửa công lao của tôi hay không? Anh có nghĩ tới hay không, trở về cho tôi làm chức quan gì?”

“Nếu cô chết ở chỗ này, trở về tôi nhất định truy phong cho cô một cái chức thiếu tướng.”

Mẹ kiếp!

Tuyết Vi thỉnh linh nâng đầu lên.

“um.....” càng không ngờ vừa vặn va chạm ở trên cằm Hoàng Phủ Minh. “người phụ nữ đáng chết, khi ngẩng đầu cẩn thận cho tôi một chút!!”

“tôi dựa vào cái gì phải cẩn thận? Nói thật cho anh biết, chính là tôi cố ý!” Đâm chết anh cái đồ độc phu! Đâm chết anh cái đồ độc phu! Dừng mặt anh cho hủy dung mới tốt!! Thotho_

***, miệng tên lưu manh này sao lại có thể độc như vậy? Một cho cô vừa rồi còn cảm thấy người này rất soái đâu!

Buồn bực xoay thân mình chuyển tới một bên.

Hoàng Phủ Minh liếc mắt Tuyết Vi ngồi dựa lưng về phía mình, hài hước nói: “nếu cô rời khỏi tôi, trong chốc lát lại lạnh lên thì sao?”

“Không quan hệ, nếu chết còn có thể truy phong thiếu tướng, cũng không tồi.”

Cứ như vậy giằng co một hồi lâu, Tuyết Vi dựa lưng về phía anh rõ ràng lại bắt đầu run rẩy lên.

Hoàng Phủ Minh bất đắc dĩ lắc đầu: “Đến đây đi.” Lần thứ hai ôm cô vào trong lòng ngực.....

“Buông tôi ra!”

“anh buông ra!”

“Tôi đã không còn lạnh. Buông tay!”

Tuyết Vi giận dữ dường như giấy giũa lên. Thấy vậy, Hoàng Phủ Minh gầm nhẹ: “Tôi lạnh, được rồi chứ?!!”

Thân thể dựa vào một cuộc bình phục xuống, cô lé mắt, nhắm mắt Hoàng Phủ Minh: “nói cách khác, anh ôm tôi, là vì sưởi ấm cho chính mình sao?” Thotho_

“Đúng!”

“Vậy được rồi..... Tôi đây liền cố mà hy sinh vì nghĩa sưởi ấm cho anh.” Lúc này, Tuyết Vi xem như quang minh chính đại có thể trở lại để cái ‘bếp lò’ này ôm ấp.

Trời biết, sau khi cô vừa mới rời khỏi cái ‘bếp lò’ này, lạnh biết bao nhiêu.

“Ai.” Hoàng Phủ Minh thờ dài trong lòng, anh nên lấy người phụ nữ điều ngoa này làm sao bây giờ?!

“Đừng rồi, Mộ tướng quân.”

“hả?”

“anh vừa mới kêu tôi thử người phụ nữ kia có phải gián điệp không, hẳn là anh lầm”

Nghe ngôn ngữ Tuyết Vi trong lòng ngực khẳng định, đôi mắt Hoàng Phủ Minh vừa chuyển, ra vẻ khó hiểu nói: “cô thấy thế nào cô ta không phải là gián điệp?”

“Thứ nhất, lúc tôi chụp bả vai cô ta chào hỏi, cô ta phản ứng thập phần tri độn, một chút đều không có tính cảnh giác của gián điệp.”

“Thứ hai, tôi đặc biệt lưu ý cô ta ăn mặc. Đồng hồ, là tùy ý mang. Theo lý thuyết một gián điệp chuyên nghiệp chịu qua huấn luyện, vì tùy thời tùy chỗ phải chuẩn thời gian, đồng hồ bọn họ nhất định phải mang bên ngoài sườn.” Thotho_

“Thứ ba, phương thức cô ta buột dây giày cũng lộn xộn. Ở quân đội chịu qua huấn luyện quân nhân chuyên nghiệp, cho nên yêu cầu là vô cùng cao.”

“Cuối cùng, lúc tôi cùng cô ta giao lưu, ánh mắt của cô ta cũng không có cấp ra bất luận cái cảm giác gì lảng tránh tôi. Cho nên, bằng vào trực giác của tôi, cô ta nhất định không phải là gián điệp. Đương nhiên, vạn sự cũng có ngoại lệ.”

Trực giác.....

Hoàng Phủ Minh thập phần thích hai cái từ này, ở trong điều tra cùng phân điều tra, không có nhân tố nhất định; cũng không có tiết tấu vĩnh viễn bất biến. Yêu cầu, chính là trực giác cùng sức phán đoán của một người!

“lúc cô học ở trường quân đội Hoàng Bộ, ai là huấn luyện viên của cô?” Hoàng Phủ Minh đối với chuyện này thập phần cảm thấy hứng thú. Anh rất muốn biết, là huấn luyện viên nào, dạy ra học sinh tốt như vậy.

Mà khi anh mới vừa đề cập vấn đề này.....

Thân mình Tuyết Vi rõ ràng co lại một chút, cặp mắt hắc bạch phân minh cũng hơi hơi mở lớn: “Tôi, tôi không nhớ rõ.....”

“Không nhớ rõ sao?” Một người phụ nữ có được khứu giác nhạy bén như vậy, sẽ quên huấn luyện viên làm bạn với cô hai năm sao?

Tầm mắt hồ nghi, nhìn mắt Tuyết Vi trong lòng ngực.

Bởi vì đầu cô tựa ở trên ngực Hoàng Phủ Minh, cho nên, anh không cách nào nhìn đến biểu tình giờ phút này của cô. Thotho_

Nhưng.....

Trực giác nói cho anh biết, người phụ nữ này có việc dấu diếm!!

‘hắt xì.....’ Tuyết Vi hắt xì một cái.

Tính ra, bọn họ đã ở trong hầm chứa đá ngậy người không sai biệt lắm sắp mười phút.

Tuy rằng vừa mới bắt đầu có Hoàng Phủ Minh sưởi ấm cho cô, cô thoáng tốt một ít. Nhưng dần dà, nhiệt độ cơ thể Hoàng Phủ Minh cũng nhanh chóng giảm xuống.

“Lên một chút.” Hoàng Phủ Minh vỗ vỗ đầu Tuyết Vi.

Cô nhả nài giá lạnh, lưu luyến không rời khỏi ôm ấp ấm áp này.

Giây tiếp theo.

Hoàng Phủ Minh không khỏi phân trần cởi ra áo somi duy nhất trên người, nhanh nhẹn bao lấy thân thể Tuyết Vi, lần thứ hai ôm cô vào trong lòng ngực.

“anh.....” Tuyết Vi ngăn người nhìn áo somi.

Nơi này là hầm chứa đá âm hai mươi mấy độ, cô được người đàn ông này ôm như vậy đều cảm thấy lạnh muốn chết, bây giờ vậy mà anh.....??

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52

Trong tâm cảm động nói không nên lời càng nhiều, vẫn là không thể tưởng tượng nổi càng nhiều.

Tuyết Vi khẽ cắn môi dưới, giống như là hạ quyết tâm rất lớn.

Một đôi cánh tay cứng đờ chậm rãi, chậm rãi ôm lên eo Hoàng Phủ Minh .....

Nhận thấy được khác thường, Hoàng Phủ Minh cúi đầu nhìn đỉnh đầu Tuyết Vi, khóe môi hình như nổi lên một nụ cười nhạt.....

‘thình..... thịch.....’

Trong hầm chứa đá cực kỳ an tĩnh truyền đến từng hồi tiếng trái tim nhảy lên mạnh mẽ, cũng nói không nên lời là tiếng tim Tuyết Vi đập, hay là tiếng tim Hoàng Phủ Minh đập.

Khuôn mặt nhỏ dựa vào trên cơ ngực người đàn ông rắn chắc đỏ ửng; đôi tay nhỏ ôm ở trên người anh cũng không hiểu trở nên bất an. Thotho_

Bây giờ, Tuyết Vi vô cùng hối hận chính mình làm ra động tác ngu xuẩn như vậy, việc này hoàn toàn là chơi với lửa tự đốt mình.

Trời mới biết, đáng người của người đàn ông này hấp dẫn ra sao.

Tuy rằng cô đã sớm nhìn thấy qua, lại chưa từng tự mình đụng vào.

Lần trước khi tắm cho anh, thời khắc máu chốt đã bị Hoàng Phủ Minh hô ngừng.

Ai ngờ hôm nay, chẳng qua cô muốn đền ơn anh, mới ôm anh.

Mà khi bàn tay chạm vào cơ bụng anh sáu khối rắn chắc, tức khắc Tuyết Vi có loại cảm giác muốn thổ huyết, thật sự quá mê người!

Cô có thể thề với trời, cô tuyệt đối không phải là một sắc nữ, càng thêm không phải là loại người si mê thân thể của người khác phái, nhưng đối mặt sắc đẹp có thể thay cơm như vậy, cô muốn điên rồi, thật muốn điên rồi, quá tra tấn người.

Tầm mắt ngưng thần nhìn cơ bụng Hoàng Phủ Minh sáu khối.

Liên lặng lẽ sờ một chút, chắc là sẽ không bị anh nhận ra được đâu?

Cô cũng chỉ sờ một chút.....

ờ thì sờ một chút mà thôi.

Bàn tay làm bộ lơ đãng di động ở trên cơ bụng Hoàng Phủ Minh một chút.

Ôi mẹ nó!!! Thotho_

Cứng quá!!

Bây giờ rốt cuộc cô đã hiểu rõ, vì sao trên thế giới có nhiều kẻ quấy rối như vậy, đối mặt với dụ hoặc, căn bản dừng lại không được thôi .....

Vốn chỉ định sờ một chút, Tuyết Vi cứ như vậy thực tùy tri vị làm bộ không cẩn thận, di chuyển ở trên cơ bụng Hoàng Phủ Minh một tắc, rồi một tắc.

Đã sớm nhận thấy được khác thường, Hoàng Phủ Minh thật sự có chút ngồi không yên. “đi xuống một chút.”

Hả.....

Đang trong lúc lén lút, Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi hóa trắng bệch, thuận thế ngẩng đầu lên, nhìn về phía mặt Hoàng Phủ Minh không chút biểu tình. “đi xuống..... Một chút sao?”

Còn đang nghi hoặc.

Chỉ thấy, Hoàng Phủ Minh bất lấy cổ tay cô, dẫn đường tay nhỏ của cô chậm rãi di động tới chỗ bụng nhỏ của anh .....

Lúc còn thiếu một chút liền chạm vào phía trong anh, Tuyết Vi lập tức liền tỉnh lại, nhanh chóng rút tay mình ra: “này, tính anh có thể sắc * tình vậy sao!!”

“cô sờ soạng tôi lâu như vậy, chẳng lẽ tính không sắc * tình sao?” Thotho_

Hả.....

Không sợ sắc lang có sắc tâm, chỉ sợ sau khi có sắc tâm bị người vừa vận bắt được. Quả thực..... Quá, quá xấu hổ. “Tôi, tôi chỉ là, chỉ là muốn thử xem..... cơ bụng của anh có phải giả, giả hay không mà thôi.”

Nói xong cái lý do này, Tuyết Vi thật hận không thể cấp cho mình hai cái tát, thật mẹ nó nói lung tung.

“vậy kết quả thì sao?”

“Kết quả? Kết quả là thật. Hắc..... Hắc hắc.....” Cô toét miệng, cười khan.

“ừ. Như vậy bây giờ.....” Hoàng Phủ Minh nhanh nhay xoay người một cái, để như trò bàn tay liễn án Tuyết Vi ngã xuống sàn nhà: “Cũng kêu tôi thử xem bộ phận nào đó trên người của cô có phải giả không đi!”

Đổi mặt biến chuyển bất thành linh, Tuyết Vi hoàn toàn ngây người.

Bây giờ rốt cuộc cô hiểu rõ cái gì gọi là chơi lửa tự đốt mình.

Phương thức tư duy giữa người phụ nữ và người đàn ông vĩnh viễn có sai biệt. Cô chỉ xuất phát từ ý muốn thưởng thức đi vuốt ve thân thể người đàn ông; lại không nghĩ tới, Hoàng Phủ Minh sớm bị cô vuốt ve, bụng dưới dần dần sinh ra phản ứng.....

Thân thể to lớn chậm rãi đè ép lên trên người Tuyết Vi. Tho tho_

Cô sợ tới mức giãy giụa lung tung lên: “ngừng..... Đứng..... Đứng tới đây!!!” Mắt thấy Hoàng Phủ Minh sắp áp lên thân thể của cô.....

Nhưng ai biết, đúng lúc này.....

‘ ầm ’ một tiếng, truyền đến tiếng nổ mạnh thật lớn, toàn bộ hàm chứa đá lâm vào lung lay sắp đổ.

Còn không đợi Tuyết Vi phản ứng lại.

Chỉ thấy, ánh mắt sắc bén của Hoàng Phủ Minh chợt lóe, như là một tòa núi lớn che Tuyết Vi vào dưới thân mình.

Nói gót tới.

‘ đông, đông, đông ’

Trong hàm chứa đá từng cái đồ vật đông lạnh vô tình đập lên lưng Hoàng Phủ Minh!!!

Nhìn mặt người đàn ông trước mắt hơi mang vẻ thống khổ, tìm Tuyết Vi lập tức bị bóp chặt: “này! Mộ Thần Hiên, anh không sao chứ?!”

“Không có việc gì. Chúng ta có thể đi rồi.” Nói xong, Hoàng Phủ Minh giống như là cũng chưa xảy ra chuyện gì, đứng dậy, đi đến cửa hàm chứa đá.

Mà vết máu trên lưng anh từng khối nhìn thấy ghê người tức khắc đập vào trong tầm mắt Tuyết Vi ..... Tho tho_

Rõ ràng không có lý do.....

Anh không có lý do gì phải bảo vệ cho cô.

Vào một khắc nổ mạnh kia, lấy kinh nghiệm anh thực chiến hoàn toàn có thể tránh né những cái đó rơi xuống.

Nhưng mà anh lại.....

Ánh mắt sắc bén dần dần trầm xuống, bắt đầu khởi động ở mắt Tuyết Vi chính là cảm kích và cảm động nói không nên lời.....

“Mộ tướng quân!” Cửa hàm chứa đá mở ra, hai hàng binh lính mặc quân trang cung kính đứng ở cửa hành lễ với Hoàng Phủ Minh.

Khi bọn họ phát hiện trên thân Hoàng Phủ Minh, một binh sĩ lập tức cởi áo trên người mình ra ý đồ khoác ở trên người Hoàng Phủ Minh.

“Không cần, đem quần áo cấp cho vị tiểu thư kia mặc vào đi. Mặt khác, đưa cô ta về nhà.”

“vâng, Mộ tướng quân!”

Binh lính bước nhanh đi tới trước mặt Tuyết Vi: “Tiểu thư, cấp.....”

Tuyết Vi tiếp nhận quần áo, trông lên trên người, theo bản năng nhìn bóng dáng Hoàng Phủ Minh một cái, liền đi theo tên lính kia trầm mặc không nói gì rời khỏi tòa nhà đã gần như vứt đi này ..... Tho tho_

Tên lính kia một đường đưa Tuyết Vi đến cửa Nhà họ Tuyết liền rời khỏi. Cô mặt vô biểu tình đẩy ra cửa lớn biệt thự.....

Trong hành lang, đột nhiên an tĩnh.

Nhìn thời gian, lúc này cũng mới mười giờ tối, người hầu trong nhà đều đi đâu?

Thăng đến vị trí phòng khách, Tuyết Vi đẩy ra cửa phòng khách một phen . . . . .

Trong phút chốc, cảnh tượng trong đại sảnh làm cô không khỏi hít một hơi lạnh. . . . .

*

Chân trước Tuyết Vi mới vừa đi không lâu, thiếu tướng binh đoàn thứ ba vội vàng cởi áo ngoài ra, khoác ở trên người Hoàng Phủ Minh: “Hoàng Phủ Quân Trường, ngài cẩn thận cảm lạnh.”

Lúc này, Mộ Thần Hiên vẫn luôn tránh ở chỗ tối không nhanh không chậm đi ra: “Tốt, Tôn thiếu tướng, anh mang theo các anh em về quân đội trước đi thôi.”

“vâng, Mộ tướng quân.”

Trước khi người mở cửa kho lạnh ra, Mộ Thần Hiên cố ý dặn dò qua, gọi sau khi bọn họ nhìn thấy Hoàng Phủ Minh, nhất định phải xưng hô là Mộ tướng quân.

Đôi mắt ý chí trên, tự nhiên bọn họ không dám hỏi nhiều, chỉ phải làm theo.

“Minh, tôi và anh quen biết nhiều năm như vậy, vì sao không phát hiện anh là người dân người nhất đây? Vậy mà đem quần áo trên người đều cho vợ anh mặc sao?”

“Có ý kiến gì?!” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng hỏi lại.

“Tôi nào dám có ý kiến. Nhưng. . . . . Tôi chính là mơ hồ nhớ rõ, người nào đó nói qua, ở bên trong quân đội chẳng phân biệt nam, nữ, cho nên không có lý do chiều cô đặc thù.”

“Cô ta không phải là người bên trong quân đội!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53

Hoàng Phủ Minh một trận thấy huyết trả lời, hoàn toàn làm Mộ Thần Hiên ghen không có lời nói.

Ngay sau đó. . . . .

Anh cười xấu xa câu lấy cổ Hoàng Phủ Minh: “Nói thật ra, vợ anh thật đúng là phúc tinh của anh. Anh mang cô ta tới nơi này, kết quả liền chó ngáp phải ruồi phá hủy một cái căn cứ quân sự của quân địch, giấu lại, nếu anh trực tiếp ném cô ta vào doanh trại quân địch, có khả năng toàn bộ quân doanh đều bị hủy hoại hay không?”

“cậu coi cô ta là vũ khí hạt nhân sao?”

“Sự thật chứng minh, uy lực của cô ta, không thể kém hơn so với vũ khí hạt nhân đi? Đúng rồi, kết quả cô ta khảo hạch . . . . . Thế nào?” Mộ Thần Hiên buông ra tay đáp ở trên vai Hoàng Phủ Minh.

Anh nheo đôi mắt lại, không nhận thức được cười nói: “Toàn bộ! Trúng!”

“Thế nhưng đều trúng sao??? Chúng tôi an bài tất cả trên người người phụ nữ kia đều sơ hở, vậy mà đều bị cô ta xem thấu sao. . . . .?”

Đúng vậy, người phụ nữ kia bị Hoàng Phủ Minh gọi là gián điệp hư hư thực thực, đúng là bọn họ an bài trước tiên ở nơi đó dùng khảo nghiệm sức quan sát của Tuyết Vi!

“thật không thể tưởng tượng. Thật không thể tưởng tượng. . . . .” Mộ Thần Hiên như cũ không thể tin được chuyện này là thật: “anh nói, sức quan sát của cô ta mạnh như vậy, vì sao bị trường quân đội Hoàng Bộ cho thôi học chứ?”

“Đây đúng là chuyện kế tiếp tôi muốn kêu cậu làm. Cậu trở về phái người đi trường quân đội Hoàng Bộ một chuyến đi, nhìn xem, năm đó rốt cuộc là bởi vì nguyên nhân gì cô ta bị trường quân đội Hoàng Bộ cho thôi học!” Tho tho_

“Hiểu rõ.” Thu được mệnh lệnh, Mộ Thần Hiền và Hoàng Phủ Minh đồng loạt rời khỏi địa điểm. ....

*

Đại trạch Nhà họ Tuyết.

Phòng khách hoa lệ to như vậy, toàn bộ mọi người tề tụ tại đây. Trong phòng khách trần ngập bầu không khí quý dị, ngay cả người hầu cũng không dám thở dốc một tiếng, khẩn trương đứng thành hai hàng, mặt hướng vị trí sô pha.

Chỉ thấy, trên sô pha kiểu Âu châu, ngồi một người phụ nữ ước chừng năm mươi tuổi.

Làn da bà mịn màng như tuyết trắng, tìm không thấy một nếp nhăn, thậm chí nếp nhăn nơi khoé mắt đều nhìn không có. Bất quá, tuy rằng bà bảo dưỡng tốt, lớn lên lại không xinh đẹp. Hơn nữa khí chất trên người hung ác, làm người vừa thấy liền biết lão phu nhân này tuyệt đối không phải là một người dễ chọc.

Mà bà đúng là ----

Đại phu nhân nhà họ Tuyết, tuyết Dịch Mạn Lệ!

Sắc mặt Dịch Mạn Lệ nghiêm túc chuyển động xuống nhấn phỉ thúy mang ở trên tay, ánh mắt hung ác chậm rãi xoay về phía Tôn Văn Văn quỳ rạp trên mặt đất không chút sứt mẻ .....

“Đại phu nhân, nhị phu nhân .....” Tho tho_

“Nhị phu nhân sao?” Nâng mí mắt lên, âm lãnh nhìn về phía hầu gái kia đang nói chuyện.

“a..... Không..... Không, là lão tiện phụ này, đã ngất đi rồi.”

“Ngất đi rồi sao? Vì sao tôi cảm thấy..... giống như là bà ta giả bộ bất tỉnh chứ?”

Thâm ý trong câu này của Dịch Mạn Lệ vừa dứt, hầu gái lập tức phản ứng lại đây, chầm chậm trong tay liền đi qua Tôn Văn Văn.

Đứng ở cửa, Tuyết Vi thấy một màn như vậy, trong nháy mắt trái tim nhắc tới cổ họng: “Dừng tay!!!” Một bước vọt tới bên cạnh mẹ: “Mẹ, mẹ!!!”

Thật cẩn thận bé Tôn Văn Văn đã ngất lên. Trên mặt bà bầm tím, vết máu trên cổ cũng ấn từng đường.

Đây là vết thương mắt thường có khả năng thấy, còn vết thương trong quần áo nhìn không thấy, còn không biết có bao nhiêu đâu!

Nhìn hơi thở mẹ thoi thóp, tim Tuyết Vi giống như là bị dao cắt xả đau đớn vô cùng. ....

“Dịch Mạn Lệ!!!” Tuyết Vi cắn răng, nhẹ nhàng buông mẹ trong lòng ngực, phần hận trừng mắt mẹ lớn mặt vô biểu tình ngồi ở trên sô pha.

“Tuyết Vi, con thật đúng là càng ngày càng không có quy củ. Về đến nhà, không chào hỏi không nói, còn dám gọi thẳng tên của ta! Tới, cho Tuyết Vi hiểu rõ, hiểu rõ, quy củ Nhà họ Tuyết chúng ta!” Tho tho_

“vâng, phu nhân.” Hai gia đình một trái một phải giữ cánh tay Tuyết Vi, một người khác giơ tay lên liền cấp cho Tuyết Vi một bàn tay. ....

‘ bốp, bốp, bốp’

Một cái tát, thêm một cái tát vô tình đánh vào trên mặt Tuyết Vi, so với thân thể đau đớn, tim cô càng đau!

Mặt mày trần ngập quật cường trước sau đều giận trừng mắt Dịch Mạn Lệ, không có một khắc chịu thua.

“Phu nhân. Ngài mau xem quần áo trên người tiểu tiện * nhân Tuyết Vi này.” Lúc này, thị tỳ bên người Dịch Mạn Lệ nhỏ giọng mở miệng.

Bà ngưng thần nhìn bộ quần phục cùng một áo somi nam tính Tuyết Vi mặc ở trên người, ánh mắt đặc biệt lưu ý huân chương trên quần phục.

Không có bất luận danh hiệu gì!!

“Dừng tay!”

Mệnh lệnh phát ra.

Gia đình đang đánh Tuyết Vi rút cuộc ngừng tay.

Gương mặt cô đã sưng, vết máu nơi khoé miệng càng thắm đỏ tươi .....

“Tuyệt Vi, thân là tiểu thư Nhà họ Tuyết chúng ta, hơn nửa đêm con mặc quần áo của một người đàn ông trở về, là muốn tôi thông báo lão gia, con lại đi ra ngoài làm Nhà họ Tuyết chúng ta hổ thẹn sao?” Thotho_

Quần áo của người đàn ông sao?

Không xong!

Cô vậy mà quên cỡi hai bộ quần áo này ra.

“Tuyệt Vi, kỳ thật, việc con bị Nhà họ Hoàng Phủ từ hôn tôi đã biết. Về chuyện này, nếu lão gia đã xử lý qua, tôi cũng không nói nhiều cái gì. Buổi sáng hôm nay, tôi đặc biệt gọi điện thoại cho lão gia, trải qua hai chúng tôi thương lượng, quyết định. ....”

Quyết định?? Quyết định cái gì?

Con người Tuyết Vi khề nhếch chờ đợi Dịch Mạn Lị tiếp lời nói chưa xong kia, giác quan thứ sáu nói cho cô, cái ‘ quyết định ’ này nhất định không phải cái quyết định gì tốt!!!

“Quyết định tìm nhà chồng cho con. Đến nỗi đối tượng, tôi đã tìm kiếm xong, ngày mai con đi gặp đi.”

Ha. Quả nhiên!!

Cái lão độc phụ này còn muốn dùng chiêu này đá cô ra khỏi Nhà họ Tuyết!! Thật tàn nhẫn. .... thật ngoan độc!!! Thotho_

“Mẹ lớn, Mẹ có thể kêu con xem mắt! Nhưng. ....” ánh mắt lạnh lẽo liếc mẹ cô đã ngắt: “con muốn biết, chuyện của mẹ con, là chuyện gì?!”

“Tuyệt Vi, con ở Nhà họ Tuyết cũng gần người hết tám năm, hẳn là biết, chuyện nào có thể hỏi; chuyện nào cho dù hỏi. .... Cũng không có được đáp án, không phải sao?”

Nhìn ở trên mặt Dịch Mạn Lị treo nụ cười giả hoạt, Tuyết Vi biết, nhất định là bởi vì chuyện cô cùng Tuyết Phi Nhi, làm cho Dịch Mạn Lị đang ở nước ngoài bởi chị cả trực tiếp trở về, đem tức giận đều phát tiết với mẹ cô.

Cho nên, cho dù cô truy cứu, Dịch Mạn Lị giả hoạt cũng có thể có một ngàn loại lý do tới nói cho cô, nguyên nhân ngược đãi mẹ cô.

Tám năm qua. ....

Cuộc sống mẹ cô đều là cái dạng này!!

“Mẹ lớn, xem ra mẹ đây là buộc con đem phân báo cáo kia giao cho. ....”

“Tuyệt Vi. Đây là lý do mẹ con bị đánh, biết chưa?!” Dịch Mạn Lị cắt ngang lời Tuyết Vi nói, âm trầm nói: “Tôi đã tra qua, Phi Nhi chưa bao giờ đi qua bệnh viện kia, đến nỗi bác sĩ chủ trị Tạ bác sĩ đã nhận tội toàn bộ phân báo cáo kia, là mẹ con mua chuộc cô ta, vu tội Phi Nhi nhà tôi. Chuyện này, tôi đã nói cho lão gia xong, qua mấy ngày nữa lão gia sẽ về nhà tự mình xử lý chuyện này.”

Vì sao. ....

Vì sao sẽ biến thành như vậy??

Vì sao biến thành mẹ mua chuộc Tạ bác sĩ vu tội Tuyết Phi Nhi??? Cho dù Dịch Mạn Lị muốn vu tội người, cũng nên vu tội. ....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Chạy Tới Thân Cận

Editor: Thơ Thơ

Hiểu rõ!!

Chỉ sợ Dịch Mạn Lị sớm đã tính đến, Tuyết Vi tuyệt đối không thể nhìn mẹ bị phạt. Đến lúc đó cô sẽ đem tất cả sai lầm đều ôm vào thân. Cuối cùng, không phải Tuyết Phi Nhi vu tội mẹ con các cô, cũng biến thành mẹ con các cô vu tội Tuyết Phi Nhi!

Thật là lợi hại!

Chiêu số thật ngoan độc!!

Giờ khắc này, lần thứ hai Tuyết Vi chứng kiến Dịch Mạn Lị âm độc.

Ở trong cái nhà này, cô chưa sợ qua bất luận kẻ nào, duy độc Dịch Mạn Lị, là địch nhân cô vĩnh viễn không cách nào chiến thắng .....

Chỉ vì.....

Nhà mẹ đẻ Dịch Mạn Lị có quân đội, chính giới nhiều bối cảnh, ở Nhà họ Tuyết có thể hoành hành không bị ngăn trở, chính là ở toàn bộ hoàng thành, bà cũng là một người phụ nữ nói chuyện có chút phân lượng. Thotho_

Đây là nguyên nhân vì sao, tư tưởng Tuyết Vi một lòng tìm người đàn ông đáng tin cậy, mang theo mẹ thoát khỏi Nhà họ Tuyết!!

*

Binh đoàn thứ ba, bộ phận chữa bệnh.

Thời gian cả ngày Hoàng Phủ Minh đều ở Quân khu Bạch Hồ cùng mấy tướng quân binh đoàn thương thảo sự tình ngày hôm qua phá hủy căn cứ bí mật quân địch.

Theo như lời Mộ Thần Hiên, Tuyết Vi thật là phúc tinh của Hoàng Phủ Minh.

Bọn họ đã sớm thu được tình báo, nói trong hoàng thành có căn cứ bí mật quân địch đóng quân, vẫn chưa tìm thấy được vị trí cụ thể, ai ngờ, chó ngáp phải ruồi may như vậy tìm được, hơn nữa đã phá hủy.

Đối với Hoàng Phủ Minh vừa mới đảm nhiệm vị trí Quân Trường không lâu, còn ở trong tranh luận nói tới không thể nghi ngờ là một công tích lớn đứng vững gót chân.

Gần tới thời gian tan tầm.

Hoàng Phủ Minh vội vàng về bộ phận chữa bệnh, vừa muốn cầm lấy điện thoại..... Thotho_

Lại phát hiện trên bàn làm việc bày một lọ thuốc mỡ không có nhãn, phía dưới lọ thuốc mỡ đè một tờ giấy nhắn tin.

Anh ngửi mùi thuốc mỡ, lại rút ra tờ giấy phía dưới.

Mặt trên thành linh viết.....

‘ chuyện ngày hôm qua, cảm tạ; đây là thuốc mỡ tan bầm tòi tự mình điều chế, nếu không sợ chết, anh có thể thử xem. Tuyết Vi. ’

Khi nhìn đến chữ phía trước, Hoàng Phủ Minh còn rất cảm động, nhưng nhìn đến chữ phía sau, anh thật hận không thể kêu người phụ nữ đáng chết kia lên tới, hung hăng ngược cô một phen.

“alo?” Nhắc điện thoại, anh đánh một dãy số.

“Mộ tướng quân, xin hỏi có chuyện gì sao?” Bên kia điện thoại, truyền đến giọng Tuyết Vi.

“Bây giờ lập tức tới văn phòng tôi một chuyến!” Mệnh lệnh vừa rơi xuống.

Tuyết Vi ở đầu kia lạnh lùng nói: “Mộ tướng quân, ngưng ngưng, bây giờ vừa vặn tan tầm, tôi muốn tan tầm.”

Vừa thấy thời gian, vừa vặn năm giờ linh một giây. “Vậy cô cũng lại đây, bây giờ! Lập tức! Tôi có việc muốn nói với cô.” Thotho_

“Có chuyện gì ngày mai rồi nói sau, hôm nay tôi có hẹn, đang vội.” Nói xong, Tuyết Vi liền cắt đứt điện thoại.

“alo? Alo? Cô..... Người phụ nữ đáng chết!” Hoàng Phủ Minh phẫn hận ném điện thoại trong tay xuống.

Xem ra người phụ nữ này lại muốn buộc anh tự mình tới cửa đứng không?

Không khỏi phân trần, Hoàng Phủ Minh cời quân trang trên người ra, vội vã chạy ra khỏi văn phòng.

Tìm một vòng ở phòng y tá, đại bộ phận y tá đều tan tầm; anh lại chạy tới cửa bệnh viện, dò xét bóng dáng Tuyết Vi mọi nơi.

Rốt cuộc, thấy Tuyết Vi đang đón xe ở phố bên.

Biểu tình Hoàng Phủ Minh vội vàng che giấu, bước nhanh đi đến chỗ Tuyết Vi.

Lúc anh vừa muốn mở miệng kêu cô .....

Tuyết Vi đã lên xe, rời khỏi.

“Đáng chết!” Hoàng Phủ Minh nắm chặt nắm tay, vẻ mặt không cam lòng nhìn taxi rời khỏi.

Đúng lúc này.....

Một chiếc Porsche Cayenne treo quân bài chậm rãi dừng ở bên cạnh anh.

“hi, soái ca, có cần đi nhờ xe hay không?” Thotho_

Hoàng Phủ Minh liếc mắt người lái xe: “cần!” Lạnh lùng học ra hai chữ, kéo ra cửa ghế phụ liền lên xe.....

Trong một quán cà phê kiểu Tây.

Tuyết Vi ngồi ở trong góc mặt vô biểu tình quấy thìa trong tay, tựa hồ đang chờ đợi người nào.

Mà ở cách đó không xa.....

Đầu Mộ Thần Hiền đội mũ lưỡi trai, vẻ mặt khấn trương nhìn Hoàng Phủ Minh trước mặt: “Minh, tôi cho rằng anh đáp xe tôi muốn theo dõi ai, không nghĩ tới vậy mà theo dõi vợ anh sao?? Anh cũng quá.....” nói câu kế tiếp, anh thật sự ngượng ngùng.

“Tôi chính là lại đây nhìn xem cô ta hẹn người nào!” Vậy mà sốt ruột như vậy, đem anh mời đều bỏ?!

“ừm ừm, mỗi người đàn ông hoài nghi vợ mình xuất quỷ cầu đầu tiên luôn nói như vậy.” Mộ Thần Hiền không nhanh không chậm nói xong, thành thoi, thành thoi uống xong một ngụm cà phê.

Hoàng Phủ Minh lập tức cho anh một cái nhìn xem thường, tầm mắt sắc bén nhanh chóng nhìn về phía vị trí Tuyết Vi.....

Chỉ chốc lát sau. Thotho_

Chỉ thấy, một người đàn ông tuổi chừng ngoài ba mươi xuất hiện, tay ôm một bó hoa hồng tiến vào trong quán cà phê an tĩnh.

Anh ta đảo mắt quanh khách nhân trong quán cà phê, thẳng đến Tuyết Vi liền đi qua.

Đợi anh ta mới vừa ngồi.....

“Phốc.” Cách đó không xa Mộ Thần Hiền phun ra một ngụm cà phê trong miệng, không thể tưởng tượng nói: “Mẹ kiếp, Minh, vậy mà vợ anh thật sự cho anh đội nón xanh sao!?”

Khuôn mặt Hoàng Phủ Minh đang xem xem, nháy mắt liền trầm xuống dưới.....

“cô chính là Tiểu thư Tuyết Vi sao?” Người đàn ông trung niên kia mỉm cười hỏi Tuyết Vi trên chỗ ngồi.

Cô nâng mí mắt lên, đánh giá người đàn ông liếc mắt một cái.....

Tuổi đoán chừng sắp bốn mươi, có chút thô kệch, bụng bia cũng ra tới, tám phần từng ly hôn. Đến nỗi công tác sao.....

Ánh mắt nhìn về phía cặp trên chân người đàn ông kia lấy dính một ít nước bùn từ giày da.

Hắn là nhà thầu tham dự công trình gì đó.

A, Dịch Mạn Lệ này thật là đủ ngoan độc, vậy mà giới thiệu cho cô một đối tượng xem mắt như vậy? Thotho_

“chào anh.” Tuyết Vi lạnh lùng đáp lời.

“Tiểu thư Tuyết Vi, đây là lễ vật đưa cho cô.” Nói xong, người đàn ông trung niên trình một bó hoa tươi cho Tuyết Vi.

Cô lễ phép tiếp nhận hoa tươi, đặt ở một bên.

Người đàn ông trung niên mỉm cười ngồi ở vị trí bên cạnh cô: “Tiểu thư Tuyết Vi, cô xem, tôi đều đã tới cái tuổi này, cũng không nghĩ quanh co lòng vòng. Thật không dám dấu diếm, bây giờ tôi ba mươi tám tuổi, ly hôn qua một lần, con đi theo mẹ nó, trước mắt làm công trình, không biết cô còn có cái gì muốn tìm hiểu không?”

Thật đủ trắng ra, dường như theo chân bọn họ ngày mai liền phải kết hôn. “không có.”

“Tiểu thư Tuyết Vi, không bằng cô nói một chút tình huống của cô đi, đối với tôi vừa lòng hay không?” Nói xong, người đàn ông trung niên bắt tay liền đáp ở trên lưng ghế dựa Tuyết Vi đang ngồi.

“anh cảm thấy, tôi sẽ vừa lòng sao?” Tuyết Vi buông thìa trong tay, lạnh lùng nhìn người đàn ông bên cạnh.

“Ha ha, tôi biết tôi không xứng với Tiểu thư Tuyết Vi, Nhưng mà, không biết người giới thiệu nói sao với cô. Anh ta kêu chúng ta ngày mai liền đi lãnh chứng.”

Ngày mai liền đi lãnh chứng sao??? Chuyện này không nói giỡn đâu!

“Nếu không phải tôi nghe người giới thiệu nói những lời này, cũng sẽ không tới gặp Tiểu thư Tuyết Vi. Tôi là người từng tuổi này, không thích lãng phí thời gian. Tôi cũng nghĩ tới, nếu Tiểu thư Tuyết Vi nguyện ý cùng tôi kết hôn, nói vậy bên trong cũng có ân tình nhất định. Tôi cũng đã ly hôn, con cũng đã có, lại lớn tuổi hơn cô nhiều như vậy, cho nên..... Sẽ không ghét bỏ cô.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Nụ Hôn Không Hề Dự Đoán

Editor: Thơ Thơ

A.....

Có phải cô nghe lầm cái gì hay không?

Kết quả là, giống như khiến cho người đàn ông này không xứng với cô. Rốt cuộc Định Mạn Lị nói gì với người giới thiệu đó?? Làm cho đối tượng xem mắt này nói ra lời nói như vậy?

Đang lúc nghĩ ngợi tới.

Tay người đàn ông trung niên đặt ở trên lưng ghế dựa dần dần dời về phía bà vai Tuyết Vi: “Tiểu thư Tuyết Vi, ngày mai, hai ta chính là vợ chồng, tôi muốn mời cô trong chốc lát nữa đến nhà của tôi tham quan một chút.”

Trong nháy mắt bàn tay to chạm vào bà vai Tuyết Vi, thân mình cô đột nhiên ngẩn ra.

Cô cũng là một người trưởng thành rồi, vì sao sẽ nghe không ra ý tứ trong lời nói của người đàn ông này chứ??

“Ồm.....” Tuyết Vi vừa muốn cự tuyệt.

“ừm.” Người đàn ông trung niên thoáng khổ hít hà một hơi, nhanh chóng nhìn về vị trí phía sau cô..... Tho tho_

Chỉ thấy, Hoàng Phủ Minh xụ mặt, dùng sức nắm bắt cổ tay người đàn ông trung niên, lỗ măng bẻ cánh tay người đàn ông rời khỏi bà vai Tuyết Vi.

Là anh sao!?

Tuyết Vi hoàn toàn không nghĩ tới, Hoàng Phủ Minh vậy mà lại ở chỗ này!

“cậu là ai?!” Người đàn ông trung niên thoáng khổ rút tay trở về, lạnh giọng hỏi.

Hoàng Phủ Minh nheo nheo mắt, ánh mắt dần dần nhìn về phía Tuyết Vi.

Hà.....

Nhìn sắc bén trong mắt anh, Tuyết Vi không khỏi hít một ngụm khí lạnh, làm gì nhìn cô hung dữ như vậy. Cô lại nơi nào chọc tới anh sao?

“vì sao anh ở đây?!” Tuyết Vi nghi hoặc hỏi xong.

Hoàng Phủ Minh cũng không có lảng tránh vấn đề này, công bằng nói: “Đi theo cô tới!”

Theo dõi sao?

Sao anh lại có thể.....

Làm xinh đẹp như vậy!!!

Ai nha nha, cô nên làm sao cảm kích thứ này đây. Tho tho_

“Tiểu thư Tuyết Vi, vị này chính là bạn cô sao?” Người đàn ông trung niên đánh giá mắt Hoàng Phủ Minh.

Trông mắt cô vừa chuyể: “Tôi, tôi giới thiệu với các người một chút.” Đứng dậy, ái muội câu lấy cánh tay Hoàng Phủ Minh: “Anh ta là ‘ bạn tôi ’. Thân ái, người đàn ông trung niên này là đối tượng tôi sắp kết hôn.”

Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình nhìn Tuyết Vi, tức giận thêm tức giận, nhưng vì sao anh lại nhìn không ra Tuyết Vi tính toán điểm này. “a, bảo bối, hoá ra anh ta chính là đối tượng em xem mắt sao?”

“vâng.”

“Thân ái?? Bảo bối??” Người đàn ông trung niên càng nghe càng không thấy đúng. “Các người. .... Thật là bạn sao?”

“Đương nhiên!” Tuyết Vi khẳng định gật gật đầu, khuỷu tay ái muội đập vào trên vai Hoàng Phủ Minh, mỉm cười nói: “Nếu người giới thiệu cũng nói với anh. Như vậy, nếu anh không ngại, mỗi buổi tối tôi đều cùng bạn của tôi ‘ ở bên nhau ’, ban ngày cũng cùng anh ‘ ở bên nhau ’, ngày mai chúng ta liền đi lãnh chứng, được chứ?”

Người đàn ông này cho dù ở điểm mấu chốt cũng không tiếp thu được Tuyết Vi như vậy. Không khỏi phân trần, anh xoay người liền rời khỏi. Tho tho_

Nhưng mới vừa đi không được hai bước, người đàn ông trung niên này tựa hồ nhớ tới cái gì, quay đầu, cầm lấy hoa hồng đưa cho Tuyết Vi cũng không quay đầu lại rồi khỏi. ....

“Tôi đi, thật nhỏ mọn. ....” Nhìn bóng dáng người đàn ông trung niên rời khỏi, Tuyết Vi liếc mắt, mặt vô biểu tình ngồi trở lại vị trí.

“không phải cô phải làm Quân Trường phu nhân sao, vì sao đột nhiên chạy tới cùng chú này xem mắt?” Hoàng Phủ Minh vừa hỏi, vừa thuận thế ngồi ở bên cạnh cô.

“Tính mệnh tiểu tử anh tốt, bà đây quyết định tha cho anh một mạng, không làm Quân Trường phu nhân nữa!”

Hoàng Phủ Minh liền kỳ quái. .... “cô không làm Quân Trường phu nhân, cùng tôi có quan hệ gì?”

“Đương nhiên là có quan hệ! nếu tôi làm Quân Trường phu nhân, tôi là gì của anh? Tôi chính là vợ của lãnh đạo anh, lúc trước anh chinh tôi như vậy, anh cảm thấy tôi sẽ bỏ qua cho anh sao? Nhưng, niệm tình ngày hôm qua anh đã cứu tôi, tôi quyết định phá lệ khai ân cho anh, không làm vợ của lãnh đạo anh.”

“.....” Hoàng Phủ Minh thật muốn biết, miệng người phụ nữ này cứng được bao nhiêu. “không làm Quân Trường phu nhân, là việc cô có thể quyết định sao?!”

Lấy địa vị Nhà họ Tuyết cùng Nhà họ Hoàng Phủ mà nói, nếu Nhà họ Tuyết quyết định đem hai đứa con gái đưa vào Nhà họ Hoàng Phủ, như vậy quyền lựa chọn đã rơi vào trên tay Nhà họ Hoàng Phủ rồi. Tho tho_

Hoàng Phủ Minh nói lựa chọn ai làm vợ, người đó chính là vợ anh. Hai người phụ nữ chỉ có thể ăn phận chờ đợi anh lựa chọn!

“Mắc mớ gì đến anh? Hỏi thăm nhiều như vậy làm gì?” Bị vạch trần vết sẹo, Tuyết Vi tức giận cho Hoàng Phủ Minh một cái nhìn xem thường, cúi đầu uống cà phê.

Đúng lúc này, người đàn ông trung niên rời khỏi kia lại quay trở về. “Tiểu thư Tuyết Vi!”

Vừa thấy người đàn ông trung niên này, thiếu chút nữa Tuyết Vi bị cà phê làm sặc chết: “Khụ. .... Khụ, anh, vì sao anh lại trở lại?!”

“Tôi nghĩ, nếu Tuyết tiểu thư thật sự cùng người đàn ông này có một chân, vì cái gì không cùng anh ta kết hôn? Mà chạy tới cùng tôi xem mắt??”

Ha.

Tuyết Vi thật không nghĩ tới, người đàn ông trung niên này thoạt nhìn ngu dốt, ngược lại vẫn có chút trí tuệ.

“chú, thật không dám dấu diếm. Kỳ thật tôi và anh. ....” Thăm tình kéo tay Hoàng Phủ Minh: “Hai chúng tôi là thiết tình yêu nhau, Nhưng mà với nguyên nhân nào đó, hai chúng tôi ..... Không cách nào quang minh chính đại ở bên nhau. Ai. ....” khẩu khí tiếc nuối thờ dài.

Nhưng người đàn ông trung niên tựa hồ cũng không có tin tưởng Tuyết Vi: “Thôi bỏ đi, Tiểu thư Tuyết Vi, cô cũng đừng diễn kịch nữa. Không phải cô muốn cùng anh ta ban ngày, buổi tối đều ở bên nhau sao? Được, tôi đồng ý. Ngày mai chúng ta tiếp tục đi lãnh chứng!” Tho tho_

Hả. ....

Không làm chứ? Là kỹ thuật cô diễn quá kém? Hay là lúc anh ta đi ra ngoài người giới thiệu nói với anh ta cái gì sao?

Bây giờ làm sao bây giờ??

Nếu người đàn ông trung niên này không chủ động hủy bỏ cọc hôn nhân này, khẳng định Dịch Mạn Lệ bất chấp tất cả sẽ buộc cô gả cho người đàn ông này.

Lúc do dự nghĩ đổi sách.

Hoàng Phủ Minh vẫn luôn trầm mặc chậm rãi mở miệng: “Bảo bối, em xem vị tiền sinh này thông tình đạt lý cỡ nào, không bằng em cùng anh ta kết hôn đi, như vậy.....” Nói đến một nửa, gương mặt tuấn mỹ chậm rãi lại gần Tuyết Vi.

Theo khoảng cách càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.....

Thần kinh Tuyết Vi căng thẳng, anh..... Anh muốn làm gì??

Trái tim ‘bùm, bùm’ gia tốc nhảy lên.

Ngay lúc môi Hoàng Phủ Minh còn có mấy centimet liền phải chạm vào môi cô.....

Động tác đi trước, đột nhiên im bất!

“Như vậy, chúng ta liền có thể vĩnh viễn ở bên nhau.”

Trong tâm, thần kinh căng thẳng rốt cuộc thả xuống, Tuyết Vi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhìn con người người đàn ông kia si tình, mỉm cười nói: “vâng.....” Tho tho__

Còn không đợi cô nói xong tiếng kia ‘a’.

Môi Hoàng Phủ Minh liền như vậy không hề do dự đè ở trên môi cô.....

Thời gian giống như đông lại.

Người đàn ông trung niên đứng ở nơi đó thấy một màn như vậy mở to hai mắt nhìn.

Mộ Thần Hiên ngồi ở trong một góc nhìn trộm hết thấy càng bị dọa đến cả phê trong miệng theo khóe miệng chảy đầy người.....

Đang nhìn xem Tuyết Vi.

Khuôn mặt nhỏ phiếm trắng, con người vô thần mở lớn, đại não đã lâm vào trống rỗng bên trong, căn bản quên bước tiếp theo nên làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Anh Có Thói Ở Sạch Với Người Khác Phái

Editor: Thơ Thơ

Sau một lúc lâu người đàn ông trung niên mới định thần, nắm chặt nắm tay, cũng không quay đầu lại rời khỏi.

Theo người đàn ông trung niên rời khỏi, rốt cuộc Hoàng Phủ Minh kết thúc một nụ hôn này.

“Đi trước.” Anh nhìn cũng không nhìn Tuyết Vi một cái liền đi ra ngoài nhà ăn.

Một bước mới vừa ra cửa nhà ăn, Hoàng Phủ Minh dừng lại bước chân, ngoái đầu nhìn lại Tuyết Vi còn ngồi ở trên vị trí phát ngôn.....

Đưa tay.

Đầu ngón tay xẹt qua môi tựa như còn lưu mùi hương cô, khuôn mặt anh bình thản, khó hiểu nói: “Đáng chết, vì sao tôi thật sự hôn chứ?!”

“Minh! Minh! Anh không sao chứ?!” Lúc này, vẻ mặt Mộ Thần Hiên khẩn trương đánh giá Hoàng Phủ Minh.

“cậu muốn nói cái gì?”

“không phải anh có thói ở sạch với người khác phái sao? Sau khi anh hôn vợ anh xong, đều không muốn ới một chút sao?” Lời này Mộ Thần Hiên mới vừa rơi xuống. Tho tho__

Biểu tình Hoàng Phủ Minh lập tức cứng lại rồi.....

Đúng vậy!

Vị này bá chủ hoàng thành, tay cầm thiên quân vạn mã Quân Trường Quân khu Bạch Hổ, kỳ thật vẫn luôn có một cái chỗ yếu không muốn người biết, đó chính là.....

Thói ở sạch với người khác phái!

Nhưng không nông nổi đến mức nghiêm trọng không thể cùng người khác phái lên giường. Lại không cách nào cùng người khác phái hôn môi.

Có thể nói, đối với Hoàng Phủ Minh mà nói, người phụ nữ đêm hôm đó đi nhầm phòng, là người khác phái đầu tiên sau khi anh chủ động hôn, không có cảm giác buồn nôn.

Cho nên, anh vẫn luôn yêu cầu Mộ Thần Hiên vô luận ra sao đều phải tìm được cô.

Đương nhiên, Hoàng Phủ Minh tìm cô, cũng không đơn giản là nguyên nhân này.....

Nhà họ Hoàng Phủ, chủ viện.

Trong thư phòng to như vậy, Hoàng Phủ Minh ngồi ở trên giường nệm, mặt vô biểu tình nhìn lấy thuốc mỡ trong tay, là Tuyết Vi cho anh. “Là trùng hợp sao?”

Từ khi cùng Mộ Thần Hiên cáo biệt, suy nghĩ của anh liền dừng lại ở trong quán cà phê kia. Thotho_

Vẫn luôn buồn bực, vì cái gì cùng người khác phái không cách nào hôn môi, anh sẽ dưới tình huống cảm lòng không đậu hôn Tuyết Vi, lại không có bất luận cảm giác gì không khoẻ.

Tầm mắt, dần dần dời về phía cái nhẫn bạc bên trong tay phải kia.....

“anh biết không? Từ nhỏ đến lớn, người khác khinh thường tôi, cười nhạo tôi, tôi chưa bao giờ đáp lại bọn họ một câu. Bởi vì tôi tin tưởng, chỉ có người mềm yếu mới dựa vào miệng lưỡi chứng minh thực lực của chính mình!”

“Nhưng mà..... Bọn họ đã thấy mặt tôi lóa mắt nhất. Tôi thống khổ cũng thế, thương tâm cũng thế, bọn họ không thấy được, không có! Không có! Tôi vĩnh viễn sẽ không gọi bọn họ đến nhìn mặt lúc tôi yếu đuối nhất! Cũng bao gồm anh ở bên trong.....”

“Tôi biết, ở trong mắt mọi người tôi là nữ vương chói mắt, phượng hoàng cao ngạo, có gia thế tốt. Nhưng..... Ha ha ha, chỉ có chính tôi mới rõ ràng, chính mình rốt cuộc là cái thứ gì!!!”

Bên tai, không ngừng quanh quẩn cái đêm kia, người phụ nữ một câu lại một câu bi tình kể ra.

Hoàng Phủ Minh muốn tìm cô bởi một nguyên nhân khác, đúng là bởi vì, lời nói người phụ nữ này gây xúc động thật sâu trong lòng anh.....

Tầm mắt dừng lại ở trên cái nhẫn bạc vừa muốn thu hồi, trong lúc vô tình anh phát hiện..... Thotho_

“f?”

Trong cái nhẫn bạc, dùng đầu chạm nổi có khắc một chữ cái ‘f’ đánh dấu.

“chữ cái f này đại biểu cái gì đây?”

“Nhị thiếu gia.”

Giọng Lạc quân gia cắt ngang suy nghĩ của Hoàng Phủ Minh, anh buông đồ vật trong tay, vừa nhấc mắt.....

Lệ quang trong mắt không khỏi làm Lạc quân gia rung mình một cái!!

“Phát, phát sinh chuyện gì, nhị thiếu gia?”

“kết quả nghiệm thân hai đứa con gái Nhà họ Tuyết như thế nào?”

Lạc quân gia biết, thiếu gia nhà mình tuyệt đối là một người sẽ không quan tâm chuyện này, bây giờ dò hỏi lên, chắc là nghe được cái gì gió thổi cỏ lay. “Nhị thiếu gia, nhị tiểu thư Tuyết Phi Nhi Nhà họ Tuyết là thân trong sạch; nhưng..... tam tiểu thư Nhà họ Tuyết, đã không còn là xử nữ.”

Hoàng Phủ Minh liền biết, nhất định là báo cáo nghiệm thân xảy ra cái vấn đề gì, mới dẫn đến Tuyết Vi rời khỏi Nhà họ Hoàng Phủ.

Kỳ thật, anh đã thông báo Tuyết Vi trước tiên, chỉ cần cô cho người nghiệm thân một ít tiền, chuyện này cũng đi qua. Thotho_

Lại không nghĩ.....

Cô vậy mà trực tiếp bị tra ra không còn là xử nữ sao?!

Không phải vừa mới làm xong phẫu thuật vá màng trinh sao? Người phụ nữ đáng chết này rốt cuộc có bao nhiêu người đàn ông?!!

“Đi ra ngoài!!” Hai chữ bạo liệt rơi xuống.

Lạc quần gia lập tức liếc nhìn ra thiếu gia nhà mình phát hỏa, vội vàng rời khỏi thư phòng.

Về mặt Hoàng Phủ Minh âm trầm nhìn về phía hai thứ đặt lên bàn, cầm lấy thuốc mỡ Tuyết Vi đưa cho anh hùng hăng ném đi ra ngoài.....

*

Nhà họ Tuyết.

Việc người đàn ông trung niên từ hôn thực mau liền truyền vào trong tai Dịch Mạn Lị.

Lần này Tuyết Vi về đến nhà, bị đánh, mắng tự nhiên là không thiếu được. Bất quá, cô dám làm ra chuyện này, cũng đã làm tốt hết thầy tâm lý chuẩn bị.

“Vi Vi, mẹ thực xin lỗi con.” Phòng trong, sáng nay Tôn Văn Văn mới thức tỉnh nhìn vết thương trên mặt con gái, áy náy chảy xuống nước mắt. Thotho_

“Mẹ, mẹ đừng nói loại lời nói này.”

“Không, là mẹ không tốt. Năm đó mẹ không nên trở về Nhà họ Tuyết, cũng không nên mang con đến Nhà họ Tuyết. Cũng là mẹ vô năng, mới đưa đến cho con luôn bị khi dễ.”

“Mẹ, lần này là con hại mẹ.”

Nếu không phải cô tự cho là thông minh muốn dùng tờ báo cáo kia tới kềm chế Tuyết Phi Nhi, cũng sẽ không nháo đến kết quả bây giờ.

Nếu không phải cô quá chấp nhất với hôn nhân có tình yêu, cũng sẽ không nóng lòng nghĩ rời khỏi Nhà họ Hoàng Phủ như vậy.

Kỳ thật, cô ở Nhà họ Hoàng Phủ ngọc thêm một ngày, những người đó cũng không dám khi dễ mẹ cô. Bởi vì bọn họ cũng sẽ lo lắng, vạn nhất cô lên làm Quân Trường phu nhân, có thể trở về trả thù hay không.

“Vi Vi, con không cần tự trách. Con là đứa con gái do mẹ thân sinh, mẹ còn có thể không biết con làm những cái đó là vì cái gì sao? Vi Vi.....” Tôn Văn Văn chậm rãi kéo tay Tuyết Vi: “Có lẽ, phía dưới nói, thân là một người mẹ không nên nói. Nhưng mà, đối mặt tình huống bây giờ, mẹ không thể không suy xét đại cục một chút.”

“mẹ mới vừa nghe người hầu nói, ngày hôm qua, mẹ lớn con an bài cho con một việc hôn nhân. Tuy nói, việc hôn nhân kia đã huỷ bỏ. Nhưng nếu mẹ lớn con còn an bài xem mắt cho con, nếu đối phương còn không có trở ngại, con liền miễn cưỡng đáp ứng đi.”

“Mẹ?!!”

Tuyết Vi chưa từng nghĩ tới, mẹ vẫn luôn giáo dục cô, tiền đề hôn nhân cần thiết phải có tình yêu, bây giờ sẽ nói ra lời nói như vậy? Thotho_

“mẹ biết, mẹ nói ra loại lời nói này thực không có trách nhiệm. Nhưng, mặc dù gả cho một người con không yêu, cũng có thể sẽ sinh ra tình yêu. Nhưng con ở lâu trong Nhà họ Tuyết một ngày, sẽ chịu nhiều thêm một phần tội, rời khỏi nơi này nhanh lên đi.”

Là cái gì bức một người mẹ, có thể chịu đựng đứa con gái gả cho một người không yêu?

Lại là cái gì bức một người mẹ, có thể vi phạm chính lý luận mình giáo dục, nói ra lời không phụ trách như vậy?

Thời gian tám năm, Tôn Văn Văn sớm đã thấy rõ ràng hết thảy, bà hối hận mang Tuyết Vi về Nhà họ Tuyết. Nhưng hối hận này đã không còn kịp rồi, chỉ có thể nghĩ biện pháp kêu đứa con gái thoát ly bóng tối này.....

“Mẹ, mẹ không cần lo lắng cho con, con biết nên làm sao, bây giờ mẹ vẫn nên dưỡng thương cho khỏe đi.”

Gả cho một người không yêu sao?!

Cô thật sự làm được sao?

Nếu là thật sự gả.....

Như vậy.....

Cô cũng phải gả cho một người đàn ông bối cảnh cường đại hơn nhiều so với Dịch Mạn Lệ!!!!

Bởi vì chỉ có như vậy.

Mẹ lưu tại Nhà họ Tuyết mới có thể hoàn toàn xoay người;

Chỉ có như vậy.

Dịch Mạn Lệ mới có thể thua thất bại thảm hại.....

Nếu không, cho dù kêu cô bình an thoát ly Nhà họ Tuyết, để mẹ cô ở tại chỗ này chịu tội, Tuyết Vi cô ..... Cũng không cách nào đi đến hạnh phúc được!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Tôi Muốn Gặp Hoàng Phủ Minh

Editor: Thơ Thơ

Ngày kể.

Tuyết Vi thừa dịp giữa trưa nghỉ ngơi, gọi vài cú điện thoại cho Hoàng Phủ Minh. Nhưng ai biết, di động đối phương vẫn luôn bảo trì trạng thái cực tuyệt. Cô gọi một cú, anh liền cắt đứt; gọi một cú, anh liền cắt đứt.

“Mộ Thần Hiên người này làm cái gì đâu? Vì sao không tiếp điện thoại của tôi?”

Nên sẽ không.....

Bởi vì đi coi mắt ngày hôm qua sao?

Mẹ nó, cô là một cô gái cũng chưa nói đề ý đâu; vì sao anh còn đề ý chứ??

Không được!

Chỉ có thể đi văn phòng anh tìm anh.

Nghĩ xong, Tuyết Vi vội vàng đi về phía văn phòng tổng binh trường.

“Tuyết Vi! Tuyết Vi!!” Ở giữa đường, một nam bác sĩ nôn nóng chặn cô lại: “buổi tối hôm nay là phòng y tá các người cùng bác sĩ chúng tôi giao lưu hữu nghị, cô muốn tới hay không?” Thotho_

Ở bệnh viện quân đội buồn tẻ nhạt nhẽo, giao lưu hữu nghị như vậy ắt không thể thiếu.

Cơ hồ mỗi tuần đều sẽ làm một lần.

Tuy rằng mỗi lần Tuyết Vi đều sẽ cự tuyệt, nhưng những nam bác sĩ đó không ngại phiền như cũ chạy tới dò hỏi cô.

“Xin lỗi, đêm nay tôi hẹn ăn cơm cùng người nhà, không thể đi.” Nói xong, Tuyết Vi vòng qua nam bác sĩ kia, trực tiếp chạy tới phòng tổng binh trường.

Không có gõ cửa, cô đẩy ra cửa phòng tổng binh trường một phen: “Mộ.....”

“Cút đi, gõ cửa một lần nữa tiến vào cho tôi!!!!” Một trận găm nhẹ đánh úp lại.

Tuyết Vi hoàn toàn ngốc, thứ này chính là tu luyện công phu sư tử rống hay sao, trong lực cường đại như vậy?

Bây giờ anh không thuận vẫn là làm sao vậy? Hóa khí là thật đủ lớn!? Vẫn là tới rót hòa Vương Lão Cát đi.

Tâm bất cam tình bất nguyện rời khỏi văn phòng, ‘ Cốc cốc cốc ’ Tuyết Vi gõ gõ cửa phòng: “Bảo cáo, Mộ tướng quân.”

“Tiến vào!”

Sau khi được đáp ứng, vẻ mặt cô u oán đẩy cửa phòng ra ..... thotho_

“Tìm tôi có chuyện gì, Tuyết y tá.” Phòng trong, truyền đến giọng Hoàng Phủ Minh lạnh lẽo, anh vẫn luôn cúi đầu nhìn văn kiện, không có ngẩng đầu qua Tuyết Vi liếc mắt một cái.

Không biết vì sao, đôi mắt thái độ Hoàng Phủ Minh như vậy, cô cảm thấy ngực có chút rầu rĩ: “Mộ tướng quân, tôi có chuyện muốn tìm ngài hỗ trợ.”

“vì sao muốn tôi giúp cô?” Ngay cả hỏi Hoàng Phủ Minh cũng không hỏi chuyện gì, trực tiếp lạnh giọng ban cho lời từ chối.

“Chính là một chuyện nhỏ không tốn chút sức gì, ngài liền giúp tôi, không được sao?”

“Không được!”

“này, Mộ Thần Hiền, hôm nay anh làm sao vậy?? Tôi chọc anh sao? Hay là ai chọc anh?? Đến nỗi anh dùng thái độ như vậy sao? Hai ta tốt xấu gì cũng coi như cùng chung hoạn nạn vượt qua khó khăn đi? Không phải bạn tôi, cũng coi như là người cùng gặp nạn, cho dù anh không giúp, tốt xấu gì cũng hỏi một chút tôi tìm anh có chuyện gì đi?!”

Hoàng Phủ Minh cũng không biết chính mình hôm nay là làm sao vậy.

Lúc mở hộp, phát giận với cấp dưới; lúc ăn cơm, phát giận với hộ vệ; thấy Tuyết Vi gọi tới một cú lại một cú điện thoại, anh càng là trong cơn giận dữ, liên tiếp cũng không nghĩ tiếp.

Hết thấy, đều là bắt đầu từ ngày hôm qua sau khi anh cùng Lạc quân gia nói xong ..... tho tho _

Trầm tư sau một lúc lâu, Hoàng Phủ Minh khép lại văn kiện trong tay, lạnh lùng ngẩng đầu lên: “Nói đi, cái ..... mặt cô là ai làm cho?!” Lời nói khản trương rơi xuống.

“mặt tôi sao??” Tuyết Vi nghi hoặc sờ sờ mặt chính mình.

Cô mới nhớ tới, bởi vì tối hôm qua bị mẹ lớn đánh, cho nên sáng nay khóe miệng liền hằn vết bầm, chỉ là.....

Không nghĩ tới đôi mắt người đàn ông này độc như vậy, liền lập tức phát hiện cô bị thương.

“Tôi không cần thận dụng vào.”

“Không cần thận dụng vào sao?” Hoàng Phủ Minh đứng dậy, vọt tới trước mặt Tuyết Vi, đột nhiên nâng khuôn mặt nhỏ của cô lên.

Cực tuyệt nhìn gần mặt người đàn ông, nụ hôn ngày hôm qua ở quán cà phê kia giống như lại hiện lên ở trước mắt.

Trái tim ‘bùm, bùm’ gia tốc nhảy lên.

Tuyết Vi khản trương lui về phía sau một bước, ném tay anh phủng gương mặt mình ra. Không khỏi xấu hổ, cô vội vàng nói: “Thật là tôi không cần thận dụng vào.”

Là bị dụng vào hay là bị người đánh Hoàng Phủ Minh anh còn nhìn không ra tới sao? Tho tho _

Nếu cô không muốn nói, anh cũng không bắt buộc!

Thu hồi biểu tình lo lắng trên mặt, anh lạnh lùng nói: “Nói đi, tìm tôi có chuyện gì?”

“anh hẳn là quen biết Hoàng Phủ Quân Trường đi?”

“Vô nghĩa, tôi liền..... Tôi đương nhiên quen biết anh ta!” Hoàng Phủ Minh vốn định nói tôi chính là, nhưng lập tức nuốt trở vào.

“Vậy anh có thể hay không..... Có thể an bài tôi và Hoàng Phủ Quân Trường gặp mặt một lần hay không?”

Hoàng Phủ Minh khó hiểu, mục đích cô đưa ra yêu cầu này là cái gì? “cô muốn gặp anh ta làm cái gì? Không phải cô bị từ hôn sao.”

“vì sao anh biết tôi bị từ hôn?!”

“Người khác nói cho tôi biết.”

Nha, thật là chuyện tốt không ra khỏi cửa chuyện xấu truyền ngàn dặm, chuyện lớn nhỏ, đều truyền tới lỗ tai anh. “Đúng vậy, tôi chính là bị anh ta từ hôn. Nhưng mà..... Tôi có một số việc muốn nói chuyện cùng anh ta, có thể không? Anh liền động tay chút, gọi cho anh cú điện thoại, nói tôi muốn cùng anh ta gặp mặt một lần, có thể chứ?”

Có lẽ là Tuyết Vi có một chút không hiểu biết tính cách Hoàng Phủ Minh. Tho tho _

Tác phong của anh, làm gì có chuyện người khác muốn gặp anh là có thể gặp được sao?

Hoàng Phủ Minh trầm mặc không nói suy tư một lát, sau một lúc lâu, đôi tay anh bắt chéo sau lưng, lừ lờn nói: “Có thể!”

Thứ nhất, thật ra anh muốn nghe xem người phụ nữ này muốn nói cái gì với mình;

Thứ hai .....

“Vậy anh gọi điện thoại cho anh ta nhanh lên!!!”

“Không vội.”

“Không vội sao?” Tuyết Vi thật muốn nói cho anh, sự tình quan hệ mạng người, anh không vội, tôi vội!

Hoàng Phủ Minh chậm rãi ngồi trở lại vị trí, thành thoi, thành thoi nhếch chân lên bắt chéo: “trước khi tôi giúp cô và Hoàng Phủ Minh gặp mặt, cô..... Cũng phải giúp tôi một chuyện!”

Thứ hai, chính là anh có nhiệm vụ muốn giao cho Tuyết Vi làm!!

Rời khỏi văn phòng tổng binh trưởng, Tuyết Vi hung hăng xem thường. “Mộ Thần Hiền này thật đúng là không có lợi thì không làm!”

Bất quá cô đã kêu anh giúp một chút; ai ngờ, anh vậy mà muốn cô hoàn thành nhiệm vụ gian khổ như vậy!? Tho tho_

“Ai!!” Tuyết Vi lập tức đi tới văn phòng bác sĩ, vẫy vẫy tay với một bác sĩ nam bên trong.

Những bác sĩ nam trong văn phòng vừa thấy Tuyết Vi đến đều sôi trào, trên mặt tràn ngập biểu tình kích động.

“cô kêu tôi sao?” Một nam bác sĩ không thể tưởng tượng chỉ chỉ chính mình.

Tuyết Vi mỉm cười gật gật đầu: “ừm.....”

Nam bác sĩ kia vội vàng chạy tới cửa: “Chuyện gì? Tuyết Vi.”

“Ha hã, cũng không có việc gì, mới vừa rồi không phải anh hỏi tôi có đi giao lưu hữu nghị hay không sao. Tôi mới vừa cùng người nhà liên hệ qua, hủy bỏ com chiều. Cho nên..... Tôi muốn hỏi anh một chút, tôi có thể cũng gia nhập với các người hay không?”

Nam bác sĩ này vừa nghe, đầu điểm như trống bỏi: “ừm, ừm, đương nhiên là có thể!”

Phòng bao khách sạn ktv, chưa từng có náo nhiệt.

Lần này người tổ chức hội giao lưu vốn định phòng bao lớn. Ai ngờ, các nam bác sĩ vừa nghe Tuyết Vi muốn xuất hiện hội giao lưu lần này, tức thời sôi nổi yêu cầu gia nhập giao lưu hữu nghị lần này.

Làm cho phòng bao lớn trực tiếp thăng cấp thành bãi bóng thuê, lần này, còn có các quý ông điểm trang này đó ‘nhiệt tình tăng vọt’.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Đi Tham Gia Giao Lưu Hữu Nghị

Editor: Thơ Thơ

“Tuyết Vi, thật không nghĩ tới, chị sẽ đến tham gia giao lưu hữu nghị lần này?” Về mặt Phương Tiểu Nhã không thể tưởng tượng hỏi Tuyết Vi ở bên cạnh.

“Ha hã, chị cũng là nhân nên nhảm chán, cho nên lại đây xem náo nhiệt.”

“Nhờ phúc của chị, vốn 1v1 giao lưu hữu nghị, bây giờ đều biến thành 4v1, tám phần, các quý ông này đều là chạy tới chị.”

Phòng bao ktv, tính cả Tuyết Vi và Phương Tiểu Nhã với bốn nữ sinh; các cô lại phải đối mặt mười lăm người đàn ông, này là cái tỉ lệ gì?

“Hừ, sớm biết rằng Tuyết Vi đến, tôi sẽ không tới.”

“Đúng vậy, sớm biết vậy tôi cũng không tới. Cô nhìn xem, một nhóm sói đói khát, đều như hổ rình mồi nhìn chăm chăm Tuyết Vi, nơi nào còn chỗ cho chúng ta?”

“Chính là, thật chán ghét! Bất quá, chất lượng lần giao lưu hữu nghị này cũng quá kém, đã kêu một mình Tuyết Vi được giải nhất.”

Hai người phụ nữ ngồi ở trong một góc khác nói xong, hung hăng cho Tuyết Vi một cái nhìn xem thường.

Đã có thể vào lúc này..... tho tho_

Cửa phòng bao bị người từ bên ngoài đẩy vào.....

“Xin lỗi, tôi đã tới chậm. ....”

Giọng ôn nhu này hấp dẫn ánh mắt mọi người ở đây.

Chỉ thấy, trên người Mộ Thần Hiền mặc một thân thoải mái, mặt mang vẻ xin lỗi cười cười với mọi người, theo sau, lập tức đi tới vị trí Tuyết Vi .....

“Oa, rất đẹp trai!”

“Đúng vậy, đúng vậy, rốt cuộc có mặt hàng chất lượng tốt.” Hai người phụ nữ trong góc sôi trào. Nhưng..... Nhìn thấy anh ngồi xuống ở bên cạnh Tuyết Vi, lập tức liền không có tinh thần.

“vì sao anh cũng tới?” Tuyết Vi nghi hoặc nhìn Mộ Thần Hiền bên cạnh.

Anh muốn nói cho Tuyết Vi, là ông xã cô cường bách tôi tới giám thị..... à, không, phải nói là bảo hộ cô! “Tôi chính là lại đây xem náo nhiệt.”

“ừm”

“này, anh là ai?” Lần tổ chức giao lưu hữu nghị này người không hiểu ra sao đi tới trước mặt Mộ Thần Hiền.

“Tôi sao? Tôi đương nhiên là người báo danh tham gia giao lưu hữu nghị, ngay cả tôi anh cũng không quen biết sao?” Tho tho_

“Ha..... vì sao tôi không nhớ rõ anh báo danh tham gia giao lưu hữu nghị? Hơn nữa, anh ở bộ phận nào? Làm gì vừa tới đã an vị ở bên người Tuyết Vi!?”

“Đúng vậy, đúng vậy, vì sao chúng tôi không quen biết anh?”

Giọng kháng nghị từ bốn phương tám hướng đánh úp lại, Mộ Thần Hiền nhìn từng ánh mắt tràn ngập cừu hận, liền biết xem ra tám phần là chính mình chọc nhiều người tức giận, không thể không nói..... “Minh, vợ anh ở bộ phận chữa bệnh là thiết tình được hoan nghênh.” Anh nhỏ giọng lẩm bẩm nhắc mãi.

“anh đang nói cái gì?” Người đàn ông đứng ở trước mặt Mộ Thần Hiền nghi hoặc nghiêng đầu.

“Ha hã, không có gì. Kỳ thật là tôi vừa được điều tới bộ phận chữa bệnh, khẳng định các người chưa gặp qua tôi, nhưng..... Tuyết Vi đã gặp qua tôi. Không tin..... Các người hỏi cô ta đi.” Mộ Thần Hiền giả hoạt đẩy lực chú ý về phía Tuyết Vi.

Đám người đàn ông kia lập tức biến thành từng con cừu thuận theo. “Tuyết Vi, cô thật sự gặp qua anh ta sao?”

“hã..... Thấy, gặp qua.”

“Hừ, cho dù Tuyết Vi gặp qua anh.” Người tổ chức không có tiếp tục làm khó dễ Mộ Thần Hiền.

Nhưng Tuyết Vi cảm thấy là lạ nơi nào, cô thật là có gặp qua người đàn ông này, chính là..... tho tho_

Người đàn ông này rốt cuộc thuộc bộ phận nào?

“vì sao anh không trực tiếp nói cùng bọn họ anh thuộc bộ phận nào, mà lấy tôi ra làm tấm mộc đỡ?!”

Tay Mộ Thần Hiền đang rót rượu đột nhiên dừng lại, anh thật không nghĩ tới Tuyết Vi sẽ thông minh như vậy, liếc mắt một cái liền nhìn ra manh mối. “Ha hã, cô hẳn là biết đến, trong quân đội có vài bộ phận, là không thể nói thẳng ra tới.”

“thần bí như vậy sao? Chẳng lẽ anh là.....” Lời nói còn chưa có hỏi ra miệng.

Trong Ktv đột nhiên vang lên bài hát《 yêu em nhất》 này.

Lực chú ý của Tuyết Vi lập tức bị kéo đi.....

Người phụ nữ khác trong phòng bao đang xem xem: “A!!!!” Không khỏi trăm miệng một lời phát ra một tiếng thét chói tai, sôi nổi si mê nhìn nam chính trên màn hình mtv.

Người đàn ông này cao ước chừng một met tám mấy, nửa thân trần đắm chìm dưới vôi hoa sen, giọt nước tích ở trên cơ bắp hoàn mỹ của anh lộ ra dụ hoặc vô tận.

Ngũ quan rõ ràng như điêu khắc, góc cạnh tuấn mỹ vô cùng. Bề ngoài thoát nhìn dường như phóng đảng không câu nệ, nhưng trong mắt lơ đãng toát ra tinh quang làm người không dám xem thường. Một đầu tóc đen nhánh rậm rạp, dưới đôi mày kiếm lại là một đôi mắt hẹp dài đào hoa, tràn ngập đa tình, làm người không cẩn thận sẽ rơi vào luân hồi. Cái mũi cao thẳng, môi đỏ dày mỏng vừa phải lúc này lại tươi cười làm hoa mắt người khác. Kèm theo một đầu tóc dài màu đỏ sậm xoa vai, càng là cho người ta cảm giác mị hoặc! Thotho_

Anh.....

Đúng là Đại Minh Tinh đang nổi danh bên trong hoàng thành ----- Tà Nguyệt!

Người cũng như tên, tà mị mà lại mang theo vài phần cảm giác thần bí.

“Hừ, vì sao lại là ca khúc của anh ta, thật là kỳ quái, bây giờ đi đến chỗ nào cũng đều có thể nghe được anh ca?” Về mặt Mộ Thần Hiền khó chịu nhấc mắt.

Lại không có chú ý tới..... Bên cạnh, ở trong mắt Tuyết Vi ý nói giết chết người!!

Anh nghiêng đầu: “cô không phải là fan nào của Tà Nguyệt chứ?”

Tuyết Vi vội vàng áp xuống ánh sáng sắc bén trong mắt, mỉm cười nói: “Không phải, tôi sao có thể.”

Tuy nói, bây giờ Tà Nguyệt đã nổi danh mọi người đều biết, nhưng bởi vì vẻ ngoài quá mức xuất chúng, hành vi lại cực kỳ phóng đảng không kềm chế được, các fan sùng bái anh lại vô cùng điên cuồng. Đến tận đây, thái độ rất nhiều người đối với Tà Nguyệt hình thành hai cực đối nghịch.

Người hâm mộ anh đến si mê, quên mất mình; người không thích anh, nhưng lại cảm thấy sùng bái Tà Nguyệt là một chuyện mất mặt, càng kêu fan của anh thành nào tàn.

“Ha ha, tôi liền biết cô sẽ không thích cái loại bình hoa này đâu.”

Nghe Mộ Thần Hiền nói xong, tay Tuyết Vi gạt gao nắm thành nắm tay, bây giờ cô thật hận không thể cầm lấy bình rượu trên bàn đập đầu người đàn ông này cho tới khi nở hoa. Thotho_

“Tới tới tới, không bằng mọi người chơi trò chơi đi?” Người tổ chức thấy không khí trong ktv có chút dè dặt, mọi người lại tìm không thấy cơ hội gì có thể tiếp cận Tuyết Vi, đành phải phát ra đề nghị chơi trò chơi.

“Tốt.”

“Cái trò chơi gì?”

“Chúng ta chơi trò chơi xé giấy đi.”

Trò chơi xé giấy nghe tới đơn giản, nhưng làm thì có thể không có đơn giản như vậy.

Bởi vì..... yêu cầu là miệng đối miệng xé giấy.

Một người, trong miệng ngậm một tờ giấy, tiếp theo không thể dùng tay, yêu cầu dùng miệng đi nhận. Cho đến một tờ giấy hình vuông bị xé rách đến không thể xé nữa mới thôi.

Mộ Thần Hiền không thiếu chơi loại trò chơi ái muội này, anh liếc mắt một cái liền xem thấu tâm tư nhóm sắc lang này.

Từ thủ vị trí bên cạnh Tuyết Vi không bỏ, đám người đàn ông kia cũng không có cách, chỉ phải tranh trước sau ngồi ở quanh Tuyết Vi.

Trên miệng người đàn ông còn có một chút đầu khăn giấy, quay đầu, nhìn về phía Tuyết Vi. Thotho_

Cô ngay cả thử cũng không thử trực tiếp đầu hàng: “Tôi uống rượu.....” Cầm lấy một ly bia uống một hơi cạn sạch. Một lần nữa cầm lấy một tờ khăn giấy để vào trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Uống Say

Cô ngậm một góc, quay đầu, nhìn về phía Mộ Thần Hiên.

Hà.....

Anh tiếp hay là không tiếp??

Tiếp đi, thật ra cũng không có gì, giấy lớn như vậy, tuyệt đối sẽ không đựng tới miệng, nhưng anh có loại cảm giác thực xin lỗi Hoàng Phủ Minh.

Không tiếp đi.....

Anh lại giống kẻ hèn nhát, mỹ nữ trước mặt vậy mà lùi bước.

Mẹ nó, nếu là người phụ nữ khác, anh trực tiếp liền hôn lên rồi, nơi nào còn cần giấy gì?! “Thôi, tôi cũng uống rượu.....”

Mộ Thần Hiên cầm lấy một ly rượu: “này, Minh, tôi trọn tình huynh đệ chứ?” Lâm bả nhắc mãi một tiếng, anh uống một hơi cạn sạch.

Đám người đàn ông đang xem chung quanh kia, đều có lòng hận không thể làm thịt Mộ Thần Hiên, chiếm lấy vị trí tốt như vậy, vậy mà không thương? Thuần túy lãng phí của trời.

Hơn mười trò chơi luân xuống, trên cơ bản bọn họ chơi bao lâu, Tuyết Vi và Mộ Thần Hiên liền uống lên nhiều ít rượu.

Một khuôn mặt nhỏ trắng nõn rõ ràng nổi lên hồng.

Mộ Thần Hiên thật sự có chút nhìn không được: “Không bằng tôi tới thế cô uống đi.”

“Không..... Không cần!” Tuyết Vi mở tay Mộ Thần Hiên ra, choáng váng lại mạnh mẽ rút một ly rượu.

Mấy giờ sau, mọi người chuẩn bị rời khỏi. Thotho_

Nhưng Tuyết Vi đã say đến ngã vào trên sô pha không chịu nổi.....

“Ai nha, Tuyết Vi vậy mà say thành như vậy, nên làm sao?” Máy người đàn ông giả vờ nhìn Tuyết Vi say ngã.

“Không bằng tôi đưa Tuyết Vi về nhà đi.”

“Thôi, thôi, lần này tôi là người đứng ra tổ chức trò chơi, hay là tôi đưa Tuyết Vi về nhà đi.”

Đứng ở một bên Mộ Thần Hiên nhìn mấy người đàn ông kia ân cần, thân anh là hoa hoa công tử vì sao sẽ nhìn không ra tâm tư bọn họ chứ?

“Minh, vợ anh say đã bất tỉnh nhân sự, làm sao bây giờ?” Anh lại nhỏ giọng nhắc tới.

Nhưng giấy tiếp theo.....

Anh như là nghe được cái mệnh lệnh gì, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng: “Thiệt hay giả? Cô ta đã say rồi.”

“Vậy được rồi.....”

Mộ Thần Hiên bán tín bán nghi đẩy đám người đàn ông kia ra: “Tuyết Vi là một cô gái chưa lập gia đình, các người đưa cô, vạn nhất xảy ra chuyện gì, tính ai?!”

“này, chúng tôi đều coi Tuyết Vi là bạn, anh đừng nghĩ ngợi lung tung được không? Nếu không, là anh muốn đưa cô ta trở về sao?” Thotho_

Cất, nếu Tuyết Vi không phải là vị hôn thê của Hoàng Phủ Minh, Mộ Thần Hiên đã sớm khiêng cô lên trên giường, còn chờ đến nhóm người này ở đây mè nheo khóc chuột già từ bị sao?

“Yên tâm! Tôi còn không đến mức nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.” Ánh mắt nhìn về phía mấy nữ sinh kia: “Các người ai quen biết Tuyết Vi?”

Mấy nữ sinh lắc đầu.

“Vậy các người ngày thường ai quan hệ tốt cùng Tuyết Vi?”

Hai nữ sinh trong đó nghe xong, thuận thế lui một bước về phía sau.

Thấy vậy, Phương Tiểu Nhã mỉm cười nói: “ngày thường tôi cùng Tuyết Vi quan hệ không tồi, không bằng như vậy đi, để tôi tới chiều cổ cho cô ta. Các người đi trước đi.”

“ừm, cũng được.” Mộ Thần Hiền xoay mặt, nhìn về phía đám người đàn ông kia: “Tối, chạy nhanh, tan cuộc, chúng ta có thể rút lui!”

Nghe được tiếng anh lạnh giọng thúc giục, mấy người đàn ông chỉ phải tâm bất cam tình bất nguyện rời khỏi.....

“Tuyệt Vi, Tuyệt Vi, tỉnh tỉnh, tỉnh tỉnh.” Phương Tiểu Nhã tới bên cạnh Tuyệt Vi, nhẹ nhàng đỡ thân thể của cô. Tho tho_

“hả?” Mê say mở hai tròng mắt.

“Giao lưu hữu nghị đã kết thúc, chị vẫn ổn chứ? Có thể đi sao? Em đưa chị về nhà đi.”

“hả..... Xin lỗi, xin lỗi. Chị có thể đi, có thể đi.” Tuyệt Vi cố sức bò lên từ trên sô pha, ở dưới Phương Tiểu Nhã nâng hạ lắc lư đi ra khỏi phòng bao.

Vừa lên xe Phương Tiểu Nhã.

Thoạt đầu cô còn xem như bình thường, đến khi Phương Tiểu Nhã lên đường, chính là chỉ vào, chỉ vào, Tuyệt Vi liền mơ mơ màng màng ngủ rồi.

Roi vào đường cùng, Phương Tiểu Nhã đành phải mang Tuyệt Vi về nhà mình.

“Ai, uống thật say.” Nhìn trên giường, Tuyệt Vi ngã đầu không dậy nổi, Phương Tiểu Nhã bất đắc dĩ lắc đầu, đắp cho cô cái chăn liền trở về phòng mình.

Nửa đêm.

Kim đồng hồ không sai biệt lắm đã chỉ hướng một giờ.

Nằm ở trên giường vẫn không nhúc nhích Tuyệt Vi thanh tỉnh mở hai mắt.

Nhìn quanh, hoàn cảnh chung quanh lạ lẫm, cô nhích môi nở nụ cười.....

Nhớ rõ thời gian tới nhà Phương Tiểu Nhã là mười một giờ, bây giờ đã qua hai tiếng đồng hồ, Phương Tiểu Nhã cũng nên ngủ rồi chứ?

Nghĩ xong, Tuyệt Vi xoay người xuống giường, tay chân nhẹ nhàng di chuyển tới phòng khách. Tho tho_

Nơi này là một nhà ba phòng một sảnh trang trí đơn giản cho thuê, Tuyệt Vi thử tính mở ra cửa một gian phòng trong đó.

Bên trong, hẳn là một thư phòng, chỉ đặt một cái bàn làm việc.

Chậm rãi, di động tới trước bàn làm việc.

Trên bàn để một tờ giấy trắng, mở ra mỗi cái ngăn kéo, bên trong đều trống rỗng, không hề có bất luận cái manh mối gì đáng nói.

Là Mộ tướng quân làm sao?!

Mười hai tiếng đồng hồ trước.....

‘trước khi tôi giúp cô cùng Hoàng Phủ Minh gặp mặt, cô..... Cũng muốn cô giúp tôi một chuyện! ’

‘ gấp cái gì, nói đi. ’

‘ bây giờ, tôi hoài nghi trong phòng y tá các người có gián điệp quân địch! ’

Đối với lời nói này của Hoàng Phủ Minh, Tuyệt Vi tin tưởng không nghi ngờ, bởi vì việc gián điệp lẫn vào quân khu là vô cùng thường thấy, mỗi cái quân khu đều có vô số gián điệp quân địch len vào ở các bộ phận, chấp hành đủ loại kiểu đáng nhiệm vụ. Tho tho_

‘ ha, rốt cuộc tôi hiểu rõ ngày đó vì cái gì anh mang tôi đi nhà ăn kia, cảm tình, là vì thử sức quan sát của tôi, thuận lợi kêu tôi lấy thân phận y tá giúp anh tìm gián điệp sao?? ’

Hoàng Phủ Minh trầm mặc không nói, nhưng, anh xác thật bội phục năng lực phản ứng của Tuyệt Vi!

‘ bắt quá, chuyện này tôi không có biện pháp giúp anh. ’

‘ vì sao? ’

‘không phải anh đáp ứng tôi sao, phải cho tôi chuyển đi binh đoàn, tôi lập tức phải rời khỏi phòng y tá, vì sao giúp anh tìm gián điệp? ’

‘ yên tâm, sẽ không chậm trễ thời gian của cô lâu lắm đâu. Nếu sự thành, tôi không chỉ sẽ điều cô đi binh đoàn thứ ba, còn sẽ an bài cô và Hoàng Phủ Minh gặp mặt, nếu cô cự tuyệt..... Hai việc toàn bộ hủy bỏ. ’

‘ anh!!! ’ nha, vậy mà uy hiếp cô sao?? Được! Ai kêu cô có việc cầu lưu manh này đâu! ‘ Được rồi, nhiệm vụ này, tôi tiếp. Nếu anh dám kêu tôi là y tá

thực tập đi giúp anh hoàn thành nhiệm vụ quan trọng như vậy, nói vậy..... anh đã có nhân vật mục tiêu rồi sao?! ’ Thotho_

Lại một lần nữa Hoàng Phủ Minh bị trí tuệ của Tuyết Vi làm cho kinh ngạc rồi. ‘đúng.’

‘ ả?’

‘ Phương Tiểu Nhã!! ’

Khi Tuyết Vi nghe thấy cái tên quen thuộc này, không thể tưởng tượng, cô truy hỏi qua vì sao anh sẽ khẳng định Phương Tiểu Nhã là gián điệp như vậy.

Anh giải thích là.....

Lần đó, ở phòng y tế, lúc anh muốn đi vào bồi thuốc vừa vận gặp thoáng qua Phương Tiểu Nhã. Thủ pháp Phương Tiểu Nhã cột dây giày thập phần không giống người thường.

Đây là nguyên nhân vì sao Hoàng Phủ Minh nhìn chăm chăm giày Phương Tiểu Nhã vài giây!

Ký ức kéo về.

Vì thế, Tuyết Vi đặc biệt lưu ý thủ pháp Phương Tiểu Nhã cột dây giày, vô luận thế nào đều không có nhìn ra khác biệt.

Nhưng!

Cô tin tưởng, Mộ Thần Hiên là tướng quân nhất định không phải chỉ có tiếng, vậy mà anh nói Phương Tiểu Nhã có vấn đề, có lẽ là thật sự có vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giả Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Thời Khắc Máu Chốt Hiện Thân

Trải qua tìm hiểu, Tuyết Vi biết được Phương Tiểu Nhã sẽ đến giao lưu hữu nghị lần này, lúc này mới đánh vỡ phong cách ban đầu của cô, chủ động gia nhập giao lưu lần này.

Nói thật, khi giao lưu hữu nghị sắp kết thúc, cô sợ ai trong đám người đàn ông kia chết sống muốn đưa cô đi.

Bất quá may mắn.....

“nhân phẩm người đàn ông kia thiệt tình không tồi, bây giờ người đàn ông như vậy thật sự là rất ít thấy.”

Hồi tưởng lại, ở trò chơi, Mộ Thần Hiên biểu hiện đủ loại thân sĩ; hơn nữa, khi tan cuộc, hành động Mộ Thần Hiên lần lượt che chở cô. Tuyết Vi thật là đối với anh lau mắt mà nhìn.

Bất quá may mắn, cô thành công giả say đi tới nhà Phương Tiểu Nhã .....

“Chắc, thật nên hỏi người đàn ông kia tên gọi là gì.”

Tiếng nỉ non rơi xuống, mắt Tuyết Vi nhìn chung quanh thư phòng trống rỗng này lần thứ hai.

Thôi, nếu Phương Tiểu Nhã thật là gián điệp, cũng có khả năng cô đem đồ vật quan trọng đều giấu trong phòng ngủ. Thotho_

Quay người, vừa muốn rời khỏi.....

‘ Tuyết Vi, mặt ngoài đồ vật thoát nhìn đơn giản, khả năng thập phần phức tạp; có chút thời điểm một ít gián điệp vì che giấu ánh mắt người khác sẽ đem tình báo giấu ở nơi dễ thấy, làm người khác nhìn không ra! ’

Khi ở trường quân đội Hoàng Bộ, lời huấn luyện viên nói đột nhiên quanh quẩn ở bên tai Tuyết Vi.

Cô ngừng chân bước lại, ánh mắt sắc bén nhanh chóng nhìn về phía tờ giấy trắng đặt ở trên bàn sách kia.

Một bước tiến lên, cầm lấy tờ giấy trắng, đối với ánh trắng ngoài cửa sổ vừa thấy.....

Trong phút chốc, sắc mặt Tuyết Vi thoáng chốc trầm xuống dưới.

Đúng lúc này.....

‘ kẻo kệt ’ một tiếng, truyền đến tiếng cửa phòng mở ra.

Động tác Tuyết Vi nhanh nhạy thả giấy trắng lại chỗ cũ.

Cửa phòng mở ra, Phương Tiểu Nhã mặt vô biểu tình nhìn Tuyết Vi cách đó không xa. Dưới ánh trăng phản chiếu, giờ phút này biểu tình cô thoát nhìn dọa người như vậy. “chị đang làm gì, Tuyết Vi!!” Thotho_

“Tiểu..... Tiểu Nhã?” Ánh mắt Tuyết Vi mơ hồ ẩn huyết Thái Dương mình, dùng sức lắc lắc đầu: “em, vì sao em ở đây?”

“Nơi này là nhà em!”

“Nhà em??? Chị, vì sao chị tới..... Tới nhà em?” Cô lắc lư đi về phía vị trí Phương Tiểu Nhã.

“chị uống say, không chỗ đi, em liền mang chị đến nhà em”

“um..... Cảm ơn em, em.....” thời khắc gặp thoáng qua Phương Tiểu Nhã, Tuyết Vi mơ hồ vỗ vỗ bả vai cô: “Đúng vậy, đúng rồi, buông vệ sinh nhà em ở nơi nào? Chị, chị muốn đi tiểu.”

“chị đi tìm buồng vệ sinh sao?”

“Đúng vậy..... chị đều ghen sắp chết.....”

“Tới! Em mang chị đi!” Nói xong, Phương Tiểu Nhã mặt vô biểu tình nâng cánh tay Tuyết Vi, mang cô ra khỏi thư phòng. Nhưng.....

Một cái tay khác của Phương Tiểu Nhã lại gắt gao nắm một cây chùy thủ sắc bên.

Thừa dịp Tuyết Vi không chú ý, ánh mắt cô chợt lóe, chùy thủ trong tay nhanh chóng đâm tới phần lưng Tuyết Vi.....

‘ leng keng, leng keng ’

Khi chùy thủ còn có mấy cm liền phải đâm vào thân thể Tuyết Vi, tiếng chuông cửa đột nhiên vang lên!! Thotho_

“Cách.” Tuyết Vi ợ một hơi rượu, mờ mịt chỉ vị trí cổng lớn: “Có, có người tới nhà, bạn trai của em sao?”

“em không có bạn trai.” Phương Tiểu Nhã không lên tiếng thu hồi chùy thủ trong tay: “chị chờ em, em đi trước nhìn xem là ai.”

Đèn trong phòng khách mở ra.

Tuyết Vi nhìn bóng dáng Phương Tiểu Nhã rời khỏi, như trút được gánh nặng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Trời biết, khi Phương Tiểu Nhã móc chùy thủ ra phản chiếu bị đáy mắt Tuyết Vi thu hết, cô còn tưởng đâu, nếu trong chốc lát thật động tay tới, tay cô vốn trói gà không chặt, khẳng định chính là tìm cái chết.

Bây giờ cô thật muốn cảm tạ, người này đột nhiên gõ cửa, quả thực cho cô cơ hội sống lại!!

***, bất giác điệp thật sự quá nguy hiểm, cô trở về nhất định đến hung hăng gõ tên lưu manh kia một cây!!

Phương Tiểu Nhã mặt vô biểu tình mở cửa phòng ra.

Vừa thấy bóng dáng đứng ở ngoài cửa, cô ngây ngẩn cả người: “Mộ..... Mộ tướng quân? Ngài sao?” Thotho_

“Xin lỗi, phương y tá, bạn gái tôi đến thời gian này còn chưa có về nhà, tôi có chút lo lắng. Sau khi hỏi thăm, mới biết được, cô ta ở nhà cô, đúng không?”

“Ngài..... Bạn gái?”

“Đúng vậy, Tuyết Vi!”

Phương Tiểu Nhã hoàn toàn không nghĩ tới, Tuyết Vi thần bí vậy mà là bạn gái của Mộ tướng quân?! “vâng, đúng vậy, Tuyết Vi ở..... Ở nhà tôi.”

“Tôi có thể đi vào đón cô ta sao?”

“Đương nhiên.....” Phương Tiểu Nhã nhường đường ra nói.

Hoàng Phủ Minh bước nhanh đi vào trong phòng khách, liếc mắt một cái liền thấy được Tuyết Vi đứng ở cách đó không xa: “bây giờ em thật là càng ngày càng quá phận, đã vài giờ, còn không trở về nhà sao!!!! Hả?!!”

Mộ tướng quân?!!

Ha, anh tới thật đúng là gãi đúng chỗ ngứa. “Thực xin lỗi. ....” Tuyết Vi ra về áy náy rũ đầu xuống: “em, em uống nhiều quá, cho nên mới. ....”

“em vậy mà còn dám uống rượu?? Đi, chúng ta trở về rồi nói!” Nói xong, Hoàng Phủ Minh phẫn nộ bắt được cổ tay Tuyết Vi, lôi kéo cô đi ra ngoài cửa.

Lúc trước khi đi, Hoàng Phủ Minh ưu nhã gạt đầu với Phương Tiểu Nhã: “Xin lỗi, để cô chê cười. Mặt khác, chuyện tôi và Tuyết Vi, xin cô. .... Bảo mật.”

“hà, ngài, ngài yên tâm đi, Mộ tướng quân, tôi nhất định sẽ không nói với người khác.” Thotho_

“ùm, quấy rầy.”

Mắt nhìn Phương Tiểu Nhã đóng cửa phòng một chút.

Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi giả trấn định lập tức trở nên trắng bệch, trắng bệch. “Đi mau, đi mau, đi mau.” Nôn nóng chạy xuống dưới lầu.

Vừa tiến vào trong xe Hoàng Phủ Minh, cô như trút được gánh nặng thở dài nhẹ nhõm một hơi: “mẹ nó, quả thực dọa tôi chảy nước tiểu.”

“A, hoá ra cũng có chuyện làm cô sợ hãi sao?”

“Vô nghĩa!!! Nếu tôi biết rằng nhiệm vụ này nguy hiểm như vậy, nhất định không tiếp. Nếu là mất cái mạng này, cũng thật không đáng.”

“Yên tâm, có tôi ở đây, cô không chết được.”

Hà, thật đúng là!

Tuyết Vi giảm bớt căng thẳng thần kinh một lát, xoay mặt, nhìn về phía Hoàng Phủ Minh: “vì sao anh xuất hiện gãi đúng chỗ ngứa như vậy?”

“Bởi vì, tôi đặt máy nghe lén ở trên người của cô.” Thotho_

“Đặt máy nghe lén sao???”

Anh trang bị khi nào? Thật đúng là. .... Gọi người khó chịu.

Bất quá khó chịu thì khó chịu, nếu không phải máy nghe lén này, đoán chừng bây giờ Tuyết Vi đã gặp Diêm Vương gia.

“Đúng rồi, hôm nay trong giao lưu hữu nghị không thể hiểu được xuất hiện một người đàn ông, người đàn ông kia cũng là anh an bài nội ứng sao?”

“Người đàn ông sao?” Hoàng Phủ Minh lập tức liền đoán được người đàn ông trong miệng cô hẳn là chỉ Mộ Thần Hiên!

Không tồi!

Mộ Thần Hiên đúng là nội ứng anh an bài qua. ....

‘ Minh, vợ anh say đã bất tỉnh nhân sự, làm sao bây giờ? ’

‘ không có việc gì, cậu nghĩ biện pháp an bài Phương Tiểu Nhã đưa cô ta về nhà là được! ’

‘ thiệt hay giả? Cô ta đã say. ’

‘ Mộ tướng quân, dựa theo mệnh lệnh hành sự! ’

‘ vậy được rồi. .... ’

Không chỉ như vậy, ngay cả máy nghe lén trên người Tuyết Vi cũng là Mộ Thần Hiên thừa dịp lúc cô không chú ý lắp đặt!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Quá Khứ Cô Cùng Bạch Dạ?!

Editor: Thơ Thơ

“Không phải tôi an bài.” Hoàng Phủ Minh tự nhiên phủ nhận chuyện này.

“hả, hoá ra không phải. Nói thật, người đàn ông kia thật ra rất không tôi.”

Đang khởi động xe, Hoàng Phủ Minh ngoài ý muốn nhìn mắt Tuyết Vi: “Không tôi??”

“Đúng vậy, lúc chúng tôi chơi trò chơi, anh ta biểu hiện cực kỳ thân thiện, lúc chúng tôi tan cuộc, anh ta lại chu đáo đuổi những người đàn ông đó đi. Anh không cảm thấy bây giờ loại người đàn ông không háo sắc như vậy rất hiếm có sao?”

A..... Ha hả.....

Hiếm có?

Hoàng Phủ Minh cười hai tiếng nhạt nhẽo, anh muốn nói thêm cho Tuyết Vi, nếu Mộ Thần Hiền không biết cô là ai, đoán chừng bây giờ cô đã mang thai đứa nhỏ rồi!!

“Thôi, loại Hoa Hồ Điệp giống anh sẽ không hiểu được.” Nói xong, Tuyết Vi thất đại an toàn: “Lái xe đi.”

Về mặt Hoàng Phủ Minh chỉ phải bắt đắc dĩ khởi động xe, không nghĩ tới, kết quả là anh thành Hoa Hồ Điệp, Mộ Thần Hiền thành người đàn ông đứng đần, ải!!

Cấp tốc chạy xe một đường về Nhà họ Tuyết.

Bên trong xe vẫn luôn duy trì trầm mặc.

Tuyết Vi không khởi có chút tò mò, Mộ tướng quân sẽ không hỏi cô một chút ..... “anh không hiểu kỳ tôi hoàn thành nhiệm vụ thế nào sao?”

“Vậy cô nói một chút đi.”

A, bộ dáng người này luôn bày ra nắm chắc thắng lợi, dường như chuyện gì cũng đã biết.

Nhưng cũng không cách nào phủ nhận, chẳng qua ở trên người cô trang bị máy nghe lén, vậy mà anh đoán được cô giả say rượu lên vào nhà Phương Tiểu Nhã, cũng có thể chuẩn xác không có lầm chọn thời gian hiện thân, thật sự là ghê gớm.

“Phương Tiểu Nhã thật là gián điệp quân địch.”

“Mục đích.”

“mục đích của cô ta là.....” Ánh mắt chậm rãi nhìn về con đường phía trước, cô nhàn nhạt nói: “thành phần thuốc giải yw. Bây giờ Phương Tiểu Nhã đã ăn trộm hai phần trong ba thành phần thuốc giải.”

“làm sao mà cô biết được?!” Hoàng Phủ Minh không thể tưởng tượng nhìn về phía Tuyết Vi.

“Cô ta lợi dụng mật mã Morse đem thành phần thuốc giải dấu ở trên một tờ giấy trắng, tôi thấy được.”

“Không phải! Tôi hỏi cô, vì sao sau khi cô xem đến thành phần thuốc giải kia, sẽ xác định nó là loại thuốc yw!?”

“Bởi vì, bởi vì thuốc kia ..... Là tôi cùng..... Tôi cùng người khác cùng nhau nghiên cứu chế tạo ra.” Lúc Tuyết Vi trả lời vấn đề này có chút ấp a ấp úng.

Giây tiếp theo!!

‘ kết ’ một tiếng.

Hoàng Phủ Minh đột nhiên dầm phanh lại.

Yv loại thuốc này vô sắc, vô vị, cường lực thuốc mê cũng bị xếp vào ‘ vũ khí ’ cần thiết chuẩn bị cho quân đội Quân khu Bạch Hổ.

Lần trước, lúc Tuyết Vi chinh Hoàng Phủ Minh, liền hạ loại thuốc yv này ở trong cái ly của anh.

Khi đó, anh liền tò mò, cô ở nơi nào làm ra loại này thuốc. Lại không nghĩ.....

Ở trong trí nhớ Hoàng Phủ Minh, loại thuốc yv này là tướng quân Bạch Dạ đương nhiệm binh đoàn thứ nhất khi nhậm chức huấn luyện viên trưởng quân đội Hoàng Bộ cùng một vị học sinh cùng nhau nghiên cứu chế tạo ra tới.

Chẳng lẽ.....??

“này, anh làm gì đột nhiên đắm xuống .....”

“huấn luyện viên của cô ở trường quân đội Hoàng Bộ là Bạch Dạ sao?!” Hoàng Phủ Minh cắt đứt lời cô nói, lạnh giọng dò hỏi.

‘lộp bộp’ lộp tộp, chỉ một thoáng khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi liền nổi lên trắng .....

‘huấn luyện viên Bạch, tên của anh vì sao gọi là Bạch Dạ?’

‘vì sao?’

‘bạch là trắng, dạ là đêm; hai từ này ghép vào cùng nhau, anh không cảm thấy thực mâu thuẫn sao? Vậy rốt cuộc anh là trắng? Hay là đen đây?’

‘a, tiểu nha đầu này!’

Bạch Dạ.....

Đã bao lâu chưa từng nghe qua cái tên quen thuộc mà lại xa lạ này?

Đại khái có hơn hai năm đi?

Thời gian, nhoáng lên thật đúng là mau, đã 2 năm.....

Nhưng vì cái gì.....

Rõ ràng đã trôi qua lâu như vậy, nghe đến cái tên độc đáo này làm người vĩnh viễn khó quên, lòng cô .....

Vẫn là đau?

Ngay cả đã quên cảm giác vì sao rơi lệ, cũng dần dần xuất hiện ra tới?

Hoàng Phủ Minh không khỏi nhận thấy được khác thường, Tuyết Vi hít hít chưa xốt trong xoang mũi, xoay mặt qua một bên, ra vẻ nhẹ nhàng nói: “Đúng đúng, tôi nhớ ra rồi, huấn luyện viên của tôi ở trường quân đội Hoàng Bộ chính là người này!”

Bạch Dạ -----

Tướng quân đương nhiệm binh đoàn thứ nhất Quân khu Bạch Hổ, địa vị cơ hồ song song với Hoàng Phủ Minh.

Hai người này một người phụ trách sự vụ bên trong Quân khu Bạch Hổ; một người phụ trách sự vụ bên ngoài Quân khu Bạch Hổ.

Bọn họ vẫn luôn được bên ngoài gọi là hai nhà quân sự trẻ tuổi của Quân khu Bạch Hổ, quân sự kỳ tài. Tuổi tác giữa hai người cách nhau bốn tuổi.

Có thể nói, ở trong Quân khu Bạch Hổ, người duy nhất có thể làm Hoàng Phủ Minh tin phục chính là người này!

Anh liền biết huấn luyện viên của Tuyết Vi nhất định là nhân vật lợi hại, lại không nghĩ sẽ là tướng quân mặt lạnh Bạch Dạ dạy ra học sinh!!?

Theo lý thuyết, năng lực cùng với tên Bạch Dạ đều là loại hình làm người xem qua khó quên, vì sao lần trước khi anh dò hỏi Huấn luyện viên của Tuyết Vi, cô cố tình nói..... Không nhớ rõ chứ?

Chỉ chốc lát sau, xe đến cửa lớn Nhà họ Tuyết.

“Hôm nay cô vất vả rồi.” Hoàng Phủ Minh thân sĩ kéo ra một bên cửa xe cho Tuyết Vi.

“này, Mộ tướng quân, giao dịch của hai ta thì sao?”

“Ngày mai chờ tin tức tôi!”

“ok, cúi chào.” Nói xong, Tuyết Vi bước nhanh vào trong biệt thự Nhà họ Tuyết.

Mất nhìn bóng dáng cô khoan thai rời khỏi, Hoàng Phủ Minh âm thầm cười nói: “Thật muốn biết, ngày mai sau khi cô nhìn thấy tôi, sẽ là cái biểu tình gì!!” Xoay người, tiến vào bên trong xe, xe dần dần nhanh chóng rời khỏi đại trạch Nhà họ Tuyết.

Đúng lúc này.....

“Tiểu thư! Tiểu thư, mau xem, mau xem.....” Cách đó không xa, Tiểu Hề vội vàng kéo kéo Tuyết Phi Nhi bên cạnh uống có chút hơi say.

“Làm, làm gì, Tiểu Hề?”

“em mới vừa nhìn đến có người đàn ông đưa Tuyết Vi về nhà.”

“Người đàn ông sao?!” Tuyết Phi Nhi vừa nghe lời này, lập tức lên tinh thần, mắt nhìn Tuyết Vi tiến vào biệt thự, lại nhìn chiếc xe dần dần rời xa .....

Con người nhắm ngay tiêu cự.....

“bh30000?”

Bh, suy nghĩ tên chính là viết tắt Quân khu Bạch Hồ, đến nỗi số 30000 kia ..... “biển số xe của tướng quân binh đoàn thứ ba Quân khu Bạch Hồ sao?!!”

“Không thể nào..... Tiểu thư, Tuyết Vi vậy mà cùng Mộ tướng quân binh đoàn thứ ba thông đồng sao???”

Vừa nghe lời này, Tuyết Phi Nhi cũng bất chấp hình tượng thực nữ, vội vàng chạy vào Nhà họ Tuyết, gõ cửa phòng mẹ .....

“Phi Nhi? Đã mấy giờ rồi, con không thành thật ở Nhà họ Hoàng Phủ, chạy về nhà mẹ đẻ làm gì?”

“Mẹ, đừng nói nữa, nghiệm thân cũng đã nghiệm qua, chính là Hoàng Phủ Quân Trường vẫn luôn không muốn cùng con thấy mặt, cho nên.....”

Cho nên, Tuyết Phi Nhi liền chạy ra ngoài theo bạn đi chơi, vẫn luôn chơi hết buổi tối, lúc này trở về Nhà họ Hoàng Phủ khẳng định không thích hợp. “Trước không nói chuyện này, mẹ, con có việc gấp muốn nói với mẹ.”

“Chuyện gì?”

Nói xong, Tuyết Phi Nhi thần bí đẩy Dịch Mạn Lị vào trong phòng ngủ. “Mẹ, mẹ biết không, con mới vừa nhìn thấy Tuyết Vi ngồi xe Mộ tướng quân binh đoàn thứ ba về nhà!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Thành Linh Nhảy Ra Người Đàn Ông

Editor: Thơ Thơ

“Tuyết Vi, bây giờ tôi thật *** hối hận lúc trước yêu cô cái người phụ nữ hư hỏng này.”

“Thật hối hận, vẫn luôn coi cô như bảo bối trong lòng bàn tay để yêu thương.”

“Thật hối hận, ở buổi tối Bạch Dạ quăng bỏ cô, từ trong nước lạnh bắt được cô. Nếu không phải tôi..... cô đã sớm chết mất, biết không! Biết không?!!”

Cảm xúc Diệp Triết Hạo càng ngày càng kích động, càng ngày càng kích động.

Rõ ràng, khi bọn họ đã từng ở bên nhau, Diệp Triết Hạo phát lời thề trước cô, tuyệt đối sẽ không làm trò trước mặt cô nhắc tới hai chữ ‘ Bạch Dạ ’.

Chính là hiện nay lại.....

Không cách nào phủ nhận, cũng không cách nào trốn tránh.

Cái đêm cô tự sát, nguyên nhân gây ra hết thảy đúng là Bạch Dạ!!

Bạch Dạ, tựa băng, vĩnh viễn ít khi nói cười, thậm chí đối với cô đều hiếm khi lộ ra tươi cười.

Mà Diệp Triết Hạo, như nước, mọi thời khắc đều cười, cho người ta đắm chìm trong cảm giác thu thủy.

Mười ba tuổi Tuyết Vi lên cao trung, cùng Diệp Triết Hạo là đồng học, khi đó Diệp Triết Hạo liền thích cô. Thotho_

Sau đó, hai người đường ai nấy đi; Tuyết Vi thi đậu trường quân đội Hoàng Bộ, Diệp Triết Hạo thi đậu trường học quý tộc, hai người lại không liên hệ. Diệp Triết Hạo đối đãi Tuyết Vi lại chưa từng có tình ý gì.

Một lần ngoài ý muốn, Diệp Triết Hạo vừa vận nhìn thấy Tuyết Vi từ trên cầu rút xuống, anh không màng giá lạnh, liền nhảy xuống nước cứu cô đi lên.

Một khắc kia.

Tuyết Vi đối với Diệp Triết Hạo là cảm kích;

Tương lai, Diệp Triết Hạo triển khai theo đuổi Tuyết Vi dường như theo đuổi không bỏ.

Có lẽ là xuất phát từ cảm kích; có lẽ là cô thật sự bị Bạch Dạ tổn thương qua từ trong bóng đêm đi ra; cũng có lẽ là cô thật sự thích Diệp Triết Hạo, không bao lâu bọn họ liền ở cùng nhau.....

“Bây giờ, rốt cuộc tôi biết vì sao Bạch Dạ bỏ rơi cô, chỉ sợ là, anh ta đã sớm nhìn ra bản chất tà ác trong xương cốt cô đi?!”

“Ha, thật muốn có cơ hội gọi Bạch Dạ qua tới cùng nhau tâm sự, cũng cùng nhau kêu bạn trai bây giờ của cô tới, nói cho tôi biết, Tuyết Vi rốt cuộc là cái thứ gì!!!”

Đủ rồi! Đủ rồi! Đủ rồi!!!

Cô không muốn nghe đến tên Bạch Dạ, không muốn! Không muốn!!! Thotho_

Tuyết Vi thống khổ bưng kín hai lỗ tai.

Nhưng Diệp Triết Hạo cũng không có như vậy mà chết tâm “Không muốn nghe sao? Không dám đối mặt sự thật sao?? Tôi càng muốn kêu cho cô nghe!” Anh mạnh mẽ lôi kéo tay Tuyết Vi che lại lỗ tai: “Bạch Dạ! Bạch Dạ! Bạch Dạ! Bạch Dạ!!!”

Ký ức bị phong ấn trong nháy mắt nứt ra một lỗ hổng.

Đôi mắt hắc bạch phản minh của Tuyết Vi dần dần ngập một tầng hơi nước.

Bạch Dạ.....

A.

Đã hai năm qua đi, thật không nghĩ tới, đến bây giờ mới thôi, anh vẫn là bóng đè tôi như cũ.....

“Diệp tiên sinh, đến bây giờ anh mới thấy rõ ràng bản tính của tôi sao? Ha..... Vậy anh cũng thật ngu xuẩn!” Một nụ cười châm chọc dần dần treo lên khóe miệng Tuyết Vi, cô giống như là một nữ vương cao ngạo coi rẻ thân tử của mình, nhìn Diệp Triết Hạo trước mắt.

Người.....

Thật sự không nên bại lộ nhược điểm, một khi bại lộ, chỉ trở thành vũ khí hữu lực nhất để địch nhân công kích cô thôi! Thotho_

“Tiện ** nhân!” Lập tức cảm xúc Diệp Triết Hạo kích động tới đỉnh, anh giơ tay lên, cho Tuyết Vi một bạt tai thật mạnh.

Giây tiếp theo.....

“hôm nay tôi liền đem toàn bộ tổn thất hai năm này của tôi tìm cô đòi lại!” Diệp Triết Hạo điên cuồng nhào tới thân thể Tuyết Vi, bàn tay to thô lỗ xé rách quần áo cô.

“Diệp Triết Hạo, anh dừng tay cho tôi, anh biết bây giờ anh làm cái gì sao?!”

“Cuồng * gian sao? A, nhà tôi có rất nhiều tiền, sẽ giúp tôi bãi kiện. Còn cô thì sao? Cô có cái gì? Có chuyện khả năng cô còn không biết, chuyện hôm nay, là kế hoạch của mẹ lớn cô! Cô đoán, mẹ lớn cô sẽ giúp cô, hay là sẽ giúp tôi?”

Địch Mạn Lị sao?!!

Lại là bà ta!!!

Đáng chết!!!

Càng đáng chết hơn chính là, vậy mà Diệp Triết Hạo còn dáo dạt đắc ý cho rằng Địch Mạn Lị giúp anh ta sao? A..... Buồn cười, càng thêm đáng xấu hổ!

“Diệp..... um.....”

Ở trong thân thể dường như có thứ gì đang bò, trên ngực cũng rầu rĩ thờ dốc không thông. Thotho_

Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi hóa trắng, được tính thuốc xuân được muốn phát tác sao?? Lo sợ bất an nhìn Diệp Triết Hạo đè ở trên người mình.....

Bình tĩnh! Bình tĩnh, Tuyết Vi, bình tĩnh!!

“Diệp, Diệp Triết Hạo, khả năng có chuyện anh cũng không biết.....” Cường chế thân thể khác thường, cô lạnh lùng nở nụ cười.

“Chuyện gì?” Diệp Triết Hạo hơi sững sốt.

“Chuyện này chính là.....” bắt lấy thời cơ này, hai tròng mắt Tuyết Vi trầm xuống, với lấy một cái bình hoa ở đầu giường, ‘phanh’ một tiếng liền hung hăng nện ở trên đầu Diệp Triết Hạo.....

“ùm.....” Máu tức khắc tràn ngập đỉnh đầu Diệp Triết Hạo, anh thống khổ ôm đầu.

Tuyết Vi có sức bò ra từ dưới thân anh, bước chân không ổn vịn cửa phòng ra, chạy tới cuối hành lang.

Mới vừa chạy không tới hai bước.....

“Mộ Thần Hiền?!”

Cô rõ ràng nhìn thấy Hoàng Phủ Minh chậm rãi đi tới mình!

“Tuyết Vi?” Tho tho_

“Cứu..... Cứu tôi!!” Tuyết Vi thất tha thất thểu chạy về phía Hoàng Phủ Minh.

Nhận thấy được khác thường, Hoàng Phủ Minh bước nhanh tiến lên, đột nhiên ôm thân thể cô lung lay sắp đổ: “cô?” Ánh mắt sắc bén đánh giá khuôn mặt nhỏ của cô lộ ra ứng độ.

Suy tư một lát, Hoàng Phủ Minh chặn ngang bệ thân thể của cô lên, ‘đồng’ một chân liền đá văng cửa một phòng ngủ lân cận.....

“Triết Hạo? Triết Hạo, vì sao anh như vậy?” Ngay khi Tuyết Vi mới vừa thoát khỏi phòng không lâu, Tuyết Phi Nhi liền tiến vào trong phòng Diệp Triết Hạo.

Anh thống khổ che lại sau đầu, trầm mặc không nói gì ngồi dậy.

“Tuyết Vi đâu?” Mắt Tuyết Phi Nhi nhìn quanh phòng trống rỗng.

“Chạy mất.”

“Chạy, vậy vì sao anh còn không nhanh đuổi theo!!!”

Trầm mặc.

Thực hiển nhiên, Diệp Triết Hạo không có ý muốn đuổi theo.

Tuyết Phi Nhi nơi nào cam tâm, cô và Dịch Mạn Lị áp úp nhau như vậy, chính là muốn nhìn đến kết cục Tuyết Vi bị tra tấn, ai ngờ còn không có nhìn đến diễn biến, cũng đã kết thúc?? Tho tho_

Tròng mắt vừa chuyển: “Triết Hạo, anh ngừng lại xem, bây giờ Tuyết Vi ăn xuân dược, anh kêu cô ta chạy như vậy, cô ta thêm nguy hiểm!”

Diệp Triết Hạo vừa nghe, ‘tạch’ lập tức liền chạy ra khỏi phòng.....

Hai người này một trước một sau chạy vội trong hành lang sâu thẳm, lại vẫn không có nhìn thấy bóng dáng Tuyết Vi.

“Cô ta trúng xuân dược, chắc là chạy không mau đâu? Vì sao không thấy người đâu?” Tuyết Phi Nhi phiến toái nhắc mãi, vẻ mặt oán trách nhìn về phía Diệp Triết Hạo: “vì sao anh vô dụng như vậy, ngay cả một người phụ nữ cũng không chế phục được?”

“cô câm miệng cho tôi!” Một tiếng gầm nhẹ rơi xuống, Diệp Triết Hạo phẫn nộ trừng mắt Tuyết Phi Nhi: “Nếu không phải do cô, tôi sẽ không chia tay Tuyết Vi!”

“Đâu có chuyện gì liên quan tới tôi? Tuyết Vi là muốn gả cho Hoàng Phủ Quân Trường mới chia tay với anh.”

“Đó là chuyện của cô ta. Nhưng mà, tôi cũng phản bội cô ta. Tuyết Phi Nhi, ba người chúng ta đều là đồng học chung một trường cao trung, về điểm này tính toán trong lòng cô tôi đã xem thấu.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Trúng Thuốc

Editor: Thơ Thơ

“Tuyệt Vi, bây giờ tôi thật *** hối hận lúc trước yêu cô cái người phụ nữ hư hỏng này.”

“Thật hối hận, vẫn luôn coi cô như bảo bối trong lòng bàn tay để yêu thương.”

“Thật hối hận, ở buổi tối Bạch Dạ quăng bỏ cô, từ trong nước lạnh bắt được cô. Nếu không phải tôi. .... cô đã sớm chết mất, biết không! Biết không?!!”

Cảm xúc Diệp Triết Hạo càng ngày càng kích động, càng ngày càng kích động.

Rõ ràng, khi bọn họ đã từng ở bên nhau, Diệp Triết Hạo phát lời thề trước cô, tuyệt đối sẽ không làm trò trước mặt cô nhắc tới hai chữ ‘ Bạch Dạ ’.

Chính là hiện nay lại. ....

Không cách nào phủ nhận, cũng không cách nào trốn tránh.

Cái đêm cô tự sát, nguyên nhân gây ra hết thảy đúng là Bạch Dạ!!

Bạch Dạ, tựa băng, vĩnh viễn ít khi nói cười, thậm chí đối với cô đều hiếm khi lộ ra tươi cười.

Mà Diệp Triết Hạo, như nước, mọi thời khắc đều cười, cho người ta đắm chìm trong cảm giác thu thủy.

Mười ba tuổi Tuyệt Vi lên cao trung, cùng Diệp Triết Hạo là đồng học, khi đó Diệp Triết Hạo liền thích cô. Thotho_

Sau đó, hai người đường ai nấy đi; Tuyệt Vi thi đậu trường quân đội Hoàng Bộ, Diệp Triết Hạo thi đậu trường học quý tộc, hai người lại không liên hệ. Diệp Triết Hạo đối đãi Tuyệt Vi lại chưa từng có tình ý gì.

Một lần ngoài ý muốn, Diệp Triết Hạo vừa vận nhìn thấy Tuyệt Vi từ trên cầu rớt xuống, anh không màng giá lạnh, liền nhảy xuống nước cứu cô đi lên.

Một khắc kia.

Tuyệt Vi đối với Diệp Triết Hạo là cảm kích;

Tương lai, Diệp Triết Hạo triển khai theo đuổi Tuyệt Vi dường như theo đuổi không bỏ.

Có lẽ là xuất phát từ cảm kích; có lẽ là cô thật sự bị Bạch Dạ tổn thương qua từ trong bóng đêm đi ra; cũng có lẽ là cô thật sự thích Diệp Triết Hạo, không bao lâu bọn họ liền ở cùng nhau. ....

“Bây giờ, rốt cuộc tôi biết vì sao Bạch Dạ bỏ rơi cô, chỉ sợ là, anh ta đã sớm nhìn ra bản chất tà ác trong xương cốt cô đi?!!”

“Ha, thật muốn có cơ hội gọi Bạch Dạ qua tới cùng nhau tâm sự, cũng cùng nhau kêu bạn trai bây giờ của cô tới, nói cho tôi biết, Tuyệt Vi rốt cuộc là cái thứ gì!!!”

Đủ rồi! Đủ rồi! Đủ rồi!!!

Cô không muốn nghe đến tên Bạch Dạ, không muốn! Không muốn!!! Thotho_

Tuyệt Vi thống khổ bưng kín hai lỗ tai.

Nhưng Diệp Triết Hạo cũng không có như vậy mà chết tâm: “Không muốn nghe sao? Không dám đối mặt sự thật sao?? Tôi càng muốn kêu cho cô nghe!” Anh mạnh mẽ lôi kéo tay Tuyệt Vi che lại lỗ tai: “Bạch Dạ! Bạch Dạ! Bạch Dạ! Bạch Dạ!!!”

Ký ức bị phong ấn trong nháy mắt nứt ra một lỗ hổng.

Đôi mắt hắc bạch phản minh của Tuyệt Vi dần dần ngập một tầng hơi nước.

Bạch Dạ. ....

A.

Đã hai năm qua đi, thật không nghĩ tới, đến bây giờ mới thôi, anh vẫn là bóng đè tôi như cũ. ....

“Diệp tiên sinh, đến bây giờ anh mới thấy rõ ràng bản tính của tôi sao? Ha. .... Vậy anh cũng thật ngu xuẩn!!” Một nụ cười châm chọc dần dần treo lên khóe miệng Tuyệt Vi, cô giống như là một nữ vương cao ngạo coi rẻ thân tử của mình, nhìn Diệp Triết Hạo trước mắt.

Người.....

Thật sự không nên bại lộ nhược điểm, một khi bại lộ, chỉ trở thành vũ khí hữu lực nhất để địch nhân công kích cô thôi! Thotho_

“Tiện ** nhân!” Lập tức cảm xúc Diệp Triết Hạo kích động tới đỉnh, anh giơ tay lên, cho Tuyết Vi một bạt tai thật mạnh.

Giây tiếp theo.....

“hôm nay tôi liền đem toàn bộ tổn thất hai năm này của tôi tìm cô đòi lại!” Diệp Triết Hạo điên cuồng nhào tới thân thể Tuyết Vi, bàn tay to thô lỗ xé rách quần áo cô.

“Diệp Triết Hạo, anh dừng tay cho tôi, anh biết bây giờ anh làm cái gì sao?!”

“Cường * gian sao? A, nhà tôi có rất nhiều tiền, sẽ giúp tôi bãi kiện. Còn cô thì sao? Cô có cái gì? Có chuyện khả năng cô còn không biết, chuyện hôm nay, là kế hoạch của mẹ lớn cô! Cô đoán, mẹ lớn cô sẽ giúp cô, hay là sẽ giúp tôi?”

Địch Mạn Lị sao?!!

Lại là bà ta!!!

Đáng chết!!!

Càng đáng chết hơn chính là, vậy mà Diệp Triết Hạo còn dào dạt đắc ý cho rằng Địch Mạn Lị giúp anh ta sao? A..... Buồn cười, càng thêm đáng xấu hổ!

“Diệp..... ừm.....”

Ở trong thân thể dường như có thứ gì đang bò, trên ngực cũng rầu rĩ thờ dốc không thông. Thotho_

Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi hóa trắng, được tính thuốc xuân được muốn phát tác sao?? Lo sợ bất an nhìn Diệp Triết Hạo đè ở trên người mình .....

Bình tĩnh! Bình tĩnh, Tuyết Vi, bình tĩnh!!

“Diệp, Diệp Triết Hạo, khả năng có chuyện anh cũng không biết.....” Cường chế thân thể khác thường, cô lạnh lùng nở nụ cười.

“Chuyện gì?” Diệp Triết Hạo hơi sững sốt.

“Chuyện này chính là.....” bất lấy thời cơ này, hai tròng mắt Tuyết Vi trầm xuống, với lấy một cái bình hoa ở đầu giường, ‘phanh’ một tiếng liền hung hăng nện ở trên đầu Diệp Triết Hạo .....

“ừm.....” Máu tức khắc tràn ngập đỉnh đầu Diệp Triết Hạo, anh thống khổ ôm đầu.

Tuyết Vi cố sức bò ra từ dưới thân anh, bước chân không ổn vặn cửa phòng ra, chạy tới cuối hành lang.

Mới vừa chạy không tới hai bước.....

“Mộ Thần Hiên?!”

Cô rõ ràng nhìn thấy Hoàng Phủ Minh chậm rãi đi tới mình!

“Tuyết Vi?” Thotho_

“Cứu..... Cứu tôi!!” Tuyết Vi thất tha thất thểu chạy về phía Hoàng Phủ Minh.

Nhận thấy được khác thường, Hoàng Phủ Minh bước nhanh tiến lên, đột nhiên ôm thân thể cô lung lay sắp đổ: “cô?” Ánh mắt sắc bén đánh giá khuôn mặt nhỏ của cô lộ ra ửng đỏ.

Suy tư một lát, Hoàng Phủ Minh chặn ngang bề thân thể của cô lên, ‘đông’ một chân liền đá văng cửa một phòng ngủ lân cận .....

“Triết Hạo? Triết Hạo, vì sao anh như vậy?” Ngay khi Tuyết Vi mới vừa thoát khỏi phòng không lâu, Tuyết Phi Nhi liền tiến vào trong phòng Diệp Triết Hạo.

Anh thống khổ che lại sau đầu, trầm mặc không nói gì ngồi dậy.

“Tuyết Vi đâu?” Mắt Tuyết Phi Nhi nhìn quanh phòng trống rỗng.

“Chạy mất.”

“Chạy, vậy vì sao anh còn không nhanh đuổi theo!!!”

Trầm mặc.

Thực hiện nhiên, Diệp Triết Hạo không có ý muốn đuổi theo.

Tuyết Phi Nhi nơi nào cam tâm, cô và Dịch Mạn Lị áp ù lâu như vậy, chính là muốn nhìn đến kết cục Tuyết Vi bị tra tấn, ai ngờ còn không có nhìn đến diễn biến, cũng đã kết thúc?? Tho tho__

Trông mắt vừa chuyển: “Triết Hạo, anh ngẫm lại xem, bây giờ Tuyết Vi ăn xuân được, anh kêu cô ta chạy như vậy, cô ta thêm nguy hiểm!”

Diệp Triết Hạo vừa nghe, ‘ tạch ’ lập tức liền chạy ra khỏi phòng . . . . .

Hai người này một trước một sau chạy vội trong hành lang sâu thẳm, lại vẫn không có nhìn thấy bóng dáng Tuyết Vi.

“Cô ta trúng xuân được, chắc là chạy không mau đâu? Vì sao không thấy người đâu?” Tuyết Phi Nhi phiến toái nhấc mồm, vẻ mặt oán trách nhìn về phía Diệp Triết Hạo: “vì sao anh vô dụng như vậy, ngay cả một người phụ nữ cũng không chế phục được?”

“cô câm miệng cho tôi!” Một tiếng gầm nhẹ rơi xuống. Diệp Triết Hạo phần nộ trừng mắt Tuyết Phi Nhi: “Nếu không phải do cô, tôi sẽ không chia tay Tuyết Vi!”

“Đâu có chuyện gì liên quan tới tôi? Tuyết Vi là muốn gả cho Hoàng Phủ Quân Trường mới chia tay với anh.”

“Đó là chuyện của cô ta. Nhưng mà, tôi cũng phản bội cô ta. Tuyết Phi Nhi, ba người chúng ta đều là đồng học chung một trường cao trung, về điểm này tính toán trong lòng cô tôi đã xem thấu.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Lâm Li Triền Miên

Editor: Thơ Thơ

“Từ lúc đi học, Tuyết Vi thích cái gì, cô liền nhất định sẽ cùng cô ta tranh đoạt. Tôi thích Tuyết Vi, cô liền chạy tới đưa ra đề nghị kết giao cùng với tôi. Lúc ấy, tôi cự tuyệt cô, cô liền không ngừng châm ngòi quan hệ hai người tôi cùng Tuyết Vi. Nhưng. . . . . Đều do tôi! Không có chống đỡ được cô dụ hoặc, cuối cùng vẫn là cùng cô. . . . .” Diệp Triết Hạo nắm chặt nắm tay, cũng không quay đầu lại xoay người rời khỏi.

“này!! Triết Hạo, anh nói lời này là có ý tứ gì? Nói rõ ràng cho tôi!!”

“Triết Hạo!!! Triết Hạo!!!” Bất luận Tuyết Phi Nhi kêu ra sao, Diệp Triết Hạo trước sau không có dừng bước chân, thấy vậy, cô vội đuổi theo. . . . .

Phòng trong.

Tuyết Vi nằm ở trên một cái giường, lằm bằm si ngừ: “nước. . . . . Nóng quá, cho tôi nước . . . . .”

Hoàng Phủ Minh cầm một cái ly đi đến bên cạnh cô.

Còn không đợi anh đi ra ngoài, Tuyết Vi một phen liền đoạt lại đây ‘ rầm, rầm ’ quát lên điên cuồng.

Tựa hồ vẫn không cách nào giải trừ cảm giác khô nóng trên người, cô thống khổ nhú mồm: “Còn muốn, mau!”

“Tuyết Vi, xảy ra chuyện gì?” Tho tho__

“Đừng hỏi, cho tôi nước!!!”

Bất đắc dĩ, Hoàng Phủ Minh trực tiếp cầm một lọ nước khoáng lại đây.

Tuyết Vi giờ cổ lên liền uống từng ngụm từng ngụm.

Giọt nước theo cổ cô chảy xuống ngực, mang ra vài phần sắc thái dụ hoặc.

Đặc biệt là một khuôn mặt nhỏ đẹp điểm xuyết màu son càng là phần nộn kiều người.

“um. ....” Bình nước từ trong tay chảy xuống, Tuyết Vi tỉnh linh ôm cổ Hoàng Phủ Minh: “Tôi, tôi thật là khó chịu. .... Cứu cứu tôi. ....”

Tay nhỏ, không an phận sờ soạng lưng anh.

“cô?” Anh đột nhiên đẩy Tuyết Vi ra, trầm mặc nhìn kiều mị ở trong mắt cô: “Trúng xuân được sao?”

Đang lúc do dự.

“Triết Hạo!! Triết Hạo!!!”

Ngoài phòng, lần thứ hai truyền đến giọng người phụ nữ kêu to tên này.

“Chờ tôi một chút.” Thotho_

Hoàng Phủ Minh ném xuống Tuyết Vi trúng xuân được, bước nhanh kéo cửa phòng ra .....

Liếc mắt một cái liền nhìn đến, một người phụ nữ chạy về cuối hành lang.

Trong một khắc người phụ nữ kia chuyển qua khúc cong.

Hoàng Phủ Minh rõ ràng nhìn đến. .... “Tuyết, Phi Nhi?” Sườn mặt. ....

Vừa muốn cất bước đuổi theo.

‘ đông ’

Phía sau truyền đến tiếng thứ gì rơi xuống đất, ràng buộc bước chân anh.

Hoàng Phủ Minh theo bản năng quay đầu lại.

Chỉ thấy, Tuyết Vi từ trên giường rơi thật mạnh ở trên mặt đất.

“Đáng chết!!!” Ánh mắt nóng lần thứ hai nhìn hành lang đã trống rỗng, anh đóng mạnh cửa phòng ‘rầm’ một tiếng, bước nhanh vọt tới bên cạnh Tuyết Vi.

Trong một khắc bế cô lên, hai mảnh môi đỏ của Tuyết Vi chuẩn xác không có làm áp lên môi anh .....

Hoàng Phủ Minh sững sốt, vừa muốn đẩy Tuyết Vi ra. Thotho_

Tràn ngập một mùi hương ngọt lành thoảng chốc truyền vào trong khoang miệng anh, dẫn tới người đàn ông này có thói ở sạch với người khác phái không có bất luận cảm giác gì không khỏe, ngược lại càng thêm muốn thu hoạch càng nhiều, càng nhiều. ....

Đôi tay ôm thân mình cô chậm rãi buông ra, chuyển sang ôm thân thể của cô.

Hoàng Phủ Minh dùng sức hút phẫn môi đỏ mềm mại kia, tựa hồ cảm thấy vẫn không đủ.

Đầu lưỡi, cảm lòng không đậu mở hàm răng Tuyết Vi ra, lưỡi linh hoạt tùy ý phác họa đầu lưỡi cô, bá đạo nhắm nháp hương ngọt của cô.

Một ** hôn này, cơ hồ trở thành bậc lửa đốt cháy Tuyết Vi, khô nóng ở ngực nhảy mắt khuếch tán đến quanh thân, cô kích động hôn đáp lại Hoàng Phủ Minh, đôi tay nhỏ bức thiết bỏ đi áo ngoài tây trang Hoàng Phủ Minh.

Nói gót tới.

Tay nhỏ của cô mềm mại di chuyển đến bên hông anh, vụng về lôi kéo áo sômi ở trong quần anh.

Dần dần mà. ....

Tại đây cường đã khiêu khích, bụng nhỏ Hoàng Phủ Minh vô cùng căng chặt, không đợi cô bỏ đi quần áo anh, Hoàng Phủ Minh xoay người một cái, đột nhiên đè ở trên người Tuyết Vi.

Điên cuồng hôn môi cũng không có bởi vậy mà chết.

Bàn tay ấm áp của anh cách một tầng vải mỏng khẽ vuốt lên thân mình cô phập phồng quẫy rữ. Thotho_

“um. ....” Chóp mũi, cảm lòng không đậu phát ra một tiếng than nhẹ.

Bụng nhỏ của Hoàng Phủ Minh càng căng thêm vài phần.

Khi anh vừa muốn rút đi vấy trên người Tuyết Vi .....

Dục * vọng dần dần tràn ngập ở trong mắt lập tức lạnh xuống, anh quyết đoán ngưng hẳn nụ hôn này: “Đáng chết, tôi đang làm gì?!”

“Cho tôi..... Tôi muốn!!” Tuyết Vi lưu luyến không rời lôi kéo cánh tay Hoàng Phủ Minh.

“Chờ sau khi cô thanh tỉnh, cô muốn bao nhiêu lần, tôi đều cho cô, nhưng bây giờ.....” Nói xong, hai tròng mắt anh tối sầm lại, bẻ Tuyết Vi lên bước nhanh đi đến toilet .....

Lạnh.....

Thật lạnh.....

Trên giường lớn trắng tinh, thân mình Tuyết Vi cuộn tròn, rùng mình một trận chặm rãi mở hai mắt.

Trước tiên ánh vào mi mắt cô chính là mặt Hoàng Phủ Minh.

“Tỉnh?”

Hả..... Tho tho_

Thời gian giống như đông lại, Tuyết Vi liền mở to mắt như vậy, nhìn Hoàng Phủ Minh như là nhìn quái vật.

“Choáng váng? Hay là không quen biết tôi?!”

“hả..... tôi.....” Lời nói còn ở yết hầu, Tuyết Vi giao hoạt chuyển động mắt to, nghi hoặc nói: “anh, vì sao ở đây?”

“cô không nhớ rõ sao?”

“Không nhớ rõ. Tôi chỉ nhớ tôi giống như bị người ta hạ xuân dược, còn chuyện sau đó thì.....” Tuyết Vi tựa hồ nhớ tới cái gì, theo bản năng xóc chân lên.

Nhìn thân thể mình mặc áo tắm, mở áo tắm bên trong ra .....

Hả.....

Trống rỗng.

Mẹ nó!!!

“Là anh..... đổi quần áo cho tôi???”

“Vậy cô tưởng ai?” Tho tho_

!!!!

Thôi..... Thôi, thay đổi quần áo thì thay đổi quần áo đi, dù sao không phải chưa thấy qua. “Mộ tướng quân, giữa chúng ta ..... Hả là..... Cái gì cũng chưa xảy ra chứ?”

“a, đúng rồi, nói tới chuyện này. Lúc này, cô phải phụ trách đối với tôi.”

Nhìn mặt Hoàng Phủ Minh nghiêm túc, Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi lập tức liền nổi lên trắng: “anh nói là, hai chúng ta..... Cuối cùng..... Vẫn là có cái gì sao?”

“cô nói đi?”

“!!!Mộ tướng quân!!! Không phải anh xối nước lạnh lên đầu tôi sao, vì sao còn có tiếp tục chuyện xưa???”

“hả?? Quả nhiên cô đều nhớ rõ!” Trong phút chốc, một nụ cười giảo hoạt xẹt qua khóe miệng Hoàng Phủ Minh.

Tuyết Vi mới hiểu được lại là.....

Hoá ra, chính mình trúng kế!

Đúng!

Từ khi gặp được Hoàng Phủ Minh đến lúc tiến vào phòng, đến lúc cô chủ động hôn môi cùng với tác chiến, hết thảy cô đều nhớ rõ. Tho tho_

Kế tiếp, Hoàng Phủ Minh ôm cô vào trong toilet, không ngừng dùng nước lạnh bên trong vòi hoa sen hướng về phía thân thể của cô, trong chốc lát cô liền ngất đi rồi, mãi cho đến bây giờ mới tỉnh lại.

“A, ha ha..... Tôi, không phải tôi sợ anh xấu hổ sao. Cho nên tôi liền.....” đôi mắt Tuyết Vi lảng tránh tầm mắt Hoàng Phủ Minh.

“Tôi không xấu hổ.”

“Tôi xấu hổ!!!” Cái này kêu chuyện gì, quả thực quá mất mặt. Cô nhớ tới bộ dáng ngay lúc đó liền hận không thể tìm cái bồn cầu dí chết chìm ở bên trong. “Mộ, Mộ tướng quân, chúng ta coi như..... Chuyện gì cũng chưa xảy ra, quên đi hết thấy vừa mới rồi, ok?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Hoá Ra Anh Là Hoàng Phủ Minh Sao?!

Editor: Thơ Thơ

“Sao có thể?? Chuyện cô cường hôn tôi là thật, cô muốn quên, tôi còn chưa quên đâu.”

“mẹ nó!! Mộ Thần Hiền, anh muốn thế nào?!” Tuyết Vi hung ác nhìn về phía Hoàng Phủ Minh.

Anh nhếch môi cười nói: “Đương nhiên là tìm cô đòi lại!”

Giây tiếp theo.....

Còn không đợi Tuyết Vi phản ứng lại đây.

Hoàng Phủ Minh bá đạo kéo thân mình cô qua, môi, đột nhiên đè ở trên môi cô .....

“um.” Đôi mắt hắc bạch phản minh bị dọa đến mở lớn.

Đôi tay nhỏ của Tuyết Vi để ở ngực anh phần nộ giãy giụa. “um..... um um.....”

Toàn bộ lời muốn nói bị người đàn ông bá đạo này nuốt vào trong miệng, đầu lưỡi của anh cường ngạnh cạy hàm răng cô nghiền chặt ra, liền như vậy cướp đoạt ngọt lành trong miệng của cô.

Giờ khắc này.

Rốt cuộc Hoàng Phủ Minh có thể khẳng định, anh hôn Tuyết Vi biểu hiện ra không bài xích, cũng không ....., Trùng hợp!!!

Nụ hôn không biết giằng co bao lâu rốt cuộc kết thúc. Thotho_

Hoàng Phủ Minh chậm rãi buông tay Tuyết Vi ra.

Cô tức muốn học máu lau chùi môi: “Mộ Thần Hiền!!! Uống cho tôi còn cảm thấy anh là người chính nhân quân tử, không nghĩ tới!!! Hoa Hồ Điệp chính là Hoa Hồ Điệp!!!”

“hả? Nếu là nói như vậy, bây giờ nơi này là phòng khách sạn, chúng ta lại là trai đơn gái chiếc, mà tôi lại là Hoa Hồ Điệp, tôi không nên lãng phí danh tiếng của mình đi?” Nói xong, Hoàng Phủ Minh tới gần Tuyết Vi lần thứ hai.

Cô đột nhiên rút thân mình một chút: “Chờ chút!!! Ngừng!!! Mộ tướng quân! Tôi cường hôn anh một lần, anh cường hôn tôi một lần, chúng ta..... Huê nhau. Được chưa? Ha ha.....”

“Ai, tôi đây liền cố mà chịu thiệt đi.”

Mệt!!!

Anh chịu thiệt sao?? Anh ăn cái chó má mệt anh!! Người này xấu xa, bản lĩnh lớn nhất chính là dùng một gương mặt đứng đắn nói ra lời làm người ta thất khiếu bốc khói.

Đời trước cô làm cái gì thiếu đạo đức, vậy mà quen biết ác ma như vậy??

“Tuyệt Vi.” Mặt Hoàng Phủ Minh đột nhiên trở nên nghiêm túc lên: “Ai hạ thuốc cho cô?” Thotho_

A.....

Cô có thể nói là bạn trai cũ cùng mẹ lớn liên hợp lại hại cô sao?

Nói như vậy xong, đoán chừng anh sẽ cảm thấy thực buồn cười đi?

Ngay cả cô cũng không quá tin tưởng một màn hài kịch này sẽ xảy ra ở trên người mình. “Không biết, có thể là đối thủ của Nhà họ Tuyết đi.”

“Cũng đúng, Nhà họ Tuyết các người làm nhiều chuyện thiếu đạo đức như vậy, đối thủ khẳng định không ít.” Hoàng Phủ Minh thấp giọng nhắc mãi.

“anh đang nói cái gì?”

“Không có gì.”

“Đúng rồi, đúng rồi, bây giờ mấy giờ rồi?”

Hoàng Phủ Minh nhìn thời gian: “7 giờ rưỡi.”

“Đã 7 giờ rưỡi sao?? Tôi cùng Hoàng Phủ Quân Trường hẹn ước chính là 6 giờ. Đoán chừng..... Anh ta đã đi rồi.....” Tuyết Vi như suy tư gì cúi thấp đầu xuống.

“Vi sao? Thực thất vọng sao?” Thotho_

Thất vọng sao?

Nhưng thật ra thật không có!

Lúc đoạn thời gian cô chờ đợi Hoàng Phủ Minh đã đến kia, trong tâm cũng đã xuất hiện giây giụa, vì vậy có thể thấy được, cô kỳ thật..... Cũng không phải muốn gặp Hoàng Phủ Minh như vậy.

“Đúng vậy, thực thất vọng.”

“A. Cô ước hẹn Hoàng Phủ Minh gặp mặt, không phải là muốn giải thích một chút, cô không phải là xử nữ sự thật đi? Rõ ràng không phải tôi đã nhắc nhở qua cô, Nhà họ Hoàng Phủ nghiêm thân thực nghiêm khắc sao, cô vẫn là không cẩn thận như vậy. Hoặc là..... sau khi cô chữa trị xong, lại có người đàn ông khác?”

Sắc mặt nháy mắt trầm xuống dưới.

Tuyết Vi lạnh lùng nhìn người đàn ông trước mắt, âm trầm nói: “Mộ tướng quân, anh hẳn là biết có câu nói gọi là ‘mắt thấy không nhất định là sự thật; tai nghe cũng không nhất định là chân thật’ những lời này đi? Chẳng lẽ..... anh nhìn đến phân báo cáo chữa trị và màng trình kia, nó liền nhất định là của tôi sao!!”

Hoàng Phủ Minh muốn chính là những lời này của cô!!!

Ngày đó sau khi Lạc quân gia nói xong hết thấy, trong tâm anh liền xuất hiện cảm giác bức bối, nhưng vẫn luôn không có tìm được lý do.

Bây giờ, nghe được Tuyết Vi nói những lời này, mây đen trong lòng anh giống như lập tức liền tản ra..... Thotho_

“Con người của tôi từ trước đến nay hết lòng tuân thủ hứa hẹn, nếu đáp ứng với cô sẽ an bài cô và Hoàng Phủ Minh gặp mặt, cho dù các người bỏ lỡ thời gian, cũng sẽ cho các người gặp lại.”

“Làm gì, anh còn muốn ước hẹn Hoàng Phủ Minh ra tới sao?” Tuyết Vi thử hỏi xong.

Hoàng Phủ Minh giả hoạt cười, nói: “Không cần hẹn, cô đã gặp qua.”

“A?? Gặp qua?”

“Đúng! Tôi, chính là Hoàng Phủ Minh!”

Trong phút chốc, con người Tuyết Vi mở lớn, ngăn người đánh giá Hoàng Phủ Minh trước mắt. “anh..... anh chính là hoàng..... Hoàng Phủ Quân Trường sao?”

Hoàng Phủ Minh trầm mặc không nói gật gật đầu.

Tuyết Vi khẽ nhếch cái miệng nhỏ, chậm rãi, chậm rãi ghé sát vào anh: “anh, là..... Hoàng Phủ..... Hoàng Phủ..... Minh??”

Người phụ nữ này từ trước đến nay lưu loát dứt khoát, hôm nay vì sao lại nhai như vậy? Hoàng Phủ Minh kiềm chế không kiên nhẫn trong lòng, gật gật đầu lần thứ hai.

Ai ngờ!!!

Giây tiếp theo.....

Hai tròng mắt Tuyết Vi nghiêm khắc, một phen nheo cổ áo anh: “anh là Hoàng Phủ Minh sao? Anh sẽ là Hoàng Phủ Minh sao? Ai tin!!!” Thotho_

“cái tên lưu manh này, ngày thường chinh tôi còn chưa tính, bây giờ còn chinh tôi sao?!!”

“Tôi thật sự.....”

“anh đừng nghĩ nói với tôi, anh thật là Hoàng Phủ Minh. Anh thỉnh Hoàng Phủ Minh không tới cứ việc nói thẳng, không có việc gì giả bộ cái gì?!! Còn hết lòng tuân thủ hứa hẹn? Tôi phi!”

“cô, tôi ở nói cho cô một lần nữa, tôi.....”

“anh muốn nói cho tôi cái gì, bây giờ là tôi nói cho anh biết. Anh biết tội danh giả mạo Quân Trường lớn bao nhiêu không??? Chán sống rồi sao, đứng không???”

Trầm mặc.

Sắc mặt Hoàng Phủ Minh sa sầm ngồi yên ở trên ghế, tùy ý Tuyết Vi lôi kéo cổ mình, chửi ầm lên.

Từ trước đến nay trước mặt sau lưng được vây quanh, kính sợ, hôm nay vẫn là lần đầu tiên gặp loại này, anh nói chính mình là Hoàng Phủ Minh, đối phương không ngừng không tin, còn rơi xuống kết cục bị mắng to?

Rất... Bực tức rồi!!!

Nếu không phải hôm nay tâm tình anh cũng không tệ lắm, thật muốn một chân đá chết người phụ nữ ngu ngốc này!! Thotho_

“buông tay cho tôi!!” Hoàng Phủ Minh gầm nhẹ một tiếng, dọa Tuyết Vi sợ phát cuồng. “bây giờ tôi liền gọi Hoàng Phủ Minh thật sự qua tới cho cô! Được rồi chứ?!!”

Nói xong, anh nhanh chóng móc ra điện thoại.

‘đô..... Đô..... Đô.....’

Điện thoại vang hai tiếng, đã được tiếp lên. “Minh, anh tìm tôi.....”

“Hoàng Phủ Quân Trường, có người muốn gặp anh.”

Mộ Thần Hiền bên kia điện thoại vừa nghe Hoàng Phủ Minh xưng hô đối với mình, tức khắc ngón ngang trong gió rồi. “Minh, đầu óc anh không có việc gì chứ? Anh mới là Hoàng Phủ Quân Trường.....”

“Địa chỉ ở phòng số 1706 khách sạn Senna.”

“.....” mặt Mộ Thần Hiền cơ bản đã cứng, anh mặc cho Hoàng Phủ Minh ở bên kia nói, đơn giản cũng không lên tiếng trả lời.

“Đừng rồi, Hoàng Phủ Quân Trường, người muốn gặp anh tên Tuyết Vi!”

Nói xong,

Mộ Thần Hiền tựa hồ phản ứng kịp cái gì.

Hoàng Phủ Minh lập tức cắt đứt điện thoại. “được rồi, tôi đã giúp cô kêu anh ta lại đây.” Ánh mắt sắc bén nhìn về phía Tuyết Vi.

“Tôi lại không kêu anh tiếp tục gọi anh ta qua tới.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Tôi Chính Là Hoàng Phủ Minh

Editor: Thơ Thơ

“Tôi thế này không phải vì thỏa mãn cô sao!!”

“cát. Thỏa mãn tôi sao? Nếu là anh thỏa mãn tôi, sẽ không làm ra chuyện giả mạo Hoàng Phủ Quân Trường ngu xuẩn như vậy .....” Tuyết Vi nhắc mãi, đi vào trong toilet.

Đang nhìn xem, khuôn mặt Hoàng Phủ Minh đều sắp tức biến thành màu xanh.

Anh ngu xuẩn sao?

Đúng!

Anh ngu xuẩn!!

Kết quả là anh giả thành Hoàng Phủ Minh, thành một Hoa Hò Điệp, thật tm không biết ai ngu xuẩn!!!

Trong toilet.

Tuyết Vi đã thay quần áo, chậm rãi đi tới trước gương.

“Lập tức phải cùng Hoàng Phủ Minh gặp mặt, vì sao..... Tâm tình, hồng bét như vậy?” Thotho_

Ngón tay thon dài cảm lòng không đậu phủ lên giữa môi.....

‘ mộ, Mộ tướng quân, chúng ta coi như..... Chuyện gì cũng chưa xảy ra, quên mất hết thầy vừa mới rồi, ok? ’

‘ sao có thể? Chuyện cô cường hôn tôi là thật, cô muốn quên, tôi còn chưa quên đâu. ’

‘ mẹ nó!! Mộ Thần Hiến, anh muốn thế nào?! ’

‘ đương nhiên là tìm cô đòi lại! ’

Bùm..... Bùm.....

Trái tim không hiểu gia tốc nhảy lên, trong óc Tuyết Vi không ngừng nhớ lại hình ảnh nụ hôn vừa mới kia, khuôn mặt nhỏ trắng nõn chậm rãi nổi lên một tầng mây đỏ.

“Đáng chết!! Làm gì nhớ tới tên lưu manh kia?”

Nhanh chóng thu hồi biểu tình trên mặt hơi mang vẻ then thừng, cô lạnh lùng đi ra khỏi toilet. “này, Mộ tướng quân, anh ước hẹn Hoàng Phủ Quân Trường cùng tôi gặp mặt ở trong phòng, không cảm thấy kỳ quái sao?”

Cũng là!

Đều do anh vừa rồi quá tức giận, liền kêu Mộ Thần Hiến tới phòng khách sạn. Thotho_

Bất quá, anh quá hiểu biết Mộ Thần Hiến, bất luận ước hẹn ở nơi nào, chỉ cần trở thành con mồi của Mộ Thần Hiến, kết quả cuối cùng đều giống nhau!

“Chả sao cả.”

‘ leng keng, leng keng ’ tiếng chuông cửa phòng cho khách đột nhiên vang lên.

Tìm Tuyết Vi lập tức liền nhảy vọt lên cổ họng, là Hoàng Phủ Minh tới sao?

Ánh mắt bồi hồi, phản ứng đầu tiên của cô vậy mà là tìm cái cửa chạy trốn?!

“A, nhưng thật ra cô rất khản trương.” Trong giọng nói Hoàng Phủ Minh hơi mang vài phần châm chọc.

Tuyết Vi hung hăng cho anh một cái nhìn xem thường: “Ai cần anh lo?” Anh là ngốc sao? Cô thế này kêu khản trương sao? Rõ ràng chính là không muốn nhìn thấy Hoàng Phủ Minh được chứ? Ngu ngốc!!!

Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình mở cửa phòng ra.

Vừa thấy Mộ Thần Hiến đứng ở cửa tay ôm hoa hồng.....

Mặt anh nháy mắt trầm xuống: “Theo tôi ra đây!” Lén lút đẩy Mộ Thần Hiên đi ra ngoài. .... Thotho_

Tuyết Vi đứng ở phòng trong về mặt nghi hoặc: “Tình huống gì sao?”

Trên hành lang.

Hoàng Phủ Minh không ngừng đánh giá Mộ Thần Hiên, hạ giọng nói: “anh làm gì mặc quần trang của tôi ra đây?!”

“hà, diễn trò đương nhiên phải làm cho đủ.” Mộ Thần Hiên mỉm cười xoay một vòng tròn: “Ha, quần áo của cậu tôi mặc vào thật ra rất thích hợp. cậu đừng nói nữa, lúc tôi vừa mới tiến vào, thật nhiều người khom lưng với tôi.”

Quần trang của Quân Trường, toàn Quân khu Bạch Hổ chỉ có một bộ.

Màu đen là màu lót, chỗ cổ tay áo, ven chỗ cổ áo màu trắng bao biên, sau lưng ấn hình đầu hổ biểu tượng Quân khu Bạch Hổ, trong miệng ngậm một chữ ‘ linh ’, đại biểu địa vị Quân Trường chí cao vô thượng.

Hai cái huân chương lấy cành ôliu màu vàng cộng thêm năm ngôi sao hình thành, cũng tượng trưng thân phận Quân Trường.

“Vậy anh muốn mang theo hoa tới làm gì?!” Hoàng Phủ Minh đoạt hoa hồng trong tay Mộ Thần Hiên, càng xem càng tức giận.

“Minh, cậu cũng thật không có tình thú, cái này gọi là lãng mạn, hiểu hay không? Con gái đều sẽ thích.”

“Nhưng cô ta là vị hôn thê của tôi!!!”

“Nhưng bây giờ tôi mới là vị hôn phu của cô ta.” Thotho_

“.....” Hoàng Phủ Minh chán nản, đơn giản không hề biện luận cùng Mộ Thần Hiên nữa: “Hoa tịch thu, anh, có thể đi vào.”

“Vậy còn cậu?”

“ở cửa chờ anh!”

“ừ.....” mắt Mộ Thần Hiên lưu luyến nhìn hoa hồng Hoàng Phủ Minh cầm trong tay, xoay người, đẩy cửa phòng ra.

Đang nhìn xem Hoàng Phủ Minh đứng ở cửa, ‘ phanh, phanh, phanh ’ không ngừng cầm hoa hồng trong tay đánh vào trên vách tường.

Chỉ chốc lát sau, đóa hoa kiêu diễm ướt át liền tan nát .....

“Tiểu thư Tuyết Vi, chào cô.”

Tiến vào phòng, Mộ Thần Hiên nho nhả nở nụ cười.

Tuyết Vi nhìn lên. .... “Vi sao là..... anh?”

“Chính là tôi. Tôi chính là Hoàng Phủ Minh.”

“!!!”

Anh. .... Anh là Hoàng Phủ Minh sao??? Thotho_

Người đàn ông lôi kéo cô rời khỏi phòng y tá, sau khi không ngừng nói xấu Mộ Thần Hiên chính là Hoàng Phủ Minh sao?!!

Vi sao Tuyết Vi không cách nào đem hình tượng người đàn ông này cùng Hoàng Phủ Minh ngày đó ở căn cứ quân sự cứu cô một mạng liên hệ với nhau? Ngược lại cô tình nguyện tin tưởng, tên lưu manh bên ngoài kia là Hoàng Phủ Minh!

Bất quá, kỳ thật nghĩ lại.

Vẫn luôn đồn đãi Hoàng Phủ Minh tai tiếng là ‘o’, ngồi bên trong bụi hoa lại trước nay không dính nhiễm nửa phiến cành lá.

Ngày đó thái độ người đàn ông này ở ktv đối đãi với phụ nữ thật ra cùng lời đồn đãi về Hoàng Phủ Minh rất phù hợp.

“Hoàng Phủ Quân Trường, chào anh.”

“Ha hả, chúng ta cũng coi như là quen biết đi? Cô không cần khách khí với tôi như vậy. Cô có thể trực tiếp kêu tôi Minh.”

Hà. ....

Này cũng quá. .... Tùy tiện đi?

“Đừng ròi, Tuyết Vi, Mộ tướng quân nói cô muốn gặp tôi, có chuyện gì sao?”

“Cũng, cũng không có gì.” Đúng. .... Bây giờ thật sự không có gì. “Chính là chuyện lần trước anh đã cứu tôi, tôi vẫn luôn muốn nói tiếng cảm ơn với anh.”

“à, chuyện kia. Chút lòng thành.” Tho tho_

“Tốt lắm, Hoàng Phủ Quân Trường, tôi không làm chậm trễ thời gian của anh, tôi còn có việc, đi trước.” Nói xong, Tuyết Vi hoàn toàn không cho Mộ Thần Hiền cơ hội nói chuyện, khuôn mặt bình tĩnh kéo cửa phòng ra liền rời khỏi.

Mộ Thần Hiền lại một lần nữa ngẩn ngang trong gió: “tình huống này là sao, này?”

Chỉ chốc lát sau, cửa phòng cho khách mở ra.

Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình đi đến: “Xong việc sao?”

“Ừ. .... Xong việc.”

“Cô ta nói cái gì với anh?”

“hả. .... Tôi muốn nói với cậu, cô ta nói tiếng cảm ơn với tôi, cậu tin sao?” Mộ Thần Hiền trước sau nghĩ không rõ, Tuyết Vi vất vả muốn gặp Hoàng Phủ Minh, kết quả chính là vì nói một tiếng cảm ơn sao??

“Chỉ nói cảm ơn sao?” Hoàng Phủ Minh hồ nghi nheo đôi mắt lại.

Anh cho rằng Tuyết Vi sẽ bắt lấy cơ hội tốt này giải thích một chút cùng Hoàng Phủ Minh chuyện bị từ hôn, ai ngờ?

“Đúng vậy, chỉ nói cảm ơn. Trong cái gì, nhưng thật ra, Minh, cậu đang làm cái gì? Vì sao kêu tôi sắm vai cậu???” Tho tho_

“A, tôi cũng không biết tôi làm cái gì đâu.”

Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình vuốt ở đầu giường.

Mộ Thần Hiền đứng ở một bên vẻ mặt không thể tưởng tượng.

Roi vào đường cùng, Hoàng Phủ Minh chỉ phải đem sự tình vừa mới rồi nói một lần với Mộ Thần Hiền.

Vừa nghe xong. ....

“Ha ha ha ha, Minh, vợ anh quá ngang bướng, cậu nói với cô ta cậu là Hoàng Phủ Minh vậy mà cô ta không tin sao?? Cậu thật đúng là càng giả mạo càng thâm. Ha ha ha. ....”

Mộ Thần Hiền đều cười sắp đau sốc hông.

Chính là giây tiếp theo. ....

“Không xong!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Chính Thức Nhập Ngũ

Editor: Thơ Thơ

“Vì sao?”

“Minh, cậu nói. .... Vạn nhất. .... Tuyết Vi về sau. .... Yêu tôi như vậy? Tôi đây có tính là đoạt vợ anh không??”

“.....” Nhìn bộ dáng Mộ Thần Hiền vô cùng nghiêm túc, thái dương Hoàng Phủ Minh tức khắc xuất hiện ba vạch đen: “Thần Hiền, anh tự kỷ ..... Là trời sinh sao?”

“hả.....”

“Đúng rồi, Thần Hiền.” Biểu tình Hoàng Phủ Minh đột nhiên nghiêm túc lên, chậm rãi từ trên giường ngồi dậy: “anh đi làm giúp tôi một chuyện.”

“Chuyện gì?”

“Đi giúp tôi tra hai đứa con gái Nhà họ Tuyết, bên người Tuyết Phi Nhi có người đàn ông kêu ‘ Triết Hạo ’ hay không.”

Đêm hôm đó, sự tình người phụ nữ trong phòng gọi ra hai chữ ‘ Triết Hạo ’, Hoàng Phủ Minh vẫn luôn chưa từng nói lên với Mộ Thần Hiền.

“Được, tôi đã biết. Tuyết Phi Nhi chính là một người vợ khác của cậu?” Câu này theo lời nói Mộ Thần Hiền không chút để ý rơi xuống. Thotho_

Mặt Hoàng Phủ Minh nháy mắt trầm xuống dưới: “anh cầm miệng cho tôi, cô ta không phải vợ của tôi!!”

“hả??? Kỳ quái, lúc tôi nói Tuyết Vi là vợ cậu, vì sao cậu liền cam chịu chứ? Ngược lại là tôi Tuyết Phi Nhi, vì sao cậu liền.....” Trong giọng nói, Mộ Thần Hiền xấu xa nở nụ cười.

Làm như bị chọc trúng uy hiếp, Hoàng Phủ Minh cho anh một cái nhìn xem thường, gằn nhẹ nói: “anh chạy nhanh làm việc đi thôi!!!”

“Vâng! Vâng! Vâng! Hoàng Phủ Quân Trường.....”

Binh đoàn thứ ba.

Vừa đi làm, Tuyết Vi liền thu được tin tức bị điều chức, trực tiếp đi binh doanh binh đoàn thứ ba nhận chức.

Một thân quân trang màu đen có bài bản hằn hoi mặc ở trên người cô, tư thế oai hùng hiện ngang.

Tuyết Vi đi đường dường như bay, nếu không phải bận tâm tới hình tượng cô liền thiếu chút nữa tung tăng nhảy nhót trên đường.

Lúc đi ngang qua sân thể dục huấn luyện.

Nhóm nam binh đang thao luyện vừa thấy Tuyết Vi, mắt đều ngó thẳng: “Thật mẹ nó xinh đẹp.” Thotho_

“Đúng vậy, khuôn mặt nhỏ kia lớn lên dường như thiên tiên.”

“Xem ra về sau chúng ta ở binh đoàn thứ ba liền không tịch mịch.”

Quân doanh buồn tẻ, nữ binh vốn dĩ là ít, nữ càng thiếu lại thiếu, Tuyết Vi vừa tới binh đoàn thứ ba xem như tạo phúc cho nhóm người đàn ông độc thân này, bọn họ cũng không cần ngày ngày đêm đêm giả bệnh chạy tới bộ phận chữa bệnh xem Tuyết Vi.

“Đừng cao hứng quá sớm. Binh đoàn thứ ba chúng ta tổng cộng hơn vạn người, chỉ là đoàn đội liền có 100 đội, ai biết cô ta được phân đến bộ phận nào đi?”

“Cũng đúng!!” Máy binh lính tính toán, vẻ mặt cười gian vây quanh đội trưởng dẫn đầu bọn họ: “Lý đội trưởng, anh biết cô gái kia được phân tới nơi nào sao?”

“Cô ta sao?? Các người cũng đừng chờ mong, mẹ nó tôi còn chờ mong đây. Cô ta được phân đến bộ phận tra xét, do Tiết thiếu tướng trực tiếp lãnh đạo.”

“A??? Vậy chẳng phải là chúng tôi rất khó mới có thể nhìn thấy mặt cô ta sao?”

Nửa xuất thân Tuyết Vi thuộc về trường quân đội, cho nên các phương diện, đặc biệt là thể năng khẳng định không bằng binh lính từ địa phương hoặc là trường học mới chào tới. Cho nên chỉ có thể cho cô chức vụ văn binh cùng loại với bộ phận tra xét như vậy.

Bất quá, thật ra Tuyết Vi cũng được tự do, cô chính là muốn mặc quân trang, cảm thụ một chút sinh hoạt bên trong binh doanh thôi. Như vậy cũng khá tốt. Thotho_

“Tuyết Vi, ngành tra xét của chúng ta nói thật dễ nghe là ngành giám thị, nói khó nghe chính là bộ phận hậu cần. Nhưng, chúng ta có sứ mệnh của chúng ta, ngàn vạn không thể hạ thấp chính mình, trong ánh mắt cũng không thể dung một hạt cát, hiểu rõ chưa?” Nói chuyện, chính là lão đại riêng ngành, Tiết thiếu tướng.

Tuyết Vi tự nhiên hiểu rõ ý tứ lời nói này.

Nói trắng ra là, ngành tra xét này chính là ngành đặc tội với người, quan chức không có bao lớn, lại chuyên môn phụ trách cho người ta cáo trạng, mách lẻo gì đó. Ở binh đoàn là ngành nhất đẳng bị thù hận!

“vâng, Tiết thiếu tướng, tôi hiểu rõ!” Dáng người Tuyết Vi thẳng thắn kính chào Tiết thiếu tướng một cái theo nghi thức quân đội.

“Được. Trong chốc lát cô làm quen cùng người trong ngành chúng ta. Không sai biệt lắm khoảng mười giờ, sẽ có thượng cấp lãnh đạo thị sát, bây giờ cô mới vừa vào đây, nguyện ý công tác bên ngoài thì công tác bên ngoài, không muốn công tác bên ngoài liền ở bên trong đại bản doanh cũng được.”

“Vâng, Tiết thiếu tướng.”

Nhìn theo bóng dáng Tiết thiếu tướng rời khỏi, Tuyết Vi chạy tới bộ phận tra xét nhất nhất chào hỏi các đồng sự.

Toàn bộ bộ phận tra xét tổng cộng có hơn trăm người, trong đó có sáu phần là nữ binh. Nữ binh phụ trách đều là một ít công việc rất đơn giản, đánh đánh báo cáo, viết viết văn kiện gì đó, rất là nhẹ nhàng.

Đến nỗi Tuyết Vi bị xếp vào bộ phận tra xét tương ứng. .... Tho tho_

Phòng y tế! Tiếp tục lo liệu nỗi lên nghề cũ. Bất quá cũng đừng nói, đoán chừng cái này cũng thích hợp cô nhất rồi.

‘ cộp cộp cộp .....’

Lúc gần mười giờ, Tuyết Vi ngồi ở phòng y tế rõ ràng nghe được ngoài cửa từng trận tiếng bước chân.

Đại khái, lập tức liền đến thời gian quan viên thượng cấp đi thị sát sao?

Có đi hay là không đây?

Thôi!

Vẫn là.....

Đi thôi!

Tuyết Vi đi theo mọi người một đường chạy chậm, ở cửa binh doanh binh đoàn thứ ba tập hợp thành một đội hình.

Toàn binh doanh hơn vạn người, đứng thành đội ngũ đội hình 100, thanh thế kia to lớn miễn bàn nhiều.

Phóng tầm mắt nhìn lại một màu đen, có thể thấy được quan cấp lãnh đạo lần này tới thật lớn không phải giống nhau, người toàn binh doanh đều xuất động

“Quá buồn bực, thật không nghĩ luyện tập.” Tho tho_

“Đây cũng không có biện pháp, ai kêu lãnh đạo lần này tới thị sát là đại Boss đâu.” Hai nữ binh đứng ở bên cạnh Tuyết Vi khe khẽ nói nhỏ hàn huyên.

“Vấn đề là hôm nay tôi tới kỳ nghỉ lễ, trong chốc lát phải tham gia chạy phụ trọng năm km, tôi còn không ngất xỉu sao??”

Chạy phụ trọng năm km sao??!

Tuyết Vi nghe thấy cái từ này đều phải hôn mê, khó trách Tiết thiếu tướng nói cho cô nguyện ý tới tham gia thì tham gia, không muốn tới tham gia cũng đừng tham gia đâu.

Hắn, cô thật đúng là thiên đường có lối không đi, địa ngục không cửa lại xông vào.

Xin hỏi, bây giờ cô có thể làm đảo binh không?!!

Kim đồng hồ đúng giờ chỉ đến vị trí mười giờ.

Một chiếc xe việt dã Hummer treo biển số quân khu bh10000 chậm rãi chạy tới đội hình thanh thế to lớn kia.

Một khắc kia khi xe dừng lại.

Đội hình hơn trăm binh lính đứng nghiêm quân tư, âm thanh động tác nhất trí nghe tới đều rung trời!!

Trung tướng phụ trách mang binh đoàn thứ ba một đường chạy đến bên xe Hummer, cung kính mở cửa sau xe ra. Tho tho_

Lúc này.....

Một người đàn ông thân cao một mét chín mấy khom người đi xuống xe, quân trang Quân khu Bạch Hổ trên người anh, miệng hở sau lưng kia sinh động như thật ngâm một chữ ‘ một ’!

Dáng người này lúc anh đứng lại chớp mắt một cái, quả thực có thể dùng khí thế sức Bạt Sơn tới hình dung.

Chỉ là khí thế một người giống như áp đảo thiên quân vạn mã, không khỏi làm người tới gần anh hút một hơi lạnh.

“Mộ tướng quân đâu?!” lúc người đàn ông nói chuyện, một đôi lạnh mắt không có xem bất luận kẻ nào.

“Mộ..... Mộ tướng quân chạy đến quân khu mờ hợp, khả năng đường sá có chút trì hoãn, còn phải cần trong chốc lát mới có thể.....”

“Trực tiếp duyệt binh!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Gặp Lại Bạch Dạ

Editor: Thơ Thơ

Người đàn ông chưa cho trung tướng kia cơ hội nói tiếp, bước nhanh đi tới trước đội hình thứ nhất.

mắt lạnh quét mỗi một binh sĩ đội hình thứ nhất, anh hơi hơi vẫy vẫy tay.

người đội hình thứ nhất liền chỉnh tề có tự chạy lên.....

“Rốt cuộc là vị lãnh đạo nào tới thị sát???”

Đứng ở đội hình cuối cùng, các binh lính bộ phận tra xét nhón chân mong chờ muốn nhìn xem rốt cuộc hôm nay là ai tới thị sát.

Thế nhưng nhân số phía trước đội ngũ quá nhiều, dày đặc che đầy tầm mắt bọn họ, bọn họ căn bản nhìn không tới người lần này duyệt binh là ai!

Đầu thật choáng váng.....

Đội hình bên cạnh, Tuyết Vi đứng nghiêm thân mình hơi lắc lư lên, một mảnh môi đỏ cũng dần dần không có huyết sắc. Trên trán mồ hôi ‘ tí tách, tí tách ’ xẹt qua gương mặt, ngay cả tầm mắt giống như cũng trở nên mờ hồ.....

Ước chừng nửa giờ sau.

tất cả đội ngũ đã xuất phát 5 phần có 4, binh doanh chỉ còn dư lại hai, ba chỉ đội mà thôi. Tho tho_

Tầm nhìn lập tức trống trải rất nhiều, mấy nữ binh bộ phận tra xét liếc mắt một cái liền thấy được bộ mặt thật của người đàn ông đang duyệt binh kia!

“Rất đẹp trai! Rất đẹp trai!!!”

cảm xúc kích động không cần nói cũng biết, mấy nữ binh không ngừng lôi kéo tay áo lẫn nhau.

“Hu! Nhỏ tiếng chút, nhỏ tiếng chút, anh ta đi lại đây!”

Thu hồi biểu tình không nên có trên mặt, mọi người ở bộ phận tra xét nháy mắt nổi lên một khuôn mặt, kiên nhẫn chờ đợi lãnh đạo tìm đọc.

Người đàn ông chậm rãi đi tới đội hình bộ phận tra xét.

đôi tay anh bắt chéo ở sau lưng, có vẻ uy nghiêm, một đôi mắt lạnh tuấn tra mỗi một binh lính trong từng hàng.

Lúc này tuấn tra đến vị trí Tuyết Vi.....

khuôn mặt tuấn tú của người đàn ông kia dần dần xâm nhập vào trong tầm mắt Tuyết Vi!!!

Con người trong giây lát mở lớn vô số lần, nhìn cả người người đàn ông kia tràn ngập lạnh lùng khí phách, khuôn mặt nhỏ của cô vốn trở nên trắng lằn thứ hai bật kín một tầng màu xám trắng. Tho tho_

Lúc này.....

Người đàn ông cũng chú ý tới Tuyết Vi trong đội ngũ.

Chỉ là, một đôi mắt lạnh lẽo không hề có bất luận dao động gì, ngay cả đường cong trên mặt tuấn mỹ tuyệt luân cũng lạnh nhạt!!

Tìm, trong phút chốc không biết bị thứ gì hung hăng vuốt ve.

Ở trong tầm mắt nhìn chăm chú không hề có tình cảm dao động, cô thập phần không dễ chịu.

Vốn tưởng rằng, gặp lại anh, tôi sẽ làm được lạnh nhạt tự nhiên;

Vốn tưởng rằng, gặp lại anh, tôi sẽ hoàn toàn quên đi;

Vốn tưởng rằng, gặp lại anh, tôi sẽ cười thanh thản, hỏi thăm anh, theo sau liền lướt qua nhau, không lưu bất luận dấu vết gì;

Nhưng mà.....

Sự thật chứng minh.

gặp lại anh, anh làm được cảm giác tôi muốn; mà tôi..... Lại vẫn như cũ là đau tận trong tim.....

Bạch..... Dạ .....

Đúng vậy! Thotho_

người đàn ông đang duyệt binh này đúng là huấn luyện viên của Tuyết Vi năm đó ở trường quân đội Hoàng Bộ; cũng là, làm cô 2 năm trước nhảy xuống sông lạnh ý đồ tự sát!!!

“quân trang của cô.” bước chân Bạch Dạ đứng yên nghiêng ở phía trước Tuyết Vi, một đôi mắt lạnh bức người nhìn về phía cổ áo cô.

Tuyết Vi theo bản năng cúi đầu, nhìn quân trang của mình.

Mới phát hiện, một nút thắt trên quân trang không có cài!

“Thân là một người quân nhân nghiêm chỉnh huấn luyện, ngay cả cơ bản nhất sửa sang lại dung nhan đều không làm tốt sao?!”

tiếng nghiêm khắc trách cứ quanh quẩn ở bên tai, Tuyết Vi nhìn thẳng phía trước, một đôi tay nhỏ gầy nắm chặt nắm tay, móng tay đâm thật sâu vào khe thịt.

“Trùng phạt cô, phụ trọng 5 kg, chạy 5 km!”

“Phụ trọng 5 kg sao?” tất cả mọi người trong bộ phận tra xét ngây ngẩn cả người.

Đối với một nữ binh mà nói chạy bộ xong 5 km đã xem như cực hạn, nếu nói thêm phụ trọng?

“thật nghiêm khắc.....” mấy nữ binh mới vừa rồi còn cảm thấy Bạch Dạ rất tuấn tú lập tức liền run lên. Thotho_

Nhưng.....

biểu tình Tuyết Vi lại không có một tia biến hóa.

Đối với cô mà nói, Bạch Dạ, chính là một người đàn ông như vậy.

Ở trong sự nghiệp, trong ánh mắt không chấp nhận được một hạt cát, đối mặt bất luận kẻ nào, bất luận việc gì, chỉ cần dính đến công sự, anh liền có thể làm được người máu lạnh vô tình!

“Bạch, Bạch tướng quân. Kỳ thật hôm nay tiểu Tuyết là ngày đầu tiên tới báo danh, có thể không tham gia lần này.....”

“Nếu đã tới, nên làm tốt trăm phần trăm chuẩn bị!” Tiết thiếu tướng vốn định cầu tình cho Tuyết Vi, ai ngờ Bạch Dạ đã một câu bác trở về.

Bạch tướng quân sao?

tầm mắt Tuyết Vi theo bản năng nhìn về phía hai huân chương trên quân trang Bạch Dạ .....

Hai huyề. .... Năm ..... Năm sao?!

Hoá ra tướng quân duy nhất mang năm sao ở Quân khu Bạch Hồ chính là anh sao?!

Ở Quân khu Bạch Hồ, ba vị tướng chưởng quân binh đoàn thứ nhất, binh đoàn thứ hai, binh đoàn thứ ba địa vị có bất đồng. Thotho_

Danh như ý nghĩa, binh đoàn thứ nhất không thể nghi ngờ là binh đoàn mạnh nhất Quân khu Bạch Hồ. Dù vậy, cũng chỉ là trên địa vị cùng với thực lực có cảm giác về sự ưu việt nhất định, danh hiệu là tướng quân như cũ, huân chương cũng chỉ là hai huyề bốn sao, sẽ không có bất luận sửa đổi gì.

Nhưng.....

lúc Tuyết Vi đi làm ở bệnh viện quân đội liền nghe nói qua.

Nửa năm trước, trực tiếp phong tướng quân cho binh đoàn thứ nhất là tướng quân năm sao, địa vị cùng Hoàng Phủ Minh sán sán như nhau, nhưng tự do không chế hết thầy sự vật ba cái binh đoàn.

Cô thật không nghĩ tới, vị tướng quân đầu tiên trong truyền thuyết mang năm sao sẽ là Bạch Dạ!

Nhớ rõ lúc bọn họ mới vừa quen biết, Bạch Dạ đã là trung tướng huấn luyện viên trưởng quân đội Hoàng Bộ, sang năm liền thăng làm thượng tướng huấn luyện viên, sau đó.....

Bọn họ liền đường ai nấy đi.

hết thầy tin tức về Bạch Dạ, Tuyết Vi đều tự động che chắn.

Bất quá, đối với địa vị hiện nay của Bạch Dạ, Tuyết Vi không có một tia nghi ngờ. năng lực của Bạch Dạ, cô chính mắt chứng kiến qua, nếu không lúc trước cô làm thế nào sẽ..... Tho tho_

A.

“Lấy bao cát lại đây!”

“vâng, Bạch tướng quân.” Mấy binh lính thu được mệnh lệnh một đường chạy chậm đi lấy bao cát.

đội hình bộ phận tra xét cũng tự động chỉnh tề bắt đầu huấn luyện dã ngoại.

Duy độc Tuyết Vi đứng ở nơi đó như cũ, chờ đợi xử phạt phụ trọng 5 kg.

đúng lúc này!!!

“Tuyết Vi, cái đồ tiện * hóa!!!”

Mấy người phụ nữ dẫn theo một thùng nước đen hắt về phía Tuyết Vi.

Cô giương mắt lên, liếc mắt một cái liền nhận ra một người phụ nữ trong đó là người lần trước đi theo bên người Diệp Triết Hạo!!

Còn không kịp phản ứng lại đây.....

Mấy người phụ nữ giờ lên nước đen trong tay liền hắt về phía Tuyết Vi.

Chỉ thấy, Bạch Dạ đứng ở một bên lạnh mắt trầm xuống, lấy tin lời không kịp che tai, mặt ngó về phía Tuyết Vi, giống như một tòa núi lớn vững vàng chắn trước người cô!! Tho tho_

Giờ khắc này.....

Thời gian giống như đông lại.

nước đen gay mũi theo sau lưng Bạch Dạ ‘ tí tách, tí tách ’ lăn xuống trên mặt đất, tràn ra một đóa sen tịnh đế màu đen.

Có vài giọt rơi tung tóe ở trên mặt Tuyết Vi, giống như là nước mắt từ trên má cô chảy xuống, cũng có lẽ.....

thật sự chính là nước mắt đi.....

Con người nhìn chăm chú khuôn mặt tuần tú trước mắt này Vinh Viễn không có nụ cười.

Không cách nào phủ nhận.....

Nếu người đàn ông này chỉ là một mặt không có nhân tính, thì không cách nào xúc động được Tuyết Vi.

Chỉ có cô mới biết được, ở mặt người đàn ông kia không hề có tình người, lại có một viên đủ để ám lòng người.

Đây mới là.....

Chỗ đáng sợ!!

Bạch Dạ.....

gông xiềng phong ấn kỷ ức đã lâu hoàn toàn nứt toạc, cảm giác đau đớn muốn chết của hai năm trước giống như trở về trước mắt.

Tuyết Vi chậm rãi, chậm rãi nhắm hai tròng mắt lại, ‘ bùm ’ một tiếng, té xỉu ở trên mặt đất...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Một Đoạn Quá Khứ Khó Có Thể Quên

“Vi.....!!!”

Lời nói mắc kẹt giữa cổ họng lại đột nhiên nuốt trở vào, bước chân Bạch Dạ xông lên trước cũng vững vàng đứng yên tại chỗ.

“Bạch tướng quân! Ngài không có việc gì chứ?” Mấy vệ binh ‘ là tả ’ chạy tới bên cạnh Bạch Dạ.

Tiết thiếu tướng cùng mấy binh lính khác chạy tới bên cạnh Tuyết Vi.

“Hừ, tiện * hóa, cô đừng tưởng rằng gia bộ bất tỉnh là có thể trốn tránh!!!” Mấy người phụ nữ cũng không có vì vậy buông tha Tuyết Vi, nhất quyết mắng không buông tha.

“Lớn mật!! Các người ở trước mặt Bạch tướng quân binh đoàn thứ nhất Quân khu Bạch Hồ dám làm càn như vậy sao?!!” Trung tướng binh đoàn thứ ba lạnh giọng chất vấn mấy người phụ nữ kia.

“Làm gì? Tham gia quân ngũ ghê gớm sao? Tham gia quân ngũ liền có thể loạn kỷ sao? Cái người phụ nữ kêu Tuyết Vi này, quyền rũ người đàn ông của tôi!! Quân đội các người chính là dung túng một nữ binh bại hoại không khí như vậy?!!”

“cô!!” Trung tướng này trong lúc nhất thời bị hỏi nghẹn lời. Thotho_

Mất lạnh nhìn hết thấy, Bạch Dạ dùng khăn lau chùi nước đen lầy dính trên mặt, găm nhẹ: “Tôi chỉ biết quân đội là thần thánh, không thể xâm phạm. Bây giờ, lập tức đem mấy người phụ nữ này trực tiếp đưa đi cục hình sự!”

“vâng, Bạch tướng quân!” Mấy vệ binh tiến lên liền phải đi bắt mấy người phụ nữ kia.

“Làm gì? Các người muốn đánh chúng tôi sao?? Người tôi, quân nhân đánh người, người tôi, quân nhân đánh người.” Mấy người phụ nữ còn không biết tại vì đến nơi tiếp tục hắt nước.

Mấy vệ binh liếc mắt nhìn Bạch Dạ một cái.

Anh không có bất luận lưu tình gì xoay đầu: “Trực tiếp động thủ!”

Nhận được mệnh lệnh, mấy vệ binh tiến lên liền không ché được mấy người phụ nữ kia, cứng rắn đưa bọn họ rời khỏi binh doanh binh đoàn thứ ba.

“Tiểu tuyết, tiểu tuyết??”

“Tiết thiếu tướng, tiểu tuyết, không phải là bị bệnh gì đi?”

“Nhiễm bệnh? Mau! Mau! Chạy nhanh đưa vào bệnh viện binh đội.” Nói xong, Tiết thiếu tướng cùng mấy binh lính nâng Tuyết Vi rời khỏi. Thotho_

Cách đó không xa Bạch Dạ nhìn mất Tuyết Vi, thấp giọng nói: “Cô ta bị tuột huyết áp, trực tiếp đưa đi phòng y tế theo dõi truyền đường glucose là được.” Nói xong, anh cũng không quay đầu lại mang theo vệ binh của mình rời khỏi.

Tiết thiếu tướng cùng mấy binh lính kia đều đã choáng váng: “Vì sao Bạch tướng quân biết tiểu Tuyết bị..... Tuột huyết áp chứ?!”

*

‘ bá bá bá.....’

‘ bá bá bá.....’

gió xuân thổi qua lá xanh phát ra tiếng vang xào xạc.

Thiếu nữ cột tóc đuôi ngựa đen nhánh mặc một thân váy liền đi theo đại bộ đội tiến vào trường quân đội Hoàng Bộ cái nôi của quan quân Quân khu Bạch Hồ.

Ngày đó thiếu nữ lập hạ quyết tâm nói mục tiêu sự nghiệp sau này là trung tướng quân khu!

‘Tuyệt Vi!’

‘đến!’

Báo đến, điểm danh, thiếu nữ ở dưới sự dẫn dắt của người hướng dẫn tham quan trường quân đội nghiêm khắc nhất.

‘ô ô ngô..... Ô ô ngô.....’

Một khúc nhạc du dương không biết từ chỗ nào truyền đến, thiếu nữ lập tức bị khúc nhạc mỹ diệu này hấp dẫn. quan quân

Dần dần thoát ly đại bộ đội, bước chân cảm lòng không đậu tìm tới nơi phát ra khúc nhạc.

Cuối cùng.....

Ở gốc cây xanh bên một dòng suối gặp được người đàn ông tuấn mỹ mặc quân trang tay kéo đàn violon.

Cô chưa bao giờ gặp qua người có thể mặc quân trang đẹp trai như thế; cũng chưa bao giờ gặp qua người đàn ông rắn rỏi ôn nhu đàn violon sẽ tán mát ra âm thanh của tự nhiên mềm mại.

Thiếu nữ lập tức bị một khúc nhạc tuyệt vời của người đàn ông hấp dẫn, nghe quên mình.

Nhưng đột nhiên.....

Tiếng nhạc ngưng hẳn, con người người đàn ông kia tựa như hàn băng nhìn về phía thiếu nữ.....

“A!!!”

Đôi mắt mở ra.

Tuyệt Vi ngây người nhìn trần nhà.

Hình ảnh vừa mới rồi??

Là mộng hay là..... Ký ức mở ra chứ? Thotho_

“gặp ác mộng sao?” Đột nhiên, một giọng quen thuộc truyền đến.

Tuyệt Vi kinh ngạc nghiêng đầu..... “Mộ tướng quân?” Mắt nhìn hoàn cảnh lạ lẫm chung quanh, cô chậm rãi ngồi dậy: “Nơi này là đâu?”

“phòng y tế binh đoàn thứ ba, cô vừa mới té xỉu.” Đây cũng là tin tức Hoàng Phủ Minh vừa mới thu được.

Anh vừa nghe đến Tuyệt Vi té xỉu liền vội vàng từ Quân khu Bạch Hổ trực tiếp chạy đến binh đoàn thứ ba.

“ừ.....”

“Có phải ngày đầu tiên tiến vào bộ đội có chút ăn không tiêu hay không? Yêu cầu cho cô mấy ngày phép sao?”

A???

Nghỉ phép sao??

Tuyệt Vi nghi hoặc nhìn Hoàng Phủ Minh trước mắt, sau một lúc lâu, cũng không có nói ra nửa lời.

“Làm gì nhìn tôi như vậy?” Thotho_

“nè..... cô, cô không sao chứ?”

“hả?”

“vì sao tôi cảm thấy anh hôm nay kỳ quái vậy? Vậy mà đối tốt với tôi như vậy, còn cho tôi nghỉ phép sao? Sẽ không phải tôi còn đang nằm mơ chứ?”
Nói xong, Tuyệt Vi dùng sức nhéo chính cánh tay mình: “Tê..... Ai da.”

Hoàng Phủ Minh nhìn bộ dáng cô buồn cười, không khỏi tức cười mà bật cười lên: “người phụ nữ này, là trời sinh chịu ngược cuồng sao? Có phải mỗi ngày tôi ngược cô, cô mới vui vẻ không?”

“Đúng vậy, đây mới là bộ dáng ngày thường của anh!” Tuyết Vi vừa lòng chụp xuống tay.

Hoàng Phủ Minh thật cảm thấy người phụ nữ này.....

Đích xác có bệnh! Lại còn có bệnh không nhẹ!

“cô nghỉ ngơi đi, tôi đi trước.”

“Chờ một chút, Mộ tướng quân.” Tuyết Vi lao đảo xuống giường, bước nhanh đi tới trước mặt Hoàng Phủ Minh: “Tôi không biết người bên trong bộ đội nói sao, hôm nay tôi bị người vấy mực.”

“Ừm, nhưng thật ra nghe được một ít. Bất quá cô yên tâm, mấy người phụ nữ kia đã bị Bạch tướng quân xử trí, cô không cần để ý.” Thotho_

Bạch Dạ.

Nghe thấy cái này tên, Tuyết Vi có vài giây hoảng thần, nhưng lập tức liền thanh tỉnh lại đây. “Tôi cũng không phải để ý mấy người phụ nữ kia. Chỉ là..... Ngày đầu tiên tôi tới bộ đội báo danh, đã xảy ra chuyện như vậy, ảnh hưởng thật sự không tốt. Tôi hy vọng..... Mộ tướng quân có thể cho tôi một cái xử phạt, hoặc là trực tiếp quân phạt xử trí cũng được.”

“A, nào có người như cô vậy? Vậy mà còn có chủ động thỉnh phạt?”

“Tôi là người do Mộ tướng quân tự mình điều lại đây, nếu anh không tự mình xử phạt tôi, chỉ để cho người khác lưu lại đầu đề câu chuyện!”

Trong phút chốc, biểu tình Hoàng Phủ Minh treo ở trên mặt trầm xuống.

Anh thật không nghĩ tới, Tuyết Vi vậy mà có thể lấy đại cục làm trọng như thế, giống như phát hiện ra một mặt mới ở trên người cô.

“Yên tâm đi. Cô là người của tôi, còn đến phiên người khác nói ra nói vào sao?!” Dứt lời, Hoàng Phủ Minh cũng không quay đầu lại rời khỏi.

Nhưng vấn đề.....

Cô khi nào trở thành người của Mộ tướng quân chứ?!

“A, ha ha a.....”

Tùng đột cười nhạt xẹt qua khóe miệng Tuyết Vi. Mây đen bao phủ ở trong lòng cô giống như sau khi gặp được Hoàng Phủ Minh liền bắt tri bắt giác đẩy mây mù ra rồi..... Thotho_

*

Đi ra khỏi phòng y tế.

“Minh!” Mộ Thần Hiên thấy Hoàng Phủ Minh hiện thân từ xa, nôn nóng liền đuổi theo tới: “Lúc này xong đời!!”

“anh lại làm sao vậy?”

“Còn không phải việc của vợ cậu!”

“Tuyết Vi?”

“Đúng vậy! Hôm nay Bạch Dạ lại đây duyệt binh, tôi không ở đó. Giống như nghe người phía dưới tôi nói, Tuyết Vi không có mặc tốt quân trang, suýt nữa bị Bạch Dạ cấp phạt. Cái tên biến thái kia nếu là thật biết tới, tra được Tuyết Vi, phát hiện cô ta mới ở trường quân đội Hoàng Bộ hai năm liền chạy tới bên trong binh doanh của tôi, tôi còn không bị tên biến thái kia tra tấn chết sao?!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 70: Chiếc Nhẫn Đây Là Của Tuyết Vi Sao?!

Hai tiếng Bạch Dạ này quả thực là cấm kỵ của Mộ Thần Hiên.

Anh ta chỉ cần nhìn thấy Bạch Dạ liền giống như chuột thấy mèo.

Hôm nay chính là anh biết được Bạch Dạ muốn lại đây duyệt binh trước tiên, cho nên, cố ý trở về quân đội trễ chút tránh khỏi gặp mặt Bạch Dạ.

“Là tôi điều Tuyết Vi lại đây, nếu là Dạ thật truy cứu lên, kêu anh ta trực tiếp tìm tôi.”

“Anh ta cũng đến tìm cậu mới được. Nhưng cậu đừng quên, cậu là dùng thân phận tôi điều Tuyết Vi tới binh đoàn thứ ba. Nếu Bạch Dạ tìm tới tôi thật, tôi đã bị anh ta ngũ mã phân thân, nơi nào còn có công phu chạy tới cậu cầu cứu?”

Tương tượng đến hình ảnh tương lai, Mộ Thần Hiên đều lưu lại mồ hôi lạnh. Nếu có thể nói, bây giờ anh liền có thể lập tức xuất ngũ!

“anh yên tâm đi. Nếu Dạ tìm anh vẫn tội thật, đã sớm hỏi, anh cho rằng sẽ chờ tới bây giờ sao?”

“Có ý tứ gì?”

“Anh ta là huấn luyện viên của Tuyết Vi ở trường quân đội Hoàng Bộ, anh ta còn có thể không biết Tuyết Vi là tình huống gì sao?” Thotho_

“A?? Hoá ra huấn luyện viên của vợ cậu ở trường quân đội Hoàng Bộ là Bạch Dạ sao? Cậu nói..... Có khả năng vợ cậu cũng lấy dính nhiều ít tới tính cách biến thái của Bạch Dạ hay không?”

Cái này sao.....

Quả là có khả năng!

“Đúng rồi, Minh!” Ngữ phong Mộ Thần Hiên đột nhiên vừa chuyển: “Nói tới cái này, sự tình vợ cậu bị thôi học ..... Đã tra xong rồi!”

Nhìn biểu tình Mộ Thần Hiên dần dần nghiêm túc lên, Hoàng Phủ Minh mơ hồ cảm thấy chuyện này hẳn là vô cùng nghiêm trọng: “Cô ta là bởi vì cái gì bị thôi học?”

Lắc đầu.

“Tôi phái riêng người đi trường quân đội Hoàng Bộ điều tra hồ sơ Tuyết Vi, chính là.....”

“Chính ..... Là?”

“Chính là! Toàn bộ tư liệu Tuyết Vi ở trường quân đội Hoàng Bộ bị người tẩy không còn một mảnh! Hơn nữa, người phụ trách hạ lệnh rửa sạch tư liệu Tuyết Vi ..... Là Người của Nhà họ Hoàng Phủ các người tự mình bí mật hạ mệnh lệnh!”

Mệnh lệnh bí mật. Thotho_

Ở quân khu thuộc về một bậc mệnh lệnh, cùng với cần thiết chấp hành mệnh lệnh bí mật, không được cãi lời.

Quyền hành của Nhà họ Hoàng Phủ lớn như trời, mỗi một người trong tộc đều có quyền hạ mệnh lệnh như vậy.

Sẽ là ai trong nhà hạ mệnh lệnh như vậy, xóa sạch hồ sơ của Tuyết Vi ở trường quân đội Hoàng Bộ chứ?

Nhà họ Hoàng Phủ, chủ viện.

“Nhị thiếu gia.”

Hoàng Phủ Minh mới vừa về nhà, liền gặp Lạc quân gia. “Chuyện gì?”

“Là thế này, ngày hôm qua lão gia đi tìm tôi, kêu tôi thông báo cho ngài, kêu hôm nay ngài cần phải cùng nhị tiểu thư Nhà họ Tuyết ăn một bữa cơm.”

Hai vị tiểu thư nhà họ Tuyết nghiệm thân đã trải qua thời gian một tuần rồi, Hoàng Phủ Minh lại chậm chạp chưa từng tỏ vẻ, lão gia đã có chút tức giận.

Nếu lúc này đây Hoàng Phủ Minh cự tuyệt, đoán chừng tiếp theo, Hoàng Phủ lão gia phải cưỡng chế anh cùng Tuyết Phi Nhi đi lãnh chứng!

Đây là nguyên nhân vì sao Hoàng Phủ Minh hy vọng lưu hai người Tuyết Vi và Tuyết Phi Nhi ở Nhà họ Hoàng Phủ kiềm chế lẫn nhau. Thotho_

“Được rồi, tôi đã biết.”

“Nhị thiếu gia, Tiểu thư Tuyết Phi Nhi đã ở thư phòng chờ ngài.”

“A, các người thật đúng là sốt ruột.”

Trong thư phòng.

Tuyết Phi Nhi mặc một thân váy đơn thuần, trên mặt trang điểm tinh tế xinh đẹp.

Biết hôm nay sẽ ăn cơm cùng Hoàng Phủ Minh, thời gian cô chỉ trang điểm thôi cũng hết ba tiếng đồng hồ.

“Cũng không biết Hoàng Phủ Quân Trường sẽ thích tôi trang điểm như hôm nay sao?” Mắt Tuyết Phi Nhi khăn trương nhìn quần áo trên người, ánh mắt dao động trong thư phòng sạch sẽ.

Bước chân, chậm rãi đi đến án thư .....

“Di.....” Ánh mắt bị cái nhẫn bạc đặt ở trên bàn sách hấp dẫn. “không phải cái nhẫn lần trước, Hoàng Phủ Quân Trường kêu tôi mang chứ?”

Cầm lấy nhẫn, chăm chú nhìn.

Tuyết Phi Nhi càng nhìn chiếc nhẫn này, càng giống cái của Tuyết Vi.

Đặc biệt lưu ý chỗ quan trọng trong cái nhẫn ..... “f?”

Tìm Tuyết Phi Nhi ‘đăng’ lập tức liền nhắc tới cô họ. Thotho_

Bây giờ cô có thể hoàn toàn khẳng định chiếc nhẫn này chính là cái của Tuyết Vi!!!

Nhớ rõ chiếc nhẫn này là Tôn Vân Vân tự mình đưa cho Tuyết Vi, hơn nữa bởi vì chữ cái ‘f’ bên trong nhẫn còn dẫn tới một hồi chiến tranh gia đình không nhỏ.

Địch Mạn Lị nói Tôn Vân Vân vụng trộm ở bên ngoài, nhẫn chính là tín vật đính ước, ‘f’ chính là tên viết tắt của gian phu, Tuyết Vi cũng là con hoang.

Dẫn tới lão gia Nhà họ Tuyết Tuyết Vi Quốc giận tím mặt, phạt Tôn Vân Vân quét tước Nhà họ Tuyết một tháng, chuyện này mới xem như quá khứ hồ đồ.

“Kỳ quái, vì sao nhẫn của Tuyết Vi sẽ ở..... nơi của Hoàng Phủ Quân Trường chứ?”

“cô đang làm gì?!”

Sau lưng, đột nhiên truyền đến một giọng lạnh lẽo, Tuyết Phi Nhi sợ tới mức giật mình một cái, nhẫn trong tay ‘lạch cạch’ một tiếng rơi xuống ở trên mặt đất.

“Hoàng..... Hoàng Phủ Quân Trường.....”

Sắc mặt Hoàng Phủ Minh nghiêm túc nhìn cái nhẫn bạc lăn xuống trên mặt đất kia, ánh sáng trong mắt là hại người như vậy.

Tuyết Phi Nhi căng thẳng, vội vàng khom người nhặt chiếc nhẫn này lên. “Xin, xin lỗi, Hoàng Phủ Quân Trường, không có được anh cho phép liền động đồ vật của anh.” Thotho_

Hoàng Phủ Minh mặc không lên tiếng từ trong tay Tuyết Phi Nhi đoạt chiếc nhẫn này, nhanh chóng thu vào túi áo.

Tuyết Phi Nhi cảm thấy.....

Hoàng Phủ Minh tựa hồ thực đề ý chiếc nhẫn này?

Tròng mắt vừa chuyển. “Hoàng Phủ Quân Trường, chiếc nhẫn này là từ đâu anh có được?”

“không quan hệ với cô!” Lạnh lùng rơi xuống bốn chữ.

Tuyết Phi Nhi giống như là ăn phải ruồi bọ dường như bị nghẹn họng.

“Hoàng..... Hoàng Phủ Quân Trường, kỳ thật tôi.....”

“Nhị thiếu gia. Xe đã chuẩn bị xong.” Tuyết Phi Nhi không cam lòng còn muốn nói cái gì đó, lại bị người hầu bên ngoài tới cắt ngang.....

Trong nhà ăn.

Tuyết Vi ngồi ở một góc ngưng thần nhìn một tấm vẽ vào cửa buổi biểu diễn trong tay: “Hi..... Hi hi.....” Thỉnh thoảng phát ra nụ cười hoa si.

Thu hồi tấm vẽ vào cửa kia, cô cầm lấy đôi đũa vừa muốn ăn cái gì.....

“Hoàng Phủ Quân Trường tới, Hoàng Phủ Quân Trường tới!” Thotho_

“A?? Thiệt hay giả?”

“Không tin chính cô xem đi, đi đến với nhị tiểu thư Nhà họ Tuyết.” Nói xong, người phục vụ nhanh chóng chỉ về phía cửa nhà ăn.

Tuyết Vi sùng sốt lên .....

Hoàng Phủ Minh và Tuyết Phi Nhi cũng tới nơi này ăn cơm sao?

Nghi hoặc buông đôi đũa trong tay, vừa muốn nhìn theo ngón tay người phục vụ xem qua .....

Một bóng dáng đột nhiên xâm nhập trong tầm mắt cô!!

Vừa thấy vị trí trước mặt kia rỗng tuếch, đã thêm ra một người tới!

Tim, im lặng mà gắt gao nắm chặt.

Tuyết Vi liền nhìn chăm chăm khuôn mặt người đàn ông trước mặt, giống như quên mất hai chữ ‘ chào anh ’ nên nói ra sao; cũng quên mất bước tiếp theo chính mình nên làm gì.

“phục vụ.” Bạch Dạ vẫy vẫy tay, tùy ý chọn vài món đồ ăn. Khuôn mặt lạnh lùng tuấn tú chậm rãi ngó Tuyết Vi. .... Thotho_

Trong phút chốc, cô rõ ràng nghe được tiếng tim mình đập có bao nhiêu kịch liệt, thân thể cũng hơi hơi run rẩy.

Bình tĩnh. ....

Tuyết Vi, bình tĩnh!!

Hồ hấp, từ trong mũi lúc nhanh lúc chậm hít vào, thở ra. Liên tiếp mấy cái qua đi, lúc này cô mới có thể cường chế tim đập kịch liệt cùng với thân thể phát run.

“Thân thể đỡ chút nào chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Anh Là Đồ Biến Thái

Editor: Thơ Thơ

Giọng nói lạnh băng truyền vào đại não Tuyết Vi, đây là bọn họ lần đầu tiên gặp mặt ở nơi riêng tư sau xa cách hai năm.

Lời dạo đầu như vậy, thật giống như khoảng cách hai năm này chưa bao giờ từng có; thật giống như sự tình hai năm trước chưa bao giờ xảy ra.

Vì sao anh làm được?

Vì sao anh làm được tự nhiên quên đi quá khứ như vậy?!!

Tay nhỏ duỗi đến bàn, gắt gao nắm chặt thành cái nắm tay. Tuyết Vi rũ đầu xuống, hơi hơi gật gật đầu: “ừm”

Trầm mặc.

Cho đến khi người phục vụ bưng đồ ăn Bạch Dạ gọi lên;

Cho đến khi bọn họ động đũa, trên bàn an tĩnh giống như hai người này là hai khách hợp lại; anh ăn của anh, tôi ăn của tôi, không quấy nhiễu lẫn nhau.

Bạch Dạ chính là người đàn ông như vậy, cô không nói chuyện cùng anh; anh cũng tuyệt đối sẽ không chủ động mở miệng. Cho dù mở miệng, chỉ cần anh nói xong lời muốn nói liền Vĩnh Viễn im lặng. .... Thotho_

Trong phòng nhà ăn.

Món ngon phong phú đầy bàn, Tuyết Phi Nhi ngồi ở bên cạnh Hoàng Phủ Minh, trầm mặc không nói gì ăn thức ăn.

Cô mấy lần muốn tìm đề tài cùng Hoàng Phủ Minh tán gẫu chút gì, nhưng vừa thấy mặt Hoàng Phủ Minh nghiêm túc cô liền nuốt lời muốn nói trở vào.

“Hoàng Phủ Quân Trường, cái món này ăn không tồi, anh ném thử.” Bất lấy một thời cơ, Tuyết Phi Nhi dùng đũa gắp lên một miếng cá để vào trong chén Hoàng Phủ Minh.

Nhưng cô cũng không biết.....

Hoàng Phủ Minh có thói ở sạch với khác phái, lúc nhìn đến cô để cá vào trong chén mình, anh tức khắc liền không có muốn ăn. “Tôi đã ăn no.”

“Ăn no sao? Nhưng lúc này mới vừa bắt đầu mà thôi. Hoàng Phủ Quân Trường, có phải hay không..... bởi vì anh ăn cơm cùng tôi, cho nên liền không có muốn ăn?” Về mặt Tuyết Phi Nhi ủy khuất bụng đói đũa xuống.

Hoàng Phủ Minh hít một hơi, chậm rãi nói: “cô suy nghĩ nhiều. Không quan hệ với cô.” Thotho_

“Hoàng Phủ Quân Trường, có lẽ là Phi Nhi suy nghĩ nhiều đi. Nhưng.....”

“Trước tính sau tính thời gian tôi tiến vào Nhà họ Hoàng Phủ đã một tháng, tổng cộng mới thấy mặt anh hai lần. Có lẽ, Phi Nhi cũng không phải đối tượng anh muốn tìm để kết hôn, nhưng đây là Nhà họ Hoàng Phủ an bài cũng là Nhà họ Tuyết an bài.”

“Nếu chúng ta không nhanh chóng tìm hiểu lẫn nhau, nói không chừng một ngày nào đó Hoàng Phủ lão gia liền trực tiếp kêu chúng ta kết hôn, chuyện này đối với anh mà nói, đối với tôi mà nói, đều không phải là một chuyện tốt.”

Tuyết Phi Nhi cố nhiên không phải là đối tượng Hoàng Phủ Minh thích, nhưng cô nói lời nói này lại thập phần có lý.

Nhà họ Hoàng Phủ là một đại gia tộc, con trai trong nhà cơ bản cũng đã kết hôn trước 22 tuổi. Duy độc Hoàng Phủ Minh đã 23 tuổi, ngay cả bạn gái cũng chưa tìm được.

“Tuyết nhị tiểu thư, cô nói tôi sẽ suy xét một chút.....”

‘lỉnh lỉnh lỉnh’ tiếng chuông điện thoại truyền đến.

“Xin lỗi, tôi đi ra ngoài tiếp điện thoại.” Hoàng Phủ Minh cầm điện thoại liền đi ra khỏi phòng bao.

Nhìn hiển thị cuộc gọi đến.....

“Thần Hiên, chuyện gì?” Thân mình dựa ở trên vách tường, một tay anh vẩy quanh trước người, nhìn quanh gian nhà ăn tao nhã này. Thotho_

“Là sự tình vợ cậu..... Là Tuyết Phi Nhi cùng người kêu Triết Hạo.”

“Tra thế nào?”

“Đã điều tra ra. Người này kêu Triết Hạo người họ Diệp, là công tử Diệp thị, cùng Tuyết Phi Nhi là đồng học thời cao trung.”

“đồng học thời cao trung sao?” Hoàng Phủ Minh suy tư một lát, ánh mắt trong lúc vô tình chú ý tới một vị trí góc nhà ăn: “Bạch Dạ!?”

“đang êm đẹp không có việc gì cậu nhắc tới cái tên biến thái làm gì?”

“Tôi nhìn thấy Bạch Dạ.”

Bên kia điện thoại Mộ Thần Hiên vừa nghe..... “hả, cúp trước, cúi chào.” Vội vàng liền cắt đứt điện thoại.

Hoàng Phủ Minh bất đắc dĩ cười.

Không nghĩ tới Mộ Thần Hiên sợ Bạch Dạ, đã sợ tới loại trình độ này rồi.

Một tay anh cầm túi tiền đi tới Bạch Dạ, lúc sắp tới, đôi mắt anh vừa chuyển, thỉnh thoảng vươn tay vừa muốn chụp bả vai Bạch Dạ. Thotho_

Ai ngờ!

Bạch Dạ phản ứng nhanh nhạy quay đầu lại, một phen, văng vàng bắt được cổ tay Hoàng Phủ Minh sắp rơi xuống.....

“Minh?!”

“A. Năng lực phản ứng của anh, thật sắp vượt qua sói rồi.” Hoàng Phủ Minh bất đắc dĩ lắc đầu.

Bạch Dạ ở bên trong quần khu vốn có danh hiệu Dạ Lang, tên này cũng là danh hiệu lúc anh ở địch quốc làm gián điệp.

Người cũng như tên.

Năng lực anh không ngừng phản ứng mau, sức bật nháy mắt càng là kinh người.

“Vừa tới sao?” Bạch Dạ đứng dậy, lạnh lùng hỏi.

“Đã sắp ăn xong rồi.” Dư quang Hoàng Phủ Minh không khỏi liếc mắt vị trí đối diện anh trống rỗng.

Tuy rằng vị trí đối diện Bạch Dạ không có người, chính là lưu lại chén đĩa, vẫn có thể nhìn ra anh đang cùng người ăn cơm.

“Hào, không quấy rầy anh, tôi đi về trước.”

“Ừm.”

Hoàng Phủ Minh đi về phòng bao. Tho tho_

Lúc đi ngang qua toilet .....

Một bóng dáng nhanh chóng lao ra, không nhanh không chậm đâm vào anh.

Đầu người phụ nữ va chạm thật mạnh ở trên cằm anh, phát ra một tiếng ‘đông’ trầm đục.

Hoàng Phủ Minh hút một ngụm khí lạnh, tức giận che lại hàm dưới mình.

Vừa thấy người kia đụng phải anh, đôi tay cũng thống khổ che lại cái trán.

Nhưng, Hoàng Phủ Minh liếc mắt một cái liền nhận ra..... “Tôi cho là quý nào lỡ mạng đâu, hoá ra là cô!?”

Vừa nghe đến giọng nói quen thuộc này, Tuyết Vi sùng sốt, chậm rãi buông đôi tay che lại đầu ra: “Mẹ kiếp! Thật là gặp quý!”

Bọn họ đã thật lâu không có xảo ngộ, không nghĩ tới lại muốn mở ra hình thức quý đánh tường.

“Nhìn cô nói lời này, nhìn thấy tôi, chính là gặp quý sao?!”

“Chẳng lẽ không phải sao? Hoàng thành lớn như vậy, vì sao hai ta liền cố tình xuất hiện ở cùng một gian nhà ăn?”

“Này nói không chừng..... Là duyên phận đây.” Hoàng Phủ Minh nhếch môi nở nụ cười. Tho tho_

Tuyết Vi lạnh lùng nhìn anh một cái xem thường, duyên phận? Duyên phận cái rắm!

Giây tiếp theo!!

Cô khăn trương đánh giá thân mình. “này, sẽ không phải anh lại ở tôi trên người lén lút trang bị máy theo dõi, một đường đi theo tôi tới nơi này đi? Xem như anh thuần túy theo đuôi!”

“.....” Hoàng Phủ Minh thực sự có chút không biết nói cái gì cho phải. “Tôi nói, cô có thể đừng tự luyến như vậy sao? Tôi mà theo dõi cô sao?!”

“này, anh dám nói lời tạm biệt đã thương người như vậy sao??”

“Vậy cô muốn tôi nói cái gì?”

“anh phải nói..... ‘Được rồi, tôi chính là cảm thấy cô xinh đẹp, cho nên lén trang bị máy theo dõi ở trên người của cô’.”

“Phốc.” Hoàng Phủ Minh buồn cười nở nụ cười, vừa cười, vừa nói: “Được, Được rồi, tôi chính là cảm thấy cô lớn lên xinh đẹp, cho nên, cho nên lén ở trên người của cô, trang bị, trang bị máy theo dõi.....”

“Hừ, quả nhiên anh là đồ biến thái!” Tuyết Vi ghét bỏ cho anh một cái nhìn xem thường, quay người liền phải rời khỏi.

Lúc này.

Hoàng Phủ Minh xem như hoàn toàn cười không nổi. Tho tho_

“cái người phụ nữ đáng chết này!”

Đột nhiên túm chặt cổ tay Tuyết Vi.

Nhưng khi cô quay đầu lại kia, một cái chớp mắt, trên mặt hai người cơ hồ là không hẹn mà cùng nổi lên tươi cười.....

Nhưng mà.

Một màn ôn nhu này lại bị Tuyết Phi Nhi tránh ở chỗ tối thu hết vào đáy mắt.....

Cô rõ ràng nghe được Hoàng Phủ Minh và Tuyết Vi giống như tiểu tình lữ cãi nhau, cũng nhìn đến Hoàng Phủ Minh thỉnh thoảng lộ ra tươi cười đối với

Tuyết Vi.

Hoàng Phủ Minh dạng này, Tuyết Phi Nhi chưa bao giờ nhìn thấy qua. Ở trong mắt cô, Hoàng Phủ Minh chính là một người đàn ông không thích nói chuyện, lại vui giận không hiện ra sắc mặt.

Ai ngờ.....

“Tuyết Vi!!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Tranh Đấu Giữa Hai Chị Em

Editor: Thơ Thơ

Lúc Hoàng Phủ Minh và Tuyết Vi cáo biệt, Tuyết Phi Nhi nổi giận đùng đùng hiện thân.

Tuyết Vi đứng yên, tâm tình vừa mới chuyển tốt lập tức đã bị mây đen che kín. Cô nheo đôi mắt lại, cười tà quay đầu qua: “Chị hai, thật đúng lúc.”

“cái đồ tiện * nhân này, đã bị Nhà họ Hoàng Phủ đuổi ra khỏi nhà, vậy mà còn là âm hồn bất tán muốn tranh với tao sao?!!”

Tuyết Phi Nhi hồ ngôn loạn ngữ nói bậy gì đó?

Chắc sẽ không, Tuyết Phi Nhi cho rằng cô thu được tin tức Hoàng Phủ Minh ở chỗ này, cho nên đặc biệt tới nơi này ăn com đi? Tuyết Phi Nhi thật là suy nghĩ nhiều.

“Chị hai, em chỉ lại đây ăn bữa com mà thôi, chị hà tất chuyện bé xé to như vậy?”

“Ăn com sao? Tao phi, cái đồ tiện * hóa, bớt giả ngu cho tao!!” Giọng Tuyết Phi Nhi càng lúc càng lớn, dẫn tới khách khứa chung quanh sôi nổi tới ánh mắt kỳ dị.

Tuyết Vi thật sự lười cãi cọ với Tuyết Phi Nhi, cho dù Tuyết Phi Nhi không biết xấu hổ, cô còn muốn mặt mũi. “Chị hai, xin lỗi, em còn có việc, đi trước.”

“mày đứng lại đó cho tao!” Tuyết Phi Nhi tiến lên một bước, lôi kéo cánh tay Tuyết Vi: “mày đã bị Triết Hạo quăng bỏ, còn quyến rũ người ta lên giường, làm cho bạn gái người ta tìm tới cửa còn chưa tỉnh. Thotho_ Bây giờ, vậy mà không nhớ, tiếp tục phát tín hiệu với người đàn ông khác, mày có phải tiểu tam chuyên nghiệp hay không!?”

Hoá ra.....

Việc bạn gái mới của Diệp Triết Hạo tìm được bình doanh, cũng là Tuyết Phi Nhi xúi giục sao?!

Thật vô sỉ!

“Chị hai, chuyện giữa em và Diệp Triết Hạo rốt cuộc là vì sao, chính trong lòng chị hiểu rõ, xin chị tự trọng!!” Sắc mặt Tuyết Vi trầm xuống, hung hăng ném tay Tuyết Phi Nhi ra.

“cái đồ tiện * nhân này! Hôm nay không nói rõ ràng đừng nghĩ đi!” Nói xong, Tuyết Phi Nhi giơ tay lên liền đánh qua mặt Tuyết Vi.....

Đúng lúc này.....

Một bóng dáng hiện lên, nắm chặt lấy bàn tay Tuyết Phi Nhi rơi xuống.

“anh??” Tuyết Phi Nhi không thể tưởng tượng nhìn khuôn mặt trước mắt này, thân mình trong giây lát chấn động: “Bạch..... Bạch Dạ?!”

Anh lạnh lùng trừng mắt nhìn Tuyết Phi Nhi một cái, ném tay cô ra, cũng không quay đầu kéo Tuyết Vi rời khỏi nhà ăn..... Thotho_

“Sao lại thế này? Bạch Dạ..... Bạch Dạ vì sao anh lại cùng Tuyết Vi ở bên nhau? Bọn họ vì sao sẽ..... Vì sao gặp mặt?”

Tuyết Phi Nhi một đường lảo đảo si ngơ đi về phòng.

Lúc đến cửa, cô cường chế ngạc nhiên trong lòng, đẩy cửa đi vào.

“Hoàng Phủ Quân Trường, xin lỗi, tôi mới vừa đi toilet, để anh đợi lâu.”

“Không quan hệ.”

Nhìn khuôn mặt tuấn tú kia không có bất luận biểu tình gì, không khỏi làm Tuyết Phi Nhi nhớ tới lúc vừa mới ở cửa toilet, thái độ Hoàng Phủ Minh đối đãi Tuyết Vi.

Hai người hình thành đối lập rõ ràng.

“Tuyết nhị tiểu thư.”

Nghe thấy Hoàng Phủ Minh kêu mình, Tuyết Phi Nhi nhanh chóng lấy lại tinh thần: “Chuyện gì, Hoàng Phủ Quân Trường.”

“cô, quen biết một người kêu Diệp Triết Hạo sao?” Ánh mắt sắc bén lóe ra ánh sáng.

Thân mình Tuyết Phi Nhi không hiểu run rẩy lên. Thotho_

Vì sao Hoàng Phủ Quân Trường đột nhiên hỏi tới Triết Hạo? Chẳng lẽ là Tuyết Vi cái đồ tiện * nhân này nói gì đó với Hoàng Phủ Quân Trường sao??

Cái đồ độc phụ này!!!

Cô nắm chặt nắm tay, hơi hơi gật đầu: “quen biết.”

“cô.....”

Còn không đợi Hoàng Phủ Minh lên tiếng xong, Tuyết Phi Nhi nói: “quan hệ chúng tôi là người yêu!”

Trong phút chốc, sắc mặt Hoàng Phủ Minh trở nên vô cùng âm trầm.

Tuyết Phi Nhi cũng nhìn ra sắc mặt của anh không đúng rồi, nhưng..... Cô không có lựa chọn nào khác.

Tuyết Phi Nhi không phải ngu ngốc, cô rõ ràng biết, mặc kệ có phải Tuyết Vi lên nói cho Hoàng Phủ Minh cái gì hay không, lấy năng lực Hoàng Phủ Minh sẽ tra được đoạn tình giữa cô và Diệp Triết Hạo.

Cùng với bị anh tra ra cô làm một tiểu tam, chỉ bằng..... “Thật không dám dấu diếm Hoàng Phủ Quân Trường. Mấy ngày trước khi tiến vào Nhà họ Hoàng Phủ, Tôi và Triết Hạo đã chia tay.”

Khéo như vậy sao?? Thotho_

Hoàng Phủ Minh còn mới vừa nói cho mình, tên Triết Hạo này có rất nhiều ở hoàng thành, nói không chừng chỉ là một cái trùng hợp, lại không nghĩ.....

“Nguyên nhân gì?”

“Nguyên nhân là..... Tôi không thể không nghe theo mệnh lệnh cha tôi làm vị hôn thê chờ anh tuyển chọn; mặt khác, vào ngày chia tay kia, vừa vặn tôi bắt được Diệp Triết Hạo ngoại tình với người phụ nữ khác, cho nên..... Chúng tôi liên..... Chia tay.”

Lúc Tuyết Phi Nhi nói lời này, trong mắt tràn đầy thống khổ, cái loại bị thương cùng bị phản bội này.

Nhưng tâm lý cô lại thập phần hiểu rõ, cùng với bị tra ra cô là một tiểu tam, chỉ bằng..... Quay giáo một kích!!!

*

Bên kia.....

Bên cạnh ngã tư đường đông như nước chảy, Tuyết Vi và Bạch Dạ song song mà chiến.

Cô trầm mặc không nói gì nữa.

Tưởng không rõ, vì sao hai năm sau hai người gặp nhau, cô ở trước mặt Bạch Dạ đều là chặt vật bất kham như thế. Thotho_

Ảo tưởng qua, có lẽ một ngày nào đó gặp nhau, cô đã cao cao tại thượng, lại không cần thấp hơn một đoạn ở trước mặt anh.

Nhưng sự thật, chênh lệch giữa bọn họ lại càng lúc càng lớn.....

“Tôi có việc, đi trước.” Lời nói lạnh như hàn băng rơi xuống, Tuyết Vi quay đầu liền phải rời khỏi.

Không có cảm ơn; không có đối với chuyện Bạch Dạ giúp cô cảm kích không thôi, chỉ vì.....

Giữa bọn họ, đã không có cái gọi là ân tình!

“cô và Diệp Triết Hạo chia tay khi nào?”

Phía sau, giọng Bạch Dạ giữ bước chân cô lại.

Thân mình hơi hơi run rẩy.

Rõ ràng việc cô và Diệp Triết Hạo ở bên nhau là việc sau khi rời khỏi trường quân đội Hoàng Bộ thật lâu. Vì sao Bạch Dạ lại hình như biết hết thấy?

Trầm mặc không nói gì.

Tuyết Vi chỉ dừng chân một lát, giống như không có nghe được nghi vấn của anh cũng không trở về rời khỏi.....

Trong gió lạnh. Tho tho_

Cô ngẩng đầu đi trước; anh dừng chân nhìn cô dần dần đi xa.

Không biết vì sao, một màn này giống như biển trời đông giá rét càng thêm âm u lạnh vài phần.....

*

“A a a!! Tà Nguyệt, tôi yêu anh!!!”

“Tà Nguyệt..... Tôi yêu anh.....”

Lóe ra ánh sáng bắt mắt chiếu trong buổi biểu diễn, truyền đến tiếng hoan hô đỉnh tai nhức óc, tiếng hét chói tai.

Đoàn fan ngồi vào hàng thứ nhất, một đám phụ nữ mang nửa mặt nạ màu bạc cầm trong tay cây ánh huỳnh quang, kích động múa may.

“Hội trường! Hội trường! Chị xem, chị xem nơi đó có người học theo chị!” Lúc này, một cô gái khoảng 20 dẫn đầu lôi kéo cánh tay mặt nạ nữ.

Mặt nạ nữ quay đầu lại nhìn lên.....

Quả nhiên, cách đó không xa, một người đàn ông mang nửa mặt nạ màu bạc cầm trong tay poster, cũng cao giọng hét chói tai: “Tà Nguyệt, tôi yêu anh!!”

“Anh ta giống như không phải là người của fan club Tà Nguyệt chúng ta, đi, hỏi một chút anh ta nguyện ý muốn gia nhập với chúng ta không.” Tho tho_

“Tốt.” Thu được mệnh lệnh, cô gái lướt qua đám người bước nhanh đi tới trước mặt mặt nạ nam kia.

Hai người giao lưu ngắn ngủi trong chớp lát, cô gái liền đưa mặt nạ nam tới trước mặt mặt nạ nữ này.

“cô thật sự cho phép tôi gia nhập fan club Tà Nguyệt các người sao??” Người đàn ông mở miệng liền nói thẳng đến chủ đề, một đôi mắt tràn đầy ánh sáng khát vọng.

“Đương nhiên. Nhưng mà, anh cần thiết phải tuân thủ hội quy, hơn nữa, phải toàn tâm ủng hộ Tà Nguyệt!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Bí Mật Giữa Hai Người

Editor: Thơ Thơ

“Đây là nhất định, nhất định, tôi chính là fan thâm niên của Tà Nguyệt, cô cho tôi gia nhập với các người nhanh lên đi.” Bộ dáng người đàn ông thoạt nhìn gấp không chờ nổi.

Mặt nạ nữ vừa lòng gật đầu: “Tốt lắm, một lát nữa buổi biểu diễn kết thúc, tôi cho anh cái băng biểu, anh đi điền một chút.”

“Ừm ừm, tốt, tốt. Đúng rồi, hội trường, tôi nên xưng hô với cô thế nào??”

“xưng hô thế nào? Hà..... anh, anh liền trực tiếp kêu, kêu tôi hội trưởng là được.”

“Hội trưởng sao??” Người đàn ông ngờ ngác nhìn người phụ nữ trước mắt này mang nửa mặt nạ.

Rốt cuộc là nhân vật nào thần bí như vậy, ngay cả tên cũng không chịu lộ ra sao?

Ngóng nhìn hai tròng mắt xinh đẹp của người phụ nữ trước mắt, anh càng xem đôi mắt này liền càng cảm thấy có chút giống như đã từng quen biết: “cô, cô sẽ không phải kêu Tuyết Vi chứ?” Thotho_

“hà.....” Bị người lập tức nhìn xuyên thấu, Tuyết Vi sợ hãi rùng mình một cái.

Còn không đợi phản ứng lại đây.

Người đàn ông kia thỉnh thoảng rút nửa mặt nạ cô mang ở trên mặt .....

“Mẹ nó!!! Cô thật là Tuyết Vi sao?!!”

Bị người bắt gặp, Tuyết Vi vội vàng dùng tay che đậy nửa khuôn mặt mình.

Mẹ nó, người này là ai chứ?!!

Không khỏi phân trần, cô vươn tay, cũng đồng thời kéo rút mặt nạ màu bạc người đàn ông mang ở trên mặt kia .....

Nhìn lên!!

“Vi sao là anh?!!”

Buổi biểu diễn của Tà Nguyệt đang khí thế hùng hục tiến hành.

Nhưng ở cửa buổi biểu diễn .....

Trên một cái ghế dài, Tuyết Vi và Mộ Thần Hiên ngồi song song.

Hai mắt hai người nhìn ra xa vẫn duy trì trầm mặc, gió thổi lạnh run quét qua thân thể bọn họ, dẫn tới bọn họ liên tục rùng mình. Nhưng mà lạnh hơn còn là..... tâm bọn họ ..... Thotho_

“không phải cô nói..... cô không phải fan nào tàn của Tà Nguyệt sao? Vì cái gì..... cô sẽ là hội trưởng Fan club Tà Nguyệt?” Mộ Thần Hiên dẫn đầu đánh vỡ trầm mặc, lỗ trống hai mắt máy móc chuyển về phía Tuyết Vi.

Cô khăn trương nuốt một ngụm nước miếng, xoay mặt, hai mắt đối diện đôi mắt Mộ Thần Hiên: “không phải anh..... Cũng biểu hiện thực chán ghét Tà Nguyệt sao? Nhưng tôi xem anh..... lúc tự cấp Tà Nguyệt trợ uy, la..... So với ai khác đều lớn tiếng hơn.....”

“A..... Ha ha .....” Mộ Thần Hiên khô khan cười hai tiếng, giây tiếp theo, anh cầu xin nói: “Chuyện này, bảo mật, được chứ?”

“Ừm..... Cũng xin..... giúp tôi..... Bảo mật.....”

Ở thời khắc đạt thành hiệp nghị đó, hai người ăn ý cùng đứng lên, xoay lưng với nhau.

Lúc đi rồi, chỉ chốc lát sau, bọn họ cùng lúc dừng bước chân.

Ngẩng đầu, nhìn sao đầy trời, nước mắt..... ‘ bá ’ lập tức tràn mi mà ra.....

Cái mùa đông này .....

Thật mẹ nó lạnh!!

“Chắc, thật sự không nghĩ tới, Hoàng Phủ Minh đường đường là một Quân Trường vậy mà sẽ..... Sẽ là fan nào tàn của Tà Nguyệt sao??” Trên đường về nhà, Tuyết Vi càng nghĩ càng cảm thấy buồn bực. Thotho_

Luôn đồn đãi Hoàng Phủ Minh như thế, ngang bướng như thế; vì sao, vì sao cao lớn uy mãnh, khí phách huy hoàng. Vì sao ở trong mắt Tuyết Vi ‘ Hoàng Phủ Minh ’ giống như một người hóa hai nhân vật tồn tại?!

Xem ra, thẩm mỹ quan thế giới này .....

Đã hoàn toàn điên đảo đi??

“Tam tiểu thư.”

“Tam tiểu thư.”

Một hồi đến Nhà họ Tuyết, Tuyết Vi liền chú ý tới mỗi hầu gái treo ở trên mặt biểu tình quý dị.

Nên sẽ không?? Mẹ lại xảy ra chuyện đi?

Tìm căng thẳng, cô bước nhanh vọt tới phòng khách.

Đẩy mở cửa.....

Ánh mắt đầu tiên Tuyết Vi nhìn đến chính là Tuyết Vi Quốc ngồi ở trên sofa sắc mặt nghiêm túc.

Tâm mắt thoáng di động sang phải..... Tho tho_

Phát hiện mẹ bình an không có việc gì ngồi ở bên cạnh Tuyết Vi Quốc, cô âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi: “Cha, mẹ lớn, mẹ.” Lễ phép chào hỏi bọn họ, cô chậm rãi đi tới trước mặt Tuyết Vi Quốc: “Cha, cha từ nơi khác đã trở lại sao?”

“Tuyết Vi, quý xuống cho cha.”

“Ừm?” Trong lúc nhất thời Tuyết Vi còn chưa có phản ứng lại đây.

Ai ngờ giây tiếp theo.....

Tuyết Vi Quốc gằn nhẹ nói: “Quý xuống!!!”

“Lão già.....”

“Vân Vân, bà cầm miếng cho tôi!!”

Sợ mẹ lại bị răn dạy, hai đầu gối Tuyết Vi vội vàng quỳ gối trên mặt đất.

Tuyết Vi Quốc giơ tay lên..... ‘bốp’ một cái tát liền đánh vào trên mặt Tuyết Vi. “Tuyết Vi, có phải con không thể nhìn Chị hai gả chỗ tốt hơn con hay không? Cho nên, biến đổi hoa muốn làm Chị hai bị đuổi ra khỏi Nhà họ Hoàng Phủ mới vui về?!”

Cha đang nói cái gì đây?

Tay Tuyết Vi vỗ về gương mặt, dư quang thoáng nhìn nụ cười âm trầm treo ở trên mặt Dịch Mạn Lị. Tho tho_

Lập tức cô liền đoán được, tám phần là Tuyết Phi Nhi đem sự tình hôm nay nói cùng Dịch Mạn Lị, cho nên Dịch Mạn Lị thừa dịp cha từ nơi khác trở về, tố cáo cô.

“Cha, Tuyết Vi không biết cha nói cái gì.”

“Còn giả ngu sao?! Hừ, vì sao tôi nuôi dưỡng đứa con gái ác độc như vậy!!!!” Tuyết Vi Quốc tức giận. Đứng dậy, một chân đá ở trên bụng Tuyết Vi.

Trong phút chốc, Tuyết Vi đau đến nổi mồ hôi lạnh chảy ròng, trong con người phủ kín tơ máu, ngã trên mặt đất, đôi tay ôm bụng, thống khổ lăn lộn.

“Vi Vi?? Vi Vi!!” Tôn Vân Vân thấy vậy vội vàng chạy lên trước. “Lão già, dù sao Vi Vi cũng con gái, ngài đánh nó như vậy, sẽ đánh bị thương nó!!”

“Tôi còn chưa có nói bà đâu!! Vân Vân, thân bà là một trưởng bối, vậy mà cấu kết cùng Tạ bác sĩ, đi vu tội Phi Nhi. Bà không cảm thấy thật quá đáng sao?!”

“Lão già, tôi không có làm loại chuyện này.”

“Không có sao?? Tạ bác sĩ cũng đã nhận tội, còn nói không có??? Hà???”

“Cha.....” Lúc này, giẫm bớt một lát, Tuyết Vi lao đảo đứng lên từ trên mặt đất: “mẹ con thật sự không có làm loại chuyện này, là con và Tạ bác sĩ cùng nhau hợp mưu vu tội Chị hai.”

Khi Tuyết Vi nói lời này giọng điệu bình tĩnh như vậy, biểu tình cũng nhìn không ra một tia dao động..... Tho tho_

“Vi Vi, chuyện này nếu không phải con làm, liền giải thích cùng cha con, giải thích. Con đừng có chuyện gì cũng đều ôm lung tung ở trên người!!!!” Tôn Vân Vân biết, chuyện này quan trọng, Tuyết Vi thừa nhận chẳng khác nào đi vào tử lộ.

Nhưng.....

Giải thích?

Cho dù cô giải thích, lấy quyền lực Địch Mạn Lị cũng có thể biến giả thành thật đi?

Đây rõ ràng chính là một cái bẫy rập đã giả thiết tốt.

Cô không nhảy vào, tội danh chính là mẹ; cô và mẹ cùng nhau chịu tội.

Cô nhảy vào, lại có thể bảo vệ mẹ chu toàn, có sao mà không làm chứ?

“Vân Vân, nếu bà dám che chở Tuyết Vi, tôi ngay cả bà cùng nhau phạt!!” Tuyết Vi Quốc phần nộ gào thét.

Tuyết Vi nhìn mẹ lắc lắc đầu, mặt vô biểu tình nhìn về phía Tuyết Vi Quốc.....

“Tuyết Vi, nếu con dám thừa nhận là đến nơi. Ngày mai, không cho phép con ra khỏi cửa, ở nhà chờ cha, cha có việc muốn nói với con!!”

Này liền xong rồi sao?

Không giống như là tác phong của cha, liền dễ như trở bàn tay buông tha cô sao? Thotho_

“Cha, cha có chuyện gì, nói bây giờ, không thể sao? Con mới vừa bị điều đi binh đoàn thứ ba, nếu xin nghỉ không tốt lắm.”

“Ngày mai con sẽ biết! Bây giờ, cha muốn nghỉ ngơi.” Tuyết Vi Quốc ném xuống những lời này, Địch Mạn Lị đỡ ông chậm rãi đi lên lầu hai.

“Vi Vi, con không sao chứ?” Tôn Vân Vân lo lắng nhìn thân mình Tuyết Vi.

“con không có việc gì, mẹ.”

“Không có việc gì thì tốt, không có việc gì thì tốt. Thoạt nhìn tâm tình lão gia hôm nay không tồi, cũng không có truy cứu chuyện này, cũng coi như là con tránh được một kiếp.”

A.....

Tránh được một kiếp sao?

Không!

Giác quan thứ sáu nói cho Tuyết Vi, ngày mai..... Mới khai mạc ‘ trò hay ’!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giả Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Gả Chồng

Editor: Thơ Thơ

Thư phòng nhà họ Tuyết.

“Phi Nhi, đừng nóng giận, ba ba con đã giáo huấn Tuyết Vi cái tiểu tiện nhân kia.” Mặt Địch Mạn Lị mỉm cười đứng ở trên sân phơi nói điện thoại với Tuyết Phi Nhi.

“Hừ, Tuyết Vi đáng chết kia, cũng dám báo cáo Hoàng Phủ Quân Trường đánh giá con, đáng giận! Đáng giận! Ba ba thật nên đánh chết nó mới đúng!!”

“Được rồi, được rồi. Ba con cũng bị Tuyết Vi chọc tức điên. Yên tâm đi, ba ba con nói, lúc này đây nhất định sẽ giúp con hết giận. Con không phải không biết, ba ba con để ý lần này con cùng Nhà họ Hoàng Phủ liên hôn sao?”

“Điều này cũng đúng, con chưa thấy qua ba ba sẽ để ý một sự kiện như vậy. Đúng rồi, mẹ.....” Tuyết Phi Nhi bên kia điện thoại đột nhiên nghĩ tới cái gì. “con hoài nghi Hoàng Phủ Quân Trường và Tuyết Vi cái đồ tiện * nhân kia hẳn là quen biết từ rất sớm.”

“quen biết từ rất sớm sao? Không có khả năng.....”

Địch Mạn Lị thường xuyên phái người giám thị nhất cử nhất động của Tuyết Vi, nếu Tuyết Vi và Hoàng Phủ Minh từng có tiếp xúc từ rất sớm, bà hẳn là sớm thu được tin tức mới đúng chứ? Thotho_

“Là thật sự, mẹ!”

“Phi Nhi, vì sao con khẳng định như vậy?”

“Là thế này, hôm nay con ở thư phòng Hoàng Phủ Quân Trường thấy được chiếc nhẫn của mẹ Tuyết Vi để lại cho nó. Hơn nữa, Hoàng Phủ Quân Trường giống như đặc biệt để ý chiếc nhẫn kia.”

“Vậy mà có loại chuyện này sao?!”

Lại là nhẫn, lại là hồi Diệp Triết Hạo, chẳng lẽ..... Tuyết Vi và Hoàng Phủ Minh thật sự đã sớm quen biết sao? Nghĩ vậy, sắc mặt Dịch Mạn Lị dần dần trầm xuống dưới.

“Phi Nhi, trước con đừng có gấp, mẹ sẽ phái người đi tra chuyện này. Con yên tâm, mẹ tuyệt đối sẽ không để Tuyết Vi cái đồ tiện * nhân kia bỏ đến trên đầu chúng ta ị phân đi tiêu!”

“Ừm, mẹ, làm phiền mẹ. Còn có một việc con muốn nói với mẹ, hôm nay lúc con ăn cơm với Hoàng Phủ Quân Trường, ngoài ý muốn thấy được..... Bạch Dạ và Tuyết Vi giống như..... Lại ở bên nhau.”

Vừa nghe lời này, con người Dịch Mạn Lị nháy mắt mở lớn: “Thật sao?!”

“Thiên chân vạn xác!”

“Ha!!!” Trong phút chốc, trên mặt Dịch Mạn Lị tức khắc giờ lên tươi cười khó nén: “Phi Nhi, lúc này thật là trời giúp con. Tuyết Vi vậy mà còn dám liên hệ với Bạch Dạ, nó hoàn toàn là ..... hạ chiến thư với Nhà họ Hoàng Phủ!!!” Tho tho_

Sớm hôm sau.

“Tiểu thư, tiểu thư, lão gia kêu cô đi phòng khách.”

Còn đang mơ ngủ, đã bị giọng Ninh Ninh đánh thức. Tuyết Vi mông lung mở mắt buồn ngủ: “Ninh Ninh, cha nói là chuyện gì sao?”

“Lão gia không có nói.”

“à, chị đã biết.”

Tuyết Vi vội vàng rời giường rửa mặt chải đầu một phen, liền vội vàng chạy tới phòng khách.

Trong đại sảnh.

Một bóng dáng nam tính xa lạ hút lấy đôi mắt Tuyết Vi.

Bộ dáng người đàn ông này thoát nhìn cũng ngoài ba mươi tuổi, dáng người hơi béo, làn da ngăm đen, không tính là vô cùng xấu, cũng không cách nào lọt vào trong tầm mắt.

Mới sáng sớm, trong nhà liền mời khách lạ đây sao?

Lòng Tuyết Vi có một tia bất an, rũ đầu, chậm rãi đi tới trước Tuyết Vi Quốc: “Cha.”

“Ừm.” Tuyết Vi Quốc liếc mắt cô một cái, theo sau nhìn về phía người đàn ông xa lạ kia: “Đây là đứa con gái thứ ba của tôi.” Tho tho_

Từ lúc người đàn ông này vừa thấy Tuyết Vi từ lầu hai ra tới, đôi mắt cũng đã bị mỹ mạo của cô hấp dẫn, liên tục tán dương: “Tuyết lão gia, tam tiểu thư đúng như trong lời đồn, giống như thiên tiên. Ngài cũng quá đề cao thuộc hạ, tôi nơi nào có phúc khí như vậy có thể cưới tam tiểu thư làm vợ?”

“Được rồi, cậu ít nói nhảm, tôi đã an bài xong rồi.”

“Vâng, Vâng, Vâng, tiểu nhân nhận trước, cảm ơn tuyết lão gia ngài hậu ái.”

Nhìn cha cùng người đàn ông xa lạ kia kẻ xướng người họa, sắc mặt Tuyết Vi ngưng trọng nhíu mày: “Cha, cha tìm con tới rốt cuộc là có chuyện gì?”

“Tuyết Vi, ngày thường con thông minh như vậy, vì sao tới bây giờ ngược lại hồ đồ chứ??”

Cô nghe ra là cha cô ý kêu cô gả cho người đàn ông chưa từng gặp mặt này, nhưng.....

Cái gọi là ‘ an bài xong rồi ’ là có ý tứ gì?

“Cha, có chút lời nói, Tuyết Vi muốn cùng cha đơn độc tâm sự, không biết có thể hay không. ....” Ánh mắt nhìn về phía người đàn ông trung niên kia.

Người đàn ông trung niên thức thời nghiêng người: “Tôi đây liền ở cửa chờ Tuyết tiểu thư.”

Sau khi đợi người đàn ông rời khỏi, Tuyết Vi chân chờ một lát, miễn cưỡng bài trừ khuôn mặt tươi cười: “Cha, tuy rằng con không biết người đàn ông kia là người nào, thân phận gì. Nhưng, tốt xấu gì con cũng là người Nhà họ Tuyết chúng ta, có phải hay không? Nếu cha tùy tiện liền tìm nhà chồng cho con, có thể làm người ngoài nhìn Nhà họ Tuyết chúng ta chê cười hay không?” Thotho_

Tuyết Vi không phải là một người phụ nữ háms làm giàu lại coi trọng quyền quý địa vị.

Nhưng lúc này cũng chỉ có nói như vậy, mới có thể ‘đả động’ tuyết lão gia từ trước đến nay tôn trọng tiền tài, quyền lợi.

Nhưng.....

“Hừ, con cho rằng con làm cho Nhà họ Tuyết chúng ta mất mặt còn ít sao?!” Tuyết Vi Quốc phẫn nộ vỗ cái bàn, lạnh lùng nói: “người đàn ông kia, là một viên chức nhỏ của công ty cha, tuy rằng ba mươi mấy tuổi, nhưng cho tới nay chưa lập gia đình. Cha đã dặn dò với người ở bộ phận dân chính, bây giờ con lập tức đi theo anh ta lãnh chứng đi thôi!”

“Cái gì?!”

Tuyết Vi kinh hãi.

Cô cho rằng lần này bắt quá sẽ giống lần trước, chỉ là cùng đối phương thân cận gì đó, lại không nghĩ.....

“Cha, cha kêu con cùng một người đàn ông mới gặp mặt vài phút kết hôn sao?” Đến bây giờ mới thôi, tuyết vi cũng không dám tin tưởng lỗ tai của mình.

“Thấy mặt vài phút thì thế nào? Ở cô đại, mọi người đều còn không có gặp mặt trước khi kết hôn đâu!” Thotho_

“Nhưng kia dù sao cũng là cô đại, cha.....”

Tuyết Vi còn có ý đồ thuyết phục quyết định của Tuyết Vi Quốc, nhưng bị ông đuổi tay chặn.

Tuyết Vi Quốc đứng dậy, đôi tay bắt chéo sau lưng, sắc mặt âm trầm đi tới trước mặt cô: “Nói thật cho con biết, Tuyết Vi. Lần này sở dĩ cha tìm cho con một cửa hôn sự như vậy, chính là muốn con hiểu rõ, hiểu rõ, hậu quả chơi tâm cơ, chơi cô tay!!”

“không phải con không thể thấy Chị hai con gả được hơn con chứ? Như vậy, cha càng muốn kêu con gả cho một người đàn ông vừa già, vừa xấu, lại không có bản lĩnh!!!”

Nhìn người đàn ông trước mắt này có huyết mạch tương liên.

Tuyết Vi không thể tin, không thể tin, một người cha có thể nói ra lời như vậy!!

Tuyết Phi Nhi là con gái của ông; nhưng Tuyết Vi cô cũng là con gái của Tuyết Vi Quốc ông!!!

Đừng nói cô không có làm những việc nhìn không ra người, cho dù là thật làm, thân là một người cha liền phải trừng phạt đứa con gái ruột của mình như vậy sao?!

Vì cái gì, vì cái gì cha có thể nói ra lời tuyệt tình tuyệt nghĩa như vậy?!!

Tay nhỏ, hơi hơi nắm chặt nắm tay. “Cha, con, không gả!” Thotho_

“Không phải do con quyết định!!! Người tới, cõt Tuyết Vi lên xe cho tôi!!”

Tuyết Vi Quốc ra lệnh một tiếng.

Mấy gia đình ‘lả tả’ từ hậu viện tiến vào, mạnh mẽ kéo Tuyết Vi đi đến ngoài cửa.....

“Cha!! Cha, cha không thể như vậy! Con là con gái của cha, sao cha lại có thể khinh suất an bài cả đời con như thế???”

“Cho dù con phạm vào ngàn sai, cha có thể xử phạt con, có thể đánh con, có thể mắng con, vì sao lại muốn đối đãi với con như vậy???”

“Vì sao phải trừng phạt cả đời con???”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Giải Cứu

Editor: Thơ Thơ

Khó hiểu.....

Mê mang.....

Tuyết Vi than khóc gào rống, chất vấn, chỉ nghĩ đôi lại cha một lời giải thích, một đáp án.

Mặc dù đôi mắt cha là bị Dịch Mạn Lị mê hoặc, nhưng..... sao ông lại có thể làm ra được trừng phạt nặng như vậy??

“Nghe đây, ở trong cái nhà này, nếu ai dám gây sóng gió, ngăn cản tôi cùng với Nhà họ Hoàng Phủ liên hôn, bất luận là ai, tôi đều nhất định kêu nó ăn không hết, gói đem đi!!!”

Ở một khắc cuối cùng, Tuyết Vi bị mang đi khỏi Nhà họ Tuyết, cô không có thể làm cha hồi tâm chuyển ý; thậm chí không có nghe được một câu giải thích của cha, mặc dù là một ánh mắt mềm lòng đều không có.

Quanh quẩn ở bên tai trong cô, là câu kia, đã lạnh nhạt, lại vô tình.....

Liên hôn! Liên hôn! Cùng Nhà họ Hoàng Phủ liên hôn!!

“Cứu mạng!!! Cứu mạng!!!”

Trên xe, đôi tay Tuyết Vi bị trói, thỉnh thoảng phát ra tiếng cầu cứu.

Gia đình giam giữ cô giống như là cái gì đều không có thấy, xe chạy thẳng đến Cục Dân Chính.

Vừa xuống xe, Tuyết Vi bị hai gia đình mạnh mẽ túm vào trong Cục Dân Chính.

“Đã chuẩn bị tốt chưa?” Thotho_

“Chuẩn bị tốt rồi.”

“Tốt. Làm phiền các người, tuyết lão gia kêu tôi nói câu cảm ơn các người.”

“Nói gì vậy, ngày thường tuyết lão gia chiều cô chúng tôi như vậy, đây đều là chúng tôi nên làm.”

Một cán sự Cục Dân Chính cùng gia đình Nhà họ Tuyết hàn huyên một phen, liền lấy ra hai tờ đơn đã điền tốt trước đó. “Gọi bọn họ ký tên đi.”

Người đàn ông trung niên muốn cùng Tuyết Vi kết hôn không có bất luận chần chờ gì liền ký tên.

Hai gia đình đưa ánh mắt về phía Tuyết Vi: “Tam tiểu thư, ký tên đi.”

Con người u ám nhìn khuôn mặt cả trai lẫn gái trong phòng này tươi cười quý dị, trước sau cô không thể tin được, hết thấy này là thật sự!

Cha vì trừng phạt cô, mua người Cục Dân Chính, kêu cô cứ như vậy gả cho một người chưa từng gặp mặt sao?

Quá buồn cười, việc này quá buồn cười không phải sao?!

“Tôi, sẽ không ký tên.” Lời nói nhàn nhạt rơi xuống.

Hai gia đình liếc mắt nhìn nhau một cái: “Tam tiểu thư, như vậy chúng tôi thực khó xử. Nếu cô không chịu phối hợp như vậy, chúng tôi đây chỉ có thể.....” Thuận thế gạt đầu. Thotho_

Một gia đình trong đó cường ngạnh kéo lấy tay Tuyết Vi.

Một gia đình khác nhanh chóng lấy tờ đơn đăng ký hôn nhân.

“Không!!! Các người buông tôi ra!!! Tôi sẽ không ký tên!!!” Tuyết Vi ra sức tránh thoát thân mình, muốn ném gia đình trói buộc chính mình ra.

Thế nhưng sức lực gia đình không biết lớn hơn cô nhiều ít lần, một cây bút nắm chặt ở trong lòng bàn tay cô, chậm rãi, chậm rãi duỗi qua đi tờ đơn đăng ký.....

Không!

Không!!!

Mắt thấy bút màu đen dừng ở trên trang giấy màu trắng, xiêu xiêu vẹo vẹo viết tên cô. Con người Tuyết Vi phần nộ tràn đầy tơ máu.

“ok, thu phục!!” Hai gia đình vừa lòng cười, chậm rãi buông Tuyết Vi ra.

Cứ như vậy gả cho?

Cứ như vậy gả cho một ..... người đàn ông trung niên chưa từng gặp mặt sao?

Con người hắc bạch phân minh mất đi ánh sáng trước đây, cô mở to mắt, nhìn những người đó lấy hai tờ đơn đăng ký đi.

Nhìn mặt bọn họ treo nụ cười tà ác. Thotho_

Con đường tương lai .....

Giống như sụp đổ trong nháy mắt.

Phía trước kia không biết kết cục cũng định luận trước thời gian.

Tuyết Vi liền như vậy đứng tại chỗ vẫn không nhúc nhích, đã không có từ ngữ, cũng đã không có bất luận biểu tình gì, giống như một búp bê vải bị đánh mất linh hồn .....

‘ rầm! ’ một tiếng vang lên.

Cửa lớn Cục Dân Chính bị người từ bên ngoài một chân đá văng.

Người ở trong nhà thuận thế nhìn về phía cửa .....

Chỉ thấy, mấy binh lính mặc quân trang Quân khu Bạch Hổ cầm súng máy trong tay bước nhanh tiến vào. “các người giơ tay lên!”

Mọi người ở trong nhà hút một ngụm khí lạnh, phối hợp giơ đôi tay lên cao: “Các người, các người là?”

Đúng lúc này.....

Hoàng Phủ Minh cất bước từ ngoài nhà đi đến.

Một ánh mắt sắc bén nhìn chung quanh mọi người ở trong nhà: “Các người đang làm gì?!” Thotho_

Những người đó vừa thấy thân ảnh khoác quân trang huân chương, con người nhanh chóng mở lớn: “Mộ tướng quân?!”

“Tôi đang hỏi các người!” Tiếng gầm nhẹ rơi xuống, sắc mặt Hoàng Phủ Minh âm trầm nổi lên khí lạnh.

Người nọ bị dọa nom nóp lo sợ trả lời: “đây là, đang xử lý giấy hôn thú.”

“Ai kết hôn với ai?”

“Hồi Mộ tướng quân, là, tiểu thư nhà chúng tôi cùng..... Cùng vị tiên sinh kia kết hôn.”

Mắt Hoàng Phủ Minh nhìn Tuyết Vi đứng ở nơi đó từ đầu đến cuối cũng chưa từng cử động qua, lại nhìn nhìn người đàn ông trung niên cách đó không xa .....

“Ai cho phép cô kết hôn?!”

“tuyết lão gia nhà của chúng tôi.”

“Tức cười!!” Hoàng Phủ Minh ném cổ áo người nọ ra một phen, âm thanh lạnh lùng nói: “Tuyết Vi là người của binh đoàn thứ ba, kết hôn cần được tôi phê chuẩn, chẳng lẽ không hiểu sao?!”

“Này.....”

“Đưa cho tôi!!” Mệnh lệnh rơi xuống. Thotho_

Gia đình kia mờ mịt nghiêng đầu: “Mộ tướng quân, ngài muốn, ngài muốn cái gì?”

ánh mắt anh chợt lóe, vừa muốn phát hỏa.....

Vẫn là quan viên đang xử lý giấy hôn thú phản ứng mau, vội vàng đem hai tờ đơn đã hoàn thành trình tới trong tay Hoàng Phủ Minh.

Trong phút chốc.

Hai tờ đơn bị Hoàng Phủ Minh xé rách nát, tung lên trên trời, giống như bông tuyết đầy trời lưu loát rơi ở trên mặt đất.....

“Nghe đây, trở về nói cho lão nhân Nhà họ Tuyết các người, liền nói, Tuyết Vi là người của Quân khu Bạch Hổ, về sau cô ta muốn kết hôn, phải được tôi gật đầu! Tôi không gật đầu, cô ta muốn gả người nào? Ngay cả cửa cũng không có!!!” Lời nói bá đạo rơi xuống, Hoàng Phủ Minh nắm tay Tuyết Vi đi ra khỏi văn phòng Cục Dân Chính.

Dọc theo đường đi, trầm mặc không nói gì.

Cho đến khi ngồi trên xe Hoàng Phủ Minh, lúc này Tuyết Vi mới thoáng có một tia phản ứng. “Sao anh lại tới đây?”

Nhàn nhạt lời nói, lộ ra vô lực, đầu cô dựa vào cửa kính, trong con ngươi u ám tìm không thấy bất luận ánh sáng gì như cũ.

“cô sẽ không lại cho rằng tôi theo đuôi cô chứ? Lần này, chính là cô gọi tôi qua tới.”

“ừm?” Tuyết Vi hơi hơi di động hạ tròng mắt. Tho tho__

Hoàng Phủ Minh mỉm cười móc di động ra, mở ra điện thoại: “Xem đây, là cô đánh điện thoại cầu cứu cho tôi.”

Sau khi Tuyết Vi bị trói lên xe, trong lúc vô tình đụng vào điện thoại di động, vừa vặn đụng tới di động của Hoàng Phủ Minh.

Lúc ấy, anh đang mở hộp. Liền nghe thấy trong điện thoại thỉnh thoảng truyền đến tiếng cầu cứu. Hoàng Phủ Minh không hề do dự ngưng hẳn hội nghị, trực tiếp liên hệ bộ tình báo, định vị vị trí của Tuyết Vi, mang theo người giết đến Cục Dân Chính.

“Cảm ơn.....”

“hôn nhân của cô bây giờ đã trở thành phế thải, không cần lo lắng.”

A.....

Có lẽ hôn nhân đã trở thành phế thải, nhưng..... Có chút đồ vật lại vĩnh viễn, vĩnh viễn khắc vào trong lòng cô, không cách nào lau đi.....

Khuôn mặt nhỏ không có bất luận biểu tình gì, dần dần nhìn về phía ngoài cửa sổ xe.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Kết Hôn Cần Anh Phê Chuẩn

Editor: Thơ Thơ

Hãy còn nhớ rõ, vào lúc mười hai tuổi được đón trở về Nhà họ Tuyết.

Trời biết, lúc tuổi nhỏ Tuyết Vi biết được mình có ba ba vui vẻ cỡ nào.

Cô không bao giờ quên bị người ta cười nhạo là một đứa con hoang không có ba ba; không còn phải sợ bị người ta khi dễ, bị người nhục mạ.

Bởi vì.....

Cô có một người đàn ông đáng tin cậy đủ để dựa vào cả đời.

Mới tới Nhà họ Tuyết, Tuyết Vi sợ ba ba sẽ không thích mình, cô cẩn thận lại cẩn thận làm Tuyết Vi Quốc vui vẻ, chọc cho Tuyết Vi Quốc bật cười.

Bộ dáng này hoàn toàn không có giữa hai cha con, như là một đứa trẻ chọc người lớn chơi.

Nhưng mà.....

Liền này.

Tuyết Vi Quốc căn bản khinh thường nhìn lại. Tho tho__

Bất luận Tuyết Vi để ý mua chuộc quan hệ cha con cỡ nào; bất luận Tuyết Vi kêu chính mình nỗ lực thế nào, đạt tới hình tượng đứa con gái hoàn mỹ trong lòng cha, Tuyết Vi Quốc Vĩnh Viễn chưa cho cô một phần hoà nhã.

Làm chuyện đúng rồi, cô hẳn phải vậy; đã làm sai chuyện, không đánh tức là mắng.

Cho đến bây giờ, bất luận Tuyết Vi bị đánh tới nằm viện, bị đánh tới không cách nào xuống giường, vẫn là cha một mặt vì Chị hai, chị cả, cô đều như cũ không có nửa khắc từ bỏ ý niệm muốn giảm bớt quan hệ cùng cha.

Cảm thấy như cũ, cha chỉ là đối với mình quá mức nghiêm khắc, quá mức hà khắc. Kỳ thật ông vẫn thương yêu mình; vẫn thương đứa con gái này.

Nhưng.....

Giờ này khắc này.

Lòng cô.....

Đã chết.

Từ khi bị mang ra khỏi Nhà họ Tuyết, từ khi bị trói đi Cục Dân Chính ký tên; từ khi Tuyết Vi Quốc nói câu cuối cùng kia.....

‘ bất luận là ai, chỉ cần ngăn cản tôi cùng với Nhà họ Hoàng Phủ liên hôn, tôi nhất định kêu nó ăn không hết, gói đem đi!!! ’. Thotho_ ở trong lòng Tuyết Vi khát vọng tình thương của cha, cũng đã bị Tuyết Vi Quốc tự tay bóp tắt.....

Tìm

Giống như bị thứ gì bóp đau đớn không thôi.

Hoá ra, từ lúc còn nhỏ cô chờ mong tình thương của cha, chính là hình tượng này sao?

Cô tình nguyện chưa bao giờ trở lại Nhà họ Tuyết; chưa bao giờ gặp qua cha mình, ít nhất, cô còn có thể ảo tưởng ở trong lòng.....

Ba ba hiền lành, nắm tay đứa con gái nhỏ, cùng đi công viên trò chơi;

Khi có người khi dễ con gái đến oa oa khóc lớn, ba ba cao lớn sẽ đánh những người xấu đó tề ra quần;

Lúc đứa con gái làm nũng chơi xấu, ba ba sẽ sùng nịch véo véo khuôn mặt nhỏ của cô, thỏa mãn hết thấy nguyện vọng của cô.

Hết thấy bình thường trong quan hệ cha con, đối với Tuyết Vi mà nói chỉ có thể là ảo tưởng và hy vọng xa vời mà thôi, từ khi cô tiến vào Nhà họ Tuyết, chưa bao giờ thực hiện qua, cũng chưa bao giờ có được.....

Tùng đột chua xót nảy lên trong xoang mũi, tầm mắt Tuyết Vi dần dần trở nên mơ hồ, trong hốc mắt một giọt âm áp chảy xuống trên gương mặt, rơi xuống trên lưng bàn tay, tràn ra một đóa hoa bi tình. Thotho_

Sợ bị Hoàng Phủ Minh nhìn thấy một mặt yếu đuối của mình, tay nhỏ của cô gắt gao nắm chặt nắm tay, cắn môi, cố ngăn nước mắt, kêu chính mình không cần khóc.

Thế nhưng, nước mắt chứa chan căn bản không nghe chỉ huy, một giọt tiếp một giọt rơi xuống.....

“cô.....” Hoàng Phủ Minh nhận thấy được bả vai Tuyết Vi không ngừng run rẩy, vừa muốn đi dò hỏi.

Cô nhanh chóng nâng tay lên, đưa lưng về phía anh, vẫy vẫy tay: “Đừng động tôi, anh xoay mặt đi!” Một tay khác gắt gao bịt miệng.

Nhưng trong tay vẫn truyền ra từng đợt đứt quãng tiếng bi thương ‘ nức nở ’.....

Hoàng Phủ Minh nhíu mày, cứng rắn quay thân thể của cô lại.

Nước mắt kia, đã tràn ngập cả khuôn mặt cô; hình tượng thống khổ mà lại cố nén, cũng làm người đau lòng như vậy.

“Không phải kêu anh đừng động tôi sao?!!!”

“cô làm gì muốn phản ứng với tôi??”

“anh coi như cái gì đều không có nhìn thấy, không được sao?!!!” Tuyết Vi giương nanh múa vuốt đâm đánh ngực Hoàng Phủ Minh. Thotho_

Tùng tiếng trách cứ, không có chọc giận Hoàng Phủ Minh, ngược lại làm lòng người đàn ông này, vậy mà bị bộ dáng cô quật cường mà lại gãy gục khiến dẫn.

“Ồ.....”

Có lẽ là đánh mệt mỏi; có lẽ là tim quá đau. Tay nhỏ của Tuyết Vi gắt gao nắm cổ áo Hoàng Phủ Minh, rử đầu, gào khóc lên.

Ai ngờ, giấy tiếp theo.....

Một mảnh môi nóng bỏng, bá đạo đè ở trên môi cô. Nuốt vào tiếng than khóc nức nở; nuốt vào tất cả chua xót của cô.....

“um.....”

Nước mắt đột nhiên ngừng rơi, con ngươi Tuyết Vi mở lớn nhìn khuôn mặt tuần tú hoàn mỹ đến nỗi không thể bắt bẻ.

Anh, anh đang làm gì??

Thân mình nhỏ nhắn hơi hơi giãy giụa.

Thế nhưng, hai tay anh giống như là một cái gọng kìm, cô càng giãy giụa, anh càng ôm chặt cô, không cho cô bất luận cơ hội gì thoát đi.

Đôi mắt trời buộc bá đạo như vậy, Tuyết Vi rất là nghi hoặc. Thotho_

Cô nghi hoặc chính mình vì sao bị người đàn ông này đối đãi như vậy lại không có một tia phản cảm?! Ngược lại, còn lại là cảm giác đã lạnh thấu tâm dần dần trở nên ấm áp.

Cảm xúc phập phồng giống như cũng vì anh hôn mà trở nên kiên định xuống.

Đây là..... Cái này gọi là cảm giác an toàn sao?

A.

Cô vậy mà..... Ở trên người anh cảm nhận được cảm giác an toàn mà chưa bao giờ cảm nhận được ở trên người bất luận kẻ nào!?

Thật kì quái.....

Thật ..... Kỳ quái..... A.....

Thân mình giãy giụa dần dần giảm nhỏ, Tuyết Vi chậm rãi, chậm rãi mở hai mắt.

Môi đỏ bị người đàn ông tùy ý đoạt lấy giống như là không chịu không chế đáp lại.....

Trong phút chốc, ngọn lửa trên người Hoàng Phủ Minh bị nhóm lên trong nháy mắt, đôi môi có chứa tính xâm lược càng thêm điên cuồng, mê loạn nhắm nháp món điểm tâm ngọt mỹ vị nhất thế gian này.

Bên trong xe, bầu không khí ái muội không cần nói cũng biết.

Bốn phiến môi gât gao gấn bó, giao hòa, khó chia lìa. Thotho_

Đôi tay nhỏ của Tuyết Vi để ở trước ngực Hoàng Phủ Minh, chậm rãi leo lên cổ anh, lúc cô vừa muốn càng kịch liệt hôn qua lại.....

Hai mắt nhắm chặt đột nhiên mở.....

Tôi, đang làm gì?!!

Hai mắt mê loạn lập tức trở nên tỉnh táo, Tuyết Vi thừa dịp lúc Hoàng Phủ Minh thả lỏng cảnh giác, hoảng loạn đẩy anh ra.....

Hô.....

Hô.....

Hôn kịch liệt, ngực hai người không ngừng phập phồng, thở hổn hển. Tầm mắt, ngóng nhìn lẫn nhau.

Khuôn mặt xinh đẹp của Tuyết Vi nổi lên một tầng mây đỏ mê người, cô khẩn trương nhìn tầm mắt Hoàng Phủ Minh đối diện, lắp bắp hỏi: “anh, anh làm gì đột nhiên hôn tôi?!”

“Bởi vì cô khóc!”

“Tôi khóc anh liền phải hôn tôi sao? Vậy anh nhìn thấy người phụ nữ khác khóc, cũng sẽ đi hôn cô ta sao?” Tuyết Vi hùng hổ dọa người nhìn về phía anh.

Hoàng Phủ Minh giận cá răng: “cô coi tôi trở thành người nào?!” Thotho_

“coi anh là Hoa Hồ Điệp!!!”

“**!”

“**!!!”

“.....” Hoàng Phủ Minh sững sốt, không thể tưởng tượng nhìn về phía Tuyết Vi.

Cô không có bất luận sợ hãi gì trường mắt trả lại Hoàng Phủ Minh, ai sẽ không mắng thô tục chứ? Cô có thể dùng ngôn ngữ của các quốc gia mắng ra lời thô tục khác nhau!! Hừ!!!

Không khí bên trong xe lập tức trở nên giương cung bạt nỏ.

Hai người không ai nhường ai căm tức nhìn lẫn nhau.

Nhưng, giây tiếp theo.....

Trên mặt Hoàng Phủ Minh dần dần lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ.

Người phụ nữ này.....

Anh xem như phục!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Tôi Muốn Thay Đổi Hiện Trạng

“này, hôm nay thật sự, thật sự cảm ơn anh.” Tuyết Vi cũng dần dần thu hồi liệt khí trên người, ngưng ngừng cười cười với anh.

Còn không đợi Hoàng Phủ Minh đáp lại, cô nhanh chóng kéo cửa xe ra: “Tôi đi trước!”

“Đi đâu?!”

“Đương nhiên là về nhà.”

“cô cứ như vậy trở về, chẳng lẽ không sợ ba ba cô trời cô lại đây kết hôn sao?” Đôi tay Hoàng Phủ Minh vây quanh trước người, hài hước nhìn về phía Tuyết Vi.

Ai ngờ.....

Biểu tình cô đột nhiên lạnh xuống: “Sẽ không. Tôi tuyệt đối..... Không cho phép..... Loại sự tình này, xảy ra lần thứ hai ở trên người Tuyết Vi tôi!!” Lời nói hữu lực rơi xuống, cô cũng không quay đầu đi xuống xe.

“A.” Ngồi ở bên trong xe mắt Hoàng Phủ Minh nhìn bóng dáng cô dần dần đi xa, ánh mắt sắc bén chợt lóe, chậm rãi lấy điện thoại ra .....

“Nhị thiếu gia, xin hỏi có việc gì phân phó?”

“Ở thư phòng chờ tôi, tôi có việc muốn nói với ông!” Cắt đứt điện thoại, anh nhanh chóng khởi động xe..... Tho tho_

*

Trong quảng trường người đến người đi.

Tuyết Vi mặt vô biểu tình ngồi ở trên một cái ghế dài, không ngừng ném hạt thóc trong tay tới đàn bồ câu .....

‘ này, anh, anh muốn làm gì? ’

‘ cho rằng tôi muốn hôn cô sao? ’

‘ anh, cái đồ lưu manh này, vậy mà ở ngay lúc này.....? ’

‘ rốt cuộc giữa hai ta ai là lưu manh? Người phụ nữ, nếu cô nói lộn xộn, tôi liền một chân đá cô ra!! ’

‘ này!!! Đừng chạy!!! ’

‘ người phụ nữ, lúc này, chúng ta huề nhau đi. ....’

Trong óc, ngăn không được hồi ức từ khi tương ngộ cùng Hoàng Phủ Minh đến mỗi chút đầu lẫn nhau.

Có lúc buồn cười, cũng có lúc tức giận.

Rõ ràng tính cách cô không phải càn quấy như vậy, chính là không biết vì sao, chỉ cần gặp được tên kia, cô liền ngăn không được muốn tranh cùng anh, đầu cùng anh. Thotho_

“A, thật đúng là một loại cảm giác kỳ quái. ....”

Tuyết Vi bất đắc dĩ lắc lắc đầu, đầu ngón tay, nhẹ nhàng phủ lên một mảnh môi đỏ.

Một nụ hôn bên trong xe kia, giống như là quay lại xẹt qua trong óc cô.

“anh, anh làm gì đột nhiên hôn tôi?!!”

‘ bởi vì cô khóc! ’

“Cái gì kêu tôi khóc?? Tôi khóc anh liền phải hôn tôi sao? Trả lời như vậy thật đúng là làm người bực bội! Anh liền không thể nói. ....”

Từ từ!

Tiếng làm bầm lầy bầy nhấc mãi ngưng hẳn.

Trên mặt Tuyết Vi trắng nõn nổi lên một tầng mây đỏ lần thứ hai.

Tôi làm gì nghĩ tới vấn đề rối rắm này?

Bây giờ muốn rối rắm hẳn là. ....

Tôi vừa mới. ....

Vì sao hôn đáp lại anh? Thotho_

“Đáng chết!!” Tuyết Vi trước sau nghĩ không rõ, lúc ấy rốt cuộc chính mình suy nghĩ cái gì, vậy mà hôn đáp lại Hoàng Phủ Minh sao?

Trong lúc vô tình tầm mắt nhìn về phía một tờ giấy đặt ở bên cạnh. ....

“Thôi, đừng suy nghĩ. Tôi đã không có tư cách. .... suy nghĩ tới anh. ....” Mạnh mẽ chặt đứt tất cả hình ảnh trong đầu. Một tay Tuyết Vi đem hạt thóc trong tay rảy về phía đàn bò câu.

Nhìn trời, nặng nề hít một hơi.

Đúng lúc này. ....

“Xin lỗi, Tuyết Vi, tôi đã tới chậm. ....” mặt Mộ Thần Hiên tươi cười đi tới trước mặt cô.

Tuyết Vi thu hồi hết thấy biểu tình trên mặt, cười nhạt nhìn người đàn ông trước mắt, vô lực lắc đầu: “Không quan hệ. .... Không muộn. ....”

Đúng. ....

Không muộn. ....

Là cô tới. .... ‘ quá sớm ’ ..... Mới đúng. ....

Nhà họ Hoàng Phủ, chủ viện. Thotho_

“Nhị thiếu gia. Ngài tìm tôi có chuyện gì?” Lạc quân gia sớm tới thư phòng chờ đợi Hoàng Phủ Minh rồi.

Anh ngồi ở trên một cái giường nệm, trầm mặc sau một lúc lâu, lạnh lùng nói: “Là chuyện tôi cùng Tuyết Vi.”

“chuyện ngài cùng tam tiểu thư Nhà họ Tuyết sao? Nhưng tuyết tam tiểu thư đã bị trục xuất khỏi Nhà họ Hoàng Phủ chúng ta.”

“Đúng vậy. Vì sao cô ta bị trục xuất?”

Lạc quân gia nhớ rõ, ông đã nói qua lý do với nhị thiếu gia. Nhưng vì cái gì, bây giờ nhị thiếu gia lại hỏi lên?

“Bởi vì..... Bởi vì tuyết tam tiểu thư không phải thân trong sạch.”

“vì sao cô ta không phải thân trong sạch? Ngày đó không phải ông không thấy được, tôi và cô ta.....”

‘ linh linh linh ’

Một tiếng chuông điện thoại vang, chặn lời Hoàng Phủ Minh nói.

Anh nhìn hiển thị trên điện thoại, nhanh chóng tiếp. “Chuyện gì?”

“Minh! Vợ anh vừa mới đột nhiên kêu tôi đi ra ngoài, trả lại cho tôi một phần văn kiện.” Thotho_

“hả? Nội dung trong văn kiện.”

“nội dung trong văn kiện chính là.....”

Đại trạch Nhà họ Tuyết.

“Các người mới vừa nghe được hai gia đình khi trở về báo cáo sự tình với lão gia sao?”

“ừm ừm, nghe được, lần này lão gia vô cùng tức giận, xem ra Tuyết Vi trở về phải xong đời. Nếu tôi là cô ta, liền đơn giản không trở lại.”

Trên hành lang, nhóm hầu gái vừa bận rộn trong tay, vừa khe khẽ nói nhỏ với nhau.

Lúc này.

Cửa lớn biệt thự mở ra.

Mấy hầu gái đang nói chuyện phiếm theo bản năng nhìn về phía cửa .....

“Tam, tam tiểu.....” khi các cô vừa muốn hành lễ với Tuyết Vi, lại cảm thấy hôm nay Tuyết Vi với dĩ vãng dường như có chút bất đồng.

Thân mình thướt tha lay động đi lên trước, đầu và thân mình hình thành một góc 45°, khoe miệng hơi hơi nổi lên một nụ cười quyền rũ làm người đoán không ra hàm nghĩa nụ cười này. Thotho_

Khi Tuyết Vi đi ngang qua mấy hầu gái, mang ra một con lốc vô hình, khí thế kia có thể đem người sống sờ sờ áp chết!!

Một phen đẩy ra hai cánh cửa phòng khách đóng chặt.

“con còn có mặt mũi trở về sao?!”

Tiếng Tuyết Vi Quốc rống giận liên tục tiếp đánh úp lại.

Trông mặt Dịch Mạn Lị hắc bạch phân minh ngồi ở trên sô pha.

Biểu tình trên mặt Dịch Mạn Lị, hoàn toàn chính là bộ dáng ngồi chờ xem kịch vui!

Được, như vậy hôm nay Tuyết Vi cô liền diễn trò hay cho bọn họ nhìn một cái!

“Cha, cha nói cái gì vậy? Con là Con gái của Nhà họ Tuyết, đương nhiên phải về đây!”

“Tuyết Vi, cha thật không nghĩ tới, con vậy mà mời Mộ tướng quân binh đoàn thứ ba giúp con giải vây.” Sau khi Tuyết Vi Quốc thu được tin tức Mộ Thần Hiên nhiều loạn kế hoạch của ông, đó là sự chọc tức!!

Con người lạnh lùng nheo lại: “Bất quá, con đừng tưởng rằng có Mộ Thần Hiên chống lưng cho con, cha liền không làm gì được con! Ngày mai, con lập tức trình đơn từ chức với Mộ Thần Hiên cho cha, trở về, tiếp tục gả chồng cho cha!!!” Dứt lời. Thotho_

Tuyết Vi cười nhạt đi tới trước mặt Tuyết Vi Quốc: “Cha, con đương nhiên biết lấy bối cảnh Mộ tướng quân còn không đủ để kêu Nhà họ Tuyết chúng ta tránh lui ba phần, nhưng..... Nếu đổi lại là Hoàng Phủ Quân Trường thì sao!”

“Hoàng Phủ Quân Trường sao?! Tuyết Vi, con đây là có ý tứ gì?! Con đã bị Nhà họ Hoàng Phủ trả trở về, còn tính toán lấy Hoàng Phủ Minh tới áp cha sao?!”

Trầm mặc.

Tuyết Vi cười mà không nói ngồi ở trên sô pha.

“Tuyệt Vi, cha đang hỏi con, con đây là thái độ gì? Già bộ không nghe được sao?!!”

Tuyệt Vi vẫn duy trì trầm mặc như cũ.

Tuyệt Vi Quốc vừa thấy bộ dáng cô lúc này, càng tức giận tận trời: “bây giờ con quả thực là càng ngày càng làm càn, xem ra không cho con ăn chút đau khổ, con liền Vĩnh Viễn không có khả năng an phận xuống!!!” Nói xong, ông giơ tay lên liền phải động thủ.

Đứng ở một bên Tôn Vân Vân thật sự nhìn không được, tiến lên gắt gao bắt được cánh tay Tuyệt Vi Quốc .....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Trở Về Nhà Họ Hoàng Phủ

Editor: Thơ Thơ

“Lão gia, ngài đừng đối xử với Vi Vi như thế được chứ?”

“lúc Vi Vi nghe lời, ngài làm như không thấy, đem hết thầy đều coi như đó là lẽ tự nhiên.”

“chỉ cần Vi Vi phạm vào một chút sai lầm, ngài không đánh chính là mừng.”

“Lúc này đây, ngài càng quá đáng trời Vi Vi đi tới Cục Dân Chính kết hôn cùng một người đàn ông xa lạ. Rốt cuộc ngài có nghĩ tới tương lai Vi Vi hay không?!!”

“tương lai của nó sao?” Tuyệt Vi Quốc nheo đôi mắt lại, lạnh nhạt ném tay Tôn Vân Vân ra: “tương lai của nó có quan hệ gì với tôi?! Tuyệt Vi Quốc tôi có ba đứa con gái, một con trai, không để tâm một đứa này!!”

Đã nhạt như nước chảy tâm lần thứ hai khăn trương lên.

Tuyệt Vi lạnh lùng xem cha đứng ở trước mặt cao cao tại thượng, lại lạnh nhạt, không khỏi âm thầm cười khàn.

Đây là nguyên nhân từ khi cô trở lại Nhà họ Tuyệt, cha vẫn luôn không xem trọng đứa con gái như cô sao?

Chỉ bởi vì, cha có quá nhiều con trai, con gái, cho nên..... Không để tâm thêm một đứa con gái như cô sao; cũng không để tâm thiếu một đứa con gái như cô sao?

Ngày đó, cần gì phải đón cô trở về Nhà họ Tuyệt? Cần gì phải, mạnh mẽ lưu cô lại Nhà họ Tuyệt nuôi dưỡng tới bây giờ chứ?! Thotho_

“Vi Vi, Vi Vi, cha con chỉ là nhất thời tức giận, con đừng coi là thật.” Tôn Vân Vân vội vàng chạy tới trước mặt Tuyệt Vi, trấn an cảm xúc của cô.

Nhưng vấn đề.....

Vi sao cô thấy cha giống như nói thật chứ?

8 năm, nên nhìn thấu đã sớm nhìn thấu, nếu còn ‘thật sự’ buồn vì tình cha con mà nói, tương lai đau khổ sẽ chỉ là cô thôi.....

Lạnh nhạt liếc mắt Tuyệt Vi Quốc, nụ cười quý dị ở trên mặt Tuyệt Vi lại gia tăng vài phần.....

“Vương quân gia, lấy roi tới cho tôi!!”

“vâng, lão gia!”

Tôn Vân Vân vừa nghe thấy lời này, vừa muốn đi cầu xin. Tuyệt Vi vội vàng túm góc váy của mẹ, ý bảo mẹ không cần thiết tốn thêm nước miếng.

Nhiều năm như vậy, nếu Tuyệt Vi Quốc nghe mẹ nói thật, mẹ con các cô vì sao vẫn luôn sống ở bên trong nước sôi lửa bỏng trong Nhà họ Tuyệt chứ?

Chỉ chốc lát sau, Vương quân gia liền mang roi tới cho Tuyệt Vi Quốc.

“Tuyệt Vi, quỳ xuống cho cha!!!” Tuyệt Vi Quốc ra lệnh một tiếng. Thotho_

Tuyệt Vi giống như là không nghe thấy, ngồi ở trên sô pha, vẫn không nhúc nhích nhắm hai tròng mắt lại.

“cái đồ con gái bất hiếu, ngay cả cha nói cũng không nghe sao?!!!” Không khỏi phẫn trần, Tuyết Vĩ Quốc giờ roi lên vung về phía Tuyết Vĩ.

Đúng lúc này.....

“Lão gia, lão gia, Lạc quân gia Nhà họ Hoàng Phủ tới.”

“Lạc quân gia tới hả?” Tuyết Vĩ Quốc theo bản năng trao đổi một ánh mắt với Dịch Mạn Lị, nhanh chóng thu hồi tức giận trên mặt: “Mau mời!”

“vâng.”

Sau một lúc lâu, Lạc quân gia đi theo người hầu Nhà họ Tuyết đi tới trong đại sảnh.

“Tuyết lão gia, địch phu nhân.” Lạc quân gia hành lễ cùng hai người kia, hoàn toàn bỏ qua tồn tại của Tôn Văn Văn.

Đối với cửa lớn Nhà họ Tuyết giàu có như vậy, thân phận Tôn Văn Văn đã lan truyền nhanh chóng.

Cho chút mặt mũi người ta sẽ xưng hô với Tôn Văn Văn một tiếng ‘nhị phu nhân’; không cho mặt mũi liền trực tiếp làm lơ với bà!

“Ai nha, Lạc quân gia, đây là trận gió nào thổi, vậy mà thổi ông tới. Nên không phải là Phi Nhi nhà của chúng tôi ở Nhà họ Hoàng Phủ gây ra họa gì đi?” Dịch Mạn Lị nhiệt tình nghênh đón Lạc quân gia. Tho tho_

“Ha ha, địch phu nhân nhìn ngài nói, nhị tiểu thư nhà ngài ở Nhà họ Hoàng Phủ chúng tôi theo khuôn phép cũ, thực ngoan ngoãn, ngài có thể yên tâm. Hôm nay sở dĩ tôi lại đây, kỳ thật..... Là vì chuyện tam tiểu thư mà đến.”

“Tuyết Vĩ?!”

“Tuyết Vĩ?!” Mắt Dịch Mạn Lị và Tuyết Vĩ Quốc theo bản năng nhìn Tuyết Vĩ nhăm nhăm dường như thần ngồi ở trên sô pha.

“Lạc quân gia, đưa con gái thứ ba của tôi, nó làm sao vậy? Không phải đã bị Nhà họ Hoàng Phủ các người từ hôn rồi sao?”

“Là thế này tuyết lão gia. Trải qua chúng tôi kiểm chứng, chỗ màng trinh của tam tiểu thư là bị chấn nát, lại không có dấu vết xảy ra qua quan hệ với người khác.

Như vậy nói lên, tam tiểu thư là thân trong sạch như cũ, cho nên, nhị thiếu gia nhà của chúng tôi tự mình hạ lệnh, lệnh tôi đón tuyết tam tiểu thư trở về Nhà họ Hoàng Phủ chúng tôi!”

“Cái gì?!” Thân mình Tuyết Vĩ Quốc chấn động, ánh mắt không thể tưởng tượng nhanh chóng chuyển về phía Tuyết Vĩ.....

Chỉ thấy, cô chậm rãi, chậm rãi mở to hai tròng mắt.

Bắt đầu khởi động ánh sáng ở mắt tượng trưng không cách nào che dấu dã tâm và quyền lực!!! Tho tho_

Ưu nhã đứng lên, Tuyết Vĩ mỉm cười đi tới trước mặt Lạc quân gia: “Lạc quân gia, thật là làm phiền ông, còn muốn đích thân lại đây đón tôi.”

“Tam tiểu thư, cô quá khách khí, đây là cần phải vậy.”

“A, kia, chúng ta đi thôi.”

“mời.”

Tuyết Vĩ và Lạc quân gia vừa muốn rời khỏi, Tuyết Vĩ Quốc tiến lên một bước, chặn lại ở trước người cô: “Chờ một chút. Tuyết Vĩ, rốt cuộc là chuyện gì?”

Con người hắc bạch phân minh nhìn chăm chú cha cô đang ở trước mắt về mặt không thể tưởng tượng, cô hơi hơi mỉm cười, nói: “không phải cha gấp không chờ nổi kêu con gả chồng sao? Con cẩn thận nghĩ rồi lại nghĩ, thân là Con gái của Nhà họ Tuyết, con sao lại có thể tùy tiện gả cho người khác? Nếu phải gả, con cũng nên gả cho vẻ vang, nở mặt nở mày. Không có người nào hơn bá chủ hoàng thành, Nhà họ Hoàng Phủ là thích hợp nhất, không phải sao? Cha! Hử?”

Tuyết Vĩ Quốc nắm chặt nắm tay, không phải ông nghe không ra lời nói châm chọc của Tuyết Vĩ. “Cha hỏi con!! Chuyện thân thể của con!! Con hẳn đã sớm biết, vì sao lúc bị từ hôn không nói thẳng!!”

“Lúc ấy, là Tuyết Vĩ con không muốn gả cho Hoàng Phủ Minh, nhưng bây giờ.....” Thân mình tiến lên một bước, cô âm trầm nói: “con còn là ngoại trừ Hoàng Phủ Minh thì không gả!!”

Lời nói khí phách roi xuống, Cặp mắt Tuyết Vĩ lạnh lẽo chậm rãi dời về phía Dịch Mạn Lị cách đó không xa. Tho tho_

Khóe miệng, thỉnh thoảng gọi lên một nụ cười không nhận thức được, cô cũng không quay đầu lại đi theo Lạc quân gia rời khỏi Nhà họ Tuyết.

Địch Mạn Lị, Tuyết Vĩ Quốc, thậm chí toàn bộ Nhà họ Tuyết.....

Là các người đưa tôi vào con đường không lối về này, cũng là các người bức tôi từ bỏ lựa chọn tình yêu, lựa chọn hôn nhân vì quyền lợi.

Tuyết Vĩ tôi có thể dùng cả đời tôi bỏ thêm vào đoạn hôn nhân không hề có cảm tình này, như vậy tương lai.....

Liên dùng một tiếng của các người chậm rãi tôi trả lại cho tôi hết thấy đi!!

Chúng ta.....

Chờ xem!!!

*

Nhà họ Hoàng Phủ, biệt viện.

“Tiểu thư, em thật không nghĩ tới, chúng ta còn có thể trở về nơi này.” Một hồi đến biệt thự, Ninh Ninh giống như là đối với thứ gì đều tràn ngập tò mò, sờ đông sờ tây nhìn xem

“Tốt lắm, Ninh Ninh, em lại không phải chưa từng ở chỗ này. Đừng hưng phấn giống như cắm trại dã ngoại như vậy, được chưa?” Tho tho_

“Tiểu thư, người ta chính là cảm thấy không thể tưởng tượng.” Ninh Ninh một bước liền lên đến vị trí bên cạnh Tuyết Vĩ.

“Không thể tưởng tượng cái gì?”

“Đương nhiên là không thể tưởng tượng.....” Ninh Ninh suy tư một lát, ánh mắt nhìn chăm chăm mặt Tuyết Vĩ: “Tiểu thư, không phải chị đã bị tra ra không phải thân trong sạch sao, vì sao lại biến thành thân trong sạch? Lại còn có Hoàng Phủ Quân Trường tự mình phái Lạc quân gia đón chị trở về. Có phải bắt đầu từ rất sớm chị cũng đã mưu tính hết thấy hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Cuồng Rình Coi

Editor: Thơ Thơ

Có quá nhiều tò mò; cũng có quá nhiều thứ không thể tưởng tượng; Ninh Ninh càng thêm không hiểu tâm tư tiểu thư nhà mình.

“Ha ha, Ninh Ninh, nếu chị nói với em, từ ngày đầu tiên chị bước vào Nhà họ Hoàng Phủ, cũng đã dự đoán hết thấy rồi, em tin không?”

“Tin! Tiểu thư, nếu chị không có loại bản lĩnh này, đoán chừng đã sớm chết trăm ngàn lần ở Nhà họ Tuyết, Ninh Ninh đương nhiên tin.”

A, cũng đúng.....

Nếu không chừa cho chính mình chút đường lui, cô thật đúng là đã chết ở Nhà họ Tuyết không biết bao nhiêu lần.

Tuyết Vĩ âm thầm cười, một đôi mắt linh động dần dần rơi vào bên trong suy nghĩ.....

Nhớ năm đó, ngành chính cô học ở trường quân đội Hoàng Phủ chính là y học, cho nên tự nhiên sẽ hiểu một ít chuyện nam nữ.

Đêm hôm đó, người đàn ông xa lạ thăm dò vào thân thể của cô, lại chưa từng có ma xát. Cho nên, cô đã sớm biết ở trên sinh lý, cô là trong sạch như cũ, nhiều nhất là chỗ màng trinh bị rách mà thôi.

Hiện nay có rất nhiều phụ nữ, đều là tình huống này. Bởi vì vận động thể lực quá lớn, làm cho chỗ màng trinh bị rách ngoài ý muốn. Nhưng các cô ở trong sinh lý xem như hoàn chỉnh như cũ. Tho tho_

Lúc mới vào Nhà họ Hoàng Phủ, Tuyết Vĩ bắt được báo cáo vá màng trinh của Tuyết Phi Nhi trước, liền vì chính mình làm một phần báo cáo nghiệm chứng trước tiên. Vì nếu tương lai gặp phải cái gì gian nan hiểm trở, có thể thông qua cái này ‘vũ khí phải giết’ chuyển nghịch làm an.

Đương nhiên, trong tâm cô vẫn khát vọng, đừng đi đến nước cò cuối cùng này. Rốt cuộc, đây là một lời nói dối lớn bằng trời, cô cũng không muốn lừa gạt Hoàng Phủ Minh.

Ai ngờ.....

Địch Mạn Lị vẫn một cái hồi mã thương giết cô.

Ở dưới Địch Mạn Lị luôn mãi bức bách, Tuyết Vi tự biết, không lấy ra ‘đòn sát thủ’ đã chuẩn bị tốt trước tiên là không được. Vì thế, liền ý đồ ước hẹn Hoàng Phủ Minh ra tới, giải thích chuyện nghiệm thân.

Nhưng,.....

Sau lần đầu tiên Tuyết Vi nhìn thấy ‘Hoàng Phủ Minh’, vẫn nhút nhát,

thứ nhất, cô không nghĩ lừa gạt Hoàng Phủ Minh; thứ hai, cô vẫn không cách nào ép dạ cầu toàn cùng một người không yêu ở chung. Cho nên, cô chỉ nói một câu ‘cảm ơn’ liền vội vàng rời khỏi.

Nhưng mà, lúc này đây!

Người Nhà họ Tuyết xem như hoàn toàn đưa cô vào tuyệt lộ, làm cho cô không thể không trở về Nhà họ Hoàng Phủ, không thể không đi lên con đường không lối về này..... Thotho_

Nhà họ Hoàng Phủ, chủ viện.

“Nhị thiếu gia, lão nô đã đón tuyết tam tiểu thư trở lại Nhà họ Hoàng Phủ chúng ta.”

“Ừm, đi ra ngoài đi.” Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình vẫy vẫy tay.

Đội Lạc quân gia rời khỏi, anh chậm rãi mở ra phân báo cáo Mộ Thần Hiên vừa mới đưa tới cho anh.....

‘mình, vợ anh vừa mới tìm tôi, đưa cho tôi một phần văn kiện.’

‘hả? Nội dung trong văn kiện.’

‘Nội dung trong văn kiện chính là..... Một phần báo cáo nghiệm thân!’

Hoàng Phủ Minh vốn định vận dụng năng lực của mình, một lần nữa triệu hồi Tuyết Vi về Nhà họ Hoàng Phủ, lại không nghĩ.....

Nhìn mặt trên phân báo cáo kia ẩn ngày, Hoàng Phủ Minh cười lạnh nheo lại đôi mắt, không khỏi nhớ lại khi Tuyết Vi xuống xe nói câu kia.....

‘cô cứ như vậy trở về, không sợ ba ba cô trời cô lại đây kết hôn sao?’

‘sẽ không. Tôi tuyệt đối..... Không cho phép..... Loại sự tình này, xảy ra lần thứ hai ở trên người Tuyết Vi tôi!!’

A, hoá ra, cô đã sớm chuẩn bị tốt đường lui!! Thotho_

“Tuyết Vi, cô quả là có năng lực xoay ngược lại đại cục!!”

‘bốp’ một tiếng, khép lại báo cáo trong tay. Tươi cười ở trên mặt Hoàng Phủ Minh dần dần trở nên âm trầm xuống dưới: “Tuyết Vi Quốc, cái đồ cáo già, từ trước đến nay thích lợi dụng con gái làm lợi thế. Nhưng ông có một đứa con gái giấu tài như vậy, ông không sợ..... Có một ngày, cô ta đều nuốt sống ông hay sao?!” Dứt lời, trong mắt anh tức khắc xẹt qua một ánh sáng không nhận thức được.....

Đại trạch Nhà họ Tuyết.

Sau khi Tuyết Vi trở lại Nhà họ Hoàng Phủ, Địch Mạn Lị liền tâm thần không yên, trong óc không ngừng quanh quẩn lúc Tuyết Vi gần đi ở khóe miệng treo nụ cười quỷ dị.

“Lão gia, lão gia!!”

“Được rồi, Mạn Ly, tôi biết bà muốn nói cái gì với tôi.” Tuyết Vi Quốc bỏ đi áo ngủ trên người, xoay người nằm ở bên cạnh Địch Mạn Lị: “bà hẳn là biết rõ ràng, lần này liên hôn cùng Nhà họ Hoàng Phủ sự tình quan trọng, tôi chỉ cho phép thành công, không cho phép thất bại!”

“vâng, tôi biết chuyện này đối với ông mà nói quan trọng vô cùng. Nhưng, nhưng tôi thật không rõ, lúc trước ông làm gì muốn đưa Tuyết Vi kia đi Nhà họ Hoàng Phủ, kêu Hoàng Phủ Minh tới lựa chọn chứ?!”

“Mạn ly, bà thật sự không rõ sao?” Mắt Tuyết Vi Quốc hàm chứa thâm ý nhìn về phía Địch Mạn Lị: “bên ngoài vẫn luôn đồn đãi, là bởi vì đại thiếu gia Nhà họ Hoàng Phủ thân thể yếu đuối, Hoàng Phủ lão gia mới không thể không đem vị trí Quân Trưởng Quân khu Bạch Hổ truyền cho Hoàng Phủ Minh. Nhưng,.....”

“Hoàng Phủ Minh rốt cuộc là mượn gió bẻ măng có được vị trí, vẫn là dựa vào thực lực chính anh giành được. Tôi tin tưởng Khả Duy đã nói với bà!!!” Thotho_

Hai năm trước Tuyết Khả Duy gả cho đại thiếu gia Nhà họ Hoàng Phủ, cho nên đối với Nhà họ Hoàng Phủ, rất nhiều chuyện đều cực kỳ rõ ràng.

Cô vì cái gì bây giờ cùng đại thiếu gia Nhà họ Hoàng Phủ ở bên ngoài? Điểm này, trong lòng Dịch Mạn Lị cũng hiểu rõ.

“Mạn lị, bà thử nghĩ một chút, thân là một đứa con thứ hai có thể cướp đi đồ vật vốn nên thuộc về trưởng tử, thì có thể thấy được thực lực của nó không bình thường. Có bao nhiêu người trăm phương ngàn kế muốn đưa con gái đến bên người nó, nó liếc mắt qua một cái sao? Bà cảm thấy Phi Nhi nhà chúng ta có năng lực có thể khiến cho Hoàng Phủ Minh vui sao?!”

“Nhưng, chẳng lẽ Tuyết Vi có sao?” Dịch Mạn Lị không cam lòng hỏi lại.

“A, Tuyết Vi đi vào Nhà họ Tuyết chúng ta 8 năm, trong 8 năm này, bà cũng coi như là người nhìn Tuyết Vi lớn lên, ở trong cái nhà này, nói tới tư chất, trừ bỏ Khả Duy có thể so sánh với Tuyết Vi, bà nói một chút, còn có ai có thể so sánh thông minh với Tuyết Vi? Bây giờ Khả Duy đã mất cơ hội, gả cho đại thiếu gia, cho nên. ....”

Tuyết Vi Quốc không tiếp tục nói.

Nhưng, Dịch Mạn Lị đã hiểu rõ hết thảy.

Nhưng, bà mười phần không cam lòng như cũ!

Vì sao bà có thể nhìn thấy ngày Tuyết Vi hết khổ, về sau mẹ con bà còn có thể có ngày lành sao?? “Đúng vậy, có lẽ, thiên tư Phi Nhi chúng ta không đủ thông minh, nhưng tôi, nhất định sẽ nghịch chuyển hết thảy!!!” Thotho_

*

Sáng sớm, một tia nắng mặt trời chiếu rọi vào trong văn phòng bộ phận tra xét.

Tuyết Vi chậm rãi đi vào trong phòng thay quần áo đổi quần áo mới.

‘ Cốc cốc cốc ’ lúc này, truyền đến tiếng gõ cửa kính.

Tuyết Vi mờ mịt nghiêng đầu, theo bản năng nhìn về phía cửa kính .....

Chỉ thấy, một cái đầu dò ra ở cửa kính, đang cười.

Dọa cô nhanh chóng dùng quần áo che đậy nửa thân trên của mình: “Mẹ kiếp!!!” Xoay người qua, tay chân luống cuống trông quần trang lên trên người, vội vàng vàng chạy ra khỏi phòng thay quần áo, chạy thẳng đến cổng lớn office building.

Mộ Thần Hiên sớm đã chờ đợi ở nơi đó, đôi tay chấp sau lưng, cười tinh quái với cô.

Tuyết Vi không thể tưởng tượng ngắm vị trí cửa sổ phòng thay quần áo, nơi đó chính là lầu hai, vì sao anh bỏ được đến cửa sổ lầu hai ‘ rình coi ‘?? “Hoàng Phủ Quân Trường, anh tìm tôi có việc sao?”

“ừm ừm!!!” Mộ Thần Hiên nhanh chóng gạt đầu, nghiêng mắt nhìn người chung quanh, thần bí kéo Tuyết Vi đến rừng cây ...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 80: Lần Sau Thay Quần Áo Chú Ý Chút Được Chứ?!

Editor: Thơ Thơ

Trên hành lang.

Hoàng Phủ Minh mặc một áo somi màu trắng phối hợp quần quần nhân màu đen, bước nhanh đi trước.

Đi ngang qua nữ binh vừa thấy đến anh, sõi nổi lộ ra biểu tình hoa si, lại không có nhận ra thân phận của anh.

Lúc Hoàng Phủ Minh vừa muốn đẩy cửa lớn văn phòng tướng quân ra, trong lúc vô tình tầm mắt nhìn về phía cửa sổ lầu hai .....

Rừng cây, hai người Tuyết Vi và Mộ Thần Hiên vừa nói vừa cười, đang nói chuyện gì, tình cảm thân mật, hai người kia càng quơ chân múa tay không coi ai ra gì.

“Mới vừa trở về nhà họ Hoàng Phủ, liền cùng ‘ Mộ Thần Hiên ’ đánh thành một mảnh sao?” Hoàng Phủ Minh nhìn chăm chú bọn họ, trong tầm mắt lộ ra vài phần sắc bén, ngực mờ mờ phát ra buồn.

Rốt cuộc, Tuyết Vi dưới lầu chính là vị hôn thê của anh; vị giả Hoàng Phủ Minh dưới lầu kia, dùng cũng là thân phận của anh. Hai người bây giờ ngược lại là nổi lên tình tới, anh có thể chịu được sao?!

Không khỏi phân trần, Hoàng Phủ Minh bước nhanh đi qua vị trí bọn họ.

“Hai người các người đang làm gì?!” Thotho_

Một tiếng rơi xuống.

Tán gẫu đến hưng hực khí thế, sắc mặt hai người căng thẳng, khẩn trương nhìn về phía Hoàng Phủ Minh .....

Tuyết Vi theo bản năng cầm đồ vật trong tay giấu ở phía sau.

Hoàng Phủ Minh nheo đôi mắt lạnh lại, chậm rãi tới gần hai người kia .....

“Mộ, Mộ tướng quân, hôm nay không phải anh muốn đi quân khu mở hộp sao? Vì sao còn chưa có đi?”

Nghe được Mộ Thần Hiên xưng hô với mình, Hoàng Phủ Minh thật không nghĩ tới, anh ta vậy mà dùng thân phận của mình, dùng chính là như cá gặp nước: “A, Hoàng Phủ Quân Trường! Hôm nay hội nghị bị hủy bỏ, chẳng lẽ anh không biết sao?!”

“A?? Không biết.”

“Hoàng Phủ Quân Trường, anh đại giá quang lâm đến binh đoàn thứ ba của chúng tôi, có chuyện gì sao?”

“hả.....” đôi mắt Mộ Thần Hiên lấp lánh, theo sau, dựa bên cạnh Tuyết Vi, một phen liền ôm bả vai cô: “Tôi tới tìm vị hôn thê của tôi.” Tư thế kia, miễn bàn nhiều theo lý thường phải làm rồi.

Hoàng Phủ Minh bị tức đến mở lớn con ngươi, trong lòng đều có cảm giác muốn giết chết Mộ Thần Hiên! Thotho_

Ở bên, Tuyết Vi trầm mặc không nói, sắc mặt nổi lên xấu hổ, mắt cô trộm ngắm Hoàng Phủ Minh trước mắt, lại nhìn tay Mộ Thần Hiên đặt ở trên vai của mình.

Ngực, dường như bị thứ gì lấp kín, rầu rĩ.

Tổng cảm thấy, không muốn bị người đàn ông trước mắt biết sự thật cô đã trở lại Nhà họ Hoàng Phủ!

“Trong cái.....” Tuyết Vi tự nhiên mở tay Mộ Thần Hiên: “Các người tán gẫu đi, tôi đi trước.” Quay đầu liền rời khỏi.

Mắt nhìn bóng dáng cô đi xa, mắt Hoàng Phủ Minh ngắm Mộ Thần Hiên bên cạnh:

“Đêm nay có thời gian không?”

“Làm gì?”

“Bồi tôi cùng nhau ăn một bữa cơm.”

“hả, mình, không làm chứ, ngày thường cậu rất ít hẹn tôi, hôm nay làm sao vậy, vậy mà tự nhiên chạy tới ước hẹn tôi ăn cơm sao?”

“cút!” Nói lên chuyện này, Hoàng Phủ Minh liền cảm thấy đầu như muốn nổ tung.

Một hồi về đến nhà, bị Lạc quân gia thúc giục anh đi theo Tuyết Phi Nhi hẹn hò, anh phiền đều phải phiền chết rồi. “Hỏi lại anh một lần, rốt cuộc có thời gian hay không?”

“Xin lỗi ha, mình, kỳ thật đêm nay tôi ..... Có việc gấp, cho nên..... cậu vẫn là ước hẹn người khác đi. Không bằng liền đi ước hẹn Bạch Dạ. Hai người đàn ông hư không tịch mịch ghé vào cùng nhau, nói không chừng sẽ nhảy ra đóm lửa gì đó.” Thotho_

“Đi trước!” Sắc mặt Hoàng Phủ Minh trầm xuống, xoay người liền phải rời khỏi.

“này, này, đừng nóng giận, mình. Đêm nay tôi thật sự có việc gấp.” Mộ Thần Hiên thấy vậy, vội vàng chạy tiến lên: “Nếu không, tôi cung cấp tình báo miễn phí cho cậu.”

“Cái tình báo gì?”

“Hắc.....” Mộ Thần Hiên cười xấu xa, thần bí câu lấy cổ hoàng Phủ Minh, nói nhỏ: “dáng người vợ cậu thực chuẩn, nhìn ra, ít nhất cúp c, eo không vượt qua hai thước!!”

Anh lại không phải chưa thấy qua, còn cần Mộ Thần Hiền tới nói này đó sao? Nhưng vấn đề..... “làm sao mà anh biết được?!”

“Đương nhiên là tôi vừa mới ghé vào cửa sổ phòng thay quần áo lầu hai, nhìn lên được.”

“hả? Vậy mà anh nhìn coi phòng thay quần áo của nữ binh đoàn sao?” Hoàng Phủ Minh nheo đôi mắt lạnh lại, đôi tay bắt chéo sau lưng, găm nhẹ nói: “Mộ tướng quân, nửa giờ sau, sân thể dục, phụ trọng năm kg, chạy năm km!”

“hả..... Minh, cậu đừng.....”

“mười kg!” Thotho_

“Minh.....”

“hai mươi kg!”

Mộ Thần Hiền càng xin tha, Hoàng Phủ Minh xử phạt càng tàn nhẫn.

Anh đơn giản cũng không nói, chỉ có thể âm thầm buồn bực, anh đây là tội gì, vậy mà không đánh đã khai, đào hố cho chính mình nhảy chứ??

*

“Tiểu tuyết, kỹ thuật cô châm kim thật đúng là thuần thục, kim đâm ở trên người vậy mà cũng không đau một chút nào.” Trong phòng y tế, một nam binh buông xuống tay áo, khen khích lệ y thuật Tuyết Vi không dứt miệng.

“Ha hả. Nếu anh không thoải mái thì tôi tìm tôi đi.”

“ừm ừm, tốt. Đúng rồi, tiểu tuyết, đêm nay cô có thời gian hay không, tôi muốn hẹn cô cùng nhau ăn một bữa cơm, thuận tiện đáp tạ cô một chút.”

Thấy nam binh kia như cũ không chịu rời khỏi, Tuyết Vi bắt đầu hít một hơi:

“Xin lỗi, đêm nay tôi có việc.”

“đêm mai thì sao?”

“Đêm mai?” Thotho_

“đêm mai cô ta cũng có việc! Ngày sau cũng có việc, tương lai một tháng sau đều có việc! Muốn hẹn cô ta, xếp hàng đi!!” Từ bên ngoài cửa lớn phòng y tế bị người một phen đẩy ra, khuôn mặt lạnh của Hoàng Phủ Minh liền đi đến.

Nam binh kia theo bản năng nhìn Hoàng Phủ Minh đứng ở cửa, lúng túng nói. “hả, không quấy rầy cô tiểu tuyết, tôi đi trước.” Xám xịt liền quay đầu rời khỏi.

Nhưng Tuyết Vi lại rất buồn bực.

Theo lý thuyết, ‘ Mộ Thần Hiền ’ là tướng quân binh đoàn thứ ba này, vì sao vừa mới rời bộ dáng nam binh kia lại biểu hiện giống như hoàn toàn không quen biết anh chứ?

“Mộ tướng quân, vì sao anh chạy tới phòng y tế? Sẽ không phải cũng bị bệnh chứ?” Tuyết Vi vừa thu thập dụng cụ chữa bệnh, vừa hỏi.

“cô không thể nể tôi chút được chứ?”

“Nhưng vấn đề nơi này căn bản là nơi tới xem bệnh, đột nhiên anh chạy tới, không phải bị bệnh, còn có thể là chuyện gì?!”

“Tôi chỉ là lại đây nhắc nhở cô một tiếng, lần sau lúc thay quần áo, có thể hơi chú ý một chút hay không?!” Sắc mặt Hoàng Phủ Minh âm trầm ngồi ở trên giường bệnh.

Tuyết Vi ngăn ra, xoay mặt, nghi hoặc nhìn về phía anh. Thotho_

“anh làm gì đang êm đẹp lại đây nói với tôi vấn đề này? Chẳng lẽ là.....” đôi mắt cô vừa chuyển, tựa hồ phản ứng lại đây: “này, anh không có lý do chạy tới trách cứ tôi chứ? Nơi đó là phòng thay quần áo lầu hai được không??? Ai sẽ nghĩ đến, một Quân Trường nhằm chán như vậy bỏ tới cửa sổ lầu hai tìm người chứ?!”

Vừa nói đến chuyện này, cô liền vô cùng buồn bực.

Thay một nửa quần áo, cửa sổ lầu hai đột nhiên thêm ra cái đầu, nhiều tm dọa người?!

Nếu không phải lúc trước Mộ Thần Hiền lưu lại ấn tượng cho Tuyết Vi cũng không tệ lắm, cô đã sớm đá một cái, đá Mộ Thần Hiền xuống lầu!

Trong phòng y tế đột nhiên lâm vào trầm mặc.

Mắt Tuyết Vi nhìn Hoàng Phủ Minh không nói một lời, lạnh lùng nói: “Mộ tướng quân, lần này anh lại đây, không phải chỉ là vì chuyện nhắc nhở tôi thay quần áo chứ?”

Chuyện này đương nhiên là không có khả năng.

Khuyết tay Hoàng Phủ Minh chậm rãi chống đỡ ở trên bàn nhỏ đầu giường, gương mặt lạnh dần dần gọi lên một nụ cười nhu hòa: “Tối nay, có thời gian không?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Tổ Hai Người Thần Bí

“Làm gì? Muốn hẹn tôi sao?”

“Ừm.”

“Cất, mới vừa rồi không phải anh đã cấp ra đáp án cho bản thân sao, tối nay tôi không có thời gian, tối mai cũng không có thời gian, ngày sau cũng không có thời gian, một tháng này cũng chưa có thời gian, muốn hẹn tôi, xếp hàng đi!”

“Bọn họ đương nhiên yêu cầu xếp hàng, ngoại trừ tôi. ....”

Tuyết Vi nghi hoặc nghiêng đầu: “Về phần anh như thế nào?”

“Tôi chen ngang!”

Dựa!

Vì sao trên thế giới còn có người như vậy? phá hỏng con đường của người ta, đến phiên anh, liền mở đèn xanh rồi hả? Vì sao anh không biết xấu hổ như vậy?!

“Mộ tướng quân, đêm nay tôi thực sự có việc gấp, là thật sự, thật sự, thật sự không có thời gian.”

“hả? Đêm nay cô cũng có việc gấp sao?” Hoàng Phủ Minh nheo lại đôi mắt lạnh, hồi tưởng bộ dáng Mộ Thần Hiên và Tuyết Vi thần bí ở dưới bóng cây, chỉ sợ.....

Việc này không phải trùng hợp. “Vô luận việc gì gấp, hủy bỏ hết thấy, buổi tối hôm nay cô cần thiết bồi tôi!!!”

“này, sao anh lại có thể bá đạo như vậy?? Tôi đã đáp ứng xong với người khác, vì sao có thể đổi ý??? Bất quá.....” lời nói Tuyết Vi đột nhiên vừa chuyển.....

“Bất quá cái gì?” Tho tho_

“Bất quá..... Nếu anh nói cầu xin tôi, tôi liền hủy bỏ hẹn hò.” Cười xấu xa nhìn Hoàng Phủ Minh ở trước mắt.

Sao đoán được .....

“Muốn tôi cầu cô sao?! Nằm mơ đi! Thích đi thì đi!” Khuôn mặt Hoàng Phủ Minh lạnh lùng đi ra ngoài phòng y tế.

Tuyết Vi oán hận nắm chặt nắm tay: “anh cầu một chút có thể chết sao?!! Vừa thấy anh ngay cả một chút thành ý đều không có, chủ định đòi này của anh tìm không thấy bạn gái!!!”

Bước chân đi trước yên lặng.

Hoàng Phủ Minh quay mặt lại, bước nhanh vọt tới trước mặt Tuyết Vi.

Cô nơm nớp lo sợ nhìn bộ dáng anh hùng hổ: “anh, anh muốn làm gì?”

Ai ngờ giây tiếp theo.....

Biểu tình Hoàng Phủ Minh vừa chuyển, mỉm cười nói: “hôm nay cô hủy hẹn với người khác, cùng tôi đi ăn cơm đi, được chứ?”

“hà??” Lúc này, Tuyết Vi xem như đắc ý lên. “Rốt cuộc biết cầu tôi sao?”

Nhưng, ... Muốn rồi!!! Sớm làm gì đi? Muốn hẹn tôi ăn cơm sao? Anh nằm mơ!!!” Thotho_

‘ đăng ’ lập tức, lửa giận liền lên tới đỉnh đầu Hoàng Phủ Minh.

Anh đường đường là Quân Trường Quân khu Bạch Hổ, ăn nói khép nép ước hẹn một người con gái đi ăn cơm không nói, cuối cùng còn rơi vào kết cục bị người phụ nữ thú vị này trêu chọc, đáng chết!

Hai người giằng co một lát, biểu tình Tuyết Vi lại dần dần trầm xuống: “hày.....” Đầu rũ xuống, cô thấp giọng nói: “tôi, tôi đã..... Trở về Nhà họ Hoàng Phủ.....”

Tuy rằng, vừa mới rời Mộ Thần Hiền đã thuyết minh hết thảy, Hoàng Phủ Minh cũng đã sớm biết chuyện này; chính là, Tuyết Vi cũng không biết thân phận chân thật hai người kia, cô vẫn hy vọng chính miệng nói cho Mộ Thần Hiền giả này một tiếng.

Cho dù, ở trong lòng cô kỳ thật mười phần không nghĩ cùng anh thảo luận trọng tâm đề tài mang tính cực kỳ ‘ hiện thực ’ này!

“cô nói với tôi cái này làm gì?”

“hà.....” Ngẩng đầu, nhìn Hoàng Phủ Minh trước mắt.

Chỉ thấy, ánh mắt anh vừa chuyển, một tay cầm túi tiền, hài hước cười nói: “Nên sẽ không, cô cho rằng tôi muốn theo đuổi cô sao?”

“!!!” Trong phút chốc, khuôn mặt nhỏ trắng nõn của Tuyết Vi đỏ lên, đỏ bừng, tức giận nắm chặt nắm tay. Quơ lấy gối đầu ở đầu giường, nổi lên điên cuồng đánh Hoàng Phủ Minh: “cút, đi ra ngoài! Về sau đừng để tôi thấy anh!!!” Thotho_

“hà, cái người phụ nữ điên này, đang êm đẹp phát điên cái gì?”

“Ai cần anh lo, đi ra ngoài!!!” Một đường đánh Hoàng Phủ Minh ra khỏi phòng y tế, Tuyết Vi tức giận đánh ngã cửa phòng. “Phi, quả thực chính là một tên lưu manh thú vị khó hiểu phong tình!!!”

Cách một cánh cửa.

Tuyết Vi dựa vào ván cửa, trên mặt lộ ra biểu tình đã khó nhịn lại khó chịu .....

Mà ở ngoài ván cửa.

Một tay Hoàng Phủ Minh cầm túi tiền, khoe miệng hình như khoi mào một nụ cười nhu tình .....

Đến thời gian tan tầm.

Tuyết Vi đổi quần áo mới, giống như là kẻ trộm, chạy ra bình doanh binh đoàn thứ ba liền lén lút chui vào bên trong một chiếc Cayenne đậu ở cửa bình doanh đã lâu.

“Mau lái xe, mau lái xe!!” Cô vội vàng thúc giục Mộ Thần Hiền ở bên cạnh.

Mộ Thần Hiền vừa khởi động xe, vừa cuống quýt hỏi: “Thế nào, không bị người khác phát hiện chứ?”

“Không có, không có.”

“ừm, vậy là tốt rồi.” Thotho_

Xe khởi động lên, mới vừa ra khỏi binh đoàn khoảng năm phút.

Điện thoại Tuyết Vi liền vang lên. ....

‘ linh, linh, linh ’

‘ linh, linh, linh. .... ’

Tiếng chuông điện thoại vang lên một lần lại một lần, mắt Tuyết Vi chỉ nhẹ nhàng băng quơ nhìn hiển thị trên điện thoại, liền ném điện thoại qua một bên.

“Không tiếp sao?” Mộ Thần Hiền tò mò quét mắt điện thoạikhông ngừng vang lên.

Tuyết Vi khó chịu xoay mặt nhìn về phía ngoài cửa sổ xe: “Không có việc gì, không cần tiếp.”

“hà.....”

Ai ngờ, giấy tiếp theo.....

‘ linh, linh, linh ’

Điện thoại Mộ Thần Hiền theo sát liền vang lên, anh vừa thấy hiển thị trên điện thoại, vội vàng tiếp: “Khụ, khụ, chuyện gì?”

“Ồ đâu?” Trong điện thoại truyền đến một giọng đông lạnh. Tho tho _

Anh khẩn trương rung mình một cái: “Ồ, ở nhà tôi bởi người nhà ăn cơm, có chuyện gì sao?”

“Không có việc gì!!” Điện thoại nhanh chóng cắt đứt.

Mộ Thần Hiền nghi hoặc nhíu mày: “Tuyệt Vi, vừa mới..... Là ai gọi điện thoại cho cô, có thể nói tên không?”

“Mộ tướng quân.....”

Hắn, anh liền biết, phương diện này có vấn đề.

Hoàng Phủ Minh gọi điện thoại cho Tuyệt Vi trước, lại lập tức gọi lại đây cho anh, chỉ sợ.....

Tầm mắt theo bản năng nhìn về phía vị trí kính phản quang.

Chỉ thấy, một chiếc xe hơi màu đen gắt gao theo đuôi ở phía sau xe bọn họ.

“Tuyệt Vi, trong chốc lát nữa, sắp đến vị trí cầu vượt, cô xuống xe trước, sau đó kêu taxi đi tới nơi chúng ta ước định.”

“hà?” Tuy rằng cô rất hiếu kì Mộ Thần Hiền làm như vậy mục đích là cái gì, nhưng cũng không có hỏi nhiều. Chỉ chốc lát sau liền xuống xe, chặn lại một chiếc taxi, đi địa điểm đã định.....

Hai tiếng đồng hồ sau. Tho tho _

Sắc trời dần dần tối sầm xuống, về mặt Tuyệt Vi và Mộ Thần Hiền thỏa mãn từ trong một cửa hàng đi ra.

Bọn họ ngưng thần nhìn một cái đĩa CD cầm trong tay, bộ dáng kia miễn bàn say mê cỡ nào.

“Hoàng Phủ Quân Trường, hôm nay thật là cảm ơn anh, nếu không phải anh nói cho tôi Tà Nguyệt phát hành đĩa CD này số lượng giới hạn, tôi có khả năng liền bỏ lỡ cơ hội quý giá lần này.”

Sáng sớm hôm nay, nguyên nhân Mộ Thần Hiền bỏ đến phòng thay quần áo thần bí gọi Tuyệt Vi đi lên, chính là vì nói cho cô biết buổi tối hôm nay Tà Nguyệt sẽ phát hành một bản cd số lượng giới hạn.

Anh đã nhờ người bắt được hai dãy số xếp hàng trước tiên, buổi sáng liền xếp hàng giao cho Tuyệt Vi.

“đây là cô nói, thứ tốt nên cùng bạn tốt chia sẻ mới là vui sướng nhất.”

Bước chân đi trước đứng lại, Tuyệt Vi cảm kích nhìn về phía Mộ Thần Hiền bên cạnh: “ừm ừm! Lần sau, nếu tôi thu được tin tức gì về tình hình Tà Nguyệt, cũng chia sẻ cho anh trước tiên.”

“được, nói được thì làm được, về sau chúng ta liền chia sẻ tài nguyên cùng nhau, tranh thủ trở thành fan thứ nhất của Tà Nguyệt.”

“Tốt, tốt.” Hai người giống như là đạt tới nhận thức chung, kích động đều phải nhảy dựng lên.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Bị ‘ Bắt Gian ’

Editor: Thơ Thơ

Nhưng, đúng lúc này.....

Chính là lúc Mộ Thần Hiền đang sa vào hưng phấn mơ hồ cảm thấy sau lưng có chút rét run, theo bản năng quay đầu lại nhìn lên. .... “hả.....” Đột nhiên, hít hà một hơi.

“Hoàng Phủ Quân Trường, anh đang..... Xem..... Cái gì.....” Tuyết Vi đuổi theo tầm mắt Mộ Thần Hiền nhìn qua, còn không đợi từ ‘ vậy ’ nói ra, cô bị dọa đĩa CD trong tay ‘ lạch cạch ’ một tiếng, liền rơi xuống đất.

Thời gian, giống như đọng lại.

Chỉ thấy, khuôn mặt Hoàng Phủ Minh bình tĩnh, đôi tay vây quanh trước người đang đứng ở cách đó không xa lạnh lùng nhìn chăm chú bọn họ.

Đợi vài giây qua đi, anh nheo lại đôi mắt lạnh, nện bước chậm rãi tới gần bọn họ.

“Xong, xong đời.....” Mộ Thần Hiền bị dọa cả người phát run.

Anh đã sớm phát hiện Hoàng Phủ Minh theo dõi mình, cho nên mới kêu Tuyết Vi xuống xe cùng anh chia nhau nhau đi. Ai biết, Hoàng Phủ Minh vẫn đuổi theo lại đây, anh không thể không phục thực lực lần theo dấu vết của vị Quân Trường Quân khu Bạch Hổ này! Thotho_

“Đây là việc gấp hai người các người nói sao?!” Bước chân đứng yên, ánh mắt Hoàng Phủ Minh sắc bén quét qua hai người, liền giống như bắt được vợ và gian phu thông dâm với nhau, miễn bàn nhiều dọa người.

“hả..... cậu, cậu nghe tôi giải..... Giải thích.....” Mộ Thần Hiền nói mới được một nửa.

“ừm!” Chỉ thấy, Tuyết Vi trừng lớn hai mắt, ngây ngốc nhìn về phía vị trí dưới chân Hoàng Phủ Minh.

Mộ Thần Hiền cũng đuổi theo ánh mắt của cô nhìn qua: “ừm.....” Trong tâm, tức khắc có loại cảm giác nôn ra máu.

Phản ứng đầu tiên của anh chính là, lúc này Hoàng Phủ Minh xong đời, cũng dám dẫm lên bản cd số lượng giới hạn của Tà Nguyệt của bọn họ?!!

“Tôi đang hỏi các người nói gì đây?!” Hoàng Phủ Minh còn hồn nhiên không biết dưới chân mình dẫm lên chính là bảo vật trong lòng hai người.

Nhận thấy được tầm mắt hai người kia vẫn luôn dừng lại ở dưới chân mình, anh nghiêng răng nghiêng lợi cúi đầu xuống, nhặt lên đĩa cd trên mặt đất. ‘ răng rắc, răng rắc ’ liền bẻ dập nát, ném đi ra ngoài!!!

“.....”

“.....” Giờ khắc này, tim Tuyết Vi cũng giống như cái đĩa cd kia, bị Hoàng Phủ Minh nhào nặn đến dập nát, ném đi ra ngoài..... Thotho_

Mộ Thần Hiền nhanh chóng lấy lại tinh thần: “cậu..... cậu..... cậu..... cậu đang làm gì?!”

“Là tôi nên hỏi anh đang làm gì đi? Không phải anh bồi người nhà ăn cơm sao?!”

“tôi!!!!” Mộ Thần Hiền nghẹn lời. Giây tiếp theo, trông mắt anh vừa chuyển, cười xấu xa liếc Tuyết Vi bên cạnh: “Cô ta chính là người nhà của tôi, cô ta chính là vị hôn thê của tôi.”

“anh!!!”

“Đủ rồi!!!” Tuyết Vi phát ra một tiếng gầm nhẹ sau khi trầm mặc thật lâu, hốc mắt tràn ngập tơ máu chỉ vào Hoàng Phủ Minh ở trước mắt: “đời này của tôi, đều không muốn nói chuyện với anh nữa, xin anh! Về sau! Không cần! Xuất hiện ở trong tầm mắt tôi!!!” Ném xuống những lời này, cô quay đầu liền chạy đi rồi.

Hoàng Phủ Minh chưa bao giờ truy quá, nơi nào sẽ lý giải một fan nào tàn giờ phút này thống khổ ra sao?

“Người phụ nữ đáng chết, không có việc gì lại phát điên cái gì?”

“A. Minh, lần này cậu thật chộc giận vợ cậu.”

“anh bớt nói nhảm!” Hoàng Phủ Minh xoay đầu, nhéo cổ Mộ Thần Hiền một phen: “Lợi dụng thân phận của tôi, chiếm vị hôn thê của tôi, hả?!” Thotho_

Nhìn Hoàng Phủ Minh trước mắt nổi giận đùng đùng, Mộ Thần Hiền vừa muốn mở miệng giải thích, nhưng, anh giống như đột nhiên phản ứng lại đây cái gì, trông mắt vừa chuyển, cười xấu xa nói: “Minh, cậu, không phải là đang ghen chứ?!”

*

Nhà họ Hoàng Phủ, biệt viện.

Một hồi về đến nhà, Hoàng Phủ Minh liền đi thẳng đến biệt viện.

Đứng ở trước cửa biệt thự Tuyết Vi đang ở.

Bước chân anh qua lại: “Người phụ nữ đáng chết, rớt cuộc là cái phẩm vị gì, sùng bái ai không tốt, cố tình liên sùng bái Tà Nguyệt tên tiểu tử thúi kia chứ?!!”

Nếu không phải Mộ Thần Hiên nói cho anh, Tuyết Vi đối với Tà Nguyệt yêu sâu sắc, đoán chừng đời này anh đều sẽ không nghĩ đến, người phụ nữ kia thoát nhìn cao ngạo lại quật cường vậy mà sẽ là fan nảo tàn của Tà Nguyệt chứ??!

Đương nhiên, anh ngàn nghĩ vạn nghĩ cũng sẽ không nghĩ đến, đường đường Mộ Thần Hiên là tướng quân của binh đoàn thứ ba, cũng sẽ nhàm chán đến nỗi đi làm fan nảo tàn của Tà Nguyệt đi!!!?

Nhớ tới anh đều cảm thấy mất mặt!!

Bước chân đứng yên, mắt anh nhìn vị trí cửa phòng tuyết Vi, tiến lên một bước, vừa muốn gõ cửa, tay giờ lên lại lập tức thu trở về.....

*

“Người đàn ông thúi! Người đàn ông đáng chết! Cấm chết anh! Cấm chết anh! Cấm chết anh!!!” Trong biệt thự, Tuyết Vi ngồi ở trước bàn trà, không ngừng dùng nĩa cắm một quả táo. Tho tho_

Quả táo kia đều đã sắp bị cô cắm nát vụn.

Ninh Ninh một bên thật sự là có chút nhìn không được: “Tiểu thư, chị có khỏe không? Vì sao vừa trở về liền kỳ quái?”

“Bị một tên lưu manh chọc tức rồi!!”

“Lưu manh sao?” Ninh Ninh nghi hoặc nghiêng đầu: “tên lưu manh trong miệng của chị, sẽ không lại là..... Mộ tướng quân sao?”

“Ừm? Vì sao em đoán được?”

“Thật đúng là Mộ tướng quân sao?” Về mặt Ninh Ninh kỳ dị tiến đến bên cạnh tuyết Vi: “Tiểu thư, gần đây cơ hồ mỗi ngày chị đều sẽ nói lên Mộ tướng quân này với em, ở trong ấn tượng của em, chị chính là cực nhỏ sẽ không ngừng nhắc tới tên người đàn ông kia.”

Bất luận là Diệp Triết Hạo cũng được, vẫn là những người theo đuổi Tuyết Vi.

Nếu không phải Ninh Ninh tò mò truy vấn lên, Tuyết Vi Vĩnh Viễn im bất không nhắc tới.

Duy độc ‘ Mộ tướng quân ’ này, Tuyết Vi ba ngày hai bữa sẽ nói với Ninh Ninh.

“Tiểu thư, tất cả mọi người đều nói, một người phụ nữ không ngừng nhắc tới tên một người đàn ông, không phải thích anh, chính là hận anh ta tận xương, vậy chị là..... Thích Mộ tướng quân? Hay là hận Mộ tướng quân tận xương vậy??” Tho tho_

“Này còn hỏi sao? Chị đương nhiên là hận chết anh ta!” Tuyết Vi khó chịu phiến khởi xem thường, nhớ tới ba chữ ‘ Mộ Thần Hiên ’, cô đều hận đến ngứa hàm răng.

“Thật sự hận sao?”

“Ừm”

“Thật sự???”

“Ninh Ninh, em có khỏe không? Không phải chị đều đã trả lời xong với em sao?”

“Tuy rằng tiểu thư trả lời em xong rồi. Nhưng..... Ninh Ninh không biết là chính mình hoa mắt, hay là ảo giác, vì sao lúc tiểu thư đang nói hận Mộ tướng quân..... Mặt hồng như vậy?”

Lập tức ‘ đăng ’, tìm Tuyết Vi nhắc tới cổ họng.

Nhìn về mặt Ninh Ninh cười xấu xa, đôi tay cô khăn trương sờ lên gương mặt mình. “chị thật sự mặt đỏ sao?!! Thật sự???”

“Phụt.” Ninh Ninh buồn cười phá lên cười.

Tuyết Vi mới biết chính mình bị chơi: “đồ nha đầu thúi, tìm chết sao?”

“Tiểu thư, tiểu thư, chị đừng nóng giận, đừng nóng giận. Bất quá, nói thật, có phải chị hay không..... Đối với Mộ tướng quân kia có ý tứ?” Tho tho_

Trầm mặc.

Cô không cách nào trả lời Ninh Ninh vấn đề này.

Bởi vì cho dù trả lời ‘Vâng’ cô lại có thể làm những gì đây?

Bây giờ.....

Cô đã ‘thần bất do kỷ’, nơi nào còn có tư cách đi suy xét cảm tình khác?

“Nói, tiểu thư, lần trước, chị bị lão gia bức hôn, lúc em nghe gia đình trở về báo cáo, nói lên Mộ tướng quân ở Cục Dân Chính, theo như những lời này, em cảm thấy Mộ tướng quân là thật rất che chở cho chị. Em cảm giác anh ta hẳn là cũng thích chị mới đúng.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Giữa Hoàng Phủ Minh Và Tà Nguyệt?!

Editor: Thơ Thơ

‘tôi, tôi đã..... Trở về Hoàng Phủ, Nhà họ Hoàng Phủ.....’

‘cô nói cái này với tôi làm gì? Nền sẽ không, cho rằng tôi muốn theo đuổi cô chứ?’

Trong óc ngăn không được đoạn đối thoại quanh quẩn nổi lên ở phòng y tế vào ban ngày, Tuyết Vi bất đắc dĩ lắc lắc đầu: “Ninh Ninh, em suy nghĩ nhiều. Anh ta chính là Hoa Hồ Điệp có tiếng của binh đoàn thứ ba, đối với người phụ nữ nào cũng đều vậy.” Tho tho_

“Chính là, tiểu.....”

‘Cốc cốc cốc’ đột nhiên, một trận tiếng đập cửa dồn dập truyền đến.

“Đi trước mở cửa đi thôi, Ninh Ninh.”

“vâng.” Ninh Ninh đứng lên, vừa đi tới cửa, vừa lẩm bẩm: “Thật là em suy nghĩ nhiều sao? Nhưng nếu Mộ tướng quân nói không thích tiểu thư, vì sao lại chạy tới Cục Dân Chính cứu tiểu thư chứ? Kỳ thật tiểu thư gả cho ai, chuyện liên quan gì đến anh ta chứ?”

Lúc Ninh Ninh vừa muốn mở cửa lớn ra, xoay mặt, thần bí nhìn về phía Tuyết Vi trong phòng khách: “Tiểu thư, chị đoán, có thể là Hoàng Phủ Quân Trường tới hay không?”

“A.” Tuyết Vi lạnh lùng cười, giác quan thứ sáu nói cho cô.....

Chỉ sợ.....

‘người tới không có ý tốt’ đâu!

Cửa phòng mở ra.

“Tướng anh mình tới xem các người sao? Quả thực là vọng tưởng!!” Tuyết Phi Nhi một phen đẩy Ninh Ninh trước mắt ra, đi thẳng đến phòng khách. Tho tho_

Hừ, Tuyết Vi đoán chính là Tuyết Phi Nhi đến khiêu khích.

“Ai nha, Chị hai, sao chị lại tới đây?”

“Tuyết Vi, lần này chị thật đúng là xem nhẹ em, không nghĩ tới em đã bị đuổi ra khỏi nhà họ Hoàng Phủ, vậy mà còn có thể trở về một lần nữa!?”

“Chị hai, nhìn chị nói lời này. Kỳ thật..... em thật không nghĩ trở về. Chuyện này không phải là..... Mẹ lớn bức sao?!?” Tuyết Vi đặt mông ngồi ở trên sofa, không nhanh không chậm cầm lấy một quyển tạp chí, đọc.

Nhìn thấy bộ dáng cô không chút để ý, chọc Tuyết Phi Nhi tức giận nghiêng răng: “Tuyết Vi, em bớt giả ngu, cho dù mẹ chị không buộc em gả cho người khác, bộ dáng em cũng trăm phương ngàn kế, cũng chẳng biết xấu hổ trở lại Nhà họ Hoàng Phủ!!!”

“Nhị tiểu thư!” Ninh Ninh thật sự nhìn không được, vừa muốn mở miệng.

“này cầm miệng cho tao, nơi này có chỗ cho một người hầu nói chuyện sao?” Tuyết Phi Nhi không chút khách khí răn dạy Ninh Ninh, một đôi mắt sắc bén, lần thứ hai nhìn về phía Tuyết Vi: “em đừng tưởng rằng em trở lại Nhà họ Hoàng Phủ, là có thể gả cho anh mình. Tuyết Vi, tự em cẩn thận suy nghĩ,

từ nhỏ đến lớn, khi nào thì em thắng qua được chị chứ?!!”

Tuổi tác Tuyết Vi và Tuyết Phi Nhi ngang nhau, cô mới vừa được nhận vào nhà họ Tuyết không lâu đã bị đưa đến trường học nơi Tuyết Phi Nhi đi học. Tho tho _

Bất luận trong trường học tổ chức hoạt động gì, là khảo thí cũng tốt; hay là đại hội thể thao, hoặc là thi đấu. Tuyết Phi Nhi tranh cùng Tuyết Vi đến một mất một còn.

Kết quả cuối cùng, Vĩnh Viễn là Tuyết Vi bị thua, chưa bao giờ thắng qua.....

Tuyết Vi chậm rãi khép lại tạp chí trong tay, ngẩng đầu, cười nhạt nhìn Tuyết Phi Nhi ở trước mặt: “Chị hai, chị thật cho rằng em không thắng được chị sao?”

“Ha ha ha, sự thật chứng minh hết thảy, từ nhỏ đến lớn, em chính là một kẻ ‘thua’, chẳng lẽ không phải sao?”

“Đúng vậy, em vĩnh viễn bại bởi chị. Nhưng.....” Đứng dậy, đôi tay cô vẫy quanh trước người, nhếch môi cười nói: “chẳng lẽ chị chưa từng phát hiện qua, em vĩnh viễn chỉ bại cho chị một chút thôi sao?!”

“em, em muốn nói cái gì?”

“A, em đã có bản lĩnh có thể tùy ý thao tác thua, thắng với chị, như vậy thắng chị, chẳng phải là chuyện dễ như trở bàn tay sao?!”

“em!!!”

Trong lòng Tuyết Phi Nhi hiểu rõ ràng, Tuyết Vi không phải vẫn luôn thua.

Ngay cả khi Tuyết Vi mới vừa trở về nhà họ Tuyết không lâu, kỳ thật cô vẫn luôn là người thắng.

Khi đó Tuyết Phi Nhi mười phần không cam lòng, không ngừng cáo trạng với mẹ.

Địch Mạn Lệ nơi nào chịu được con gái của mình bị một đứa con gái riêng áp chế? Vì thế liền không ngừng làm khó dễ Tôn Văn Văn.

Từ đó, Tuyết Vi mới chưa thắng qua Tuyết Phi Nhi một lần nào! Tho tho _

“được, Tuyết Vi, chúng ta liền chờ xem đi, chị muốn nhìn một chút, rốt cuộc thực lực chân thật của em là thế nào!!!” Nói xong, Tuyết Phi Nhi giận dữ rời khỏi.....

Ngày hôm sau.

Hoàng Phủ Minh gọi vài cú điện thoại cho Tuyết Vi. Ai ngờ, cô không hề tiếp điện thoại của anh, ngay cả khi anh tự mình chạy tới binh đoàn thứ ba tìm cô, cô đều tránh mà không gặp, nơi chốn trốn tránh anh.

Nguyên bản, đêm qua Hoàng Phủ Minh đã muốn đi tìm Tuyết Vi. Nhưng sau tư tưởng lại, Tuyết Vi vẫn luôn coi anh trở thành Mộ Thần Hiên, lúc này mới đánh mất ý niệm.

“Người phụ nữ đáng chết, còn không phải là vì một cái đĩa cd hồng sao? Đến nỗi sao?!” Đứng ở cửa một tòa cao ốc cao chọc trời năm mươi mấy tầng, Hoàng Phủ Minh phẫn hận nghiêng răng, cẳng da đầu đi vào.

“Hoàng..... Hoàng Phủ Quân Trường?”

Hoàng Phủ Minh mặc quân trang Quân khu Bạch Hổ vô cùng chói mắt, đặc biệt là huân chương cảnh ôliu màu vàng phối hợp năm ngôi sao, càng tượng trưng thân phận cùng địa vị của anh.

Trước sân khấu tiểu thư và bảo an nhìn thấy anh sai bước đi qua trước người mình, bị dọa không dám tiến lên ngăn trở.

Chờ sau khi Hoàng Phủ Minh tiến vào thang máy, bọn họ thần bí tùm lại một nhóm: “Xảy ra chuyện gì? Vì sao quân Trường Quân khu Bạch Hổ tự mình chạy tới tập đoàn giải trí SE của chúng ta?” Tho tho _

“Ai biết, không phải là chủ tịch chúng ta chọc tới Hoàng Phủ Quân Trường chứ?”

“Không thể nào? Toàn bộ hoàng thành đều là thiên hạ của Quân khu Bạch Hổ, nếu chủ tịch chúng ta thật sự chọc tới Hoàng Phủ Quân Trường, chỉ cần anh nói một câu, nói SE đóng cửa liền đóng cửa, chẳng phải chúng ta đây cũng muốn rút dài sao?!”

“Không có..... nghiêm trọng như vậy chứ.....?” Lúc mọi người đàm luận đến vấn đề này, bị dọa sắc mặt đều tái rồi.....

‘đỉnh’

Lúc thang máy đến tầng 40 rốt cuộc đứng im, Hoàng Phủ Minh đơn giản sửa sang lại quân trang, sắc mặt nghiêm túc liền đi qua nơi nghệ sĩ nghỉ ngơi.

Không có gõ cửa, anh lập tức đẩy ra hai cánh cửa kiếng đóng chặt.

Nhân viên công tác đang nghỉ ngơi vừa muốn phát hòa, nhưng vừa thấy là Hoàng Phủ Minh, bị dọa từ vị trí đứng lên: “Hoàng, Hoàng Phủ Quân Trường?”

Trong nhà, đột nhiên an tĩnh, động tác mọi người nhất trí nhìn về phía Hoàng Phủ Minh, ngay cả đại khí cũng không dám thở dốc một tiếng.

Duy độc Tà Nguyệt nằm ở trên sofa, ái muội ôm một cô gái xinh đẹp, nhếch môi nở nụ cười: “Ai nha nha, này không phải Hoàng Phủ Quân Trường bạn rợn nhất hoàng thành chúng tôi sao? Vì sao rảnh như vậy, vậy mà tự mình chạy tới SE thăm tôi sao?”

“cậu bớt nói nhảm cho tôi nhờ!” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng phun ra mấy chữ.

Tà Nguyệt khó chịu nhíu mày: “Hoàng Phủ Quân Trường, anh đột nhiên chạy tới nơi này, chính là vì tới răn dạy tôi sao?!”

Chuyện này đương nhiên không có khả năng, anh đâu có nhiều thời gian rảnh rỗi, từ thật xa chạy tới tập đoàn giải trí SE răn dạy Tà Nguyệt chứ?!

Hoàng Phủ Minh trầm mặc một tay cắm vào trong túi tiền, sau một lúc lâu, anh từ trong kẻ răng bài trừ ra mấy chữ: “Cấp, cho tôi đĩa CD số lượng giới hạn của cậu.”

“Ha?? Cái gì? Tôi không nghe lầm chứ?” Đôi mắt phượng xinh đẹp của Tà Nguyệt tức khắc sáng lên: “đường đường Quân Trường Quân khu Bạch Hổ của chúng ta vậy mà chạy từ xa tới tìm tôi là muốn đĩa CD số lượng giới hạn sao?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Vì Cô, Anh Đi Cứu Cô

Editor: Thơ Thơ

“Tê..... vì sao tôi mơ hồ nhớ rõ, người nào đó đã từng nói qua, tuyệt đối sẽ không xem buổi biểu diễn của tôi; tuyệt đối sẽ không chạy tới ủng hộ tôi; còn nói, người sùng bái tôi đều là một đám náo tán, vì sao hôm nay, Hoàng phủ Quân Trường muốn đánh vỡ nguyên tắc của mình chứ?”

“Tôi đã biết, tôi đã biết, quả nhiên anh vẫn là không cách nào ngăn cản sức quyến rũ siêu quần của tôi phải không?”

Tà Nguyệt lại nhai nói lời châm chọc đã là chuyện trong dự kiến của Hoàng Phủ Minh, trước khi anh tiến vào tập đoàn SE cũng đã làm tốt chuẩn bị sẽ bị Tà Nguyệt châm chọc. Tho tho_

Không sai, trước kia anh thật có nói qua, đánh chết anh, anh cũng tuyệt đối sẽ không chạy tới ủng hộ Tà Nguyệt, nhưng vẫn đề.....

Người phụ nữ đáng chết cô tình mê luyện Tà Nguyệt, anh còn có biện pháp nào chứ?!

“Hỏi lại cậu một lần nữa, có hay không?!”

Tà Nguyệt mỉm cười lắc đầu tóc đỏ, một phen buông lỏng cô gái xinh đẹp bên cạnh: “Vậy anh nói cho tôi biết, bây giờ có phải cũng bắt đầu mê tôi hay không?”

Trầm mặc.

Hoàng Phủ Minh liền lạnh lùng như vậy nhìn về mặt đắc ý dào dạt của Tà Nguyệt.

Nhưng giây tiếp theo.....

Anh nhanh chóng móc ra một tấm ảnh chụp từ trong túi áo, phiên nào đưa đến trước mắt Tà Nguyệt.

Hoàng Phủ Quân Trường!!!!

"hà... Vâng, vâng..." trợ lý Tà Nguyệt vội gật đầu đón ý nói hòa. Nhưng anh rất là tò mò, Hoàng Phủ Quân Trường đến cùng là lấy ảnh chụp ra, thế nhưng dọa cho nghệ sĩ Tà Nguyệt khó nhất trong SE thành bộ dáng như vậy?

Chỉ chốc lát sau, tên trợ lý kia luống cuống tay chân tìm đến một bản cd số lượng giới hạn của Tà Nguyệt trình cho Hoàng Phủ Minh. Tho tho_

Mất anh lạnh lùng liếc mắt cái đĩa cd này một cái, ra lệnh: "Thuận tiện ở trên cái đĩa cd ký tên cho tôi!"

"Hà? Còn muốn ký tên sao? Hừ, tôi biết anh quả nhiên vẫn mê..."

Còn không chờ Tà Nguyệt nói hết lời, Hoàng Phủ Minh lại lấy ra tấm hình này một lần nữa.

Tà Nguyệt không nói hai lời, lập tức ngậm miệng lại, nhanh nhẹn ở trên đĩa cd ký tên của mình. Cũng phải người tự mình đưa Hoàng Phủ Minh rời khỏi tập đoàn giải trí SE...

"Nguyệt." chân trước Hoàng Phủ Minh mới vừa đi, cô gái xinh đẹp ngồi ở bên cạnh Tà Nguyệt nghi hoặc ôm lấy cánh tay của anh: "em thật ngạc nhiên, vì sao Hoàng Phủ quân trưởng... Anh ta có ảnh chụp hồi nhỏ của anh vậy?"

Đúng vậy!

Hoàng Phủ Minh dùng tấm hình này để uy hiếp Tà Nguyệt, đúng là ảnh chụp lúc nhỏ của Tà Nguyệt, hơn nữa... Vẫn là ảnh chụp anh mặc quần yếm ngồi trên mặt đất đi tiểu! Thotho_

Sắc mặt Tà Nguyệt trầm xuống, một đôi mắt xéch dần dần dời về phía cô gái bên cạnh: "Không có quan hệ gì với cô, lập tức rút ra ngoài cho tôi!!!"

"Nguyệt..."

"Không muốn lời nói chia tay, nội trong ba giây, lập tức biến mất ở trước mắt tôi!!!"

Không khỏi phân trần, cô gái cầm lấy túi xách bỏ chạy ra khỏi phòng.

"Đáng chết!!! Cái đồ ma quỷ phúc hắc kia!!!" Tà Nguyệt phẫn hận cắn ngón tay.

Nhớ tới một màn vừa mới rồi, anh liền vô cùng tức giận, còn tưởng rằng, hiện tại rốt cục Hoàng Phủ Minh tán thành bản thân, cũng không tưởng...

"Đi?" về mặt của hắn đột nhiên vừa chuyển: "Nếu Hoàng Phủ Minh không phải vì bản thân mình tìm tôi muốn ký tên lên đĩa cd, cái này khẳng định vì người khác muốn. Ha!!! Thật muốn biết, người máu lạnh kia từ trước đến nay nói một không hai là vì ai, chịu cúi đầu chạy đến tìm tôi muốn ký tên lên đĩa cd, thực chờ mong nha..."

*

Binh Đoàn thứ ba.

"Tiểu Tuyết, Tiểu Tuyết, rốt cục tôi tìm được cô rồi." Thotho_

Tuyết Vi đang đi bộ ở sân thể dục gặp Tiết thiếu tướng thở hổn hển chạy về phía mình, không khỏi tò mò nhíu mày: "Tiết thiếu tướng, ngài tìm tôi có chuyện gì sao?"

"Tôn Trung Tương gọi cô đi văn phòng một chuyện!"

"Tôn Trung Tương?"

Sẽ không phải "Mộ thần tiên" tên lưu manh này nhờ Tôn Trung Tương tìm cô chứ?

Tê, bất quá, anh tựa hồ không cần phải luẩn quẩn trong túi lớn như vậy mới đúng.

"Tốt, tôi đã biết, phiền toái ngài, Tiết thiếu tướng."

Không khỏi để Tôn Trung Tương chờ lâu, Tuyết Vi sốt ruột chạy tới phòng làm việc của ông.

"Cốc cốc cốc " Thotho_

"Báo cáo!"

"Tiến vào."

Được đáp ứng, Tuyết Vi đẩy cửa lớn văn phòng trung tướng ra...

Ai biết, đập vào mi mắt của cô đó là...

Bạch Dạ ngồi trên ghế làm việc!!

"Tướng quân bạch Dạ, Tuyết Vi đã đến, tôi đi ra ngoài trước rồi."

"Ừm "

Tôn Trung Tương xoay người, đi ra khỏi văn phòng.

Trong phút chốc, độ ẩm bên trong đọng lại trở nên dị thường. Tuyết Vi liền sững sờ đứng tại chỗ như vậy, mặt không biểu cảm xem Bạch Dạ ở trước mắt, không nói được lời nào.

Trầm mặc một lúc lâu, vẫn là Bạch Dạ mở miệng trước: "tôi có nhiệm vụ muốn giao cho cô."

"Bạch Tướng quân, mời nói." Tuyết Vi gọn gàng linh hoạt hồi phục.

Đối mặt người đàn ông này, cô thật sự không nghĩ biểu lộ quá nhiều biểu cảm, càng thêm không nghĩ nói quá nhiều. Tho tho_

"tôi cần cô lập tức đi quân khu Huyền Vũ một chuyến, theo gián điệp của tôi ẩn núp ở nơi đó thu hoạch một thành phần vũ khí hóa học kiểu mới!"

Mi mắt buông xuống.

Sau khi Tuyết Vi tự hỏi, thản nhiên nói: "Thật có lỗi, bạch Tướng quân, chuyện này không phải chức trách của tôi."

"cô không có lựa chọn nào khác, lấy hồ sơ bối cảnh của cô bây giờ, căn bản không có tư cách ở lại Binh Đoàn thứ ba. Hiện tại, hoặc là cô lựa chọn nhận nhiệm vụ của tôi; hoặc là cô lập tức rời khỏi binh Đoàn thứ ba!!"

*

Bên kia...

Trong văn phòng cao ốc yên tĩnh của Binh Đoàn thứ ba, Hoàng Phủ Minh cầm trong tay một bản cd số lượng giới hạn bước nhanh tới trước.

"Hoàng Phủ quân trưởng."

"Hoàng Phủ quân trưởng." binh lính đi ngang qua vừa thấy anh đến, bước chân ào ào đứng lại kính quân lễ với anh. Tho tho_

Hoàng Phủ Minh nhẹ nhàng băng quơ gật gật đầu với bọn họ, liền đi thẳng đến ký túc xá lầu hai rồi.

Bước chân đứng im ở cửa phòng chữa bệnh.

Anh quét mắt cái đĩa CD cầm trong tay: "cô gái đáng chết, vì cô, tôi mới có thể thấp hèn chạy tới tập đoàn SE tìm tiểu tử thú kia, lúc này, cô cũng nên cảm thấy mỹ mãn chứ?"

Tiếng lẩm bầm lầu bầu ni non hạ xuống, Hoàng Phủ Minh mới vừa đẩy cửa phòng chữa bệnh ra...

"Minh, minh!!" Cách đó không xa, Mộ Thần Hiên sốt ruột chạy tới.

Lúc anh đến gần nhìn lên, mới chú ý tới..."Hả? Hôm nay mặc quân trang của mình đi lại rồi hả? Thế nào? Rốt cục tính toán hiện ra chân thân sao? (Thôi) Im lặng, không nói. Mặc như vậy, quả nhiên cậu vẫn kìm nén không được đứng không? Sợ tôi đoạt vợ của cậu sao?"

Xem Mộ Thần Hiên thể hiện dáng vẻ đắc ý, Hoàng Phủ Minh thật không biết nên nói cái gì cho tốt, bằng hữu chung quanh anh trừ bỏ Bạch Dạ ra, vì sao không có một người bình thường chứ?!!

"hày!! Này, trong tay cậu... Cái gì trong tay đó??" tầm mắt Mộ Thần Hiên tập trung ở trên tay hoàng Phủ Minh. Hắn cấp tốc đoạt đi cái đĩa CD này nhìn lên: "Mẹ kiếp, bản cd số lượng giới hạn của Tà Nguyệt, hơn nữa... Hơn nữa... Còn ký tên?? Tặng cho tôi đi, Minh!"

"Không được!" Hoàng Phủ Minh quyết đoán theo trong tay Mộ Thần Hiên đoạt cái đĩa CD này trở về.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Ba Người Đàn Ông Một Đài Diễn

Editor: Thơ Thơ

"Tôi cầu cậu, cầu cậu, Minh, niệm tình chúng ta làm bạn nhiều năm như vậy; cậu liền tặng cái đĩa CD này cho tôi đi, tôi bảo đảm về sau vì cậu làm trâu làm ngựa, ngoan ngoãn lưu ở trong binh đoàn, quân binh của tôi. Cho tôi đi, cậu liền tặng cho tôi đi, cầu cậu..... Cầu xin cậu....."

Mộ Thần Hiền cầu xin một cái, chỉ thiếu dập đầu quỳ xuống.

Nhưng Hoàng Phủ Minh từ đầu đến cuối đều thờ ơ, không có bất luận đáp lại gì.

“Mẹ kiếp, cậu có phải anh em hay không? Tôi đã cầu xin cậu như vậy? Vậy mà cậu không quan tâm tôi sao? Cậu quả thực chính là đồ vô nhân tính! Tôi quyết định tuyệt giao với cậu, về sau chúng ta không bao giờ là bạn nữa!!” Quảng xuống câu nói tàn nhẫn này, Mộ Thần Hiền quay đầu liền giận dữ rời khỏi.

Nhưng giây tiếp theo.....

“anh thấy Tuyết Vi ở đâu không?” Thotho_

Vừa nghe lời này, Mộ Thần Hiền giống như là quên mất hết thảy ‘ân oán’, bước nhanh về tới trước mặt hoàng Phủ Minh: “Đáng chết, thiếu chút nữa quên mất chính sự. Tôi cứ thể tìm cậu, chính là muốn nói chuyện này với cậu. Vừa rồi, tôi thu được tin tức, Bạch Dạ phái Tuyết Vi đi quân khu Huyền Vũ chấp hành nhiệm vụ!”

“Cái gì?!” Trong phút chốc, sắc mặt Hoàng Phủ Minh trở nên vô cùng âm trầm: “Bây giờ bạch Dạ ở đâu?!”

“Tôi cũng không biết..... Ở kia!!!” Mộ Thần Hiền nôn nóng chỉ ra ngoài cửa sổ, cửa ra đại bản doanh binh đoàn thứ ba.

Chỉ thấy, một chiếc xe Hummer treo biển số quân khu thứ nhất chậm rãi chạy đi ra cửa.

Hoàng Phủ Minh không có bất luận do dự gì, mang theo Mộ Thần Hiền liền chạy đi ra cửa.....

“Hoàng, Hoàng Phủ Quân Trường?” Cấp tốc chạy xe quân đội, tài xế này vừa thấy Hoàng Phủ Minh đến đứng ở bên đường xua tay với bọn họ liền lập tức đâm phanh lại. “Bạch tướng quân, Hoàng Phủ Quân Trường tựa hồ có cái gì phân phó.”

Ngồi ở phía sau mất Bạch Dạ nhìn ngoài cửa sổ xe, lạnh lùng đi xuống xe. “Hoàng Phủ Quân Trường.”

Tuy nói, ở quân khu Bạch Hổ, quyền lợi giữa hai người Hoàng Phủ minh và bạch Dạ chẳng phân biệt trên dưới. Nhưng quân hàm, Vĩnh Viễn là Quân Trường lớn hơn tướng quân. Thotho_

Dáng người Bạch Dạ đứng thẳng kính chào Hoàng Phủ Minh theo nghi thức quân đội. Mặt Hoàng Phủ Minh không biểu tình quét mắt các bộ hạ của Bạch Dạ: “Tôi tìm Bạch tướng quân của các người có chuyện tư mật, trước tiên các người đều lui đi.”

“vâng, Hoàng Phủ Quân Trường.” Một tiểu đội chỉnh tề tự thôi lui đến một bên.

Lúc này Hoàng Phủ Minh đã mở miệng: “Dạ, tôi nghe nói anh mới vừa phái một nữ binh đi Quân khu Huyền Vũ chấp hành nhiệm vụ sao?”

Bạch Dạ nhiều ít đã đoán được ý đồ lần này của Hoàng Phủ Minh.

Tầm mắt lạnh lẽo dần dần nhìn về phía Mộ Thần Hiền.....

Mộ Thần Hiền sợ tới mức không khỏi đánh một cái rùng mình, khẩn trương tránh ở phía sau hoàng Phủ Minh.

“đứng.”

“Dạ, anh không có khả năng không biết Tuyết Vi chỉ học ở trường quân đội Hoàng Bộ trong hai năm, tri thức chân chính ứng chiến còn không có học được, sao cô ta có thể chấp hành nhiệm vụ loại A?!”

Ở trong quân khu Bạch Hổ, nhiệm vụ lấy trình độ nguy hiểm phân chia năm cấp bậc. Thotho_

Phân biệt là loại S, loại A, loại B, loại C, loại D, năm loại nhiệm vụ. Bạch Dạ giao cho Tuyết Vi nhiệm vụ cơ bản thuộc về nhiệm vụ nguy hiểm trình độ cực cao.

“Đây cũng không có biện pháp. Tôi thu được tình báo, gián điệp ẩn núp ở Quân khu Huyền Vũ vô cùng có khả năng đã làm phản; mà Tuyết Vi là gương mặt mới, hơn nữa khả năng cô ta vượt qua người thường, có thể phân biệt đối với thành phần thuốc, năng lực giả, cho nên, nhiệm vụ này trừ cô ta ra không còn có thể là ai khác!”

“Nguy biện! Tôi cũng không tin, bên trong Quân khu Bạch Hổ trừ bỏ Tuyết Vi, liền không có người nào có thể đảm nhận nhiệm vụ này?? Dạ, con đường từ quân khu Bạch Hổ đến Quân khu Huyền Vũ có bao nhiêu nguy hiểm, anh so với tôi rõ ràng hơn. Tuyết Vi chính là học sinh trước kia của anh, sao anh có thể nhẫn tâm kêu cô ta đi chịu chết?!! Há?!!”

Hoàng Phủ Minh tức giận gầm nhẹ.

Anh thật sự không thể tin được, lấy kinh nghiệm chỉ huy phong phú của Bạch Dạ sẽ phái một người phụ nữ tay trái gà không chặt đi Quân khu Huyền Vũ!?

“Minh, tôi nhớ rõ cậu đã từng nói qua, quân nhân vào Quân khu Bạch Hổ, liền có nghĩa vụ đi chấp hành đủ loại nhiệm vụ, cho dù đối mặt nguy hiểm, cũng cần thiết phục tùng mệnh lệnh thượng cấp. Bây giờ, nhiệm vụ này vẫn luôn là tôi chỉ huy, như vậy tôi phái Tuyết Vi đi chấp hành, lại có cái gì không thể đâu? Phong cách cậu làm việc không phải từ trước đến nay đều là như thế sao?!”

“Đúng vậy, tôi là như thế này. Nhưng cơ bản nhất, anh cũng nên phân rõ người nào nên đi chấp hành nhiệm vụ dạng gì chứ?!”

“Tôi cảm thấy Tuyết Vi vô cùng thích hợp chấp hành nhiệm vụ này!!”

“Nhưng vì sao tôi cảm thấy Tuyết Vi căn bản là không thích hợp chấp hành nhiệm vụ này?!” Thotho_

Hai người tranh cãi giọng nói một lớp sóng lẫn một lớp sóng, Mộ Thần Hiên tránh ở một bên nghe chính là cái kia. .... Cảm xúc mênh mông.

Đã không biết là hai người này tranh cãi bao nhiêu lần. Cơ hồ giữa bọn họ mỗi lần tranh cãi đều là tia lửa văng khắp nơi, miễn bàn cỡ nào giàu có ‘cơ tình’.

Đang lúc Mộ Thần Hiên một vẻ mờ ám, chiến tranh giữa hai người kia lại đột nhiên bỏ dở.

Mặt Bạch Dạ không biểu tình nhìn Hoàng Phủ Quân Trường ở trước mắt, biểu tình trên khuôn mặt tuần tú dần dần biến mất: “Hoàng Phủ Quân Trường, tôi cảm thấy bây giờ cậu cần thiết sửa sang lại thái độ của cậu đối mặt với công việc!!”

“Bạch tướng quân, thái độ công việc của tôi như thế nào, còn không tới phiên anh tới chỉ điểm!!”

“Đúng không? Vậy xin hỏi, Hoàng Phủ Quân Trường, Tuyết Vi, một học sinh chỉ học hai năm ở trường quân đội Hoàng Bộ, vì sao tiến vào binh đoàn thứ ba?!”

“hả. ....” rõ ràng Mộ Thần Hiên đã nhận ra không khí bắt đầu khởi động ở giữa hai người kia càng thêm không thích hợp. Bất luận bọn họ trước kia vì sao tranh cãi, vĩnh viễn sẽ không hô thẳng quân hàm đối phương, nhưng bây giờ. ....

“Dạ, Minh, hai người các người đều bình tĩnh một. ....”

“Hỏi lại, Hoàng Phủ Quân Trường!” Bạch Dạ trực tiếp làm lơ Mộ Thần Hiên ở bên khuyên can. “Gần đây Thần Hiên nhiều lần lập kỳ công, đầu tiên là phá hủy căn cứ gián điệp của quân địch; sau lại tra ra gián điệp ẩn núp ở binh đoàn thứ ba, chẳng lẽ này đó không phải là cậu dùng thân phận của anh ta làm sao?” Thotho_

“A, Bạch tướng quân, gần đây anh thật ra rất nhàn, binh đoàn thứ nhất còn có sự tình xử lý chưa xong, đôi mắt của anh đều thấy được chuyển của binh đoàn thứ ba sao?!”

Hoàng Phủ Minh không thuận theo không buông tha trả lời Bạch Dạ.

Mộ Thần Hiên ở bên đều phải dậm chân, anh thật sợ hai người này trong chớp lát sẽ vung tay đánh nhau, nếu là truyền ra ngoài, Quân Trường Quân khu Bạch Hổ cùng tướng quân năm sao binh đoàn thứ nhất ầu đã, rất mất mặt chứ?!!

“Được rồi, hai người các người đều ít nói một. ....”

“Này còn cần tôi dùng đôi mắt đi xem sao? Nghĩ cũng biết, lấy năng lực thần Hiên, anh ta sẽ có bản lĩnh làm ra sự tình kinh thiên động địa như vậy sao?!”

“hả. ....” Mộ Thần Hiên đang khuyên can vừa nghe Bạch Dạ nói lời này, mày lập tức nhíu lại: “Dạ, cậu có ý tứ gì?!! Năng lực tôi làm sao? Từ khi bắt đầu tiến vào Quân khu Bạch Hổ, tôi cũng lập được không ít công lao chứ? Tôi nói cho cậu, cậu có thể khinh thường tôi, Nhưng mà, cậu không thể vũ nhục tôi! Tôi cũng có tồn nghiêm.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Bước Vào Hành Trình Nguy Hiểm

Editor: Thơ Thơ

Vốn là hai người cãi nhau, lập tức biến thành ba người tranh cãi.

Đều nói ba người phụ nữ thành một sân khấu; bây giờ tới ba người đàn ông, cũng thành một vở tuồng.

Tầm mắt Bạch Dạ lạnh lẽo nhanh chóng nhìn về phía Mộ Thần Hiên.

Anh sợ tới mức nhanh chóng trốn ở phía sau Hoàng Phủ Minh: “Minh, cậu phải làm chủ giúp tôi! Dạ vậy mà nói tôi như vậy!!!”

“A, từ trước đến giờ, vô luận xảy ra chuyện gì, anh chỉ biết ỷ vào Minh, chẳng lẽ chính anh liền không hoàn thành một chuyện gì sao?!”

“Tôi nào có?!”

“anh không có sao?!”

“Đủ rồi!!” Sau khi Hoàng Phủ Minh trầm mặc thật lâu cất ngang tranh luận giữa hai người: “Hai người các người cứ tiếp tục âm ỉ, tôi đi trước!!” Ném xuống những lời này, anh cũng không quay đầu lại rồi khỏi.

Nhưng Mộ Thần Hiến càng nghĩ càng thấy không thích hợp, chiến tranh này hình như là Hoàng Phủ Minh gây ra, vì sao kết quả là..... Liền biến thành chiến tranh giữa anh và Bạch Dạ rồi chứ?!! Thotho_

*

Ngự thành.

Một tòa thành trì bốn phía là vùng duyên hải, tài nguyên quốc thổ và diện tích đất cơ bản chẳng phân biệt trên dưới với hoàng thành. Chỗ biên giới hai tòa thành trì duy nhất chính là ‘đường sắt hoàng ngự’ được xây cất từ vài thập niên trước.

Mà phụ trách thủ vệ cũng như chương quản toàn bộ Ngự thành đúng là Quân khu Huyền Vũ, cùng Quân khu Bạch Hổ cũng xưng là một trong tứ đại quân khu!!

“Tiểu thư, đây là phòng của cô, mời.” Trong một khách sạn nhỏ giản dị cũ nát, ông chủ khách sạn dẫn Tuyết Vi đi tới phòng đơn lầu hai.

Vừa tiến vào, bên trong liền xông vào mũi một mùi mốc, phòng nhỏ chỉ có thể chứa một cái giường đơn và một cái tủ đầu giường mà thôi.

“Tiểu thư, có vừa lòng phòng không?”

“Ừm, làm phiền ông.”

Đội ông chủ khách sạn đóng cửa phòng, Tuyết Vi cũng bất chấp cái giường đầy bụi bặm, ngã đầu liền nằm lên.

Sau khi ngồi xe lửa 8 tiếng đồng hồ, cô mệt đến nỗi xương cốt đều rã rời.

Nếu ngồi phi cơ mà nói, kỳ thật cũng chính là hành trình hai tiếng đồng hồ; nhưng không có biện pháp, gần đây, thủ tục phiền toái; thứ hai, thân phận cô là quân nhân, một khi ngồi phi cơ nhất định sẽ bị người của Quân khu Huyền Vũ đặc biệt chú ý, cũng không có biện pháp chấp hành nhiệm vụ, Thotho_ cho nên chỉ có thể ngồi xe lửa, loại phương tiện giao thông tốn công này.

Đối diện, nhìn trần nhà cũ nát, trí nhớ Tuyết Vi dần dần trở về 8 giờ trước.....

‘ cô không có lựa chọn nào khác, lấy bối cảnh hồ sơ bây giờ của cô căn bản không có tư cách ở lại binh đoàn thứ ba. Bây giờ, hoặc là cô lựa chọn tiếp nhận nhiệm vụ của tôi; hoặc là cô lập tức rời khỏi binh đoàn thứ ba!! ’

‘ tôi tiếp nhận nhiệm vụ. ’

‘ đây là sơ đồ lộ tuyến, trình tự giao dịch, cùng với hạng mục công việc khác yêu cầu chú ý, toàn bộ đặt ở trong văn kiện. Sau khi xem qua, trực tiếp tiêu hủy, cô liền có thể chuẩn bị lên đường. ’

‘ vâng, Bạch Dạ tướng quân. ’

Không có bất luận lời dư thừa vô nghĩa gì, Tuyết Vi lấy văn kiện liền ngồi lên xe lửa đi Ngự thành.

Trạm thứ nhất liền lựa chọn nghỉ chân trong khách sạn nhỏ vùng ngoại thành của Ngự thành, ngày mai tiếp tục chấp hành nhiệm vụ.

Ký ức dần dần kéo về.....

Tuyết Vi trước sau không cách nào quên, giọng điệu cùng với biểu tình khi Bạch Dạ cưỡng bách cô chấp hành nhiệm vụ. Thotho_

Bình tĩnh.....

Bình tĩnh.....

Bình tĩnh, bất kể là vẻ mặt hay là khẩu khí của anh, giống như là trình bày một sự tình cực kỳ đơn giản.

“Thật buồn cười.” Tuyết Vi bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Cô thật không rõ, vì sao Bạch Dạ làm được khẩu khí như vậy, nói như vậy .....

‘ cô không có lựa chọn nào khác, lấy bối cảnh hồ sơ bây giờ của cô căn bản không có tư cách ở lại binh đoàn thứ ba. ’

Đúng, lấy tư liệu cô bị trường quân đội Hoàng Bộ cho thôi học tới xem, đời này của cô đều không có tư cách vào quân khu.

Cùng Bạch Dạ gặp nhau, cô cho rằng lấy phong cách Bạch Dạ làm việc sẽ lập tức đuổi cô ra khỏi binh đoàn, nhưng anh cũng không có làm như vậy.

Một khắc kia, ít nhất là trong mắt Tuyết Vi thoáng có chút cảm kích người đàn ông cũng không mềm yếu.

Chỉ vì.....

‘ huấn luyện viên Bạch, tôi thật sự nghĩ, muốn làm một người quân nhân, cho nên, tôi nhất định sẽ học tập ở trong trường quân đội Hoàng Bộ, tranh thủ sau khi tốt nghiệp, dù bị phân phối đến binh đoàn thứ nhất, không, binh đoàn thứ hai cũng có thể. Cho dù mệt, vất vả, tôi cũng không sợ! ’

Đây là cô mộng tưởng.....

Cô suốt đời mộng tưởng

Bạch Dạ biết, vẫn luôn biết.

Lại gặp nhau, cô cho rằng người đàn ông này là vì hoàn lại năm đó thiếu nợ, cho nên mở một mắt nhắm một mắt buông tha cô, lại không nghĩ.....

“A. Bạch Dạ, vì sao tôi bị thôi học, chẳng lẽ anh quên mất sao? Sao anh lại có thể đường hoàng như vậy, dùng lời thề son sắt năm đó anh thân thủ gieo tội nghiệt tới uy hiếp tôi sao?!! Nếu không phải do anh, tôi sẽ bị thôi học sao?! Nếu không phải do anh, tôi sẽ..... Có kết cục hôm nay sao?”

Che hai trông mắt bị thương chậm rãi nhắm lại, Tuyết Vi thật sự không muốn hồi tưởng từng màn hai năm trước. Nhưng vừa thấy đến Bạch Dạ, hết thảy hai năm trước, sẽ ngăn không được nảy lên trong lòng, thật vất vả mới khép kín vết sẹo, cứ như vậy, một lần lại một lần bị vô tình xé rách .....

“Tuyết Vi, xin lỗi, bây giờ cô chính thức bị trường quân đội Hoàng Bộ khai trừ rồi.”

Trong phòng hiệu trưởng, sau khi thiếu nữ nghe đến tin dữ này, bị sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, trắng bệch: ‘ không cần, cầu xin ngài, hiệu trưởng, mơ ước của tôi chính là làm một quân nhân, cầu xin ngài, không cần khai trừ tôi, được không? Cho tôi một lần cơ hội đi, cầu xin ngài. ’ Thotho_

Tùy ý thiếu nữ cầu xin như thế nào, hiệu trưởng nghiêm trang trước sau đều thờ ơ.

Thật sự bất đắc dĩ, anh thờ dài sâu xa: ‘ Tuyết Vi, nói thật cho cô biết đi, cô đắc tội người không nên đắc tội, tôi không dám lưu cô lại, cũng không thể lưu cô lại!! ’

‘ hiệu trưởng, người tôi đắc tội rốt cuộc có thân phận gì?!! ’

‘ cô cũng đừng hỏi, cô vẫn nên rời khỏi trường học của chúng tôi đi. ’

‘ không..... Hiệu trưởng..... Không!!! ’

“Không!!!” Một tiếng gầm nhẹ, Tuyết Vi mở hai trông mắt ngơ ngác nhìn trần nhà.

Một hồi lâu giậm bớt, lúc này cô mới từ trong ác mộng trở về, hoảng sợ lau mồ hôi lạnh trên cái trán. “Hoá ra..... Chỉ là giấc mộng .....”

Nhưng, tuy nói là mộng, cũng là chân thật.

Chuyện này đã qua hai năm, nhưng cho tới nay mới thôi, cô vẫn như cũ không biết chính mình đắc tội đại nhân vật kia rốt cuộc có bối cảnh thế nào .....

“Ai?!!” Đột nhiên, ánh mắt dừng ở vị trí cửa.

Trong bóng đêm, rõ ràng Tuyết Vi nhìn thấy một bóng đen đứng sừng sững ở cửa.

Nhanh chóng mở đèn đầu giường, vừa thấy..... “Ông chủ?”

“Ai nha, cô gái, dọa cô rồi hả? Thật sự ngưng ngưng. Tôi nghe được tiếng cô la, liền chạy nhanh tới. Xảy ra chuyện gì sao?” Ông chủ cười bi ối, chậm rãi tới gần Tuyết Vi.

Thân mình cô cuộn tròn nhích lại gần vị trí đầu giường, tay nhỏ chậm rãi duỗi về phía gối đầu: “Ha ha, ông chủ, đa tạ ngài quan tâm. Nhưng..... cửa phòng tôi đã khóa, ngài không gõ cửa liền trực tiếp mở cửa vào được sao?!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 87: Lúc Mấu Chốt Nghĩ Cách Cứu Viện

Editor: Thơ Thơ

“Chắc, cô xem, không phải tôi quá sốt ruột sao? Liên dùng chìa khóa dự phòng vào được.”

“à..... Như vậy.” Tuyết Vi bất động thanh sắc gật gật đầu. “Tôi chỉ gặp ác mộng mà thôi, bây giờ đã không có việc gì, ông chủ, ngài, có thể rời khỏi.”

“Thật sự không có việc gì sao?” Ông chủ nhìn như không hề có ý rời khỏi, ngược lại ngồi ở vị trí cuối giường: “cô xem, một cô gái đi ra ngoài gặp nhiều nguy hiểm, nơi này là khu vực loạn nhất của Ngự thành chúng tôi, không bằng, nói tôi lưu lại bồi cô đi.”

A.....

Lưu lại bồi cô sao? Chẳng phải cô càng nguy hiểm sao?!

Mi mắt rù xuống, Tuyết Vi neho lại đôi mắt lạnh, đột nhiên rút từ gói đầu ra chủy thủ giấu kín trước kia, chống ở yết hầu ông chủ kia: “Ông chủ, lúc này, ông cảm thấy một cô gái như tôi đi ra ngoài, còn nguy hiểm sao?!”

“cô gái này, vì sao không biết tốt xấu như vậy? Tôi sợ cô có nguy hiểm, mới hào tâm bồi cô, vậy mà đối với tôi thế này? Kia, cô đừng trách tôi không khách khí!” Nói xong, sắc mặt ông chủ bi ối trầm xuống, nhanh chóng bắt được cổ tay Tuyết Vi đang nắm chủy thủ, một tay kia móc ra một cây súng lục chỉ ở ốt cô.

Trợn bộ động tác xuống dưới, vậy mà Tuyết Vi hoàn toàn không lực hoàn thủ.

Buồn cười nhất chính là, cô biết rõ ông chủ này không phải người tốt, cũng làm ra chống đỡ tương ứng, chờ tới lúc thật rồi, cô vẫn chỉ có thể mặc người làm thịt!

Loại cảm giác này, quả thực không xong, cô tình nguyện mình là một người thuần túy ngu ngốc, ít nhất, sẽ không cảm thấy chính mình giống phé vật! Thotho_

“Tiểu bảo bối, ngoan, cời quần áo.”

Tuyết Vi vẫn không nhúc nhích trừng mắt ông chủ kia về mặt tươi cười đáng khinh.

“Hừ, quả thực là không thức thời, xem ra..... tôi phải mạnh bạo!” Ông chủ phẫn hận giơ tay lên, một bàn tay liền đánh vào mặt Tuyết Vi.

‘ lạch cạch ’ chủy thủ trong tay rơi xuống mặt đất.

Còn không đợi phản ứng lại đây.

Ông chủ mập mạp liền đề ở trên người cô: “A, cô dám mạng theo vũ khí lên đường, tôi cho rằng cô có chút tài năng, cảm tình, cô cũng không có một chút công phu, vậy mà còn dám lang bạt tới chỗ này? Không phải cô chờ bị đưa tới cửa sao?”

Đúng vậy.

Ở Ngự thành, trong thành thị an toàn, mà xe lửa đường bộ lại ở vùng ngoại ô ngự thành. Nơi này, quả thực chính là ổ ổ phỉ, nơi chốn ẩn núp nguy cơ, làm người khó lòng phòng bị.

“Ông chủ, không bằng như vậy đi.” Tuyết Vi neho lại đôi mắt lạnh, cười lạnh nhạt: “ông ra tới cũng là cầu tài, chỉ cần ông thả tôi ra, tôi có thể cho ông một khoản tiền lớn, thế nào?”

“Hừ? Cho tôi tiền sao? Cô gái, nói thật cho cô biết, lúc cô tiến vào, tôi liền lục soát qua túi xách của cô, bên trong có mấy ngàn đồng tiền mà thôi. Cô bớt làm bộ cho tôi, loại mặt hàng cực phẩm giống cô, vì sao tôi sẽ để cô trốn thoát từ trong tay của tôi chứ?!” Ông chủ cười cười bi ối, một cái tay mập nhẹ nhàng xẹt qua Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi. Thotho_

“Không!!” Cô chán ghét vịn vẹo đầu, trấn định cảm xúc lập tức sụp đổ. “Đừng chạm vào tôi!!”

“Đã đến lúc này, cô còn dám ghét bỏ tôi sao? Nha đầu thú! bây giờ không phải do cô, tới, trước để tôi nếm hương vị cái miệng nhỏ của cô.”

Mất thấy, môi ông chủ áp về phía mình, Tuyết Vi đột nhiên đưa ra một bàn tay, đẩy đầu ông chủ trở về: “Cứu mạng!!! Cứu mạng!!!”

“Ừm, giọng thật êm tai, tiểu bảo bối, kêu lớn tiếng chút, kêu lớn tiếng chút, chờ tôi thoải mái rồi, huynh đệ bên ngoài của tôi lập tức lại đây tiếp tục thỏa

mãn cô.” Ông chủ cơ khát nuốt nước miếng, gấp không chờ nổi xé quần áo Tuyết Vi.

Tim, chỉ một thoáng nhấc tới cổ họng.

Nếu là ở trong thành, có lẽ cô còn có thể chờ mong có ai tới cứu mình; tại đây ở ổ thổ phỉ này, chỉ sợ cô có kêu, không biết lại sẽ trêu chọc tới nhiều ít thổ phỉ.

Răng trắng tinh dùng sức cắn môi dưới.

‘xoạt, xoạt.....’ tiếng quần áo bị xé rách quanh quần ở bên tai. Thotho_

“Oa, tiểu bảo bối, đáng người cô quả thực còn tốt hơn so với tôi tưởng tượng, làn da này, thật sự là trơn bóng không lưu dấu tay.” Ông chủ ngưng thân nhìn Tuyết Vi lóa lờ bên ngoài thân mình, vừa muốn cúi đầu hôn môi.....

Tuyết Vi hít đủ một hơi, vung tay lên liền cho ông chủ một bạt tai.

“Mẹ nó? Dám đánh tôi sao?!! Quả thực là rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!!” ‘bốp, bốp’ về mặt ông chủ đánh hai cái tát vào trên mặt Tuyết Vi.

Một trận choáng váng đầu nặng mắt hoa đánh úp lại.

Nổi gót tới.....

“Dừng tay!!”

Quần lót, bị ông chủ túm xuống dưới, Tuyết Vi cũng bất chấp gương mặt đau đớn, khuôn mặt nhò vì sợ hãi trở nên không hề có huyết sắc, trong con ngươi cũng phản chiếu nhè nhẹ tơ máu.

“Nha đầu thú, vốn dĩ hôm nay lão tử muốn làm cho cô cũng thoải mái, đây chính là cô tự tìm. Bây giờ tôi đã không còn kiên nhẫn lãng phí thời gian với cô.” Nói xong, ông chủ mạnh mẽ tách hai chân Tuyết Vi ra.

Cự vật xấu xí miêu tả sinh động.

Con ngươi cô nháy mắt mở lớn vô số lần.....

“Không..... Không.....”

Giọng sợ hãi xẹt qua căn phòng nhỏ tán ra mùi mốc, trong một khắc Tuyết Vi tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, bóng dáng Bạch Dạ dần dần hiện lên ở trong óc cô.....

Người đàn ông kia vĩnh viễn sẽ không biểu lộ tình cảm; Thotho_

Người đàn ông kia thời khắc đều tản ra khí lạnh;

Người đàn ông kia sẽ không bày ra ôn nhu đối với bất luận kẻ nào;

Người đàn ông kia đã từng làm cô vô cùng sùng bái, lại làm cô phí hoài bản thân mình.....

Tôi hận anh!!

Bạch Dạ!!!

Tôi, hận, anh!!

Tôi hận anh!!

Hận anh!!

Nước mắt, xẹt qua khóe mắt.

Nắm tay Tuyết Vi nắm chặt chậm rãi giãn ra, cô từ bỏ hết thấy chống cự, giống như là một con sơn dương đợi làm thịt, nằm xoài trên giường không hề động đậy.....

“A, lúc này mới đúng chứ.” Ông chủ thấy vậy, vừa lòng cười cười, vừa muốn động thân mà vào..... Thotho_

Ai ngờ, giây tiếp theo.....

“A!!!” Một tiếng kêu rên thống khổ phát ra, biểu tình mặt ông chủ tức khắc trở nên vô cùng vận vận.

Nổi gót tới, một lực mạnh mẽ túm ông từ cuối giường xuống tới mặt đất. Một khắc kia thân thể ông chủ cồng kềnh va chạm ở trên vách tường, mới nhìn đến.....

Phòng trong, không biết khi nào mà có thêm một người vậy!!?

“anh, anh là ai?!” Ông chủ hoảng sợ nhìn người đàn ông trước mắt mặc một thân áo choàng màu đen.

Không để ý đến ông chủ nghi vấn, người đàn ông cởi áo choàng ra, nhanh nhẹn trùm ở trên thân mình Tuyết Vi: “Đừng sợ, có tôi ở đây.”

Đừng sợ, có tôi ở đây.....

Khi mấy chữ đơn giản mà lại mang theo vài phần nhu tình rót vào trong tai Tuyết Vi, giống như hoàng tử trong truyện cổ tích hôn tỉnh công chúa đang ngủ say, dần dần đánh thức Tuyết Vi đã lâm vào tuyệt cảnh.

Mở hai tròng mắt.....

Thân ảnh phản chiếu ở trong con ngườ của cô không phải người khác, đúng là..... Hoàng Phủ Minh!!

Cái miệng nhỏ khẽ nhếch, muốn nói cái gì đó, lời nói lại cứng rắn mắc kẹt ở giữa yết hầu. Cô chỉ có thể mạnh mẽ bài trừ một khuôn mặt tươi cười, người đàn ông này kéo cô từ trong vực sâu về hiện thực

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Tặng Cái Này Cho Tôi, Được Không?

Hoàng Phủ Minh trầm mặc không nói khẽ vuốt khuôn mặt nhỏ lạnh lẽo của Tuyết Vi.

Nhưng giây tiếp theo.....

Tầm mắt sắc bén nhanh chóng nhìn về phía sau ông chủ.

Khi nhìn đến ánh mắt Hoàng Phủ Minh giống như đến từ địa ngục, ông chủ bị dọa đến không khỏi hít hà một hơi: “Này, người phụ nữ này anh có thể, có thể mang đi, nhưng, nhưng nếu anh, anh dám thương tổn tôi, bên ngoài, huynh đệ bên ngoài của tôi sẽ không bỏ qua cho anh!!!”

“huynh đệ bên ngoài sao?” Hoàng Phủ Minh kiêu ngạo nheo đôi mắt lại, chậm rãi tới gần ông chủ: “bên ngoài của ông, có huynh đệ sao?”

“anh, anh có ý tứ gì?”

Còn không đợi ông chủ phản ứng lại đây, Hoàng Phủ Minh nâng chân lên, một chân liên đạp ở bên ngoài mệnh căn hỏa lộ của ông.

“A!!!!” Đau đớn làm ngũ quan ông chủ tức khắc vận vẹo thành một đoàn.

“Tuyết Vi, che lỗ tai của cô lại.”

Nghe được mệnh lệnh của Hoàng Phủ Minh, Tuyết Vi nghi hoặc ngăn chặn lỗ tai.....

“anh, anh, anh muốn làm gì???” Ông chủ thống khổ che mệnh căn lại, mặt không hề có huyết sắc nhìn Hoàng Phủ Minh chậm rãi, chậm rãi từ túi tiền móc ra một..... súng lục quân dụng.

Tùy theo.....

“Không!!! Cầu xin anh, tha.....”

‘đoàng.....’ một tiếng súng vang, xẹt qua bầu trời đêm u tĩnh này.

Người đàn ông đã từng khinh nhờn qua Tuyết Vi, ngay cả lời nói xin tha còn chưa nói xong, cứ như vậy vĩnh viễn ngã xuống bên trong vũng máu, cũng không thể động một chút.....

lời của editor: chiều rồi coi tiếp, để cho bọn chôm truyện chôm trước cho đã đi.

“Cho tôi!!” Người đàn ông lạnh lùng nói hai tiếng, cho người ta một loại cảm giác không dung thứ chống lại mệnh lệnh.....

Nhưng vấn đề.....

Cho tôi??

Anh ta nghĩ muốn cái gì?? Vẫn là lần đầu tiên Tuyết Vi nhìn thấy có người đến gần dùng loại lời không thể hiểu được mở đầu.

“Tiên sinh, tôi nghĩ..... có phải anh nhận sai người hay không?!”

Đôi mắt người đàn ông khí tràng cường đại, hơi thở trên người Tuyết Vi thể nhưng không hề bị anh bao phủ.

Hoàng Phủ Minh nheo đôi mắt lại, không có bất luận cái gì dư thừa vô nghĩa, nhanh chóng duỗi tay về phía phân báo cáo Tuyết Vi ôm ở trước ngực kia.....

Mục đích của anh..... Là phân báo cáo chữa trị này sao?! Sẽ không..... Anh ta là người của Tuyết Phi Nhi phải tới chứ?

A, tin tức của Tuyết Phi Nhi thật đúng là linh hoạt!

Đang nghĩ ngợi tới, Tuyết Vi nhanh nhẹn giấu báo cáo ở phía sau mình.

Nhưng ai biết, Hoàng Phủ Minh vươn tay trực tiếp ấn ở trên..... Ngực cô!!

Thời gian giống như yên lặng.

Đột nhiên Tuyết Vi mở to hai mắt nhìn, cúi đầu nhìn nhìn bàn tay toấn ở trên ngực mình kia, ngẩng đầu lại nhìn nhìn người đàn ông trước mắt.....

Nhưng Hoàng Phủ Minh giống như là chuyện gì cũng chưa phát sinh, tự nhiên thu hồi tay, mắt cười lạnh nhìn bàn tay mình: “Xin lỗi, tôi cho rằng..... cô là nam giả nữ!”

‘ nam giả nữ .....’

‘ nam giả nữ .....’

Lời người đàn ông nói lần lượt vang vọng ở bên tai Tuyết Vi, cô hiện tại thực sự có loại xúc động muốn giết người đàn ông này.

Anh có ý tứ gì?

A??? Có ý tứ gì?!!

Ấm chỉ ngực cô bằng phẳng đúng không?!!

Chiếm tiện nghi của người khác, còn châm chọc ngực người khác bằng phẳng, đồ chó đẻ này, thật tm phúc hắc!! Vương bát đản!!

“anh!” Tuyết Vi vừa lúc muốn thoả mạ người đàn ông này.

Chỉ thấy, cặp con ngươi sắc bén của Hoàng Phủ Minh trầm xuống.....

Giây tiếp theo.....

‘ thịch thịch thịch.....’ một tiếng súng xẹt qua.

“Chạy!” Hoàng Phủ Minh kéo tay Tuyết Vi, bước nhanh về phía sau bệnh viện chạy lên.....

Tình huống này như

thế nào?

Tuyết Vi đã ngón ngang trong gió rồi.

Còn không phải là một phân báo cáo sao, Tuyết Phi Nhi không cần ra tay như vậy đi? Trước phải người tới,

neu khong than, con xuat dong quan doi am sat sao!!

Đồng thời chạy cực nhanh, Tuyết Vi không thể không đem phân báo cáo kia giấu ở bên trong áo mình .....

Thotho_ddlqd

Chỉ chốc lát sau, Hoàng Phỉ Minh mang theo Tuyết Vi đến một chỗ hậu viện bệnh viện vứt trong phòng.

Cô thở hổn hển, còn không đợi khẩu khí này ổn định .....

Chỉ nghe, Hoàng Phỉ Minh nặng nề nói: “Người phụ nữ, cô không giao đồ vật ra đây, tôi liền đẩy cô ra, kêu những người bên ngoài đó giết cô!!!”

Đáng chết!!!

Tuyết Vi thật sự không thể nhìn được nữa, sắc mặt trầm xuống, trừng mắt giận người đàn ông trước mắt: “Tiên sinh, rốt cuộc anh muốn cái gì?!”

Còn giả bộ sao? Kỹ thuật diễn của nữ gián điệp này thật ra thật không tệ! Hoàng Phỉ Minh nheo lại đôi mắt lãnh, một tay đè Tuyết Vi ở trên vách tường lạnh băng .....

Một bàn tay to chặt chẽ ấn hai tay nhỏ của cô.

Tuyết Vi không có một tia sợ hãi, liền nhìn thẳng con người sắc bén của người đàn ông đối diện .....

Khuôn mặt tuấn tú của Hoàng Phỉ Minh chậm rãi tới gần cô.

Ngừng thở, không thể nhút nhát! Nếu khí thế bị thua, cô liền hoàn toàn thua trận!!

Mà khi khuôn mặt đàn tú của người đàn ông càng tới gần cô, thậm chí cô cảm giác được hô hấp ấm áp của người đàn ông kia phả ở trên mặt mình, cùng với mùi nước hoa Cologne trên người anh.

Xong rồi.....

Chịu không được rồi!

Tuyệt Vĩ nhắm mắt lại, khăn trắng quay đầu đi.

Giây tiếp theo...

“Cho tôi!!” Người đàn ông lạnh lùng nói hai tiếng, cho người ta một loại cảm giác không dung thứ chống lại mệnh lệnh .....

Nhưng vẫn đề.....

Cho tôi??

Anh ta nghĩ muốn cái gì?? Vẫn là lần đầu tiên Tuyệt Vĩ nhìn thấy có người đến gần dùng loại lời không thể hiểu được mở đầu.

“Tiên sinh, tôi nghĩ..... có phải anh nhận sai người hay không?!”

Đôi mắt người đàn ông khí tràng cường đại, hơi thở trên

người Tuyết Vi thế nhưng không hề bị anh bao phủ.

Hoàng Phi Minh nheo đôi mắt lại, không có bất luận cái gì dư thừa vô nghĩa, nhanh chóng duỗi tay về phía phân báo cáo Tuyết Vi ôm ở trước ngực kia .....

Mục đích của anh... Là phân báo cáo chữa trị này sao?! Sẽ không... Anh ta là người của Tuyết Phi Nhi phải tới chứ?

A, tin tức của Tuyết Phi Nhi thật đúng là linh hoạt!

Đang nghĩ ngợi tới, Tuyết Vi nhanh nhẹn giấu báo cáo ở phía sau mình.

Nhưng ai biết, Hoàng Phi Minh vươn tay trực tiếp ấn ở trên ..... Ngực cô!!

Thời gian giống như yên lặng.

Đột nhiên Tuyết Vi mở to hai mắt nhìn, cúi đầu nhìn nhìn bàn tay to ấn ở trên ngực mình kia, ngẩng đầu lại nhìn nhìn người đàn ông trước mắt .....

Nhưng Hoàng Phi Minh giống như là chuyện gì cũng chưa phát sinh, tự nhiên thu hồi tay, mắt cười lạnh nhìn bàn tay mình: “Xin lỗi, tôi cho rằng..... cô là nam giả nữ!” Tho tho _ddlqd

‘nam giả nữ.....’

‘nam giả nữ.....’

Lời người đàn ông nói lần lượt vang vọng ở bên tai
Tuyết Vi, cô hiện tại thực sự có loại xúc động muốn giết
người đàn ông này.

Anh có ý tứ gì?

A??? Có ý tứ gì?!!

Ấm chỉ ngực cô bằng phẳng đúng không?!!

Chiếm tiện nghi của người khác, còn châm chọc ngực
người khác bằng phẳng, đồ chó đẻ này, thật tm phúc hắc!!
Vương bát đàn!!!

“anh!” Tuyết Vi vừa lúc muốn thoá mạ người đàn ông
này.

Chỉ thấy, cặp con người sắc bén của Hoàng Phỉ Minh
trầm xuống.....

Giây tiếp theo.....

‘thích thích thích.....’ một tiếng súng xẹt qua.

“Chạy!” Hoàng Phỉ Minh kéo tay Tuyết Vi, bước
nhanh về phía sau bệnh viện chạy lên.....

Tình huống này như thế nào?

Tuyết Vi đã ngón ngang trong gió rồi.

Còn không phải là một phần báo cáo sao, Tuyết Phỉ
Nhi không cần ra tay như vậy đi? Trước phái người tới,

nêu không thành, còn xuất động quân đội ám sát sao!!

Đồng thời chạy cực nhanh, Tuyết Vi không thể không đem phân bào cáo kia giấu ở bên trong áo mình .....

Thotho_ddlqd

Chỉ chốc lát sau, Hoàng Phỉ Minh mang theo Tuyết Vi đến một chỗ hậu viện bệnh viện vút trong phòng.

Cô thở hắt hắt, còn không đợi khẩu khí này ổn định .....

Chỉ nghe, Hoàng Phỉ Minh nặng nề nói: “Người phụ nữ, cô không giao đồ vật ra đây, tôi liền đẩy cô ra, kêu những người bên ngoài đi giết cô!!!”

Đáng chết!!

Tuyết Vi thật sự không thể nhìn được nữa, sắc mặt trầm xuống, trừng mắt giận người đàn ông trước mắt: “Tiên sinh, rốt cuộc anh muốn cái gì?!”

Còn giả bộ sao? Kỹ thuật diễn của nữ gián điệp này thật ra thật không tệ! Hoàng Phỉ Minh nheo lại đôi mắt lạnh, một tay đè Tuyết Vi ở trên vách tường lạnh băng .....

Một bàn tay to chặt chẽ ấn hai tay nhỏ của cô.

Tuyết Vi không có một tia sợ hãi, liền nhìn thẳng con người sắc bén của người đàn ông đối diện .....

Khuôn mặt tuấn tú của Hoàng Phỉ Minh chậm rãi tới gần cô.

Ngừng thở, không thể nhút nhát! Nếu khí thế bị thua, cô liền hoàn toàn thua trận!!

Mà khi khuôn mặt tràn trề của người đàn ông càng tới gần cô, thậm chí cô cảm giác được hô hấp ấm áp của người đàn ông kia phả ở trên mặt mình, cùng với mùi nước hoa Cologne trên người anh.

Xong rồi.....

Chịu không được rồi!

Tuyệt Vi nhắm mắt lại, khăn trương quay đầu đi.

Giây tiếp theo.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Tôi Muốn Ngủ Cùng Cậu Một Phòng

Tựa hồ là bị ông chủ tuần tú này soi mói, Tuyệt Vi khăn trương rũ đầu xuống.

Ngắm lại, hơn nửa đêm, cô mặc bên trong một áo choàng, bên ngoài lại một bộ áo lông, thật sợ ông chủ này coi cô trở thành nữ biến thái!!

“Tuyệt Vi??”

Vừa nghe đến ông chủ kia rõ ràng kêu ra tên của mình, Tuyệt Vi nghi hoặc đánh giá mặt anh: “anh, anh là??”

“cô thật là Tuyệt Vi sao?!” Người đàn ông kích động vén quây chần lên, bước nhanh xông ra ngoài: “Là tôi nè, bạn học thời tiểu học, Cảnh Bác Hạo!!!”

“Bác Hạo?? Cậu thật là Cảnh Bác Hạo sao??”

Người đàn ông kêu Cảnh Bác Hạo đã từng thân thiết với Tuyệt Vi, hai người ngồi cùng bàn ba năm, nhiều ít cũng coi như là nửa bạn tốt.

Hai bạn học cũ gặp mặt, vô cùng thân thiết, vô cùng vui vẻ.

Nếu không phải hiện nay Tuyệt Vi mặc y phục không thích hợp nói chuyện lâu, đoán chừng hai người bọn họ nói cho tới buổi sáng ngày mai.

“Bác Hạo, cảm ơn quần áo của cậu. Hôm nay quá muộn, chúng ta không hàn huyên nữa, cậu cho tôi thuê hai gian phòng đi.” Tuyệt Vi thay xong quần áo, mỉm cười tới trước quây.

“thuê hai gian phòng sao?” Cảnh Bác Hạo thần bí túm cô tới một bên: “soái ca kia không phải bạn trai của cô sao?” Một đôi mắt long lanh ngăm Hoàng Phủ Minh đứng ở cách đó không xa.

“Ha ha, Bác Hạo, anh ta là thủ trưởng của tôi.”

“hà? Cô và thủ trưởng của cô hơn nửa đêm chạy ra tìm khách sạn sao? Nói các người không có việc gì, ai tin chứ?!”

“Chắc, anh ta thật là thủ trưởng của tôi!!”

“Thật sự sao??”

“Ừm.....”

Mắt Cảnh Bác Hạo nửa tin nửa ngờ ngắm Hoàng Phủ Minh, đôi mắt hơi hơi chuyển động, anh bắt đầu đi bêu môi: “Xin lỗi, Tuyết Vi, khách sạn của tôi bây giờ chỉ còn lại có một gian phòng.”

“Chỉ có một gian phòng sao?” Này nhưng vì sao? Không thể kêu cô cùng ‘ Mộ Thần Hiên ’ ở cùng một cái phòng đi? Tuyết Vi khó khăn nhú mày.

“Xảy ra chuyện gì?” Thấy vậy, Hoàng Phủ Minh đã chậm rãi đi tới.

“Bác Hạo

nói, khách sạn của anh ta bây giờ chỉ có một gian phòng, không bằng chúng ta.....”

“Bất quá, tôi có thể nhường phòng của tôi cho các người ở.” Cảnh Bác Hạo cắt ngang Tuyết Vi nói.

“Thật sự sao? Vậy thật cảm ơn cậu, Bác Hạo.”

“Ai, Tuyết Vi, dù sao chúng ta cũng là đồng học cũ, cô nói cảm ơn với tôi không phải quá khách khí sao? Nhưng mà, trong chốc lát nữa tôi cũng đến nghỉ ngơi.” Nói đến đây, Cảnh Bác Hạo mỉm cười chen tới bên cạnh Hoàng Phủ Minh: “Soái ca, hẳn là anh không ngại cùng tôi nghỉ một gian phòng chứ?”

“Không.....”

Còn không đợi Hoàng Phủ Minh nói cho hết lời, Tuyết Vi khẩn trương nói: “Tôi nghĩ, quyết định..... Đêm nay tôi và Bác Hạo nghỉ một phòng. Ông chú, ngài liền tự mình nghỉ một phòng đi.” Nơi này dù sao cũng là địa bàn của Quân khu Huyền Vũ, tự nhiên cô không thể xưng hô thẳng với Hoàng Phủ Minh.

Nhưng.....

“cô muốn cùng anh ta ngồi một phòng sao?!!” Hoàng Phi Minh thật hoài nghi chính mình có phải nghe lầm cái gì hay không.

“Đúng vậy. Tôi và Bác Hạo là bạn học thời tiểu học, đã không gặp thật nhiều năm, khẳng định có rất nhiều lời muốn nói.”

“Cho dù nói chuyện phiếm, bạn ngày chẳng phải cũng có thể tán gẫu sao? Một hai phải buổi tối cùng phòng tán gẫu?!” Thotho_ddlqd

“có vấn đề gì hả? Tôi và Bác Hạo chính là quan hệ bạn bè thuần khiết.” Tuyết Vi hơi mỉm cười, một phen liền vất qua cánh tay Cảnh Bác Hạo: “Đúng không? Đúng không? Bác Hạo.”

“Tuyết Vi, cô vẫn nên nghe lời trưởng của cô nói đi, tuy rằng quan hệ hai ta thời tiểu học là không tồi, nhưng rất cuộc này giờ hai ta đều 20 tuổi, một nam một nữ đơn độc ở chung một phòng, ảnh hưởng nhiều không tốt.”

“Ai nha, Bác Hạo, cậu cũng đừng nghĩ nhiều như vậy, mấy năm gần đây tôi đã xảy ra thật nhiều chuyện, tới, đến phòng tôi nói cho cậu nghe.” Nói xong, Tuyết Vi liền cứng rắn tóm Cảnh Bác Hạo kéo vào trong phòng, đóng cửa phòng lại.

Hoàng Phi Minh đứng ở ngoài cửa phòng, cái mũi đều sắp bị tức chết, anh thật không rõ, một người đàn ông đều hiểu được đạo lý ảnh hưởng không tốt. vì sao Tuyết Vi

thân là một người phụ nữ liền không thèm để ý như vậy?!!!

Phòng trong.

Trên một cái giường đôi, Tuyết Vi kiều chân bắt chéo mặt vô biểu tình nhìn Cảnh Bác Hạo ngồi ở trên sofa.

Không khí ở trong phòng vô cùng quỷ dị.

Hai người liền như vậy nhìn chăm chú lẫn nhau.

Thật lâu sau qua đi..... Thothon_ddlqd

Cảnh Bác Hạo đã mở miệng đầu tiên: “Tuyết Vi, rốt cuộc cô muốn thế nào?!”

“Là tôi nên hỏi cậu muốn thế nào đi?!”

“Tôi muốn thế nào cô còn không rõ ràng lắm sao?”

“chính là bởi vì tôi rõ ràng, cho nên.....” Mắt phượng nheo lại: “Tôi tuyệt đối không cho phép cậu làm như vậy!!”

‘tạch’ lập tức, sắc mặt Cảnh Bác Hạo âm trầm từ vị trí đứng lên: “cô đáng chết nhiều lần, đồ vật cô không ‘ăn’, còn không cho tôi ‘ăn’ sao? Vì sao cô bá đạo như vậy!!!!” Nói xong, anh như một sói đói chụp môi liền nhào tới Tuyết Vi.

“cậu ít nói nhảm, muốn đánh nhau sao?!!” Tuyết Vi không chút nào yếu thế xoay người đè Cảnh Bác Hạo ở

dưới thân: “Tuy rằng tôi là thú phé sài, chính là đánh cậu!! Vẫn dư sức.”

“cô thật cho rằng tôi còn như lúc tiểu học sao?!!” Cảnh Bác Hạo xoay người lại một lần nữa đè ép Tuyết Vi trở về.

“A, đi qua nhiều năm như vậy, kỳ thật sức lực cậu cũng không nhiều thêm sao?” Quay lại một cái, lần thứ hai Tuyết Vi đè anh ta ở dưới thân.

Hai người cứ như vậy phân cao thấp, không ai nhường ai.

Đúng lúc này...

‘rầm’ một tiếng, cửa phòng đóng chặt lại người từ bên ngoài một chân đá văng.

Hai nam nữ chồng lên nhau ở trên giường theo bản năng nhìn về phía cửa ..... Tho tho _ddlqd

“Đây là..... quan hệ bạn bè thuần khiết theo như lời cô nói sao?!” Sắc mặt Hoàng Phủ Minh âm trầm đôi tay vây quanh trước người, bắt đầu khởi động ánh sáng ở mắt là đáng sợ như vậy.

Trong lòng Tuyết Vi căng thẳng, nhanh chóng từ trên người Cảnh Bác Hạo bò xuống dưới: “giữa chúng tôi thật là quan hệ bạn bè thuần khiết, anh nghe tôi giải thích.....”

Hà.....

Không đúng, cô làm gì muốn giải thích với anh? Giữa bọn họ lại không có quan hệ gì.

Hoàng Phi Minh nheo lại đôi mắt lạnh, tiến lên một bước, khom người, nhặt lên một cái đồ vật rơi trên mặt đất.
“A..... Cũng thật đủ thuần khiết!!!”

‘lộp’

Đồ vật vô tình ném ở trên người Tuyết Vi.

Cô gục đầu xuống, liếc mắt đồ vật kia trên mặt đất một cái..... “mẹ nó, Bác Hạo, cậu cũng thật quá đáng, ngay cả bao cũng chuẩn bị tốt?!!”

“Tuyết Vi, cô còn không biết xấu hổ nói tôi sao? Tôi có quá đáng như cô không? Vào phòng, không nói hai lời liền..... Liền hạ quyết tử.....” Cảnh Bác Hạo iuy khuất tùm tạt áo mình bị kéo ra. Thotho_ddlqd

Lừa giận Hoàng Phi Minh tức khắc này lên tới đỉnh đầu, ánh mắt sắc bén như muốn giết chết người trừng mắt Tuyết Vi.

Cô không ngừng lắc lắc đầu, tỏ vẻ chính mình bị oan uổng.

***, Cảnh Bác Hạo cái đồ đáng chết này!! ***, vậy mà hại cô??

“Tôi buồn ngủ quá, rút cuộc các người ai cùng tôi ngủ một phòng?”

“.....”

Tôi cùng cậu ngủ một phòng! Hoàng Phủ Minh quyết đoán cấp ra đáp án.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: ‘ Bắt Gian ’ Trên Giường

Giờ khắc này.....

Tuyết Vi nhìn thấy rõ ràng ở khóe miệng Cảnh Bắc Hạo một nụ cười thắng lợi phiêu đảng: “Không thể, anh không thể cùng anh ta.....”

‘ rắc, rắc ’ Hoàng Phủ Minh nắm chặt nắm tay rung động.

Thấy vậy, Tuyết Vi cũng không dám tiếp tục nói tiếp. Mắt chỉ có thể trông mong nhìn Hoàng Phủ Minh mang theo Cảnh Bắc Hạo cùng nhau đi ra khỏi phòng.....

“Mộ Thần Hiên ngu ngốc, anh sẽ hối hận, anh nhất định sẽ hối hận!!!”

Ở thời khắc cửa phòng đóng lại, Hoàng Phủ Minh lạnh lùng liếc cô một cái: “Tôi chỉ biết là, vừa mới rồi kêu cô cùng cậu ta ở cùng một phòng, tôi mới thật sự hối hận!”

“hả.....”

Cửa phòng đóng lại, Tuyết Vi ngây ngốc sững sờ tại chỗ.

‘ tôi chỉ biết là, vừa mới rồi kêu cô cùng cậu ta ở cùng một phòng, tôi mới thật sự hối hận..... ’

Anh nói lời này là có ý tứ gì?

Cái gì kêu anh mới thật sự hối hận??

Thôi, mặc kệ nó.

Anh quả thực là bị bệnh tâm thần, vừa tiến vào liền phát hỏa, cô cũng không biết vì sao anh phát hỏa!!!

Lúc rạng sáng

Tuyết Vi dần dần tiến vào trong mộng đẹp.

Trong mộng lung, một tiếng ‘ rầm ’ vang lớn. Cô giật mình một cái từ trên giường ngồi dậy: “Cái tiếng gì?? Xong rồi!! Quả nhiên vẫn là xảy ra chuyện!!

đội bọn họ chép cho đã rồi đọc tiếp nhé. hình như bọn họ đã được cảnh báo rồi sáng giờ không thấy chép. biết ngại rồi sao, người làm văn hóa cứ chôm cho thoải mái nhé.

Hoàng Phủ Minh chậm rãi quay đầu lại giống như chưa xảy ra chuyện gì, chỉ là..... Cặp mắt kia lóe lên sự lạnh lẽo đến cùng cực.....

“hả.....” Tuyết Vi hút một ngụm khí lạnh, tầm mắt chậm rãi dời về phía bộ vị kia ..... của người đàn ông..... Cô xấu hổ khẽ nhếch cái miệng nhỏ, không nói một lời.

“Người phụ nữ, lúc này..... Chúng ta huề nhau rồi nhé?” Khom lưng, nhàn nhã nhặt khăn tắm trên mặt đất quăng lên trên người, mặt không có chút cảm xúc nào.

‘ huề nhau..... ’

‘ huề nhau..... ’

Ba chữ cuối cùng trong lời người đàn ông kia không ngừng quanh quẩn ở bên tai Tuyết Vi. Huề nhau trong lời nói của anh, là chỉ..... Anh ở trong nước đùa giỡn cô; bây giờ cô cũng xem hết thân thể anh, xem như..... Huề nhau sao?

Như vậy? Thật sự xem như vậy? Huề nhau???

Sao cô cảm thấy chính mình giống như càng thêm chịu thiệt chứ?

“hà!!!” Lúc Tuyết Vi lấy lại

thinh thần, Hoàng Phỉ Minh đã chạy tới chỗ cửa.

“Anh.....”

“Đúng rồi, vì cảm tạ cô ‘cứu’ tôi, bây giờ, tôi cũng cho cô một ân tình.” Hoàng Phỉ Minh chậm rãi cắt ngang lời Tuyết Vi nói. “Vừa rồi tôi nghe được trong chốc lát nữa cô đi làm xét nghiệm thân thể, nhưng, Nhà họ Hoàng Phỉ kiểm tra sức khoẻ vô cùng khắc nghiệt, cho dù đã phẫu thuật vá màng trình cũng có thể bị kiểm tra ra!” Thốt ra lời nói lạnh lùng đó, anh kéo cửa ra rồi đi cũng không hề quay đầu lại.

“Nhà họ Hoàng Phỉ xét nghiệm thân thể vô cùng khắc nghiệt sao?” Mắt nhìn bóng dáng người đàn ông rời đi, cảm xúc kích động của Tuyết Vi lạnh xuống trong nháy mắt: “Người đàn ông này rốt cuộc là người nào? Vì sao lại biết được việc Nhà họ Hoàng Phỉ sẽ kiểm tra sức khoẻ?”

Từ lúc bắt đầu gặp người đàn ông này ở đây Tuyết Vi liền có chút tò mò, rốt cuộc tòa Thiên Trì này chỉ cho phép quan lớn của Quân khu Bạch Hổ cùng với người của Nhà họ Hoàng Phỉ sử dụng, vậy mà anh có thể tùy ý ra vào nơi này, cũng đã chứng minh.....

Người đàn ông này nếu không phải Người của Nhà họ Hoàng Phỉ, chính là Quan lớn của Quân khu Bạch Hổ sao!!?

“Kỳ quái.....” Thân thể xoay chuyển, Tuyết Vi đưa

vào vách tường suốt nước nóng, mày sít chặt: “nếu anh là Người của Nhà họ Hoàng Phi, đừng như không lý do gì nhắc nhở cô những việc này đi?” Tho tho _ddlqd

Tuy rằng người làm chữa trị vá màng trinh cũng không phải cô, nhưng người đàn ông này cũng không biết, bây giờ anh ‘hào ý’ nhắc nhở là xuất phát từ mục đích gì? Chẳng lẽ..... Anh và Hoàng Phi Minh có thù oán sao?!

‘kéo kẹt.....’

Đang nghĩ ngợi tới, phía sau đẩy cửa ra lần thứ hai.

Đu quang của Tuyết Vi chợt lóe, nhìn về phía cửa theo bản năng.....

“Ai nha, Nhà họ Hoàng Phi này cũng thật là, nước Thiên Trì tốt như vậy sao lại có thể tùy tiện gọi người tới sử dụng đây?” Tuyết Phi Nhi không chút để ý đi đến.

“Đúng vậy, tiểu thư.” Tiểu Hề đi theo phía sau cô ta phụ họa.

“chắc, chắc, chắc” về mặt Tuyết Phi Nhi tiếc hận đi đến bên cạnh suối nước nóng, dùng tay vọc nước suối, nhẹ nhàng ngửi ngửi: “ừa..... Một mùi khai!!!”

“Phụt.” Tiểu Hề nhấp miệng cười trộm.

Tuyết Vi vẫn luôn trầm mặc khinh thường hừ lạnh một tiếng, xoay mặt nhìn về phía hai chủ tớ kẻ xướng người họa lên bờ kia: “Đương nhiên khai, bởi vì.....

Tôi vừa mới không cẩn thận ở trong ao ..... tiểu tiện.”

Nói xong, mặt cô mang vẻ tươi cười đi đến bên bờ.

Sắc mặt Tuyết Phi Nhi lập tức trầm xuống: “này, con nhỏ hạ tiện, mày nói chính là sự thật, hay là giả?!!”

Thotho_ddlqd

“Đa hả, Chị hai tự mình đi xuống ném thử, chẳng phải sẽ biết em nói chính là thật..... hay là giả!”

“mày!!!” Thấy tình thế, Tuyết Phi Nhi giờ lên tay liền đánh qua mặt cô.

Hai tròng mắt Tuyết Vi lạnh lùng, vầng vàng bắt được tay Tuyết Phi Nhi.

“con nhỏ hạ tiện, buông tay! Chẳng lẽ mày còn muốn phản kích thật sao? Cẩn thận, người mẹ hạ tiện của mày phải chịu thế mày!!”

Khi nghe tới ngôn ngữ Tuyết Phi Nhi vũ nhục mẹ, sự lạnh lẽo ở trong mắt Tuyết Vi thoáng chốc trở nên vô cùng sắc bén, nắm tay nhỏ cũng hơi hơi phát run.

Bình tĩnh.....

Tuyết Vi..... Bình tĩnh!!

Nắm tay run rẩy chậm rãi giãn ra, Tuyết Vi câu môi cười, nói: “Chị, em nào dám đánh chị?” Chậm rãi buông lỏng tay bắt lấy tay Tuyết Phi Nhi ra.

“Dù, mày biết chính mình nặng mấy cân mấy lượng liền

tốt, vẫn là câu nói kia, chỉ cần mày ngốc ở Tuyết gia một ngày, phải thành thật quỳ gối dưới chân tao!!!”

Đúng vậy.....

Ở Tuyết gia, chính là thiên hạ của Tuyết Phi Nhi và mẹ lớn. Cô và mẹ còn một ngày chưa rời khỏi Tuyết gia là một ngày sẽ bị mẹ con kia tận tình chà đạp.

Cho nên, cô kỳ thác hết tất cả hy vọng ở trên người Diệp Triết Hạo, ai ngờ.....

A.

Trong tâm cười lạnh lùng. Tuyết Vi rũ xuống mi mắt, chậm rãi nói: “Chị hai, một lát sẽ kiểm tra sức khoẻ, chị..... Không sợ sao?” Tho tho_ddlgd

“Tuyết Vi, lúc này mày hỏi tao vấn đề này, là muốn uy hiếp tao sao?!! Tao nói cho mày biết, nếu mày dám nói nhảm thêm, làm cho tao bị từ hôn, tao nhất định lôi kéo mẹ mày chôn cùng!!!”

“Chị hai, chị hiểu lầm, em đã nói, em thực hy vọng có thể có chị làm bạn ở Nhà họ Hoàng Phi, sở dĩ em sẽ hỏi chị vấn đề này, là bởi vì..... em vừa mới nhận được tin tức, nghe nói..... Nhà họ Hoàng Phi kiểm tra sức khoẻ vô cùng khắc nghiệt, ngay cả chỗ màng * trinh * chữa trị qua đều có thể kiểm tra ra tới.” Dứt lời.

Thân thể Tuyết Phi Nhi cứng lại rồi, khuôn hoàng mở to hai mắt nhìn.

“A, em đi trước nhé Chị hai.” Cô hơi hơi mỉm cười, chậm rãi đi vào trong nhà gõ đổi quần áo mới .....

“Tiểu thư! Tiểu thư!”

“Ninh Ninh, em tới khi nào?” Tuyết Vi vừa đổi quần áo, vừa tò mò hỏi.

Ninh Ninh trầm mặc không nói đứng ở nơi đó, sắc mặt rất là khó coi.

“Ninh Ninh, em làm sao vậy?”

“Tiểu..... Tiểu thư, em vừa mới nghe được cô cùng nhị tiểu thư đối thoại, cô!!! Cô làm gì nói cho nhị tiểu thư biết việc Nhà họ Hoàng Phủ kiểm tra sức khỏe!?!?”

Bạn đang đọc truyện Nữ Vương Mommy Giá Lâm được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Anh Ta Hôn Tôi, Tôi Liên Giúp Cô

Hoàng Phủ Minh biểu tình dần dần trở nên nghiêm túc xuống dưới: “Kỳ thật tôi chính là..... mai tiếp tục nha, phiên bản dành cho bọn trộm là đây.”

“Không phải tôi an bài.” Hoàng Phủ Minh tự nhiên phủ nhận chuyện này.

“hả, hoá ra không phải. Nói thật, người đàn ông kia thật ra rất không tồi.”

Đang khởi động xe, Hoàng Phủ Minh ngoài ý muốn nhìn mắt Tuyết Vi: “Không tồi??”

“Đúng vậy, lúc chúng tôi chơi trò chơi, anh ta biểu hiện cực kỳ thân thiện, lúc chúng tôi tan cuộc, anh ta lại chu đáo đuổi những người đàn ông đó đi. Anh không cảm thấy bây giờ loại người đàn ông không háo sắc như vậy rất hiếm có sao?”

A..... Ha hả.....

Hiếm có?

Hoàng Phủ Minh cười hai tiếng nhạt nhẽo, anh muốn nói thêm cho Tuyết Vi, nếu Mộ Thần Hiên không biết cô là ai, đoán chừng bây giờ cô đã mang thai đứa nhỏ rồi!!

“Thôi, loại Hoa Hồ Điệp giống anh sẽ không hiểu được.” Nói xong, Tuyết Vi thất đại an toàn: “Lái xe đi.”

Về mặt Hoàng Phủ Minh chỉ phải bắt đắc dĩ khởi động xe, không nghĩ tới, kết quả là anh thành Hoa Hồ Điệp, Mộ Thần Hiên thành người đàn ông đứng đần, ải!!

Cấp tốc chạy xe một đường về Nhà họ Tuyết.

Bên trong xe vẫn luôn duy trì trầm mặc.

Tuyết Vi không khỏi có chút tò mò, Mộ tướng quân sẽ không hỏi cô một chút..... “anh không hiểu kỳ tôi hoàn thành nhiệm vụ thế nào sao?”

“VẬY cô nói một chút đi.”

A, bộ dáng người này luôn bày ra nắm chắc thắng lợi, dường như chuyện gì cũng đã biết.

Nhưng cũng không cách nào phủ nhận, chẳng qua ở trên người cô trang bị máy nghe lén, vậy mà anh đoán được cô giả say rượu lên vào nhà Phương Tiểu Nhã, cũng có thể chuẩn xác không có lầm chọn thời gian hiện thân, thật sự là ghê gớm.

“Phương Tiểu Nhã thật là gián điệp quân địch.”

“Mục đích.”

“mục đích của cô ta là.....” Ánh mắt chậm rãi nhìn về con đường phía trước, cô nhàn nhạt nói: “thành phần thuốc giải yw. Bây giờ Phương Tiểu Nhã đã ăn trộn hai phần trong ba thành phần thuốc giải.”

“làm sao mà cô biết được?!” Hoàng Phủ Minh không thể tưởng tượng nhìn về phía Tuyết Vi.

“Cô ta lợi dụng mật mã Morse đem thành phần thuốc giải dấu

ở trên một tờ giấy trắng, tôi thấy được.”

“Không phải! Tôi hỏi cô, vì sao sau khi cô xem đến thành phần thuốc giải kia, sẽ xác định nó là loại thuốc yw!?”

“Bởi vì, loại thuốc kia ..... Là tôi cùng..... Tôi cùng người khác cùng nhau nghiên cứu chế tạo ra.” Lúc Tuyết Vi trả lời vấn đề này có chút ấp a ấp úng.

Giây tiếp theo!!

‘két’ một tiếng.

Hoàng Phủ Minh đột nhiên dậm phanh lại.

Yw loại thuốc này vô sắc, vô vị, cường lực thuốc mê cũng bị xếp vào ‘vũ khí’ cần thiết chuẩn bị cho quân đội Quân khu Bạch Hổ. Lần trước, lúc Tuyết Vi chinh Hoàng Phủ Minh, liền hạ loại thuốc yw này ở trong cái ly của anh.

Khi đó, anh liền tò mò, cô ở nơi nào làm ra loại này thuốc. Lại không nghĩ.....

Cổ trong trí nhớ Hoàng Phỉ Minh, loại thuốc yv này là tướng quân Bạch Dạ đương nhiệm binh đoàn thứ nhất khi nhậm chức huấn luyện viên trưởng quân đội Hoàng Bộ cùng một vị học sinh cùng nhau nghiên cứu chế tạo ra tới.

Chẳng lẽ...??

“này, anh làm gì đột nhiên dấm xuống .....”

“huấn luyện viên của cô ở trường quân đội Hoàng Bộ là Bạch Dạ sao?!” Hoàng Phỉ Minh cắt đứt lời cô nói, lạnh giọng dò hỏi.

‘lộp lộp’ lập tức, chỉ một thoáng khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi liền nổi lên trắng .....

‘huấn luyện viên Bạch, tên của anh vì sao gọi là Bạch Dạ?’

‘vì sao?’

‘bạch là trắng, dạ là đêm; hai từ này ghép vào cùng nhau, anh không cảm thấy thực mâu thuẫn sao? Vậy rồi cuộc anh là trắng? Hay là đen đây?’

‘a, tiểu nha đầu này!’

Bạch Dạ.....

Đã bao lâu chưa từng nghe qua cái tên quen thuộc mà lại xa lạ này?

Dại khái có hơn hai năm đi?

Thời gian, nhóang lên thật đúng là mau, đã 2 năm.....

Nhưng vì cái gì.....

Rõ ràng đã trôi qua lâu như vậy, nghe đến cái tên độc đáo này làm người vĩnh viễn khó quên. Lòng cô .....

Vẫn là đau?

Ngay cả đã quên cảm giác vì sao rơi lệ, cũng dần dần xuất hiện ra tới?

Hoàng Phi Minh không khỏi nhận thấy được khác thường, Tuyết Vi hít hít chua xót trong xoang mũi, xoay mặt qua một bên, ra vẻ nhẹ nhàng nói: “Đúng đúng đúng, tôi nhớ ra rồi, huấn luyện viên của tôi ở trường quân đội Hoàng Bộ chính là người này!”

Bạch Dạ -----

Tướng quân đương nhiệm binh đoàn thứ nhất Quân khu Bạch Hổ, địa vị cơ hồ song song với với Hoàng Phi Minh.

Hai người này một người phụ trách sự vụ bên trong Quân khu Bạch Hổ; một người phụ trách sự vụ bên ngoài Quân khu Bạch Hổ.

Bọn họ vẫn luôn được bên ngoài gọi là hai nhà quân sự trẻ tuổi của Quân khu Bạch Hổ, quân sự kỳ tài. Tuổi tác giữa hai người cách nhau bốn tuổi.

Có thể nói, ở trong Quân khu Bạch Hổ, người duy nhất có thể làm Hoàng Phù Minh tin phục chính là người này!

Anh liền biết huấn luyện viên của Tuyết Vi nhất định là nhân vật lợi hại, lại không nghĩ sẽ là tướng quân mặt lạnh Bạch Dạ dạy ra học sinh!!?

Theo lý thuyết, năng lực cùng với tên Bạch Dạ đều là loại hình làm người xem qua khó quên, vì sao lần trước khi anh dò hỏi Huấn luyện viên của Tuyết Vi, cô cố tình nói..... Không nhớ rõ chứ?

Chỉ chốc lát sau, xe đến cửa lớn Nhà họ Tuyết.

“Hôm nay cô vất vả rồi.” Hoàng Phù Minh thân sĩ kéo ra một bên cửa xe cho Tuyết Vi.

“này, Mộ tướng quân, giao dịch của hai ta thì sao?”

“Ngày mai chờ tin tức tôi!”

“ok, cúi chào.” Nói xong, Tuyết Vi bước nhanh vào trong biệt thự Nhà họ Tuyết.

Mắt nhìn bóng dáng cô khoan thai rời khỏi, Hoàng Phù Minh âm thầm cười nói: “Thật muốn biết, ngày mai sau khi cô nhìn thấy tôi, sẽ là cái biểu tình gì!!” Xoay người, tiến vào bên trong xe, xe dần dần nhanh chóng rời khỏi đại trạch Nhà họ Tuyết.

Đúng lúc này.....

“Tiểu thư! Tiểu thư, mau xem, mau xem.....” Cách đó không xa, Tiểu Hề vội vàng kéo kéo Tuyết Phi Nhi bên cạnh uống có chút hơi say.

“Làm, làm gì Tiểu Hề?”

“em mới vừa nhìn đến có người đàn ông đưa Tuyết Vi về nhà.”

“Người đàn ông sao??!” Tuyết Phi Nhi vừa nghe lời này, lập tức lên tinh thần, mắt nhìn Tuyết Vi tiến vào biệt thự, lại nhìn chiếc xe dần dần rời xa .....

Con người nhắm ngay tiêu cự.....

“kh30000?”

Bh, suy nghĩ tên chính là viết tắt Quân khu Bạch Hổ, đến nỗi số 30000 kia ..... “biển số xe của tướng quân binh đoàn thứ ba Quân khu Bạch Hổ sao?!”

“Không thể nào..... Tiểu thư, Tuyết Vi vậy mà cùng Mộ tướng quân binh đoàn thứ ba thông đồng sao???”

Vừa nghe lời này, Tuyết Phi Nhi cũng bất chấp hình tượng thực nữ, vội vàng chạy vào Nhà họ Tuyết, gõ cửa phòng mẹ .....

“Phi Nhi? Đã mấy giờ rồi, con không thành thật ở Nhà họ Hoàng Phi, chạy về nhà mẹ để làm gì?”

“Mẹ, đừng nói nữa, nghiệm thân cũng đã nghiệm qua,

chính là Hoàng Phủ Quân Trường vẫn luôn không muốn cùng con thấy mặt, cho nên.....”

Cho nên, Tuyết Phi Nhi liền chạy ra ngoài theo bạn đi chơi, vẫn luôn chơi hết buổi tối, lúc này trở về Nhà họ Hoàng Phủ khẳng định không thích hợp. “Trước không nói chuyện này, mẹ, con có việc gấp muốn nói với mẹ.”

“Chuyện gì?”

Nói xong, Tuyết Phi Nhi thần bí đẩy Dịch Mạn Li vào trong phòng ngủ. “Mẹ, mẹ biết không, con mới vừa nhìn thấy Tuyết Vi ngồi xe Mộ tướng quân binh đoàn thứ ba về nhà!!”

Bạn đang đọc truyện Nữ Vương Mommy Giá Lâm được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 92: Người Phụ Nữ Ngu Ngốc

“Sao có thể?? Chuyện cô cường hôn tôi là thật, cô muốn quên, tôi còn chưa quên đâu.”

“mẹ nó!! Mộ Thần Hiên, anh muốn thế nào?!” Tuyết Vi hung ác nhìn về phía Hoàng Phủ Minh. “Mai mới xem tiếp, để bọn họ chép cho đã trước.”

Anh nhếch môi cười nói: “Đương nhiên là tìm cô đòi lại!”

Giấy tiếp theo.....

Còn không đợi Tuyết Vi phản ứng lại đây.

Hoàng Phủ Minh bá đạo kéo thân mình cô qua, môi, đột nhiên đè ở trên môi cô .....

“ừm.” Đôi mắt hắc bạch phản minh bị dọa đến mở lớn.

Đôi tay nhỏ của Tuyết Vi để ở ngực anh phần nộ giấy giữa. “ừm..... ừm ừm.....”

Toàn bộ lời muốn nói bị người đàn ông bá đạo này nuốt vào trong miệng, đầu lưỡi của anh cường ngạnh cạy hàm răng cô nghiền chặt ra, liền như vậy cướp đoạt ngọt lạnh trong miệng của cô.

Giờ khắc này.

Rốt cuộc Hoàng Phủ Minh có thể khẳng định, anh hôn Tuyết Vi biểu hiện ra không bài xích, cũng không ..... Trùng hợp!!!

Nụ hôn không biết giằng co bao lâu rốt cuộc kết thúc.

Hoàng Phủ Minh chậm rãi buông tay Tuyết Vi ra.

Cô tức muốn học máu lau chùi môi: “Mộ Thần Hiền!!! Uống cho tôi còn cảm thấy anh là người chính nhân quân tử, không nghĩ tới!!! Hoa Hồ Điệp chính là Hoa Hồ Điệp!!!”

“hà? Nếu là nói như vậy, bây giờ nơi này là phòng khách sạn, chúng ta lại là trai đơn gái chiếc, mà tôi lại là Hoa Hồ Điệp, tôi không nên lãng phí danh tiếng của mình đi?” Nói xong, Hoàng Phủ Minh tới gần Tuyết Vi lần thứ hai.

Cô đột nhiên rút thân mình một chút: “Chờ chút!!! Ngừng!!! Mộ tướng quân! Tôi cưỡng hôn anh một lần, anh cưỡng hôn tôi một lần, chúng ta. .... Huề nhau. Được chưa? Ha hả. ....”

“Ai, tôi đây liên cổ mà chịu thiệt đi.”

Mệt!!!

Anh chịu thiệt sao?? Anh ăn cái chó má mệt anh!! Người này xấu xa, bản lĩnh lớn nhất chính là dùng một gương mặt đứng đắn nói ra lời làm người ta thất khiếu bốc khói.

Đời trước cô làm cái gì thiếu đạo đức, vậy mà quen biết ác ma như vậy??

“Tuyết Vi.” Mặt Hoàng Phủ Minh đột nhiên trở nên nghiêm túc lên: “Ai hạ thuốc cho

cô?” Tho tho _ddlqd

A. ....

Cô có thể nói là bạn trai cũ cùng mẹ lớn liên hợp lại hại cô sao?

Nói như vậy xong, đoán chừng anh sẽ cảm thấy thực buồn cười đi?

Ngay cả cô cũng không quá tin tưởng một màn hài kịch này sẽ xảy ra ở trên người mình. “Không biết, có thể là đối thủ của Nhà họ Tuyết đi.”

“Cũng đúng, Nhà họ Tuyết các người làm nhiều chuyện thiếu đạo đức như vậy, đối thủ khẳng định không ít.”

Hoàng Phủ Minh thấp giọng nhắc mãi.

“anh đang nói cái gì??”

“Không có gì.”

“Đúng rồi, đúng rồi, bây giờ mấy giờ rồi??”

Hoàng Phù Minh nhìn thời gian: “7 giờ rồi.”

“Đã 7 giờ rồi sao?? Tôi cùng Hoàng Phù Quân Trường hẹn ước chính là 6 giờ. Đoán chừng..... Anh ta đã đi rồi.....” Tuyết Vi như suy tư gì cúi thấp đầu xuống.

“Vì sao? Thúc thật vọng sao?” Thocho_ddlqd

Thúc vọng sao?

Nhưng thật ra thật không có!

Lúc đoạn thời gian cô chờ đợi Hoàng Phù Minh đã đến kia, trong tâm cũng đã xuất hiện giầy giụa, vì vậy có thể thấy được, cô kỳ thật..... Cũng không phải muốn gặp Hoàng Phù Minh như vậy.

“Đúng vậy, thúc thật vọng.”

“A. Cô ước hẹn Hoàng Phù Minh gặp mặt, không phải là muốn giải thích một chút, cô không phải là xì nữ sự thật đi? Rõ ràng không phải tôi đã nhắc nhở qua cô, Nhà họ Hoàng Phù nghiêm thân thực nghiêm khắc sao, cô vẫn là không cẩn thận như vậy. Hoặc là..... sau khi cô chữa trị xong, lại có người đàn ông khác?”

Sắc mặt nháy mắt trầm xuống dưới.

Tuyết Vi lạnh lùng nhìn người đàn ông trước mắt, âm trầm nói: “Mộ tướng quân, anh hẳn là biết có câu nói gọi là ‘mắt thấy không nhất định là sự thật; tai nghe cũng không nhất định là chân thật’ nữa lời này đi? Chẳng

lẽ..... anh nhìn đến phân báo cáo chữa trị vá màng trinh kia, nó liền nhất định là của tôi sao!!”

Hoàng Phôi Minh muốn chính là những lời này của cô!!!

Ngày đó sau khi Lạc quân gia nói xong hết thấy, trong tâm anh liền xuất hiện cảm giác bức bối, nhưng vẫn luôn không có tìm được lý do.

Bây giờ, nghe được Tuyết Vi nói những lời này, mây đen trong lòng anh giống như lập tức liền tản ra.....

Thotho_ddlqd

“Con người của tôi từ trước đến nay hết lòng tuân thủ hứa hẹn, nếu đáp ứng với cô sẽ an bài cô và Hoàng Phôi Minh gặp mặt, cho dù các người bỏ lỡ thời gian, cũng sẽ cho các người gặp lại.”

“Làm gì, anh còn muốn ước hẹn Hoàng Phôi Minh ra tới sao?” Tuyết Vi thì hỏi xong.

Hoàng Phôi Minh giả hoạt cười, nói: “Không cần hẹn, cô đã gặp qua.”

“A?? Gặp qua?”

“Đúng! Tôi, chính là Hoàng Phôi Minh!”

Trong phút chốc, con người Tuyết Vi mở lớn, ngẩn người đánh giá Hoàng Phôi Minh trước mắt. “anh..... anh chính là hoàng..... Hoàng Phôi Quân Trường sao?”

Hoàng Phù Minh trầm mặc không nói gật gật đầu.

Tuyết Vi khẽ nhếch cái miệng nhỏ, chậm rãi, chậm rãi ghé sát vào anh: “anh, là..... Hoàng Phù..... Hoàng Phù..... Minh??”

Người phụ nữ này từ trước đến nay lưu loát dứt khoát, hôm nay vì sao lại nhai như vậy? Hoàng Phù Minh kiềm chế không kiên nhẫn trong lòng, gật gật đầu lần thứ hai.

Ai ngờ!!!

Giây tiếp theo...

Hai tròng mắt Tuyết Vi nghiêm khắc, một phen nhéo cổ áo anh: “anh là Hoàng Phù Minh sao? Anh sẽ là Hoàng Phù Minh sao? Ai tin!!!” Thotho_ddlqd

“cái tên lưu manh này, ngày thường chính tôi còn chưa tính, bây giờ còn chính tôi sao?!!”

“Tôi thật sự.....”

“anh đừng nghĩ với tôi, anh thật là Hoàng Phù Minh. Anh thành Hoàng Phù Minh không tới cứ việc nói thẳng, không có việc gì giả bộ cái gì?!! Còn hết lòng tuân thủ hứa hẹn? Tôi phi!”

“cô, tôi ở nói cho cô một lần nữa, tôi.....”

“anh muốn nói cho tôi cái gì, bây giờ là tôi nói cho anh

biết. Anh biết tội danh giả mạo Quân Trường lớn bao nhiêu không??? Chán sống rồi sao, đúng không???”

Trầm mặc.

Sắc mặt Hoàng Phù Minh sa sầm ngồi yên ở trên ghế, tùy ý Tuyết Vi lôi kéo cổ mình, chửi ầm lên.

Từ trước đến nay trước mặt sau lưng được vây quanh, kính sợ, hôm nay vẫn là lần đầu tiên gặp loại này, anh nói chính mình là Hoàng Phù Minh, đối phương không ngừng không tin, còn rơi xuống kết cục bị mắng to?

Rất... Bực tức rồi!!!

Nếu không phải hôm nay tâm tình anh cũng không tệ lắm, thật muốn một chân đá chết người phụ nữ ngu ngốc này!!

Chotho_ddlqd

“luông tay cho tôi!!” Hoàng Phù Minh gầm nhẹ một tiếng, dọa Tuyết Vi sợ phát cuồng. “bây giờ tôi liền gọi Hoàng Phù Minh thật sự qua tới cho cô! Được rồi chứ?!!”

Nói xong, anh nhanh chóng móc ra điện thoại.

‘đô..... Đô..... Đô.....’

Điện thoại vang hai tiếng, đã được tiếp lên. “Minh, anh tìm tôi.....”

“Hoàng Phù Quân Trường, có người muốn gặp anh.”

Mộ Thần Hiên bên kia điện thoại vừa nghe Hoàng Phủ Minh xưng hô đối với mình, tức khắc ngổn ngang trong gió rồi. “Minh, đầu óc anh không có việc gì chứ? Anh mới là Hoàng Phủ Quân Trường .....

“Địa chỉ ở phòng số 1706 khách sạn Senna.”

“.....” mặt Mộ Thần Hiên cơ bản đã cứng, anh mặc cho Hoàng Phủ Minh ở bên kia nói, đơn giản cũng không lên tiếng trả lời.

“Đúng rồi, Hoàng Phủ Quân Trường, người muốn gặp anh tên Tuyết Vi!”

Nói xong.

Mộ Thần Hiên tựa hồ phản ứng kịp cái gì.

Hoàng Phủ Minh lập tức cắt đứt điện thoại. “được rồi, tôi đã giúp cô kêu anh ta lại đây.” Anh mắt sắc bén nhìn về phía Tuyết Vi.

“Tôi lại không kêu anh tiếp tục gọi anh ta qua tới.”

Bạn đang đọc truyện Nữ Vương Mommy Giá Lâm được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full(cham)Net.

Chương 93: Hoàn Thành Nhiệm Vụ

“Minh, anh biết không, tôi nghe nói vợ anh chính là hoa khôi của bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba, nhập màn khách hơn trăm, người theo đuổi vô số, ngay cả binh đoàn thứ ba của quân khu cũng có không ít người vì muốn gặp cô, đều cố ý giả bệnh chạy tới nơi này xem bệnh.”

Nghe Mộ Thần Hiên ở sau lưng nói lái nhai, Hoàng Phủ Minh thật hoài nghi, những người đó theo đuổi, biết tính cách thật của cô sao?

Nhớ tới sự tình ngày hôm qua, anh liền vô cùng buồn bực. Phiên bản dành cho bọn trộm, mai rồi xem nhé.

Nếu không phải thấy vết thương trên lưng cô đáng thương, anh sẽ bôi thuốc cho cô sao?

Vốn định, bôi thuốc xong sẽ lặng lẽ rời khỏi. Ai ngờ, người phụ nữ kia vẫn phát hiện ra anh.

Anh liền biết, hai người bọn họ chỉ cần gặp mặt nhất định sẽ nháo đến kết cục như vậy.

Bước chân ngừng lại, Hoàng Phủ Minh xoay mặt lạnh lùng nhìn về phía Mộ Thần Hiền: “cậu nói với tôi cái này làm gì? Là muốn tôi cho gọi tập thể binh đoàn thứ ba các người tới xử phạt sao? Vậy mà vì xem một người phụ nữ, giả bệnh sao!?”

“Ha.....” Cũng đúng, anh không có việc gì nhàn trướng đâu, nói cái này với Hoàng Phủ Minh làm gì, cái này không phải đang nói người binh đoàn thứ ba bọn họ đều là bao cở sao. “Ha, ha ha, anh coi như, anh coi như..... Cái gì cũng chưa nghe thấy liền xong rồi. Nói, hôm nay vì sao anh mặc quân phục của tôi? Nên sẽ không..... anh là muốn càng tiếp cận vợ anh thêm một ít chứ?”

‘ bá ’ lập tức, sắc mặt Hoàng Phủ Minh liền trầm xuống dưới.

Mộ Thần Hiền tự biết, chính mình lại chạm vào tối kỵ..... “anh muốn đích thân tra chuyện gián điệp sao?”

“Đúng!!”

“Hừ? Vậy mà anh tính toán tự mình động thủ, xem ra..... anh đã tởa định ‘ mục đích ’ đi?” Mộ Thần Hiền một tiếng nói toạc ra huyền cơ, anh và Hoàng Phủ Minh làm bạn nhiều năm như vậy, ít nhiều cũng hiểu biết anh một ít.

“Ừm”

“Minh, quả nhiên anh thật thần tốc. Thế nào? Có kế hoạch chưa?”

Hoàng Phủ Minh cười quỷ dị: “Buổi tối thấy. Cậu đi trước lo việc của cậu đi.....” Quay người tiến vào văn phòng, ‘ ầm ’ một tiếng liền nhót Mộ Thần Hiền ở ngoài cửa.

“Dựa! Bây giờ anh đã sắm vai tôi, còn kêu tôi đi trước? Tôi

vội cái gì!” Lâm bầm lâu bàu, Mộ Thần Hiền thơ thẩn đi bộ ở trong hành lang.

“Tuyết Vi, buổi tối hôm nay cô có thời gian không? Chúng tôi muốn hẹn cô cùng nhau đi ra ngoài tụ hội.” Trên hành lang, mấy nam quân y mỉm cười dò hỏi.

Tuyết Vi rũ con ngươi xuống, nhàn nhạt nói: “Xin lỗi, đêm nay tôi đã có hẹn.” Nghiêng người, vòng qua mấy bác sĩ nam lập tức về tới phòng y tá.

“này, chị biết không.....”

“Thiệt hay giả?”

“Thật sự, thật sự!”

Phòng y tá, hai ba y tá châu đầu ghé tai lặng lẽ bàn tán.

Tuyết Vi vừa tiến vào trong văn phòng liền an tĩnh, tất

Tuyệt Vi cười khúc khích, không cần phòng vệ an ninh, tất cả mọi người đều giả bộ như với công tác.

A.....

Sợ là những người này lại đang nói xấu cô đi?

Tuyệt Vi cơ bản đều đã quen. Dù sao, đều là nơi phụ nữ công tác, nếu không có buôn chuyện, công tác kia liền không có sức lực. Đừng nói những người này, ngay cả cô có lúc đều thích nghe chút buôn chuyện. Tho tho _ddlqd

Mặt vô biểu tình lời ghế dựa ra, ngồi ở đó.....

“Tuyệt Vi.....” Phương Tiểu Nhã thần bí tiến đến bên cạnh cô: “chuyện chị ngày hôm qua ở phòng y tế là sao, bây giờ tất cả mọi người đều đang đồn đãi.....”

‘linh linh linh.....’ từng đợt chuông điện thoại cắt ngang lời Phương Tiểu Nhã nói.

“Xin lỗi, Tiểu Nhã, tôi tiếp điện thoại đã.” Tuyệt Vi lấy di động ra, nhìn điện báo biểu hiện dãy số xa lạ, nghi hoặc nhú nhú mày: “alo?”

“Lập tức tới văn phòng tôi!” Trong điện thoại truyền đến một giọng nam tính ra lệnh, nói xong, điện thoại ‘tút tut’ một tiếng liền cắt đứt.

Đáng chết!

Chuyện này có ý tứ gì?

Đánh cái điện thoại không tự báo gia môn, đã kêu đòi

phương đi tới văn phòng anh, dựa vào cái gì?

Không đi!

Mười phút sau.....

‘ling ling ling’ cái dây số xa lạ kia gọi tới lần thứ hai.

Tuyết Vi mặt vô biểu tình tiếp ..... Thotho_ddlqd

“Đã mười phút, cô lò cũng đã lò đến văn phòng tôi, vì sao còn chưa tới?!!!”

Giọng rít gào rót vào trong màng nhĩ Tuyết Vi, làm đau lỗ tai cô. Cấn rặng cô như nước hỏi: “Xin hỏi, anh là?”

“giọng tôi cô nghe không hiểu sao?!”

Sao có thể nghe không hiểu?

Một cái giọng lưu manh, cho dù cô hóa thành tro cũng sẽ không quên. “à, tôi biết anh là ai, anh là đồng học của tôi ..... Hắc Cầu đàn, đúng hay không?!”

Trong phút chốc, thái dương Hoàng Phù Minh lên kia điện thoại tức khắc nổi lên. Người phụ nữ đáng chết này, vì sao thời thời khắc khắc miệng đều không buông tha người như vậy! “Không, tôi đúng không? Được!! Tôi tự mình đi đón cô!!!”

‘tút’ điện thoại cắt đứt.

Tim Tuyết Vi lập tức liền nhảy tới cổ họng.

Không xong, lúc này chơi lớn, anh sẽ không trực tiếp giết đến phòng y tá thôi cô ra đi chứ??

Ý tưởng này mới vừa rơi xuống .....

‘rầm’ một tiếng, cửa lớn phòng y tá bị người một chân đá văng từ bên ngoài.

Chỉ thấy, Hoàng Phi Minh như hung thần ác sát đứng ở nơi đó, một đôi mắt lạnh lẽo hàn quang nhìn Tuyết Vi ngồi ở trong góc ..... Thotho_ddlqd

Anh.....

Chẳng lẽ dòi đi trong nháy mắt sao? Mới vừa cúp điện thoại cũng không đến nửa phút, liền chạy qua tới???

Trong tức khắc vào phòng, lâm vào một mảnh an tĩnh.

Sau một lúc lâu qua đi, một đám y tá ngồi đang ở trên vị trí ‘ká’ lập tức liền từ vị trí đứng lên: “Mộ tướng quân.....”

Hoàng Phi Minh giống như là không có nhìn đến những người đó, liền vọt thẳng đến trước Tuyết Vi.

“anh.....”

Còn không đợi cô mở miệng, Hoàng Phi Minh duỗi tay liền tóm chặt sau cổ cô: “đi với tôi!” Nhắc cô đi ra ngoài.....

Một màn này, không khỏi có chút trở về thời tiểu học.

Học sinh hui vì chơi đùa chạy ra ngoài chơi, kết quả bị lão sư trực tiếp xì lý, bắt lấy áo học sinh hui đi ra.

Sắc mặt Tuyết Vi đen lại nhìn ánh mắt kỳ dị của y tá trong phòng, hận không thể trực tiếp tìm cái hàm ngậm chui vào .....

“này, này, xem ra buổi sáng hôm nay nghe đồn là sự thật. Tuyết Vi thật cũng Mộ tướng quân có một chân!?”
Chotho_ddlqd

“Tôi liền nói đi. Ngày hôm qua, có y tá tận mắt nhìn thấy hai người bọn họ ở bên trong phòng y tế làm loại chuyện này. Ai nha, miễn bàn nhiều điên cuồng, Tuyết Vi vẫn luôn kêu ở trên * giường.”

“A..... Lại là không biết xấu hổ như vậy sao?”

“Đúng vậy, đều nói mình tao dễ chán; ám tiện khó phòng, tôi đã sớm nói bên ngoài Tuyết Vi nhìn như thanh cao, trong xương cốt không biết lẳng lơ bao nhiêu. Mộ tướng quân vừa mới tới bộ phận chữa bệnh của chúng ta mấy ngày, hai người này liền đến cùng nhau rồi.”

“Thật là ti tiện. Vì thăng chức tăng lương liền thông đồng với cấp lãnh đạo sao? Một cô Tuyết Vi làm được. Bất quá Mộ tướng quân cũng thật là, vì sao liền cùng cô ta ở phòng y tế làm đi lên đâu, quá không chú ý tác phong và kỷ luật.”

“Đúng vậy..... Đúng vậy.....”

“Mộ tướng quân là người rất nghiêm túc, ông ta không thể làm chuyện như vậy được.”

ly ta trong nhà tập tức no ung nơi, sự tình Tuyet Vi và Hoàng Phủ Minh càng lan truyền càng mãnh liệt.

Lúc này, Mộ Thần Diên cách một cánh cửa nghe những người đó buôn chuyện, nước mắt đều sắp lưu lại, nếu anh thật làm Tuyet Vi cũng sẽ nhận, vấn đề là, ngay cả chạm vào anh cũng chưa chạm qua người phụ nữ kia một chút nào, vì sao liền gặp phải đại sự như vậy??

Bạn đang đọc truyện Nữ Vương Mommy Giá Lâm được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Truy Tung Hoàng Phủ Minh

“hày, này, anh làm gì vậy?” Cảnh Bác Hạo luống cuống tay chân lấy xuống cái áo choàng ở trên đầu. Lại nhìn lên.....

Bóng dáng hai người kia đã biến mất không thấy .....

“Mẹ nó, làm cái gì, qua cầu rút ván sao? Thôi, tôi cũng không nhìn.” Vứt bỏ áo choàng trong tay, Cảnh Bác Hạo mới vừa đi không tới hai bước.....

“Tiên sinh, Quân Trường chúng ta cho mời!” Mấy quan quân mặt vô biểu tình chặn lại ở trước mặt anh .....

Phòng vip ngắm cảnh lầu hai.

Cảnh Bác Hạo nom nớp lo sợ bị mấy quan quân áp vào trong phòng.

Vừa tiến vào, anh liếc mắt một cái liền thấy được một người đàn ông đưa lưng về phía mình đứng trước cửa sổ sát đất.

“Dạ Phi Quân Trường, người đã đưa tới”

Mai rồi đọc tiếp nhé các tình yêu, phiên bản này dành cho bọn trộm.

Tuyết Phi Nhi đang xem TV vừa nghe được, lập tức lộ ra nụ cười vũ mị: “Lạc quân gia.”

“Nhị tiểu thư, đã lâu không thấy. Nhớ rõ lần trước gặp mặt, chính là lúc đại thiếu phu nhân cùng đại thiếu gia nhà tôi kết hôn đi?”

“vâng, vâng .....

Đại tiểu thư Tuyết gia Tuyết Khả Duy gả vào Nhà họ Hoàng Phủ ba năm trước đây. Bởi vì đại thiếu gia của Nhà họ Hoàng Phủ ốm đau trường kỳ nằm trên giường, cho nên sau khi kết hôn không lâu, bọn họ đi nước ngoài chữa bệnh, cho tới nay vẫn chưa về.

“Lạc quân gia, mau ngồi đi.”

“Không được, không được, tôi lại đây báo cáo.”

“Báo cáo kết quả công tác sao?” Tuyết Phi Nhi ra vẻ nghi hoặc hỏi.

Lạc quân gia mỉm cười móc ra cái nhẫn bạc từ túi tiền do Hoàng Phủ Minh đưa cho mình: “không, nhị thiếu gia nhà tôi kêu tôi đem chiếc nhẫn này cho cô và tam tiểu thư mang thử, một trong hai người ai có thể mang vừa, liền gặp người đó.”

Đối với Tuyết Phi Nhi mà nói đây chính là việc chờ đợi đã lâu! Nếu cô có thể hơn đứa con gái hạ tiện kia giành được cơ hội nhìn thấy Hoàng Phủ Minh trước chẳng khác nào chiếm một cái tiên cơ, đến lúc đó cô tới một chiêu chủ động dụ dỗ, đoán chừng đứa con gái hạ tiện kia cũng đã bị loại trừ. “Lạc quân gia, đưa nhẫn cho tôi đi.”

Lạc quân gia giao chiếc nhẫn cho Tuyết Phi Nhi.

Cô cảm chiếc nhẫn thứ mang lên từng ngón tay của mình, ngay cả ngón út cũng không mang vào được.

Không được!!!

Đưa con gái hạ tiện kia trời sinh ngón tay thon dài, cô chỉ thiếu một chút nữa là có thể mang vừa ngón út, khẳng định đưa con gái hạ tiện kia có thể lập tức mang vừa!

Nghĩ xong, Tuyết Phi Nhi cứng rắn đem nhẫn mệnh mẽ mang vào ngón út của mình. “Lạc quản gia, tôi mang vừa, ông dẫn tôi đi gặp nhị thiếu gia đi.”

“Ai..... Không vội. Tôi còn phải đi gấp tam tiểu thư nữa, còn phải kêu cô ta thử xem sao.”

Lập tức Tuyết Phi Nhi liền nghe ra hàm nghĩa trong lời nói của Lạc quản gia, nhẹ giọng ho khan hai tiếng.

Hầu gái Tiểu Hề bên người cô lập tức lấy ra một xấp tiền, để vào trong tay Lạc quản gia: “Lạc quản gia, chiếc nhẫn này rõ ràng nhị tiểu thư nhà tôi đã mang vừa, Tiểu Hề xem ra, ngài không cần thiết đi tìm tam tiểu thư nữa? Huống hồ..... nhị tiểu thư nhà tôi và đại thiếu phu nhân nhà ngài là em ruột

cùng cha cùng mẹ, ngài tốt xấu..... Cũng cho đại tiểu thư nhà tôi, đại thiếu phu nhân nhà ngài chút mặt mũi đi?”

“vâng vâng vâng, thật sự như thế. Kia..... Nhị tiểu thư, đi theo tôi đi.” Lạc quản gia hơi hơi mỉm cười, vội vàng cất tiền, mang theo Tuyết Phi Nhi đi chui viện Nhà họ Hoàng Phì.....

Tuyết Phi Nhi đứng ở trước cửa thư phòng Hoàng Phì Minh, không khỏi có chút khẩn trương, cúi đầu, mắt nhìn chiếc nhẫn trên ngón út.

Tê.....

Sao chiếc nhẫn này quen mắt như vậy?

Mới vừa rồi cô chỉ sốt ruột mang thử nhẫn, hoàn toàn quên mất chú ý về ngoài của chiếc nhẫn này.

Mơ hồ nhớ rõ, đưa con gái hạ tiện kia hình như cũng có chiếc nhẫn cùng loại kiểu dáng này đi? Đoán chừng chỉ là trùng hợp sao?!

Nghĩ xong, Tuyết Phi Nhi hít sâu một hơi, mặt mang tươi cười đẩy cửa thư phòng ra.....

Trong thư phòng, Hoàng Phỉ Minh ngồi ở trên ghế chui toạ, đang cúi đầu tự mình chơi cờ.

Đây là lần đầu tiên Tuyết Phỉ Nhi nhìn thấy mặt Hoàng Phỉ Minh, nhớ rõ lúc chị cả kết hôn, cô vẫn luôn khát vọng trông thấy Nhị thiếu gia Nhà họ Hoàng Phỉ.

Cũng không biết nguyên nhân gì Hoàng Phỉ Minh cũng không có hiện thân trong hôn lễ, cô còn mất mát thật lâu.

Hôm nay rốt cuộc thấy mặt của Hoàng Phỉ Minh, Tuyết Phỉ Nhi lập tức rơi vào si mê: “Hoàng, Hoàng Phỉ Quân Trường.....”

Hoàng Phỉ Minh chậm rãi ngồi thẳng người, ánh mắt sắc bén cùng Tuyết Phỉ Nhi nhìn nhau trong nháy mắt.....

Lập tức ‘hưu’, khuôn mặt nhỏ của cô tức khắc trở nên đỏ bừng, đỏ bừng, vội vàng cúi thấp đầu xuống.....

Nhìn bộ dáng Tuyết Phỉ Nhi ngượng ngùng, cùng với ngón út bị nhấn siết chặt phát tím, khóe miệng Hoàng Phỉ Minh khơi mào một nụ cười khinh thường, a, xem ra lại là một người phụ nữ không thú vị!

“Tháo nhẫn ra.”

“A? Vâng...” Tuyết Phỉ Nhi lập tức theo mệnh lệnh Hoàng Phỉ Minh tháo nhẫn trên tay ra.

Nhưng vấn đề là, chiếc nhẫn kia bị cô cứng rắn mang vào, làm sao sẽ dễ dàng tháo như vậy? “Hoàng..... Hoàng Phì Quân Trường, tháo ..... tháo không được.”

“nói tháo không được, liền chặt ngón tay!”

Tuyết Phì Nhi cho rằng chính mình nghe lầm cái gì, đối diện con người Hoàng Phì Minh sắc bén gần như vô tình, cô biết..... Anh tuyết đối không có nói giỡn!!

“Hoàng..... Hoàng Phì Quân Trường, để tôi thử xem, để tôi thử xem.” Tuyết Phì Nhi nhe nhẻ đỏ cả khuôn mặt, cơ hồ dùng hết sức lực, phí sức một phen rốt cuộc cũng tháo được chiếc nhẫn xuống.

“Hoàng Phì Quân Trường, của ngài nè .....” Vừa muốn trình nhẫn qua.

Hoàng Phì Minh lạnh lùng liếc mắt trên bàn làm việc: “sau khi để nhẫn trên bàn, cô có thể rời đi.” Nghiêng người, tiếp tục hạ cờ.

Rời đi? Đơn giản muốn đi như vậy sao? Tuyết Phì Nhi làm sao chịu cam tâm, thật vất vả chiếm được tiên cơ, gặp được Hoàng Phì Minh sớm hơn một bước so với Tuyết Vi, nếu chỉ gặp có hai phút là phải đi rồi, chẳng phải là thiệt thòi lớn sao?!

Một đôi mắt phượng nhìn về phía bàn cờ của Hoàng Phì Minh, trông mắt cô chuyển động: “Hoàng Phì Quân Trường thích chơi cờ sao? Bất quá, nếu ván cờ chỉ một mình mình đánh, hiển nhiên giảm đi thú vị rất nhiều phải

không! Thật ra, Phi Nhi hiểu một ít về chơi cờ, không biết có thể cùng Hoàng Phi Quân Trường đánh một ván cờ hay không?”

Bất quá Hoàng Phi Minh là vì cho cha mình vài phần mặt mũi mới đáp ứng gặp mặt một trong hai cô con gái của Tuyết gia. Bất quá, nghĩ lại, nếu kêu người phụ nữ này rời đi nhanh như vậy, còn không biết sau này sẽ nháo ra cái chuyện xấu gì.

“Có thể!” Tho tho_ddlqd

“Thật vậy chăng?” Thật tốt quá! Tuyết Phi Nhi sắp cao hứng ngất đi rồi, cô vội vàng ngồi ở trước mặt Hoàng Phi Minh bắt đầu cùng anh đánh cờ.

Một ván cờ đánh xuống, mới gần gần 30 phút, Tuyết Phi Nhi liền thua tàn binh bại trận, cô không cam lòng cắn môi: “Hoàng Phi Quân Trường, cờ nghệ của anh thật là quá lợi hại, tôi thật không nghĩ tôi sẽ thua thảm như vậy, không bằng chúng ta.....”

“cô có thể đi rồi!” Lúc nói lời này, trong mắt Hoàng Phi Minh thỉnh thoảng lóe qua một tia lạnh lẽo.

Tuyết Phi Nhi biết, nếu mình cố gắng lưu lại chỉ sợ sẽ tự mình chuốc lấy cực khổ, chỉ là không cam lòng rời đi.....

Sáng sớm ngày hôm sau.

“Tiểu thư, tiểu thư, nghe nói đêm qua Hoàng Phi Quân Trường cùng cô gặp mặt sao?” lúc buổi sáng, trong hoa viên, Tiểu Hồ bích đứng không thôi, cao giọng dò hỏi.

viên, Tiểu Hề kiên định không rời các ngón tay rời
Tuyết Phi Nhi.

“đúng.....”

“Đã làm cái gì nhà?!!”

Tuyết Phi Nhi đỏ bừng khuôn mặt: “Tiểu Hề, có người hỏi trắng ra như vậy sao? Em nói trai đơn gái chiếc ở cùng một phòng lên nhau cả đêm có thể làm gì? Ài nha, mệt chết tôi, tôi phải về nhà tắm rửa!”

“vâng, vâng, em hồi cô cùng nhau trở về.” Nói xong, Tiểu Hề liền đưa tiểu thư nhà mình đi về biệt thự.

Cách đó không xa, Ninh Ninh nghe lên hai chữ tờ kia nói chuyện oán hận cắn chặt răng: “Thật là không biết xấu hổ!!!”

Ninh Ninh là người hầu gái của Tuyết Vi được mang đến từ nhà mẹ đẻ, xem như người từ nhỏ bởi Tuyết Vi cùng nhau lớn lên, hai người tình như chị em không nói, càng là cùng chung hoạn nạn đôi mắt không ít khó khăn ở Tuyết gia.

Bạn đang đọc truyện Nữ Vương Mommy Giá Lâm được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 95: Một Màn Cảm Động

Ước chừng một giờ sau.

Mí mắt phải Tuyết Vi không nghe sai sử nhảy lên.

“Mắt trái giật là tài, mắt phải giật là tai họa. Nên sẽ không..... Mộ Thần Hiên đã xảy ra chuyện chứ?!” Trái tim trong nháy mắt nhắc tới cổ họng, cô khăn trương lao xuống xe.

Nhìn xung quanh mọi nơi người đến người đi trên đường phố.

Hiện tại, kêu cô đi tìm Hoàng Phủ Minh, cũng không biết nên đi nơi nào tìm đi!!!

“Đáng chết, anh biết rõ người của Quân khu Huyền Vũ đã phát hiện ra anh, anh làm gì còn không chạy nhanh rồi đi chứ?!!!”

Phiên bản này dành cho bạn đọc, mai rồi xem tiếp nhé.

Thời gian giống như đông lại.

Tuyết Vi mở to mắt, nhìn chăm chăm cái mông rắn chắc của người đàn ông.

“Ôm..... Ôm.....”

Còn không đợi cô tự nói ra chữ ‘Áy náy’.

Hoàng Phủ Minh chậm rãi quay đầu lại giống như chưa xảy ra chuyện gì, chỉ là..... Cặp mắt kia lóe lên sự lạnh lẽo đến cùng cực .....

“hả.....” Tuyết Vi hít một ngụm khí lạnh, tầm mắt chậm rãi dời về phía bộ vị kia ..... của người đàn ông. .... Cô xấu hổ khẽ nhếch cái miệng nhỏ, không nói một lời.

“Người phụ nữ, lúc này..... Chúng ta huề nhau rồi nhé?” Khom lưng, nhàn nhã nhặt khăn tắm trên mặt đất quăng lên trên người, mặt không có chút cảm xúc nào.

‘ huề nhau.....’

‘ huề nhau.....’

Ba chữ cuối cùng trong lời người đàn ông kia không ngừng quanh quẩn ở bên tai Tuyết Vi. Huề nhau trong lời nói của anh, là chỉ..... Anh ở trong nước đùa giỡn cô; bây giờ cô cũng xem hết thân thể anh, xem như..... Huề nhau sao?

Như vậy? Thật sự xem như vậy? Huề nhau???

Sao cô cảm thấy chính mình giống như càng thêm chịu thiệt chứ?

“này!!!” Lúc Tuyết Vi lấy lại tinh thần, Hoàng Phủ Minh đã chạy tới chỗ cửa.

“Anh.....”

“Đừng rồi, vì cảm tạ cô ‘ cứu ’ tôi, bây giờ, tôi cũng cho cô một ân tình.” Hoàng Phủ Minh chậm rãi cắt ngang lời Tuyết Vi nói. “Vừa rồi tôi nghe được trong chốc lát nữa cô đi làm xét nghiệm thân thể, nhưng, Nhà họ Hoàng Phủ kiểm tra sức khỏe vô cùng khắc nghiệt, cho dù đã phẫu thuật vá màng trinh cũng có thể bị kiểm tra ra!” Thốt ra lời nói lạnh lùng đó, anh kéo cửa ra rồi đi cũng không hề quay đầu lại.

“Nhà họ Hoàng Phủ xét nghiệm thân thể vô cùng khắc nghiệt sao?” Mắt nhìn bóng dáng người đàn ông rời đi, cảm xúc kích động của Tuyết Vi lạnh xuống trong nháy mắt: “Người đàn ông này rốt cuộc là người nào? Vì sao lại biết được việc Nhà họ Hoàng Phủ sẽ kiểm tra sức khỏe?”

Từ lúc bắt đầu gặp người đàn ông này ở đây Tuyết Vi liền có chút tò mò, rốt cuộc tòa Thiên Trì này chỉ cho phép quan lớn của Quân khu Bạch Hổ cùng với người của Nhà họ Hoàng Phủ sử dụng, vậy mà anh có thể tùy ý ra vào nơi này, cũng đã chứng minh.....

Người đàn ông này nếu không phải Người của Nhà họ Hoàng Phủ, chính là Quan lớn của Quân khu Bạch Hổ sao!!?

“Kỳ quái.....” Thân thể xoay chuyển, Tuyết Vi dựa vào vách tường sưởi nước nóng, mảy sát chặt: “nếu anh là Người của Nhà họ Hoàng Phủ, dường như không lý do gì nhắc nhở cô những việc này đi?”

Tuy rằng người làm chữa trị vá màng trinh cũng không phải cô, nhưng người đàn ông này cũng không biết,

*bây giờ anh ‘ hảo ý ’ nhắc nhở là xuất phát từ mục đích gì?
Chẳng lẽ..... Anh và Hoàng Phủ Minh có thù oán
sao?!*

‘ kéo kết.....’

Đang nghĩ ngợi tới. Phía sau đây cửa ra lần thứ hai.

Đur quang của Tuyết Vi chợt lóe, nhìn về phía cửa theo bản năng .....

“Ai nha, Nhà họ Hoàng Phi này cũng thật là, nước Thiên Trì tốt như vậy sao lại có thể tùy tiện gọi người tới sử dụng đây?” Tuyết Phi Nhi không chút để ý đi đến.

“Đúng vậy, tiểu thư.” Tiểu Hề đi theo phía sau cô ta phụ họa.

“chắc, chắc, chắc.....” sắc mặt Tuyết Phi Nhi tiếc hận đi đến bên cạnh suối nước nóng, dùng tay vọc nước suối, nhẹ nhàng ngửi ngửi: “ừa..... Một mùi khai!!!”

“Phụt.” Tiểu Hề nhấp miệng cười trộm.

Tuyết Vi vẫn luôn trầm mặc khinh thường hừ lạnh một tiếng, xoay mặt nhìn về phía hai chữ tố kẻ xương người họa bên bờ kia: “Đương nhiên khai, bởi vì.....

Tôi vừa mới không cẩn thận ở trong ao ..... tiểu tiện.”

Nói xong, mặt cô mang vẻ tươi cười đi đến bên bờ.

Sắc mặt Tuyết Phi Nhi lập tức trầm xuống: “này, con nhỏ hạ tiện, mày nói chính là sự thật, hay là giả?!!”

Thotho_ddlqd

“Ha ha, Chị hai tự mình đi xuống ném thử, chẳng phải sẽ biết em nói chính là thật..... hay là giả!”

“mày!!!” Thấy tình thế, Tuyết Phi Nhi giờ lên tay liền đánh qua mặt cô.

Hai tròng mắt Tuyết Vi lạnh lùng, vầng vàng bắt được tay Tuyết Phi Nhi.

“con nhỏ hạ tiện, buông tay! Chẳng lẽ mày còn muốn phản kích thật sao? Cẩn thận, người mẹ hạ tiện của mày phải chịu thế mày!!”

Khi nghe tới ngôn ngữ Tuyết Phi Nhi vũ nhục mẹ, sự lạnh lẽo ở trong mắt Tuyết Vi thoáng chốc trở nên vô cùng sắc bén, nắm tay nhỏ cũng hơi hơi phát run.

Bình tĩnh.....

Tuyết Vi..... Bình tĩnh!!

Nắm tay run rẩy chậm rãi giãn ra, Tuyết Vi câu môi cười, nói: “Chị, em nào dám đánh chị?” Chậm rãi buông lỏng tay bắt lấy tay Tuyết Phi Nhi ra.

“Dù, mày biết chính mình nặng mấy cân mấy lượng liền tốt, vẫn là câu nói kia, chỉ cần mày ngốc ở Tuyết gia một ngày, phải thành thật quỳ gối dưới chân tao!!!”

Đúng vậy.....

Ở Tuyết gia, chính là thiên hạ của Tuyết Phi Nhi và mẹ lớn. Cô và mẹ con một ngày chưa rời khỏi Tuyết gia là một ngày sẽ bị mẹ con kia tận tình chà đạp.

Cho nên, cô kỳ thác hết tất cả hy vọng ở trên người Diệp Triết Hạo, ai ngờ.....

A.

Trong tâm cười lạnh lùng. Tuyết Vi rũ xuống mi mắt, chậm rãi nói: “Chị hai, một lát sẽ kiểm tra sức khoẻ, chị..... Không sợ sao?” Tho tho _ddlqd

“Tuyết Vi, lúc này mà hỏi tao vấn đề này, là muốn uy hiếp tao sao?!! Tao nói cho mày biết, nếu mày dám nói nhảm thêm, làm cho tao bị từ hôn, tao nhất định lôi kéo mẹ mày chôn cùng!!!”

“Chị hai, chị hiểu lầm, em đã nói, em thực hy vọng có thể có chị làm bạn ở Nhà họ Hoàng Phi, sở dĩ em sẽ hỏi chị vấn đề này, là bởi vì..... em vừa mới nhận được tin tức, nghe nói..... Nhà họ Hoàng Phi kiểm tra sức khoẻ vô cùng khắc nghiệt, ngay cả chỗ màng * trinh * chữa trị qua đều có thể kiểm tra ra tới.” Dứt lời.

Thân thể Tuyết Phi Nhi cứng lại rồi, kinh hoàng mở to hai mắt nhìn.

“A, em đi trước nhé, Chị hai.” Cô hơi hơi mỉm cười, chậm rãi đi vào trong nhà gõ đổi quần áo mới .....

“Tiểu thư! Tiểu thư!”

“Ninh Ninh, em tới khi nào?” Tuyết Vi vừa đổi quần áo, vừa tò mò hỏi.

Ninh Ninh trầm mặc không nói đứng ở nơi đó, sắc mặt rất là khó coi.

“Ninh Ninh, em làm sao vậy?”

“Tiểu..... Tiểu thư, em vừa mới nghe được cô cùng nhị tiểu thư đổi thoại, cô!!! Cô làm gì nói cho nhị tiểu thư biết việc Nhà họ Hoàng Phi kiểm tra sức khoẻ?!!”

việc của họ Hoàng Phi kiểm tra sức khỏe! ! !

Cô liền biết Ninh Ninh không vui là bởi vì chuyện này.
“Nói cho cô ta cũng chả sao cả, dù sao trên tay chị có báo cáo chữa trị chỗ màng * trinh * của cô ta.”

“Tiểu thư, cô sẽ không giao phân báo cáo kia cho Người của Nhà họ Hoàng Phi, đúng không?!” Tho tho _ddlqd

Thân thể đang thay quần áo của Tuyết Vi cứng lại một chút, liếc mắt nhìn Ninh Ninh một cái thật sâu, quả nhiên, người duy nhất ở Tuyết gia hiểu cô chính là Ninh Ninh. “Ha ha.....”

“Tiểu thư, cô đừng cười mà. Bây giờ rốt cuộc cô có ý tứ gì? Cô biết rõ nếu cô có thể gả đến Nhà họ Hoàng Phi, vận mệnh của lão phu nhân và cô liền sẽ thay đổi, vì sao cô không thừa cơ hội này bóp chết Tuyết Phi Nhi đi?!”

“ok, thay xong quần áo. Ninh Ninh, chúng ta đi ra ngoài đi.” Tuyết Vi cố ý lảng tránh nghi vấn của Ninh Ninh.

Ninh Ninh không cảm lòng kéo lại cánh tay của Tuyết Vi: “Tiểu thư, cô trả lời em đi. Nếu lão phu nhân còn ở trong cái nhà kia, sớm muộn gì sẽ bị Đại phu nhân hại chết!!”

A, Tuyết Vi sinh sống ở Tuyết gia tám năm, còn có thể không biết tương lai hung hiểm sao?

Mẹ cũng là mẹ ruột cô, cô còn có thể mặc kệ mẹ chết sống sao? Nhưng mà.....

“Ninh Ninh, hết thảy không hề đơn giản như em nghĩ đâu, chỉ biết em lo lắng cho mẹ, chính là, cho dù chị có

*tổ giác Tuyết Phi Nhi, bóp chết Tuyết Phi Nhi rồi,
Hoàng Phủ Minh liền nhất định sẽ cười chị sao? Nếu
anh ta không cười chị. .... Kết quả sẽ như thế nào?”*

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Giúp Anh Trị Liệu

“Cô gái, đây là đồ vật cô muốn, tôi mượn ở cửa thôn, không biết cô dùng hợp không.” Trong một nông trại, một bác gái đem một ít đồ dùng chữa bệnh đơn sơ đưa tới trong tay Tuyết Vi.

“Cảm ơn thím, đại thẩm, thím xem, thím thu lưu hai vợ chồng chúng tôi, lại cho chúng tôi ăn, chúng tôi thật không biết nên cảm ơn thím như thế nào.”

Bởi vì thân phận Hoàng Phủ Minh đã bại lộ, Người của Quân khu Huyền Vũ cho tới nay cũng không chịu bỏ qua, lại thêm Hoàng Phủ Minh trúng đạn bị thương, bọn họ không cách nào lên đường suốt đêm, chỉ có thể ở vùng ngoại ô tìm kiếm một nhà nông trong thôn xóm lấy thân phận vợ chồng tạm thời ở nhờ một đêm.

“Ha ha, cô gái, cô đây là nói chi vậy, chúng ta có thể gặp được nhau chính là một loại duyên phận. Giúp các người không phải cũng là việc nên làm sao? Cô nhanh lên đi chữa bệnh cho chồng cô đi thôi, đừng chậm trễ thời gian.”

“ừm ừm. Tốt.” Tuyết Vi cầm khay trong tay chậm rãi đi về phía một gian nhà tranh.

Đẩy cửa ra, đó là một giường sắt đặt thông phòng.

Sắc mặt Hoàng Phủ Minh tái nhợt nằm ở trên giường đất, cái trán đầy mồ hôi lạnh.

“Mộ tướng quân? Mộ tướng quân.” Tuyết Vi thử đẩy đẩy thân thể anh.

“hả?”

“Đại thẩm đã giúp anh mượn tới dụng cụ lấy viên đạn ra, chỉ là. .... Chỉ là. ....”

“Chỉ là cái gì?”

“Chỉ là, bên trong không có thuốc mê. ....”

Mắt Tuyết Vi vừa mới liếc qua dụng cụ chữa bệnh một cái, kẹp cầm máu, kim khâu lại, cặp máu, tuy đều là một ít dụng cụ kiểu cũ, lại cũng có thể có tác dụng, rốt cuộc nơi Hoàng Phủ Minh bị thương chưa từng chạm tới động mạch, căn bản sẽ không tổn thương. Nhưng. ....

Nếu không có thuốc mê, cứng rắn lấy viên đạn từ trong cánh tay anh ra, liền giống như tay không xé nát thịt anh, đau đớn khó nhịn.

“Không có thì không có đi.” Hoàng Phủ Minh trả lời sạch sẽ lưu loát, xoay người

---

một cái nhanh nhạy ngồi ở đầu giường.

Tuyết Vi do dự nhìn anh liếc mắt một cái. ....

*Rốt cuộc anh có chuẩn bị tâm lý trong chốc lát sẽ đau
bao nhiêu hay không? Nơi nào nói, nghĩ ai cũng có thể
trải qua sao?*

Rời vào đường cùng, cô lấy ra kéo cắt cổ tay áo Hoàng Phi Minh thật cẩn thận.

Tựa hồ là cảm thấy cô quá cẩn thận, Hoàng Phi Minh đơn giản dùng một bàn tay liền cởi áo ra. “Lấy viên đạn ra đi!”

‘rầm rầm’

Tuyết Vi phát ngốc nhìn chằm chằm cơ ngực anh rắn chắc, tầm mắt dần dần dời về phía cơ bụng anh phập phồng sáu khối quỳên rừ .....

Ài nha, cơ bắp người đàn ông đáng chết này như thế nào luyện thành xinh đẹp như vậy?! Làm hại cô vừa thấy đến liền không khống chế được biến thân thành sắc nữ.

Thật tốt muốn sờ sờ .....

Làm sao bây giờ?! Làm sao bây giờ!?! Làm sao bây giờ?? Muốn bắt cuồng.

“Phát ngốc cái gì?”

Đột nhiên, một lời Hoàng Phi Minh lời thần trí cô trở lại.

Đáng chết, cô đang làm gì vậy? Hiện tại thời điểm mấu chốt là trị liệu miệng vết thương cho anh không phải sao?

Bình tĩnh! Bình tĩnh!

Mạnh mẽ thu tâm mắt mình trở về, Tuyết Vi thì nói:

“Trong chốc lát, khả năng sẽ có chút đau, anh chuẩn bị tâm lý thật tốt trước.” Thỏtho_ddlqd

“ừm.”

“Nếu không, anh lấy cái khăn lông cần ở trong miệng trước?”

“Không cần.”

“Vậy trong chốc lát nữa anh đừng đau quá cắn đầu lưỡi.”

“ừm.”

“Kia, tôi đã có thể bắt đầu hả?”

“.....” Đã sớm làm tốt hết thầy chuẩn bị tâm lý, Hoàng Phủ Minh thật sự có chút chịu không nổi nữa, lát đặc dĩ nhìn về phía cô: “trước kia lúc cô chích cho tôi, không thấy cô nói nhiều như vậy? Sao bây giờ, một câu tiếp một câu, chính là không hành động chứ?”

Mẹ nó!

Bất quá là cô lo lắng cho anh, muốn làm thêm công tác tư tưởng cho anh mà thôi, kết quả liền kết cục?

Tốt, tốt, tốt! Cô không nên quản anh sống chết, trực tiếp lấy viên đạn ra!! Cũng không cần phí nhiều miệng lưỡi như vậy, dù sao lại không phải cô đau.

“Mộ tướng quân, ta bắt đầu rồi!” Nói xong, Tuyết Vi một khuôn mặt lạnh, còn không đợi Hoàng Phủ Minh

đáp lại, lấy dao phẫu thuật ra liền cắt thịt mềm ở vị trí anh trúng đạn.

Trong nháy mắt, đầu Hoàng Phi Minh đều sắp nổ tung, căng cứng, ngay cả cổ họng cũng chưa kêu một tiếng, con người bộ dáng mười phần tấn ròi.

Đừ, ngược lại còn là thật có gan, thế nhưng không kêu?!

Tuyết Vi âm thầm nheo nheo mắt: “Một tướng quân, ngài căng cứng như vậy, trên cánh tay đều là máu, làm sao tôi lấy viên đạn ra tới?? Xin anh thả lỏng một chút.”

Thả lỏng?!

Mặt Hoàng Phi Minh đầy mồ hôi nhìn về phía miệng vết thương của mình, cắn răng, găm nhẹ nói: “giải phẫu như vậy, chẳng lẽ cô không cần băng cầm máu sao?!”

Thotho_dđlqd

“Cầm máu..... băng?? Ờ.....” Khuôn mặt nhỏ, trong nháy mắt trở nên trắng bệch, trắng bệch, biểu tình Tuyết Vi lập tức mềm xuống: “tôi..... tôi đã quên.....”

“Đã quên sao?! Cô thế nhưng đã quên bước máu chốt như vậy?!”

“anh đừng vội, còn có thể sửa chữa, còn có thể sửa chữa.”

Buông dao phẫu thuật, cô luống cuống tay chân từ trong khay chứa lệnh tìm kiếm băng cầm máu.

Kết quả ‘lách cách’ một tiếng, toàn bộ khay bị cô đánh nghiêng rơi ở trên mặt đất.

Tuyết Vi nhìn hỗn loạn đầy đất, xấu hổ cười cười với anh: “Đa hà, không có việc gì, không có việc gì, nhặt lên còn có thể dùng.” Vội vàng cúi đầu nhặt đồ vật rơi rụng trên mặt đất.

“tất cả đồ vật đều rơi trên mặt đất, cho dù nhặt lên tới, cũng phải khời trùng đi?!!”

“khởi ..... trùng...” tay nhặt đồ vật đột nhiên yên lặng, sắc mặt Tuyết Vi cứng đờ ngẩng đầu, chậm rãi nhìn về phía dao phẫu thuật vừa rồi cắt đứt thịt trên cánh tay Hoàng Phỉ Minh .....

“Cô gái, cô đừng nói cho tôi, dao phẫu thuật kia, cô không có khời trùng?!!”

“..... Không.....”

Oh,my god.....

Hoàng Phỉ Minh tức khắc cảm thấy đầu mình đều phải nổ tung.

Ngẫm lại, hiện tại nơi bị thương thịt đã cắt đứt, máu không ngừng chảy, miệng vết thương không có băng cầm máu, tất cả dụng cụ chữa bệnh cũng không có khời trùng.

Chờ cô khời trùng xong rồi, cấp cho anh băng cầm máu, phỏng chừng anh cũng bởi vì xuất huyết quá nhiều mà đi một thế giới khác!! Thotho_ddlgd

“tôi thật nghĩ không hiểu, kỹ thuật cô sứt sọc như vậy, trị

chết vào nhiệt người ta!!

“Mộ tướng quân, tôi cần phải nói một chút, tôi chưa từng trị chết bất luận kẻ nào!!” Thu thập xong đồ vật đầy đất, vẻ mặt Tuyết Vi khó chịu bậc lẽa còn, bắt đầu trình tự khí trùng.

“A, vậy vì sao lược cơ bản nhất chuẩn bị bằng cầm máu, đạo lý khí trùng dụng cụ cũng không hiểu??”

“Đó là bởi vì..... Đó là bởi vì.....” Khuôn mặt nhỏ sung huyết đỏ bừng, đỏ bừng.

“Vì cái gì?”

“Bởi vì..... anh là lệnh nhân ..... đầu tiên..... của tôi .....” Cô cơ hồ là dùng âm thanh muỗi kêu trả lời anh.

Lúc này Hoàng Phi Minh mới nhớ tới.....

Hồ sơ cô chứa lệnh, từ lúc 18 tuổi sau khi bị trường quân đội hoàng lộ khai trừ, phương diện công tác vẫn luôn làm y tá, chưa bao giờ làm qua trách nhiệm bác sĩ.

Cũng không phải cô chịu bó tay trị chết người, cũng phải có người để cô trị đấy!!!

“Đã ok, tiếp tục đi.”

“Được rồi, lúc khau cô đến đây đi. Tự tôi lấy viên đạn ra là được.”

Chương 97: Cô Đang Quyến Rũ Tôi Sao?

Hoàng Phủ Minh đã bị Tuyết Vi dày vò gần như kiệt sức, anh thật sự không dám kêu ‘đại phu Mông Cổ’ này trị liệu. Nếu không phải cánh tay trúng đạn là việc nhỏ, không cần thận một cái bồi bổ tính mệnh, chính là đại sự.

“Mộ tướng quân, anh hiểu trình tự chữa bệnh sao?”

“hiều hơn so với cô!!”

“ok, tôi thừa nhận, vừa mới rồi tôi đích xác có điều sai lầm. Nhưng mà, dù sao tôi cũng là xuất thân chuyên khoa, tuyệt đối mạnh hơn so với anh, anh nên tin tưởng tôi.”

“cô yên tâm đi, cho dù tôi chưa ăn qua thịt heo, còn không có thấy qua heo chạy sao?” Nói xong, Hoàng Phủ Minh cứng rắn đoạt lấy dao giải phẫu Tuyết Vi cầm trong tay. Thuận thực tạo ra miệng vết thương trúng đạn, liền như vậy cứng rắn lấy viên đạn từ bên trong ra tới.....

Ước chừng một tiếng đồng hồ sau.

“Có thể. Nếu ngày mai anh không phát sốt, sẽ không có việc gì.” Tuyết Vi cắt đứt sợi chỉ khâu lại, mặt vô biểu tình làm công việc kế tiếp.

“ừm, vất vả cho cô.”

Vất vả? Vất vả cái rắm!!!

Hết thấy đều là anh tự tay làm lấy, chỉ có công việc y tá mới là cô làm. Thật không biết, cô là thầy thuốc là làm như thế nào, sao lại có thể vô dụng như vậy?!

“Tôi đi tắm rửa một cái, anh nghỉ ngơi trước đi.”

Đi tới bên trong nơi tắm rửa đơn sơ, Tuyết Vi nhanh chóng cởi ra quần áo trên người, vắn ra vòi hoa sen năng lượng mặt trời không ngừng dùng nước lạnh tưới lên mặt. Phiên bản dành cho bọn trộm, đọc sau nha các tình yêu.

“Không phải tôi an bài.” Hoàng Phủ Minh tự nhiên phủ nhận chuyện này.

“hả, hoá ra không phải. Nói thật, người đàn ông kia thật ra rất không tồi.”

Đang khởi động xe, Hoàng Phủ Minh ngoài ý muốn nhìn mắt Tuyết Vi: “Không tồi??”

“Đúng vậy, lúc chúng tôi chơi trò chơi, anh ta biểu hiện cực kỳ thân sĩ, lúc chúng tôi tan cuộc, anh ta lại chu đáo đuổi những người đàn ông đó đi. Anh không cảm thấy bây giờ loại người đàn ông không hạo sắc như vậy rất hiếm có sao?”

A..... Ha hả.....

Hiếm có?

Hoàng Phủ Minh cười hai tiếng nhạt nhẽo, anh muốn nói thêm cho Tuyết Vi, nếu Mộ Thần Hiên không biết cô là ai, đoán chừng bây giờ cô đã mang thai đứa nhỏ rồi!!

“Thôi, loại Hoa Hồ Điệp giống anh sẽ không hiểu được.” Nói xong, Tuyết Vi thất đại an toàn: “Lái xe đi.”

Về mặt Hoàng Phủ Minh chỉ phải bắt đắc dĩ khởi động xe, không nghĩ tới, kết quả là anh thành Hoa Hồ Điệp, Mộ Thần Hiên thành người đàn ông đứng đắn, ai!!

Cấp tốc chạy xe một đường về Nhà họ Tuyết.

Bên trong xe vẫn luôn duy trì trầm mặc.

Tuyết Vi không khỏi có chút tò mò, Mộ tướng quân sẽ không hỏi cô một chút ..... “anh không hiểu kỳ tôi hoàn thành nhiệm vụ thế nào sao?”

“Vậy cô nói một chút đi.”

A, bộ dáng người này luôn bày ra nắm chắc thắng lợi, dường như chuyện gì cũng đã biết.

Nhưng

cũng không cách nào phải nhận, chẳng qua ở trên người cô trang bị máy nghe lén, vậy mà anh đoán được cô giả say rượu lên vào nhà Phương Tiểu Nhã, cũng có thể chuẩn xác không có lầm chọn thời gian hiện thân, thật sự là ghê gớm.

“Phương Tiểu Nhã thật là gián điệp quân địch.”

“Mục đích.”

“mục đích của cô ta là.....” Ánh mắt chậm rãi nhìn về con đường phía trước, cô nhàn nhạt nói: “thành phần thuốc giải yu. Bây giờ Phương Tiểu Nhã đã ăn trộm hai phần trong ba thành phần thuốc giải.”

“làm sao mà cô biết được?!” Hoàng Phi Minh không thể tưởng tượng nhìn về phía Tuyết Vi.

“Cô ta lợi dụng mật mã Morse đem thành phần thuốc giải dấu ở trên một tờ giấy trắng, tôi thấy được.”

“Không phải! Tôi hỏi cô, vì sao sau khi cô xem đến thành phần thuốc giải kia, sẽ xác định nó là loại thuốc yu!?”

“Bởi vì, bởi vì thuốc kia..... Là tôi cùng..... Tôi cùng người khác cùng nhau nghiên cứu chế tạo ra.” Lúc Tuyết Vi trả lời vấn đề này có chút ấp a ấp úng.

Giây tiếp theo!!

‘bớt’ một tiếng

Hoàng Phù Minh đột nhiên dấm phanh lại.

Yv loại thuốc này vô sắc, vô vị, cường lực thuốc mê cũng bị xếp vào ‘ vũ khí ’ cần thiết chuẩn bị cho quân đội Quân khu Bạch Hổ.

Lần trước, lúc Tuyết Vi chinh Hoàng Phù Minh, liền hạ loại thuốc yv này ở trong cái ly của anh.

Khi đó, anh liền tò mò, cô ở nơi nào làm ra loại này thuốc. Lại không nghĩ.

Ở trong trí nhớ Hoàng Phù Minh, loại thuốc yv này là tướng quân Bạch Dạ đương nhiệm binh đoàn thứ nhất khi nhậm chức huấn luyện viên trưởng quân đội Hoàng Bộ cùng một vị học sinh cùng nhau nghiên cứu chế tạo ra tới.

Chẳng lẽ.....??

“này, anh làm gì đột nhiên dấm xuống .....”

“huấn luyện viên của cô ở trưởng quân đội Hoàng Bộ là Bạch Dạ sao?!!” Hoàng Phù Minh cắt đứt lời cô nói, lạnh giọng hỏi.

‘ lộp lộp ’ lập tức, chỉ một thoáng khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi liền nổi lên trắng .....

‘ huấn luyện viên Bạch, tên của anh vì sao gọi là Bạch Dạ? ’

‘ vì sao? ’

‘lạch là trắng, da là đen; hai từ này ghép vào cùng nhau, anh không cảm thấy thật mâu thuẫn sao? Vậy rốt cuộc anh là trắng? Hay là đen đây?’

‘a, tiểu nha đầu này!’

Bạch Dạ.....

Đã bao lâu chưa từng nghe qua cái tên quen thuộc mà lại xa lạ này?

Dại khái có hơn hai năm đi?

Thời gian, nhong lên thật đúng là mau, đã 2 năm.....

Nhưng vì cái gì.....

Rõ ràng đã trôi qua lâu như vậy, nghe đến cái tên độc đáo này làm người vĩnh viễn khó quên, lòng cô .....

Vẫn là đau?

Ngay cả đã quên cảm giác vì sao rơi lệ, cũng dần dần xuất hiện ra tới?

Hoàng Phi Minh không khỏi nhận thấy được khác thường, Tuyết Vĩ hít hít chưa xót trong xoang mũi, xoay mặt qua một bên, ra vẻ nhẹ nhàng nói: “Đúng đúng đúng, tôi nhớ ra rồi, huấn luyện viên của tôi ở trường quân đội Hoàng Bộ chính là người này!”

Bạch Dạ -----

Tướng quân đương nhiệm binh đoàn thứ nhất Quân khu Bạch Hổ, địa vị cơ hồ song song với với Hoàng Phi Minh.

Hai người này một người phụ trách sự vụ bên trong Quân khu Bạch Hổ; một người phụ trách sự vụ bên ngoài Quân khu Bạch Hổ.

Bọn họ vẫn luôn được bên ngoài gọi là hai nhà quân sự trẻ tuổi của Quân khu Bạch Hổ, quân sự kỳ tài. Tuổi tác giữa hai người cách nhau bốn tuổi.

Có thể nói, ở trong Quân khu Bạch Hổ, người duy nhất có thể làm Hoàng Phi Minh tin phục chính là người này!

Anh liền biết huấn luyện viên của Tuyết Vi nhất định là nhân vật lợi hại, lại không nghĩ sẽ là tướng quân mặt lạnh Bạch Dạ dạy ra học sinh!!?

Theo lý thuyết, năng lực cùng với tên Bạch Dạ đều là loại hình làm người xem qua khó quên, vì sao lần trước khi anh dò hỏi Huấn luyện viên của Tuyết Vi, cô cố tình nói..... Không nhớ rõ chứ?

Chỉ chốc lát sau, xe đến cửa lớn Nhà họ Tuyết.

“Hôm nay cô vất vả rồi.” Hoàng Phi Minh thân sĩ kéo ra một bên cửa xe cho Tuyết Vi.

“này, Một tướng quân, giao dịch của hai ta thì sao?”

“Ngày mai chờ tin tức tôi!”

“ok, cúi chào.” Nói xong, Tuyết Vi bước nhanh vào trong biệt thự Nhà họ Tuyết.

Mắt nhìn bóng dáng cô khoan thai rời khỏi, Hoàng Phi Minh âm thầm cười nói: “Thật muốn biết, ngày mai sau khi cô nhìn thấy tôi, sẽ là cái biểu tình gì!!” Xoay người, tiến vào bên trong xe, xe dần dần nhanh chóng rời khỏi đại trạch Nhà họ Tuyết.

Đúng lúc này.....

“Tiểu thư! Tiểu thư, mau xem, mau xem.....” Cách đó không xa, Tiểu Hề vội vàng kéo kéo Tuyết Phi Nhi bên cạnh uống có chút hơi say.

“Làm, làm gì, Tiểu Hề?”

“em mới vừa nhìn đến có người đàn ông đưa Tuyết Vi về nhà.”

“Người đàn ông sao?!” Tuyết Phi Nhi vừa nghe lời này, lập tức lên tinh thần, mắt nhìn Tuyết Vi tiến vào biệt thự, lại nhìn chiếc xe dần dần rời xa .....

Con người nhắm ngay tiêu cự.....

“h30000?”

Ừh, suy nghĩ tên chính là viết tắt Quân khu Bạch Hổ, đến nổi số 30000 kia ..... “biển số xe của tướng quân binh đoàn thứ ba Quân khu Bạch Hổ sao?!”

“Không thể nào... Tiểu thư, Tuyết Vi vậy mà cùng
Mộ tướng quân lĩnh đoàn thứ ba thông đồng sao???”

Vừa nghe lời này, Tuyết Phi Nhi cũng bất chấp hình
tượng thục nữ, vội vàng chạy vào Nhà họ Tuyết, gõ cửa
phòng mẹ .....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Giải Độc

Chỉ thấy, khuôn mặt nhỏ lớn cỡ bàn tay của Tuyết Vi trắng bạch giống như một tờ giấy, không hề có chút huyết sắc nào.

“Tuyết Vi? Tuyết Vi, cô trừ bỏ lạnh, còn có chỗ nào không thoải mái không?!” giọng nói Hoàng Phủ Minh đột nhiên trở nên vô cùng khẩn trương.

“Không, không, không, chính là, chính là, chính là có chút lạnh mà thôi, a, ha ha.....” Mắt to lóe ra, cô gục đầu xuống, khẩn trương gãi gãi chính cổ áo mình. “anh, anh, anh có thể đừng nhúc nhích hay không? anh vừa động, liền, liền có gió, có gió tiến vào, thực, thực lạnh.....”

“hà?” Hoàng Phủ Minh không ngừng đánh giá cô lập loè mắt to, cuối cùng ánh mắt như ngừng lại chỗ tay nhỏ cô lôi kéo cổ áo .....

Mày nhíu chặt, anh trở tay liền ấn Tuyết Vi ở trên giường.

“này!! Không phải kêu anh đừng nhúc nhích sao? Thực lạnh!!!”

“Câm miệng!” Mệnh lệnh rơi xuống, Hoàng Phủ Minh duỗi tay liền với về chỗ cổ áo Tuyết Vi dò xét qua đi.

“anh, anh làm cái.....?” Lời nói mới nói được một nửa, chống lại cặp mắt sắc bén của Hoàng Phủ Minh, sợ tới mức cô lập tức ngậm miệng lại.

Nhưng phiên bản này dành cho bọn trộm, coi sau nha các tình yêu.

“Không phải tôi an bài.” Hoàng Phủ Minh tự nhiên phủ nhận chuyện này.

“hà, hoá ra không phải. Nói thật, người đàn ông kia thật ra rất không tồi.”

Đang khởi động xe, Hoàng Phủ Minh ngoài ý muốn nhìn mắt Tuyết Vi: “Không tồi?!”

“Đúng vậy, lúc chúng tôi chơi trò chơi, anh ta biểu hiện cực kỳ thân sĩ, lúc chúng tôi tan cuộc, anh ta lại chu đáo đuổi những người đàn ông đó đi. Anh không cảm thấy bây giờ loại người đàn ông không hảo sắc như vậy rất hiếm có sao?”

A..... Ha ha.....

Hiếm có?

Hoàng Phủ Minh cười hai tiếng nhạt nhẽo, anh muốn nói thêm cho Tuyết Vi, nếu Mộ Thần Hiền không biết cô là ai, đoán chừng bây giờ cô đã mang thai đứa nhỏ rồi!!

“Thôi, loại Hoa Hồ Điệp giống anh sẽ không hiểu được.” Nói xong, Tuyết Vi thất đại an toàn: “Lái xe đi.”

Về mặt Hoàng Phủ Minh chỉ phải bắt đắc dĩ khởi động xe, không nghĩ tới, kết quả là anh thành Hoa Hồ Điệp, Mộ Thần Hiền thành người đàn ông đứng đắn, ài!!

Cấp tốc chạy xe một đường về Nhà họ Tuyết.

Bên trong xe vẫn luôn duy trì trầm mặc.

nào sao?”

“Vậy cô nói một chút đi.”

A, bộ dáng người này luôn bày ra năm chắc thắng lợi, dường như chuyên gì cũng đã biết.

Nhưng cũng không cách nào phủ nhận, chẳng qua ở trên người cô trang bị máy nghe lén, vậy mà anh đoán được cô giả say rượu lên vào nhà Phương Tiểu Nhã, cũng có thể chuẩn xác không có làm chọn thời gian hiện thân, thật sự là ghê gớm.

“Phương Tiểu Nhã thật là gián điệp quân địch.”

“Mục đích.”

“mục đích của cô ta là.....” Anh mắt chậm rãi nhìn về con đường phía trước, cô nhàn nhạt nói: “thành phần thuốc giải yu. Bây giờ Phương Tiểu Nhã đã ăn trộm hai phần trong ba thành phần thuốc giải.”

“làm sao mà cô biết được?!” Hoàng Phỉ Minh không thể tưởng tượng nhìn về phía Tuyết Vi.

“Cô ta lợi dụng mật mã Morse đem thành phần thuốc giải dấu ở trên một tờ giấy trắng, tôi thấy được.”

“Không phải! Tôi hỏi cô, vì sao sau khi cô xem đến thành phần thuốc giải kia, sẽ xác định nó là loại thuốc yu!?”

“Bởi vì, bởi vì thuốc kia ..... Là tôi cùng..... Tôi cùng người khác cùng nhau nghiên cứu chế tạo ra.” Lúc Tuyết Vi trả lời vấn đề này có chút ấp a ấp úng.

Giây tiếp theo!!

‘kết’ một tiếng.

Hoàng Phỉ Minh đột nhiên dấm phanh lại.

Loại thuốc này vô sắc, vô vị, cường lực thuốc mê cũng bị xếp vào ‘vũ khí’ cần thiết chuẩn bị cho quân đội Quân khu Bạch Đổ.

Lần trước, lúc Tuyết Vi chinh Hoàng Phỉ Minh, liền hạ loại thuốc yv này ở trong cái ly của anh.

Khi đó, anh liền tò mò, cô ở nơi nào làm ra loại này thuốc. Lại không nghĩ.....

Ở trong trí nhớ Hoàng Phỉ Minh, loại thuốc yv này là tướng quân Bạch Dạ đương nhiệm binh đoàn thứ nhất khi nhậm chức huấn luyện viên trưởng quân đội Hoàng Bộ cùng một vị học sinh cùng nhau nghiên cứu chế tạo ra tới.

Chẳng lẽ.....??

“này, anh làm gì đột nhiên dấm xuống .....”

“huấn luyện viên của cô ở trường quân đội Hoàng Bộ là Bạch Dạ sao?!!” Hoàng Phỉ Minh cắt đứt lời cô nói, lạnh giọng dò hỏi.

‘lộp lộp’ lộp tộp, chỉ một thoáng khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi liền nổi lên trắng.....

‘huấn luyện viên Bạch, tên của anh vì sao gọi là Bạch Dạ?’

‘vì sao?’

‘bạch là trắng, dạ là đêm; hai từ này ghép vào cùng nhau, anh không cảm thấy thực mâu thuẫn sao? Vậy rồi cuộc anh là trắng? Hay là đen đây?’

‘à, tiểu nha đầu này!’

Bạch Dạ.....

Đã bao lâu chưa từng nghe qua cái tên quen thuộc mà lại xa lạ này?

Dại khái có hơn hai năm đi?

Thời gian, nhoáng lên thật đúng là mau, đã 2 năm.....

Nhưng vì cái gì.....

Rõ ràng đã trôi qua lâu như vậy, nghe đến cái tên độc đáo này làm người vĩnh viễn khó quên, lòng cô.....

Vẫn là đau?

Ngay cả đã quên cảm giác vì sao rơi lệ, cũng dần dần xuất hiện ra tới?

Hoàng Phi Minh không khỏi nhận thấy được khác thường, Tuyết Vi hít hít chua xót trong xoang mũi, xoay mặt qua một bên, ra vẻ nhẹ nhàng nói: “Đúng đúng đúng, tôi nhớ ra rồi, huấn luyện viên của tôi ở trường quân đội Hoàng Bộ chính là người này!”

Bạch Dạ-----

Tướng quân đương nhiệm binh đoàn thứ nhất Quân khu Bạch Hổ, địa vị cơ hồ song song với với Hoàng Phi Minh.

Hai người này một người phụ trách sự vụ bên trong Quân khu Bạch Hổ; một người phụ trách sự vụ bên ngoài Quân khu Bạch Hổ.

Bọn họ vẫn luôn được bên ngoài gọi là hai nhà quân sự trẻ tuổi của Quân khu Bạch Hổ, quân sự kỳ tài. Tuổi tác giữa hai người cách nhau bốn tuổi.

Có thể nói, ở trong Quân khu Bạch Hổ, người duy nhất có thể làm Hoàng Phi Minh tin phục chính là người này!

Anh liền biết huấn luyện viên của Tuyết Vi nhất định là nhân vật lợi hại, lại không nghĩ sẽ là tướng quân mặt lạnh Bạch Dạ dạy ra học sinh!!?

Theo lý thuyết, năng lực cùng với tên Bạch Dạ đều là loại hình làm người xem quá khó quên, vì sao lần trước khi anh dò hỏi Huấn luyện viên của Tuyết Vi, cô cố tình nói..... Không nhớ rõ chứ?

Chi chốc lát sau, xe đến cửa lớn Nhà họ Tuyết.

“Hôm nay cô vất vả rồi.” Hoàng Phi Minh thân sĩ kéo ra một bên cửa xe cho Tuyết Vi.

“này, Mộ tướng quân, giao dịch của hai ta thì sao?”

“Ngày mai chờ tin tức tôi!”

“ok, cúi chào.” Nói xong, Tuyết Vi bước nhanh vào trong biệt thự Nhà họ Tuyết.

Mắt nhìn bóng dáng cô khoan thai rời khỏi, Hoàng Phi Minh âm thầm cười nói: “Thật muốn biết, ngày mai sau khi cô nhìn thấy tôi, sẽ là cái biểu tình gì!!” Xoay người, tiến vào bên trong xe, xe dần dần nhanh chóng rời khỏi đại trạch Nhà họ Tuyết.

Đúng lúc này.....

“Tiểu thư! Tiểu thư, mau xem, mau xem.....” Cách đó không xa, Tiểu Hề vội vàng kéo kéo Tuyết Phi Nhi bên cạnh uống có chút hơi say.

“Làm, làm gì, Tiểu Hề?”

“em mới vừa nhìn đến có người đàn ông đưa Tuyết Vi về nhà.”

“Người đàn ông sao??!” Tuyết Phi Nhi vừa nghe lời này, lập tức lên tinh thần, mắt nhìn Tuyết Vi tiến vào biệt thự, lại nhìn chiếc xe dần dần rời xa .....

Còn nữa, nhấn vào liên kết

THO
diendanlequy

“b30000?”

Bh, suy nghĩ tên chính là viết tắt Quân khu Bạch Hổ, đến nổi số 30000 kia ..... “biển số xe của tướng quân binh đoàn thứ ba Quân khu Bạch Hổ sao?!”

“Không thể nào..... Tiểu thư, Tuyết Vi vậy mà cùng Mộ tướng quân binh đoàn thứ ba thông đồng sao???”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Thống Khổ? Hưởng Thụ?

Làm không được.

Cô thật sự làm không được.

Nếu, cô không phải người Nhà họ Tuyết, cho dù cùng ‘ Mộ Thần Hiên ’ xảy ra quan hệ, cũng coi như là chuyện xảy ra có nguyên nhân, cứu người một mạng, hết thảy còn có thể miễn cưỡng nói qua.

Nhưng.....

Cô là Người nhà họ Tuyết, thân phận lại là vị hôn thê dự khuyết của Hoàng Phủ Minh, những người đó căn bản sẽ không để ý tới cô là xuất phát từ nguyên nhân gì đã xảy ra quan hệ cùng ‘ Mộ Thần Hiên ’, càng thêm sẽ không quản cô cứu người hay không cứu người.

Kết quả là chỉ biết thông qua chuyện này một mặt đi làm khó dễ cô, thêm tội với cô, tình cảnh tương lai là như thế nào nghĩ đều có thể nghĩ tới rồi!

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi Mộ Thần Hiên, thực xin lỗi.....” tiếng áy náy ní non rơi xuống, Tuyết Vi che lại hai lỗ tai bước nhanh chạy ra sân.

‘ mau đi ra!!! ’

‘ hã..... Vậy anh..... ’

‘ đừng động vào tôi, đi ra ngoài!!! ’

Đứng ở dưới trời đầy sao, bên tai Tuyết Vi không ngừng quanh quẩn lời Hoàng Phủ Minh nói khi được lực phát tác.

“Thật là rõ ràng đối lập. Đối lập giữa quân tử và tiểu nhân, tôi quả nhiên là một tiểu nhân ích kỷ. Thử nghĩ một chút, nếu không phải Mộ Thần Hiên đã cứu tôi, như vậy người trừng phạt ..... Chính là tôi, không phải sao? A, ha hã.....”

Tiếng cười tự giễu một tiếng tiếp một tiếng phát ra, đôi tay nhỏ của Tuyết Vi gút gao nắm thành nắm tay. Phiên bản dành cho bọn trộm, đọc sau nha.

Khi mới vừa thấy người đàn ông này, bộ dáng anh hùng hổ đứng ở cửa, quả thực dường như muốn tìm người đánh nhau, cô còn tưởng rằng người đàn ông này là bạn tốt của Mộ Thần Hiên, không nghĩ tới.....?

“cô, đừng thấy Mộ tướng quân, người này thoát nhìn rất đứng đắn, kỳ thật trong mình đầy ý nghĩ xấu.”

“ừm ừm!! Đúng đúng, anh ta chính là loại người này.” Tuyết Vi đã không biết bị anh tính kế bao nhiêu lần.

“Đúng không? Anh ta còn rất bá đạo, nếu là việc anh ta nhận định, cô liền phải làm theo, không làm theo, anh ta sẽ biến đổi đa dạng kiểu tra tấn người.”

“ừm ừm, đúng!” Ngẫm lại, lần đầu tiên bọn họ gặp mặt, tên lưu manh kia cũng không nói cái gì trực tiếp liền đoạt đồ vật, không cho liền đưa tay sờ, người nào vậy!!

“Tôi nói cho cô biết, kỳ thật tính cách Mộ tướng quân cũng không xong, trở mặt còn nhanh hơn so với lật sách, âm tình bất định. Nói một là một; nói hai là hai, hoàn toàn không cho người ta con đường sống. Lại không thích nghe người khác giải thích, quả thực giống đồ biến thái.”

“Đúng vậy!!! Tôi cũng cảm thấy anh ta giống đồ biến thái.” Trong nháy mắt, Tuyết Vi giống như tìm được tri kỷ rồi, không ngừng gật đầu khen ngợi.

“Ai..... Dù sao, cô là thuộc hạ làm việc cho anh ta, cẩn thận thêm một chút là được.”

“ừm, tôi biết. Cảm ơn anh nhắc nhở, anh thật đúng là người tốt.”

“Nói như vậy, nếu về sau Mộ tướng quân khi dễ cô, nhớ rõ nói với tôi, tôi sẽ giúp cô ra chủ ý!!”

“ừm ừm, được, tôi đi về trước làm việc đây?”

“Đi thôi, đi thôi.” Mắt Mộ Thần Hiền nhìn bóng dáng Tuyết Vi rời khỏi, khóe miệng thoáng chốc gọi lên một nụ cười xấu xa: “Ai nha, hoá ra nói xấu sau lưng Minh sáng khoái như vậy sao?? Đặc biệt là cùng vợ anh ta nói xấu anh ta, cảm giác

thật là tuyệt. Bất quá.....”

Giây tiếp theo.

Anh thu hồi tươi cười, nghi hoặc gọi gã đầu: “Vì sao tôi vẫn cảm thấy..... Nói đến nói đi, giống như là tôi đang tự mình nói xấu mình đây?”

*

Nói xong lời từ biệt cùng người đàn ông kia, Tuyết Vi mới vừa đi không được vài bước, mới nhớ tới: “Anh cũng chưa nói anh tên gọi là gì, lại không lưu lại số điện thoại, về sau tôi làm sao tìm được anh đây? Thôi, dù sao, anh ta không phải là Mộ Thần Hiền.”

‘ linh linh linh.....’

Tiếng chuông điện thoại vang lên chói tai, Tuyết Vi móc di động từ trong túi ra vừa thấy..... “Ninh Ninh?” Chậm rãi tiếp điện thoại.

“Tiểu thư! Tiểu thư! Không may, đã xảy ra chuyện, cô

.....

nnanh ten..... Trở về đi!!! Trong diện thoại truyền đến giọng Ninh Ninh nôn nóng.

Sắc mặt Tuyết Vi trầm xuống, lạnh lùng nói: “chị đã biết, lập tức trở về.”

Trong một khắc cắt đứt điện thoại, cô hít sâu một hơi, ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh thẳm, bi lãnh nở nụ cười: “Nên tới..... Vẫn phải tới.....”

Nhà họ Hoàng Phi, biệt viện.

Trong biệt thự, không khí ngưng kết lại. Tuyết Vi đi một hồi liền có loại cảm giác lạnh xương sống.

Chậm rãi đi tới đại sảnh.

Lạc quan gia, Tuyết Phi Nhi, Tiểu Hề đều ở đó, khuôn mặt Ninh Ninh khóc thầm thiết không nói lời nào.

Ở vị trí sofa nhìn lại, lão gia nhà họ Tuyết, một tay Tuyết Vi Quốc nhà một nửa khói, sắc mặt âm trầm ngồi ở chỗ kia.

Tuyết Vi cứng cỏi tươi cười, nhàn nhạt nói: “Cha, vì sao cha tới?”

Cô mới vừa dứt lời này, Tuyết Vi Quốc bóp tắt khói trong tay, bước nhanh xông lên trước, giơ lên tay.....

‘lốp’ một tiếng, chính là một cái tát thật mạnh.

Cửa mặt đấm đến như thiêu như đốt. lỗ tai cũng bị

đánh ‘ong ong’ rung động, khoe miệng Tuyết Vi chặm rãi để lại một vết máu. ....

Nhìn thấy một màn này, Tuyết Vi Quốc cũng không có ý dừng tay, giờ tay lên lại muốn đánh xuống hai bàn tay.

Ninh Ninh ở cách đó không xa thấy vậy, bay nhanh vọt tới trước mặt Tuyết Vi Quốc, ‘lùm’ một tiếng, quỳ xuống: “Lão gia!! Lão gia, chờ ngài điều tra rõ ràng sự tình rồi đánh tiểu thư cũng không muộn!!!”

“Cút ngay! Nơi này không có chỗ cho một người hầu nói chuyện!!” Tuyết Vi Quốc trừng mắt một cái, nâng chân lên đạp qua bụng Ninh Ninh.

Hai tròng mắt Tuyết Vi tới sầm lại, nhanh chóng chắn trước mặt Ninh Ninh: “Cha, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Làm cha tức giận nhiều như vậy?”

Chân đá ra, thu trở về, đôi tay Tuyết Vi Quốc chấp ở sau người, âm trầm quay đầu đi, không nhìn Tuyết Vi.

“Em gái, loại chuyện này, vì sao em kêu cha nói? Lần này em thật đúng là quá đáng.” Tuyết Phi Nhi ở một bên xem kịch vui không quên nói mát thêm: “em nói một chút, ngày thường cha giáo dục chúng ta ra sao? Gia giáo nhà họ Tuyết chúng ta cũng vô cùng khắc nghiệt, con gái chưa xuất giá, cha nơi nào có thể dung cho chúng ta có nửa điểm hạnh kiểm xấu? Nhưng em. .... Nhưng em. .... Q thực là làm Nhà họ Tuyết chúng ta mất hết mặt mũi, ai!!!”

Tuyết Phi Nhi nói lời này tuy là mềm mại vô lực,

chính là những câu đầu điểm sát khí.

Trong tâm Tuyết Vi lạnh lùng cười, khó hiểu nghiêng đầu: “Chỉ hát, lúc này em mới vừa trở về, đến bây giờ còn không có người nói cho em đã xảy ra chuyện gì, em còn không hiểu ra sao đâu.”

“Tuyết tam tiểu thư, là thế này. Mấy ngày trước báo cáo nghiệm thân đã đưa tới Nhà họ Hoàng Phủ, báo cáo biểu hiện, thân cô đã không còn trong sạch.” Lạc quản gia mặt vô biểu tình nói.

Ninh Ninh quỳ trên mặt đất không ngừng lắc đầu:

“Không có khả năng, không có khả năng, tiểu thư nhà tôi vẫn luôn theo khuôn phép cũ, nhất định là trên báo cáo kiểm nghiệm xuất hiện vấn đề gì.”

“Ninh Ninh, chúng tôi biết cô sốt ruột hộ chủ, nhưng cô xem, em gái tôi cũng chưa nói cái gì, nơi nào..... đến phiên cô tới nói chuyện?!”

“Chính là.....” Tiểu Hề hung hăng liếc cho Ninh Ninh một cái xem thường.

Thấy thế, cô nôn nóng lôi kéo tay Tuyết Vi: “Tiểu thư! Tiểu thư! Cô nói cho bọn họ nhanh lên, chuyện này nhất định là hiểu lầm!!!”

Lắc đầu.

Tuyết Vi nhàn nhạt cười cười, trấn an vỗ vỗ mu bàn tay Ninh Ninh, không nói lời nào như cũ.

“Tuyệt lão gia.” Lúc này, Lạc quản gia đi tới trước mặt Tuyết Vĩ Quốc: “Ngài xem, chuyện này nên xử lý ra sao đây?”

“Lạc quản gia, tôi biết việc lớn bé của Nhà họ Hoàng Phi đều là do ông xử lý. Ông xem, nếu chuyện đã xảy ra, tôi, bây giờ tôi liền mang con gái thứ ba về. Đến nỗi Phi Nhi.....”

“Ha ha, Tuyết lão gia, ngài yên tâm đi. Tôi sẽ chiều cố tốt cho Tiểu thư Phi Nhi.”

“ìm, vậy làm phiền ông, Lạc quản gia.”

“Nên mà, cần phải vậy.”

Bàn giao xong hết thảy, khuôn mặt Tuyết Vĩ Quốc bình tĩnh bước nhanh đi tới trước mặt Tuyết Vĩ: “Còn không mau cùng cha trở về!” Dứt lời, ông bước nhanh ra ngoài biệt thự.

Tuyết Vĩ kéo Ninh Ninh theo phía sau, lên xe chuyên dùng của Nhà họ Tuyết .....

Đọc theo đường đi, không khí bên trong xe vô cùng khẩn trương, suốt toàn bộ hành trình khuôn mặt Tuyết Vĩ Quốc đều đen không nói lời nào.

Chỉ chốc lát sau, xe dừng ở trước biệt thự nhà họ Tuyết.

“Lão gia, tam tiểu thư.”

Chương 100: Chúng Ta Kết Hôn Đi

Đầu lưỡi mềm mại cạy ra hai mảnh môi đỏ của cô, tùy ý khiêu khích, vồ về chơi đùa cái lưỡi cô đình hương.

Nụ hôn này tinh tế như vậy, lại mang theo vài phần mê người, như một ly rượu vang đỏ, đã có lửa cháy ngọt lành, lại mang theo hương thơm vài phần say lòng người.

Tuyết Vi cảm lòng không đậu sa vào trong nụ hôn tinh tế, ý thức đại não dần dần trở nên mơ hồ lên. ....

Vì sao, vì sao nụ hôn này cảm giác tốt như vậy?

Mặt, thật nóng; thân thể cũng quá nóng. Tổng cảm thấy ngực có thứ gì dường như cổ động.

Thôi, thôi, đừng nghĩ nhiều như vậy, đều đã như vậy, cùng với đôi mắt tra tấn, không bằng đem phân tra tấn này trở thành một loại hưởng thụ, ít nhất không có thống khổ như vậy.

Nghĩ xong, Tuyết Vi chậm rãi nhắm hai tròng mắt lại, đôi cánh tay ngọc không khỏi câu lấy cổ Hoàng Phủ Minh.

Đầu lưỡi mềm mại hình như quán quanh đầu lưỡi của anh, hô hấp của cô dần dần trở nên dồn dập lên.

Cử động này nháy mắt liền châm lửa Hoàng Phủ Minh.

Nụ hôn nhu tình mật ý dần dần tràn ngập tính chiếm đoạt, một bàn tay to phủ lên thân mình cô, hai mảnh môi lửa nóng rậm rạp theo cổ cô đi động xuống phía dưới .....

Dần dần, Tuyết Vi cảm giác rõ ràng được mỗi một tế bào thân thể đều giống như trở nên sinh động lên, thật giống như có vô số con kiến bò ở trên người, ngứa.

Cảm giác như vậy cùng với vừa mới rồi quả thực cách biệt một trời, gọi người tham luyến như vậy, sa vào trong đó không thể tự kiềm chế. ....

Một giờ sau.

Bầu không khí tràn đầy ái muội trong phòng dần dần hòa hoãn, Tuyết Vi thần hồn điên đảo nằm ở trên giường, dư vị tựa như còn ở cảm giác mộng ảo vừa mới bay lên đám mây kia.

“Lúc này, cô đối với ‘ kỹ thuật ’ của tôi có vừa lòng không?” Hoàng Phủ Minh một tay chống đỡ đầu, hài hước nhìn về phía Tuyết Vi.

Cô như si như mê gật gật đầu: “ừm, mãi. .... ừm??” Thần trí mờ ảo nháy mắt khôi phục, Tuyết Vi mở to

mắt, nĩa giương cái miệng nhỏ: “anh, anh, anh. ....??

Nên sẽ không, độc của anh sớm. .... Sớm. .... Đã sớm giải. .... Giải khai, hả??”

Hoàng Phủ Minh trầm mặc cười không nói.

Nhớ tới vừa mới rồi khi Tuyết Vi tỉnh lại theo như những lời này, anh liền vừa tức vừa hận.

Ngay từ đầu lúc nghe được cô khích lệ anh phía dưới ‘ phát triển ’, kỳ thật Hoàng Phủ Minh rất tự hào. Rốt cuộc, được khích lệ địa phương kia ‘ lớn ’ đối với người đàn ông mà nói là một loại ca ngợi vô hình.

Chotho ddlqd

Nhưng.....

Lời nói kế tiếp của Tuyết Vi, thiếu chút nữa không đem cái mũi Hoàng Phi Minh nổi cáu.

Chìe nghĩ, trên đời này có người đàn ông nào có thể tiếp thu bị người ta nói kỹ thuật trên giường kém chứ?

Rõ ràng là anh lờ vì mất đi lý trí mới có thể đối với cô như vậy!!

“này, anh cười cái gì mà cười??? Trả lời tôi, có phải độc của anh đã sớm giải hay không?!!”

“cô đoán.”

Cô..... Đoán.

Đoán anh bệnh tê liệt chứ đoán!!

Anh có tâm tình chơi, nhưng cô không tâm tình bồi anh chơi, đáng chết!!

‘ ưm hừ..... ’

‘ bảo bối, thoải mái sao? ’

‘ ưm..... Thật thoải mái..... ưm..... Tôi muốn, tôi muốn tới..... ’

‘ chúng ta cùng nhau..... ’

Bên tai, không ngừng quanh quẩn từng đợt dư âm, trước mắt Tuyết Vi cũng đang không ngừng hồi tưởng từng màn vừa mới .....

Thử nghĩ một chút, cuộc đời cô lần đầu tiên làm ra một chuyện đại ô nhục, hiến thân cho một người xa lạ;

Kết quả lần thứ hai lại làm Lôi Phong sống một phen;

Nếu lần thứ ba này không nắm chắc, đời này của cô mất hết rồi.

Vì thế, cô liền hoàn toàn phóng túng chính mình một phen, có thể kêu bao lớn thì kêu bao lớn, nghĩ đối phương cũng không thanh tỉnh, nơi nào sẽ nhớ rõ cô kêu chính là cái gì?! Tho tho _ddlqd

Kết quả.....

Kết quả.....

***, thế nhưng người đàn ông này toàn bộ hành trình đều là thanh tỉnh!!?

Cái tên phúc hắc này!!!

Lúc này, cô xem như là mất hết cả mặt mũi đi!!

“Cô gái, vừa mới rồi cô kêu thật đúng là diên diên cuồng, tôi thật không nghĩ tới cô sẽ có một mặt cuồng dã như vậy.” Hoàng Phỉ Minh chọn cười, bàn tay to, ái muội vỗ về chơi đùa khuôn mặt nhỏ của cô.

“Câm môn!!!” Tuyết Vì một phen mở tay anh ra, một khuôn mặt bị tức từ hồng đến trắng, từ trắng đến hồng.
“anh, anh, anh người này sao lại có thể như vậy?!!!”

“Tôi xem anh là bỏi vì tôi mới trúng độc, mới quyết định cứu anh, kết quả sao? Sao anh lại có thể lấy oán trả ơn?!!”

“Lần đầu tiên, toàn bộ bản thân tôi là Lôi Phong sống, lần này đâu? A??? Lần này chúng ta tính cái gì???”

“Tôi nói cho anh, Mộ Thanh Hiên, ân tình anh đối với tôi từ giờ phút này đến xóa bỏ toàn bộ, về sau chúng ta không thiếu nợ lẫn nhau!!!”

Nghe Tuyết Vì một câu lại một câu mắng, toàn bộ hành trình Hoàng Phôi Minh vẫn duy trì mỉm cười, anh cảm thấy lộ dáng cô gái này nóng giận giống như đặc biệt có hi cảm. “Kia kế tiếp đâu?”

“Kế tiếp?? Kế tiếp chúng ta coi như chuyện gì đều không có phát sinh qua, về sau như người lạ, ai cũng không quen biết ai!!”

“Như vậy sao được?”

“Vậy anh còn muốn thế nào???” Tho tho _ddlqd

“Dương nhiên là.....” đôi mắt anh vừa chuyển, mỉm cười ngồi dậy. Khi kéo tay Tuyết Vì, biểu tình trên mặt Hoàng Phôi Minh trở nên vô cùng nghiêm túc: “Kết hôn đi.”

“ ~~~~”

À!!!

Anh, anh, anh, anh nói cái gì đây???

Nghe lắm, nhất định là nghe lắm. Hoa Hồ Diệp này không biết đã ngùi qua nhiều ít cô gái, nếu anh muốn kết hôn, phỏng chừng đã sớm kết hôn, hà tất chờ tới bây giờ?!!

“Qua mấy ngày nữa, tôi sẽ phái người đi Nhà họ Tuyết các người, cùng cha của cô nói hôn sự của chúng ta.”

Lúc này, Tuyết Vi xem như có thể khẳng định chính mình vừa rồi không có nghe lầm.

Anh thật sự nói.

Kết hôn sao??

“Chờ, từ từ. Anh, anh không sao chứ?!”

“Như thế nào?”

“giữa chúng ta căn bản là không có cảm tình, làm sao kết hôn??”

“Cảm tình, có thể hôn bồi dương sau đi.”

Mẹ nó, anh cho là trồng cây sao, rải hạt giống, bồi dương một chút liền nhất định có thể bồi dương thành đại thụ?

Anh xem cảm tình là cái gì!!!

“Tôi đi tắm rửa một cái trước, cô chậm rãi suy xét.” Nói xong, Hoàng Phi Minh vội thêm quần áo liền rời đi phòng tắm.

Nhìn bóng dáng anh rời đi, Tuyết Vi toàn thân vô lực ngã ở trên giường: “Suy xét? Suy xét cái rắm! Cùng loại đàn ông này ‘hoa danh bên ngoài’ kết hôn, kết, cũng là chờ ly hôn.” Tho tho ddldd

Cuối cùng, Tuyết Vi đều không có cấp ra đáp án cho Hoàng Phỉ Minh, mà là giả bộ ngủ để trốn tránh hết thảy.

Khi bọn họ đến hoàng thành, tự nhiên vậy mà nói xong lời từ biệt.....

Hoàng thành, Quân Khu Bạch Hổ.

“Hoàng Phỉ Quân Trường, Bạch tướng quân tìm ngài đã tìm điên rồi.” Hoàng Phỉ Minh mới vừa trở về đến quân khu đại viện, tham mưu quan liền nôn nóng tìm được anh rồi.

“Bạch tướng quân hiện giờ ở đâu?”

“Ở văn phòng ngài.”

“Tôi đã biết.” Thẳng đến phòng trung ương quân khu Quân Trường. Dời anh đẩy mở cửa văn phòng...

Bạch Dạ bước xa một cái liền vọt tới vị trí cửa: “Minh, anh có biết hay không, mấy ngày này anh đang làm gì?!”

Như thế nào? Như nguyên lão viện Giám thị tới tìm tôi phiên toái sao?” Hoàng Phỉ Minh lạnh lùng hỏi xong, chậm rãi ngồi ở ghế làm việc.

kịp. Ngay cả bộ đội đặc công mạnh nhất đều bị Hoàng Phi Minh nhận ra, anh cũng không muốn đi giao liên cái gì.

“Đi trước.” Bạch Dạ mặt vô biểu tình rời khỏi văn phòng.

Trong phút chốc, sắc mặt Hoàng Phi Minh liền trầm xuống.....

Phải biết rằng, bộ đội đặc công Quân Khu Bạch Hổ chỉ có hai người có thể khởi động, một là Hoàng Phi Minh, hai chính là Bạch Dạ.

Nhưng mà.....

Điều kiện khởi động, cần thiết là bảo hộ người lãnh đạo cực kỳ quan trọng, cùng loại với Quân Trường, chức vị tướng quân quan trọng như vậy, mới có thể khởi động bộ đội đặc công, mặt khác lúc bắt đầu dùng, một khi bị người phát hiện sẽ..... Bị nhớ lỗi xit phạt nặng!

“Từ trước đến nay anh công tư phân minh, thế nhưng tự mình khởi động bộ đội đặc công, rớt cuộc giữa anh và Tuyết Vi..... che giấu cái gì? Bạch Dạ!!”

‘linh linh linh.....’ tiếng chuông di động vang lên.

Hoàng Phi Minh mặt vô biểu tình tiếp khởi. “Nói!”

“Ồ..... Minh Minh thân ái, cuối cùng cậu đã trở lại.”

Cho tho _ diendanlequydon

Nhà, tiếp, bầu Mô Thần Hiên, nhô tằm trong điện.

thoại, Hoàng Phủ Minh không khỏi nổi lên xem thường:
“Có việc cầu tôi sao?”

“hà..... cậu, sao cậu biết?”

“Từ nhỏ cùng anh, cùng nhau lớn lên, anh là người như thế nào, tôi còn có thể không biết sao?! Nói đi, chuyện gì?!”

“Cũng không phải việc lớn gì, chính là, chính là, tôi ở thời gian công chức, biến mất một lát như vậy ..... Kết quả, Bạch Dạ cái tên biến thái kia liền cho tôi một lỗi nặng xit phạt lớn hơn. Cậu xem, cậu có thể đem xit phạt hủy bỏ cho tôi hay không?”

“Có thể chọc giận Dạ, chỉ sợ..... cái kia ‘ một lát ’ của anh ít nhất cũng là một ngày đi?”

“hà.....” Mặc Chân Diên không thể không thừa nhận, vẫn là Hoàng Phủ Minh hiểu biết anh.

“ngày đó vì sao anh biến mất?”

“Ài nha, đừng nói nữa, buổi tối ngày trước tôi uống nhiều quá, kết quả cùng hai bằng hữu chiến đấu mấy trăm cái hiệp, qua ngày liền ngủ rồi..... Buổi chiều mới dậy.”

“Xứng đáng!! Nhớ lỗi nặng đều là việc nhỏ, nếu là tôi, tôi trực tiếp cho anh xit trí quân phạt!!!” Nói xong, Hoàng Phủ Minh liền cắt đứt điện thoại.

“Minh, minh, trước cậu đừng cắt điện thoại, tôi có chuyện

đứng đắn nói với cậu.”

“Cho anh một phút thời gian.”

“chật, thật là chuyện đứng đắn. Cô gái buổi tối ngày đó ở khách sạn một đêm với cậu, đã tìm được rồi!!!”

Quân Khu Bạch Hổ, đệ nhất binh đoàn.

“Tiểu đồng chí, tướng quân chúng tôi ra ngoài làm việc, tạm thời còn chưa có trở về, trước tiên cô đợi ở nơi này, chờ Bạch tướng quân trở về, tôi liền tới thông tri cho cô.” Một người trung tướng kiên nhẫn nói với Tuyết Vi xong liền rời đi phòng khách đệ nhất binh đoàn.

Thotho_diendanlequydon

“Cối, uống nước đi.” Lúc này, một nữ binh quân phục đệ nhất binh đoàn đi tới trước mặt cô.

“Cảm ơn.”

“Khách khế. Đứng rồi, cô tìm đến Bạch tướng quân chúng tôi có chuyện gì vậy?” Nữ binh kia rất tò mò ngồi ở bên cạnh Tuyết Vi.

“Ha ha, tôi tới đưa một ít đồ vật.”

“hà? Vậy trước đây cô gặp qua Bạch tướng quân chúng tôi sao?”

Bạch tướng quân, Bạch tướng quân, trời biết, lúc dòng họ này không ngừng truyền vào trong tai Tuyết Vi có bao nhiêu tra tấn người. “tên.....”

“Thế nào? Thế nào? Bạch tướng quân nhà của chúng tôi đẹp trai hay không đẹp trai??” Về mặt nữ binh hứng thú bồng bồng chờ mong đáp án của Tuyết Vi.

Nhưng.....

Chuyện này nên bảo cô trả lời như thế nào??

Nội tâm đau khổ cười, Tuyết Vi miễn cưỡng bài trừ một khuôn mặt tươi cười: “Đẹp trai...” Gian nan từ trong môi hộc ra một chữ.

“Đúng không? Đúng không? Tôi liền biết, là nữ binh nhìn thấy Bạch tướng quân chúng tôi liền sẽ cảm thấy đẹp trai. Rốt cuộc, công nhận anh ta là tướng quân đẹp trai nhất Quân Khu Bạch Hổ, không gì sánh nổi. Tuy rằng, ngày thường anh luôn là một khuôn mặt, nhưng, như vậy mới càng thêm hấp dẫn người ta.”

A.....

Đúng, càng là người đàn ông ít khi nói cười càng hấp dẫn lòng hiếu kỳ của người khác phái. Do tò mò, tò mò liền hăm sâu trong đó không thể tự kiềm chế, cuối cùng.....

Chỉ biết rơi vào kết cục thương tích đầy mình.

Thotho_ddlqd

‘huấn luyện viên Bạch, anh liền không thể cười sao? Mẹ tôi nói qua, người thích cười vận khí thông thường thực tốt.’

‘mê tín!’

‘này, này cũng thật không phải mê tín, không tin, anh cười nhìn xem sao, anh liền cười một chút .....’

Tựa hồ là chịu không nổi Tuyết Vi dây dưa, một lần kia, Bạch Dạ thật sự cười. Cũng là trong nháy mắt kia, 16 tuổi lần đầu tiên cô hiểu rõ đến cái gì tên là cảm giác mới tình đầu .....

Ai, ngẫm lại khi mình 16 tuổi thật đúng là..... Đơn thuần!!

“Tôi cảm thấy Mộ tướng quân binh đoàn thứ ba chúng tôi mới là đẹp trai nhất!!” Tuyết Vi mặt vô biểu tình nhìn về phía nữ binh bên cạnh.

“hà? Mộ tướng quân ..... thật ra tôi cũng gặp qua, tuy rằng lớn lên còn tính không tồi, nhưng cùng Bạch tướng quân nhà của chúng tôi so sánh kém cỏi rất nhiều đi? Chính yếu chính là, hoa danh anh ta bên ngoài, luôn chọn một thân tin tình cảm, nơi nào so được với Bạch tướng quân chúng tôi chung tình như vậy?”

Bạn đang đọc truyện Nữ Vương Mommy Giá Lâm được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full(cham)Net.

Chương 102: Cảm Giác Hít Thở Không Thông

Ha, ha ha ha.

Cô thật là nghe được truyện cười hay nhất trên thế giới, Bạch Dạ..... Chung tình??? Anh chung tình sao??

A, Vâng, đích xác, anh.....

Thật sự thực chung tình!!

Đôi mắt hắc bạch phản nịnh dần dần tối sầm xuống, một đôi tay nhỏ của Tuyết Vi không khỏi nắm thành cái nắm tay: “Tôi không cảm thấy bên ngoài Mộ tướng quân chúng tôi kém hơn so với Bạch tướng quân, ít nhất, Mộ tướng quân là người đàn ông đẹp trai nhất tôi đã thấy! Hơn nữa!!! Tôi cũng không cảm thấy anh nơi nào hoa tâm!!”

Đúng!

Tuy rằng, cô cũng kêu ‘ Mộ Thần Hiên ’ là Hoa Hồ Điệp, nhưng từ khi tiếp xúc với anh, cô thật sự chưa bao giờ gặp qua bên cạnh anh đây đưa cô gái gì.

“Thôi đi, rõ ràng mấy ngày hôm trước Mộ tướng quân mới bởi vì tự tiện rời khỏi công tác bị Bạch tướng quân chúng tôi xử phạt một cái lỗi nặng, nghe nói, anh ta là vì chơi gái bên ngoài mới có thể tự tiện rời vị trí công tác, cô nói xem, người này có phải hoa tâm hay không?!”

“Cái gì?”

Bậy bạ, chuyện này thuần túy chính là bậy bạ!!

Rõ ràng mấy ngày nay ‘ Mộ Thần Hiên ’ vẫn luôn cùng cô ở bên nhau, sao có thể chạy tới chơi gái?!!

Bạch Dạ dựa vào cái gì phải xử phạt ‘ Mộ Thần Hiên ’?!!

“Tiểu đồng chí, Bạch tướng quân đã trở lại, hiện tại mời cô qua đi.” Một trung tướng đánh gãy suy nghĩ của Tuyết Vi.

Cô nắm thật chặt nắm tay bước nhanh đi theo phía sau tên trung tướng kia đi văn phòng tướng quân .....

Trong văn phòng to như vậy, lộ ra một dòng, một dòng u lãnh.

Bạch Dạ ngồi ở một cái ghế làm việc đang nghiêm túc phân tích thành phần dược phẩm do Tuyết Vi mang về.

Hồ hấp, dần dần trở nên có chút khó khăn, Tuyết Vi mơ hồ cảm thấy ngực có chút rầu rĩ, thở không nổi.

Thật là không nghĩ tới, cô đối với mâu thuẫn Bạch Dạ đã tới nông nỗi không cách nào ở chung một phòng!!

“Vất vả.” Bạch Dạ buông dược phẩm trong tay, lạnh lùng nhìn về phía Tuyết Vi.

Cô theo bản năng sai khai cùng anh giao tiếp ánh mắt: “Bạch tướng quân, tôi đây đi trước.”

Xoay người, mới vừa đi không được hai bước, bước chân đột nhiên ngừng ở tại chỗ.

Nhìn bóng dáng Tuyết Vi vẫn không nhúc nhích đưa lưng về phía mình, Bạch Dạ chậm rãi mở miệng: “Có việc gì?”

Tay nhỏ, nắm chặt thành cái nắm tay, cô hít sâu một hơi, nhanh chóng xoay đầu: “Bạch tướng quân, kỳ thật thành phần dược phẩm này cũng không phải một mình tôi lấy về.”

“Hả?”

“Là Mộ tướng quân phụng lệnh Hoàng Phủ Quân Trường bảo hộ tôi, mới có thể khiến cho hết thảy thuận lợi như vậy!” Cô tin tưởng, lấy Bạch Dạ cơ trí nhất

định có thể nghe hiểu được cô muốn biểu đạt chính là cái gì.

“Chuyện này cô không cần thiết nói với tôi.”

“Nhưng, xit phạt Mộ tướng quân là do anh cấp!!” Ánh sáng ảm chứa ở hai tròng mắt Tuyết Vi là sắc bén như vậy, phảng phất không cho phép Bạch Dạ cấp ra bất luận đáp án trốn tránh gì.

Nhưng.....

Bạch Dạ là người biết rõ chân tướng' trò chơi' trận này, anh đem ai xit phạt, lại là ai đi Ngự thành bảo hộ Tuyết Vi, anh còn có thể phân không rõ ràng sao?

"Tuyết Vi, 'Mộ tướng quân' ở Quân khu Huyền Vũ bảo hộ cô, kỳ thật là...."

'cốc cốc cốc' Tho tho _diendanlequydon

Tiếng đập của đánh gậy lời Bạch Dạ nói.

"Báo cáo!"

"Tiến vào!"

"Bạch tướng quân, đạo cụ phòng thí nghiệm đã chuẩn bị xong."

"Đã biết, đi ra ngoài đi." Bạch Dạ mặt vô liêu tình đứng lên, lúc đi ngang qua Tuyết Vi: "Cùng tôi tới." Ném xuống những lời này anh liền mau chân đi đến phòng thí nghiệm.

Tuyết Vi nhú mày, theo sát ở phía sau anh.

Vừa tiến vào phòng thí nghiệm, Bạch Dạ ném một áo blouse trắng cho cô. "Mặc vào."

Cô dùng sức nắm chặt áo blouse trắng, căng da đầu đem áo blouse trắng kia trùm lên trên người.

'xôn xao, xôn xao'

Trong phòng thí nghiệm truyền đến tiếng nước thuốc lay động, người Bạch Dạ mặc một áo trắng, chăm chú pha trộn cho cân đối được vật trong tay.

“Đem ống nghiệm chứa axit amin đưa cho tôi.”

Nghe được mệnh lệnh, Tuyết Vi cũng chưa hề dừng tới.

“Không nghe được sao?!” Bạch Dạ quay đầu lại, lạnh lùng nhìn cô một cái.

Cảm xúc lắng đọng đã lâu dần dần nổi lên, hiện tại cô rõ ràng là nữ binh của binh đoàn thứ ba, không ngừng muốn tiếp thu nhiệm vụ Bạch Dạ cường chế tới, vì sao còn muốn giống như trước ở trường quân đội hoàng tộc làm trợ thủ cho anh như vậy?!!!

Cho dù trong lòng không cam lòng, nhưng Tuyết Vi vẫn làm theo.

Chỉ vì..... Tho tho _ diendanlequydon

Cô thật sự không muốn cùng người đàn ông này hoàn toàn trở mặt, nếu không phải chuyện quá khứ chỉ biết một kiện lại một kiện bị vạch trần, cuối cùng đau, cũng là cô thôi.....

“Cây Ma Hoàng kiếm.”

“Con dơi cát kiếm.”

“Than tổ hóa toan.”

Tuyết Vi thành thạo trình từng ông nghiệm chứa thành phần hóa học.

Bạch Dạ chăm chú điều chỉnh thời được vật trong tay.

Hơi dừng lại, Tuyết Vi an tĩnh đứng ở một bên, đôi mắt cố ý tránh né thân ảnh Bạch Dạ.

Đã từng, có thể đứng ở bên cạnh anh làm trợ thủ là một chuyện vô cùng đáng giá kiêu ngạo.

Cho dù không có bất luận ánh mắt giao lưu gì, ngôn ngữ giao lưu, chỉ cần nhìn mặt anh chăm chú cho công việc, cô liền mê mẩn quên hết tất cả.

Nhưng mà hiện tại.....

Cô hy vọng cỡ nào mau một chút có thể kết thúc hết thầy, kêu cô chạy nhanh rời xa người đàn ông này!!

“1225.” Đột nhiên, Bạch Dạ lạnh lùng học ra bốn chữ.

Nếu thay đổi người khác căn bản không biết anh nói chính là cái gì, nhưng.....

Tuyết Vi lại vô cùng rõ ràng anh muốn chính là thứ gì!!

‘đem giúp Bính nhị khinh toan đưa cho tôi.’

‘a? Giúp Bính nhị khinh toan?’

‘quên là thành phần gì?’ Thotho_diendanlequydon

‘hà, nhưng thật ra không có quên. Nhưng, cái thành phần

1 . , ... 1 . . . . . 1 . . . . . 1 . . . . . 1 . . . . .

tại vong khau này, tại dai, huan tuyen vien 'bach, anh kêu lên, đều không cảm thấy phiền toái sao? '

'tôi đây nên gọi nó là cái gì? '

'không bằng, chúng ta cho nó một cái số hiệu đi! '

'thay thế bằng mật mã sao? Cô gái này, thật đúng là nhiều trò, vậy cô nói, muốn cho nó lấy số hiệu gì? '

Tròng mắt Tuyết Vi vừa chuyển, xấu xa cười nói: 'không bằng kêu 1225 đi. '

'hả?' số hiệu này cùng giáp Bính nhị khinh toan đều không có một chút liên hệ, Bạch Dạ thật sự nghĩ không ra số hiệu này là từ đâu mà cô có.

'hắc hắc, huấn luyện viên Bạch cảm thấy cái số hiệu này thế nào? Có phải thực dễ nhớ hay không? '

'dễ nhớ. '

'vậy anh chính là đồng ý? Ha, về sau anh chỉ cần dùng đến giáp Bính nhị khinh toan liền sẽ nhớ sinh nhật của tôi một lần, nhớ nhiều, anh liền Vĩnh Viễn sẽ không quên. '

Bạch Dạ mới biết hóa ra 1225 hàm nghĩa là sinh nhật của Tuyết Vi! 'cô gái, sinh nhật của cô và lễ Giáng Sinh là một ngày, cho dù cô không cần kêu tôi ghi nhớ như vậy, tôi cũng sẽ vĩnh viễn không quên. 'anh bất đắc dĩ lắc đầu, bàn tay to hơi có chút phát lạnh lại nhẹ nhàng sờ trán đỉnh đầu Tuyết Vi.

Một khắc kia .....

16 tuổi Tuyết Vi hoàn toàn say.....

Chỉ là chưa từng nghĩ tới, hiện nay, Bạch Dạ kêu '1225' một hệ mã này như cũ, anh là cố ý? Hay là..... Đã hình thành một loại thói quen?

"Tuyết Vi?"

"A?!" Tay nhỏ run run. Thotho_diendanlequydon

'lạch cách.....' một tiếng.

ống nghiệm trong tay kia đựng đầy thành phần hóa học rơi xuống mặt đất.

Một trận gay mũi nổi lên, Tuyết Vi lập tức liền hoảng sợ, ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích.

"Nguy hiểm!!" Bạch Dạ thấy vậy, phản ứng nhanh nhạy túm cô lại một bên: "Vi Nhi?! Cô không sao chứ?" Khẩn trương đánh giá thân mình cô, khi xác nhận không có thành phần hóa học nào lẫn đến trên người cô, lúc này anh mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

!!

Lời editor: mấy cái tên thuốc mình chẳng biết gì, mà nghĩ lại chắc bạn đọc cũng chẳng quan tâm, mình lại lười tra nên để nguyên vậy.

Chương 103: Bạch Dạ, Tôi Thích Anh

Vi.....

Vi Nhi.....

Anh..... Anh gọi cô là cái gì?!!

Đã từng, Tuyết Vi hy vọng Bạch Dạ có thể kêu mình như vậy cỡ nào. Đáng tiếc, anh rất ít, rất ít gọi cô như vậy, ở trong trí nhớ tựa hồ chỉ có hai tiếng đáng thương

Nhưng mà hiện tại lại.....

Con người dần dần khuếch trương, hô hấp trở nên càng thêm dồn dập.

Khi Bạch Dạ chú ý tới biểu tình Tuyết Vi biến hóa, trong giây lát cảm thấy được chính mình vừa mới luồng cuống, bụng đầy lo lắng, tầm mắt làm lạnh xuống trong nháy mắt: “Tuyết Vi! Cô! Có biết làm thực nghiệm lúc thất thân có bao nhiêu nguy hiểm hay không!!!?”

Tiếng gầm nhẹ hoàn toàn xé nát tất cả hình ảnh trong quá khứ.

Mắt Tuyết Vi tròn tròn đại ra nhìn Bạch Dạ trước mắt.

Thật là khó chịu.....

Giống như không thể hô hấp, dạ dày, từng đợt co rút, thật, thật muốn phun.....

“Tôi đang nói với cô, nghe được sao?! Tuyết Vi!!”

“ừm, nôn.....” Bất chấp Bạch Dạ phát hỏa, Tuyết Vi xoay mặt liền chạy ra khỏi phòng thí nghiệm.

Bên thùng rác ..... phiên bản dành cho bọn trộm, đọc sau nha các tình yêu.

Tuyết Vi mở to mắt, nhìn chăm chăm cái miệng rắn chắc của người đàn ông.

“Ôm..... Ôm.....”

Còn không đợi cô tự nói ra chữ 'Áy náy'.

Hoàng Phủ Minh chậm rãi quay đầu lại giống như chưa xảy ra chuyện gì, chỉ là..... Cặp mắt kia lóe lên sự lạnh lẽo đến cùng cực .....

“hả.....” Tuyết Vi hút một ngụm khí lạnh, tầm mắt chậm rãi dời về phía bộ vị kia ..... của người đàn ông. .... Cô xấu hổ khẽ nhếch cái miệng nhỏ, không nói một lời.

“Người phụ nữ, lúc này..... Chúng ta huề nhau rồi nhé?” Khom lưng, nhàn nhã nhặt khăn tắm trên mặt đất quăng lên trên người, mặt không có chút cảm xúc nào.

‘ huề nhau.....’

‘ huề nhau.....’

Ba chữ cuối cùng trong lời người đàn ông kia không ngừng quanh quẩn ở bên tai Tuyết Vi. Huề nhau trong lời nói của anh, là chỉ..... Anh ở trong nước đùa giỡn cô; bây giờ cô cũng xem hết thân thể anh, xem như..... Huề nhau sao?

Như vậy? Thật sự xem như vậy? Huề nhau???

Sao cô cảm thấy chính mình giống như càng thêm chịu thiệt chứ?

“này!!!” Lúc Tuyết Vi lấy lại tinh thần, Hoàng Phủ Minh đã chạy tới chỗ cửa.

“Anh.....”

“Đúng rồi, vì cảm tạ cô ‘ cứu ’ tôi, bây giờ, tôi cũng cho cô một ân tình.” Hoàng Phủ Minh chậm rãi cắt ngang lời Tuyết Vi nói. “Vừa rồi tôi nghe được

trong chốc lát nữa cô đi làm xét nghiệm thân thể, nhưng Nhà họ Hoàng Phủ kiểm tra sức khỏe vô cùng khắc nghiệt, cho dù đã phẫu thuật vá màng trinh cũng có thể bị kiểm tra ra!” Thốt ra lời nói lạnh lùng đó, anh kéo cửa ra rồi đi cũng không hề quay đầu lại.

“Nhà họ Hoàng Phủ xét nghiệm thân thể vô cùng khắc nghiệt sao?” Mắt nhìn bóng dáng người đàn ông rời đi, cảm xúc kích động của Tuyết Vi lạnh xuống trong nháy mắt: “Người đàn ông này rốt cuộc là người nào? Vì sao lại biết được việc Nhà họ Hoàng Phủ sẽ kiểm tra sức khỏe?”

Từ lúc bắt đầu gặp người đàn ông này ở đây Tuyết Vi liền có chút tò mò, rốt cuộc tòa Thiên Trì này chỉ cho phép quan lớn của Quân khu Bạch Hổ cùng với người của Nhà họ Hoàng Phủ sử dụng, vậy mà anh có thể tùy ý ra vào nơi này, cũng đã chứng minh. ....

Người đàn ông này nếu không phải Người của Nhà họ Hoàng Phủ, chính là Quan lớn của Quân khu Bạch Hổ sao!!?

“Kỳ quái .....” Thân thể xoay chuyển, Tuyết Vi dựa vào vách tường suối nước nóng, mày siết chặt: “nếu anh là Người của Nhà họ Hoàng Phủ, dường như không lý do gì nhắc nhở cô những việc này đi?”

Tuy rằng người làm chữa trị vá màng trinh cũng không phải cô, nhưng người đàn ông này cũng không biết,

*bây giờ anh ‘hảo ý’ nhắc nhở là xuất phát từ mục đích gì?
Chẳng lẽ..... Anh và Hoàng Phủ Minh có thù oán
sao?!*

‘kéo kẹt.....’

Đang nghĩ ngợi tới. Phía sau dây cửa ra lần thứ hai.

*Dư quang của Tuyết Vi chợt lóe, nhìn về phía cửa theo
bản năng .....*

*“Ai nha, Nhà họ Hoàng Phủ này cũng thật là, nước
Thiên Trì tốt như vậy sao lại có thể tùy tiện gọi người
tôi sử dụng đây?” Tuyết Phi Nhi không chút để ý đi đến.*

*“Đúng vậy, tiểu thư.” Tiểu Hề đi theo phía sau cô ta
phụ họa.*

*“chắc, chắc.....” Về mặt Tuyết Phi Nhi tiếc hận
đi đến bên cạnh suối nước nóng, dùng tay vọc nước suối,
nhẹ nhàng ngiti ngiti: “ua..... Một mùi khai!!!”*

“Phụt.” Tiểu Hề nháp miệng cười trộm.

*Tuyết Vi vẫn luôn trầm mặc khinh thường hừ lạnh một
.....*

tuong, xoay mặt nhìn về phía hai chú tớ ke xuong người
hoạ lên bờ kia: “Đương nhiên khai, bởi vì.....

Tôi vừa mới không cần thận ở trong ao ..... tiểu tiện.”

Nói xong, mặt cô mang vẻ tươi cười đi đến bên bờ.

Sắc mặt Tuyết Phi Nhi lập tức trầm xuống: “này, con
nhỏ hạ tiện, mày nói chính là sự thật, hay là giả?!”

Thotho_ddlqd

“Đa hử, Chị hai tự mình đi xuống ném thử, chẳng phải sẽ
biết em nói chính là thật..... hay là giả!”

“mày!!!” Thấy tình thế, Tuyết Phi Nhi giờ lên tay liền
đánh qua mặt cô.

Hai tròng mắt Tuyết Vi lạnh lùng, vầng vàng bắt được
tay Tuyết Phi Nhi.

“con nhỏ hạ tiện, buông tay! Chẳng lẽ mày còn muốn
phản kích thật sao? Cần thận, người mẹ hạ tiện của mày
phải chịu thế mày!!”

Khi nghe tới ngôn ngữ Tuyết Phi Nhi vũ nhục mẹ, sự
lạnh lẽo ở trong mắt Tuyết Vi thoáng chốc trở nên vô
cùng sắc bén, nắm tay nhỏ cũng hơi hơi phát run.

Bình tĩnh.....

Tuyết Vi..... Bình tĩnh!!

Nắm tay run rẩy chậm rãi giãn ra, Tuyết Vi câu môi
cười, nói: “Chị, em nào dám đánh chị?” Chậm rãi buông
lỏng tay bắt lấy tay Tuyết Phi Nhi ra.

“Hừ, mày biết chính mình nặng mấy cân mấy lượng liền tốt, vẫn là câu nói kia, chỉ cần mày ngốc ở Tuyết gia một ngày, phải thành thật quỳ gối dưới chân tao!!!”

Đúng vậy.....

Ở Tuyết gia, chính là thiên hạ của Tuyết Phi Nhi và mẹ lớn. Cô và mẹ con một ngày chưa rời khỏi Tuyết gia là một ngày sẽ bị mẹ con kia tận tình chà đạp.

Cho nên, cô kỳ thác hết tất cả hy vọng ở trên người Diệp Triết Hạo, ai ngờ.....

A.

Trong tâm cười lạnh lùng. Tuyết Vi rũ xuống mi mắt, chậm rãi nói: “Chị hai, một lát sẽ kiểm tra sức khoẻ, chị..... Không sợ sao?” Tho tho_ddlqd

“Tuyết Vi, lúc này mày hỏi tao vấn đề này, là muốn uy hiếp tao sao?!! Tao nói cho mày biết, nếu mày dám nói nhảm thêm, làm cho tao bị từ hôn, tao nhất định lôi kéo mẹ mày chôn cùng!!!”

“Chị hai, chị hiểu lầm, em đã nói, em thực hy vọng có thể có chị làm bạn ở Nhà họ Hoàng Phi, sở dĩ em sẽ hỏi chị vấn đề này, là bởi vì..... em vừa mới nhận được tin tức, nghe nói..... Nhà họ Hoàng Phi kiểm tra sức khoẻ vô cùng khắc nghiệt, ngay cả chỗ màng * trinh * chữa trị qua đều có thể kiểm tra ra tới.” Dứt lời.

Thân thể Tuyết Phi Nhi cứng lại rồi, khuôn hoàng mở to hai mắt nhìn.

“A, em đi trước nhé, Chị hai.” Cô hơi hơi mỉm cười,

chậm rãi đi vào trong nhà gõ đổi quần áo mới .....

“Tiểu thư! Tiểu thư!”

“Ninh Ninh, em tới khi nào?” Tuyết Vi vừa đổi quần áo, vừa tò mò hỏi.

Ninh Ninh trầm mặc không nói đứng ở nơi đó, sắc mặt rất là khó coi.

“Ninh Ninh, em làm sao vậy?”

“Tiểu... Tiểu thư, em vừa mới nghe được cô cùng nhị tiểu thư đổi thảo, cô!!! Cô làm gì nói cho nhị tiểu thư biết việc Nhà họ Hoàng Phi kiểm tra sức khỏe!?!?”

Cô liền biết Ninh Ninh không vui là bởi vì chuyện này.
“Nói cho cô ta cũng chả sao cả, dù sao trên tay chị có báo cáo chữa trị chỗ màng * trinh * của cô ta.”

“Tiểu thư, cô sẽ không giao phân báo cáo kia cho Người của Nhà họ Hoàng Phi, đúng không?!” Tho tho _ddlqd

Thân thể đang thay quần áo của Tuyết Vi cứng lại một chút, liếc mắt nhìn Ninh Ninh một cái thật sâu, quả nhiên, người duy nhất ở Tuyết gia hiểu cô chính là Ninh Ninh. “Ha ha.....”

“Tiểu thư, cô đừng cười mà. Bây giờ rốt cuộc cô có ý tứ gì? Cô biết rõ nếu cô có thể gả đến Nhà họ Hoàng Phi, vận mệnh của lão phu nhân và cô liền sẽ thay đổi, vì sao cô không thừa cơ hội này bóp chết Tuyết Phi Nhi đi??”

“ok, thay xong quần áo. Ninh Ninh, chúng ta đi ra ngoài đi.” Tuyết Vi cố ý lảng tránh nghi vấn của Ninh Ninh.

Ninh Ninh không cam lòng kéo lại cánh tay của Tuyết Vi: “Tiểu thư, cô trả lời em đi. Nếu lão phu nhân còn ở trong cái nhà kia, sớm muộn gì sẽ bị Đại phu nhân hại chết!!”

A, Tuyết Vi sinh sống ở Tuyết gia tám năm, còn có thể không biết tương lai hung hiểm sao?

Mẹ cũng là mẹ ruột cô, cô còn có thể mặc kệ mẹ chết sống sao? Nhưng mà.....

“Ninh Ninh, hết thảy không hề đơn giản như em nghĩ vậy, chị biết em lo lắng cho mẹ chị, chính là, cho dù chị có tố giác Tuyết Phi Nhi, bóp chết Tuyết Phi Nhi rồi, Hoàng Phi Minh liền nhất định sẽ cười chị sao? Nếu anh ta không cười chị..... Kết quả sẽ như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện Nữ Vương Mommy Giá Lâm được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.